

زانا دانایه، دانا توانایه

ئەدەب

منتدی ائرا الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

9

لێکۆڵینهوه له ئەدەبی کوردی

سەلامەتە دین
سەجەت

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەدەبی کوردی
لێکۆڵینەوێه لە ئەدەبی کوردی

ته‌واوی مافه‌کانی ئەم کتێبه پاریزراوه بۆ **بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان**
 هیچ کهس و لایه‌نێک مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی ئەم نوسخه‌یه‌ی به‌بێ پرێپیدانی
ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان بۆ نییه، هه‌مووی یان به‌شێکی؛
 هه‌روه‌ها ئەم مافه، وه‌رگێڕان و نووسینه‌وه و تۆمارکردن له‌سه‌ر سی‌دی و میمۆری
 و دانانی له (فه‌زای مه‌جازی)یش، به هه‌ر فۆرمه‌تیک بیت، ده‌گرێته‌وه.
 له‌گه‌ڵ سه‌ربێجگه‌ر به‌یێی یاسا هه‌لسوکه‌وت ئە کهریت

سهر‌ناسه	:	سجادی، علاء‌الدین، ۱۹۰۷ - ۱۹۸۴م.
عنوان و نام پدیدآور	:	ئه‌ده‌بی کوردی و لیکولینه‌وه له ئه‌ده‌بی کوردی: باوه‌ری ئه‌ده‌بی تازه، له کلاسیک، رومان‌تیک، سه‌ریالی. ئه‌ده‌بی کوردی له ژیر خیوه‌تی ئەم باوه‌رانه‌دا. هونراو و په‌خشان له ئه‌ده‌بی کوردیدا و به‌شکردن‌یان، لیکولینه‌وه له ئه‌ده‌بی کوردی/ دانراوی علا‌ئه‌ددین سه‌ججادی. سهندج : کوردستان ، ۱۴۰۰. ۳۹۶ ص: ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م. ۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۴۴۳-۹
مشخصات نشر		
مشخصات ظاهری		
شابک		
وضعیت فهرست نویسی		فیه‌یا
یادداشت		کردی.
عنوان دیگر		باوه‌ری ئه‌ده‌بی تازه، له کلاسیک، رومان‌تیک، سه‌ریالی. ئه‌ده‌بی کوردی له ژیر خیوه‌تی ئەم باوه‌رانه‌دا. هونراو و په‌خشان له ئه‌ده‌بی کوردیدا و به‌شکردن‌یان، لیکولینه‌وه له ئه‌ده‌بی کوردی.
موضوع		ادبیات کردی -- تاریخ و نقد
موضوع		Kurdish literature -- History and criticism
رده بندی کنگره		PIR۲۲۵۶
رده بندی دیویی		۸۴۹/۲
شماره کتابشناسی ملی		۸۵۱۹۹۱۵
اطلاعات رکورد کتابشناسی		فیه‌یا

زانا دانایه، دانا توانایه

ئەدەبی کوردی

9

لێکۆڵینهوه له ئەدەبی کوردی

«باوه‌پری ئەدەبی تازه، له کلاسیک، پرماتتیک، سەریالی.
ئەدەبی کوردی له ژێر خێوەتی ئەم باوه‌پارێه‌دا.
هۆنراو و پەخشان له ئەدەبی کوردیدا و بەشکردنیا،
لێکۆڵینه‌وه له ئەدەبی کوردی»

دانراوی:

مامۆستا عەلا ئەددین سەججادی

انتشارات کردستان

سەنە

ئەدەبی کوردی

و لیکۆلێنەوه لە ئەدەبی کوردی

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	ئەدەبی کوردی و لیکۆلێنەوه لە ئەدەبی کوردی
✓ دانەر (مؤلف):	عەلانەددین سەجادی
✓ پیتلێدان (حروفچینی):	موجەممەد دانشگەر
✓ پێداچوونەوه و نووسینی پەراوێز + دیزاین (بازخوانی و صفحه‌آرایی):	رەفییق رۆستەمی
✓ کەرەتی چاپ (نوبت چاپ):	یه‌که‌م ۱۴۰۰ - ۲۰۲۱
✓ بەرگەژمێر (تیراژ):	۱۰۰۰ جلد
✓ ژمارە‌ی لاپەرە (تعداد صفحات):	۴۰۰ لاپەرە (رقعی)
✓ دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوه (ناشر):	بڵاوکردنەوه‌ی کوردستان (انتشارات کوردستان)
✓ شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۴۴۳-۹

✓ نرخ (قیمت): ۱۲۰,۰۰۰ تمەن - ۸,۰۰۰ دینار

سەندج، چارەرە شەدا، پاساژ عەزقي، انتشارات کوردستان، تەلفن: ۰۷ ۳۳۱۶۵۳۸۲
سەنە، پاساژ عەزەزقي، دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوه‌ی کوردستان، تەلەفون: ۰۰۹۸ ۸۷ ۳۳۱۶۵۳۸۲

به نای خودا

بیمه وه کوو بنه مالای ماموستا عه لاله دین سه ججادی «نازدار سه ججادی، دانش سه ججادی»
بهازه مان داووله «لینشاراتی کوردستان له شاری سنه» هه موو به ره مه کانی باوکمان «ماموستا
عه لاله دین سه ججادی» چاپ و پلاو بکته له وه.
جگه له وان هه کس و لایه نیککی فر حه قی چاپگردیان نییه!

نازدار سه ججادی
8-12-2016

دانشی عه لاله دین ججادی
8-12-2016

بیمه وه کوو بنه مالای ماموستا عه لاله دین
ججادی مافی له ججادی سه ججادی به ججادی
باوکمان داووله به لینشاراتی کوردستان
له شاری سنه وه هه کس و لایه نیککی تر
بوی نییه ججادی بکات جگه له م وه بکات
وه مافی له ججادی سه ججادی
بهازه مان داووله به لایه نیککی
ماموستا عه لاله دین ججادی

دانشی عه لاله دین ججادی
8-12-2016

ناواخن

11. پيشه کی
15. سهره تا
19. نه ده ب و گوزاره ی نه ده ب
23. میژوویه کی کورتی کورد
24. وشه ی «کورده»!
25. ولاتی کورده!
26. ژیا نی کورده!
32. میژووی نه ده ب
34. چۆن نه ده ب داها تووه؟
36. چه شنی نه ده ب
38. هو ی هه لقولینی نه ده بی چیه؟
44. نه ده بی ئوتوکراتی و نه ده بی دیموکراتی
48. به شکردنی نه ده ب له ناو خویدا!
50. نه ده بی نیازی
59. نه ده بی چۆنیه تی!
61. نه ده بی جه فه نگی!

- ئەدەبى كۆن و ئەدەبى نوئ! ۶۸
- چۆنەتتەكى ئەدەب و ئەدىب! ۸۲
- پەگەزەكانى ئەدەب! ۹۲
- ھونەرە قسەيە ئاشكرايەكان (فنونى بەيانىە) ۹۷
- گۆشە، دركە - كىنايە. خوازە، خوازمان - مەجاز ۱۰۵
- گرىئەيدان، گرىئە لىدراو (تَعْقِيد، مُعَقَّد)! ۱۱۱
- تىەلەكەش - تَضْمِين ۱۱۹
- تىلەنەشان - تَلْمِيح ۱۲۱
- تەوانچەپۆشى - تَوْرِيه ۱۲۳
- جەوانىيە بايس - حُسْن التَّغْلِيل ۱۲۴
- ھونەرە قسەيەكان و بەشەكانى ئەدەب! ۱۲۹
- ئەدەب و ھونەر! ۱۳۱
- ھونەر و شىۋە! ۱۳۴
- شىۋە و ئەدىب! ۱۴۰
- شىۋە و كەسەتە - شەخسەت! ۱۴۳
- ئەدەب و گۆرەنى بەشەكانى ۱۴۶
- پەيۋەندى ھۆنراو و پەخشان! ۱۵۱
- جەيەي ھۆنراو و پەخشان! ۱۵۳
- دەسەلاتى پەخشان لە ئەدەبدا! ۱۶۳
- پەخشانى زانىيارى ۱۶۵

- ◀ ترۆمی په خشان! ۱۷۰
- ◀ ترۆم و مەبەسی ھۆنراو ۱۷۴
- ◀ بەشکردنی ھۆنراو! ۱۷۸
- ◀ ھۆنراو لە ترۆمی کۆندا! ۱۹۷
- ۱- «دووتاکی»: مەسنەوی - «مَنْنَوِی» ۱۹۸
- ۲- «هەلبەسە»: غەزەل - «غَزَل» ۱۹۹
- ۳- «چامە» قەسیدە - «قَصِیدَة» ۲۰۰
- جیایی لەبەینی هەلبەسە و چامەدا: ۲۰۰
- ۴- «پارچە» قەتە - «قَطْعَة» ۲۰۲
- ۵- «یەک تەکی» - فەرد - «فَرْد» ۲۰۳
- ۶- «چوارخشتەکی» رۆبای - «رُبَاعِی» ۲۰۴
- ۷- «بەندی دووبارە» تەرجیع بەند و تەریکی بەند - «تَرْجِیعُ بَند» و «تَرْکِیبُ بَند» ۲۰۵
- ۸- «داچنراو» موسەممەت - «مُسَمَّط» ۲۰۸
- ۹- «زیادکراو» موسەزاد - «مُسْتَزَاد» ۲۱۱
- ۱۰- «چیل» موله ممه ع - «مُلَمَّع» ۲۱۳
- ۱۱- «پازاوه» موه ششه ح - «مَوْشَح» ۲۱۴
- ◀ وردبوونه و یەک لە ھۆنراوی کوردی! ۲۱۸
- ◀ وردبوونه و یەک لە بابە تاهیر و چوارخشتەکییەکانی! ۲۲۷
- ◀ لیکۆلێنە وە لە ئەدەبی کوردی وە ساغکردنە وە لە و بارەدا ۲۵۱
- ◀ «لیکۆلێنە وە» وە «پەخنە»! ۲۵۳
- ◀ وردبوونه وە لیکۆلێنە وە لە ئەدەبی کوردی ۲۵۸
- ◀ مەلای جزییری ۲۷۵

- سەيدەي ھەورامى ۲۸۴
- ئەحمەدى خانى! ۲۹۱
- ھەماغاي دەربەنقەقرە ۳۰۶
- گوزارەي ھۆنراوھەكان يەكەيەكە: ۳۰۹
- نالى ۳۱۹
- گوزارەي ھۆنراوھەكان يەكەيەكە: ۳۲۰
- ئەحمەدبەگى كۆماسى ۳۲۴
- گوزارەي ھۆنراوھەكان يەكەيەكە: ۳۲۵
- مەولەوى ۳۳۱
- گوزارەي ھۆنراوھەكان يەكەيەكە: ۳۳۵
- حاجى قادرى كۆيى ۳۴۶
- پىرەمىرد ۳۵۲
- سەلام ۳۵۹
- نوورى شىخ سالىح ۳۶۷
- گۆران ۳۷۵
- بىكەس ۳۹۰
- سەرچاۋە ۳۹۷

پیشہ کی

دوو جوڑہ راستی ھے یہ: راستیہ ک به چاو ئو شتہ وه که تو وه یا من دهری ئه برین، که ئه مه به لاما نه وه راسته و له گه ل بیرو با وه پرمانا به رانه ری ئه کا، راستیہ کیش ھے یہ که چۆنیه تی و حه قیقہ ته که یه، جا با من و تویش به پیچه وانه وه بۆی بچین، نه ئه نگاوتنی بیرو با وه پری ھه ندی جاری من و تو بۆ راستیہ بناغه ییہ که، راستیہ که له راستی ناخا.

نه ته وه یه ک ھے یہ که «کورد»، دان نه نانی ھه ندی کس به و نه ته وه یه دا، ئه وه نادا به ده سته وه: که ئه و نه ته وه یه بوونیه تی نیه، چونکه مادام ئه و له راستیدا ھه بوو، ئه م با وه پری ئه م، بۆ نه بوونه که ی، ئه و بوونیه تی به بناغه ییہ ناکا به نه بوونی.

به وینه: نه ته وه یه کی وه کوو «ئنگلیز» وه یا «عهره ب» که من دانیان پیدا نه نئم، ئه م دان نه نانه ی من به وانا، ئه وان له بوونیه تی به واقعیه که ناخا.

له سه ر ئه م بنچینه یه، ئه مه مان بۆ ده رکه وت: که نه ته وه ی کورد ھے یہ و ھه بووه، له بهر ئه وه که ئه ده ب له گه ل نه ته وه دا ئه چی به پریوه، ئه بی ئه ده بیش ھه بووبی، وه کوو چۆن دان نه نانی یه کیک به نه ته وه که دا، ئه وه نادا به ده سته وه که ئه و نه ته وه یه نیه، کۆشش نه کردنی رابورد و وانی ئه و نه ته وه یه ش بۆ پیگه یاندن و بهر زکردنه وه ی ئه ده به که ی، ئه وه ناگه یه نی که ئه ده به که نه بووه.

نەتەوێ کورد گەلێ تەنگوچە لەمە ی وای لە لاپەرە ی میژوو یا
هاتۆتە رێ، کە نەوێ ک نەیتوانیوە خەریکی ئەدەبە کە ی بێ، بە لکۆو
نەیتوانیوە خەریکی خۆیشی بێ! لێرە دا پتو یست بە باسکردنی ئەوانە
ناکا، چونکە لە باسە کە لائە دا.

لە سالی «١٩٥٢» دا توانیم کتیبی «میژووی ئەدەبی کوردی» بۆ
یە کە م جار لە گیتی ئەدەبی کوردیدا بەینمە بەرھەم، دیارە پەرەوێ
گەردوونە پروو و پێشەوێ ئەروا. پاش ئەوێ کە لە سالی «١٩٥٩» دا بەشی
ئەدەبی کوردی لە دانشساری زانکۆ ی بە غدادا دانرا، پروو لە من نرا
کە ئەرکی بەشی ئەدەبیە کە ی ئەو بەشە بگرمە ئەستۆ، هەرچە ندە بە
ئەرک بوو، بەلام چونکە بۆ کورد بوو؛ بۆ ئەو کوردە بوو کە لە هەموو
پروویە کەوێ لە هەموو شت بیەش کراوێ، ئەو ئەرکە هیچ نموودێکی
نەبوو، کە و تەم سەر ئەوێ کە ئەو لاپەرە یە لە میژووی ئەدەبی کوردیدا
هە یە بەرانبەر بە ئەدەبی کوردی، ئەبێ تەماشای دیوێ کە ی تری بکری؛
تەماشای ئەوێ بکری؛ کە ئەم ئەدەبی کوردییە ئایا چۆن لە گەل ئەم
زانایاریانە ی کە بەرانبەر بە ئەدەب داها تون، دەست ئەکە نە مل
یە ک؟.

بەو ناوێ کە ئەدەبی کوردیش ئەدەبە، دیارە نابێ لە کاروانی گۆرانی
ئەدەبی نەتەوێ کانی تر دوا کەوێ، پتو یستە ئەو چەمکانە کە زانایانی
ئەدەبی کۆن و نوێ بەرانبەر بە زانیانی ئەدەب دایان ناوێ، ئەبێ لە
ئەدەبی کوردیشدا بیتە جێ، چەمکە زانیارییە کان لەمیشا پیشان
بدری، ئەو ئاگاداری و بەشکردنە هەموو جۆرانە، کە بۆ ئەدەب هە یە،
ئەوان بەسەر ئەدەبی کوردیشدا بال بکێشن، وە یا ئەدەبی کوردیش

ئەبى بچىتە ژىر ئەو خىيوتەو، چونكى ئەگەر لە مەيدانەكە دوا
بكه وى، وهيا پىنى نەكرى بچىتە مەيدانەكەو، ئەو، ئەو ناگەيەنى كە
ئەم ناتەواويەكى تىدا ھەيە، لەگەل ئەو ەشا- ەكوو لەناو لاپەرەكانى
ئەم كىتەيدا بۆمان دەرئەكەوئ- ناتەواوى و لەكاروان دواكەوتنى تىدا
نيە، ناتەواويەكە ھەر ئەو ەندە بوو كە ئىستا بە جۆرىكى رىكوپىك
كو نەكراوئەتەو و لەسەر لاپەرەى چاپ كراو نەخراوئەتە بەر چاو،
بە جۆرىكى ئەوتۆ كە ھەموو لە شوينىكا كو بىنەو و بىروباوەرەكان
دەربىرین.

بەلئى، ئەدەب ئاوينەى بىروباوەر و ئاوينەى گەلە، بەلام پىويستە
ئەو ەبزانئى: كە بە چ جۆر ە لە چ پروو ەكەو پرووناكى ئەو ئاوينەيە
پيشان ئەدرئى؟ ئايا ھەر لە شوينى خويا ئەو ەستئى؟ يا ەكوو ئاوى
پەوان، چۆل و دۆل ئەگرىتە بەر و ئەروا تا ئەگاتە شوينى خوى؟.. ديارە
ئەبى لە پروەيشتنا بئى. جا ئەم پروەيشتنە گەلئ چەشنى ھەيە، ئەبى لەو
چەشنانە تئى بگەين، بۆ ئەو ئەدەبى ئىمەش ەكوو كاروانى ئەدەبى
نەتەوەكانى تر لە تەكاندانا بىت و لەو ەدا بئى كە ھەموو پەردەكانى بە
جۆرىكى ديارى بەرە بەرە بكه وىتە بەرچاو.

ھەر ەھا لەبارەى لىكۆلینەو ەو، ئەمەيان لەلايەن گەشە پئى نەدانەو
لەخودى ئەدەبەكە ناھومىدتر! چونكى بە جۆرىكى وا كە لەگەل
زانىارى تازەدا رئى بكه وى، لىكۆلینەو ەى تىدا نەكراو. لەم پروو ەشەو
ديسان من ئەوى شايان بئى و لە دەسەلاتى بىرى يەكىكدا بئى، ئەو ەشم
ھەر خستە بەرچاو.

چەمكەكانى ئەدەبى تازە و چەمكەكانى لىكۆلینەو ەى ئەدەبى تازە

بەرانبەر بە ئەدەبی کوردی، هەردووكم لە بەینی دوو بەرگی ئەم کتێبەدا
کۆ کردەووە و بە دیارییەکی پچووک ئاردم بۆ ئەو نەتەوێیە کە بە هەموو
شانازییە کەووە خۆم بە یەکیکی پچووک لەوان ئەزانم.

دیاره لە کەموکوورییە کە ی لێم ئەبوورن و هیوادارم کە خویندەوارانی
ئەم نەتەوێیە خۆشەویستە، لە ئیمپروژ بەدواوە، ئەدەبی کوردی لە لایەن
چەمکەکانی زانیاری و چەمکەکانی ئەدەبی بەرزەووە، ئەگەیتننە
چلەپۆی هەرە بەرز بەرز.

١٩٦٣/٦/٢٥ - بەغدا

عەلانەددین سەججادی

سەرەتا

بىي گومان، بە جۆرىكى تىنكرپايى، ئىمە وامدار^(۱) و نازكىشى
پيشينه كانى خۆمانين؛ ئەو پيشينانە مان كە ژيانى رۆژانە يان تەنھا
بريتى بوو لەو كە بە ھەر جۆر بووبى، شتيك پەيدا كەن بۆ خواردن،
با ئەو شتەش گۆشتىكى كالى وەيا درندەيەكى ناقۇلا بووبى!!.

وامدارى ئەوانين، چونكە ئەگەر سروشتى كۆشش بۆ چوونە پيشەو
لەوانا نەبوايە، ئەوانەى پاش ئەوان و ئىمەش نەمان ئەتوانى بگەينە ئەو
شوينە كە لە پەرەوھەى گيتى ورد بينەو.

ئەوان ئاويكى وا بۆ چوونە پيشەو يان رشت، كە نەتەوھەكانى
ئەوان بە چەن ھەزاران سالى پاش ئەوان بتوانن كە بزائن: لە تاريكى
ناوگەررووى ئەشكەوتەوھە بچنە ناو كۆلتيك كە بە شەو وەكوو رۆژى
گەررووى ئەشكەوتەكە تاريك بى و بە رۆژيش بە ھۆى چوونە
ژوورەوھەى رووناكى ھەتاو، رووناك بى بە كەمىك لە رووناكى دەرەوھە.
نەتەوھە بە نەتەوھە بەمانەوھە نەوھەستا، ھەر رۆژى ھەنگاويكى
ئەھاويشت و ھەر چەرخىك ملەتاتكىيەكى تری ئەكرد^(۲)، تا واى لى
ھات باسكى پرهيزى دريژ كرد بۆ ھەلكۆلىنى بەرد و بە پەنجەى پاستى،
جوانى باوھەكانى خۆى ئەكرد بە وينەيەكى بەردين و ئەيدايە دەست

۱. وام: قەرر.

۲. [ملەتاتكىن: ملەقوتى، قىتەقىت، ملكىشان بۆ تەماشای شتيك].

چەرخى گەردوون. بۇ ئەوۋە ئەوۋىش بىدا بەدەست نەتەوۋى ئەوانەوۋە!
 رۆزگار بىنى ئەنا بۇ پېشەوۋە^(۱)، نەتەوۋە تەكانى ئەدا بۇ پېشتەر، كەچى
 ئەوۋەندە زانرا پەنجەى ئادەمىزاد بۇ دەربرېنى باوۋەرى خۇى، لەسەر
 بەردەوۋە كەوتە سەر پېستى ئەو گيانلە بەرانە كە دوۋىنى بە كالى و ئەو
 رۆژە بە كوۋلوى ئەيخواردن.

وۋىنەى ھەردوو لايان بۇ ئىمپۇژى ئىمە ماۋنەتەوۋە؛ وۋىنەى بەردەكان
 نووسراوۋە ھەرە كۆنەكان، وەيا ھىروگلىفىيەكان^(۲)، وۋىنەى پېستەكانىش
 وەكوو موۋزەخانەكانى^(۳) دەرەوۋە. كە ھەتا دەرۋوبەرى سى ھەزار سال
 پېش مىلاد ئەمەمان پېشان ئەدەن. وەكوو ئەمە ماۋەتەوۋە؛ ئەوۋەش ھەر
 ماۋەتەوۋە كە باوۋەر لەسەر پانىى لقى دارخورما نووسراوۋەتەوۋە، ئەوۋەندە
 ھەيە ئەمەيان گەلى گەلى پاش ئەوانى تر كەوتوۋە.

بەلى! نەخش و نىگارى سەر بەردى ولاتى گەلى لە نەتەوۋەكان،
 وەيا شىۋەى نووسراوى بابلىيەكان لەسەر خشت و پارچەى وردەوالەى
 قورپىن، بىروباوۋەرى رابوردوۋەكانىيان دەر ئەكردەوۋە، ھەتا ھەستى
 ئادەمىزاد پلەيەكى تر بەرز ئەبوۋەوۋە، نووسىنى لەباتى لەسەر بەردى رەق
 و خشتى زوو شكاو، خستە سەر ئەو پېستە خۆشەكراو و لوول دراۋە كە
 بتوانى لەگەل خۇى بىگىرئ و بەشوۋىن باوۋەرىا بىسوۋرپىننەتەوۋە.
 بەراستى پېستەكان خزمەتتىكى گەورەيان كرد بە لاتىنى و يونانى،

۱. [بىن: ھەناسە، پېش].

۲. [ھىلى پىرۆز، يەككىكە لە ھىلە كۆنەكان كە لەجىاتى نووسىنى ناۋى شتەكان وۋىنەيان
 كىشاۋە].

۳. موۋزەخانە: موتەحف [، عەنتىكەخانە].

چونکه هەر ئه‌وان بوون ئه‌ده‌بی به‌رزى لاتینی و یونانیان خسته به‌رچاوى مه‌رده‌كه‌ی تر. وه‌یا له‌ سه‌ده‌كانى ناوه‌راستدا قه‌شه‌كان و گۆشه‌نشینى ئه‌شكه‌وته‌كان به‌ هۆى نووسینی خۆیانه‌وه‌ نووسینی «ئینجیل» و «ته‌ورات» یان له‌ سه‌ر پێست به‌ خه‌لكی تر فیر ئه‌کرد.

وه‌نه‌بی هەر ئه‌مانه‌ بووبن، به‌لكوو له‌ ولاتی رۆژه‌لاتیشدا فینیقیه‌كان له‌ لیواری رۆژه‌لاتی ده‌ریای سه‌پییه‌وه‌ به‌ ماوه‌ی هه‌زار سالێك پێش میلاد توانیان نه‌خشه‌ی هێرۆگلیفی بگۆرن به‌ باریکی‌تر، كه‌ باری پێته‌ و به‌ره‌به‌ره‌ هه‌موو جۆره‌ كه‌سیكى پێ را هات.

ئه‌مانه‌ و دیسان شتیكى‌تریش هەر هه‌بووه‌ كه‌ خزمه‌تی كردوو به‌ ئیمه‌ و به‌ گیتی ئه‌ده‌ب، ئه‌وه‌ش ئه‌و «گیا» ئاوییه‌ بوو كه‌ پێیان ئه‌وت «به‌ردی». له‌ ده‌ورو به‌ری سه‌ده‌ی چواره‌می پێش میلاد كه‌ له‌ رۆما و ئه‌سینادا كتیبه‌ جوانه‌كانی «قه‌رجیل» و «هۆمر» ئه‌نووسرا نه‌وه‌، هەر له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ بوو كه‌ خوێنه‌ری ئه‌وان مووزیقای ده‌نگی خۆی ده‌رئه‌بری. هەر له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئاده‌میزاد هی وا په‌یدا بوو كه‌ بكه‌ویتته‌ سه‌ر هه‌له‌تانی ئه‌و نووسراوه‌ جوانانه‌ كه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر درێژی پێش ئه‌وانا له‌ سه‌ر به‌رده‌كان نووسراون و درێژیی گه‌ردوون خوێندنه‌وه‌یانی له‌ بیر بردبووه‌وه‌.

هەر له‌ ده‌وری «بۆسار» موهه‌ندسی هاوړی ناپلیۆنه‌وه‌ رچه‌ شكێنرا، بۆسار نووسراوی سه‌ر به‌رده‌ كۆنه‌كانی ئه‌و ولاته‌ی به‌ جوانی خوێنده‌وه‌ و تیگه‌یشت كه‌ ئه‌مه‌ قه‌شه‌كانی ده‌وری پێشوو به‌ بالای پادشاکان وه‌یا خواجه‌كانی ده‌وری خۆیا نا هه‌لداوه‌.

وه‌كه‌وو له‌و ولاته‌نه‌دا ئه‌وانه‌ روه‌ی ئه‌دا، له‌ ولاته‌كانی رۆژه‌لاتیشدا

نووسراوی سەر بەردەکانی «تەختی جەمشێد» و «ئێستەخر» و «بێستوون» و «دارا بگورد» هەڵئەهێزان.

تاوسی ئەدەب لە بەرەبەییانی خۆی و ئادەمیزادەوه هەر بەسەر ئەو جۆرە شتانەوه ئەنێشتەوه و ئەوەندە خۆی پیشانی هەموو کەس نەئەدا، تا کەووتە ناوەراستی سەدە ی پانزەهەم. لێرەدا «گوتەنەرگ»ی ئەلەمانی لە دووکانە بچکۆلە کە یا بە پراھیتان و دروستکردنی «پیت»ی چاپ، ئەدەبی لە بەستەنەوهی سەر بەرد و پیت و پروونوسی دەستخەتی کاغەزی دەستپروەشتوو کەووتە پرژگار کرد و وای لێ هات ئەگەر باوەر هەبێ و بنووسری، ئێتر هەر لەلای ئەو چینه نەمینیتهوه، بەلکوو هەموو چینیەک بە سانایی^(١) ئەتوانی بیگاتی.

ئەدەب و گوزارەى ئەدەب^(۱)

ئەدەب، بە جۆرىكى تىكرايى بە «بەسە»^(۲) زىرەكى و شەرم و پاگرتنى ھەر شتىكە لە ئەندازەى خۇيا. زانىارى ئەدەب، شت زانين و زانىارىيەكە كە ھەركەسى بە ھۆى ئەو ھە ئەتوانى خۆى پارىزى لەو شتە ناشايستانە كە بە ھۆى زمان وەيا كرده وەيەو بە سەريا دىت.

بە جۆرىكى تاييە تيش ناوہ بۆ ئە و كۆمەلە زانينانە كە ھۆنراوہ و نووسىنى جوان و ھونەرى ناياب و مووزىقاي دلرپىن و پيشەى قەشەنگ ئەگرىتەوہ، كە رابوردووان مروارىى قسەى جوانيان لە دەم ھاتۆتە دەرەوہ، كە وتبىتە سەر كاغەز يا نەكە وتبى، ئە و گەوہەرانە ماونەتەوہ. ئە و نىگارنە كە گەلنى داستان لە لاپەرەكانى رۆزگاردە بە وينە و وينە كارى لە سەر بەردەكان شت ئەگىرنەوہ، ئە و ھونەرە بەرزانە كە لاپەرەيەكى زىرپىنى ئادەمىزاد دەرئەپرن، لە گەل نەواى تەلى مووزىقاكانا، دل و مىشك ئەگەشىننەوہ و ئە بوورژىننەوہ. ئەدەب ئەمانە ھەموو ئەگىرپتەوہ و ناوہ بۆ ئەمانە.

ئەمە گوزارەى ئەدەب و زانىارى ئەدەب بوو بە چەشنىكى گشتى و تاييەتى بۆ ھەموو گەل و قەومىك. ئىمە ئەمانەوئى لىرەدا لە ئەدەبى كوردى بكوئىنەوہ و قسەى لىوہ بكەين، لەبەر ئەوہ پىويستە ئەو

۱. گوزارە: مەعنا.

۲. بەسە: مەعنا.

چە مەکانە^(١) کە واژە^(٢) ئەدەبیان بۆ دانراوه، واژە کە بزانیان لە زمانی ئێمەدا - کە زمانی کوردییە - چی پێی ئەلێن و چی پێی بلێن؟؟.

وەکوو سەیر ئەکەین ئەو چە مەکانە بەو جوۆرە واژە^(٢) ئەدەبیان بۆ دانراوه، وەنەبێ واژە کە بۆ ئەوانە لەسەر دەمیکی زۆر کۆنەو هەر هەبووییت، بەلکوو ئەم باوەرە - باوەری چە مەکانی ئەدەب - لەم سەردەمە ی دوا ییەدا داهاات و کاتی کەوتە ناوێوە کە زانیارییە هۆنراو و پەخشانیەکان کۆ کرانەو و خزانە بەینی هەردوو بەرگی کتیبەو. ئەمانەش وەنەبێ تەنها سووچی لە سووچی زانیاری بووبن تا بەپێی چە مەکی ئەو تاقە زانیارییە ناوی بۆ دا بنین، وەکوو بە وێنە زانیاری «سەرف» وەیا «بە لاغە»، بەلکوو ئەم هەموویانی ئەگر تەو و پەلیش ئەهاوێژێ بۆ شوخی و مەتەل و واژە قەشەنگ و قسە نەستە قیش.

لەبەر ئەم هەموو شتانه و لەبەر ئەم هەموو بەسەیانە، واژە ئەدەب - کە لە پێشەو زانیان چە مەکانە ی چیبە - دایان نا بە ناو بۆ ئەو کۆمەڵە زۆرە بەسەیانە. دیارە ئاشنایەتیش لە بەینی واژە کە و یەکیک وەیا چەند دانە یەک لە بەسەکانا هەیه، بۆیه هەر ئەم ناوێان بۆ دانا. گەلی کورد - کە یەکیکە لە گەلەکانی پۆژەلات - بەهۆی سروشتی ئاریەتییه وە هەلسوکەوتی زمانەکی لە پێش داهااتنی ئیسلامەتیدا، لەگەڵ ئارییەکانی ترا بوو، لە پاش ئیسلامەتی چەشنی هەلسوکەوتی لەگەڵ زمانی عەرەبیشدا پەیدا کرد. وای لێ هات بۆ ئەو کەسە ی بیهوێ لە بنج و بناوانی زمانە کە و لە ئەدەبەکی تی بگا، ئەبێ ئاشنایەتییهکی

١. چە مە: مەفووم.

٢. واژە: کەلمە.

تەواویشى لەگەڵ زمانى عەرەبى و زمانى فارسىدا - بەتایبەتى - ھەبى. ئەم ئاشنايەتیە لەگەڵ زمانى عەرەبىدا لە پێش ھەموو شتیکدا ئەو ھەمان پێشان ئەدا کە واژەى ئەدەب، بۆ ئەو گوزارانە کە لە پێشەوە زانیمان، تازە لە ناو عەرەبەکانیشدا کەوت و کردیان بە ناو بۆ ئەو مەبەستە. ئەمەش لە سەر دەمیكا بوو کە ئەدەبى خۆیانیان خستە ئەم دیمەنەى ئیستەو، ئەو وەختە توانیان ناوەکەى بۆ دابنن، واتە لە پاش کۆکردنەوێ ھەموو چەشنە ئەدەبیکیان.

فەرمانى ئیسلامەتى ئەم واژەى خستە ناو کوردیشەو، ئەمە و دیسان کورد لە بەر ئەو شتانە - کە لە مەودوا باس ئەکری - بۆى نەلواو لە گێجەکانى پێشوودا خەریکی زمانەکەى بێت و ھەموو شتیکى بخاتە قالبیکى رێکوپێکەو، بەتایبەتى بۆى نەکراو چەمکى ئەدەبەکەى خۆى پێکەو بنووسینى تا ئەو وەختە ناو بۆ دابنن.

کەوابوو، ئیستە ئیمە ھەر لە ژێر ناو «ئەدەب»دا جارى ئەمینیەو و ھەر بەو ناو وەقسە لە ئەدەبى زمانەکەمان ئەکەین، کە ئەدەبى کوردیە.

ئەدەب، راستە ھى ھەموو گەلێکە، ئەو نەدە ھەبە: ھەر گەلێک بە جیا بۆ خۆى ھەندى شتى تايبەتى ھەبە، کە دوور نییە لە گەلێکى ترا ئەو شتە بەو جۆرە نەبێت، بەو بۆنەى ھەبە ھەریە کە سەر بە خۆ ئەتوانى باسى خۆى بکا. ئیمەش باسى ئەدەبى کوردى ئەکەین؛ ئەدەبىک کە ھى نەتەوێکى تايبەتیە. کەوابوو، پێویستە - وەیا ئەدەب پێویستىەتى -

بزانين ئەو نەتەوھىيە چىيە و چۆن بووھ.

ئەو شتانەى كە تاكە تاكەى گەلىك پىكەوھ ئەنووسىنن و ئەيانكەن بە نەتەوھ، برىتتىن لە: زمان، پەوشت، وىنە و ھەلكەوتى ھەندام، چۆنىيەتى ئابوورى، سنوور و خاك، خوئىن، ھەندى جارىش ئەلھاي بيروبواوھ. كە ئەگەر لەمەيان زۆر بكوئىنەوھ، ئەچىتە ژىر سىيەرى خوورەوشتەكە. كەوابوو، ھەر برە مەردمىك ئەگەر ھات و ئەم شتانەى تىدا ھاتە دى، ئەوھ ئەبى بە نەتەوھىيەك و لە نەتەوھىيەكى تر جيا ئەبىتەوھ.

وھكوو تەماشا ئەكەين، ئەم شتانە ھەموو لەو گرۆھە^(۱) مەردمەدا كە پىي ئەلەين «كورد» كۆ بوونەتەوھ؛ كورد لە زمانا و لە رىشەى زمانا ھەموو يەكن، لە شادى و شىوھ و سروود و ئەلھادا يەك شتن، لە ھەلكەوتى ھەندام و جومگەكانيان و پوالتى پانى و درىژى سەر و پرومەت و ئەندامەكانى تریانا يەك رىگەيان گرتوھ، لە سنوور و خاكدا ھەموو لە يەك بەشە زەويدا ئەژىن و ژياون، لە توورەيى و لەسەرخۆيى و ھىمنىدا. كە ئەمانە ئاو و خاك و ھەوا دروستيان ئەكەن. وھكوو يەك وانە، ئاوينەى بيروبواوھريان يەكە، وەيا بە تەنىشت يەكەوھىيە، لە توندى و پروونى خوئىندا يەك خوئىنيان ھەيە.

دەستەيەك كە ئەم ھەموو شتانەى تىدا كۆ بووھوھ، ئەوھ دەرئەخا: كە ئەوانە نەتەوھىيەكى تايبەتى و سەربەخۆن و رىشەيەكى قايميان لەناو رىشەى نەتەوھەكانا ھەيە. مەسەلەى تۆزى جياوازىيى لە بەينى ھەندى لە شىوھەكانياندا، ئەمە سروشتى جياوازىيى شىوھى زمانى ھەموو

نەتەوئەيەكە، بېنجگە لەوئەكە: ھاتوچۆي كۆچەرەيەتېش پالېكى ھەر پېتوئە ناوئە.

مېژوويه كى كورتى كورد

كورد، كە ناوئە بۆ ئەم نەتەوئە تاييەتییە و لە رېشەي نەتەوئەكانى «ئارى»-ن، سەرچاوەي لېشاو و بزووتنەوئەيان ئەگەرپیتەوئە بۆ ماوئەي «۳۵۰۰» سالى پېش مىلاد. لە سەرەتاي ئەو مېژوئەدا لە جنووبى پرووسياوئە بەسەر باكوپ-شمال-ى قەوقاس و دەرياي رەشدا ھاتن بۆ دەورووبەري رۆژاواي ئاسيان. لێرەدا بوون بە دوو بەشەوئە؛ بەشێكىيان پرويان كرده ئاورووپا و نەتەوئەكانى ئەوئەكوو: «سوید، نەروېژ، لیتوانیا، بۆلۇنيا، چيکووسلوفاكيا، ئەلەمانيا و ئنگلیز» لەم بەشەكەوتنەوئە، بەشەكەي تریان كە لە ئاسيادا بوون، ھەر لە دەشتەكانى جنووبى پرووسياوئە ھاتنە رۆژاواي ناوئەراست و رۆژاواي نزىكەوئە-واتە ئاسياوئە- لە توركوستانى^(۱) ئیمپرۆزى پرووسيا، ماوئەي ھەزار سالتىك مانەوئە و پاشان بە تەنېشت ئەفغانستانى ئىستاوئە، -كەكەوتۆتە رۆژەلاتى ئىترانەوئە- پرويان كرده جنووبى ئىران. لەپاش ماوئەيەك ئەمانەش بوون بە دوو رېچكەوئە؛ رېچكەيەكەيان بەسەر «ھېمالا» يادا پرويان كرده رۆژەلات و پرووبە پرووى «ھىند» بوونەوئە و لە «پەنجاب» گىرسانەوئە و نەتەوئەي ھىندىيان لى كەوتەوئە؛ رېچكەكەي تریان ھەر بەناو بانى ئىراندا بلأو

۱. نەوئەك ھى رۆژاوا كە بەر «چىن» ئەكەوئە، بەلكوو ئەو توركوستانە كە لەوانەيە جنووبى پرووسيا ئەگریتەوئە و كەوتۆتە لای دەرياي ئارالەوئە و تاشقەند و ئەوانە لەوئەدان.

بوونەوه و ناو نران: «ئێرانى».

ئەمانەیان کە لە ناو بانى ئێراندا بـلاو بوونەوه، بەرەبەرە زۆر بوون و پەرەیان سەند، ئەوانەیان کە هەر لە دەشتەکانى ئێراندا مانەوه، جیگیر بوون و بە «پارسى» ناویان دەركرد. ئەوانەشیان کە هەر بە رەوشتى کۆچەراییە مانەوه، پرووبە پرووی شاخەکانى «زاگرووس»^(١) و لەویدا پەل پەل بوونەوه، «گۆتى، لۆلۆ، کاسى، کاردۆش، مانای، کاردۆها، خالدى و ماد» لەم دەستەى زاگرووسە هەموو دروست بوون. بەتایبەتى لە بەرەى «پارسى» یەکان «هەخامەنشى» هاتە ناوهوه، لە بەرەى «زاگرووسى» یەکانیش «ماد» دروست بوو. فارسەکان ئەچنەوه سەر هەخامەنشى و پارسى، کوردهکانیش ئەچنەوه سەر ماد و بەرەى زاگرووس.

مادەکان لە «٧٠٠ - ٥٥٠» پيش ميلاد کيشوهرىكى^(٢) بەناوبانگى هەرە بەهيزيان هەبووه، بە هەموو جوړىكى کيشوهردارى لە ولاتى زاگرووس و ولاتەکانى تردا دەوله تىكى تيشکدار و بەدەسه لاتيان هەبووه.

وشەى «کورد»!

وشەى کورد، چەند بەسەیه کى هەیه؛ یەکى لەوانە ناوه بۆ ئەم نەتەوهیه کە قسەى لێوه ئەکەین و خواوەنى زهوىوزار و رەگەز و رەوشتىکە.

١. زاگرووس: ریزه شاختیکە لە کتێوهکانى ناراراتهوه دەست پێئەکا تا ئەگاتە خووزستان،

سنووریکە بۆ بەینى ئێران و تورکيا، وه بەینى هەندى لە عێراق و تورکيا.

٢. کيشوهر: دەولهت، حکومهت.

به سه یه کی تری له زمانی په هله وی کۆندا به زه وییه ک ئه وتری که
 هه رچار ده وره که ی به گل به رز کرایته وه و ناوه که ی کرابی به ته ره کال
 وه یا کشتوکال. وه کوو چون ناوه بو زه وییه کیش که بشی به که لکی
 کشتوکال بیت.

به سه یه کی تری دیسان هه ر له سه رچاره وی زمانی کۆندا به «شوان»
 ئه لێن.

وه کوو سه یر ئه که ین، ئاشنایه تی له به ینی چۆنیه تی کۆچه رایه تی - که
 خاوه نداری مالاته - وه نیشته جیتی - که خاوه نداری کشتوکاله - وه به ینی
 ئه و گه له که ناوی کورده، ئاشنایه تییه کی ته واوه.

ئه گونجی بووتری: به ناوی شوینی نیشته جیتییه وه ناویان ده رکردوه،
 وه یا به ناوی یه کێ له ئیشی کۆچه رایه تییه که یانه وه ناوبانگیان سه ندوه.
 له هه ردوو باره که دا ناو بردنی ئه م گه له به «کورد»، یا ناوه به ناوی
 جینگه وه، وه یا ناوه به ناوی «پاژ - جُزء» یک له کرده وه یه وه.

ولاتی کورد!

ئه و ولاته که پنی ئه وتری: «کوردوستان» و کوردی تیدایه، به شه
 خاکینکی پان و فراوانه و هه موو له یه ک پارچه زه ویدا کۆ بوونه ته وه و
 ولاته که به ولاتی ئه وان ئه ناسری.

سنووری خا که که: له رۆژه لاته وه خه تیکه له خووزستانه وه ده ست
 پی ئه کا به عیراقی عه جه مدا، تا ئه گاته پرووباری «ئاراس» و «که ر»
 له قه وقاسی جنووبی. له رۆژاواوه ئاگاته «ئایه نه» و «سیواس» له

ئەنادۆل. لە شیمالەوه قەوقاس و لیوای لازستان^(١). لە جنووب و جنووبی رۆژەلاتیەوه ریزە خەتیکە لە خووزستانەوه - کە ئیستە ئوستانی شەشەمە لە ئێران - دەست پێ ئەکا و ئەگاتە کیتی حەمرین و لەوێهە بۆ جنووبی کیتی «سەنجار» لە دەشتی شام، لەوێشەوه بۆ «گردداغ» تا ئەچیتە سنووری ئەسکەندەررونە.

ئەم پارچە زەوییه کە بەم جۆرە پێ کەوتوو، بە هەزاران و بە سەدها سال لەو بەروبوووە نەتەوێ هێناوەتە دی، بە خورپە ئاوی سافی پەوان و بە هەوای فێنکی بەری بەیان، لایەلایە بۆ چیتی هەلۆرکی نەمامی جگەرگۆشە خۆی کردوو، لە داری دارستانەکانیشی بێشکە بۆ دروست کردوون، لە گۆللە ئال و والای میترگەکانی چەپک چەپک بارانوییه بەسەریان، کۆرپە جگەرگۆشەش بە مووزیقای دەنگی ئەو خورپە، بە شەشەنی ئەو هەوایە، بە سەمتووری کرچەکرچی تافی نەمامی داری جۆلاناکە، بە بۆنی گۆللە سەر بێشکەکە، گەشاوەتەوه و بووژاوەتەوه و هەستاوەتەوه؛ کە هەستاوەتەوه ئاوی خۆی ناوەتە «کورد» و لە کۆشی دایکی نیشتمانی کورددا بەرە بەرە و پشت بە پشت ئەو هەزاران سالە ژیاوه.

کەوابوو، ژیاوی کورد ژیاو بوو تیکلای بە ئاو و بە با و بە دار و بە مەلەند بوو، لە پەوشتدا لە هەرچواری وەرگرتوو و ئالای بە بالای هەرچوار بەشە سەرچاوەکە ژیاوێه...

ژیاوی کورد!

١. لازستان: بەشی رۆژاوی گورجستان، گورجستانیش لە جنووبی قەوقاسەوهیە.

جۆری ژیان، رابواردنی هه موو نه ته وه یه ک، په رده یه کی کۆمه لایه تی و سیاسیی و ژیری ئه و نه ته وه یه پیشان ئه دا. وه کوو ئه مه هه یه، شوین و مه لبه ند و ئاو و هه واش چه شنی شت دروست ئه که ن، به لکوو هه ر ئه مانه ن که جۆری ژیا نه که له نه ته وه که دا به ته واوی دروست ئه که ن. ئه و خا که که پیتی ئه لین «خاکی کوردوستان» ولایتیکه پر به پر سروشتیکی کویتستانی هه یه؛ شاخ و چیا و به راوی هه یه، سه رچاوه ی ئاوی به هۆی به فری کویتانه کانیه وه، زۆره؛ ئاوه دانه به دار و دارستان. له گه ل ئه مانه شا پیتی ده شت و زه وی وزاری کشتوکال و سه وزه لانی بۆ له وه پگای مه ر و مالاته که ی، وه نه بی له شوینه شاخاوییه کان که متر بی. جا ئه مانه هه موو کار ئه که نه سه ر جۆری ژیا نی دانیشته وه کان و جۆری رابواردنیان و چه شنی خو و په وشتیان.

سه ره تا له بهر ئه م هه وا ی مه لبه نده، کورد به ژیا نی کۆچه رایه تی و په وه ندییه وه خه ریک بووه، به شوین له وه را گه پاوه بۆ مالاته که ی. ئه و مالاته ی که به هۆی ئه وه وه ژیا وه. له خوری و به رگنه که ی جلوه به رگی دروست کردووه و ماست و پۆنه که شی کردووه به سه رمایه ی خواردنی ژیا نی ئه و کۆچه رایه تییه ی. به شه و له ته نیشت مۆلی مه ره که یه وه له گۆشه ی ده واره که وه سه یری جریوه ی ئه ستیره ی ئاسمان، وه یا په هیله ی بارانی کردووه، به پزیش له گیا جاپی ئاژاله که یا سه یری گولاله ی میزگه کانی کردووه.

ئه م جۆره ژیا نه -ژیا نیکی وا ساده و ساویلکه. به سروشت هه ر ئه ونده دروست ئه کا که بیر له دۆزینه وه ی شوین له وه پری بکاته وه بۆ ئه و مالاته ی که ئه و به شوینیا عه وداله. به لکوو ئه گه ر بۆ په یدا کردنی

ئەو مەبەستەى ھەزاران کۆسپیشى بىتە پى، ئەو ئەبى ئەو کۆسپانە ساف بکا، با بە دانانى گيانى خۆيشى بى! لەبەر ئەمە رەوشتىكى جەنگاوەرى و پەلاماردانى تىدا پەيدا ئەبى. بەم ھۆيەو کورد لە پایەى يەكەمدا بە جەرگ و جەنگاوەر و سل نەكەرە لە ھىچ شتىك.

پاش ئەم سەردەمە كە وردە وردە ژيانى كۆچەرایەتى گۆرپيەو بە نىشتە جىبون، ھىزىكى تى زياد كرد، كە ھىزى كشتوكال و زەوى ھەلدېرپنە، كەوتە سەر ئەو: لەباتى ئەو كە لە ژىر سىبەرى رەشمالدا ستار بگرى، با بکەویتە ژىر سىبەرى كۆلىت و كەوئل، وەيا بکەویتە ژىر سايەى ئەو خانووچكەيە كە لە پاشا ئەتەنیتەو بۆ كۆشكى رەنگاوەرەنگى شارنشىنى نەتەو كەى! ھىناى لە قورى خاكەكەى چوار دیوارىكى دروست كرد و بە دارى ولاتەكەى دارەراى كرد، كەوتە ناو ژيانى جووت و دەستە دوو ھەو. بە ھىزى باسكى و بە دەنگى «ھۆھەو»ى مەردانەى، ھەوجار و مژانى ئەگرت و بە يارمەتى ئەو گايانە كە دوینی باریان بۆ ھەلئەگرت، كەوتە ھەلدېرپنى زەوى بۆ ئەو نانى خۆى بە عەرەقى ناوچەوان لەناو جەرگى زەویدا دەرىنى!..

وھەكوو سەیر ئەكەین، ئەم دوو رەنگە ژيانەى كورد ھەردووکی ژيانىكى كارکردن و سنگ بۆ پىشەو بەردن بوو، بۆ ئەو خۆى بە خۆى بژى، نەو ك بە ھۆى يەكینكى ترەو. ديسان لەم پەردەيەشدا چەشنە كۆمەلایەتییەكى تر دروست ئەكا، كە جيايیەكى زۆرى ھەيە لەگەل ئەوى پىشوویدا! لە پىشا ئەبوايە بە ژيانىكى زۆرتر تاقانە، بە چیا و ھەوارگەكانا بسووپايەتەو بۆ مالاتەكەى، لەمى ترا ئەبوايە بە ژيانىكى ھارىكارى لەگەل ھاومالەكانیا لە پىدەشەكانا نىشتە جى بوايە و خۆى و

مال و منالی بکه وتایه نه ناو به ربه ره کانی جوت و کیشه وه.
له سه رده می پیشوودا ئاره زووه که ی شهر و جهنگی ئه ویست، له
سه رده مه دا هیمنی و له سه رخویی، له تافی پیشوودا شانازی به شیر و
تیره وه ئه کرد و دهستی به و په نده وه ئه گرت که ئه یوت: «ناوم به ده سکی
شیره که مه وه یه!!»، له ساته دا به دانه ویله و به وه وه، له به ری په نجی
ئه م، که سانی تر نان ئه خوئن و ئه ژین. له کاتی پیشوودا نووکی ربه که ی
به ئامانجیکی زور گه وره ی ژیان ئه زانی بو به خیکردنی مالاته که ی،
به لام له م دوا ییه دا سه ری گاسنه که ی شوینی ئه و ئامانجه ی گرت وه بو
له پیشا بو خوئی و ئه مجا بو ئازاله که ی!!.

له م دوو ژیا نه وه کوو په رده ی رابواردنی گۆرا، په رده ی ژیری و
بیرکردنه وه شی گۆرا؛ چاخی پیشوو به لای جهنگدا ئه پرۆیشت، گئجی
دوا یی به لای ئاشتیدا، دیاره گه لی جیاوازی له به ینی جهنگ و ئاشتی
و توورپیی و هیمنیدا هیه.

ئه مه له م روانه وه، ئه مجا به جۆریکی تیکرایی تر:
کورد ئازان، ههز به پاو و شکار ئه کهن، بیزیان له ژێرده سته یی
دیته وه، کوچه رایه تیسی سه ربه خوویی تاکیی ئه وی، ئه و په وشته له
خوین و پیستیانا جیگیر بووه، ئیشی سووکی په وشتی نازانی، خاوه نی
قسه ی خو یه تی، به قنیات و بورده باره، ته نانه ت ئه وی به ده ستیشیه وه یه
وه نه بی له بهر خه می سبه ینی دهستی پیوه بگری، به لکوو ئالاه به و
په نده ی خو یه وه که ئه لی: «خورده مال، مه نده میرات!!».

نەفسى بەرزە، مەلبەندى خۇي خۇش ئەوى، مەلبەندى لە نان
خۇشتر ئەوى؛ واتە با دووريش بکەوئتەو، ھەر دلى بەلايەو، يەتە،
بەلايەو، خۇشە كە ئەلى: «من كوردم». ھەوای سافى ولاتەكەيان و
گۆرانى چوار وەختەى وەرز، ئەو كارەى تى كوردون: كە ھۆگرى ئەدەب
و دەنگ و ساز و ئاواز بن؛ شىوہى دەنگى زمانەكەيان خۇي بۇ خۇي
مووزىقيان پى فیر ئەكا، لەگەل بىگانەدا ئەوپەرى نەوازشيان ھەيە، كە
دوژمنى خۇيان بە زەبوونى چاوپى كەوت، وازى لى دىتن، مردووەكانيان
ئەلاوئىننەو، سروودەكانيان زۆرتەر بەلاى شادىدايە تا شىوہ، سەر لە
شووړەيى ئەكەنەو، لەبەر ئەو كە زۆر دەست بە جەرگى ئەو پەندەو
ئەگرن كە ئەلى: «خزم ئەگەر گوشتت بخوا، ئىسقانت ناشكىننى»؛ با
دوژمنايەتیش لەگەل خزمدا بکەوئتە بەينانەو، ھەر نايگەيىننە
ئىسك.

لە چۆنەتى ناو مالد پياو سەرۆكى خىزانە، خاوەنى برىارى دوايە،
كوپ و كچ ناتوانن لە قسەى دەرچن، كچ سەربەستى شوو كوردنى ھەيە،
بەلام لەسەر برىارى باوك.

ئافرەت لەناو كورددا پايەيەكى ھەرە بەرزى كۆمەلايەتى ھەيە،
سەرۆكى مال و قسەپەوايە، ھەر لە سەردەمىكى زۆر كۆنەو بەگەرە
دانراو و لە ناو خىزاندا بە «كەيانوو» ناو ئەبرى. بوونى ناوى كەيانوو
بۇ ئافرەتى مال، ئەو شويىنە كۆمەلايەتییەى پيشان ئەدا، چونكە وشەى
«كەى» لە كوردى كۆندا بە بەسەى بەرز و گەرە و خاوەنە، «بانوو» یش
بە گوزارەى خانمە؛ واتە: خانمى گەرە، وەيا خانمى بەرز. ئەم واژە كۆنە،
بىگومان پايەى ئافرەت لە كۆمەلايەتى و ژيانى كورددا دەرئەخا.

له گه‌ل ئه مه‌ش له ته‌کاندا نایه‌ له گه‌ل می‌رده که‌یدا بو‌ راپه‌راندنی
ئه‌رکی ئه‌و ماله‌، به‌لکوو زیاد له‌ پیاو خه‌ریک ئه‌بی، چونکه‌ له‌ گه‌ل
ئه‌ودا کوچ و بار بار ئه‌کا وه‌کوو ئه‌و؛ له‌ جووت، له‌ کیشه‌، له‌ باخ و ره‌ز
و تووتن، به‌ خێوکردن شان به‌ شان ئه‌ چێ به‌ رپه‌وه‌، زیاتریش له‌ وه‌ مال
و منال به‌ خێو ئه‌کا، هه‌ویر و نان و تفاق رپیک ئه‌خا، له‌ شوینی
پیاو- که‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بی- به‌ ده‌م میوانه‌وه‌ ئه‌ چێ و خزمه‌تی ئه‌کا، له‌
سه‌روسواریشدا شوهره‌سوار و تفه‌نگچیتیشی هه‌یه‌، چۆن سه‌ربه‌سته‌،
به‌و جوهره‌ش داوینپاکه‌، له‌ لای پانه‌بیره‌ و له‌ مازوو و گه‌لاکردندا به‌
ده‌نگی چریکه‌ی گۆرانی، خوڕۆشیک ئه‌ده‌ن به‌و ناوه‌، ژنانی کورد له‌
شه‌رم و شکۆفدا له‌ گه‌ل پیاوانا هه‌موو وه‌کوو خیزانی مالیک وانه‌.

کورد له‌ هه‌موو چه‌رخه‌کانیاندا پابه‌ندی ئایین بوون، له‌ پیش
داهاتنی ئایینی ئیسلامه‌تیدا، زه‌رده‌شتی بوون- که‌ په‌رستنی خوا
تاقانه‌یه‌- له‌ پاشا باوه‌شیان کرد به‌ ئایینی ئیسلامدا، که‌م گوند هه‌یه‌
مژگه‌وتی تیا نه‌بی، له‌و وه‌خته‌شه‌وه‌ که‌ ته‌ریقه‌ته‌کانی نه‌قشی و
قادی که‌وتنه‌ ناو ئیسلامه‌وه‌، ئاشنایه‌تییه‌کی زۆریان له‌ گه‌لیانا په‌یدا
کرد، له‌ کو‌بوونه‌وه‌کانی ژیر ده‌واره‌کانیا ناو باسی سه‌رگوزه‌شتی ئازایه‌تی
خۆیان ئه‌گێر نه‌وه‌، وه‌کوو له‌ لیواری ئاگردانی ناو خانووه‌کانی زستانیا
به‌ خۆیندنه‌وه‌ و ده‌ورکردنه‌وه‌ی داستانی رابوردووه‌کانیان، به‌ ده‌نگی
ستیر و لاوک، ته‌نگ به‌ شه‌و هه‌له‌ چنن. سه‌گ راگرتن له‌ به‌ر ئه‌وه‌
که‌ خزمه‌تیکه‌ی گه‌وره‌ی پاسه‌وانیان ئه‌کا، زۆر زۆر به‌ لای کورده‌وه‌ باوه‌.

مىژووى ئەدەب

ئەو ئاگادارىيانە كە رابوردوو بۆ ئادەمىزادى پروون ئەكەنەو، زۆر شتن؛ دەستكرد و نەخش و نىگارى سەر بەردەكان ئەگرىتەو، ئاۋىنەى باۋەرى نووسەر و ئەدىبەكان ئەگرىتەو، پەردەى نازكى بىرى ھۆنەرەكان ئەگرىتەو، ئەو ھونەرە جوانانە ئەگرىتەو كە پالەوانەكانى ئەو مەيدانانە نواندوويانە، پىشە قشەكانى پىشەسازان ئەگرىتەو، دۈزىنەو و داھىنانى دۈزەرەو و داھىنەرەكان ئەگرىتەو؛ ئەمانە ھەموو ئەگرىتەو، لەگەل ئەو ھەستە تايەتپەدا كە لە ئادەمىزاددا بە تەواۋى ھەيە و لە گيانلەبەرىكى ترا بە ناتەواۋى.

بە جۆرىكى تايەتپە تىرىش: ھەر شتىك لە چەرەكانى رابوردوودا باۋەرى ئادەمىزادى پى گەشتىت - نووسرابى يا نەنووسرابى - مىژووى ئەدەبە و ئەدەب قسە لەو شتانەو ئەكات؛ نەنووسراۋەكان ئەفسانە و داستان و رازونىازى گوى ئاگردان بن، ۋەيا رىچكەنووسراۋى پەخشان و ھۆنراۋى سەر پىست و كاغەزەكان بن؛ كە ئەمانە ھەرىكە كارەساتى ئابوورى و پىلانى و كۆمەلايەتى نەتەۋەيك لە نەتەۋەكانى رابوردوو ئەگىرنەو و ئاۋىنەيەكن بۆ پىشاندانى چۆنىەتى فرەچەشنەى ئەو رۆژەى ئەو گەلە.

بۆچىش مىژووى ئەدەب ئەمە ئەگىرنەتەو؟ ۋەيا چ پىۋىستىك بەۋە ھەيە كە مرؤف ئەۋەندە ھۆگرى زانىنى مىژووى ئەدەب بىت؟
گومانى تىدا نىيە زانىنى ئەو شتانە كە لە بەر و كەردەۋى ژىرى

و داناییین، هۆیه‌کی هه‌ره‌گه‌وره‌ن بۆ بڵاوبوونه‌وه و فراوانبوونه‌وه‌ی ئاسۆی نیاز و خستنه‌ سه‌ر گازی پشتی ده‌روازه‌ی زانایی، چونکه ئه‌مانه‌ بناغه‌یه‌کی چه‌ورپژن بۆ ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی بیه‌وی مه‌ردایه‌تی و که‌سیه‌تی و ته‌نته‌نه‌ی خۆی له‌سه‌ر داب‌پژێری؛ به‌هۆی ئه‌مانه‌وه، هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک ئه‌توانی له‌خۆی، له‌رابوردووی خۆی ورد بیه‌ته‌وه و په‌رده‌کانی یه‌که‌یه‌که‌ بیه‌یته‌وه به‌رچاو و بزانی له‌چ رۆژیکه‌ ئه‌و په‌ردانه‌ تاریک، وه‌ له‌چ چاخیکه‌ رووناک بوون؟. ئه‌مجا ئه‌که‌وێته‌ سه‌ر دۆزینه‌وه‌ی هۆی رووناکی و تاریکی ئه‌و په‌ردانه‌.

نه‌ته‌وه‌یه‌ک ئه‌گه‌ر توانی و بۆی کرا له‌م شتانه‌ ورد بیه‌ته‌وه، ئه‌وه، ئه‌وه ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه: که‌ پله‌ به‌ پله‌ ئه‌توانی به‌ په‌یژه‌ی سه‌رکه‌وتنا سه‌رکه‌وی و بگا به‌ هه‌موو ئامانجیکه‌ی؛ خو ئه‌گه‌ر بۆی نه‌کرا، وه‌ یا رپی لێ گیرا، ئه‌وه، ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نی: که‌ خراوه‌ته‌ ناو ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی چه‌وسانه‌وه و ئازاره‌وه، به‌ هه‌موو جوور و به‌ هه‌موو چه‌شنه‌ ئازاریک، ئازار ئه‌دری، نه‌وه‌ک هه‌ر ئازار دراوه‌ و ئه‌دری، به‌لکوو په‌لوپۆی له‌ هه‌موو ژياندا، هه‌یزی لێ چنراوه‌!. ئه‌مه‌ش بۆیه‌ وایه، چونکه‌ ژیان و خۆشی ژیان چه‌ند رووپه‌ره‌یه‌که‌:

رووپه‌ره‌یه‌کیان ژیان ناخۆشه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌ساغه‌ و له‌شی ناخۆشه‌. چه‌شنیکیان، ناخۆشه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ رینگای ئازادی لێ گیراوه، جووریکیشیان ناخۆشه‌ چونکه‌ ده‌رگای ده‌ربڕینی هه‌ست و باوه‌ری لێ داخراوه. دووه‌که‌ی پینشوو چاریان ئاسانه‌، به‌لام رینگرتنی بیر، رینگرتنیکه‌ که‌ به‌ هه‌موو لایه‌کدا پیاو رانه‌کیشی بۆ دیلیه‌تی و کۆیله‌یی. بێ‌گومان ئه‌م نه‌خۆشییه‌ له‌ هه‌موو نه‌خۆشییه‌ک گرانتر و

کوشنده تره!

جا هەر گەلیک ئە گەر توانی چاو بە ئەدەبیاتی خۆیدا و بە کاروباری پابوردووی باو و باپیری خۆیدا بگێڕی، ئەو و ئە گەیه نی: کە ئە و گە لە ئاشنای هەموو سانه ئازادی و سەربەستییە کە و ئە توانی خۆی لە هەموو جۆرە نەخۆشییە ک پرزگار کا.

میژووی ئەدەبیی لە گەڵ میژووی سیاسی و کۆمەڵایەتیدا دوو لقى دارێکن و شان بە شانی یە ک بەرز ئە بنه وه، وه یا ئە پرۆن؛ بگره لقى میژووی ئەدەبە کە بە هیزتره له لقه کە ی تر؛ چونکە ئە میان له بیر ه وه هە ئه ستی و ئە و یان له کرده وه وه، هە موو وه خت بیر پینش کرده وه ئە کە و ی. تا پیاو له پیشا له شتیک ورد نه بیته وه، ده ستی ناداتی؛ بیر و هۆش له دلی هۆنەر و ئە دیب و زانا کانا جیی خویان ئە کە نه وه، پاشان به هۆی ئە وانه وه ئە چیتە دلی مەردمی تره وه و ئە و وه خته کرده وه و مە به ست سەر هە ئه دا!..

چۆن ئەدەب داها تو وه؟

ئەدەب بە هەموو چهشنه کانیه وه، هەستییکی نازکە و له جەرگه ی پەرەکانی دلّه وه هە ئه دا، وه یا «خورپه - إلهام» ییکه ئە کە ویتە ناویه وه. کە وتمان دل، هە موو گیانله به ریک دلی هه یه و ئە بی هە مووی بگریته وه!، به لی! هە مووی ئە گریته وه: بالنده یه ک، درنده یه ک، ئاده میزادی ک!.. ئە توانین بڵیین: ئە مانەش هە موو ئەدەبیان هه یه، ئە و نده هه یه: ئاده میزاده کە هیزیکی تری تیا به کە هیزی قسه کردن و دەر برینی خواسته کە یه تی به زمانه کە ی، وه کوو چۆن هیزی بیر کردنه وه و

ژیری تیدایه، ئه‌وانی تر ئه‌و هیزه‌یان تیدا نییه، به‌لام وه‌کوو ئاده‌میزاده‌که جموجوول و بزووتنه‌وه‌یان هه‌یه، که به‌م هۆیه‌وه ئه‌توان هه‌سته‌که‌یان ده‌ربړن.

په‌له‌وه‌ریک که هونه‌ریکی بازدان ئه‌نوینئ، وه‌یا گیانله‌به‌ریکی تر هونه‌ریکی هه‌له‌پرکئ و یاریکردن ئه‌نوینئ، ئه‌مه چی پالئ پتوه ئه‌نئ بۆ ئه‌و کرده‌وه‌یه؟ هیچی تر نییه ته‌نها هه‌سته‌که‌ی دلئ نه‌بی! که‌وابوو، ئه‌دهب نه‌وه‌ک هه‌ر به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل ئاده‌میزاددا دروست بووه، به‌لکوو وه‌کوو خوین و زیچکاو چۆن تیکلاوه به‌گه‌وه‌ری هه‌موو گیانله‌به‌ریکه‌وه، ئه‌ویش به‌و جۆره تیکلاوه له‌گه‌لیانا. به‌لام بیجگه له ئاده‌میزاده‌که، ئه‌وانی تر له کرده‌وه‌یان به‌ولاوه به‌هیچ شتیکی تر ناتوانن ده‌ری بیړن، ئاده‌میزاده‌که ئه‌توانئ به‌هۆی کرده‌وه‌وه، وه‌کوو ئه‌وان وه به‌هۆی زمانه‌وه، زیاد له‌وان ده‌ری بیړئ.

هه‌ر ئه‌و تیکلاویییه هاوبه‌شییه، بۆیه گه‌لی جار له‌نجه و ته‌قله‌ی کو‌تریک، وه‌یا یاری و گالته‌ی بیچووه مه‌یموونیک، وه‌یا بیچووه شیریک، ئه‌بی به‌سه‌رچاوه‌ی خورپه‌ی ئه‌دییک و ئه‌یخاته په‌رده‌ی نووسینه‌که‌یه‌وه.

ئهمه‌مان بۆ ده‌رکه‌وت که ئه‌دهب له‌بنچینه‌ی ژیا‌نی گیانله‌به‌ره‌وه هه‌بووه، ئاده‌میزادیش وه‌کوو یه‌کئ له‌وانه خالئ نه‌بووه له‌و سروشته؛ خالئ نه‌بووه، چونکه له‌و چاخانه‌یا که ژیا‌نیکی له‌ئوپه‌ری ساویلکه‌یییه‌وه رابواردوو. به‌شه‌و ئه‌و چهند که‌سه‌ی کۆ بوونه‌ته‌وه و -ئیمه‌ ناویان به‌خیزانی بن ئه‌شکه‌وتیک ئه‌به‌ین- کاره‌ساتی ئه‌و رۆژه‌ی خۆیان بۆ یه‌ک گتپاوه‌ته‌وه. به‌چی گتپاویانه‌ته‌وه؟ دیاره به‌و

زمانە کە هێزی قسەکردنە و تەنھا تاییەتی بوو بەوان و گیانلە بەریکی تر تیا یا بێبەش بوو.

ئەم گێڕانەوی ئەوان بە و جۆرە - با نووسینیش لە کایەدا نەبووبی - هەر ئەبێ بە سەرچاوەی بیر و باوەری ئەدەب. پاشان کە گەردوون پیش کەوتوو و ئەوانیش پیش کەوتوون، لەسەر ئەو بناغەیە بەرەبەرە هەموو چەشنە ڕەوشت و یاسایەکیان دامەزراند، تا کەوتە ڕۆژیک کە نووسین کەوتە ناوێ، پاش ئەو ڕۆژە ئێتر ڕەوپەرەوی ئەدەب کەوتە خول خواردنەو و بە خێراییی دەستی کرد بە ماوە برین.

چەشنی ئەدەب

ئەدەب لە پیشا دوو چەشنە: ئەدەبی ھۆنراوە - کە پێی ئەلێن ئەدەبی شیعریی. ئەدەبی پەخشان - کە نەسری فەننی - ئەگرێتەو. لێرەدا دوو شت ھەن کە سەرچاوەی ھۆنراوە و پەخشانە کەن: یەکی «ویژدان - زێل»^(۱)، یەکی ژیری^(۲). ھۆنراوە کە ئەبێ بە زمانی ویژدانە کە و پەخشانە کەش ئەبێ بە زاری ژیریە کە. ئاشکرایە ھەموو کاتیکیش ویژدان لە پیش ژیریەو، واتە: ئادەمیزاد لە پیشا ھەست ئەکا بە ویژدان، ئەمجا ژیری ئەکا، بە ھۆی ئەو کە بیر لە شت و یا لەو ویژدانە بکاتەو.

و ھەکوو ئەم ئاشکرایە ھەبوو، ئەبێ ئەو ھەبێ: کە ھۆنراو لە پیش پەخشاندا لە ئادەمیزادا پەیدا بووبێت. ئەمە راستە، وایە؛ چونکە

۱. ویژدان، زێل = ویجدان.

۲. ژیری = عەقل.

هەر ئەو گمەگم و زیریکە زیریک و نرکە نرکە ی ئادەمیزادەکانی سەردەمی سەرەتایی بوو، بوو بە بناغە ی ئەو کە نەتەووەکانی ئەوان لەسەر ئەو بناغە یە باوە و نیازی ناسکی جوان بخەنە ناو چوارچێوە ی وشە ی رێکوپێکەو و ناوی بنێنە هۆنراو. ئێتر هەر لە هۆنراوەو بوو کە وێژدان پالێ نا بە ژیرییهو و پەخشانیشت کەوتە ناوێوە.

ئەوێندە هەیه هۆنراو لە چاخەکانی پابوردوویا گەلی بەرز ی و نزمی بەسەر هاتوو؛ سەرەتا سادەیهکی پروت بوو و هەر لیبوردن و بەزەیی مەبەست بوو، پاشان ئالاولە بە بالای جوانی وشەدا؛ لێرەدا بە جۆریک پیا ئالا، لیبوردن و بەزەیی بە تەواوی لەبەر چوووەو، هەر واژەکی جوان بوایه، با مرزیشی دەرەبڕیا، مەبەستی نەبوو؛ تا وای لێ هات لەناو ئەو بیرەدا نقوم بوو. پاش ئەم گێجە، هۆنەرە کە کوتوپر تاسێک بر دیه و کەوتە سەر ئەو هەستە؛ کە کاتی خۆی هۆنراو بۆچی و لە کوێ دانراو و ئەم ئێستە بۆچی ئەیلێ و بۆ کوێ ئەپروا؟! ئەگەر هەر وا بەم رێچکە یەدا بپروا، بە تەواوی ئەخنکی و پرزی لێ ئەپری. ئەمجا وردە وردە گەرایه و کەوتەو خزمەتکردنی لیبوردن و بەزەیی.

وێکوو ئەمە هەیه، ئەوێش هەبوو کە ئەلێن: سەرەتا «هۆنراو» سادەیهکی پروت بوو، تەنانەت لیبوردن و بەزەیشی تیا نەبوو، بەلکوو چەند وتەیهکی بە تەنێشت یە کەو نووساو بوو و ئەو مرزە ی تێدا بە مەرج نەگیرا: کە رێکوپێکی سەردەمەکانی دوا یی تێدا هاتبێتە جێ؛ واتە: ئەو چیرۆک و پازونیازانە کە لە پاشا کەوتوو نەتەو هۆنراوەو، ئەوانە سەرەتا تیا نەبوون، لە پاش ئەو کە ئەو تا ئەندازە یە کە بتەو بوو وەو و خۆی گرت، ئەو وەختە سەردەمی پەخشان هاتە ناوێوە.

ھۆى ھەلقولۇنى ئەدەبى چىيە؟

بەلى! ئەدەب ھەستىكە لە گيانلە بەرەكانا بەتىكرابى و لە ئادەمىزادا بەتايىيەتى؛ بەلام ئايا ئەمە ھەر لە خۆيەو و وەكوو ئەيلىن: بەبى خىشە و بەبى تىوۋەژەندەن پەيدا ئەبى؟ يا شتىك ھەيە بۇ بزواندى ئەم ھەستە و ئەو گىتتىيە دىننىتە ھەژان؟ بى گومان ئەبى شتىك ھەبى؛ ئەبى ئەو ھەبى: كە سەرچاۋەى ھەلقولۇنى ئەدەب، ئابوورى و كارەساتى نان و خوان بى، جا با لە ھەر گيانلە بەرىكا بىت. ھەر ئابوورىيە كە بەردى بناغەكەى بۇ دائەنئى و ئەويش لەسەر ئەو بەردەو. كۆشكى خۆى بەرز ئەكاتەو.

ھەر پەردەيەك بەسەر بارى ئابوورى و گۆرانى ژيانى ئادەمىزادا ھاتبىت، بەپىي ئەو ھەش گۆران بەسەر ئەدەبەكەدا ھاتوۋە. ديارە ئەو گىچە^(۱) كە ژيانى ئادەمىزاد ساويلكە بوۋە، ئەدەبەكەشى ھەر بەو جۆرە سادە و ساويلكە بوۋە، كە ژيانى «مايە»^(۲) پۆزبە پۆز ھەنگاۋى بۇ پىشەو ھاويشتوۋە، ئەويش بەرگى خۆى گۆرپىوۋە و چوۋەتە ئاۋ گىتتىيەكى ترەوۋە. ئەو ھەك ھەر ئەو ھەندە، بەلكو ھەر لەبەر ئەو «مايە» يە بوۋە كە ياساى گەورەيى و پادشايتى و سىياسىش ھاتۆتە كايەو؛ لەبەر ئەو بوۋە، چونكە ئەو شوپىنانە كە پىتدار و خواردە مەنىيان زۆر بوۋە، زياتر دەستدارەكان تۋانىويانە بىگەنئى، لەمەشەو سەرەوژوور بوۋەو و كەوتنە دەست ھەرە بەدەسەلات؛ ئەمانە ناۋى پادشايتىيان بۇ خۇيان دانا و مەردمى تر لەبەر چاۋبرىن لەو نانە - كە كەوتبوۋە ژىر دەستى

۱. گىچ = قەرن.

۲. مايە = مادە

ئەوانەۋە. چوونە ژىر سىيەريانەۋە.

ئەمجا ئەوانەي كە ھەستى ھۇنراۋ و ھۇنراۋ وتن لە دل و مىشكىيانا ھەبوو، بە ھۇنراۋ و بە داستانى ھۇنراۋ، ھاتن بە بالاي گەورەكان لە پىشا و پاشان پادشاكاندا، بۇ ئەۋە لەم سوۋچەۋە ئەمانىش بگەن بەۋ نان و خوانە كە مەردمەكەي تىرىش ھەر بۇ ئەۋە ئەم كۆرەيان لە چەنبەرى ئەم گەورە و پادشايانەدا بەستوۋە! لىرەدا كى زياتر بىتوانايە گەورە و پادشا لە بەرچاۋى مەردم بەرتر بىكاتەۋە، ئەۋە ئەۋە كەسە زۆرتر و زووتر بەۋ ئامانجە كە ئارەزوۋى ئەكرد، ئەگەشت. ديارە ئەم كىنەۋەرىيە لە بەينى ھۇنەرەكانا ئەيىتە ھۆي بىركردنەۋە و دۆزىنەۋەي گوزارەي بەرزبەرز و وشەي جوان جوان، ئەۋ گوزارە و وشانە، كە ھەر زۆر زىاد بن لە پاىەي گەورە و پادشاكانىشەۋە. ۋە بەلكوۋ لە لايەكى تىرىشەۋە مەردميان ھەر ھان ئەدا بۇ ژىردەستەيى كىردنى پادشا و بۇ ئەۋە كە: لە ژىر فەرمان دەرچوونى پادشا لە وزەي ژىرىدا نىيە!

لەم خۇنۋاندنەي ئەمان، دوو شت پروۋى دا: يەكەم ئەدەب سوۋدى بىنى، چونكە «بەسە»ي بەرز و «ۋاژە»ي زۆرى بۇ پەيدا بوو، دوۋەم «ئشكىل»ىكى^(۱) بى كىشە بۇ تاقە كەسىك - كە پادشايە.. پادشا ئشكىلىكى بەرەلای بى كىشەي^(۲) ۋەرگرت و كەۋتە ۋىزەي مەردمى ترا! لەم ئشكىلە بەرەلایيەۋە سىياسەت و سىياسەتدارى كەۋتە ناۋەۋە. دىسان ئەدەب «ۋارە»ي^(۳) ئەم سىياسەتدارىيەشە، چونكە ئەگەر ئەۋ نەبۋايە

۱. ئشكىل: ھوكم، فەرمان.

۲. ئشكىلى بەرەلە = ھوكمى مۆتلەق.

۳. ۋارە = قەرز.

پەردەى ئەم بە و چەشنە ئەئەگۆرا.

وہکوو ئەمە ھەيە، ئەبى ئەوہش بزانی: ئەو ئەدەبەى کە ئەم سەردەمە پیشان ئەدا، تەنھا ئەدەبىكى ھۆنراوہیە، نەوہک ئەدەبى پەخشان - نەسرى فەننى، چونکە ھۆنراوہکە زمانى ويژدان بوو، ژیری ھىشتا پیايا ئەئالابوو، تا بتوانى بارەکەى بگۆرئ بە لایەكى تردا.

ھۆنەر، بە ھۆنراوہکانى ئەھات پەردەى شەر و شۆر و نەبەرد و دەستپروەشتوویى و گەورەیی و پالەوانیى پادشای لە شوینىكى بەرزدا ئەدا بە گوئیچکەى رەمەكى مەردمدا؛ لە لایەکەوہ وای لئ ئەکردن کە بە تەواوى ئامادە بن بۆ ئەوہ کە ھەموو بە یەک زمان و بە یەک دەنگ بلین: پادشا گەورەيە و لە لای خواوہ ھاتووە، بىراى بىراى ئەوہیان بە دلانەيە کە ملپىچى لە فەرمانى پادشادا بکەن؛ لە لایەكى تریشەوہ مەیدانىكى فراوانى بى کۆسپى بۆ ئەھتینايە ئەنجام کە بە ھەموو ئارەزوویەكى خۆى لەو مەیدانەدا مەیداندارى بکات و خۆى بە خواوہنى ئشکىلىكى تايەتى وا بزانی: کە لە وزەى ھىچ کەسێکدا نەبى بەرەنگارىی بکا.

وہکوو ئەمە ھەبوو، ئەوہش ھەر ھەبوو: کە لەم پاشاگەردانى ئشکىلى بى گىروگرفتییەدا رەگەز و خوین و زمان ھىچى نەئەخوینرایەوہ، بەلکوو ئەمان ھەموو ئەبوايە بچوونايە ژیر سىبەرى پادشاہکەوہ، بەبى ئەوہ یەکتىیان بىتە زمان و بلئ: من خوین، وەیا زمان، وەیا خاکم جىايە و نايەمە ژیر ئەو یاسايەوہ. ئەمەى پىنەئەکرا، چونکە فەرمانى پادشا لە سەرروى ھەموو زمان و خوین و رەگەزێکەوہ بوو!

بەلئ! ئشکىلى بەرەلا ئەم زیانەى ھەبوو، بەلام لە بارىكى تریشدا

و لە لایەکی ترهوه سوودێکی گه‌وره‌شی هه‌بوو؛ ئەو سوودە ی هه‌بوو: که ئەو هه‌موو پەگەز و زمانه‌ له‌ پاش ئەوه که له‌ ژێر سیبهری پادشادا کۆ بووبوونه‌وه، تیکلاو بین به‌ یه‌ک و له‌ په‌وشت و نیازی یه‌ک ورده‌ورده‌ تی‌بگه‌ن، له‌ مه‌وه‌ ئەو ئەندیشه‌یه‌یان بۆ په‌یدا بێ: که‌ بۆچ ئەمانه‌ هه‌موو پیکه‌وه‌ بیه‌ستری‌ن و بکه‌ونه‌ ژێر فه‌رمانی تاقه‌ که‌سیکه‌وه؟! ئەمه‌ش دیاره‌ سه‌رئه‌کێشی بۆ لای ئەوه‌ که‌ هه‌موو جو‌ره‌ شتیک بدۆزنه‌وه، وه‌ هه‌موو چه‌شنه‌ باوه‌ر و کرده‌وه‌یه‌ک دابه‌ین، به‌ لکوو شتی تریش هه‌ر بخه‌نه‌ ناوه‌وه‌. پادشاش له‌م پرووه‌وه‌ هیچی پێ ناوتری، وه‌یا نایلی، چونکه‌ له‌ ولاتی ئەوا شت دائه‌هێنری و له‌ ژێر فه‌رمانی ئەودایه‌!!.

ئەمه‌ به‌م جو‌ره‌ گۆرانیکی «مایه» که‌وته‌ ناو په‌مه‌کی مه‌رده‌مه‌وه، له‌م مایه‌یه‌وه‌ بێ‌گومان لالغاوه‌ی ئاسۆی هۆش و بیر بلۆتر ئەبێته‌وه، له‌وانه‌یه‌ ئیتر ئەوه‌نده‌ به‌ته‌نگ ئەده‌بی به‌ بالۆتنی پادشاه‌وه‌ نه‌بی، به‌ لکوو پیتی ئەکرێ ئەده‌بی هۆنراوه‌ی خۆی بکا به‌ ئەده‌بی په‌خشان و قسه‌ له‌ شتی ئەو گه‌لانه‌وه‌ بکا که‌ وه‌کوو ئەم له‌ ژێر سیبهری تاقه‌ که‌سیکدان و قسه‌کردن له‌ کاروباره‌که‌ی ئەوانه‌وه، ئەبێ به‌ هه‌وینیک بۆ به‌ ئەنجام گه‌یاندنی پرگارکردنی گه‌له‌که‌ی خۆی له‌ ژێر ئەو ئیشکیله‌ بێ‌پرسینه‌وه‌ی پادشا هه‌ره‌هه‌ره‌ به‌ده‌سه‌لاته‌که‌دا!!.

له‌ گۆرینی ئەم باوه‌ره‌ یه‌ک له‌ دوای یه‌کانه‌دا که‌ ورده‌ورده‌ پرووی کرده‌ قه‌ومه‌کان و تاک و ته‌رای نه‌ته‌وه‌کان، به‌ره‌به‌ره‌ هه‌ستی ئەوه‌ په‌یدا بوو: که‌ هه‌رکەس به‌ جیا سه‌ربه‌خۆیه‌کی هه‌یه‌ و له‌ بیروباوه‌را که‌س نه‌به‌ستراوه‌ به‌ که‌سه‌وه‌. به‌تاییه‌تی ده‌سته‌یه‌ک که‌وتنه‌ ناوه‌وه‌ بانگی ئەوه‌یان دا: که‌ «بوونیه‌تی - شَخَصِیت» تاک، نرخیکی هه‌یه‌

و بە ھەموو سەربەستییەکیەو ئەتوانی بەشدار بێ لە سەربەخۆیی «ھەستی، بەشین زاتی»دا، ئەمانەش ئەو کەسانە بوون کە چاکیان لێ بە لادا کرد بۆ دۆزینەوێ و لاتان و بۆ داھێنانی شت و بیری نوێ. دەستەبەک کە ئەمە ئەلھا و باوەری بێ، تازە ناتوانی خۆی بێستە بە یاسای دیکتاتۆری تاقە کە سێکەوێ - کە پادشایە بەوینە -، بە لکۆو بە لای ئەوێ لە سەربەستی و دەربرینی باوەردا پادشایەک و بێ نەوایەک، گەورەبەک و پچووکیک وەکوو یەک وانە.

ئەم بانگە ی ئەمان، بەم جوۆرە بوو بە ئاگریک و چوو لەشی یاسای ئۆتوکراتی و ئیشکیلی تاکییەو، بەرەبەرە لە شوین ھەواری ئەو یاسای دیموکراتی - ئیشکیلی کۆمەڵی، گزنگی دا و وەکوو گزنگی کاتی خۆرکەوتن، ھەر ھات و پەرە ی سەند تا باوەرکە ی ھەموو گیتی داگیر کرد.

ئەم گۆرانیە کە بەسەر باوەر و یاسادا ھات، کاریکی تەواوی کردە سەر ئەدەب؛ کاریکی وا کە بەرگی پیشووی لەبەر دارپی و بەرگیکی تری کرد بە بەرا.

لە سای پیشووا ئەدەب ھەر ئالابوو بە بالای تاقە کە سێکا، لەمە ی دواییدا وای لێ ھات بەو چاوەو کە سەیری یەکیکی تری ئەکرد، ھەر بەو چاوەشەو سەیری کابرای پیشووی ئەکرد. لە سەردەمی پیشوودا واژە و گوزارە بەسترا بوونەو، چونکە لە دەوروبەری دەزگا و دوکانی تاقە کە سێک، وەیا تاقە خێلێک بەولاو ھێچ شتیکی تر نەبوو لێی کۆ بێنەو و شتی بۆ دابنێن، بە لکۆو ھەر شتیکی کە ئەوترا، ھەر وەکوو دەورکردنەو و ابوو. لەم سەردەمەدا مایە ی ئەدەب ئەوێ نەبوو،

ئەگەر بە درێژایی سālەکانی چەرخ، شتی بۆ بوتری، هەر لە دوايي هاتن نەيه.

لێرەدا لە لایە کەووە مایە بەزەیی پیاهاڵە و لێبوردن و ئاوردانەوێ بە لای تاکەووە بۆ پەیدا بوو، لە لایە کەووە بیرکردنەووە لە شت داھێنان و پەرەسەندنی ھونەری بۆ پەیدا بوو، لە لایە کە تریشەووە کۆبوونەووە مەردم لە شارەکانا و چاوپرێنیان لە سەرەنجامی رۆژانە و بەسەرھاتیان بۆ ھاتە کایەووە. ئەمانە ھەموو کردیانە کاری؛ کە بەرگی ئەدەب بە تەواوی جیا بێ لە بەرگە کە ی پێشووی؛ ئەو بەرگە ی کە وەختی خۆی ئەدەبە کە ئەیوت؛ «تاک بۆ فەرماندار و کیشوەرە و ئەو تاکە ھێچی بەدەست نییە»؛ کە چی کە گۆرا، ئەدەب کە و تە ناوچە یە کە ترەووە و لێرەدا بانگی کرد: «وا نییە، بەلکوو فەرماندار و کیشوەر بۆ تاکە نەووە ک ئەم بۆ ئەوان».

بە ئی! ئەدەب گۆرا، لە ناوچە یە کەووە بە تەواوی کە و تە ناوچە یە کە ترەووە، ئەو نەندە ھە یە، ئێمە ئەگەر بێت و گوزارە تایبەتی یە کە ی ئەدەب بگرین. کە ھۆنراو و پەخشانە. ئەتوانین بڵێین: لەگەڵ ئەو ھەموو گۆرانیەدا کە گۆرا، وە گۆرانی ش ھەرچە نەندە مەرج نییە بە لای چاکترەووە برۆا، بەلام ئەو بەرزبوونەووە یە کە بە پێی درێژی ئەو رۆژانە بەسەر پەخشانا ھات، بەسەر ھۆنراودا نەھات، بەلکوو ھۆنراوی سەردەمی پێشوو. کە سەردەمی ئیشکیلی تاکیی بوو. بەرزتر بوو، ئەمەش لەبەر ئەو بوو: کە لە کاتی پێشووا ھەموو ھێزیک ھاتبوو سەر ھۆنراو، واتە: پەخشان ئەو نەندە لە کایەدا نەبوو، ھەموو جۆرە شتیک بە ھۆنراو ئەدرا بە گویی مەردما، لە گێجی دوا ییدا. گێجی ئیشکیلی کۆمەلای. لقیکی تر لە

ئەدەبى ھۆنراو بوو، و بوو بە ئەدەبى پەخشان... لىرەدا بە ئاشكرا ھىزى وتنىش ئەبى بە دوو بەشەو و ھەريەكە پروو لە لقىك ئەكەنەو. ئەو ھەموو ھىزە كە جارەن لەسەر ھۆنراو ھەبوو، كەرتىكى كەوتە سەر پەخشان!.

لەمەو بۆمان دەرئەكەوئ: كە ھۆنراو كەى تافى پىشوو بەرزى و قايمىيەكى تىرى ھەبوو لە چاوتافى دوايىدا. ئەمە و ديسان لەبەر ئەو: كە ھۆنراو كەى سەردەمى پىشوو، زۆرتەر ھەر چىرۆكىي بوو، واتە: بە ھۆنراو ھەموو شتىك ئەخرايە پىستى چىرۆكەو، ئەوانەى دوايى ئەوەيان پى نەئەكرا، بەلكوو، زۆرتەر چىرۆكەكان ھەر بە شىوہى پەخشان ئەوتران و بە پەخشان بلۆ ئەكرانەو.

ئەدەبى ئوتوكراتى و ئەدەبى ديموكراتى

بەپىي ئەم قسانە كە تا ئىستە لەم شوپىنەدا كران، ئەدەب سەرەتا لە ناوچەيەكى ئوتوكراتىيەو پەيدا بوو و پاشان كەوتۆتە ناوچە ديموكراتىيەكەو. ئەمە وا ئەگەيەنئ: ئەو سەردەمە كە سەردەمى ئوتوكراتى بوو، ئەدەب ھەر لەو پايدەدا بوو، ئەدەبى ديموكراتى بە ھىچ جۆر لەو پۆزانەدا نەبوو؛ واتە: لە دوايى ھاتنى ئەوا، ئەو وەختە ئەم ھاتۆتە ناوہو. لەگەل ئەو، دا، باوہرپىكى تر ھەيە كە ئەلئ: ئەدەبى ئوتوكراتى ھى دەستەى ستەمكار و ئەدەبى ديموكراتى ھى دەستەى ستەمبارە. تا ستەمكار و ستەمبار ھەبوو، ئەدەبەكەشيان ھەبوو و ئەبى، وە بەلكوو لە بەرەبەيانى مېژوو يانەو ھەشان بەشانی يەك

هاتوونەتە خوارەو! کە ئەمە هەبوو، ئەبێ ئەو سەردەمە کە ئەدەبی ئوتوکراتی هەبوو، ئەدەبی دیموکراتیش هەر هەبووبی. کە وابوو ئەو قسەیه نە چوو سەر کە ئەلێ: لە پاش دوایی هاتنی سەردەمە ئوتوکراتی و ئەدەبی ئوتوکراتییە کە، ئەو وەختە ئەدەبی دیموکراتی پەیدا بوو!!

ئەم باوەرپە هەیه، بەلام ئایا باوەرپە کە لە گەڵ راستی و چۆنیەتیدا ئەگونجی؟ یا هەر بیروباوەریکی پووتە و دوورە لە مەبەستە دروستە کەو؟!

پەنگبێ ئەمە ی دواییان بێ، چونکە: راستە وەکوو سەردەمی ئوتوکراتی سەمکار هەبوو، سەمباریش هەر هەبوو، ئەگەر ئەم نەبووبی، ئەو ی پێشوو نابێ بە سەمکار! جا کە سەمکار و سەمبار لە ناوا هەبوو، بە جۆریکی پێویستی ئەبێ ئەدەبی سەمباریش هەر هەبووبی، بەلام قسە کە لێرەدا لەوەدا جیا ئەبێتەو کە ئەوتری: سەردەمی ئوتوکراتی ئەدەبە کە ی هەر ئوتوکراتی بوو، مەبەست ئەو هەیه: بەشی هەر زۆری ئەو ئەدەبە لەو پڕۆژانەدا هەر ئەدەبی ئوتوکراتی بوو، ئەگەر ئەدەبی دیموکراتیش هەبووبی، لەبەر جەوری سەمکار نەیتوانیوە خۆی بنوێنێ! بگرە لەوانە بوو لەبەر ئەو هەستی زۆری سەمکار بە جۆری بالی کێشبوو بە سەریا، هۆشی لێ چنیوو، یا لەوانە نەبوو بە چەشنیکی نیو ئاشکراش تەنانەت سەمبار ئەدەبی خۆی دەرپێی؛ وە یا ئەگەر تاکە تاکە یەکیش بەبێ دەنگ دەری بپریایە، ئەو ماو هەیه نە ئەدرا کە بکەوێتە دەست کەسانی تر، وە یا بتوانی هەستیە ک بۆ خۆی پەیدا کا!!

جا لەبەر ئەمە، هەر فەرمان بەو ئەکری: کە لەو سەردەمەدا

ئەدەبی دیموکراتی نەبوو و نەکەوتۆتە بازارەوه، بەلکەو ئەو ئەدەبی
کە خۆی نوێبوو هەر ئەدەبی ئوتوکراتی بوو و هیچی تر. وینە بۆ پروو
کردنەوهی ئەم جۆرە شتانه لە لایەن بەلگەوه زۆرە.

ئەم قسانە هەموو ئەوەیان دەرخواست، کە سەرەتا ئەدەب چۆن
کەوتۆتە ناوێ؟ بەبێ ئەو تاییبەتی بکا بە نەتەوێک و نەتەوێکی تری
لێ یێبەش بکا. بەلکەو ئەدەب بوو بە قەفی داریک و هەموو
نەتەوێکان بوون بە لق و پۆپی دارەکە و لە ئاو خۆرکە یەوێ ئەوانیش
وەریان گرت.

ئەمە و دیسان وەکوو لە پێشتر بە جۆریکی تێکرایسی و تاییبەتی
سەرەمەکانی پێشوو گوزارە ی ئەدەب تێگەشتین، ئەمجا ئەمانەوی
لە راستیدا بزانی: ئایا ئەو گوزارە ی بە تەواوی بوو بە «بەسە» ی ئەدەب
لە هەموو چەرخەکانا، یان نە؟.

وا دیارە، وەکوو ئەدەب خۆی گۆرا و گۆرانی بەسەر هات، لە
گوزارە کەشیا چەشنی گۆرانی بەسەر هاتوو، چونکە ئێستا ئێمە بە
جۆریکی تر لە ئەدەب تێگەین. ئەلێین: «ئەدەب ئاوێنە یە کە
پرووبە پرووی گەل ئەوەست، چی لە ناو ئەو گەلەدا هەبێ، تیایا
دەرئەکەوێ. کەوابوو، ئەدەب راستە و راست بوو بە ئاوێنە ی گەلە کە، لە
بەرزیی، لە نرمیی، لە خۆشیی، لە ناخۆشی و چەوسانەوه؛ هەمووی
تیایا ئەبێنێ».

ئەمە راستە: کە گوزارە ی ئەدەبی پێشوویش هەر ئاوێنە بوو بۆ

دانه دواوهی که ینوبه ینی ئه و نه ته وهیه، به لام که ینوبه ینه که ی پیشوو - سه رده می ئیشکیلی تاکیی - له ناو چوارچێوه یه کی ته نگدا بوو، له ئاوینه که دا به ته وای ده رنه ئه که وت، وه یا ئاوینه که ئه وه نده فراوان نه بوو بتوانی پیشانی بدا، هه ر سروود وه یا پیا هه لوتنی بوو بۆ تاقه که سینک، دیاره مهیدانی ئه مه مه ریه کی وا نییه که هه موو که لین و قوژبه که ی به پوختی بۆ ده رکه وئ.

هی سه رده می دوا ییش - سه رده می ئیشکیلی کۆمه لی - به لی مهیدان پلاو بوو، به لام هیشتا به ته وای له دیلیه تی سه رده می ئیشکیلی تاکیی رزگاری نه بوو بوو، تا بتوانی به گوزاره ی ئیستا له «به سه» ی ئەدەب ورد بیته وه؛ ئیستا له بهر ئه وه که وه کوو باسی کۆشکی خاوه ن کۆشکیک، وه یا رابواردنی خاوه ن ده سه لاتیک ئه کا، به و جو ره ش ئه توانی باسی که ویلیک، وه یا رابواردنی خاوه ن که ویلیک به هه موو سه ربه ستیه که وه بکات.

که وابوو، راست بوو به هه موو ره نگیک ئیستا ئەدەب ئاوینه یه که و چۆنیه تی ئه و کۆمه له وه یا ئه و گه له پیشان ئه دا و گوزاره که ی له گه ل گوزاره ی پیشوودا گۆرانیکی زۆری به سه را هات، واته فره گو شاتر بووه وه.

بەشکردنی ئەدەب لەناو خۆیدا!

وترا: نیکار ئەدەبە، پیشە ئەدەبە، ساز و ئاواز ئەدەبە، نووسین ئەدەبە. ئەمە ئەوە ناگەیەنێ: کە ئەدەب هەر لەناو ئەم چوارچێوانەدا کۆ ئەبێتەو؛ واتە: تەنھا ئەمانە بێن بە گوزاری ئەدەب و ئیتر ئەدەب نەتوانێ لەم ناوچانە پێیەکی تر باویژێ بەو لاو.

هەموو شت لە «بۆش - کەون»-دا^(١) «هاوگری - خدیە - نسبی»یە، ئەو شتە لە مایەدارەکان - مادیات - بێ، وەیا چەمکی - مەعنەویات - بێ.

ئێستە کە وتیمان ئەدەب ئەوانەن، واتە: لە باریکا کە باری هونەرە؛ لە کاتیکی ترا کە باسی ئەدەب ئەکەین و ئەلێین: ئەمەیه، لەگەڵ ئەوەش ئەو شتە کە لە ناسینەکی دواییدا ئەیکەین بە گوزارەکی، لەناو «کەمە - دایەرە»ی^(٢) گوزاری پیشوویا نەبوو؛ ئەمە ئەوە ناگەیەنێ کە ئەوی تر کرا بە ژێر لیووە، وەیا ئەوی پیشوو کراوە بە «چەنەر - دایەرە»یەک^(٣) و تەنھا ئەو گوزارانە تی خراوە، وەیا تاییەتی کراوە بەوانە، بەلکوو هەموو هاوگرییە کە ئەگریتەو.

وەیا بە وێنەیەکی تر ئەلێین: «هەر من چووم بۆ بازار». لەم پستەیه دا چوونی بازار تاییەتی بوو بە منەو و کەسی تر نەچوو، لە کاتیکی ترا کە ئەلێین: «من چووم بۆ بازار». چوونە کە وەنە بێ تاییەتی - حەسر - بووبی

١. «بۆش»: بوون.

٢. [کەمە: چەنەر، کەوانە، ئاخڵە، چەمەرە].

٣. [چەنەر: کەوانە، ئاخڵە، چەمەرە، کەمە].

به منه وه، به لكوو من تايبه تيم به چوونه كه وه؛ واته: ئه م چوونه بۆ من هه بووه، ئيترو نه بۆ پيگا له چوونی يه كينكي تر گيرابی، ئه گهر ئه ویش بچیت هيج به ره له ستیکی بۆ نابۆ.

مه سه له ی گوزاره كانی پیشوویش بۆ ئه ده ب ئه و سه مه ره یه ی هه یه؛ ئیمه ئه لێین: ئه و شتانه گوزاره ی ئه ده بن؛ خو ئالێین: ئه ده ب هه ر ئه م گوزارانه ی هه یه؛ له به ر ئه وه یه، بۆیه به قوولی ئه چینه ناو جه رگی باسه كه وه و ئه لێین:

ئه ده ب، ئه و ئه ده به كه ئیمه مه به ستمانه، ئه بۆ به دوو لقه وه: ئه ده بی په خشان، وه یا ئه ده بی ساده «نه سری فه ننی»، ئه ده بی هۆنراوه كه ئه ده بی شیعریه. هه ریه ك له م دوو لقه ش ئه بن به دوو وه یا سۆ به شی تره وه: ئه ده بی چۆنیه تی، واته: ئه ده بی واقعی. ئه ده بی نیازیی^(١)، واته: ئه ده بی عاتیفی. ئه ده بی جه فه نگی^(٢)، واته: ئه ده بی په مزیی.

گوما تیک له وه دا نییه كه ئه ده بی چۆنیه تی و ئه ده بی نیازی هه یه، به لام ئه ده به جه فه نگییه كه تۆزێ ورد بوونه وه ی تیا به. ئه مه ش له به ر ئه وه یه: كه تا ئیستا زۆتر ئه ده ب هه ر به و دوو چه شنه دانراون، گۆیا وا چوو ته دله وه كه ئه ده بی جه فه نگی چوو ته ناو پیستی ئه وانه وه، له گه ل ئه وه شا وا نییه.

١. نیاز بۆ عاتیفه له و شیوه یه وه رگه راوه كه ئه لێ: «ئهی قه ره وه گردش كه فتم هه تا نیازی خاس وه پیم كرد».

٢. جه فه نگ بۆ په مز له و شیوه یه وه رگه راوه كه ئه لێ: «به جه فه نگه وه پیتی ئه یزێ» واته: به ئیما و ئیشاره و په مزه وه.

وا نىيە، چونكە دوور نىيە تىكلاويىەكى لەگەل ئەدەبە چۆنىيەتتە كەدا ھەبى، بەلام بە ھىچ جۆر ئاشنايەتى لەگەل ئەدەبە نىيازىيە كەدا نىيە؛ بۆيەش نىيەتى، چونكە ئەدەبى نىيازى ئەگەر بىت و راستە و راست شتە كە دەرىپى، ئەو ھەبو بە ئەدەبىيىكى چۆنىيەتى، خۇ ئەگەر لە ژىر پەردەدا ھىشتىيە، ئەو ھەبو گومانىيىكى تىدا نىيە كە بىجگە لە دەستكردى ئەندىشە كە، پۇشراويىەكى تىرى ھەر تىدا ھەيە، كە مەبەستە پەنامە كىيە كە شتىكە و ھى روالە تىيە كە شتىكى تر. كە پەنامە كى تىدا ھەبو، ئەو ئەدەبى جەفەنگىش پەيدا بوو.

ئەدەبى نىيازى

تا ئىستە بە جۆرىكى زۆر كورت ناوى ئەم ئەدەبانە ھىتران، لىرەدا ئەمانە وئى «ئاوك» سى ھەرىكە لەمانە مان بە تەواوى بۆ دەر كە وئى؛ ئەدەبى نىيازى ئەو ھەيە: كە يەككى ئەيە وئى باسى شتىك بكا، لە باسە كەيا نىياز و ئەندىشە بە ھەموو لايە كەدا پەل بلاق ئەكەتە، وشەى جوان و گوزارەى ناياب پەيدا ئەكە و شتە كە والى ئەكە ئەيگەيە نىتە ئەوپەرى جوانى؛ واى لى ئەكە ھەر كە پىاو گونى لى بوو، ھەست بە چەشە و گەشەيەكى وا ئەكە، خۇى لەبىر ئەچىتە. ئىتر ئەو كەسەى ئەدەبە كە دائەنى، چاوى لەو ھەيە كە ئەمە لەگەل راستىدا يەك ئەگرىتە، يا ناگرىتە ھە؟ چاوى لەو ھەيە نىيە، چونكە كۆششى ئەو ھەر بۆ ئەو ھەيە ھەست بىزوينى، جا با بزواندە كەى بۆ ھەر مەبەستىك بىت.

بەلى! لە ئەدەبى چۆنىيەتتە كەشدا بزواندى ھەست ھەيە، بەلام بزواندە كەيان گەلى لىك جىيان؛ بزواندىك كە لە ئەدەبى نىيازىدا ھەيە، بزواندىكە پروو لە ئاسمانى ئەندىشە و نىياز ئەكەتە،

به پینچه وانه ی ئه ده به چۆنیه تیه که، ئه و هه ر راسته و راست پروو له کاره ساته که ئه کاته وه و هپچی تر. وینه یه ک بۆ ئه ده بی نیازی وه کوو له م پارچه په خشانه دا که ئه لئ:

«یا، که له و که لکه له ی که لآن و له نازی ئاوازی مامزی سارا سه ما ئه کات و کافووری به فری پیره چیا له سامی جی سمی به زمی هه ناوی نسرم و هه تاوی، هۆنه ئه کات و نزاری وه ک کۆمه لی گه وه هه ر بویه ئه دا»^(۱).

سه ر ئه که یه ئه ندیشه په لی هاویشتووه و خۆی خستۆته ئه و په پری عه زیه ته وه، جوړه گوزاره و وشه یه کی وای به کار هیناوه، که ته نها پازاندنه وه که ی هه ستیکی تایه تی ئه دا به نه فس، بۆ بووژاندنه وه ی می شک له بیستنی ئه م جوړه شتانه!. به لکوو ئه گه ر بێنن ئه ندیشه که و راستیه که به خه یه دوو تاکی ته رازووه وه، ئه ندیشه که گه لی گرانتره له راستیه که، چونکه راستیه که له م پارچه دا ئه وه یه که بلێت:

«ئایا ئه مه که له کیویه که، له بهر خۆشی دهنگی ئاسکی ده شته کان که وتۆته سه ما کردن و به فری نسرم و بهر هه تاوی ئه و کیوانه ش له ترسی یاریکردنی ئه و که ل و ئاسکانه ئه توینه وه؟ که به فریش نه ما بهر هه تاوه که ی به هۆی تیشکی رۆژه وه بویه ئه داته وه!». وه یا له وینه ی هۆنراودا، هۆنراویکی «نالی» ئه لئ:

گه رمی و ته ری به هاره که پشکو کوژایه وه
پشکو ی گولاته شین به نه سیم بوو گه شایه وه!

۱. له وتاریکی عه لانه ددین سه ججادی له ژماره «۳» ی سالی «۴» ی «که لاوێژ» دا.

دىسان لە ھۆنراویكى تریا ئەلئى:

نووكى خامەى من كە بىتە مەعنیارایى كەمال

خەت بە خەت ئىزھارى نەقشى سوورەتى «مانى» ئەكا!

لەم دوو ھۆنراوەدا نیاز تا ئەوپەرى تیژى فریو، قوولیی گوزارەکانیان
گەلئى قوولترن لە واژەكە. لەوانەىە بلیین: نیازیش ھەر بە عەزىت
ئەیانگاتى، چونكە ھۆنەر ھیناویە لە ھۆنراوى یەكەمدا بە جۆرە ژمارەىەك
مەبەستەكەى دەربەرپو: ئەو مەبەستەى كە ئەیەوى باسى جوانییەكى
بەھارت بۆ بكا. ژمارەكەش بەم جۆرە لەناو كوردەواریدا ھەىە و ئەلئى:

بەو جۆرەى كە حىساب ژمىران لىكیان داوەتەو: لەپاش ئەو كە
نیوہى زستان بەسەر ئەچى، سى تەوژم پەیدا ئەبى، ئەمانە ھەریەكە
ناویكیان ھەىە: تەوژمى یەكەم بە چل و چوار پۆژ پىش نەورۆز ئەبى و
پىئى ئەلئىن: «تەوژمى ھەوا». تەوژمى دووہم بە مانگىك پىش نەورۆز
ئەبى و پىئى ئەلئىن: «تەوژمى ئاو». تەوژمى سىیەم بە بیست و یەك
پۆژ پىش نەورۆز ئەبى و پىئى ئەلئىن: «تەوژمى زەوى». ھەریەك لەم
تەوژم - تىن - نەو لەناو كوردەواریدا بە پشكۆ ناو ئەبرىن؛ واتە: ئەوترئ
«پشكۆ كەوت». پشكۆیش لە زمانى كوردیدا بە «سكۆل» ئەلئىن، واتە:
پشكۆى ئاگر. كە و ترا: پشكۆ كەوت، مەبەست ئەوہىە: كە تەوژم و
ھىزى سەرماشكا و ئىتر بەلاى فینكى و گەرماوہ ئەروا.

جا ئەلئى: لەبەر گەرمى و تەرى كەوتنى پشكۆى بەھارە، كە پشكۆى
ئاگر ئەگوزئیتەوہ^(١)؛ ئەو ئاگرە كە بەھۆى سەرماى زستانەوہ ئەكریتەوہ،

١. [ئەگوزئیتەوہ: ئەكوزئیتەوہ، خامۆش ئەبى. گوزاننەوہ: كوزاندنەوہ].

کە ئەو پشکۆیه کەوت، ئەو ئاگرە ئیتر ئەگوزێنرێتەو و پێویست بەو نامینێ؛ واتە: تینی هەوا ئەشکێ. لە پشکۆی یە کەم و سێیەمدا گەرما وەرئەگیرێ، لە هی دوووەمدا - کە هی ئاو - سروشتیکی تەر وەرئەگیرێ. ئەمە و دیسان «بایس - لازمیت» یەک لە بەینی گەرما و پشکۆدا هەیە، کە چی لە هۆنراوە کەدا ئەو بایسییە بوو بە «مێملی - تضاء»! واتە: کە و ترا پشکۆ، ئەبێ گەرما یی هەبێ و پیاو کوتوپر بیر لە گەرما یی ئەکاتەو، کە چی لێرەدا وا نییە! لێرەدا نەمانی پشکۆکە بەهۆی بوونی گەرماکەو، واتە: کە گەرما هات، ئەو پشکۆیه نامینێ!

ئایا مەبەست بەم گەرما یی، ئەبێ چ گەرما ییە ک بێ؟ دیارە مەبەست ئەو نییە: کە هەر شتێک گەرم بوو، ئیتر ئەبێ لەگەڵ ئاگریدا پێ کەوێ؛ سەیر ئەکە ی ئاوی کۆلاتوو گەرما و کە چی لەگەڵ ئاگریشا پێ ناکەوێ، کە ئەو ئاو کرا بە ئاگرە کەدا ئەیکوزێنرێتەو!.. کەوابوو، مەبەست بە گەرماکە، گەرما ییەکە کە لە ئاوی بەهارە کەدا هەیە؛ بەهار، کە ئەو گەرما ییە هی، پشکۆکە ئەگوزێتەو.

لە نیو هۆنراوەی دوو هیشیا ئەلێ: گۆلۆک^(۱) و گۆلآلە و خونچە ی دارەکان کە لە سووریدا وەک و بلیسە ی ئاگر وانه، بەهۆی بای نەسیمی بەهارەو گەشەو و دەمیان کردەو.

بەم جۆرە، هۆنەر گوزارە یەکی نیازی خستۆتە ناو چوارچێوەی تاقە هۆنراویکەو و ئەم هەموو گرانییە ی پێ داو! لەگەڵ ئەو هەشاکژی مەبەستە کە ی، ئەیهوێ باسی جوانییەکی بەهاری بۆ بکا و بلی: «بەهۆی هەوای تەر و فینک و گەرمی بەهارەو یە کە ئیتر پێویست بە

۱. [گۆلۆک: گۆک، پشکۆ، شکۆفە، هەرآلە، چرۆ، خونچە].

ئاگری زستان نامینی و پشکۆی ئەو ئاگرە ئەگوزینریتەو، وەیا تەوژمی
هەوا ئەشکی، گولالە و خونچە ئەپشکویتەو و ئەگەشیتەو».

وەیا لە ھۆنراوەی دووھەمدا بە وردی چوووە ناویەو و ئەلن:
نووکێ قەلەمی من کە بیتە مەیدانی نوکتەبازی و گوزارە پازاندنەو،
ھەر خەتێ کە ئەینووسی، وەکوو نەخش و نیگاری وینەکانی «مانی»
چۆن مەردمیان سەرسام ئەکرد، ئەمانە ی منیش وانە.

کەچی ئەو بە چەشنیک ھاتۆتە ناوێو، لەوانەیە وەختە چۆنیەتی
ھۆنراوەکە لە ژێر نیازەکەدا ون ببێ و پیاو بەلای راستییەکەدا
نەپروا! بۆیەش وای لێ کردوو، چونکە خۆی خستۆتە گۆمی
وینەکانی «مانی»-یەو و ئەیەوئ ھۆنراوەکە ی خۆی بکا بە
«پەرچۆ»^(١) - «مُعْجَزَة» کانی مانییەو!^(٢).

١. [پەرچۆ: موعجیزە، کاری لە عادت بەدەر].

٢. «مانی» پیاویکی زیرەکی وینەگر و کۆری «فاتک» و خەلکی ھەمەدان بوو. لە «٢١٥»ی
میلادی ھەر لەویدا ھاتۆتە دنیاو، پاشان ھات بۆ ولاتی «بابل»، لەم شوێنەدا خەریکی
لیکۆلینەوێ ئایینەکانی گاوری و جوولەکە و زەردەشتی بوو؛ لەمەو وەردەوردە دەستی
دا بە داواکردنی پیغمبەر یەتیەو، ئایینەکە ی لەو سێ ئایینە ی پیتشوو ھەلبژاردبوو.
کتیبیکی بەناوی «ئەرژەنگ»-ەو ھەبوو، ئەم کتیبە ی بە وینە و وینەکاری بە جوژی
پازاندبوو، ھەرکەسە چاوی پێ بکەوتایە، ئیمانی بە باوەڕەکانی ئەھتیا، ئەم کتیبە ی
کردبوو بە پەرچۆی خۆی.

لە «٢٤١»ی میلادی لە سەردەمی «شاپوور»ی یەکەمی ساسانیدا گەڕایەو بە بۆ ئێران و
لەبەر ئەو کە یەکن لەو کتیبانە ی خۆی بە دیاری نارد بۆ شاپوور، توانی بە ئاشکرا
ئایینەکە ی خۆی لە ئێراندا بلۆ بکاتەو. لەپاش ماوێ دە سالتیک شاپوور لێی تووڕە بوو،
ئیتەر نەیتوانی دانیش، چو بۆ ئاسیای ناوہراست و ھیند و چین، لەوێ دیسان دەستی
کردەو بە بلۆکردنەوێ ئایینەکە ی خۆی.

ئەوندە ھەيە ئەتوانىن بلىين: ئەمە ھۆنراو و ئەو شتانە كە لە پەخشانا رەوا نىيە، بۆ ھۆنراو چاوى لى ئەپۆشرى؛ جا لەبەر ئەو چاولپۆشىنە ھۆنەر ناتوانى دەست لە رىنگاى خۆى ھەلبگرى و ھەر ئەبى ھۆنراو كەى وا دابنى!

و ئەمە كەى ئەلىين: ئەگەر مەبەستى ھەرە زل گوزارەيە كى سادە بى، ئەو ھەمانى تىدا نىيە: كە بە وشەيە كى سووك و بى گرى ئەتوانى دەرى بى؛ خو ئەگەر مەبەستىش وشەى چاخ و گوزارەى ورد بى، ئەو ئەتوانى لە ئەدەبى كى نىازى بەولاو، پىيە كى تر باوئى.

بەلى! وترا: ئەدەبى نىازى ئەو ھەيە: كە ھۆش و بىر بە ھەموو لايە كدا پەل بلاو بكا تەو و وشە و گوزارەى وا بىنن تە ناو ھە، كە ھەستى گويگر و ھيا خوينەر، بە تەواوى راکيشى.

ئەمە ئەو ناگەيە نى: كە ئەگەر شتىك لەو بەشەدا پى ئەلىين ئەدەبى نىازى، گوزارە كانى ورد و وشە كانى زل نەبوون، ئەبى بەر ئەدەبى نىازى نەكەوئ؛ ئەو ناگەيە نى، چونكە لىردا مەرجە كە ئەو ھەيە: كە ھەر شتىك سۆز و گودازى كى دا بە گويگر؛ سۆز و گودازى كى وا كە لە بارەى ئەدەبى چۆنە تى و جەفەنگىدا نەبى، ئەبى بە ئەدەبى كى

كە شاپوور لە «٢٧٢» دا مرد، گەر ھاو ھە بۆ ئىران؛ پىشەوايانى ئايىنى زەردەشتى كۆنەرقيان لە «مانى» ھەبوو، «بارام» ى كورى شاپوورىان لى ھان دا. بارام بانگى كرد و لە بارەگای ئەودا لەگەل پىشەواكانا كەوتنە قسە كردن و دەمەقەر. لەپاش چەند و چوونىيە كى زۆر، لەبەر ئەو كۆنەكىنە كە لەناودا ھەبوو، بارام فەرمانى دا بە كوشتنى. لە «٢٧٦» دا كوشتيان و پىستەكەيان پىر كرد لە «كا» و لەسەر دەروازەى «جوندى شاپوور» - كە لە خووزستانە - ھەلواسرا؛ بەلام پەيرەويكەرە كانى ھەر وازيان نەھىتا، لەسەر پى وشوئى ئەو، بە تەكان ئەرۆيشتن. لە سەردەمى ئىسلامىدا بەمانەيان ئەوت: «زندىق».

نيازىيى؛ بەلام ئەو مەرج نىيە كە بلىت: ھەر شتىك وشەي زل و
گوزارەي ورد نەبوو، ئەو ئەبى ئەدەبى نيازىيى نەبى!

وھكوو سەير ئەكەين، لەم پارچانەي خوارەو دا ناتوانىن بلىين:
وشەكانى زلن، وھكوو ناشتوانىن بلىين: گوزارەكانى ئەوئەندە وردن؛ مەگەر
ھۆشكى زۆرى تىا بخرىتە كار، ئەو وەختە بۆت دەرکەوئ، كە چى
لەگەل ئەوئەشا ھەر بە ئەدەبى نيازىيى ناو ئەبرئ، چونكە خوروشكى
وا ئەخاتە دانەر و گوئگرەو، لەوانەيە بە تەواوى پىي چەشەدار بىن.
يەكئ لەو پارچانە چامە^(۱) نايابەكەي «حەماغاي دەر بە نفە قەرە» يە
كە بە «۲۵» ھۆنراو ھاوسەرى ژيانى لەپاش كۆچكردنى، ئەلاوئىتتەو و
سەرەتاي ئەكاتەو بەو كە ئەلى:

گلکۆي تازەي لەيل، گلکۆي تازەي لەيل
ئاروشىم وە سەير گلکۆي تازەي لەيل
نە پايەي مەزار ئەو لەيل پرمەيل
جە دىدەم واران ئەسرىنان چون سەيل
شىم وە سەرىنش بەو دلەي پرجۆش
سەنگ مەزارش گرتم نە ئاغۆش
واتم: ئەي دلسۆز، قەيس پۆس نە كۆل
موبارەكت بو يانەي تەنيای چۆل!

وہيا چامە بەناوبانگەكەي «ئالى» كە لە شامەو يادى ولاتى

۱. [چامە: ھۆزان، پارچە شىعرى درىژ، قەسىدە، ھەلبەست، بەيت، چىرۆك بە شىعر].

سوله يمانى ئەكاتەو و به چه پەرى^(۱) نەسىمدا ئەو سۆزەى دەرئەبرى و ئەينىریتەو و بۆولاتە دوورلىكە وتوووەكى. به «۴۳» ھۆنراو سەرەتای گرى دەردى دەروونى دەرئەبرى و ئەلى:

قوربانى تۆزى رینگەتم ئەى بادى خوش مروور
ئەى پەيكى شارەزا به ھەموو شارى شارەزوور
ئەى لوتفەكەت خەفى و ھەواخواھ و ھەمدەمە
وہى سروەكەت بەشارەتى ھەر گوۋشەى حوزوور
ئەى ھەم مەزاجى ئەشكى تەر و گەرمى عاشقان
توفانى دیدە و شەرەرى قەلبى وەك تەنوور!
گاھى دەبى بە رەوح و دەكەى باوەشىنى دڵ
گاھى دەبى بە دەم، دەدەمىنى دەمى غوروور!

تەماشائەكەين: لەم ھۆنراوانەدا وەنەبى ئەو ناساندنەى كە بۆ ئەدەبى نىيازى باس كرا، لەمانەدا بە تەواوى بەجى ھاتبى!، كەچى لەگەڵ ئەو ەشا بەرزتر ئەدەبىكى نىازين، بەلكوو كە گويمان لەشتى وا ئەبى، لەوانەىە بلىين: ھەموو ئەدەبى نىيازى ھەر ئەبى ئەمانە بن!.

چونكە ھۆنەر لە پارچەى يەكەمدا بە جۆرى دوورى ھاوسەرى كارى تىكردوو، كە ھەموو ھەست و ھۆشكى خۆى و گوڭگرى خستۆتە ناوچەىەكەو، كە لەو ناوچەدا تەنھا بەزەبى نەبى ھىچى ترى تيا نىيە. واى لىكردوو كە لە تاوانا لە ناوہراستى رۆژدا ئەچیتە سەر كۆگای گلى

گۆرى يارى؛ بە چاوپىكە وتەنەكەي، لافاۋى فرمىسك ھەلئەرىيى؛ بەبى ھۆش كىلى لاي سەرووى گۆرەكەي ئەگرىتە باۋەش و پىنى ئەلى: ئەي ۋەكۈۋ مەجنونى چۆلگەردى پىست لە كۆل! پىرۋزت بى ئەم مالى تەنبايىت، كەۋا جارىكى تر من ناتىنمە ۋە.

دىارە ئەم گوزارەيە ۋەختى وايە كە وشەي «دلسۆز» و رستەي «قەيس پۆس نە كۆل» سىفەت و مەوسووف بن. ئەۋەندە ھەيە بە «خۈازە - مەجاز» پۆست لە كۆلكردن - كە سىفەتى مەجنونە - داۋىيە بە يارى ژىر گلى - كە لەيلە - چونكە مادام يەككىك پالى بە دنياۋە نا لەبەر ھەر شتىك بى، ئەۋ يەكە پىاۋ بى ۋەيا ئافرەت بى، كەۋل لە كۆل ئەكا و بە دەشت و ھەرددا ئەسوورپىتەۋە؛ كەۋابوۋ، مەرج نەبوۋ كەۋل لە كۆلكردن ھەر ئەبى بۆ مەجنون بى كە پىساۋە، ۋەيا ھەر ئەبى بۆ پىاۋىك بى كە دىۋانەيە.

خۆ ئەگەر ھۇنراۋەكە بە ئىزافە بخوينرپىتەۋە؛ واتە بخوينرپىتەۋە: «ئەي دلسۆزى قەيسى پۆس نە كۆل»، ئەۋە روۋ لە يارى ژىر گلى ئەكا و پىنى ئەلى: ئەي دلسۆزى مەجنونى كەۋل لە كۆل - كە منم - منم بۆت بووم بە مەجنونى ھەردەگەر، موبارەكت بۆ يانەي تەنباي چۆل!..

لە پارچەي دوۋەمىشدا دوور كە وتەنەۋە لە ۋلاتەكەي بە جۆرى كارى تى كر دوۋە، كە تەنانەت سەۋداي شوئىنە تاييە تىيەكانىشى ھىنبايىتەۋە بىر ۋە ھەموو تەيەكى لە دلىكى ھەلكرۈوزاۋەۋە بۆ ھاتبى، ۋە خوئىنەرىش ئەخاتە ناۋچەيەكەۋە كە دلى لە دلى ئەۋ كە متر نەكەۋىتە جۆشەۋە!.. چونكە كە باي سەبا رائەسپىر، پىنى ئەلى: بە سەرگەردى نەك خۆت، بەلكوۋ تۆزى رىگاكەتم! ئەمەش لەبەر ئەۋە: كە چەپەرىكى شارەزائت

به هه موو وڵاتى شارەزوور، شارەزاييه كەشت لە بهر زۆر هاتوچۆكردنته. پاش هه ندى هاتن به بالاي ئەو باى سه بايه دا، ناوى شوينه كانى پى ئەلى و رايئه سپىرى؛ ئەم به بالا هه لوتنه شى هه موو هه ر بۆ ئەوهيه: كه نامهى بۆ به رى بۆ وڵاته كهى و ده نكيكيشى له ويوه بۆ بينيتهوه.

وه كوو سه ير ئەكه ين، له مانه وه بۆمان ده ركەوت: كه ئەدەبى نيازى گه لى لق و پۆپى لى ئەبيته وه، ته نها ئەوهى پيشوو نه بوو كه باس كرا...

ئەدەبى چۆنیه تی!

ئەدەبى چۆنیه تی ئەوهيه: كه راسته و راست به بى خو عه زيه تدان باسى شتيك بكا؛ وه يا كارەساتيک بگيرپيته وه كه به هيچ جور نه له وشه وه نه له گوزاره دا له راستى و چۆنیه تيه كه لا نه دا. وه كوو له م پارچه په خشانه دا كه ئەلى:

«... دواى نزيكهى سى چاره ك گه راي نه وه شوينه كهى خۆمان، به ده ورى كانيه كه دا لباد و به ره راخرا بوون، هه نديكيان دۆشه ك و سه رينى زل زليشان له سه ر راخرا بوو، كه تيكرا له مالى هه موو بيا و ما قوول و خوا پيداوى ديه كه هينرا بوون، به لام هيچيان له بهر شرى و چلكنى نه ره نگ، نه گوليان به ده ره وه نه بوو، ئەگەر نه ختى سه رنجت بدايه، كاروانى مۆريانه ت ئەدى وه كوو شارەمپرووله ريجكهى به سته بوو!...»^(۱)

وه يا له هۆنرا وه دا، وه كوو له م پارچه هۆنرا وهى «شيخ سه لام» دا ئەلى:

۱. له نووسينى مامۆستا ئيبراهيم ئەحمەد له ژماره «۱»ى سالى «۷»ى گه لاويزدا.

پیاویکی پیری بی پیلای و جل
 لای لی بریبوو، سەردل و سپل
 جامانە شر و سەر بەبی کلای
 دەری پیناوی، لە خام و لە جاو!

و هه‌کوو سه‌یری ئەم دوو پارچه‌ په‌خشان و هۆنراوه‌یه‌ ئەکه‌ین، هه‌چیان به‌لای ئەوه‌دا نه‌چوون که‌ نیاز له‌ باری وشه‌ و گوزاره‌ی ده‌ستکردیدا ببزوینن؛ به‌لکوو هه‌ر ئەوه‌نده‌یان مه‌به‌سته‌ که‌ کاره‌ساته‌که‌ چۆنه‌، به‌و جوړه‌ بیانخه‌نه‌ به‌رچاو و ئیتر به‌ هه‌چ باریکا‌عه‌زیه‌تیان نه‌کێشاوه‌.
 به‌لی! لی‌ره‌دا نیاز ئە‌بزوئ، به‌لام بزواندنه‌که‌ی بۆ چۆنیه‌تی کاره‌ساته‌که‌یه‌؛ واته‌: به‌زه‌یی پیاها‌تنه‌وه‌یه‌که‌، نه‌وه‌ک بزواندنه‌وه‌که‌ بۆ که‌شکه‌کردن و چه‌مکی گوزاره‌ و وشه‌که‌.

نوو سه‌ر وه‌یا هۆنه‌ره‌که‌، دیمه‌نیکی به‌رچاو ئە‌که‌وئ، ئەم دیمه‌نه‌ هه‌سته‌که‌ی ئە‌هه‌ژینی بۆ ئە‌وه‌که‌ وینه‌که‌ وه‌برگرئ، دوور نییه‌ وه‌رگرتنی ئە‌و وینه‌یه‌ له‌ باوه‌ری ئە‌ودا هه‌ر بۆ ئە‌وه‌بی که‌ ئاسووده‌ییه‌ک به‌ دلێ خو‌ی بدا، چونکه‌ گێژاوی کاره‌ساتیکه‌ و له‌ دلێا په‌نگی خواردۆته‌وه‌؛ ئە‌یه‌وئ ده‌روونی خو‌ی له‌و ئازاره‌ پرژگار کا! که‌چی هه‌ر له‌و وه‌خته‌شا ئە‌و وشانه‌ که‌ ئە‌و کردوونی به‌ «ئه‌وزار» بۆ ده‌رپرینی ئە‌و ئازاره‌، ئە‌بن به‌ وینه‌ی وینه‌گریکی زۆر خاوه‌ن سه‌رروشته‌ له‌ وینه‌گرتندا، وه‌یا به‌ ئاوینه‌یه‌کی بالانما؛ مه‌ردمی تر هه‌ر ورد و دروشتیکی کاره‌ساته‌که‌ هه‌یه‌، له‌ وینه‌ وه‌یا ئاوینه‌که‌دا وه‌ری ئە‌گرن. که‌ ئە‌مه‌ پرووی دا، ئە‌و وه‌خته‌ ئە‌و کاره‌ که‌ نه‌فسی کاره‌ساته‌که‌ کردوویه‌ته‌ سه‌رنوو سه‌ر وه‌یا هۆنه‌ره‌که‌ بۆ

دەربىرىنى ئەو چۆنىيەتتە، ئەوزارەكەى ئەويش - كە تىكرای وشەكانە - ئەبن بە پيشانگا - مەعرەزىك بۆ مەردمەكە و لەمەو بە ھىزى ھەموويانەو ئەكەونە سەر لابرەنى ئەو ئازارە كە لە ھەندىكا پرووى داوھ و نووسەر و ھۆنەرەكە پيشانيان داوھ؛ وەيان بە لايەنى كە مەو ئەمانى تر ئەتوانن خۆيان لەوانە لابدەن. ئەگەر ئەم دوو شتە وەيان يەكينيان نەبن، كە لكىك لەم ئەدەبى چۆنىيەتتە دا نابى.

بەللى! ھەرچەندە ھەندىك ئەللىن: ئەدىب ئەبى ھۆى پەيدا بوونى ئازار باس بكا، وە بەلكوو كۆشش بكا بۆ لابرەنى ئەو ھۆيانە، بەلام ئەو ھەنەبى ھەر تايبەتى بى بەو ھەو؛ ئەو، كە شتەكەى دەربىرى، ئەگەر مەردمەكەى تر خۆيان لادا لەو ئازارانە كە ئەو باسيانى كەردو، ئەو ئەو چەشنى فرمانى خۆى بەجى ھىنا و لە كاروان بەجى نەما.

ئەدەبى جەفەنگى!

ئەدەبى جەفەنگى^(۱)، زۆرتر لەو وەختانەدا دىتە ناو ھەو كە تەنگوچەلەمەى سياسى ئەبى بە كۆسپ لە پى دەربىرىنى ئەدەبى چۆنىيەتى و مرازدا؛ وەكوو چۆن گەلى جارى واش ئەبى: كە نووسەر وەيا ھۆنەر، لەبەر ھەندى شتى تايبەتى، پى ناكىرئ راستە وراست بچىتە ناو جەرگى باسەكەو، دىنى بە جۆرىكى جەفەنگى ئەو مەبەستەى خۆى لە ژىر پەردەى شتىكى ترا دەرئەبىرى و بەو ناو ھەو دىتە ناو ھەو.

بەللى! ناتوانى راستە وراست بىتە ناو ھەو، بەلام نابى خالىش بى بە لايەنى كە مەو لە سووچىكى قسەلىكراو، كە، چونكە ئەگەر بە ھىچ جۆر

۱. [جەفەنگ: گالتە، شوخى، قسەى خوش].

بۆنى ئەوى لى نەيە، وا ئەگەيەننى كە وتنەكەي شىتىكى بۆشى بى ناوكة.
ئەمەش زىاتر بە ھۆى شوين وەيا جىنگا وەيا زانىنى مېژووى گۆرانى ئەو
شوین و جىنگايە وە ئەبى... وەيا خود ئەبى شىتىك لە سەرچاوەكە وە
بزانرى؛ جا ئەم زانىنە بە ھۆى زانىنى راستە وراستى كارەساتەكە وە بى،
وەيا بە ھۆى سەروبنى پارچەكە وە بىت. ئەمەش بۆيە پىويستە، چونكە
ئەگەر نەزانرى، گەلى جارى وا ئەبى ئەدەبەكە يا بە ھىچ دىتە بەرچاوا،
وەيا وا لە مروۇف ئەگەيەننى: كە ئەمە ئەدەبىكى چۆنيەتى پرووتە، كە چى
لەگەل ئەوەشا وا نىيە.

ئەمە لەم سەردەمەى دوايىدە بەم جۆرە باسى ناساندنى ئەدەبى
جەفەنگى ئەكرى. بەلام لە راستىدا ئەدەبى جەفەنگى - كە لە
مەزھەبى رەمزىي لە ئەدەبدا بووتە وە - لە بارى زانىارىيە وە بە دوو
جۆرى زانىارى تر باس ئەكرى:

يەكەم، لەسەر بىروباوهرى زانايانى ئەدەب، ھەچ وشەيەك كە
ھەيە ھەموو بەرانبەر بە گوزارەكانيان جەفەنگىن؛ چونكە وشە بەلاى
ئەوانە وە لەبەر ئەو كە ھەريەكە بە ھەزاران گوزارەى ھەيە، ناتوانى
گوزارشت لەو گوزارەيە بداتە وە، وە بەلكوو ھەر تاقە وشەيەك كە تۆ
بىلىيت، بە ھەزاران گوزارەى ھەيە، لەگەل ئەوەشا: وشە، ھەريەك
وشەيە!.

دووەم، بەلاى دەرويشەكانە وە - «مُتَصَوِّف» كان - ديسان وشە
ھەمووى ھەر جەفەنگىيە، چونكە دەرويشەكە بەو وشانە باسى خوا،

سەيفەتەكانى خوا و كاروبارى رۆحىيى ئەكا، وشەكان بە هيچ جۆر ناتوانن لە داىەخى^(۱) ئەو ھەموو شتە دەربەين كە لە دلى ئەوا پەنگيان خواردۆتەو. بەتايەتى شتەيك كە باسى خوا و باسى كۆرى سەرخۆشانى چاوپىكە وتوانى نوورى خوا بكا، چۆن ئەتوانى ئەو شتە گوزارشت بداتەو لەو مەيدانە فراوانە كە مەيدانى باسى خوايە؟!.

كەوابوو، ئەدەبى جەفەنگى كە بەر مەزھەبى پەمزیي ئەكەوى لە ئەدەبدا، ئەگەر ئیمە بچینە بن و بناوانیەو، ئەمەيە كە باس كرا؛ بەلام ئەوى پىشوو، ئەو كورتكراوێەكى زۆر كورتە بەچاوپەمكى زانیارییە بناغەییەكەو. بەلكوو تەنھا سووچىكى زۆر تەنگە لە چەمكە زانیارییەكەيەو [كە] لەم سەردەمەى دوايیەدا كەوتۆتە ناوێو.

ئەمە و ديسان كە ئیمە ناوى ئەدەبى جەفەنگى ئەهينين و گوزارەى ئەدەبى جەفەنگیشمان بەم جۆرە لى داىەو، نابى ئەو شمان لى تىك بچى؛ ئەم ئەدەبى جەفەنگیەش كە مەبەست بەو ئەدەبىكى پەمزیيە، ئەم ئەدەبە پەمزیيەش لە راستیدا خۆى ناساندیكى تری تىكپایى ھەيە كە جیايە لەم ناساندنە تايەتیيە.

ئەدەبى پەمزیي كە ئیمە بە جەفەنگی ناومان برد، ئەو خۆى «كىش - مەزھەبىكى» سەربەخۆى لەناو ئايینەكانى ئەدەبدا ھەيە؛ بەلای ئەوانەو؛ وشە ناتوانى لە داىەخى گوزارە دەربەيت، جا ئەو وشەيە ھەر جۆرە وشەيەك بىت؛ واتە ئاشكرا بى يا ئاشكرا نەبى، تىكپرای وشە بەرانبەر بە تىكپرای گوزارە، ھەمووى ھەر پەمز و ھیمایە؛ بەتايەتى ئايینی سۆفیتی و خواناسى ھەر لەسەر ئەم شیوێە ئەپرا.

بەلاى ئەوانەو: ھەر شتېك بەرەى «تَصَوُّف» باسى كردوو، ئەو ھىمايە؛ چونكە بەلاى ئەوانەو وشەكانيان لە روالە تا شتېك ئەدەن بە دەستەو، بەلام لە راستىدا شتېكى تريان مەبەستە!

جا ئەم جەفەنگىيە كە ئىمە لىرەدا مەبەستمانە، ئايىنىكى ترم لە ئايىنى تىكراى كىشى رەمزى، ئەو رەمزيە بە گوزارە گشتىيە كە نىيە كە ماوەكەى فراوانتر و بلاوتر، تەنانت بەسەر ئايىنى سۆفیتىشدا. جا نموونەى ئەم جەفەنگىيە كە مەبەستەكەى ئىمەيە لەم شوینەدا، وەكوو لەم پارچە پەخشانەدا باس ئەكا و ئەلئ:

«... لە ناکاو حاجى ناردى بەشوین رۆستەم و ئەوانا، پى و تن:

چاوتان لىيە چۆن خىلەكە ھەموو لەسەر بارکردنە؟! ديارە ئیوھش ھەر لەگەل ئەوان ئەبن؛ بەلام ئىستا من ئەمەوئ ھەر تەنھا ئیوھ بنێرم بۆ كوێستان، "من ئەتان نێرم، من!" ئیوھش ئەبې پووشانەى سالى بار و ھەر سەرە مەريكىش نيو ھۆقە رۆنم بۆ بىن، ئەوھم بۆ حەجى ئىسمال ئەوئ، منالەكان زەماوەنيان كرد، پارەيان بەدەستەو نەھىشتەم! جەلەمەشكىنييەكەش بکەينەو! كە ئیوھم نارد و گەيشتنە ئەوئ، ئىتر رى لەوان ئەگىرئ، ھەمووى بۆ خۆتان ئەبې. ئەمە بىرى منالى بوو، ئىشەكەى ئىمسالىشمان ديارە واى لى ھاتوو!...»^(١)

ئەم پارچەيە لە کارەساتىكى سياسى دواو كە لەو سەردەمەدا خاوەن فەرمانىك ويستووئە فەرمانىك بكا بە ئارەزووى خۆى و ئەو فرمانەش پىچەوانەى باوەرى گەل بوو، گەلەكەش نەيتوانیو لەبەر

١. لە وتارىكى دانەر لە ژمارە «٣» سالى «٨»ى گەلاوێژدا.

جەۋرى ئەو فەرماندارە ھېچ دەنگىك بكا.

خاۋەنى ئەو پارچەيە ھېناۋىيە بە جۆرىكى جەفەنگى ناۋكى
فرمانەكەى خستۆتە پىستىكى ترەۋە و حاجى كردوۋە بە خاۋەن
فەرمانەكە؛ ئەو كەسانە كە ئەو ويستوۋىيە بياننىرى بۆ كۆيستان،
كردوۋنى بەو كەسانە كە خاۋەن فەرمان پەيمانى ئىشەكەى پى داۋن.
چۇن؟ پىنى وتوون: كە من ئەتانكەم و ئەتاننىرم، نابى لە پاشا لە
قسەى من دەرچن، ھەر شتىك من وتم ئەبى وا برۋا، ئەگەر وا نەروا
خۇتان زيان ئەكەن؛ چونكە سەير ئەكەن گەلى كەسى تر ھەيە كە من
بياننىرم، بەلام بۆيە ئىۋە ئەننىرم، كە ھېچ ملىپچىيەك لە فەرمانەكەى
مندا نەكەن. مەبەست بە چەلەمەشكىنىيەكەش^(۱) پەيمانىك بوۋە
لەبەينى ئەو خاۋەن فەرمانە و يىگانەيەكدا كە دەستى بەسەر ئەو
ولاتەدا كىتابوۋا!

كە ئەلى: «ئەمە بىرى منالى بوۋ، ئىشەكەى ئىمسالىشمان ديارە ۋاى لى
ھاتوۋە»، چۆنىەتى دروستبوۋنى كاروبارى ھەلبۇاردىكى نىابى ئەو پۇژە
لە پىستى چوۋنە كۆيستانىكى سەردەمى مندالى خۆيدا ئەگىرپىتەۋە.
بەلام لەبەر جەۋرى فەرمانى ئەو پۇژە، ناتوانى راستەۋراست پىنى لى
بنى. ھەر ئەۋەندە ئەلى: ئىشەكەى ئىمسالىشمان ديارە ۋاى لى ھاتوۋە؛
ئىشەكەش پىكەپىنانى دەستەى نوپنەرانى ئەو سەردەمەيە لەگەل
خاۋەن حوكمەكەدا كە نوۋرى سەعيد بوۋە!...

ئەمە نمونەيەك بوۋ لە ئەدەبى جەفەنگى پەخشان، ئەمجا بۆ

۱. [چەلەمەشكىنە: جۆرە گرەۋىكە بە چۆلەمەى مرىشك دەكرى، ئەشە لە كاتى ۋەگرتنى
شتىك بەرانبەرەكە بلى: لەبىرمە، ئەنا ئەۋيان دەيباتەۋە، چۆلەمەشكانى].

ئەدەبی ھۆنراوەی جەفەنگیش ئەم ھەلبەستانە ی پیرەمێرد بۆمان ئەبن
بە نموونە یەکی ئاشکرا کە ئەلێن:

کە قەلەرەشمان ڕی پیشاندەر بی
ئەبی گەورەمان ھەر دەربەدەر بی!
ئەمە دوو جارە ئەکەوینە چال
زەرەر دەبینین بە مال و بە حال!
زۆر پیاو وەک درەخت مۆتور بە ئەکرێ
ھەرمییە و جار جار ترۆزی ئەگرێ!
پاست ئەکەن ئێرە پەشەبای زۆرە
لەگەڵ فیشالدا کەوتۆتە نۆرە!

دوو ھۆنراوەی یەکەم، لە کارەساتێکی سیاسی سەردەمی شیخ
مەحمود دواوە لە سولەیمانی، کە بە ھۆی یەکیکی ترەو^(١) کاروباری
ئەو سەردەمە چۆن تیک چوو؟!. وە ئەو یەکەش دیارە یەکیکی بیگانه
بوو و ھۆنەر کردوو یە بە قەلەرەش؛ واتە: قەلەرەش ڕی ناکەوێ بۆ
چاکە بقرێنی.

کورد ئەلێ: قرانی قەلەرەش بۆ نەگەتیە و بۆ ئامەد^(٢) نییە!!
جا ئەلێ: ئەو قەلەرەشە - کە بیگانه کە یە - خۆی کردوو بە
ڕی پیشاندەری ئیمە، لەباتی ئەو کە چاکەمان دەست کەوێ، ئەبی

١. مەبەست بەو یەکە ئینگلیز بوو.

٢. [ئامەد: بەخت، ھات، ئامەو، شانس].

گەورە کە مان دەربە دەڕ و لانه‌شیواو بی، کە ئەومان وا بوو، دیارە ئێمە خرابتر ئەبین!

و هیا له دوو هۆنراوه‌ی دوو هه‌مه‌مدا باری بی‌باریی یه‌کیک ئەگیرێته‌وه که هه‌رجاره‌ له‌ گه‌ڵ که‌سیکایه‌ و له‌ کام لاره‌ بای بی له‌ وێوه‌ شه‌ن ئەکا! ئەلی: هه‌رجاره‌ له‌ گه‌ڵ یه‌کیکایه‌، که‌چی له‌ پاش ماوه‌یه‌ک پشت له‌ ویش هه‌لئه‌کا، سه‌ره‌رای ئەو بی‌باریه‌شی، فیشال و هاشه‌ و هووشه‌یه‌کی وایشی هه‌یه‌ گه‌روه‌ی له‌ په‌شه‌بای سوله‌یمانی بردۆته‌وه‌!^(١)

١. لێره‌دا ئەو که‌سه‌ی که‌ پیره‌مێرد مه‌به‌ستی بووه‌ «ت. ئا. ف» بووه‌، سه‌رده‌مه‌که‌شی وه‌ختیک بووه‌ که‌ «مه‌جید یه‌عقووبی» له‌ سوله‌یمانی موته‌سه‌رپرف بووه‌. ئەم کابرایه‌ وه‌کوو چۆن خۆی له‌ مه‌جید یه‌عقووبی نزیک خستۆته‌وه‌، به‌و جو‌ره‌ له‌ موته‌سه‌رپه‌فیه‌کانی پێش ئەو و پاش ئەویش هه‌ر خۆی نزیک خستۆته‌وه‌، به‌ فیشال هاتوو به‌ سه‌ر و بالای خۆیدا و به‌و هاشه‌ و هووشانه‌ی، خۆی به‌رز کردۆته‌وه‌!

ئەدەبی کۆن و ئەدەبی نوێ!

ئەدەب، وەکوو لەو ڕووەوە کە باس کرا، بەش کرا بەو بەشە؛ لە باریکی ترا بەش ئەبێتەو بە دوو بەشی ترەو: یەکێ ئەدەبی پەڕەویی کە بە ئەدەبی «کلاسیک» وەیا «تەقلیدی» ناو ئەبرێ. یەکێ ئەدەبی داھاتوو وەیا «نوێ» کە بە ئەدەبی «ڕومانیک» وەیا «ئیداعی» ناو ئەبرێ. واتە: چۆن لەپیشا ئەدەب بوو بە ئەدەبی نیازیی، چۆنەتی و جەفەنگی؛ لێرەدا لە لایەکی ترەو ئەبێ بە ئەدەبی پەڕەوی و داھاتوو. ئەدەبی پەڕەوی ئەوەیە: کە نووسەر وەیا ھۆنەر، ملی ڕیچکە یەک ئەگرێ کە گەلێ کەس لەپیش ئەوەو بەو ڕیچکە یەدا ڕویشتون؛ تەنانەت وای لێ دێ ناتوانی بە بست لەو ڕینگایە لا بدار. کە ویستی باسی گوزارە یە ک بکا، تۆزێ وشەکان سەرەوبن ئەکا، وەیا لەباتی وشە یە ک وشە یەکی تر وەکوو ئەو وشە یە ئەکا بە بەرگی گوزارە کەدا و دەری ئەبێ. بە لکەو لای و ئەبێ: ئەگەر بێت و لەو ڕینگە یە لا بدار، نووسین وەیا ھۆنراوە کە ی شوینی خۆی نەگرتوو و ئەکە ویتە بەر پلاری پلارھاوێژان و تووشی شوورەییەکی زۆر زل ئەبێ!!..

وەکوو ئەوە: کە لە سەر دەمی پیشوودا یەکی بیویستایە باسی خۆشە ویستیکی خۆی بکا، ئەگەر چاوی بە پیاڵە و زولفی بە مار و دوو پشک و برۆی بە شیر و برژانگی بە تیر نەکردایە، بە تەواوی ئابرووی نووسینە کە ی ئەچوو، وە لە بازاری سەودا گەرانا نە خۆی وە نە نووسینە کە ی نرخیکیان بۆ دانە ئەنرا!!..

ئەمە و بێجگە لەمەش، پابەند بوون بە کۆت و زنجیری

«سەروا - قافىە» لە ھۆنراودا و پىڭخىستىنى پارچەى پىڭخىراوى
«سەروادار - سىج» لە پەخشاندا، ئەم پابەندبوونەيان ئەوئەندەى تر
كارى كىردبوو سەروەستانى ئەدەب؛ وە بەلكوو كارىكى وای كىردبوو
سەرو ئەدىب وەيا ھۆنەرەكە: كە ئەگەر پەخشان وەيا ھۆنراوەكەى
لەسەر پىوشوئىنى پىشەنەكانى خۆى نەبوایە، نە پەخشانەكەى وە
نە ھۆنراوەكەى نەئەچوونە ناوگەلەو بۆ سەىر كىردن، وەيا لەكاتى
خوئىندەوەيانا سەریان بۆ نەئەلەقئىرا!!!

ئەوئەندە ھەىە، ئەم ئەدەبى پەىرەوئىە زۆرتر لەناو كورددا لە
نمایشە ھۆنراوئىەكانىا بەرچاو ئەكەون تا پەخشانەكان؛ ئەم كەمتر
بەرچاو كەوتنەى پەخشانەش بۆ بارى پەىرەوئىەكىردن، وەنەبى لەبەر
ئەوە بووبى كە پەخشان ئەو پىڭگایە نەگرتبوو؛ گرتبووى، بەلام وەكوو
لەمەودوا بۆمان دەرئەكەوئى، ئەدەبى ھۆنراوە لە سەردەمەكانى دواىیدا
زۆرتر باوى ھەبوو لەناو كورددا تا ئەدەبى پەخشان؛ ئەدەبى پەخشان
زىاتر داستانەكان بوون، ھەر ئەوندە تىايا مەبەست بوو كە وشەى
زلزل بۆ گوزارە بەكار بھئىئى؛ جا ئەو گوزارەى پەر بە پىرەى وشەكە ئەبوو،
وەيا لئوہى سەرى ئەكرد؛ واتە: وشەكە گەلى زىاتر بوو لە گوزارە، كە
ئەمە مەبەست نەبوو!. وەلى لە ھۆنراودا وئىنە زۆرە بۆ ئەو شتەى لئوہى
ئەدوئىين. وەكوو ئەم چەند ھۆنراوہىەى خواروہە كە ھەرىەكە ھى
ھۆنەرئىكن، وە بەرودوا شوئىنئىپى بەكىان ھەلگرتووە!.

«ئالى» ئەلى:

ئەى شوخى بىنىاز و گران ناز و غەمزە سووك

تیرى موژەت نىشانەى دل كون دەكا بە نووك!

هۆنەریکی هاودەور. «عەلی کەمال پاپیر» ئەلێ:
 دلی زارم لە حەلقە و پێچ و تابێ زولفی زنجیرت
 خەلاسی بوو، کەچی ئاخەر بە قوللابی موژەت گیرا!
 «فانی» هۆنەریکی هاودەورتر کە گەلێ دواي ئەوان کە وتوو، ئەلێ:
 خەدەنگی تیری برژانگت لە جەرگی من مەدە چی دی
 لە مەیدانی غەرەزبازی لە سینهی ناحەزی راکە!
 «مستەفا» قەرەداغی کە گەلێ هاودەورتر، ئەلێ:
 لە تاوی تیری موژەت خۆم خستە ژێرزونناری ئەگریجەت
 بە دوو شمشیری ئەبرۆت لەتەتەت کردم بە یەكجاری!
 سەیر ئەکەین، لێرەدا ئەو رینگەیه کە هۆنەریکی هەرە کۆن لە
 چاو ئەوانی دوایدا گرتوویەتی، هەر ئەو رینگەیهیه کە هۆنەریکی
 سەردەمی تازەش گرتوویەتی؛ زنجیری زولف، برژانگی تیر و برۆی
 شمشیرین لە هەموویانا هەیه و هەبوون! وەکوو عەبدی حەبەشی بۆ
 خال و زولفی وەك مار و دووپشک لە گەلێ شوینی ترا لە هۆنراوی
 هۆنەرە پەڕەویکەرەکانا بەرچاو ئەکەوێ!!..
 ئەمە لە باری هۆنراودا، لەلایەن پەخشانیشەوه وەکوو وترا، پەخشان
 بێجگە لە چیرۆکەکانی گوێئاگردان، ئەوانەیه کە لە هەرپەتییکی کۆنەوه
 نووسراوە و مابنەوه، بەرچاو ناکەوێ. ئەم بەرچاونەوتنەش لەبەر
 ئەوه بوو: کورد بە درێژایی گەلێ سالان، هەر لەگەڵ بێجگە لە خۆیدا
 ژیاوه، وەیا بە واتەیهکی تر: باری خویندەواری بە زمانیکی تر بووه، ئەگەر
 ویستبیتی پەخشانیك بێنیتە ئەنجام، یا بەو زمانە بیگانەیه بووه، وەیا

ئەگەر زۆر بە لای زمانەکی خۆیا پڕویشتی - وەکوو هەندی جار لە وتاری سەردار لە شکرەکانا ئەمە هەبوو - ئەو شتەکی که نووسیویەتی وەیا وتوویەتی، بە دەگمەن کوردی تی خستوو، لای وابوو ئەگەر وا نەبی، کەس گوێی بۆ پاناگرێ و ناچیی بە لای خویندە وەیا!..

بە وینە، لە نموونە پەخشانیکی زیاتر لە «۴۰» سالی لەمە وپیشتەر لە یەکی لە پۆژنامە کوردییەکانی ئەو سەردەمە (ژیانە وە)^(۱) نووسینیکی لە لایەن «مانگگیران» - وە پیشان ئەدا، کە ئەمە پارچە یەکی لە نووسینە بە هەموو جۆرە شیوەیەکیە وە:

«... حال حاضر له هه‌مو بایته‌ی اروپادا خا‌رقه‌نما هیئت فنیه‌ ظهوری کرد. امرو نمونه‌ ام صنایع و ترقیاته‌ له برجاومانه‌. آیا قوه‌ بخار، قوه‌ مقناطیسی، اختراع و نفوذ و تاثیر الکتریک چه به‌ تل چه بی تل و سینهما و فتوغراف و طیاره‌ که له جوی هوا و له بروژوری ایمه‌ ام جسمه‌ قورسه‌ سیر و حرکت هر به‌ بنزین نیه‌ بلکه بقدر او قورسابی او طیاره‌یه‌ قوتیکی تری هیه‌ که مبارزه‌ لگ‌ هوا اکات و مدافعه‌ او قورساییه‌ اکات. ام نوعه‌ ایشانه‌ هموی له‌ کتاب حکمت و موازنه‌ مایعات و اجسام صلبیه‌ به‌ صراحت بیانی کردوه‌...»

وەیا لە یەکیکی تر لە پۆژنامە کوردییەکانی ئەو سەردەمەدا (پۆژی کوردستان)^(۲) لە ژێر ناوی «مجادله‌ حیات» - دا نووسینیکی ئەخاتە بەرچاو، کە ئەمە پارچە یەکی لە نووسینە بە هەموو جۆرە شیوەیەکیە وە:

«سلسله‌ عقوبات اگر له‌ دنیادا تدقیق و تتبع بکری ابینری که هه‌مو

۱. ژماره‌ (۲) سالی ۱۹۲۴ به‌ قه‌له‌می عونی زابت موته‌قاعدا.

۲. میژووی «۱۵» تشرینی دووهم ۱۹۲۲. سەر وتارەکی.

حیوانات و نباتات تابع قانونیکی لا یتغیرن و بو قانونه تکامل وه یا رو اکاته انقراض.

اجناس و انواعی حیوانیه و نباتیه هر بم قانونه فطریه اژی وه هر ام قانونه سوقی تکامل اکا و هر به الجآتی ام قانونه ضروریه له صحنه کائنات دراهاویری.

او نوع و جنسانه که لگل ایجابات ام قانونه دا توافقی نکا به زلهیکی بی امانی طبیعی گێژ ابی و اکویته بیرکی اضمحلاله وه. کوابی ژیان لم مجالیه دا احراز ظرفیت و غالبیته!...

راسته ئەمانه ئەدەبیکی زۆر کۆن نین، بەلام نموونه یەکن بۆ هەموو چەرخیکی پیشوو دەست ئەدەن؛ وه بەلکوو ئەتوانرێ هەر ئەم نووسینانە بکریڻ به وینه بۆ نووسینهکانی گەلێ سەر�ەمی زۆر کۆنی پیش میژووی ئەمانەش، چ لەلایەن وشەوه چ لەلایەن گوزارشته وه، چ لەلایەن شیۆهی خەتی نووسینه وه.

بە پیچەوانە ی ئەمانە، لەگەڵ گۆرانا، ئەدەب گۆرا و لەباری پەپرەوییه وه که وەتە باری داھاتوو، بەلکوو لاپەرە ی پیشووی لا دایە وه و ئالایەکی تری هەلکرد. ئەم گۆرینە وه ی ئەدەبی پەپرەوییه ش بە ئەدەبی داھاتوو، وا دیار بوو لەبەر بڵاوبوونە وه ی ئاسۆی بیر و هۆش بوو بە ولاتیکا، که لە سەر�ەمەکانی پیشوودا ئەو بیرە دەستی نە ئەگە یشتی؛ واتە لەبەر ئەو بوو که ئەو بیرە ی جاری جاران هەر لە ناو چوارچێۆهی ولاتیکی تەنگا ئەسووراپە وه؛ بەری بۆ بەرە لا بوو، هات خۆی هەلسوو لە بیروباوەری ولاتیک که لەودیوی سنووری ولاتە که ی خۆیه وه بوو؛ واتە؛ هاتوچۆکردنی دانیشتووی ولاتانی دوور لە یەک، لەگەڵ یەکا و ئاگاداری

پەيدا كىردنى ھەركەسە بەسەر بىروبىلەپ يەكە، كىردى كە ئەدەبى پەيپەۋىيە - كلاسىك - ئەو بەرگە لەبەر خۇي داپنى و بەرگىكى تىركا بە بەرا، كە بەرگى ئەدەبى داھاتوۋە - ئەدەبى رومانىك - .

دوور نىيە بووتى: ئەگەر ھۇي گۇرانى ئەدەبى پەيپەۋىيە بە ئەدەبى داھاتوۋ، نىكېبونەۋەي بىروبىلەپ شۇيىنانى دوور بى لە يەك و كىركىنى باۋەپىك بىت بەسەر ۋىلايىتى تىركا لە بارەي گۇرپىنەكەيەۋە و ئەمجا ئەدەبى داھاتوۋ كەۋتە ناۋەۋە؛ ئەمە ھەر ئەۋى پىشۋىي گىرتەۋە؛ واتە: گۇرپانەكەي لەبەر ئەۋە بوۋە: كە چاۋى بە ئەدەبى ۋىلايىتى دوور كەۋتوۋە و ئەمىش ھىناۋىيە لەسەر پىشۋىي ئەۋە پىشۋىيە! كەۋابوۋ، ئەمە نەبوۋ بە ئەدەبىيى داھاتوۋ، بەلكىۋ ھەر ئەدەبە پەيپەۋىيەكەي پىشۋىي گىرتەۋە، تەنھا ئەۋەيە ناۋەكەي گۇرپاۋە و ھىچى تىركا!.. بەلى! ئەم قىسەيە ئەۋتى و ئەم پىرسىيارە ئەكرى، ئەۋەندە ھەيە لە راستىشدا ھەر وايە؟ يا پىۋىيەكى تىركا ھەيە؟.

رەنگىي ۋەكەۋ ئەۋ پىرسىيارە نەبى كە ئەكرى، چۈنكە ۋەكەۋ باس كىرا، شت «ھاۋگى - نىبى» يە، ئەگەر سەيى ئەم لايەنە بىركى، بەلى ئەمىش بوۋ بە پەيپەۋىيە! بەلام ئىمە بەم چاۋەۋە سەيى ناكەين، بەلكىۋ بەۋ چاۋەۋە سەيى ئەكەين: كە ئەمە ئەدەبىي ۋىلايىتىكە، ھەتا دوپنى بوۋ لە پەيپەۋىيە كىردن بەۋلاۋە ھىچ شىيىكى تازەي پىشان نەئەدا، ھەر پىگايەك كە ئەگىر بە شۇيىنپىي يەكىكى تىركا ئەۋپىشت! كەچى كوتوپىر لاي دا لەۋ پىگەيە و خۇي سەربەخۇ شارپىگەيەكى تايەتى بۇ خۇي دۇزىيەۋە و لە سەرى پىشۋىيە. بەتايەتى ھۇي ئەم لادانەش بەم جۇرە، ئەۋە بوۋ: كە كاروبارى ئابوۋرى و ھاتنى پىشۋىيە رۇۋانى نوئ و

گۆرپىنى لاپەرەي گىتى لەناكاو و بە گورجى لە بارىكەو بە بۆ بارىكى تر
زىادە پىويستىي ئادەمىزاد پەيدا بوو بۆ بەربەرەكانىي ژيان. ئەمەش
ئەوئەندەي تر دەستى تىوہ ژەند. ئەو لادانەشى وەنەبى لادانىك بىت
ھەر تەنھا لە گوزارشت و دركاندا، بەلكوو لە سەروا و رىكخراوى
سەروادارىشا ھەر لای دا؛ واتە: ئەو پابەندىيەي كە جاران ھەببوو
بە سەرواو، ئەو پابەندىيەي لە ئەدەبى داھاتوودا نەما و خۆي لەو
دلىيەتيە تا ئەندازەيەك رزگار كرد.

بىجگە لەمەش، لە سەردەمي پىشوودا لەوانە بوو سنوورىكى بۆ
گوزارە دانابوو، لە كاتى ئەدەبى داھاتوودا ئەو سنوورە ھەلگىرا؛ گەلى
گوزارەي جوانى وا ھاتە ناوہو، كە لە رۆژەكانى ئەدەبى پەپرەويدا ئەو
گوزارانە ديار نەبوون. ئەمە و ديسان ئەگەر بىت و ئىمە لە كاتىكا شتىكى
تازەبابەتمان لە ھەر ھونەرىكەو بەرچاو كەوت، ئەتوانىن بلىين؛ ئەمە
داھاتوو نىيە!. بەلكوو ئەمەش شوينپىي يەكىكى تری پىش خۆي
ھەلگرتووە. ئەوئەندە ھەيە ئەم تۆزى رىكوپىكتى كردووە!..

ئەگەر بەم جۆرە سەيرى شت بكەين، ھىچ داھاتوويىك لە گىتىدا
نىيە و نەبوو، لەگەل ئەوہشا و نىيە؛ ھەر شتىك لە عاستى خۆي
كە داھات - بە مەرجىك كە لە يەك كووہخانەدا نەبووبى. ئەبى بە
داھاتوويىكى نوئ و ناتوانرى پىي بوترى: ئەمە پەپرەوييە.

لەلایەن ئەدەبى پەپرەوييەو، ئەو وینەيەمان گرت بەدەستەو: كە
ئەگەر يەكئ بىھوئ باسى خۆشويستنى دۆستىكى خۆي بكا و بىھوئ

يەككى لە ئەندامەكانى بە مەردمى تر بناسىتى، وه لەو ئەندامانەش
ئەيەويست باسى چاو بكا، تىگەيشتىن كە چۆن ھەموويان لە ھۆنراو ھەدا
شوينىيى يەك ھەلئەگرن بۆ باسكردنى ئەو ئەندامە؟! ھەر بە و چەشنە
ئەمانەوئ و پىنەيەكيش لە ئەدەبى داھاتوودا بە ھەردوو جۆرەكەيەو
-ھۆنراو و پەخشان- بىنەو، بۆ ئەو كە بزائىن ئەم چۆنى باس ئەكا؟
لە ھۆنراو ھەدا ئەو ئەندامە كە ئەدەبە پەپرەوييەكە باسى كرد، يەككى
و ھەكوو «گۆران» كە باسى ئەكا ئەلئ:

كام رەشىي ئەگا بە رەشىي چاوى
برژانگى، برۆي، ئەگرىچەي خاوى!
و ھيا ئەلئ:

بىنە سەر چاو: چاويك، بلىم چ چاويك؟
كانى سحر، دەرياي عيشو، گىژداويك!
و ھيا «كامەران» ئەلئ:

نەغمەي شيرىن، ئاوازي خۆش لە دەنگا
ورشەي سرنج، لەناو چاويكى مەنگا!
ديسان ئەلئ:

چاوى كال، ئەگەرچى نەرمە
بەلام نيگاي ئىجگار گەرمە!
و ھيا «م. ش» ئەلئ:

جوانتر لە ژين جووتى چاو

ھەرۈەك گۆمى مەنگ ۋە ستاۋە
گۆمىكى قوۋلى تا ھەتا
پىي ھەستايى گشت ھىزى خوا
بېشەيەكى سەۋزى پەر دار
تىي ئالابى بە چەشنى مار!
ۋەك پىرۋزە، سەۋزىكى كال
بەسەر پروونىي ئاسمانا زال!

لە ئەدەبى پەخشانىشدا ئەم پارچەيە كە ئەلى:

«... ئىستات.. كە نەينى دلم بۇ خستىتە پروو، ۋە جى لە دئما بوو بۆم
ھەلپشتى، ئايا ئەتوانم داۋات لى بكم كە ئەم خۆشەۋىستىيە گەۋرە
پەر لە خۇ بەختكردنەم بە چاۋىكى بەرزەۋە تەماشى بكمى، كە لە رىگى
كامەرانىتا بە گيان و دلەۋە خۇي ئەبەخشى؟!...»^(۱)

تە ماشا ئەكەين دوو ئەدەبە لە دوو سەردەما؛ ئەدەبىكى پەپرەۋىيى،
ئەدەبىكى داھاتوو. پەپرەۋىيەكە لە ھۇنراۋا چۆن باسى چاۋ و برۇ
ئەكا و چۆن ئەيانكا بە شتىك كە لەگەل چەشەى دۋاى ئەو رۇژەدا
زۆر دوورن! ھى داھاتوو كە ھەر لە ھۇنراۋا چۆن باۋەش ئەكا بە
ئەندىشەيەكى ۋادا كە ئەدەبى ھۇنراۋەى پەپرەۋىيى بە درىژايى ژيانى
جارىك نەبوۋە دەستى بۇ بەرئ!..

بەلى! ھەردوۋ ئەدەبەكە ئەيانەۋى باۋەش بكن بە لە دەم بەرەۋژووردا
لە ئەندامى ئادەمدا؛ ئەيانەۋى باسى چاۋ و برۇ و برژانگ و ئەگرىجە

۱. لە نووسىنىكى «م.ش» لە گەلاۋىژى سالى «۹»دا.

و زولف بكن. ئەدەبى پەپرەويىيەكە بە جۆرىك ئەيەوى بىانخاتە پروو كە گۇيا وىنەى ئەو شتەى كە ئەو، ئەو ئەندامانە ئەكا بە وەكوو ئەو، زۆر ديارن، وە بەلكوو وای پيشان ئەدا كە كەس نامىننيتەو ئەو ئەندامانە نەناسىت!. لە باوەرى ئەوا لەو رۆژەدا گەورەتر ھونەرىكى خستۆتە كار كە باسى تىر و شىر و زنجىر ئەكات! ئىتر چاوى لەو وەو نەبوو كە ئەم جۆرە شتانە ترسىنەرن، ئەندامى جوانى دۆستى خۆشەويست بە شتى ترسىنەر ناساندن، چەشە وەيا دلى گوئىگر بە جۆرىكى بى ئاگايى زياتر پەوى لى ئەكا!. چاوى لەمەو نەبوو، بەلكوو ھەر چاوى لەو وەو بوو كە لەرپىگە لانەدا، نەوەك بەر توانج بكەوى!.

لەكاتىكا كە دىنە سەر ئەدەبە داھاتوو كە و سەيرى «خاسەويژى - وُصف» كەى ئەم ئەكەين، ھەر بۆ ئەو شتانە كە ئەدەبە پەپرەويىيەكە باسى كردوو. ئەو وەندە ھەيە ئەم نايەوى بە شتى ترسىنەر باسيان بكا، بەلكوو بە جۆرىك دىتە ناو وەو كە چەشە زياتر بۆى بشنيتەو.

ئەو چاوە وەيا ئەو برۆيە وەيا ئەو برژانگە لەباتى ئەو بە تىر و شىر و زنجىر بىانناسىتى، بەو ئەيانناسىتى: كە ھىچ جۆرە پەشپەك نىيە بگا بەوان.. وەيا ئەو چاوە كە پرىيەتى لە ناز و لە ھىزى پاكىشان.. وەيا ئەو چاوە كە كالىيەكەى وەكوو ئاوى سافى پروونى مەنگ ئەو وەستى و بە ورشەورشى وەكوو تريفەى مانگ لىداو، سەرنج و ئاوى چاوە ھىزى دلى تەماشاكەر ئەستىتى!... وەيا ئەو چاوە كە گەلى جوانتر لە ژىنىك، ژىنىكى وا كە لەبەر ئەو ھەموو شت ئەبىنى، وەكوو پەرى چەترى تاوس چۆن ھەر تۆزىكى لە رەنگىكە، ژىنەكەش بەو جۆرە ھەر كاتىكى لە رەنگىكە!. ھىچ شتىكى تر نىيە لەو جوانتر بى، مەگەر

ئەو چاۋە كە ھۆنەر ئەيەۋى باسى بكا و جۈانتىرى بكا لە ژىن!!..
ئەۋەندە ھەيە لە ھۆنراۋى سىيەمى «م. ش»دا دىسان گەراۋەتەۋە
سەر رېڭاى ھۆنەرە پەيرەۋىيەكان بۇ باسكردنى «مار» و بېشەى
برژانگ و دار و دەۋەن لە چاۋدا!.. بەلام مەبەستەكەى ئىمە لە
ھۆنراۋەكانى تىردايە، نەۋەك لەم ھۆنراۋەيدا.

ئەمە بەراۋردىك بوو لە ئاۋەندى ئەدەبى پەيرەۋى و ئەدەبى
داھاتوۋدا، لەگەل ئەمەشا ئەبى ئەۋە بزائىن: ئەمە ئەۋەمان پىيى ئالى
كە ھەچ ئەدەبىكى پەيرەۋىيە ھەيە ئەبى كۆن يىت؛ واتە: ھەرچى
ئەدەبى كۆن ھەيە ئەبى ئەدەبى پەيرەۋىيە بى!.. ئەمە ئەۋە ناگەيەنى،
چونكە گەلى ئەدەبى وامان بەرچاۋ ئەكەۋى ھى پىش ئەۋ سەردەمەيە
كە ئەدەبى داھاتوۋ پەيدا بوۋىي، كەچى لەۋانەيە بەگەلى سالى تر
ئەدەبى داھاتوۋ شان و قۇل بكوئى ھەر ناگا بە پەريزى ئەۋا، ۋە بەلكوۋ
دوور نىيە ھەر نەتوانى بە تەۋاۋى لە نىيازەكەشى تى بگا! بە ۋىنە لە
كاتىكا كە «مەۋلەۋى» ئەم ھۆنراۋانە ئەلى:

نازك تەدارەك فەسل ۋەھاران

زەرىف^(۱) ئارايىش ھەردە و كۆساران

گول چوون پروۋى ئازىر نەزاكەت پۆشان

ۋەفراۋان چوون سەيل دىدەى من جۆشان!

سامانى ئەدەبى تازە بە ھىچ جۆر ناتوانى دەستى بۇ درىژكا.

مەولەۋى كاتى كە چاۋى بە دىمەنىكى خواكردى ۋەكوو
 «سا - قەسل»سى بە ھار ئەكەۋى، بە پىچەۋانەى ھەموو ھۆنەر و
 ئەدىيىكى كۆن و تازە، كە بىر لە باسى ئەكاتەۋە، بە چەشنىك دىتە
 ناۋەۋە، تەنھا خۆى نەبى كەسىكى تر نەتوانى ئەو بىرە ۋردە بە چەند
 وشەيەكى كورتى بە ناۋك دەربرى. دىتە ناۋەۋە و ئەلى:

چەند جوان و پىكوپىكە ئەم سەردەمى بە ھارە؛ چەند بە قەشەنگى
 پازىنراۋەتەۋە ئەم ھەردە و كۆسارانانە^(۱). واتە: جوانى نەماۋەتەۋە بۇ ھىچ

۱. «كۆساران» جەمەى «كۆسار»ە. «سار» لەو شوئىنەدا بەمانا «شوئىن»ە؛ واتە: شوئىنى
 كىۋەكان. لىرەدا كە وتراۋە «كۆسارانانە» ئەتوانرى بوترى ئەمە ھەلەيە، چونكە كە «كۆسار»
 لە جەمەكەيا بوو بە «كۆساران»، ئىتر «ان»ەكەى تر زىاد ئەبى و بە ھىچ دەرئەچى و
 ئەمە لە كوردىدا نەبىستراۋە!

لەم شوئىنەدا دوو قسە ھەيە: يەكئ ئەۋە، ئەو وشانە كە «ان» لە بناغەى ۋاژەكەيە ۋەكوو
 «شوان، جوان» كە جەمەكرايەۋە ئەبى بە «شوانان، جوانان»، ئەلف و نوۋىتىكى بناغەيە
 و «ان»ىكى جەمەكەيە.

ۋەيا ئەگەر ئامرازى ئىشارەى ۋەكوو «ئەم، ئەو» وتران، ئەلى: «ئەم شوانانە، ئەو جوانانە»
 پىتى «ە»يەكە ئامرازىكە كە ئىشارەبۆكراۋەكە ئەلكىنى بە ئامرازى ئىشارەكەۋە.

لە وشەى «كۆسارانانە»دا، جارى ئەمە پىش ھەموو شىتېك بۇ جەمەى جەمە؛ واتە:
 ئەم كۆسارانە و ئەو كۆسارانە و كۆسارانى تىش. ئەۋەندە ھەيە ئەمە يەكېك ئەبى لە
 «سىغە» سەماعىيەكان و شتى ترى لەسەر دروست ناكرى، بەلام خۆى لە خۇيا راستە و
 ھىچ ھەلەيەكى تىدا نىيە.

دوۋەم، لە چەشەى كوردىدا وشەيەك كە دوايەكەى بە «ان» ھاتىتتەۋە، بتەۋى جەمەى
 كەيتەۋە، بە چاۋپۇشى لەۋە كە ئەو «ان»ەى پىشۋو بۇ جەمە، ۋەيا لە بناغەى وشەكەيە،
 دوايەكەى بە «ان»ىكى تر ئەھىنرەتەۋە.

چەشەى كوردى ئەمە ھەلئەگرى، جا ۋا رى ئەكەۋى «ان»سى دوۋەم ئەچىت بەسەر ئەلف
 و نوۋىتىكا، كە بۇ جەمە و لە بناغەى وشەكە نىيە. لە شوئىنىكى ۋادا «ان»سى دوۋەم ئەبى
 بە جەمەيكى تر لە كوردىدا.

شتىك، تەنھا بۇ ۋەختى بەھار نەبى، بەلكوو لەوانە يەكە ۋايەكە و بە بالاي ئەۋا براۋە!..

بەھار زۆر شتى جوان جوانى تىندايە: يەكىك لەوانە گولە، ئەم گولە كە يەكىكە لە بەرى بەھار، ئەۋەندە نازك و پاكىزە و بىگەردە، ئەللى پوۋمەتى ئازىزى خۆشەۋىستە كە كراسى تەرچكىي و نازكىي كىرۋتە بەر!..

يەكىكى تر لە بەرى بەھار، لافاۋى بەفراۋە؛ ئەم لافاۋى بەفراۋە كە ھازە ئەكا، ھىچ شتىكى تىرت بۇ نادۆزىتەۋە كە بلىت لەۋ ئەكا، تەنھا لىزماۋى^(۱) سافى فرمىسكى چاۋەكانى من نەبى!..

ئەمەش ئەۋە ناگەيەننى: كە ئەم لافاۋى بەفراۋە كە ۋەكۋو فرمىسكى منە، گىرانتىكى شىۋەنكارىيە، بەلكوو گىرانتىكى شادى و كامەرانىيە؛ لە شادى گولەكان و لە نەۋاي بولبولەكان، ھازەي ئەم فرمىسكى دىت. بە چىدا ئەزانىن بۇ شادىيە؟ بەۋەدا چونكە بەفراۋ ساردە، ئەم بەفراۋەي كىرۋوۋە بە ۋەكۋو فرمىسكى خۆي، مادام ساردىي لە بەفراۋا ھەيە، ئەبى ساردى لە فرمىسكى خۆيشيا ھەبى، ئەگىنا نەيئە كىرۋە بە ۋەكۋو يەك. فرمىسكى ساردىش بۇ شادىيە نەۋەك بۇ شىۋەن. كەۋابوۋ، گول و بەفراۋ لە بەھاراندە لە ئاھەنگى شادىدان و ھەموو ھەستىيەك

ئەمە و دىسان «كۆساران» كە بۇ جەمە بىت، لە شىۋەي ئەردەلاندە كە ئەللىن: «كۆساران گەل». بۇچى ئەم كۆسارانگە لە ئەبى دروست بى؟ بۇچى ئەم كۆسارانانە دروست نەبى؟! ۋەكۋو وترا، چەشەي كوردىيەكەشى لەگەلەبە كە دوايى ھەموو دوايى ھاتوۋىت ك بە «ان»، دىسان بە ئەلف و نوۋن ئەھتىرەتەۋە... (دانەر)

۱. ۋەشەي «لىزماۋ» لىرەدا شوئىنى خۆي نىيە و بۆي ناگونجى؛ چونكە لىزماۋ بە ئاۋى لافاۋىكى چىپاۋى قوراۋى ئەللىن. فرمىسكى چاۋ ئاۋىكى روۋنە، نابى بە لىزماۋ!... (دانەر)

ئەھىننە ھەژانى شادكامى.

بى گومان ئەم يادەى مەولەوى با لە پۇزگارېشدا پېش كەوتېت،
لە چاۋ نەفسى يادەكەۋە ھەتا پۇزگارەكە بەملا ترەۋە يېت، بېرەكە ھەر
تازەيە و تازەتر ئەيىتەۋە!..

لەمەۋە بۆمان دەرکەۋت: كە مەرج نىيە ھەر شتېك كۈن بوو
پەپرەۋىيى بى، ۋەكوو چۆن مەرجېش نىيە ھەر شتېك تازە بوو،
ئەبى داھاتوو يېت. زۆر شت لە ئەدەبدا ھەيە تازەيە بەچاۋ ئەۋەۋەكە
ئىستە و تراۋە، كەچى كاتى كە وردى ئەكەيتەۋە پەپرەۋىيەكى تەۋاۋە و
شۈيىنپىيە كىكى تىرى ھەلگرتۋە. وىنەش بۆ ئەمە زۆرە؛ ۋەكوو ئەۋ
ھۆنراۋەى كە بۆ ئەدەبى پەپرەۋى ھىنرايەۋە كە ئەلى:

لە تاۋ تىرى موژەت خۆم خستە ژىر زوننارى ئەگرېجەت
بە دوو شمشىرى ئەبرۆت، لەتلەتت كىردم بە يەكجارى!

ئەگەر سەيرى سەردەمى دانانى ئەم ھۆنراۋە بىكەين، زۆر زۆر تازە
دېتە بەرچاۋمان، بەلكوۋ دانانەكەى بە سالى لە پەنجەى دەست تېپەر
ناكا، كەچى ئەۋە بوۋبوۋ بە وىنەيەكى ھەرە زل بۆ ھۆنراۋەى ئەدەبى
پەپرەۋىيى! ئەۋەش كە ئەمەمان بە ئەدەبى پەپرەۋىيى پېشان ئەدا،
مىژوۋى ناۋچەى ژيانى خاۋەنەكەيەتى.

چۆنىيەتتەكى ئەدەب و ئەدىب!

لە پىش ئەوۋەدا كە بىكەۋىنە ئاۋ باسكىكى دوۋرى چۆنىيەتتى ھۆنراۋ و ئەدەبى كوردىيەۋە، پىۋىستە لە پىشا ئەم شتانه كە لە بارەى ئەدەبەۋە ھەيە، بىانزانىن - ديارە ئەدەب بە ھۆنراۋىشەۋە..

تا ئەم شوپىنە باسى بەشكردنى ئەدەب بوۋ؛ ئەو بەشكردنە كە خۇي لە ئاۋ خۇيا و لە ھەموو شوپىن و چەرخىكدا بەش ئەيىت. ئەۋەش: ئەدەبى نىيازىي، چۆنىيەتتى و جەفەنگى بوۋ، لە لايەكەۋە؛ لە لايەكى تىرىشەۋە: ئەدەبى پەپرەۋىيى و داھاتوۋ ۋەيا نۆي بوۋ، لە بارىكى تردا.

ئەمىننىتەۋە سەر ئەۋە: كە ئەم چەشەنە ئەدەبانە ئايا لە چەشەى ئەۋكەسانەن كە دايانئەننىن؟ ۋەيا ئاۋىنەى ئەۋگەلە و ئەۋ سەردەمەى ئەۋانە، كە لە دلىانا دەرئەكەۋن؟. ۋاديارە ئەمەى دوايىانە؛ ۋاتە: ئاۋىنەى گەل و سەردەمەكەن، كە ئەۋان پىشانى ئەدەن. ئەۋەندە ھەيە: ئەمانەش لە ئاۋ خۇيانا جيا ئەبنەۋە و بەلكوۋ ئەبن بە چەند دەستەيەكەۋە، ۋەيا بلىنىن: ئەبن بە چۈار دەستەۋە:

دەستەيەكيان ئەلىن: ۋەكوۋ چۆن مووزىقا و ۋىنە - ۋىنەى دەستى- بە ئارەزوۋى ۋىنەكىش و مووزىقارەكەيە، ۋاتە: چۆن چەشەيان بىەۋى، بەۋ جوۋرە دەرى ئەكەن، بەتايىيەتى ۋىنەكىشەكە؛ ئەدەبىش ۋەكوۋ ئەۋان بە ھەۋەسى ئەدىيەكەيە، چۆن چەشەى بىەۋى، ۋاى دەرئەبرى، ئەۋەندە ھەيە: ئەۋ جىگا و مەلبەندانە كە ئەدىيەكەى تىدايە ئەۋانە ئەۋانە دەستكارى لە گۆرپىنى ئەدەبەكەى ئەۋا بىكەن؛ ۋاتە: شوپىنىك

جیهانیکی به رزی پر له کۆشکی به هه موو جۆره ئاوه دان، ئاوه دانه،
ئەدیبه که به پینی ئەو شوینە به رزه چه شه ی ئەبزویت و شت دائه نی.
وه هه مان ئەدیب ئەکه ویتە ئاشه کۆنیکه وه، لێره دا دیمه نی ئاشه که
ئەیزوینی و به پینی چۆنیه تی په رپووتیی ئەو ئاشه کۆنه شته که ی دائه نی؛
ئەگینا له راستیدا ئەو گۆرانیکی به سه ر «مايه - ماده» ی ئەده به کی خویا
نه هیتاوه، ئەوه نده هه یه هۆیه که ی گۆراوه - که دیمه نه که یه ..

که وابوو، باوه ری ئەم چه شنه ئەدیبا نه ئەوه یه: ئەده ب پیشان به دن
به جۆریک که خویان ئەیا نه وئ، نه وه ک به چه شنیک که ئەده ب
داوا یان لی ئەکا و ئەبی وابی؛ ئەبی ئەده ب له ژیر فه رمانی ئەوانا بی،
نه وه ک ئەوان له ژیر فه رمانی ئەده بدا بن!!..

له سه ر ئەم باوه ره، ئەم جۆره ئەدیب وه یا ئەده به، ئەبی ناو به رین
به ئەده بیکی راوه ستاو؛ واته: هه یج له شوینی خوی جموجوول ناکا،
چۆن بووه، هه روا ئەمیتته وه! ئەمه ش له به ر ئەوه یه: که ئەده به که
له ناو جه رگ و جه رگه ی کۆمه له وه هه لئاستی، هه تا هه موو په رده کانی
ده رکه وئ؛ بگه ر ته نها هه ر له باوه ری ئەدیبه که و له دلێ ته نها ئەده به که وه
هه لئاستی. به لکوه وه کوو ئەوه وایه که ئەدیبه که له پشت دیواریکه وه
بیته و ده نگیکه ی له ویدیوی دیواره که وه بیته گوئ و به پینی ئەو ده نگه
ئەده به که ی دابنی، [که] چاوی له خاوه ن ده نگه که وه نییه؛ واته: ئەو
له هه رده به کدایه و ده نگه که له هه رده به کی ترا!!..

من له گه ل ئەم باوه ره دا نیم، من ئەلیم:

(به لی! ئەده ب مایه ی هه ستیکه له ئەدیبه که دا، به لام له وه ختیکا
که دیمه ن هه بوو ئەو هه سته ئەبی به «بایس - لازم» ی ئەو دیمه نه

و لىتى نابىتتە ۋە تا ئەينىۋىسىنى بە خۆيەۋە، كە نووساندى بە خۆيەۋە
بە ھۆى وشەكانەۋە نەفسى ئەدەبەكە دەرئەكەۋى و ئەكەۋىتتە بەرچاۋى
ھەموو كەسىكەۋە.

ۋىنە بۆ ئەمە ئەۋە بى: كە ئەدىيىك لە ھەموو ژيانا لە دارستانىكا
ژىابى، ھىچ شتىكى تىشى بىجگە لە ژيانى ناۋ دارستان گۆى لى
نەبوۋە، ئەۋ ئەدەبەكە ئەۋ دەرى ئەبى ھەر لەگەل ئەۋ شتەنەدايە كە
ئاشنايەتى لەگەل دارستانا ھەيە. خۆ ئەگەر ھات و شوپىنى گۆرى و
شتى تىرى بەرچاۋ كەۋت، سەير ئەكەى پەردەى ئەدەبەكەشى ئەگۆرى.
ئىمە ئەبى ئەۋە بزائىن: كە لە كاروبارىكى ئەدەبىدا سى شت ئىش
ئەكا: يەكە ھەستى ئەدىبەكە، يەكە ھۆى ئەدەبەكە، يەكە نەفسى
ئەدەبەكە.

ھەروەھا ئەبى ئەۋەش بزائىن: كە ئەدەبەكە لە چىيەۋە ھەلئەستى؟
دىارە لە ھۆيەكەۋە - كە دىمەنەكەيە، بە ۋىنە - ھۆيەكەش فەرماندارىي
ھەستى ئەدىبەكەيە بۆ دەرپىنى نەفسى ئەدەبەكە. كەۋابوۋ، ئەدەبەكە
بەۋ ناۋەۋە كە بوۋنەكەى نووساۋە بە بوۋنى ھۆيەكەۋە و لەۋ جىا نابىتتەۋە،
ۋە ھۆيەكەش بوۋ بە فەرماندارى ھەستەكە، بوۋ بە فەرماندارى
ئەدىبەكە و ئەدىب چوۋە ژىر فەرمانى ئەدەبەكەۋە!!

لەسەر ئەمە، ئىتر ئەۋ قەسەيە نەچۋە سەر كە ئەلى: ئەبى ئەدەب
لە ژىر فەرمانى ئەدىبدا بى، بەلكوۋ ئەۋە ساغ بوۋەۋە: كە ئەدىب لە
ژىر فەرمانى ئەدەبايە).

دەستەيەكى تر ئەلەين: ئەدەب نىياز و خورپەيەكى تايبە تىببە و لە دلى ئەدىبەكەدا پەيدا ئەبى، كە بە و ھۆيە وە ئەتوانى وىنەيەكى راستى كۆمەل بگرى. ئەوئندە ھەيە ئايا ئەمە راستە يان نە؟ راستە تا رادەيەك، كە ئەتوانى وىنە يان بگرى، بە لام ھەر وىنەي تەنھا و ھىچى تر. واتە: ئەللى ئەمە نموونەيەكە لە و گەلە؛ نموونەي تىرىي گەل يا برسيتىي گەل؛ ئەگەر تەنھا ئەمە بى، ھىچ كەلكىكى نىيە؛ چونكە ئەگەر بلىت: ئەمە پەردەيەكە و چارىك بۆ لابرەنى ئە و پەردەيە نەدۆزىتە وە، كەلكىكى وا لە ئەدەبەكە يا نابى؛ واتە ئەگەر بلىت: ئە و مندالە برسىيە وەيا نەخۆشە، تەنھا ئەمە كەلك ناگرى، ئەگەر ئەدەبەكەي ئە و رىنگايە پىشان نەدا كە چۆن برسيتىيەكەي وەيا نەخۆشىيەكەي لائە چى و ئەكە وىتە گىتتىيەكى ترى جيا لە گىتتىيەكەي پىشوى!..

ئەمە و دىسان: ئەدەب ئەبى لە ناو جەرگەي كۆمەلايە تىببە وە بىتە دەرە وە؛ لە ناو جەرگەي بىتە دەرە وە بۆ ئە و ئەدىبەكە لە و ناوچەيەدا ئەزى. كە وابوو، ئەدەبى ئەدىبىك كە خۆي لە شوپىنىك ئەزى و ئەدەبەكەي قسە لە شوپىنىكى ترە وە ئەكا، زۆر بەكەلكى ئە و شوپىنە نايە؛ چونكە ناوچەي ژيان و بىروبا وەرى شوپىنەكەي تر، گەللى جيايە لە ناوچەي ژيان و چۆنەتى كۆمەلايەتى، وەيا گىروگرفتىيەكانى ئە و كۆمەلەكە ئەوى تيا ئەزىت.

بۆ وىنە: باسكردنى ئەدەبىكى ئنگلىزى بۆ ولاتىكى كوردى، رەنگىي بىجگە لە تەنھا شارەزايەك بەسەر ئەدەبە ئىنگلىزىيەكەدا نەبى، ھىچ كەلكىكى تر بە ولاتە كوردەكە نەگەيەنى، چونكە ئە و نووسىنەكە لە ولاتە ئىنگلىزىيەكەدا - بە وىنە - و تراو، ئەدىبەكە بە

نوسىنەكەى بىروباوهرى ئەوانى پىشان داوه، بىروباوهرەكەى ئەوانىش ئەو گىروگرفتىيانەن كە لە چۆنىەتى كۆمەلایەتییەكەيانەو پەيدا ئەبى، چۆنىەتى كۆمەلایەتییەكەشيان لە جۆرى ژيان و ئابوورىيانەو دروست ئەبى! ئەمانە ھەموو پىچەوانەى گىروگرفت و كۆمەلایەتى و جۆرى ژيانى ولاتىكى كوردىن. بەلكوو بە ھىچ جۆر پىكەو نايانكرى!..

ئەو، جەرگەى ئەدەبەكەى بەپىى رۆژ، رۆو لە چۆنىەتى ھەلسوكەوتىكى فەنتازى و كۆشك و سەرايەكى رەنگاوپرەنگى چەندنھۆمى و وردەشتى ناو كارگەكان و مەكىنە و فابرىقەكان ئەكاتەو، ئەم جۆرەشتانە، ھىچيان لە ولاتى كوردەكەدا نىن!.

كەوابوو، ئەدەبەكەى ئەو بۆ ئەم، ھەرەك چىرۆك گىرپانەو واىە بۆى، لە ھەمان كاتا ھى ولاتى كوردەكەش بۆ ئەوان ھەر واىە!.

ئەدەبى كە لەناو جەرگى كۆمەلەو پىتە دەرەو، لە كوردەوارى باسى خانوويەكى لادى، چۆنىەتى رابوواردنى جووتيارىك، كوردەوى بازركان و كرىكارىكى قورەكارى ئەگىرپىتەو. ئەم جۆرەشتانە لەسەر ئەم وىنەىە و بەو چەشنە لە ولاتى ئەوانا ھەر نىيە!!..

بۆبەندى يەكەمى باوهرى ئەم دەستەيەش ديسان دوور نىيە باوهرى من پىچەوانەى ئەووش بى! من ئەلیم:

(لە ھەموو شتىكا سەبارەت - عىللەت و مەعلول ھەيە. وە «بايس - لازم» سىەتتىكىش لە بەينى ئەم عىللەت و مەعلولەدا ھەيە. ئەگەر ئەدىب بەھۆى ھەستەكەيەو تەوانى ئاگادارىيەك بۆ يەككىيان بدا بەپىى ئەو لازىمەت و مەلزومىەتەى كە لەبەينا ھەيە، ئاگادار كردنەو بۆ يەككىيان، ئاگادار كردنەويە بۆ ئەوى كەيان، ديارە لەم

ئاگادارکردنەوێهه ریڤگای چارکردنی بۆ کردۆتەوێهه.
ئەو، کە بانگی برسیتی وەیا نەخۆشی منال - بەوینە - ی بۆ کردەوێهه،
مەعنای ئەوێهه کە بانگی چارکردنی بۆ کردۆتەوێهه.
ئەمینیتهوێهه سەر ئەوێهه: کە هەندێ جار ئەدیب بانگی ئەوێهه ئەدا کە
ئەلێ: ئەو منالە - بەوینە - ئەگری؛ ئەم، ئەم ئاگادارییه ئەدا. گریانێ
منال لە برسیتی وەیا نەخۆشییهوێهه، مەعنای وایه: کە ئەبێ تیر بکری
وەیا ساغ بکریتهوێهه.

کەوابوو، گریانە کە بۆ منالە کە بوو بە مەعلول، عیللەتی گریانە کە
چی بوو؟ برسیتی وەیا نەخۆشی بوو. ئەدیب خەبەری داوێهه
مەعلولە کە - کە گریانە کەیه - بۆ لابردنی عیللەتە کە - کە برسیتی وەیا
نەخۆشیە کەیه -.

هەندێ جاری واش ئەبێ: کە ئەدیب راستە و راست خەبەر بە
عیللەت ئەدا بۆ لابردنی مەعلول. وەکوو لە هۆنراویکی «نالی» -دا
ئەلێ:

هەرچەندە کە پووتەم، بەخودا مائیلی پووتەم

بێ بەرگییه عیللەت، کە هەتیو مەیلی هەتاوێهه!

هەتیو بۆچی مەیلی هەتاوێهه؟ چونکە سەرمایهتی، عیللەتی
سەرماکە ی پووتییە. ئەم خەبەری بە عیللەتە کە داوێهه.

کەوابوو، لەسەر ئەم قسەیه: ئەگەر ئەدیب کە موکووری وە گیروگرتنی
شتیکی دەربرێ، مەعنای ئەوێهه چارکردنی ئەو کە موکوورییه
دەربرێهه).

بە شینکی تر لە ئەدەب، وەیا دەستەیه کی تر ئەلێن: ئەدەبی وا هەیه
تەنها هەر بۆ ئەدیبه کهیه، واتە پەمەکی مەردم لێی تێ ناگەن، وەیا
نایانزۆینێ، بەلکوو ئەدەبه که لە عاستی خۆیا ئەبێ بە هونەرێک
بۆ دەستەیه کی تایبه تی و زۆریکی زۆر لە گەلە که تایا ییبه ش ئەبن!
دیسان ئەم جۆره ئەدەبه ش وەنەبێ سوودیکی تەواوی لێ وەرگیریت؛
بۆیه وەرناگیرێ، چونکه ئەو ئەدەبه خۆی خستۆته شوینێکی واوه
هەموو کەس دەستی نایگاتی، بەلکوو وەکوو گۆلەباخیکی جوانی لێ
دیت، که بەهۆی مۆتوربه وه^(١) لەسەر چلەپۆپە ی دارچناریک روایت،
تەنانەت بۆنە کهشی بە کەس نەگا!!..

(لەسەر باوهری من، وادیاره ئەم بەشه ئەو قسهیه که ئەلێ: «ئەدەب
ئەبێ لە گەلە وه بیت و بۆ گەل بێ»، ئیشیکی وای لێ کردوون که جۆره
باوهری وایان بۆ پەیدا بێ! واتینی ئەگەن که ئەبێ ورد و دروشتی
ئەو گەلە بە هەموو چینیکیه وه لەو ئەدەبه بگەن و کاریان تێ بکا،
واتە: ئەبێ هەموو گەلە که هەستی پێ بکا! لەگەڵ ئەو هەدا واش نییه،
چونکه چاری گیروگرفتی گەلێک وەنەبێ بریتی بێ لە یەک شت، تا
ئەگەر ئەو شتە نەوترێ ئیتر گەلە که ناھومید بێ.

بەلێ! ئەگەر یەک شت بێ و ئەدیبه که باسی ئەو شتە، که
مەبەسته نەیکا، راستە ئەو ئەدەبه که ی بۆ گەل نەبوو. بەلکوو گەل،
هەر گەلێک بێ - واتە پیشکە وتوو بێ یا پاشکە وتوو- گەلێ ناتەواوی
رووی تێ ئەکا. دیاره ناتەواوی بە پێی پایە ی ئەو گەلە، ئەگینا دوور نییه

١. [مۆتوربه: پێوهن، پەیهوێندی دار و درەخت].

شتىك بە چاۋى ئەۋەتەۋاتەۋاتىيە، كەچى لە چاۋ گەلنىكى ترا ھىچ بە ناتەۋاۋى دانارئى.

بە وىنە بلىين: نەخۇشى و نەخويندەۋارى پروۋى كەردە گەلنىك. ئەم پروتتىكرنە مەرج نىيە ھەردوۋ ناتەۋاۋىيە كە ھەموو گەلە كە بگرىتەۋە، ئەگونجى يەكىيان لە ھەندىكىيانا ھەبى و يەكىكى تريان لە ھەندىكى تريان ھەبى؛ ۋەكوۋ ئەۋەش ئەگونجى كە ھەردوۋ ناتەۋاۋىيە كە لە ھەموۋيانا ھەبى، ۋەيا ھىچيان نەبن. ديسان ئەگونجى ئەۋ بەشەي كە نەخويندەۋارە نەخۇش نەبى، ۋەيا ئەۋ بەشەي كە نەخۇشە نەخويندەۋار نەبى!. ئەدىپىك دىنى قسە لە يەكىكىيانەۋە ئەكا كە نەخۇشىيە، كەچى ئەم نەخۇشىيە لە ھەموو گەلە كە دا نىيە.

بەللى! ئەدەبى ئەم ئەدىبە بۇ ئەۋ دەستەيە كە نەخۇشى تىدا نىيە سوۋدىكى نىيە، بەلكوۋ سوۋدەكەي بۇ دەستەي نەخۇشەكەيە، كەچى لەگەل ئەمەشا ئەدەبەكەي لە ئەدەبىي خۇي نەكەۋتوۋە و بەلكوۋ لە گەلەۋەيە و بۇ گەلىشە.

ھەروەھا ئەۋ ئەدەبەش كە ئەۋ دەستەيە ئەللىن: «لەبەر ئەۋە ھەر تەنھا بۇ ئەدىبەكەيە، كەلكىكى ۋاي لى ۋەرناگىررى!» ئەمەش ديسان ۋەنەبى بەلگە و زانىارى پشتىۋانى بكا، چونكە ھىچ نەبى ئەدەبى ئەۋ ئەدىبە ئەگەر نەبى بە ھى رەمەكى مەردم، خۇ ئەبى بە ھى چىنىك. بوۋنى ئەدەب بە ئەدەبى چىنىك، لەۋەي ناخا كە ئەدەب نەبى، واتە: بەلكوۋ ئەدەبە.

ئەگەر ئىمە ئەم «حەسر»ە بكەين، بلىين: «ئەدەب لەگەلە و بۇ گەلە، ھەر شتىك لەمە دەرچوۋ، ئەۋە ئەدەب نىيە!» حەسرەكە بە

هەلە دەرتە چى، چونكە زۆر ئەدەبى وا ھەيە - لەسەر ئەو باوەرە - پروو
لە رەمەكى گەل ناكاتەو، بەلكوو پروو لە دەستەيەكى تايبەتى ئەكاتەو.
كەچى بە بەرزتر ئەدەبىش دائەنرئ و ھەموو كەسش دانى پيا ئەنى).

بەشىكى تر لە ئەدەب كە باوەرى دەستەي چوارەمە، ئەو ھەيە:
كە ئەبى دەرتىكى تەواو لەم ئەدەبەدا ھەبى بۆ پىشاندان و بۆ
چارکردنى ئەو گىروگرفتيا ھەيە كە لە گەلە خاوەن ئەدەبەدا ھەن؛ واتە:
ئەبى تەوجىھىك لە ئەدەبەدا ھەبى، ئەگەر تەوجىھى نەبىت - با
ئەدەبەكە ئەدەبىكى چۆنەيش بىت - ھەر سوودىكى وا نابەخشى!
لەوانەيە ئەگەر تەوجىھى نەبىت بە چەشنى وینەكەى لى دیتەو!..

(بەلای منەو بە لەسەر ئەو باوەرەش بى كە پىشاندان و چارکردن
جيان لەيەك، بەلام لەگەل ئەو ھەشائە و دەربىرین و تەوجىھەى ئەم،
ئەمە راست چارکردن و نەھىشتنى ناتەواويەكەيە؛ نەھىشتنەكە بە
كردەو زۆرتر ئەكەوئىتە سەرگەلەكە، نەو ھەك ئەكەوئىتە سەر ئەدەبەكە.
وینەى ئەو ئەدەبەكە بۆ نەھىشتنى ناتەواويە، ھەكوو وینەى سەردار
لەشكرىكە لە مەيدانى جەنگدا؛ ئەو لەبەر ئەو پىنگاى سەركەوتن و
بردنەو ھەيە شەركەى ديوەتەو، فەرمان ئەدا بە جەنگ ھەيا بە ھىرش،
بناغەى جەنگ و ھىرشەكە ئىتر ئەكەوئىتە ئەستۆى سەربازەكان، ئەگەر
ئەمان بەگوئى ئەو نەكەن، سووچى سەرنەكەوتنى شەركە ناچىتە
ئەستۆى سەردار لەشكرەكە، بەلكوو ئەچىتە ئەستۆى سەربازەكان!.

ئەدەبەكەش كوتومت ئەو سەمەرەيە ھەيە؛ ئەدەبەكە پى پرووناك

ئه کاته وه و ته وجیهی خۆی ئه کا بۆ نه هیشتنی ناته واوی، ئه گهر کهسانی تر به و رینگه یه دا نه رۆن، هیچ ئۆبالیک ناچیته ئه ستۆی ئه وه، به لکوو ئه و پێویستی خۆی به جی هیناوه، چارکردن و نه هیشتنی گیروگرفتی، ئیتر ئه که ویته سه ر شانی ئه و که سانه که ئه م گوشه یه کی بۆ روون کردووه ته وه).

له سه ر پرووناکی ئه م بیروباوه پانه، پێویسته ئامانجیکێ تایه تی له دانانی ئه و ئه ده به ی ئه دیبه که دایه ئه ن، هه بیته؛ ئه بی ئه ده به که ی له پرووناکیا بی به به شی له کووره ی رۆژ و پێوبان به ته واوی پرووناک بکاته وه، جا ئیتر ئه و رینگه یه هه ر رینگه یه ک بی.

بی گومان ئه دیبه که هه ست به ناته واوییه ک ئه کات، که ئه ده به که ی دایه ئه ن، ئه بی ئه و ناته واوییه بخاته روو، نه وه ک هه ر ئه وه نده، به لکوو ئه بی ئه ده به که ی له وانه بی که چاری نه هیشتنی ناته واوییه که بکات؛ ئه گینا هه ر ده برپینی ناته واوییه که به بی چارکردن، وه نه بی سوودینکی وا ببه خشی.

دیاره ئه مه له سه ر بیروباوه ری ئه و ده ستانه یه که قسه کانمان هینان وه به رانه به به هه ریبه که یان ئیمه ش باوه ری خۆمانمان ده بری، که هه ریبه که چۆن قسه یان لێوه کردووه و ئه نجامی ئه و به ره نگاریانه ش هاته سه ر چی و چۆن شی کرانه وه؟!..

رەگەزەكانى ئەدەب!

ئەوى تا ئەم شوپنە بۇ ئىمە دەرکەوت، بەشەكانى ئەدەب بوو
بە ھەموو لقىكەو؛ پەپرەوى و داھاتوو، وەيا چۈنەتتى، نىازى و
جەفەنگى، وەكوو قسەمان لە چۈنەتتەكى ئەدەب و ئەدىب و ئەو
بىروباو پانەشەو کرد که تيايا کار ئەکەن. ديارە ئەمانە لە چاو قوولئى
ئەدەبدا وەنەبى لەوانە بن که مروۇف بگەيىننە ھەموو سووچەكانى. لە
ئىستە بەدواو پىويستە لە رەگەزەكانى ئەدەب و لەو شىوہ کہ ئەدەبى
لئى دروست ئەبى و لەو ھونەرانە کہ جەوھەرى ئەدەبە کہ دروست
ئەکەن، تى بگەين. بەبوئەوہ لەپىش ھەموو شتیکدا ئەبى ئەوہ
بزانئى: کہ لە ئەدەبدا چوار رەگەز ھەيە:

يەكەم: «سۆز»؛ سۆز، - کہ مەبەست پىي عاتفەيە - بەمانا کلپە و
گرپەيەكە کہ لە دلدا پەيدا ئەبى، ئەيىتە ھۆى ئەوہ کہ ئەندىشە وەيا
دل بە ئارەزوويەكى خۆشەويستانەى زەبوونيەوہ بشنيتەوہ بۇ ئەو
شتەى کہ ھىزەكەى ئەم پائەكىشى و ئەيخاتە ئەو ھەردەيەوہ.

لئىرەدا چەمكى زمانىي - مەفھوومى لوغەوى ئەم «عاتفە» يە جيايە
لەگەل چەمكى عاتفەيەكدا، کہ يەكئىك بوو لە بەشەكانى ئەدەب و
بە بەسەى «نياز» بوو؛ لەویدا ناو بوو بۇ نەفسى ئەو شتە کہ ئەو نياز
و ئەندىشەيە ئەدا بە دەستەوہ؛ لئىرەدا ناوہ بۇ ئەو شتە نەبىنراوہ نەيتىيە
کہ ئەم ھەموو کردەويە ئەنوينى و وينەشى زۆرە لە ھەموو وشەيەكدا.
وہكوو «سەوز» کہ گەوھەرىكە خۆى لەخۆيا مايەيەكى ھەيە و خۆى

بە خۆيە، ئەو ەك بە شتېكى تر. «سەوزى» سېفەتېكە و بوونەكەى بە بوونى شتېكى ترەو ەيە؛ واتە: نىۋار. ەرەزىكە بە سەر زاتەو ەيە، خۆى لە زات. سروشتى خۇدا بوونىكى نىيە، تا زاتەكە نەبىت، ئەم وەسفە بەم جۆرە نابىت. كە ئەمە شىۋەى ەممو ھاوخووىى. نىسبەتېكە. لەبەر ئەمە، عاتفە لەویدا نىاز و ئەندىشەكەيە، لىرەدا سۆز و كلىپەكە.

دووەم: «بىر»؛ بىر، كە فېكرە، بىر كەردنەو ەيە لە شت و ورد كەردنەو ەيەتى بۇ ئەو ەگوزارە و چەمكەكەى ەربىگىررى، ەيا ئەو گوزارانەيە كە بە دلا تىپەر ئەكەن.

سېيەم: «ئەندىشە»؛ ئەندىشە، كە خەيالە، گومان و تەوژمىكى تىۋىتپەرى پەنھانىيە لە دلا، ەيا ەيزىكى پەنھانىيە، تاپۇى ئەو يادانە ئەھىلىتەو ەكە مايەكانيان ون بوون. بى گومان ئەگەر ئەندىشە نەبىت، ئىشى بەيان و ئەدەب ئەو ەستى، لەبەر ئەمەيە بۆيە ئەندىشە بوو ە پايەيەكى ەەرەگەورەى ئەدەب، تەنانەت ئەگەر ئەندىشە نەبىت، وشە ناتوانى وىنەى گوزارە بكىشىت و پرى بكاتەو ە، چونكە وشە لەوانەيە لە ژمارە بىت و ئەندازەيەكى ەبىت، بەلام گوزارە نە لە ژمارە دىت ە نە ئەندازەشى ەيە.

چوارەم: واتە و چەند رستە قسە كەردنىك. كە ئەمە «عىبارەت».. كەوابوو چوار رەگەزەكەى ئەدەب برىتتىبوون لە: سۆز، بىر، ئەندىشە، عىبارەت، كە واتە و رستەكەيە.

سۆز كە عاتفەيە، پەلامارى «ھونەرە قسەيە ئاشكرائەكان. فنوونى بەيانە»ى ەكوو تەشبىھ، كىنايە و ئىستىعارە ئەدا؛ واتە ئەمانە دەستكەردى سۆز، ئەگەر ئەو سۆزە خۆى نەبزوئىنى، ئەمانە نابن. ئەم

سێشەش بە ھەموویانەو ڕەگەزێکی تر دروست ئەکەن کە ئەندێشەیه؛
واتە ئەندێشە لە بارەی ئەدەبدا لە دەستکردی ئەو سێ شتەیه. بە
ھەموو سۆز و بیر و ئەندێشەو ھەموو چوارەم دروست ئەبێ کە پستەکەیه.
ئەم پستەیه ئەبێ بە «شیۆ - ئوسلووب» ی ئەدەبەکە. بە وێنە: سەیر
ئەکەین ھۆنەرێکی وەکوو «مەحوی» ئەلی:

لەپر بەردی ئەجەل بۆ شیشەیی عومرم نەوا بێ زوو
فیدات بێ دەست و بردی ساقیا جامە شەرابی زوو!
چییە دنیا؟ ژنیکە ھەر شەو زکەر بە سەد فیتنە
سەبەینی زوو بە خوینی جەرگی ئەھلی دڵ دەکا بیزوو!
کە دایە خاکی ئاخر، ھەر دەبێ بتگریتە باوەش خۆی
بکە خاکی بەسەر خۆتا لە قاپی بووتورابی زوو!
بە تابێ عەکسی ئەو دیدارە دڵ سووتا و دامرکا
کە تانت ڕاگرە، سا ڕوو بە جیلووی ماھتابی زوو!
دەنی تەبعی بە جاری عەلەمی داگرت ئەوا «مەحوی»
دەنگە ئیلتیجایە بەر دەری عالی جەنابی زوو!.

ئەبێن لەم پارچە ئەدەبە ھۆنراویەدا سۆزی ھۆنەر لە پێشا
لای کردۆتەو بە لای ھونەرەکانی بەیانییەو، وەکوو لێکچوواندن
«ئەجەل - مردن» بە بەرد. «عومر - تەمەن» بە شووشە. «دنیا - گیتی»
بە ژن. «خاک» بە دایک! وەکوو تەشبیھ ھەیە لەمانەدا،
«خواستن - ئستعارە» ش ھەر ھەیە. وەیا «ماھتاب» «درکە - کینایە» یە

لە «خۆشەويست - مەحبوب». ئەمجا ئەمانە ئەندىشەكەيان لە دلى ئەدىبەكەدا دروست كروو، چونكە ئەگەر لە پيشا پەيكەرى ئەمانە لە مېشكى ئەدىبەكەدا نەبووبى و پاشان ون بووبى، ئەندىشەكە بۇيان ناچى؛ بۇيش بۇيان ناچى، چونكە كردهووى ئەندىشە، گېرانهووى تاپۇى ئەو «تەشك - ھەيكەل»انەيە سەرلەنوئ بۇ مېشك. كە سۆز و بىر و ئەندىشە كۆ بوونەو، رستە دروست ئەبى.

كەوابوو، بۇ پارچەيەكى ئەدەبى، مادام رستە ھەبوو، مەرجه ئەبى سېكەى تىرىش ھەبن، بەلام لە بوونى ئەوان مەرچ نىيە رستە ھەبى، چونكە ئەگونجى كابرەيەكى «لال» سۆز و بىر و ئەندىشەى ھەبى، كە چى رستەى نىيە!...

دىسان لە ئەدەبا وەكوو سەيرى ئەمانە ئەكرى، پئويستە سەيرى ئەوەش بكرى: كە بۇ بەرزى ئەو ئەدەبە دوو شتى تر پئويستە: يەكى ئەو وشەيە كە لە ئەدەبەكەدا بەكار ئەھىترى، راست و تەواوبى، يەكى ئەو گوزارەيە كە لەو ئەدەبە ئەويسترى، ئەبى بەرز و بەنرخ بى؛ چونكە ئەگەر وا نەبى ناتوانى جىگەى خۇى بكاتەو لە دلى گوئگر وەيا خوئنەرەكەيا. بۇ وئنە، لە پارچەيەكى پەخشاندا يەكىكى وەكوو «پىرەمىرد» ئەلى:

(... لەمە خۆشتر و شىرىنتر برىقەى جەمى «تانجەرۇ» بوو، كە رۆژ لى دابوو، لە سەرەو ئەمانروانى وەك كەمەرەى زىوى خاتوو بەلكىس، سولەيمانى ئەدرەوشايەو.

لېرەدا با درېژە نەكىشى، ھەروا تى پەرىن، بەسەر «زەردىاوا -

قەرەداغ»دا ئەپۈن، ئەوا ئىۋارە گەشتىنە ناو «قۇپى». شەو، چوار دەستە لە چوار لاۋە ئاگرى زەردەشتىي كىردەۋە، رېكەۋتېش ۋا بوو شەۋى چۈاردەي مانگ - بەدر- بوو، لە سەرەۋە شەۋق لە ئاسمانەۋە، لە ژىرەۋە گرې لە زەمىنەۋە تەۋقەيان ئەكردا. شەلالەي نوور و گرې تەنوور، كانى ئاۋى كەۋسەر بوو بوۋە ئاۋىنەي ژىر و سەرا.. مانگ لەناو ئاۋدا ئەلەرزى، سىبەرى «بى»ى دەۋرى ئاۋەكەش ۋەك بىي ناو ئاۋ لەگەلى ئەلەرزى، خۇ ديارە گرې ئاگرېش لە خۇيدا بە لەرزەيە، ئەمجا كەسى شاعىر بى، لەم دىمەنە چۇن دلى نايەتە لەرزە!..

لەناو ئەۋ ئاۋە جوانەي تەرزى تەرزە

دلى «بى» ۋ «مانگ» ۋ «شاعىر» ھاتە لەرزە! ^(۱)

ۋەكوو سەير ئەكەين، لەم پارچەيەدا ھەردوۋ مەرچەكە پىك ھاتوۋە؛
ۋشەكانى ھەريەكە بە تەۋاۋى شوپىنى خۇيانيان گرتوۋە ۋ ۋەكوو ئاۋىكى
رەۋان بەبى قۇرت لە سەرەتاي باسەۋە تا دۋايەكەي سەرەۋخوار
ئەبنەۋە ۋ زنجىرەي باسەكە ئەھۈننەۋە. ھەروەھا ئەۋ گوزارنەكە لە
ۋشەكان ۋەرئەگىررىن، رېشېنەيەك ئەدەن بە دلى گۈيگر ۋ خوينەر،
لەۋانەيە ھەموو ھۇشى ئەۋ گۈيگر ۋ خوينەرە بە تەۋاۋى پاكېشن بۇ
لاي خۇيان، ۋەكوو چۇن ھەموو سوۋچىكى بە لاغەي تيا دروست بوۋە
ۋ بە بوۋنى بە لاغەكە، ئەدەيىكى تەۋاۋى كوردى پەيدا بوۋە.

۱. لە نوۋسىيىكى «شەۋىكى ناو قۇپى» كە لە گەلاۋىژى ژمارە «۲۰»ى سالى «۴»دا بىلاۋ
كراۋەتەۋە.

هونه ره قسه ييه ئاشكراييه كان

(فنونى به يانيه)

ئەو باسانە كە تا ئىستە لە بارەى ئەدەبەو كران، باسك بوون تەنھا بۆ ئەو بوون كە ئەدەب ئەبى بە چى و چۆن ئەو بەشانە لىك جيا ئەكرىنەو و كراونەتەو. واتە بەپى باسى تازە، ئەتوانرى ئەو دەرخرى كە ئەدەبىكى پەپرەوى چۆن لە ئەدەبىكى داھاتوو جيا ئەكرىتەو؟. وەيا ئەدەبىكى چۆن تەى لە گەل ئەدەبىكى نيازى و جەفەنگىدا چۆن لىك ئەكرىنەو و ھەريە كە ئەكرىن بە بەشكى تايەت؟. بى گومان تەنھا ئەمانەش نابن بەھوى شناساندنى ئەدەب لە ھەموو سووچىكەو، چونكە ئەمانە شناساندنى پراولەتەى لقەكان بوون، شناساندنى گەوھەرى ئەدەب لە لايەن هونەرە قسە ييه ئاشكراييه كانەو. كە ئەمە زۆر شت ئەگرىتەو. ھىشتا ھەر ماو؛ ھىشتا ئەو ھەر ماو؛ كە ئايا ئەم ھونەرانە چىن و چۆن ئەدەب بەوان دروست ئەبى؟..

لەبەر ئەو ئەلەين: ئەدەب، ھەر جۆرە ئەدەبىك بىت، پىويستە ئەو ھونەرە قسە ييانە بزانرىن، چونكە ئەگەر ئەمانە نەزانرىن، گەوھەرى ئەدەبە كە نازانرى و دەرناكەو. ئەم ھونەرانەش وەنەبى تايەتەى بن بە ئەدەبىكى كۆنەو، وەيا بلىن بە ئەدەبى كۆنەو؛ ئەدەب كۆن بى يا تازە، ئەم ھونەرانەى ھەر تىدا ھەيە. كە وابوو كۆنى و تازەيى لە ھونەرە كانا نىيە، بە لكوو كۆنى و تازەيى، وەيا چۆن تەى و نيازى و جەفەنگى لە پارچە كەدايە؛ پارچە، ھەر پارچە يەك بىت، ئەبى لەم ھونەرانەى تىدا

هه بێت؛ ئەگەر نه بێ، ئەدەبه که نه بوو به شتیک که مهردمی تری پێ
تێ بگهیه نریت؛ دیاره شتیک که تیگه یاندنی تیدا نه بوو، که لکیک له و
شته دا نابیت!. له مه وه ئەوه ده رکه وت: که ئەدەب ئەبێ که لکی هه بێ،
که لکه که شی به وه ئەبێ که به رانه ری پێ تێ بگهیه نرێ. که وایوو،
ئەدەبه که بوو به پارچه یه ک، که به رانه ری کرد له گه ل ویسته ی ئەو
وه خت و شوینه دا؛ واته له گه ل «مُقْتَضای حال» دا. دیاره ئەمانه ش
ئەبێ هه موو له ئەدەبی کوردیدا بینه دی، ئەگەر نه یه ن، ئەبێ ئەدەبی
کوردیی نه بێت، خو ئەدەبه که هه یه، که واته ئەمانه ش له ودا هه ن.

ئەمجا له و هونه ره قسه یه ئاشکرایانه یه کێکیان «په گه زدۆزی -
جِناس» ه. په گه زدۆزیش ئەوه یه: که هۆنه ر له هۆنراوه که یا دوو وشه وه یا
زیاتر بێتیه وه، وشه کان له رواله تا وه کوو یه ک واین، به لام له گوزاره دا
هه ریبه که گوزاره یه کیان هه بێت. له په گه زدۆزیدا وه کوو ئەم پیشه یه
هه یه، جوانیش هه یه؛ که له سه ر زمانێ «عیلمی به دیع» پێی ئەلێن:
«لَطَافَت». وه کوو «نَالی» له م هۆنراوانه یدا ئەلێ:

خه تات فه رموو که خو شه چین و ماچین

که ناچین لی ره، خو شه چینی ماچین!

برۆت هه ر چین و په رچه م چین له سه ر چین

ئەمه نده چینه قوربان پیم بلێ چین؟!

وشه ی «چین» و «خو شه» له م دوو هۆنراوه دا چه ند جار وتراونه ته وه،
له رواله تا وه کوو یه ک وانه، به لام له گوزاره دا هه ریبه که گوزاره یه کیان هه یه.

وشه‌ی «خۆشه» له هۆنراوی یه که مدا که له ههردوو نیوه هۆنراوه که دا ههیه، یه که میان به مانا خۆشییه که به رانه‌ر ناخۆشییه، دووه میان به مانا هیشوویه.

وشه‌ی «چین و ماچین» له ههردوو هۆنراوه که دا ده جار وتراوه ته وه، که له پڕواله تا یه کن، به لām له گوزاره‌دا هه‌ریه که گوزاره‌یه کیان هه‌یه؛ «چین و ماچین» له نیوه هۆنراوه‌ی یه که مدا ولاتی «چین» ه، که له ناو کورددا به چین و ماچین به ناوبانگه. وشه‌ی «ناچین» واته ناپۆین، په‌گه‌زدۆزییه‌کی وشه‌یی هه‌یه له‌گه‌ل هه‌ردوو چیه‌یه‌کی پیشوودا، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل «ماچین» که ناته‌واوه. «چین» سییه‌م به‌سه‌ی هه‌لبژاردنه. وشه‌ی «ماچین» به‌سه‌ی ماچ و بۆگه‌له، که له‌گه‌ل «ماچین» سی‌یه که مدا په‌گه‌زدۆزی ته‌واویان هه‌یه. وشه‌ی شه‌شهم و حه‌وته‌م و هه‌شته‌م و نۆیه‌م به‌گوزاره‌ی ریزن. وشه‌ی ده‌یه‌م بۆ پرسیاره له چۆنیه‌تی و گه‌وه‌ری گه‌ل، واته چ شتیکن؟..

کورتی گوزاره‌ی هۆنراوه‌کان ئه‌لێ:

تۆ، که فهرمووت: چین و ماچین خۆشه، باشت نه‌فهرموو، ئیمه له‌م شوینه نابزوین و هیشووچنی ماچین، برۆ و ئه‌گریجه‌ت که وتوون به‌سه‌ریه‌کدا چین چین، پیم نالیت ئه‌م هه‌موو چینانه‌وا له‌سه‌ریه‌ک که وتوون، بۆچ وا به‌و جوړه که وتوون؟!

ئه‌مجا په‌گه‌زدۆزیش دوو جوړه: جوړیکی پیی ئه‌لێن: په‌گه‌زدۆزی ته‌واو، که ئه‌مه ئه‌بی به‌ریکی پیته‌کان، وشه‌کان وه‌کوو یه‌ک هاتبنه‌ خواره‌وه، وه‌کوو ئه‌و وینه‌یه که هینامانه‌وه. جوړه‌که‌ی تری پیی ئه‌لێن: په‌گه‌زدۆزی ناته‌واو؛ ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه: که کیشی وشه‌کان یه‌ک بی،

بەلام لە يەك پیتدا جیا بېنەو. وەكوو دیسان «نالی» ئەلی:

بایە لە تەرەف قیبلەمەو دیت و وەزانە

یا بۆنی هەناسەى دەمى غونچە لە پەزانە؟!.

کە پەگەزدۆزییە کە لە بەینی «وەزان» و «هەلیکردوو»، وە «پەزان»
کە بە گوزارەى باخەکانە، هەیه. لە کیشدا یەکن، پیتی «و» و «پ»
گۆراونەتەو بە یەك لە سەرەتای وشەو، وە لەم گۆرانەو دا گوزارە کەش
گۆراو!..

وە یا «حاجى قادر»ى كۆبى ئەلی:

ئەى بى نەزىر و هەمتا، هەر تۆى کە بەرقەرارى

بى دار و بى دیارى، بىدار و پایەدارى!

بۆ باغى مەردى یاغى سەرمايەكى خەزانى

بۆ مەزرەعەى فەقیران سەرمايەكى بەهارى!

لە ھۆنراوێى یەكەمدا پەگەزدۆزى وشەیی تەواو هەیه لە بەینی
هەردوو «بى دار»دا، کە یەكەمیان بە بەسەى بى مال و جینگەیت،
دوووەمیان بە بەسەى بەئاگەیت. وە لە ھۆنراوێى دوووەمیشا ناتەواو هەیه
لە بەینی «باغى» و «یاغى»دا. ئەم گۆرینەوێى «ب» بە «ى»یە لە
سەرەتای وشەو، بوو بە ھۆى دروستبوونی ئەو پەگەزدۆزییە ناتەواو.
وە یا لە ھۆنراوێكى تر یا ئەلی:

تا بلى فەرقى هەیه میهرى من و ماھى فەلەك

لە سەرا تا بە سورەیا، لە سەما تا بە سەمەك!

کە پەگەزدۆزى ناتەواو لە لایەكەو بە بەینی «سەرا - سەرا» و «سەما -

«سما» دا ههيه، كه له ناوه پراستى وشه دا پيتى «را»ى گۆرپوه ته وه به «م»،
وه له لايه كى تريشه وه له به ينى «سه ما - سما» و «سه مه ك - سمك» دا
ههيه، كه له دوايى وشه دا پيتى «ا»ى گۆرپوه ته وه به «ك». دياره له م
گۆرپينه وانه [دا] گوزاره كانيشيان جيا ئه بنه وه!.

ئه مجا جوانيش كه له تافه ته كه يه، له نيوه هۆنراوه كه ي «نالى» دا
دهرئه كه وي، له كاتيكا كه ئه لى:

كه ناچين ليره، خو شه چيني ماچين!

له «خو شه چيني ماچين» دا ئه م جوانيه دروست بووه، چونكه
ئه وه بوو وتى: كه ئيمه بۆيه له م شوينه نارۆين، چونكه هيشوو چنى
ماچين. هه ر له م كاته دا ئه وه ش ئه گه يه نى كه بلى: ئيمه بۆيه له م
شوينه نارۆين چونكه خو شه، چيني ماچين؛ كه واته نه رۆيشتنه كه مان
له بهر خو شى ئه و شوينه يه. هه روه ها له جوانيدا ئه لى: «ئه و ئاسكه
له ولايه يا له م لايه ١٢».

«ليچوون و له وچوون - مُشَبَّه و مُشَبَّه به». «خواستن - استعاره»،
كه ئه مانه له هونه ره قسه ييه ئاشكرايه كانن.

له ليچوون و له وچووندا ئه بى شتيك هه بى كه ئه م دووه پيكه وه
بنووسين. جيايى له به ينى خواستن و به «وه ك يه ك - تشبيه» دا
ئه وه يه: كه له خواستندا يه كى له ئه و زارى هه ره به رزى ته شيه كه
ئه و ترى و هيچى تر؛ وه يا ئه گه ر ليچوونه كه نه و ترا، وه يا له دلا نه بوو،
ئه بى به خواستن، وه كوو له م هۆنراوانه ي «نالى» دا ده رئه كه وي كه
ئه لى:

عاشقى بى دُل دە ناللى مەيلى گريانى ھەيە
 بى شىكە ھەورە تىرىشكە تاوى بارانى ھەيە
 چاوى من دەم دەم دە پىژى ئاوى ساف و خوینی گەش
 تا بلین دەريایی عوممان دوپر و مەرجانى ھەيە!
 پرومەتى خۆی دادە پۆشى ئەو بە پىچى زولفەكەى
 تا بە رۆژیش پىی بلین شەمعى شەبوستانى ھەيە!
 ئاسمانى حوسنى مەحبوبىم لە ئەبرۆ و زولف و پروو
 دوو ھىلال و دوو شەو و دوو ماھى تابانى ھەيە!

لەم پارچەيەدا ھەموو جۆرە ھونەرىكى ئەدەبى ھەيە؛ لە
 ھۆنراوى يەكەمدا تەشبیھى گريانى عاشقى کردووە بە ھەورە تىرىشكە،
 لىكچوون - وُجە شَبە - لەبەينى ئەو دووھدا نالین و دەنگە دەنگەكەيە.
 ھەورە تىرىشكە؛ لەوچوونە، گريان؛ لىكچوونە، نالین و دەنگە دەنگ:
 لىكچوونە - وُجە شَبە -.

لە ھۆنراوى دووھمدا، دوپر و مەرجان؛ لەوچوونە، ئاو و خوین:
 لىكچوونە، سپىتى و سوورى؛ لىكچوونە - وُجە شَبە -.

لە ھۆنراوى سێيەمدا، شەمعى شەبوستان؛ لەوچوونە، پرومەت
 و زولف؛ لىكچوونە، گەشى و پرووناكى لەبەينى پرومەت و شەمعا،
 تاريكى و رەشى لەبەينى زولف و شەبوستانا؛ لىكچوونە.

لە ھۆنراوى چوارەمدا، ھىلال و شەو و ماھ؛ لەوچوونە، ئەبرۆ و
 زولف و پروو؛ لىكچوونە، كەچى و رەشى و پرووناكى لەبەينانا؛ لىكچوونە.

هه روه ها له م هۆنراوه ی چواره مه دا هونه ريكي تر [ی] به ديعی هه یه
 كه پي ئه لئى: «لَف و نَشَر». له ف و نه شره كه ش ريكه؛ وه كوو له
 نيوه هۆنراوه ی دووه ميا به ريكوپيكي هيلال بو ئه برؤ ئه چيته وه - كه ئه م
 ئه برؤوه له نيوه هۆنراوه ی يه كه مدا له پيشه وه وتراوه. - شه و بو زولف،
 كه له شويني خويانا له پايه ی دووه مدان، ماه بو روو، كه له ريزی
 سييه مدان.

ئه مه كه باس كرا، دياره بو ئه و جوړه «وهك يهك - تشبيه» - يه كه
 له هه موو جوړه كانى به هيزتره؛ واته: بو وهك يهك يه كه ته نها ليچوون و
 له وچوونى تيدا بو ترئ، «ئه وزار - اَدَات، ئالَهت» و ليكچوونى تيا به كار
 نه هينري. خو ئه گهر مه به ست پايه ی هه موو وهك يه كه كه بيت، ئه بي
 چوار شتى تيدا هه بي؛ واته: له وچوون، ليچوون، ليكچوون و ئه وزار.
 ئه وزار كه ئه داته، له كوردیدا وهكوو: «وهك، گۆيا، چما، ئاسا» يه.

«وهك يهك» - ئى كه هه ر ليچوون و له وچوونى تيدا بو ترئ، وهكوو
 ئه و وينا نه كه هينامانه وه. ئه وه ی كه ئه وزاريشى له گه ل بي، وهكوو
 ئه م هۆنراوه ی «سالم» كه ئه لئى:

وهك پيرى سالخورده خه مه دارى «پيرمه سوور»

مه شغوولى له غزشه هه مه جا، پاى تا به سه ر!

وه يا ئه لئى:

دریغا! «صَغُوة» ئاسا سه يدى چه نگی شاهبازیكم

زه ده ی تیری نیگاهی جادووانه ی عیشوه سازيكم!

له هۆنراوه ی يه كه مدا ته شبیهی دارى پيرمه سوور - كه شه خسيك

بووھ لە شارى سولەيمانى-ى كردووھ بە پىرىكى كۆماوھى كۆنەسال؛
لىكچوون: پەككە وتوویتی و بى كەلكیە، ئەوزارى وتووھ كە وشەى
وھك»ە.

لە ھى دووھە ما تەشبیھى خۆى كردووھ بە «فیسقە» كە مەلىكى
پچووكى بى ھىزى وایە، نە وھك «باز»، بەلكو زۆر بالدار راوى ئەكا.
لىكچوون: بى ھىزىیە، ئەو چۆنە لە بەردەستى باز، ئەمیش وایە لە
بەردەستى یارا، ئەوزارەكەش وشەى «ئاسا»یە.

ئەوى كە ھەم ئەوزار[ى] ھەبى و ھەم لىكچوون، وھكوو ئەلى:
«باسكى وھك پۆلا وایە لە قايمىدا» پۆلا: لەوچوونە، باسك: لىچوونە،
قايمى: لىكچوونە، وشەى «وھك»: ئەوزارە.

«وھك یەك» جۆرىكى تریشى ھەیە كە ئەوزار نەوترى، بەلكو ھەر
لىچوون و لەوچوون و لىكچوونى تىدا بوترى، ئەمەش وھكوو ئەلى:
«پروومەتى مانگە لە جوانیدا». پروومەت: لىچوونە، مانگ: لەوچوونە،
لە جوانیدا: لىكچوونە. ئىتر ئەوزار نەوتراوھ.

ئەمجا وینە بۆ «خواستن»یش وھكوو ئەم ھۆنراوھى «بىخود»، كە
ئەلى:

كە دەرکەوت مانگى دوو حەفتە سەراپەردەى منەووەر كرد

بە عینوانى سەفادەستى جەفای لە و ناوھەدا دەرکرد!

«مانگى دوو حەفتە» مانگى شەوى چوارەدیە، ھۆنەر ھىتاویە
خواستوویە بۆ پروومەتى خۆشەویستەكەى. وھكوو سەیر ئەكەین ھەموو
ناساندنىكى خواستن ئەم ھۆنراوھ ئەگریتەوھ، چونكە ئەوھبوو وترا: لە

خواستندا يه کي له نه وزاری به هيزی ته شبيهه که نه وترئ و هيچی تر؛
واته يا ليچوون، يا له وچوون، ئير نه وانی تر ناوترين.
ليړه دا له وچوون که مانگی دوو حفته يه، و تراوه. ليچوون - که
پرومه تی ياره.، ليکچوون - که پروناکیي و پرته وه. نه و تراون. دياره
نه و زاريش هر نه و تراوه.

گوښه، درکه - کينايه. خوازه، خوازمان - مه جاز

گوښه، ناوه يو گوزارشتی وشه يه ک که نه و وشه يه خوی گوزاره يه کی
تايه تی و راسته قينه ی هه يه، هر له و کاته دا گوزاره يه کی تريشی هه بی
که پرسته که وا بگه يه ني نه و گوزاره يه پټويست - لازمی وشه که بیت،
نه مجا تو مه به ستت نه و پټويسته بیت، له گهل نه وه دا دروست بی
و بگونجی گوزاره نه سلبيه که شت مه به ست بیت. نه م دروستبونه ش
له بهر نه وه يه: که نيشانه يه ک له ناوا هه يه يو نه وه که به ره لست نه کا
يو نه و گوزاره نه سلبيه. وه يا به واتايه کی تر: نيشانه يه کی تايه تی نييه يو
نه وه که هر نه بی گوزاره نه سلبيه که مه به ست بیت.

ليړه دا له گهل «خوازه» دا جيا نه بيته وه، واته: نه گهر نيشانه هه بوو يو
نه وه که تو گوزاره نه سلبيه که ت مه به ست نه بی، نه وه نه بی به خوازه،
نه گهر نه و نيشانه يه نه بوو، نه بی به «گوښه». وه کوو له م هو تراوه ی
حه مدی ساحيقراندا نه مه مان يو دهر نه که وي، له کاتيکا که نه لی:

نه م بيشه يه به خالی مه زانن زه مانی بی

گوی بگره جا له نه عره يی شیری ژيانمان!

تەماشائەكەى لىرەدا ھۆنەر وشەى «بىشە» و «شېر»ى بەكار ھىناو،
 كە بىشە جەنگەلە و شېر ئەو گيانلەبەرە ئازا [و] بەناوبانگەيە، ئەمانە
 گوزارەى ئەسلىى وشەكانن، ھەر لەم كاتەشا ئەگونجى مەبەست بە
 بىشە: ولات، وەيا: نەتەو؛ وە بە شېر: پياوى ئازا بى، كە ئەمانە لە
 شىئەى دارشتنى رستە و ھۆنراو كەدا پىئويستىى گوزارە ئەسلىيەكەن.
 ھىچ نىشانەيەكەش نىيە بۇ ئەو كە مەبەست گوزارە ئەسلىيەكە بىت و
 لە لازمەكە دوورى بخاتەو. كەوابوو، ئەمە بوو بە «گۆشە - كىنایە» و بوو
 بە يەكى لە ھونەرەكانى بەيان.

ئەبى ئەو ھەش بزانرى: كە «گۆشە» لەسەر سى جۆرە:
 جۆرىكىان مەبەست زاتى شتە، وەكوو ئەلى: «بالايەكى راست و
 ھۆشكى تەواوى ھەيە!». بالاي راست و ھۆشى تەواو، ئەمە دركەيە
 لە ئادەمىزاد. لىرەدا چەند سىفەتەك ئەوترى كە بە ھەمويانەو زاتى
 مروۇف داوا ئەكەن. سىفەتەكان بە جىاجىايى دەست ئەكىشن بەسەر
 بىجگە لە ئادەمىزادىشا؛ چونكە وەنەبى ھەر ئادەمىزاد بالاي راست بى
 بە تەنھا، وەيا ھەر ئەو ھۆشى ھەبىت بە تەنھا، بەلكوو بىجگە لەویش
 ھەر ھەيەكە ئەم سىفەتەى تىدا ھەبى، بەلام كە ھەردوو سىفەتەكە
 درانە دەم يەك، تەنھا زاتى ئادەمىزاد ئەگرىتەو و ھىچى تر، چونكە
 شتىكى تر، وەيا گيانلەبەرىكى تر نىيە وەكوو ئەم، ئەم دوو وەسفى تىدا
 ھەبى.

جۆرىكى ترىان مەبەست سىفەتى شتە. ئەمىش دىسان ئەو سىفەتە

يا زوو پياو وهري ئه گري، يا زوو بۆي ناچيت و پتيويستي به بيركرده وه ههيه. ئه وه ي كه زوو بۆي بچي، وه كوو ئه لي: «كابرادهست بلاوه!» ئه مه دركه يه له سه خاوه ت و نان بده يي ئه و كه سه. ئه وه شيان كه پتيويست به وردكرده وه بيت، وه كوو ئه وه باسي مائيك ئه كرى كه ئازوخه و داسه ويئله يه كي زوريان ئه بي، كه چي له گه ل ئه وه شا زوو دوايي دي ت، پتيان ئه لين: «مائيكي به ئه ركن!». ئه مه گۆشه يه له ميوانداريكرديان، چونكه له رسته كه ئه وه ده رئه كه وي: كه ئه و ئازوخه يه زوو دوايي دي ت؛ ئه م زوو دوايي هاتنه ي له بهر زور ليخوا رديه تي، زور ليخوا رديه كه له بهر زوري ميوانه كه روويان تي ئه كا و ده رخواردي ئه دهن.

ئه م ويئنه يه بۆ دروستكردي سيفه تي ك بوو به گۆشه بۆ مه وسووفيك، به لام له رينگايه كي دووره وه.

جۆري سييه م دركه يه له هاوگري - نيسبه ت؛ واته كۆمه له سيفه ت و گوزاره يه ك نيسبه ت ئه ده ي به يه كيك، به لام له رينگاي دركه وه. رينگاي دركه كه ش ئه مه يه: كه ناوي كه سه كه ناهيني، به لكوو شته كان نيسبه ت ئه ده يته لاي شتيك كه ئه و شته هي كه سه كه يه، دياره موباله غه و هاشه له مه دا زورتر ئه بي، تا ئه وه كه راسته و راست سيفه ته كان بكه ي به هي كابرا خۆي!.

ئه مه و ديسان: جيايي ئه م جۆره ش له گه ل دوو جۆره كه ي ترا، واته له گه ل دركه له زات و دركه له سيفه تدا، ئه وه يه: كه له ماندا دركه يه له تاكه تاكه ي گوزاره كه، به لام له م جۆره دا دركه يه له هه موو گوزاره كۆمه لييه كه. جا ويئنه بۆ ئه م جۆره شيان وه كوو ئه لي: «پياوه تي و نان بده يي و ئازايه تي، بوون به مه شخه ليك و وان به سه ر كۆشكه كه ي

سەرداری بۆکانەوه!» ئەو کەسە کە ئەمە ی وتوو، مەبەستی ئەوێه
 ئەم کۆمەلە سیفەتانه بدا بە یەکیک، بەلام لەبەر ئەو کە نایەوی ناوی
 کەسە کە بینن، ئەیاننەینن ئەیانکا بە مەشخەلیک و ئەیانکا بەسەر
 کۆشکی ئەو کەسە دا. لەمەوه ئەو دەرئەکەوی کە مادام ئەم شتانه
 بەسەر کۆشکی ئەو کەسەوه بوون، ئەو ئەگەیه نئ: کە ئەمانە هەموو
 لە کەسە کە خۆیدا هەن. ئەو کەسەش «عەزیزخان» و هەر ئەو بوو
 کەوا بەو جۆرە بە سەرداری بۆکان ناوبانگی دەرکردوو.

ئەم باسە کە بۆ «گۆشە» کرا، هەر چەشنی باس و ناساندن ئەبێ
 بۆ «خاوە»ش، ئەوندە هەیه: لە خاوەدا نیشانەیهکی تایبەتی هەیه
 بۆ ئەو کە گوزارە ئەسلییه کە مەبەست نەبێت؛ وەکوو لەم ھۆنراوێ
 «سالم»دا ئەمەمان بۆ دەرئەکەوی، لە کاتیکا کە ئەلئ:

شیر لە بێشە دەرپەری غورپرش کونان، نەعرەزەنان

دەست بە خنجەر، رووبە روو ئەیدا لە زومرە ی دوژمنان!

وشە ی «شیر» گوزارەیهکی ئەسلی هەیه و یەکیکی خاوەی ی؛
 ئەسلییه کە: درندە کەیه، خاوەی ییه کە: پیاوی ئازایە. لێرەدا مەبەست
 پێخاوەی ییه کەیه، ئەو نیشانە تایبەتیەش بۆ ئەو کە خاوەی ییه کە بێ،
 ئەوێه کە ئەلئ: «دەست بە خنجەر، رووبە روو ئەیدا لە زومرە ی
 دوژمنان». دیارە دەست دانە خنجەر لە کردەوێ ئادەمیزادە نەوێک
 لە ھی شیریک کە جیا یە لە ئادەمیزاد! ئەم نیشانە تایبەتیە وشە ی
 «شیر» لە ھۆنراوێ کەدا - کە باسە کە ی ئیمەیه - ئەبێ بەسەر لازمە کەدا

و دوورى ئەخاتەو لە گوزارە ئەسلىيەكە.

هەر وەها ئەبى ئەوێش بزانين: كە «خوازە»ش دوو جۆرە: يەكێيان «ژيرىيى - عەقلى». يەكێيان «زمانىيى - لوغەوى». ژيرىيەكە ئەوێه: كە نىسبەتى شتىك بديتە لای شتىكى تر، كە ئەم نىسبەتە لە راستیدا حەق نىيە لە و بديرى. وەكوو ئەلى: «گۆشكێكم دروست كرد». ئەمە راستە ئەو كەسە كە ئەمە ئەلى بوو بە هۆ بۆ دروستكردنەكە، بەلام ئەسلى دروستكردنەكە كرێكارەكان دروستيان كردوو! جا ئەم جۆرە خوازەيە پىيى ئەوترى: خوازەي ژيرى؛ چونكە ژيرىيەكە ئەم فەرمانە ئەدا.

زمانىيەكە - كە لوغەوييەكەيە - ئەوێه: كە وشەكە لە كاتى دانانیا بۆ شتىكى تاييەتسى دانراو. وەكوو ئەو لە كاتى مەتحرەدن پياويكا كە قسەي لىو ئەكرى، ئەلى: «شێركم چاوي كەوت!». ديارە ئەبى پەيوەندى و نىشانە - قەرىنە - يەك هەبى لە بەينى گوزارە بۆدانراو كەدا و لە بەينى گوزارە خوازەيەكەدا. وە مەبەست بەم پەيوەنديەش پەيوەنديەكى «حسى» يە لە بەينى هەردوو گوزارەكەدا، نەوێك پەيوەندى راستەقىنە كە جيا نەبوونەوێه!

لە وێنەكەي ئىمەدا پەيوەنديەكى حىسى هەيە لە بەينى ئەو پياو و شێرەكەدا - كە زات و بەجەرگى هەردوو لايانە - نىشانەيەكیش هەيە كە نايەلى گوزارە ئەسلىيەكە مەبەست ييت، ئەو نىشانەيەش باسكردنى پياويكى ئازايە و نەبوونی شێركى راستەقىنە لە و شوێنەدا. وەيا ئەوترى: «شێركم چاوي كەوت لە حەمامدا!» نىشانەكە حەمامەكەيە، چونكە شێرى راستەقىنە ناچیتە حەمامەو.

ئەمە و دىسان جىيى لى بەينى «خوازەى بەرە لا - مە جازى مورسەل» و خواستندا ئەو ەيە: كە ئەگەر پەيوەندى لى بەينى دوو شتە كەدا لىكچوون - تەشبيە و مۇشابه - بوو، ئەو ە خواستنه، ئەگەر غەيرى لىكچوون بوو، خوازەيە. خوازەى بەرە لا ش ئەو ەيە: كە نە بە سترابى بە هېچ پەيوەندىيە كەو ە.

لى وئەنە يە كى وەكوو ئەو ە كە ئەوترى: «فلان بە دەستە» وەيا «دەستىكى درىزى ەيە!» كە تۆ «دەست» بۆ دەسە لات بەكار ئەهينى. لى بەينى دەست و دەسە لاتدا، پەيوەندىيە وەنە بى لىكچواندنى دەست بى بە دەسە لات، بە لكوو دەستە كە بايسىكى ەويىيە - عىللە تىكى سە بە بىيە بۆ دەسە لاتە كە -، چونكە بە ەوى دەستەو ەيە كە كوشتن و بىرپىن و ەموو جۆرە فەرمائىك دروست ئەبى. ئەگەر خۆ مە بە ستىش ئەو ە بى كە «دەست» وەربىگىرى بۆ دەسە لات و مە بە ستت بە دەست، دەسە لات بى، ئەو ە لىكچوون ەيە - كە ەيزە لى ەردوو لاياندا - ئەو ە ئەبى بە خواستن.

كە واپوو، ەەر يە ك وشە ئەتوانرى گەلى جار بە خواستنىش داينرى و بە خوازەش! ديارە ئەمە نياز و ئىعتىبارات ئەيگۆرى.

گری لیدان، گری لیدراو (تَعْقید، مُعَقَّد)!

یه کیکي تر له هونه ره قسه ییۀ ناشکراییه کان «گری لیدان» ه، که
 نه مه پیچه وانه ی ناشکرایه!.

گری لیدان دوو جوړه: گری لیدانی وشه یی - که پیی ئه لین:
 «تعقید» ی «لفظی».. گری لیدانی گوزاره یی - که پیی ئه لین: «تعقید» ی
 «معنوی»..

گری لیدان، وه یا گری لیدراوی وشه یی ئه وه یه: که پیچه و
 ده وره یه ک له وشه کانداهه یه، وه یا «پاناو - ضمیر» یکی زوریان تیا به
 - واته له پسته که دا..، که به و هو یه وه گوینگر وه یا خویننه ناتوانی به
 ئاسانی گوزاره که وهر بگری. وه یا ئه مانه ی هیچ تیدا نیی، به لام جوړه
 وشه یه کی وا ئه که ویتته ناویه وه که گرانه له سهر گوی و چه شه ی لی
 دوور ئه خاته وه. وه کوو ئه گهر چاوپوښی له یاسای «نه حوی» شش کرا،
 دیسان گری لیدراوی وشه یی ههر پیدا ئه بی!

گری لیدان، وه یا گری لیدراوی گوزاره ییش ئه وه یه: که نووسهر وه یا
 هو نه ر، دیني جوړه وشه و پسته یه کی وا ئه خاته کار که به ته واوی
 خوی دوور ئه خاته وه له گوزاره راسته قینه کانی و به لکوو مه به ستي ههر
 گوزاره ی خوازه یی ئه بی!

وا دیاره گه لی جار هو ی هره گه وره بو گری لیدراو له گوزاره ییدا
 ئه وه ئه بی: که نیازه که له دلا به ته واوی دانه چه قیوه، بویه وشه کان
 به شیوه یه کی گری لیدراو دینه ناوه وه! واته: هو نه ر وه یا نووسهر له پاش

ئەو ەكە شتەكەى وت، ئەو وەختە ئەو گوزارەىە كە ئەىە وئ تىنى ئەخا!.

لە شىئەى نووسىندا دوو جۆرە نووسىن ەەىە، كە ئەو نووسىنانە دوو چەشنە ناو بۆ نووسەرەكە پەىدا ئەكەن: يەكئ نووسەرىكى سەرەتايى وەيا تازە نووسەر، كە بە واتەىەكى تر پىنى ئەلئىن: «مُبتدئ»سى «كاتب».

يەكئ نووسەرىكى لئ بوو وە وەيا كۆن، كە بە واتەىەكى تر پىنى ئىژن: «كاتب»سى «مُتتھى».

تازە نووسەر ئەو ەىە: لەپىشا وشە ئەدۆزىتە وە ئەمجا گوزارەى تئ ئەخا. نووسەرە لىبوو وەكە: لەپىشا گوزارە ئەدۆزىتە وە ئەمجا وشەى بۆ دائەنئ. ئەو نووسەر وەيا ھۆنەرە، با نووسەرىكى كۆنىش بىت، مادام ھات لەپىشا وشەى دۆزىيە وە ئەمجا گوزارەى بۆ دانا، ئەو لەم شوپىنە دا ناوى تازە نووسەرى وەرگرت، لەگرتنى ئەم رىگايە دا ئىتر بە چاو ئەو وە گرئ لىدراوى گوزارەىى پەىدا ئەبئ!.

ئەم مەرجهش لىرە دا نىيە: كە ھەر كە تازە نووسەر بوو، ئەبئ نووسەرى لىبوو وەش بئ؛ بەلام مەرجه: ھەر كە سە نووسەرى لىبوو وە بوو، ئەبئ تازە نووسەرىش بووبئ. كە وابوو، ئەو نووسەرە لىبوو وە، كە بە گرتنى رىگاي تازە نووسەرى، لە نووسەرى لىبوو وەىى خۆى نەكە وت.

وئىنە بۆ ئەو كە لە گرئ لىدراوى وشەىدا پىچە و دەورە لە وشەكانا ھەبئ، ئەو ەى كە «خاكى» ئەلئى:

قبوول نابئ بە ھىچ بابئ كە كور دا بئ لە جئ بابئ
ئەگەر سوختە مەلاى جئ ھىشت، مەلا ملكەچ نەبئ نابئ!

ئەمە مەعلوومە لای ھەرکەس، چ نادان و چ دانا بئ

کە دابوون کاری نادانە، کەسی دانابی، دا نابئ!

بەلئ ئەم ھۆنراوانە لەبارە ی ڤەگە زدۆزییە وە بەرتر پایەیان ھەیە،
بەلام لەم ڤووە وە کە پێچەیک لە وشەکانا پەیدا بوو، گە یاندوویە تە
پایە ی گري ليدراوی وشەیی؛ چونکە لە وشەکانی نابئ، بابئ، دا بئ،
نادان، دانا، دانابی، دا نابئ» بە جوړئ سەروونی کردوون و ھەریە کە ی
بە گوزارەیک داناو، کە بوو بە ھۆی گري ليدراو تیا یانا. ئە وەندە ھە یە
ئەگەر بیت و لەم شوینە دا ڤەگە زدۆزییە کە و گري ليدراو کە بە رانەری
پئ بکړئ، جوانیی ڤەگە زدۆزییە کە ھیچ ڤەخنە یە ک نایە لیتە وە بۆ
گري ليدراو و ئە و گري ليدراو ھیچ نایە تە بەرچاو. بەلام لەم ھۆنراو دا
کە ھۆنەر ئەلئ:

بئ ھەول و تەقە لا لە ھەوا پارە ئەبارئ

گیرفانی ھەموو چۆل و چیا پڤ بوو لە درھەم!

گري ليدراوی بە تەواوی ئاشکرایە، چونکە ھۆنەر لە باتی بە فر
و باران، پارە و درھەمی بە کار ھیناوە، وە بۆ ئە وە ڤەگە زدۆزییە کە ی
گوزارە یی - کە ئەم ڤەگە زدۆزی گوزارە ییە ش بە لای زانا یانی بە دیعە وە
شوینی بڤوا پیکردن نییە - بە ھۆی ھەوا و باران و چۆل و چیاو و دروست
بکا، ھیناویە لە ھەواو و گیرفانی دەشت و کتوی پئ پڤ کردووە؛ دیارە ئەم
ڤەگە زدۆزییە بئ بناغە یە دەستی ھۆنەری ڤاکینشاو بۆ ئەم گري ليدراوی
وشە ییە!..

وہ یا ئەم گري ليدراوی بە ھۆی ڤاناو و ھیما زۆرییە وە دروست ئەبئ،

ۋەكۈۋ ھۆنەر ئەللى:

عەتارد، موشتەرى، مەررىخى دەورانە
نىگارى من لە ناويانا نىشانەى سونعى سوبحانە
ئەگەر ئەم بى، ۋەيا ئەۋبى، ۋەيا جوزئىكى ئەم ئەۋبى
ۋەيا ھىچ يەك نەبى ھەر خارجى ئەۋسافى ئىنسانە!

سەير ئەكەين لە يەكەم نىۋە ھۆنراۋەى دوۋەمدا ئەم ھەموو «ئەم»
ۋ «ئەۋ» ەكە پاناۋ ۋ ھىمايە ۋ ھىتاۋىيە بە تەۋاۋى گرى لىدراۋىيى لە
ھۆنراۋەكەدا دروست كروۋە!..
ۋەيا گرى لىدراۋى كە پەيدا بىي بە ھۆى وشەى گوى پى پانە ھاتوۋە،
ۋەكۈۋ ھۆنەر ئەللى:

چ خۆشە من ۋەكۈۋ تانجى بنووزم
ئەتۈش ھەروەك غەزالەى بەر ھەراكە!

ۋشەى «تانجى» ۋ «بنووزم» بە خۆرەۋابىنن لە پارچە يەكى ئەدەبىدا،
بەبى شەك گوى پى پانە ھاتوۋە ۋ چەشە سلى لى ئەكاتەۋە! ئەمە
بىجگە لەۋەكە ۋشەى «بنووزم» ئەۋ چەۋتییە شى تىدا ھەيەكە نە ھاتوۋە
لە باتى «بنووزىم، بنووزم» بوترى؛ پىۋىستىي ھۆنراۋىش ئىجگار بەم
جۆرە رىنگا نادا بۇ ئەم چەشە دەستكارىيانە!.. ۋەكۈۋ ئەمە ھەيە، ئەۋ
جۋانىيەش لە رىستەى «بەر ھەراكە» دا ھەيە، كە ئەگونجى بلى: تۈيش
ۋەكۈۋ غەزالى بەر ھەرا ۋ قوۋلەكە ۋايتە؛ چونكە لە دەستۈورى راۋكردنا
سەرپاۋ ۋ بنپاۋ ھەيە، ئەبى بە ھەراۋھورىا. ئەشگونجى بلى: تۈيش
ۋەكۈۋ غەزالى «بەر - ۋشكانى» بۇ خۆت ھەراكە ۋ دەرچۆ. بەلام ئەبى

ئەو هوش بزانین که غه زال هەر له وشکانی - بهردایه، خو له دهريادا نيهه!!

وه يا پهيدا بونى گری لیدراو به هوى چاوپوشي کردن بى له «دات»ى نه حوى، وه کوو ئەم هونراوى «زيوهر» که ئەلى:

عه رەق نيهه له عاله ما، که لابه رى له دل غه ما

به غه یرى قه تره عاره قى له پرووت که دیته خواره وه!

له نيوى يه که مى هونراوه که وشه «دل» زه رفه، واته: شويى شته، وشه «غم» مه زرووفه، واته: ئەو شته يه که ئەکریتە ناو ده فریکه وه. وای لى دیته وه: که دل ده فریکه و غه مى تیدایه. که چى ئەم هیناويه ده فرى له شوين ئەو شته به کار هیناوه که ئەکریتە ده فره که وه، واته: زه رفى له جیگای مه زرووف به کار هیناوه و مه زرووفه که ی له باتى زه رفه که به کار بردووه. له باتى «له دلا غه م» له «دل غه ما» ی وتووه!! به لى، له پتيويستى هونراودا ئەم جوړه شتانه رینگ دراو، به لام ئيمه وينه مان بۆ پتيويستى هونراو نيهه، وينه که مان بۆ گری لیدراوه، که ئەو پتيويستيه ئەم گری لیدراوييه درست کردووه!!

وينه بۆ گری لیدراوى گوزاره بيش وه کوو له م هونراوى «بينخود» دا که ئەلى:

غه زالى ئاگرين وه ختى که به رخی ئاسمانى گرت

نيهالى قامه تى رۆمى له گهل زهنگى به رابه ر کرد!

مه به ست به «غه زالى ئاگرين» کوورەى «خۆر» ه، به «به رخی

ئاسمان» بورجى «حەمەل»ە، بە رۆمى «رۆژ» و بە زەنگى «شەو»ە!.
 واتە كاتى رۆژ گەشتە بورجى حەمەل، شەو و رۆژ بەرانبەر وەستان و
 بوون بە ئەندازەى يەك!!..

وہيا «مەولەوى» ئەلئى:

دلەى خەم خەيال خولاوردەوہ^(۱)
 مەعدووم ھەم ھەواى زەھاو كەردەوہ!

لیرەدا مەولەوى ئەوہەندە بە وردى چووەتە ناویەوہ، ھۆنراوہ كە لە
 گرى لیدراویش دەرچووە و بووہ بە «لۆتەر، مەتەل - موەمما»!.
 گوزارەى پوالەتى ھۆنراوہ كە ئەوہیە كە ئەلئى: دل - كە مەبەستى دلئى
 خۆیەتى - و لە دلئى كەوتووہ و بووہ بە پارچەيەك خەم و ئەندیشە،
 سوورپى خواردەوہ و مەیلی كرد بە لای شتیكى ترەوہ - كە زەھاوہ - لەبەر
 ئەوہ كە وشەى «مەعدووم» نازناوى خۆیەتى لە ھۆنراودا، ئارەزووى
 زەھاوى كەوتە سەر.

بە لام گوزارەكەى تری كە گرى لیدراوہ كەى دروست كردووہ و بووہ
 بە مەتەل و مەتەلەكەش بە ناوى «محمود»وہ دەرئەچى، ئەوہیە كە:
 وشەى «خەم» خول بخواتەوہ ئەبى بە «مەخ»، لەم خول خواردنەوہیدا
 خالەكەى ئەكەوئ ئەبى بە «مەخ»!.

نیوہ ھۆنراوى دووہم كە ئەلئى: «معدوم» و ناوى ھۆنراویى خۆیەتى،
 مەبەستەكەى ئەوہیە: كە «مەخ، دوم» واتە لەگەل وشەى «دوم»، كە

۱. [«چۆش ئاوەردەوہ» (نوسخە)].

ئەمیش خول بخواتەوہ ئەبى بە «مود»، وشەى «مح» لە پیشیەوہ بى،
ئەبى بە «محمود»!!...

بە رانبەر بە گری لیدراو «ئاشکرا - وضوح» ھەيە. ئاشکرا ئەو ھەيە کە
ھیچ بەک لە بەشەکانى گری لیدراوى تیدا نەبى، نە وشەيى نە گوزارەيى.
وہ کوو دیارە «ئاشکرا» - بەتایبەتى بۆ نووسین - بە نووسراویک ئەلین
کە پى تیگەیشتنى بۆ یەکیکی تر لى نە گیرابى و بە سادەيى و ئاسانى
وترابى. بۆ وینەى «ئاشکرا» لە ھۆنراودا، ئەم ھۆنراوانەى «نوورى شیخ
سالح» نمونەيەکن بۆی لە کاتینکا کە لە بارى ژيانى ئادەمیزادەوہ ئەلئ:

لەناو شەپۆلى غەما سەرنگوون و بى ئارام
بە کىوى سەختى ژيانا بە پى، بە چنگە رنى
خەریکی ھەلمەتى سەرکەوتنە بگاتە سەرى
لەپر نشیوى کۆلۆلى بواری لى ئەتەنى
بە داوى یەئس و ئەلەم تار و پۆی لە ئیش و لە زام!
زەبوون و پى ھەلەبووى دەشتى چۆلۆھۆلى ژيان
شکستەبال و شپرزەى پلارى دەستى قەدەر
کەسى نییە کە لەلاوہ دەسى بداتە دەسى
یەکى نییە خەفەتى خۆى لەلابدا بە ھەوا
بە لایەکا بیەوى لابدا نییە رەھبەر!

لە بەردەمىوھ تەم و مژبە سوورەتتىكى وەھا
 ھە تاكوو چاوبر ئەكا توند و تار و بىم ئاوەر
 ئەدا بە لایەوھ بۆى دىتە پىنكە نىن بە گەمە
 ھەول ئەدا كە بچى بىگرى و لە رى لادا
 چلۆن ئەگرى تەم و مژبە ناتەوانى وەھا!؟

ئەمانە؛ ئەم تەمە، ئەم كىنە، ئەم شەپۆلە، يەككى
 نموونە يەككى ھىوان و لە رىنگە داىە بە بار
 كە چاوى پى ئەكەوئى، بۆى ئەچى بە ئىستىعجال
 بەلام ھىلاكيە، ئەمما ژيانى ئادەمىزاد
 بە تەنگەوھ نىيە راھاتووھ لەگەل ئىھمال
 ھە تاكوو ئەودەمە ئەينىنە گۆرى تىرە و تارا!

لەم ھۆنراوانەدا باسى ژيان ئەكا، كە چۆن ئادەمىزاد لە پۆزى
 بىشكەى دارىيەوھ تا بىشكەى خاكىي لە كۆششدايە و لە ئاخرا بە ھۆى
 تەقەلا كە يەوھ بە سەر ھەموو كۆسپىكدا زال ئەبى.

ھەروەھا يەكەتە باس - كە بۆ پارچە يەككى ئەدەبى مەرجە - تىايا
 بە جى ھاتووھ، واتە: يەكەتە باس كە برىتتىيە لەوھ: لە سەرەتاوھ قسە
 لە چىيەوھ ئەكا، لە دوايى كە شىا نابى لە و شتە بىچرى؛ ئەويش لىرەدا
 ھەر ھەيە و لىي لا نەداوھ. لە لايەكى تىرى ئەم كىتتەوھ لە ھەموو لايەكى
 ئەم ھۆنراوانەوھ قسە ئەكرى.

تیه لکیش - تَضمین

یه کیکی تر له هونه ره قسه ییه کان «تیه لکیش» ه. تیه لکیش ئه وه یه:
 که هۆنەر نیوه هۆنراو، وه یا هۆنراو، وه یا پارچه یه ک له هی یه کیکی تر
 ئه خاته ناو هۆنراوی خویه وه و گه لی جار ناوی هۆنره لی وه رگره که ش
 ئه هینی، وه یا له بهر به ناوبانگیی هۆنراوه که هیچ باسی هۆنره که ی ناکا.
 جا ئه و هۆنراوه وه یا ئه و پارچه یه له هه ر زمانیکا بی. وه کوو «مه وله وی»
 هۆنراوی ئه حمه ده گی کۆماسی - که به خالۆی کۆماسی ناو ئه با - له گه ل
 هۆنراوی خویدا تیه لکیش ئه کا و ئه لی:

بوله ند که ر مه قام دلسۆز پاسی^(۱)

ته نزیله ش فەردگەل خالۆی کۆماسی:

(پۆی وه سلّت هه ر بیم ئه ی پۆژه پیم بی)^(۲)

جه و بۆنه دایم پۆرۆ خدیم بی!)^(۳)

واته پۆژی یه کگرتمان - که پۆژی وه سلّت بوو - هه ر ترسی ئه م
 پۆژه ی پی ئه دام که لیک جیا ببینه وه، له بهر ئه وه هه میشه پيشه م
 گریان و زاری و پۆرۆ بوو.
 وه یا «ناری» نیوه هۆنراوی تاهیربه گ ئه خاته هۆنراوی خویه وه و
 ئه لی:

۱. «وه پاسی» (نوسخه).

۲. «ئه ی پوه پیم بی» (نوسخه).

۳. «جه و بۆنه هه ر پۆ» (نوسخه).

لە پرووى ئەو ماھەدا وەستام بە نەومىدى و خەمبارى
 (شكاندى پەنجەكەم تامن نەنووسم وەسفى روخسارى!)
 نىوہى دووہم ھى تاهىربەگە، بەلام لەبەر بەناوبانگىي ھۆنراوہكە،
 نارى ناوى تاهىرى نەھىناوہ.
 وەيا «سالم» ھۆنراوى «حافظ» تىەلكىش ئەكا لەناو ھۆنراوى خۆيدا
 و ئەلئى:

ئەگەر ئومىدى دل بىننىتە جئ ماھى جىھانارا

(بە خال ھندویش بخشم سمرقند و بخارا را)

وہيا ھەر باسى تىەلكىشە و بەلام بە ناوى «لئ وەرگرتن - إقتباس» ئەو
 ھۆنەرە پستەيەك دىنى ئەيخاتە ناو ھۆنراوہكەيەوہ و بەوہ ھۆنراوہكەى
 خۆى ئەرازىننىتەوہ. وەكوو «حەمدى ساحبقران» سوورەى «الحمد» ى
 خستۆتە ناو چامەيەكيەوہ و ئەمەيەكىكە لە ھۆنراوہكەى:

ئەى وجودت مەنبەعى ئەلتافى «رَحْمَنِ الرَّحِيمِ»

«مَالِك» ى ئىعجازى شەمسى «يَوْمِ الدِّينِ» م، پەحمەتنى

تیل نیشان - تلمیح

یه کټکی تر له هونه ره قسه ییه کان «تیل نیشان» ه. تیل نیشان
 نه وه یه: که هونه ر له هونراوه که ی خویدا هیما به داستان و کاره سات
 وه یا په ندیکې پیشینان نه کا. وه کوو له هونراوه کانی «پیره میږد» دا که له
 باره ی په ندی پیشینانه وه داینان، هه موویان بهر هونه ری تیل نیشان
 نه که ون، وه کوو نه لئ:

میرووله که خوا غه زه بی لی گرت
 کاتیکت زانی له پر بالی گرت!
 نه و پیاوه گه وره ی که خوش باوه پر
 به ده ست خه لکه وه میکو تی ساوهره!

هونراوی یه که م نه و په نده پیشینانه نه گری که نه لئ: «خوا غه زه بی
 له میرووله گرت، بالی لی په یدا نه کا!». هونراوه ی دووه میس نه و
 په نده یه که نه لئ: «وه کوو میکو تی ساوهر وایه، هه ر ده مه به ده ست
 یه کټکه وه یه! ... وه ویا «بیخود» نه لئ:

هه رکه سه ئاوینه گه ربوو واهه زانه سکه نده ری زانی
 هه رکه سه لیوی به بار بوو واهه زانه دل به ری زانی!

که نه مه هیما یه به داستانی ئاوینه ی نه سکه نده ر. داستانه که ش
 نه وه یه که نه لئ:

ئەسكەندەر بە ھۆی زانایی ئەرەستوو ھە ئاویڤنە یەکی دروست
 کردبوو لە سەر مەنارە ی ئەسكەندەر یە، لە گویتی دەریادا داینا بوو،
 ھەموو ئەو ولاتە ی تیا دیار بوو. شەویك پاسەوانەکان نووستبوون،
 فەرەنگەکان ھاتن ئاویڤنە کە یان ھەلکەند و خستیانە ئاو دەریاکە ھە و
 شاری ئەسكەندەر یە یان تیک دا، پاشان ئەرەستوو دەری ھینایە ھە و
 سەرلەنوێ دروستیان کردە ھە.

توانجپۆشى - تۆريە

يەككى تر لە ھونەرە قسەيەكان توانجپۆشە. توانجپۆشى ئەو يە: وشە يەك بێت دوو گوزارە بگەيە نیت: يەكی دوور، يەكی نزیک. بە ھۆی نیشانە يەكی پۆشراو ھە گوزارە دوورەكە مەبەست بێت، ھەكوو لەم ھۆنراو ھەدا «شينخ رەزا» ئەلێ:

بۆكەرێ ئیعلانی ھەربى كرد لەگەلمان شينخ ھەسەن
سەيرى كەن ياران چ گۆبەندىكى گيڤا ئەم كەرە!!
وشەى «كەر» لەم شوینەدا ھەلئەگرێ بە گوزارە يەكی دوور شينخ
ھەسەن بێت، ھەلئەگرێ ئەو كەرەش بێت كە گۆبەندى ئەم شەپ و
ھەرايە لەسەر ھەستاوہ!.

جوانیی بایس - حُسْن التَّغْلِيل

یەکیکی تر لە هونەرە قسەییە ئاشکراییه کان، وە یا بە واتە یەکی تر هونەری بە دیعی، جوانیی بایسە.

جوانیی بایس ئەو یە: کە داواى «سە بارەت - عیللەت» یکی بە ڕێ و جێ - مۆناسب - بکری بۆ «خاسە وێژى - وەسف» ی شتیک کە ئەو خاسە وێژییە لە راستیدا خاسە وێژى شتە کە نەبێ؛ واتە غەیر حەقیقی بێ. بە لām ئەو داواکردنە کە ئەکری بە شێوەیەکی جوان - لە تیف بیت. ئەم ئیشەش بۆ ئەو یە کە بە لاغەت و جوانییەکی تر بدا بە هۆنراو وە یا پستە کە.

ئەم جوانیی بایسەش لە سەر چوار جۆرە، چونکە ئەو خاسە وێژییە کە ئەو یستری بکری بە سە بارەت یا: هە یە و گۆمانی تیدا نییە و مە بە ست ئەو یە باسی سە بارەتییه کە ی بکری، وە یا نییە و شوینی گۆمانە، ئەو یستری بوونیە تییه کە ی بۆ دروست بکری و بهێنریته ناو وە. ئەو بە شە یان کە واهە یە و گۆمانی تیدا نییە و مە بە ست ئەو یە باسی سە بارەتییه کە ی بکری، یا: ئەمە تە بە ڕەوشت و عادەتی نابێ بە سە بارەت، هەر چە ئێ دە لە راستیدا خالی نییە لە سە بارەتییه تی - عیल्लीەت. وە یا ئە بێ بە سە بارەت، بە لām مە بە ست ئەو یە کە سە بارەتە بناغەییە کە بێ بە سە بارەتیکی دوو هەمین، وە یا بڵێن غەیر حەقیقی بە پێی ئەو شوینە.

ئەو بە شە شیان کە نییە و ئەو یستری بوونیە تییه کە ی بۆ دروست بکری، ئەمیش - واتە خاسە وێژییه کە - یا ئە شێ و ئە گۆنجی وە یا

ناگونجی و ناشی.

ئه مجا به شی یه کهم، واته ئه و به شه یان که و خاسه ویژییه که هه یه
و گومانی تیدا نییه و مه به ست ئه وه یه باسی سه باره تییه که ی بکری،
وه به ره وشت و به عاده تی نیی نابی به سه باره ت، وه یا ناویستری بکری
به سه باره ت، هه رچه نده له راستیشدا خالی نییه له سه باره تییه تی،
وینه که ی وه کوو «نالی» ئه لی:

هیند مونه زری تۆ بوو هه تا چاوی سپی بوو

نه رگس که له سه ر یه ک قه ده م و دیده چه قی بوو!

سپیتی چاو بۆ نیرگس خاسه ویژییه که و هه یه، به لام له
رواله تا سه باره تییه کی بۆ ده رناکه وی، هه رچه نده له راستیدا خالی
نییه له سه باره ت. هۆنه ر هیناویه سه باره تی به وه هیناوه ته وه که
چاوسپی بوونه که ی له بهر چاوه ری و ته ماریی تویه. سه باره تی
راسته قینه ی ئه م خاسه ویژییه - که چاوسپی بوونه که یه - هه نده شتیکه
که خودی گوله که دروستی کردوه، به لام ئه وه ناھینریته بهرچاو، به لکوو
سه باره ته که ئه کری به چاوه ری و ته مارییه که.

به شی دووه م، واته ئه و به شه یان که خاسه ویژییه که هه یه و ئه بی
به سه باره ت، به لام مه به ست ئه وه یه: که شتیکی تر بکری به سه باره ت
بۆ ئه وه سه باره ته بناغه ییه که بی به سه باره تیکی دووه مین، وه یا غهیر
راسته قینه و غهیر حه قیقی. وینه که ی دیسان ههروه کوو «نالی» ئه لی:

گه ر ده برسی من له بهر چی کهم ده خۆم

من به برسی قهت مه زانه، غه م ده خۆم!

واتە: ئەگەر ئەپرسى من لەبەر چى كەم ئەخۆم؟ ئەو ە خەم ئەخۆم!.

كەواتە، وا مەزانه من برسیمە و بە برسیم مەزانه!.

خاسە وئىژییەكى بئگومان ەیە كە تیرییه و سەبارەتەكەى كەمخواردنەكەیه؛ بەلام ئەو، چاوە لەو ئەپۆشى [و] خاسە وئىژییەكى تر ئەكا بە سەبارەت كە خەمخواردنە و خاسە وئىژییە بناغەییەكە ئیتر ئەبئ بە خاسە وئىژییەكى غەیر راستەقینە و غەیر حەقنقى. ەەرچەندە وا ئەچیتە دلەو كە لە خەمخواردن، خاسە وئىژییە راستەقینەكە پەیدا ئەبئ. كە تیر خواردنەكەیه، بەلام بە پرەشت و بە عادەتى یەكئ خەم بخوا و بەهوى خەم خواردنەو ەیچی پئ نەخورئ، پئى نالئین تیری خواردووە.

بەشى سئیم: واتە ئەو بەشەیان كە خاسە وئىژییەكە نییه و گومانى تیدا ەیه و ئەویستری بوونیەتییهكى بۆ دروست بكرى و بكرى بە خاسە وئىژی، وە ئەم بە خاسە وئىژیکردنەشى ئەگونجئ و ئەشى. وئینەكەى وەكوو «مەجدى» ئەلئ:

میننەتى ئیحسانى «واشى» موالەسەر، ئەى ئەهلى شەرق

ترسى ئەو بوو، پرستگار بوو چاوەكانى من لە غەرق!

«واشى» ئەو كەسەیه كە قسە دئینت و ئەبا، واتە «قسەچن».

گۆیا قسەچن ەىواى چاكەى لئ ناكرى، بەلام ەیچ دووریش نییه كە چاكەش بكا!.

جا ەۆنەر دئنى خاسە وئىژییەك كە نییه و گومانى تیدا ەیه. وەكوو چاكەكردنى قسەچن بئ. ئەیھئینت و ئەلئ: دوور نییه بئیت؛ ئەىكا بە

سيفت و به پيچەوانەى ھەموو كەس ئەبزۆيتەو و ئەلئى:

خەلكينه! بزائن، من سەرکۆنەى چاكەى قسە چنم لەسەرە، چونكە لە ترسى ئەو كە نەو كە من لە جۆشى گريانا بيبينيت و بچيت ئەم گريانەم بە بارىكى ترا بگيريتەو بۆ خۆشەويستەكەم، هېچ نەگريام، لە نەگريانەكەم چاوەكانم بۆ ماوەو، چونكە ئەگەر بگريامايە ئەو نەندە ئەگريام تا چاوەكانم لە ناو دەريای فرميسكدا نقوم ئەبوون و ئەخنكان!.

ليرەدا ھۆنەر خاسەويژييه كى دوور لە راستەقينەى داوەتئى - كە چاكەکردنى قسە چنە - وە ئەشگونجئى و ئەشئى.

وہيا لەم رستەيەدا كە ئەلئى: «دوژمن باشتريں مامۆستايە!»

چەشنى شتە و خاسەويژييه دوور لە راستەقينەكەى ئەدرتئى، چونكە لە ترسى ئەو، پياو ئەكەويتە خۆى و بئوہى ئەبئى لە خراپەى.

بەشى چوارەم، واتە ئەو بەشەيان كە خاسەويژييه كە نييە و گومانى تيدا ھەيە، واتە ھەر لە بناغەدا نييە، وە ئەويستري بونوہ تيەكى بۆ دروست بكرئ و بكرئ بە خاسەويژئى، لەگەڵ ئەو شا ناگونجئى، بەلام ھەر ئەكرئ؟ وئينەش بۆ ئەمەيان وەكوو ئەو كە «بينخود» ئەلئى:

ئەگەر «جەوزا» نيازى بەندەگيى شوخى لەسەر نەبواى

نەدەبينرا كە مەر بەستە لەسەر ئەو ئەوجى ئەفلاكە!

«جەوزا» كە دوو پەيكەرەيە، چەند ئەستيرەيەكن لە وئينەى دوو منالئى پرووتدايە، شوئينەكەى شوئينى ئەستيرەى عەتاردە، وە ناوى مانگى ستيەمى دوانزە بورجەكەشە. بە ھەرچوار دەورى ئەم جەوزايەدا دەستە ئەستيرەيەك ئاخلەيان بەستوو بە دەوريا و بوون بە وەكوو پشتين بۆى

-كە بەمانەش ئەلن: «نطاق الجؤزا».. جا ئەلئ: ئەگەر ئەستىرەى
جەوزا مەبەستى بەندەگى ئەو شوخە -كە يارەكەمە-ى لەسەر نەبوايە،
بەو جۆرە پشتىنى بەندەگى لەو سەرەو نەئەبەست بە چەشنىكى وا
كە ھەموو كەس بىيىنى!

لېرەدا خاسە وئىزىيەك -كە خزمەتکردنى ئەستىرەى جەوزايە بە
يار- نەشتىكە كە بىيىت و نەئەشگونجى. ئەم وەكوو چۆن ئەيەوئ
بوونىيەتىيەكى بۇ دروست بكا، بەو جۆرە ئەشيەوئ بلى ئەشگونجى!
بوونىيەتىيەكەى بەو پىك دىنى كە ئەلئ: نابىنى! وا بەو جۆرە
كە مەربەستە و بەبى ھەست بۇ خۆى لەو سەرەو پاوەستاو؟ ئەم
پاوەستانەى بەو چەشنە، ئەو بۇ ئەو خزمەتەيە!!..

وہ یا ھەر لەم بەشەدا «ھەردى» ئەلئ:

بۆيە مانگى نوئ ھەموو شەو زیاد ئەكا و ئەشنیتەوہ:

تا جەمالى خۆى وەكوو پرووى تۆ برازىنیتەوہ!

كاتئ گەيىە چواردەمىن شەو تئ ئەگا ناگا بە پرووت

جالە داخا وردەوردە كز ئەبى و ئەتویتەوہ!!

ئەم ھونەرە قسەيە ئاشكرايىانە و بەدەيىيانە كە قسەمان لىيانەوہ
کرد، وەكوو لە ھۆنراودا ھەن لە پەخشانىشا ھەر ھەن، ئەوانەى كە
ئىمە بۇ وىنە ھىناماننەوہ ئەتوانرئ ھەر لەسەر ئەو رىنگايە بەسەر
پەخشانىشدا دروست بکرىن...

هونەرە قسەییەکان و بەشەکانی ئەدەب!

ئایا هونەرە قسەییە ئاشکراییه‌کان مەرجە لە ھەموو بەشکردنەکانی ئەدەبدا ھەبن، یان نە؟! بەپێی بیروباوەری تازە، ئەوەبوو ئەدەب لەلایەکەوە بوو بە ئەدەبی کۆن و نوێ، لەلایەکیشەوە بوو بە چۆنیەتی، نیازیی و جەفەنگی. لەگەڵ ئەوەدا هونەرە قسەییەکان لەپیش ئەوانەدا ھەبوون، ئەم بەشکردنە، وەیا ئەم بەشانە ئایا دوورەوپەرێز وەستانوتەو لێیان؟ وەکوو ھەندیکیان خۆیان دوور خستۆتەو لە خۆبەستەو بە ھەندە یاسایەکی کۆنەو! یا نەیان توانیوە لێیان تەریک بن؟؟...

وەکوو بۆمان دەرکەوت، ئەدەب ئەبێ کەلکی ھەبێ و مەردمی تری پێی تێبگەینرێ. تیگەیانندنە کە چ سۆز و خورۆشیان بدات، وەکوو لە شیوەی ئەدەبیدا ئەبێ، وەیا چۆنیەتی زانیارییان تیگەینە، وەکوو لە شیوەی زانیاریدا ھەبێ. کە ئەدەب بۆ تیگەیانندن بوو، ئەبێ خالی نەبێ لەو هونەرە، چونکە ھۆی تیگەیانندنە کە هونەرەکانن!.

ئەدەبێکی جەفەنگی بەوینە - کە ئەم جەفەنگییە کۆن بێ یا تازەبوونیەتی - بە جەفەنگی لەبەر ئەوەیە کە زیاتر لەو هونەرە تیادیە، بەلکێو گەوھەرە چەبوونیەکی - ماھیتەکی - ھەر ئەو هونەرە، ئەگەر ئەمان نەبن ئەو ھەر نابێ!.

یەکیەک ئەگەر ھات و بە باوەری خۆی پارچەییەکی دانا و وتی: وەکوو من چۆن خۆم لە کۆت و زنجیری سەروا و سەروادار پرژگار کردوو، ھەر بەو جۆرەش خۆم لە هونەرە قسەییەکان پرژگار کردوو و ئەکەم،

وہ بہ باوہری خۇی پارچەكەشى ئەدەبە! ئەوہ ئەو كەسە بى گومان
پارچەكەى ئەبى بە شتىكى ھىچ و ئەبى وا بچىتە دلىەوہ كە جىايى
نە خستووہ لە بەينى گەوھەر و نىوار - عەرەز - دا!!! سەرۋا و سەرۋادار
نىۋارىكن بەسەر گەوھەرىكا ئەرۆن، بەلام ھونەرە قسەيىەكان خۇيان
خودى گەوھەر و چەبوونىيەكەن، واتە چەبوونىيەكە بەوان دروست
ئەبى؛ چونكە ئەم چەبوونىيە سۆز و بىر و ئەندىشە و پستەكەيە، كە
ئەمانە خۇيان بە ھونەرە قسەيىەكان دروست ئەبن. ئەگەر ھات و ئەو
خۇى پرووت كردهوہ لەو گەوھەر و چەبوونىيە، وا ئەگەيەنئ ئەو ئىشەى
ئەو كرددوويەتى لە خودى خۇيا ھىچە و بوونىەتيىەكى بۆ دانانرى!!
وہكوو كابرأ ئەلى:

دارەكەى سەرکەل، پردەكەى قشلاخ

ئافەرەم شارەزوور بۆ خۆت و پەمووت!

ھىچ چەشەيەك و ھىچ زمانىك نالى ئەمە ئەدەبە. نەبوونەكەشى

لەبەر ئەوہيە چونكە ھونەرىكى قسەيى تىدا نىيە!..

ئەدەب و ھونەر!

ئايان ئەبى ئەدەب ھونەر - فەن بى، يان نە؟.. ئەدەب گوزارەيەكى گشتىي ھەيە و يەككىي تايىبەتى. گشتىي ئەو ھەبوو: نىگار و وىنە و نووسىن و بىر و باوەر و ھەموو جۆرە ھونەرىك - كە كەردەوھى لەش بى - گرتىەو، چونكە ئەمانە ھەموو سەرنجى پياو پائەكىشن و ئەبنە ھۆي گىرپانەوھى پەردەي رابووردوو - كە لەمەو ھەرزىك ئەبى بۆ داھاتوو؛ وەكوو چۆن بەمە سۆزىش ئەبزوئ.

گوزارەيەكى تايىبەتىشى كە برىتى بوو: لەو نووسراوانە كە لە چەرخەكانى رابوردوودا باوهرى ئادەمىزادىان ھىشتۆتەو. بەرەبەرە وای لى ھات بە تەواوى تايىبەتى بوو بەو پەخشان و ھۆنراوانەو كە ئىستە ئىمە بەرچاومان ئەكەون. لەسەر ئەم گوزارشتە لەو گشتىيەو ھەرچوو بوو بە تايىبەتى.

«ھونەر»؛ ھونەر، بە جۆرىكى تىكرابى: كۆمەلە زانىارىيەكە كە بە كەردەو ھەمەئىكى بۆ پەيدا ئەبى، واتە ھەمەنە كەردەو ھەيەكە - ھەمەلى - دىتە ناو ھەو و بەرچاو ئەكەوئ. جا ئەو كەردەو ھەو ھەيە لەوانە بى بە چاۋ بىنرى، وەيا بە گوئى بىستىرى؛ كە ئەمانە ھەردوو، كار ئەكەنە سەر ھەست، وەكوو چۆن خۆيان لە ھەست و ھەستى دانەرەكەيانەو ھەست ئەبن.

ئەمجا ئەم ھونەرەش دوو جۆرە: جۆرىكىيان ئەو پىشە و ئىشانەيە كە كەردەوھى لەش تىيانا ئاشكراترە تا كەردەوھى چەشە، وەكوو: ئەم پىشە باوانەي ئاسنگەرى و دارتاشى و... ھتە. جۆرەكەي تىريان پىچەوانەي

ئەمەيە؛ واتە كردهۋەي چەشە تيايا ئاشكراترە تا كردهۋەي لەش. ئەمەيان
 ۋەكوو: ساز و ئاواز، ويئە، ئەدەب؛ چونكە ئەمانە ھەموو زمانى ھەستن
 و گوزارشت لە سۆزى پياو و لەو بوونىە تىيە - شەخسىەتە - ھونەريە
 ئەدەنەۋە كە ھۆيەكانى جياجيان، - واتە ھۆي كە سىە تىيە ھونەريە كە -
 ھۆيەكانىش ھەندى جار ساز و ئاوازە كەيە بە چاو مووسىقار و
 گوئيگرە كەۋە، ھەندى جار پستە ئەدەبىيە كەيە، ئەمىش بە چاو ئەدىب
 و خوئيەر و گوئيگرە كەيەۋە؛ ھەندى جارىش پەنگ و تەشكى ويئە
 و «كەلەخ - ھەيكەل» كەيە بە چاو ھونەرمەند و سەيركەرە كەيەۋە!!
 ئەمە شناساندنى ھەريە كەيان بوو بە جيا، ئىنجا لەسەر ئەم
 قسەيە و لەسەر ناسىنى گوزارەي ھونەر، ئەبى ئەدەب بە شىك بى لە
 بەشەكانى ھونەر؛ ۋەكوو چۆن لەسەر ناسىنى گوزارەي ئەدەب ئەبى
 ھونەر بە شىك بى لە بەشەكانى ئەدەب؛ كە چى ئەو باۋەرەش ھەيە
 كە ئەلى: «ئەدەب ھونەريە كە لە ھونەرەكان!» واتە ئەدەب ھونەرە!!
 كەۋابوو ئەبى ئىمە بە وردى سەيرى چەمكەكانيان بکەين، ۋەكوو
 تەماشائە كەين: سەرچاۋەي ھەردوو لايان لە سۆزەۋە ھەلئەستى؛ ساز
 و ئاوازيك كە ھەيە، سۆزە كە دروستى ئەكا، پارچە نووسىنىكى شىۋەي
 ئەدەبى كە ھەيە، ديسان ھەر سۆزە كە ئەويش دروست ئەكا. كەۋابوو،
 كە سۆز ھۆي دروستبوونى ھەردوو لايان بوو، بە ھەردوو گوزارەي ھونەر
 و ئەدەب ئەتوانرى بوترى: ساز و ئاواز ۋەكوو چۆن ھونەرە، بەو جۆرەش
 ئەدەبە؛ پارچە نووسىنىكى شىۋەي ئەدەبى ۋەكوو چۆن ئەدەبە، بەو
 جۆرەش ھونەرە!! ئەمە لىرەدا ئەۋەي گەياند: كە ئەدەب و ھونەر ھەر
 يەكن و ھىچيان بەسەر ھىچيانا نىيە.

مايەو ە سەر ئەو ە کە ئەلئ: «ئەدەب، ھونەر يکە لە ھونەرەکان»؛ ئەمە ئەو ە ئەگەيەنئ: کە ھونەر گشتيیەکی ھەبیت و ئەدەب تايیەتيیەک؛ واتە ھونەر «عام» بیت و ئەدەب «خاص»!..

بەلئ! ئەمە ئەو ە ئەگەيەنئ و راستیشە، چونکە مەبەست بەو ئەدەبە: ئەو پارچە نووسینە ئەدەبییە - کە ئەمە گوزارە تايیەتيیەکی ئەدەبە - و دانەرەکی سۆز و بیر و ئەندیشەي تیا ئەخاتە کار و لە راستیدا ھونەري تیا ئەنوینئ؛ لەم پروو ە و لەسەر ئەم باو ەر، راست بوو: ئەدەب ھونەريک بوو لە ھونەرەکان؛ ئەم گشتی تر بوو لە ئەدەب، بەلام ئەدەب بە گوزارەي تايیەتي، نەو ەک بە گوزارەي گشتی.

خۆ ئەگەر مەبەست بە ئەدەب گوزارەي گشتیي بی، ئەمە نابئ؛ چونکە ھەموو ئەدەب ھەموو ھونەرە، وەکوو چۆن گشت ھونەر گشت ئەدەبە! واتە ئەبئ بەو ە کە دوو وشە و یەک گوزارەيان ھەبئ.

هونەر و شیوه!

ئەدەب كە هونەر بوو، ئەبى شیوه كەى چۆن بى؟... ئەوا ئەدەب لەم پروەو بوو بە هونەر؛ واتە: ئەدەب بە گوزارەى تايبەتى بوو بە هونەر! كە هونەر بوو، ئەبى بزائىن «شیوه - ئوسلووب» كەى ئەبى چۆن بى؟..

جارى پىويستە ئەو بەزائى: كە «شیوه» دوو جۆرە: شیوهى ئەدەبى، واتە: شیوهى كە، كە لە ئەدەب بە گوزارەى تايبەتدا بەكار ئەهتتىرى. دوو، شیوهى «زانىارى - عىلمى». ئەم شیوهى زانىارىيە زمانى ژىرىيە؛ واتە: ئەقلى دروستى ئەكا و لەسەر بیروباوەر و پرستە دایەپرەتتى. شیوهى ئەدەبىيى زمانى سۆزە. لە شیوهى زانىارىدا مەبەست دەربرىنى پاستى و چۆنىەتى كارەساتە و پروونا ككردنەو و بیروباوەرى خەلك و تىگەياندىنەنە لەو چۆنىەتى و كارەساتە - وەكوو باسەكانى مېژوو و جوغرافىا و رىيازىيات و شتى تى زانىارى.. لە شیوهى ئەدەبىدا ھەلگىرساندنى جۆش و خورۇشىكە لە خوینەران و گوڭىگراندا - كە لەمەو ھونەرىك دروست ئەبى..

لە شیوهى زانىارىدا دووپاتە ككردنەو - تىكرار - نىيە، بەلكوو تەنھا باسى چۆنىەتتە كەيە. لە شیوهى ئەدەبىدا دووپاتە ككردنەو ھەيە، بەلام ھەر جارە بە جۆرىك، چونكە ئەگەر ئەمە ئەبى، خورۇشەكە پەيدا نابى. شیوهى ئەدەبىيى ئەچىتە ناو ككوردى ئەندىشە و بىر و تەشك - صورت - ھەو.

ئەم شیوهى ئەدەبىيە لە ھۆنراو و پەخشاندا ئەبى، لە ھۆنراودا ئەم ھۆنراوانە «پىرەمىرد» ئەبن بە وىنەى باسەكە، لە كاتىكا كە ئەلى:

شه‌ویکی مانگه‌شه‌وی خوش ده‌مه‌ده‌می نیشان
 به‌هاری تازه که زستانی خسته ناو نه‌نیسان^(۱)
 له‌هه‌ر دلّیکه‌وه جۆشی به‌بانگی ده‌نگ‌خۆشی
 له‌لاله‌زاره‌وه شه‌ونم شه‌رابی مه‌ی نۆشی!
 خه‌ریکی جونبوش و زاخاوی ژه‌نگی زستان بوون
 کچ و کور و ژن و می‌رد، پیکه‌وه له‌سه‌یران بوون!
 منیش له‌خواره‌وه چووبوومه‌گویی ئه‌بی ده‌ریا
 به‌ده‌ردی خۆمه‌وه گیرۆده، بێ‌که‌س و ته‌نیا!
 له‌پال دره‌ختی «سنه‌وبه‌ر» که ناوی «چام» له‌وی
 ئه‌وه‌ی نه‌خۆش بێ‌هه‌وای داری چامی پێ‌ده‌که‌وی!
 له‌ئه‌سته‌موول، له‌«ئه‌تا‌های هه‌گه‌لی» به‌بیده‌نگیی
 خزامه‌بن ده‌سی جوانان به‌لاپه‌ر سه‌نگیی!
 له‌پیشه‌مه‌وه ژن و می‌ردیکی عه‌رعه‌ر و لا‌ولاو
 که -تیشکی کولمی ئه‌وان- مانگی خستبووه‌ناو‌ئاو!
 به‌یه‌ک‌دلی ته‌کیان دابووه‌یه‌ک به‌سه‌وداوه
 به‌خۆشه‌ویستییه‌کی پاک و پروون و ساواوه!
 به‌می‌هره‌بانی، «په‌ری شۆخی شه‌و» له‌ژوور سه‌ریان^(۲)

۱. وه‌یا نیشان.

۲. «په‌ری شۆخی شه‌و»: مانگه‌.

بە تىشكى خۆى جلى زەپەفتى كىردبوو بەريان!
 بە سۆزەو - كۆپە پرسى - لە ھاوسەرى گيانىي:
 كە پۆژ ھەلّ و ون ئەبى، كامى خۆشە؟ ئەيزانى؟
 كچە وتى: كە بە پرووى تۆو پۆژ ھەلّ خۆشە
 بە مەستىي چاوتەو دىل نەشەدارە، سەرخۆشە!
 بەلام كە كاتى لە پىش چاوانەبىت و دووربى لە لام
 بىنايى لىلە، لە زەردەل پەپايە، پۆژى ھىوام!
 بە خۆشەويستىيەو كۆر، دەستى كىردە گەردنى يار
 سىرى لە ئاوينەى پرووى بە لىوى، ژەنگى غوبار!
 وتى: كە تۆئەمە بى! كى گەواھى عىشقم بى؟
 ھەتا بژىم نەيەلم عىشقى تۆم لە لاكەم بى!
 كچە وتى: ئەو ئەستىرەيەكى تازە ھەلات
 بە كوردى ناوى «گەلاوئىژ» ھەشەوقى داىە ولات!
 ۋەرە! بە شوعلەى ئەو سويند بخۆين كە يەكدىل بىن
 لە خزمەتى ۋەتەنا ھەول بەدەين ھەتاكوو دەژىن!
 لە «ژىن» ھەو ئەمە شاباشى رپى «گەلاوئىژ»
 لە كۆمەللى ئودەبا نوكتەبىژ و گولپىژە!^(۱)

۱. پىرەمىرد ئەم ھۆنراۋانەى لە سالى «۱۹۲۲» لە «ئەتاھا ھەگەل» لەسەر دەرياي سىپى لە
 ئەستەموول و تۋو. لە سالى «۱۹۳۹» سى ھۆنراۋى دوايى لە شارى سولەيمانى خستۆتە سەر.

له په خشانیشا هم پارچه په خشانه ی عه لائه ددین سه ججادی
نمونه یه که بوئوه: که شیوه ی ئه ده بی چووه ته ناو به رگی بیر و
ئه ندیشه و ته شکوه، له کاتیکا که باسی «ئازادی» ئه کا و ئه لی:

«ئه ی ئازادی! ئایا نه ینییه کی خواگردیت و که وتوویده بازاری
خوا پیداوانه وه و دلخوازه کانت ده ستیان ناتگاتی؟ یا سحرینکی بازاری
سروشتیت و ئاشنایانی کوړی سهر به سستی به باسکی هه لکراوی له
بولا به تینتر و به دلی به هیزی له قه لا قایمتر و به جوی نه ترسی له
جوی پلنگ نه ترستر نه تشکینن و گه نجی هیوای کامه رانیت ئه گر نه
باوه ش؟..»

یا شورینکی به تهم و بوخاریت له ئیسک و پرووسی ئه و که سانه دا
که شهیدای لاله زاری نیشتمانن، هاتوچو ئه که یت و خولیا ی
میشکه که یانیت؟!..

ئه.. ئه مانه هیچیان نیت! به لکوو ئه ی ئازادی! ئاوینه یه کی
بالانمایت! به هووی تووه ئارایش به یدا ئه بیت، به هوته وه روومه تی
خاوه ن دلان ئه که ویده بازاری نمایشه وه!..

یا خود کوومه له نووریکیت، تیشکه کانت ته لی عاتفه یه،
رووناکییه که ت بانگی سهر به سستییه، دیمه نه که ت سره وتی بی کش وماتی
کامه رانییه!!..

دیسان ئه مانه ش هه ر نیت! بگره پارچه یه کیت له میړغوزاری
به هه شت؛ ئه و میړغوزاره که تیشکی به روه ردگاری که وتوته سهر،
که وتوویده هم جیهانه وه؛ فینکی دلانی، لابه ری خه مانی، ئاسایشی
که لانی، ئارایشی جیهانی، هه سستی هویشی شاعرانی، قه له می بیر

ئەدىبىيانى، سەرچاۋەى ئىلھامى تەبىئەتتە...^(۱)

لە پارچەى يەكەما بىر كىرگەنە ۋە لە ئاسمانى خەيالا ئا ئە ۋە پارچە ھۆنراۋەى دروست كىردۈۋە ۋە خىستۈۋىيە تەكەلە خى رىستەيەكە ۋە ۋە پىشانتى ئەدا: كە چۆن دەنكە دەنكە ئە ۋە گوزارە بەرزانە ئە دۆزىتە ۋە؟! لە ناۋ خەرمانى مانگە شەۋا ۋە لە ساي سەھەنا دوو دىلخاۋاز پىك ئەگەيەننى؛ دوو دىلخاۋازى ۋا كە تىشكى گۆنايان مانگى تىرىفە دار ئە خاتە ناۋ ئاۋى بندارە ۋە! ئەمجا لە سايەى ئە ۋە دىمەنەدا ئەكە ۋەنە پارزونياز ۋە لە كوۋرەى دەرۋونىكى پىر چۆشە ۋە بوخچەى دلى يەك بۆيەك ئەكەنە ۋە! لاۋى بادىنىى دوو شۆخى لە بەردەمايە؛ يەككى مانگى شەۋە لە ناۋ ئاۋەكە، يەككى دۆستى ژيان لە بن دارەكە. نايەۋى شەۋە ساۋا بى، نەۋەك دۆستى ئاۋا بى! بە ترسە ۋە لىي ئە پرسى:

ئايا ھەلاتنى پىر ژۇت پىر خۆشە^(۲)، يا ھەلاتنەكەيت پىر خۆشە؟^(۳).. لە ھەلھاتنىيا شەۋە ئەروا، لە ھەلاتنەكەيا پىر ژۇت ئەروا! كىژى ھەرسىنى دلى خۆش ئەكا ۋە ئەلى: پىر ژۇت بە پروۋى تۆۋە ھەلى ئەۋە خۆشە، بەلام كە تۆم لە لانەبى، ئەۋە ھىوام لە زەردەپەرايە ۋە ژيانم لە ناھومىدىدا!..

لە ئاخىرى پارزونيازا ھەركىژى ھەرسىنى گەۋاھى مانەۋەى ھەسپنى ھەردوۋلايانى دا بە ھەلاتنى ئەستىرەى «گەلاۋىژ» كە لەبەر تىشكى ئەۋا سوۋىند بخۆن بۆيەك: تا ماۋن لە خىزمەتى نىشتىمانا لە ژىر ئەۋ

۱. لە گەلاۋىژى ژمارە «۲» سالى «۹».

۲. [ھەلاتن: ھەلھاتن، دەرھاتن، دەرکەۋتن، «شروق الشمس».

۳. [ھەلاتن: دەرچوۋن، پۆيىن، داچوۋن، ۋىبۋن، «غروب الشمس».

تیشکه‌دا یه‌کدل و یه‌کزمان بن.

له پارچه‌ی دووه‌میشا هه‌ر ئەندیشه، په‌یکه‌ریکی دروست کردووه و ناوی ناوه «ئازادی». به‌بیر ئەیکا به‌هه‌رشتیکی به‌رز که‌له‌دلا بیټ، له‌ئه‌نجاما ئەلێ: تو‌هیچ‌یه‌ک له‌و شته‌به‌رزانه‌ش نیت، تو‌له‌وانه به‌رزتریست، تو‌هه‌وینی هه‌موویانیت، تو‌ئاوی ژیانیت؛ ئەو ناوه‌که بوون و نه‌بوونی تاک و گهل، بوون و نه‌بوونی بیر و هه‌وش به‌تووه‌یه، که‌تو‌نه‌بیټ که‌ون نابیټ!..

بی‌گومان بینجگه‌له‌بیر و ئەندیشه و ته‌شک، هیچ‌شتیکی تر ئەم دوو پارچه‌یه‌ی دروست نه‌کردووه.

که‌وابوو، له‌سه‌ر ئەم قسانه‌ئه‌و ئەده‌به‌ی که‌وا هونه‌ره، ئەده‌بی به‌گوزاره‌ی تایه‌تییه، نه‌وه‌ک ئەده‌بی به‌گوزاره‌ی گشتی. ئەمجا ئەم ئەده‌بی به‌گوزاره‌ی تایه‌تییه‌ش ئەده‌بیکه‌که‌له‌سه‌ر شینوه‌ی ئەده‌بییه، نه‌وه‌ک ئەده‌بیک که‌له‌سه‌ر شینوه‌ی زانیاری، چونکه‌شینوه ئەده‌بییه‌که‌یه که‌به‌هه‌وی بیر و ئەندیشه و ته‌شکه‌وه‌خورۆشه‌که‌دروست ئەکا و هونه‌ره‌که‌پیدا ئەبی؛ ئەو هونه‌ره‌که‌ئه‌ده‌ب به‌و دانرا.

شيۆە و ئەدىب!

جارى ئەبى ئەوە بزانرى: كە لە نووسىندا - ھەر نووسىنىك بىت،
واتە ئەدەبىيى يا زانىارىيى - سى پەگەز ھەيە: يەكەم شيۆە، پىخت.
دووەم باس - كە مەوزۇعە.. سىيەم نووسەر - كە ئەدىبەكەيە..
شيۆە وەيا پىخت، ئەو رستە و وشانەيە كە پىك ئەخرىن، بەلام
ئەبى بكرىن بە ھەر ئەو گوزارە و ئەندىشە جوانانەدا كە لە خودى
نووسەر، يا قسەكەرەكەدايە. وەيا بە جۆرىكى تر: شيۆە بريتىيە لەو گوزارە
و ئەندىشەيە كە لە دلى نووسەر وەيا قسەكەرەكەدايە، لە پىش ئەو وەدا
بچىتە ناو بەرگى رستەو، كە چووە ناويەو، ئەو وەختە بە تەواوى دەق
ئەگرى.

باس: ئەو ھونەر و شتانەيە كە نووسەرەكە ئەيگرى بە دەستەو بە
ئەو ئەوى لە دلدايە بكەويتە پرو، ئەو ھەش زانىارى بى يا ئەدەبى،
ھۆنراو بى يا پەخشان. ديارە ھەريەك لە مانە شيۆەيەكى تايەتيان
ھەيە.

نووسەر: ئەو كەسەيە كە شتەكە ئەنووسى. ئەمجا پىخت، كە جيا
ئەبى: ھۆى ئەم جيايەي ئەگەرپىتەو بە باس و بۆ نووسەر، واتە: كە
باس جيا بوو شيۆە جيا ئەبىتەو، كە نووسەر جيا بوو ديسان شيۆە ھەر
جيا ئەبىتەو!..

جيايى شيۆە بە چاؤ ئەم نووسەرەو ئەگەرپىتەو بە جيايى كەسيەت
- شەخسيەت - سى نووسەرەكە: وەكوو چۆنەتى چەشەي، بىروباوهرى،

ژىرىيە تىيەكەي، توورەيى و ھىمنى و شتى تر، كە ئەمانە ھەموو ئەكەنە
كارى شېۋەكەي جيا يىت!...

ئەو ھە بوو وترا: شېۋە ئەدەبىي ھەيە و شېۋە زانىارىي ھەيە، لەگەل
ئەمانە شدا شېۋەكە، ھەركام لەمانە يىت، كە «باس» جيا بوو، شېۋە
جيايەكى تىرى بەسەرا دىت! دوو ئەدىب باسى يەك شت ئەكەن، وەيا
يەك ئەدىب بە دوو جار باسى يەك شت ئەكا، يەككە لە ئەدىبانە،
وہيا ھەر ئەو تاقە ئەدىبە كە ئەيەوئ ئەو شتە كە باسى ئەكا لە شېۋەي
زانارىيەكەدا، باسى ئەو زانىارىيانە ئەكا كە ژىرىيەكە تيايانا فەرماندارە
و مەبەست باسکردنى راستى و چۆنيەتى و خزمەتى زانىارى و فېرکردن
و پروناككردنەوہى بيروباوہرە، بە رستەيەكى ئاسان و بىگريئ. وہيا
باسى زاراوہكان - مُصْطَلَحَات - سى زانىارى و ژمارەي ژماردن - ئەرقامى
حسابى - و سيفاتى ھەندەسى ئەكا، كە ئەمانە ھەموو لەبەر تيشكى
ژىرىيەوہ پروو ئەدەن.

بە پېچەوانەي ئەمە، لە باسى شېۋەي ئەدەبىدا - لەسەر زمانى
ئەوان - خورۇشى نەفسى و سۆز شان بەشانى گىرنگىر چۆنيەتى و
بيروباور ئەروا!.. وەكوو مەبەست لە شېۋەي زانىارىدا دەربرېنى راستى
و چۆنيەتييە، لە شېۋەي ئەدەبىدا مەبەست ھەلگىرساندنى جۆش
و خورۇشكە لە دلى خوئىنەر و گوئىگرەكاندا. ھەرۋەھا لەم شېۋە
ئەدەبىيەدا شېۋەكە بە شوئىن وشەي زل و شوئىنانى بەسۆزدا ئەگەرىئ،
لەگەل وەرگرتنى ئەو وئىنانە كە بە ئەندىشە دروست ئەبن، وەكوو چۆن

پيشە بە دىيىيە كانىش وەرئەگرئ!.. ديسان سەير ئەكرئ لە شىۋەى زانىارىدا باوەر لە وتندا دووپاتە ناکرىتەو، بەلام لە شىۋەى ئەدەبىدا ئەتوانرئ يەك گوزارە بە چەند وىنەى ھونەرە قسەيە ئاشكرایيەكان باس بكرئ!..

جا ئەو دوو ئەدىبە ھەرچەندە خۆيان جيا بن و باس، بەناو يەك باس بئ، وەيا ئەدىب ھەر يەك ئەدىب بىت و باس بە ژمارە دوو بئ، بىجگە لەم جيايە پوألەتە كە ھەيە، جيايەكى تىرش ھەر ھەيە كە بەھۆى پرووت شىۋەكەو ەدروست ئەبئ!..

لەمانەو ئەو ەدەركەوت كە شىۋە ئەبئ «باس - مەوزۇع» بىت، كە باس جيا بوو، شىۋەش جيا ئەبىتەو. لەم جيابوونەو شىۋەيەدا جيابوونەو ە نووسەر پەيدا ئەبئ!.. كەوابوو ئەتوانين بلىين: شىۋە ئەدىبە، وەكوو چۆن شىۋە باسە!..

لەسەر ئەمە، پەيوەندىيەك كە لەبەينى ئەدىب و شىۋەدا، وەيا لە بەينى باس و شىۋەدا ھەيە، وەكوو پەيوەندىيەكە كە لە بەينى ئاگر و گەرمایيدا ھەيە؛ چۆن گەرمایيەكە مەلزوومى ئاگرەكەيە، بەو جۆرەش شىۋەكە مەلزوومى ئەدىبەكە وەيا باسەكەيە!!...

شێوه و کهسیهتی - شهخسیهت!

کهسیهتی شتی که که یه کینکی له یه کینکی تر پێ جیا ئه کرێته وه؛ وه یا چه ند سیفه تینکی ره وشتیی، ژیری و له شیی به تایبه تین به ئاده میزاده وه، له غیری ئه وانین. ئه م کهسیه تییه ش تاکیی - فهردی ههیه و کۆمه لیی ههیه؛ واته ئه و تاکییه له یه کینکا ههیه و له یه کینکی ترا نییه؛ وه کوو له ره وشتیا به خشنده یی و راستی، وه له ژیریدا زیره کی و راستیی شت وه رگرتن - «صِحت استنباط» - وه له له شیدا جیایی که له خ له ئه ندامدا ههیه.

وه کۆمه لیه که ش وه کوو ئازایه تی و فره مانبه رداری و خۆبه ختکردن؛ واته ئه م کهسیه تییه وه کوو له تاکا ههیه ئه و تاکه ژن بێ یا پیاو، گه و ره بێ یا پچووک؛ له نه ته وه شا ههیه، وه کوو باوه ره خۆبوونی ئنگلیز، دات و دستووری ئه له مان، ئازایه تی کورد، زمانپارایی عه ره ب. بێ گو مان ئه بێ ئه ده بی ش بکه ویتته به ر پلاری ئه م کهسیه تییه!..

ئه مه شتیکی ئاشکرایه: که سۆز ئه ده ب جیا ئه کاته وه له زانیاری، که جیای کرده وه، دیاره ئه مه کهسیه تییه کی بۆ خاوه ن سۆزه که دروست کرد - که ئه دیبه که یه -. یه کێ ئه گه ر بیه وێ دیوانی هۆنه رێک وه یا نووسی نی چه ند جۆره ی نووسه رێک بخوینیتته وه، له ویدا به ته واوی کهسیه تی و نه فسیه تی ئه و نووسه ر و هۆنه ره ی بۆ ده رئه که وێ؛ ئه وه ی بۆ ده رئه که وێ؛ که ره وشتی چۆن بووه، بیروباوه ری به رانه ر به ژیا ن چۆن بووه، پله ی خوینده واری چۆنه، تا چ ئه ندازه یه ک توانیویه و ئه توانی

بە وشەكە شت رۆشن بىكاتهو، وەيا چۆن گوزارشت لەو شتە بداتەو. تى ئەگا وشەكانى چۆن، رېنگاى پەى بردنى ھۆنەر و نووسەرەكەى بۆ دەرئەكەوئ بە شت، كە چۆن بۆى چوون؟. كە ئەم ھەموو شتەنە پى ناكەوئ لە دوو كەسا وەكوو يەك بن!..

كە ئەمە ھەبوو، ئەتوانئ بوترى: ھەر تاقە ئەدىب وەيا ھۆنەرئىك «پەپرە - ئوممەت» ئىكى سەربەخۆيە. نەوەك ھەر ئەوەندە، بەلكوو ھەر تاقە مروفئىك پەپرەوئىكى سەربەخۆيە!..

لەمەو ئەو دەرکەوت: كە چەندە كەسيەتى زۆر بى، شىوەش ئەوەندە زۆر ئەبى. بگرە ئەو دەرکەوت: كە لە شىوەى ئەدەبىدا با دووپاتەكردنەوەش ھەيئەت لە روالەتا، ئەو دووپاتەكردنەوەيە لە بنچىنەوە و لە گوزارەدا نىيە!. بەلكوو ھەر شتىك كە يەكجار و ترا، تازە ئەو شتە ناوترىتەو، چونكە ئەو گوزارشتەى يەكئىك لە شتىكى ئەداتەو، جىايە لەگەل گوزارشتىك كە يەكئىكى تر ھەر لەو شتەى ئەداتەو!.. نەوەك ھەر ئەمە، بەلكوو ئەو گوزارشتەى كە تاقە كەسىك لە تاقە شتىكى ئەداتەو، بۆ جارى دوووم كە گوزارشتىكى ترى ھەر لەو شتە داىەو، ئەمەى دوووم جىايە لەگەل ئەوەى يەكەمدا!!!...

لەسەر ئەمە: ئەبى ھەر تاقە كەسىك لە ھەر كاتىكدا كەسيەتییەكى ھەبى كە جىا بى لە كەسيەتییەكەى پىشووى!. كە ئەمە ھەبوو، ديارە شىوەكەش جىا ئەبى لەگەل شىوەكەى پىشوودا!. لەسەر ئەو باوەرە كە بلىن: شىوە ئەدىبە، ئەم ئەدىبە بە چاودى خۆى و لەشەكەيەوە يەكئىكە، بەلام بە چاودى سىفات و بەسەرھاتەو،

هه زاران سیفات و به سه رهاتی ئه ده بیی بو پهیدا ئه بیی! که وابوو، هه ر
شێوه یه ک که سیه تییه کی دروست کرد و هه ر ئه دیییک له هه ر جارێکا
که سیه تییه که، که جیا یه له که سیه تییه که ی پیشووی!!!...

ئەدەب و گۆرانی بەشەکانی^(١)

بەشکردنەکانی ئەدەب ھەر وہ کوو خۆیان ئەمینەو، یان ئەگۆرین؟
ئەمە پرسیاریکە ئەکرئ؛ ئەمجا ئەوترئ: ھەموو شت پابەندی گۆرانە،
ئەدەبیش بەو جۆرە ئەبئ ئەو گۆرانە ی بەسەرا بیت. کە ئەمە ھەبوو،
بەشەکانیشی وەکوو خود-نەفس-ی خۆی ئەبئ ئەو گۆرانە پرووی تی
بکا؛ واتە: ئەدەبیک کە سەردەمیک بە ئەدەبی تازە دانراو، پۆژ و
شوین وای لئ کردوو کە ئەو ئەدەبە بیئ بە ئەدەبیک تازە و نوئ. کە
ئەو پۆژ و شوینە بەسەر چوو، ئەویش لەوانە یە ئەو وەسپە ی نەمینی!
ئەمەش لەبەر ئەو یە: کە ئەدەبە کە خورپە ی ئەدەبە کە ی لە ئاو و ھەوا
و کارەساتی ناوچە کە وە وەرگرتوو، کە ئەو ئاو و ھەوا و کارەساتە نەما،
با پارچە ئەدەبە کەش بمینیتەو، شتیکێ تر دروست ئەبئ کە جیا یە
لەو ی پیشوو!!!

ئەو ناوچە یە کاریکی وای کردە سەر نووسەر و ھۆنەرە کە، کە
پارچە نووسین و ھۆنراو کە ی بیئ بە چۆنیەتی، وە یا بە نیازیی، وە یا بە
جەفەنگی بۆ ئەو پۆژە؛ پاش ئەو شتیکێ تر دیتە پیشەو کە ئەو وەسپە.
سۆزاویە بۆ ئەو پارچە یە لەو پۆژە دا نەمینی و ئەو وەسپە بیئ بە ھی
پارچە یە کێ تازە تر! ھەر وہا بەرانبەر بە کۆن و نویش!..

ئەو نەندە ھە یە: لەناو ئەمانە دا ئەدەبی کۆن ھەر لەسەر وەسپە
کۆنیەتی خۆی ئەمینیتەو، ھەر لەسەر ئەو وەسپە، نەو ک وەسپیکێ تر،

١. مەبەست بە بەشەکانی ئەدەب: کۆن و تازە، وە چۆنیەتی نیازی و جەفەنگیە.

چونکە ئەو ئەدەبە کۆنە ئەگونجی چۆنیەتی وەیا نیازیی وەیا جەفەنگیی بووبی، ئەگونجی ھەراکام لەمانە بگۆررین بە وەسپینکی تر غەیری وەسپە پیشوووەکیان! وەکوو ئەمە ھەبە، ئەو ھەش ھەبە: ئەتوانری بووتری: گۆران لە نیازیدا زۆر ئاسانە، بەلام لە چۆنیەتی و جەفەنگیدا چۆن ئەبێ؟!

ئەلێین: پۆزگار جۆرە گوزارشتیکی تر دروست ئەکا کە ئەتوانری بە ھۆی ئەو گوزارشتانە وە چۆنیەتی و جەفەنگییەکی ئیمروگەلی ئاشکراتر بن، لە چۆنیەتی و جەفەنگییەکی دوتینی!

بۆ وینە: سەیر ئەکە وەختی خۆی گەلی لە ھۆنراوەکان [ی] «نالی» بۆ ئەدەبی نیازیی دەستی داو، کەچی لە پاش سەردەمی ئەو، سەردەمیکی تر ھات، ئاو و ھەوا و کارەسات جۆرە خورپەییەکی تری دا بە ھۆنەر، کە ھەندێ ھۆنراوی وابلێت، بۆ ئەو ھۆنەر پۆزە زیاتر بەر نیازیی بکەوێ تا ئەو ھۆنەر پیشوو. وەکوو لە پارچە ھۆنراوی «ئەبە مانگ»ی «فایق بیکەس»دا ئەمەمان بۆ دەرئەکەوێ، لە کاتیکا کە ئەلێ:

ئەبە مانگ! من و تۆ ھەردوو ھاودەردین
 ھەردوو گرفتار یەک ئاھێ سەردین!
 تۆ ویل و پەنگ زەرد بە ئاسمانەو
 منیش دەربەدەر بە شارانەو!
 دەخیلتم، ئەبە مانگ! قیبلە ی دلداران
 دەرمانی دەردی دلی بیماران!

شەۋىكە و ئەمشەو بگەرە فرىام

بى يار و ھاودەم عاجز و تەنىام!

ئەم پارچەيە «۱۹» ھۆنراۋە[يە]، لە دوو ھۆنراۋى دوايىدا ئەلئى:

ئەي مانگ، ئەو ەندە سەيرى دنيات كرد

سەيرى نىفاق و زولم و پيات كرد!

بۆيە بەم رەنگە كارى لى كردى

رەنگ و شعورى بە جارى بردى!

ئەو ەندە ھەيە ئەتوانىن بلىتىن: ۋەكوو چۆن ئاو و ھەوا و كارەساتى
سەردەمى «ئالى» ھۆنراۋەكانى ئەوى كردوۋە بە نيازىي، ھەروەھا
كارەسات و ئاۋىنەي بىر و باۋەرگەلى سەردەمى «فايق بىكەس» بىش
ھۆنراۋەكانى ئەمى كردوۋە بە نيازىي. ھەريەكە بۇ دەۋرى خۇيان نيازىن،
بەلام ئەو نيازىيەكى كۆن، ئەم نيازىيەكى تازە! لەسەر ئەم قسەيە:
رۆژ و ناۋچە ئاو بۇ ھۆنراۋى ھۆنەر دائەنئى، نەۋەك ھۆنەرەكە خۇي
ۋەيا يەككىكى تر، ئەگەر يەككىكى تىرىش بۇى دانئى، ئەۋە رۆشنىكردنەۋەيە،
دانان نىيە..

ھەروەھا گەلئى شت ھەيە لە ۋەختى خۇيدا بۇ چۆنيەتتەيەكى
تەۋاۋ دانراۋە و بەۋە دائەنرئى، كەچى لەپاش ئەو سەردەمە چەشنە
چۆنيەتتەيەكى تر ھاتۆتە ناۋەۋە كە ئەوى پىشۋوى لە چۆنيەتتەيە خستۋە؛
بە وىنە: ۋەكوو ئەو شتانە كە بۇ كارەساتى لافاۋى «۱۹۵۷»ى - سولەيمانى
دانراۋە، ۋەيا ۋەكوو ئەو ھۆنراۋانە كە بۇ وىرانكردنى «ھىرۆشىما» لە
«۱۹۴۴»دا و تراۋن!... بەلام ئەو ەندە ھەيە ئەدەبىيەكى چۆنيەتى بەو

گوزارەيە كە ئىستە ئىمە لىي ئەدەينەو و ئەلّين ئەبى قسە لە ژيانى
رەمەكى مەردمەو بەكا، زياتر لەم سەدەي يىستەمەدا پەيدا بوو؛ واتە
بەو چەمكە كە ئەلّين..

كەوابوو، ئەتوانين بلّين: ئەدەبى چۆنەتى بەم چەمكە، هيج
كۆنيەكى تيدا نيە و هەمووى تازەيە! جالەو ئەدەبە ئەدەبىيكي
هۆنراوە بى يا پەخشان بى؛ بۆيەش ئەمە ئەلّين، چونكە هەندە
ئەدەبىيكي تر پەيدا بوو، كە ئەمانە هەموو بەر ئەدەبى چۆنەتى ئەكەون
و لە سەردەمى پيشوودا ئەم ناوەيان نەبوو. وەكوو ئەدەبى ئابوورى،
كۆمەلايەتى، زانستى، سياسى، ئازادى و شۆرش. ديارە ئەدەب لەمانەش
دەستدارە؛ واتە ئەمانەش بەر ئەدەب ئەكەون. بەلام ئەو مەرج نيە
بوترى بەر چ شيوە ئەدەبىيكي ئەكەون؟. بەر شيوەى ئەدەبىيكي بكەون يا
زانبارىيى هەر ئەدەبن. ئەو ئەدەبە هەيە، هەندىك لەمانە وەيا هەموويان
هەرچەندە لە پيشيشا هەبوون؛ وەكوو لەسەر گوزارشتى ئىستە، ئەدەبى
زانستىيى - كە بەر شيوەى زانبارىيى ئەكەوى - بەلام لە وەختى خويىا
بە ئەدەب دانەنراو و ناوەكەي لەم سەردەمەي دواييدا بۆ دانراو.
هەر وەها ئەدەبى ئابووريش ديارە پيشووتر هەبوو، بەلام بەر ئەدەبيان
نەخستوو!

وەكوو ئەمە هەيە، ئەو وەش هەر هەيە: كە نووسەر و هۆنەر، شتيكى
ئاشكرایە چەشەيان جيايە، ئەم جيايە ئەكاتە كارى كە هەموو جۆرە
وەسپيكي ئەدەبى لە ئەدەبا پەيدا بىي و چەشەي تر ترومى ئەدەبەكە
لەيەك جيا كاتەو. ديسان ئەو پارچە ئەدەبەي بەهۆي چەشەي
ئەدييەكەو پەيدا ئەبى، وەكوو ئەو چەشەكەي جيايە، لەگەل

چەشەى خوينەر وەيا گويگرەكەيا، خوينەر و گويگرەكانيش لە بەينى
خۆيانا جاييان بۆ پەيدا ئەبى؛ وا رى ئەكەوى پارچەيەك بە تەواوى
خۆى ئەخاتە دلى خوينەريكەو و خوينەرەكە چەشەى لەگەليا
رى ئەكەوى، كەچى بە پيچەوانەى ئەو، پارچە ھەر ئەو پارچەيەى،
خوينەريكى تر ناتوانى چەشەى خۆى لەگەليا ريك خا و ھەرچەندە
ئەكا ناچيتە دليەو!!

لەم دوو رى ئەكەوتنەدا بۆيەك پارچە، سەرەتاي ليكۆلينەو
ئەدەبىي دەست پى ئەكا و ليكۆلينەو لەم شوينەو ھەلئەستى!
لەمەو ھەكوو ئەمەمان بۆ دەرکەوت، ئەو ھەشمان ھەر بۆ دەرکەوت:
كە چەندە ئەديب و خوينەر و گويگر زۆر بن، بە ئەندازەى زۆرى
ئەوان چەمكى ئەدەب زۆر ئەبى، تا ئەگاتە پاىەيەك كە لە ژمارە
نەيەت!!...

پەيوەندى ھۇنراو و پەخشان!

ئايا چ ئاشنايەتتەك ھەيە لە بەينى ھۇنراو و پەخشاندا؟.. ئىمە
 وتمان: ئەدەب بە گوزارەى تايەتتى برىتى بوو لە ھۇنراو و پەخشان،
 ھۇنراو: زمانى ويژدان و پەخشان: زارى ژىرى بوو. پەخشانىش بوو بە
 دوو جۆرەو: پەخشانى كە لەسەر شىۋەى ئەدەبىيى بى، پەخشانى كە
 لەسەر شىۋەى زانىارىيى بى. جا ئەبى ئەو بزانرى كە ئايا ئاشنايەتتى
 لە بەينى ئەم ھۇنراو و پەخشاندا چىيە و چۆن لەوانەيە يەك بگرەو؟.
 دىمەن - شەكلى ھەيە. بابەت، باس - مەوزۇع ھەيە. دىمەن
 پەيكەرەكەيە، بابەت وەيا باس چۆنىەتتى و چەبوونى ئەو پەيكەرەيە.
 پەگەز لە ھۇنراودا سۆز بوو، وەكوو ھەر ئەو سۆزە بوو بە پەگەزى شىۋەى
 ئەدەبىيىش. لەم پروو ھەو ھۇنراو و شىۋەى پەخشانى ئەدەبىي، يەكيان
 گرتەو؛ چۈنكە يەككى لە پەگەزى ھەردو لايان سۆز بوو، بەلام لە
 دىمەنەكەدا لىك جيا بوونەو؛ جيا بوونەو ھەشيان لەو دىمەنەدا لەبەر
 ئەو ھەيەكە ئاشكرا بوون زياتر لە پەخشانى شىۋەى ئەدەبىيە ھەيە تا ھۇنراو،
 بەلكوو ئەم ئاشكرايە شەتتەك و تايەتتە بە پەخشانەو؛ وەكوو چۆن
 ئەو ھەيەكە لە پەخشاندا وەسپى كەلك لىۋەرگرتن بەسەريا زال
 ئەبى تا كاريگەرى. بەپىچەوانەى ھۇنراو، ئەو وەسپى كاريگەرى زياتر
 بەسەريا زال ئەبى تا كەلك لىۋەرگرتن. نەو ھەك ھەر ئەو ھەندە، بەلكوو
 لە ھۇنراودا ھىما و جەفەنگ زياتر دەستى ھەيە تا ئاشكرايى، بەلام
 لە پەخشاندا پەردەى ئاشكرايەكە زۆرتەرە تا ھىما و جەفەنگەكە. ھەر

لەبەر ئەمەيە كە ئەلەين: بناغەي پەخشان بىرە و سۆز، يارىە دەريە تى.
 كە چى لە ھۆنراودا سۆز بناغەيە و بىر يارىە دەريە تى!..
 ئەمجا ئاشنايە تى ھۆنراو لەگەل پەخشانىكى زانىاريدا ئەوەيە: كە
 پەخشانە زانىارىيە كە باسى راستى و چۆنيە تى رۆشن كىردنەوەي ئەو
 راستىيە و پروونا كىردنەوەي بىروباوەر ئەكا، ژىرى تىايا فەرماندارە،
 بىرىش ئەبى بە بناغە بۆي. ئەمە ئەو گوزارىە نادا بە دەستەوە كە ئەم
 پەگەزانە لە ھۆنراودا نەبن و نىن، بەلكوو تىايا ھەن و زىياتر لەمانەش
 ھەيە، كە سۆز و جۆش و خورۆشە كەيە!..

كە وابوو، لە پلەي يەكەما ھۆنراو و پەخشانى زانىارى يەكيان گرتەو،
 ئەمجا پاش ئەو پلەيە بەرەبەرە وەسپگەل و شتى تر پەيدا ئەبى -وەكوو
 سۆز و خورۆش و ئەو شتانە كە لە ھۆنراودا ئەبن و لە بىجگە لە ھۆنراودا
 نابن. كە بە تەواوى جىاي ئەكاتەو لە پەخشان، تەنانت لە پەخشانى
 ئەدەبىش!.. بەلام ئەو دەركەوت: كە ئاشنايە تى لەبەينى ھۆنراو و
 پەخشاندا پەيدا بوو، وە ھىچيان بىگانە نەبوون لەوى كەيان!..

جیایی ھۆنراو و پەخشان!

زانرا: کە ھۆنراو لە ویژدانە ھەلەستە و پەخشان لە ژیریە ھە،
لە گەل ئە ھە شا پنیویستە ھە کوو پە یو ھەندیە کە یان زانرا، ئە ھەش بزانی:
کە ئەم دوو ھەریە کە تایبەتیان بە شتیکە ھە ھە؛ دوو ڕییە ئە و شتە
بە و جو ھە تایبەتیە لە ھە یان ئە بیت. جا لەم شتانە ی خوارە ھە دایک
جیا ئە ھە ھە:

۱ - بیجگە لە ھە کە ویژدان ھۆنراو دینیستە ناو ھە، کیش و پیوانە -
وە زن لە ھۆنراو دا گە و ھە تر شتیکە کە لە گەل پەخشاندا جیای ئە کاتە ھە.
جا ئە و کیشە کیشی عەرزووی بی یا پەنجە. ئە و کیشانە کە لە ھۆنراوی
کۆندا ھەن، ھە کوو لە زانیاری عەرزووزدا ناو براون، نزیکە ی شانزە کیش،
پیوانە ھە یا بە حرن. ئە مە بیجگە لە ھە یان کە تازە داھاتوون. ئە مانەش
ناو ئە برین بە:

«طویل، بسیط، مدید، وافر، کامل، هزج، رجز، رمل، سریع،
منسرح، خفیف، مضارع، مقتضب، مجتث، متقارب، متدازک»^(۱).
ئەم ناوانە کراون بە ترازوو بۆ کیشەکان، بەلام ئەمانە ھەندیکیان
زۆرتەرن لە ھەندیکی کە یان، ھۆنراو بەشی زۆری ھەر لە سەر ئەمانە
رۆیشتوون^(۲).

۱. «هزج»: گۆرانی بە ئاوازی ھە. «رجز»: ھۆنراو و تن. «رمل»: بارانی کەم. «سریع»: خیرا
رۆیشتن. «مقتضب»: یەکن ئیشیکی بخریتە ئەستۆ پیش ئە ھە کە بتوانی بە چاکی بیکە.
«مجتث»: پچراو.

۲. بیجگە لەم شانزە ھە سێ کیشی تر ھە ھە یان ئەلین: «جدید، قریب، متشاکل». بەم

بەلى! كىشى لە دواى داھاتنى ھۆنراۋ ھاتۆتە ناۋەۋە، ۋە ئەمانەش

سىيەۋە ئەبن بە «۱۹» كىش. لەم نۆزدەيە يېنج كىشىان؛ واتە «طويل، مدید، بسیط، وافر، کامل» لە كىشە تايبەتییە كانى عەرەبن، مەبەست ئەۋەيە كە غەيرى عەرەب بەم كىشانە كەمتر ھۆنراۋيان وتوۋە، بە تايبەتى فارس و كورد. ئەمەش لەبەر ئەۋەيە: چونكە نەچۈۋەتە دلەۋە، با كىشىشى تەۋاۋ بوۋېتى، مادام نەچۈۋېتەۋە دلەۋە پىيان نەوتوۋە. سى كىشى دوايى كە «جديد، قريب، متشاكل»-ن، ئەمانە تايبەتىن بە غەيرى عەرەبەۋە. واتە زمانى عەرەبى لەۋانەدا ھۆنراۋى كەمە.

پانزە كىشەكەى تر كە: «هزج، رجز، رمل، سريع، منسرح، خفيف، مضارع، مقتضب، مجتث، متقارب، متدارك»-ن، عەرەب و غەيرى عەرەب بەمانە ھۆنراۋيان وتوۋە. ئەمە و ديسان ئەۋەش ھەيە: كە پانزە كىش لەم كىشانە، واتە «طويل، مدید، بسیط، وافر، كامل، هزج، رجز، رمل، سريع، منسرح، خفيف، مضارع، مقتضب، مجتث، متقارب» خەلىلى كوپى ئەحمەدى بەسرى «۹۴ - ۱۷۰ ھ» داپھىنانون، كە ئەم خەلىلە لە راستىدا داھىنەرى زانىارى عەرۋوز بوۋە. بۆيەش عەرۋوزى پى ئەۋترى، چونكە ئەم «عەرۋوز - غرۋس»-لە شوئىتكە لە بەينى «مەككە» و «مەدىنە»-دا، خەلىل زانىارىيەكەى بە ناۋى شوئىنەكەۋە دانائە. ھەندىك ناۋى ئەم خەلىلە بە خەلىلى كوپى ئەحمەدى فەراھىدى ئەبەن. «فەراھىد» تىرەيەكە لە عەشرەتى «ئەزد»، لە بئەپتا خەلىل لەۋ عەشرەتەيە، بەلام خۆى لە بەسرە ھاتۆتە دىناۋە و لەۋىش مردوۋە. ھەندىكىش ئەلېن: ھاتە دىناكەى لە سالى سەدى ھىجرىدا بوۋە.

كىشى «متدارك» ئەۋلجەسەنى ئەخفەش داپھىناۋە. كىشى «جديد» لە داھىنراۋى «ئەۋۋوزەرجەمھەر»۵. كىشى «قريب» ھى مەۋلانا يۈۋسفى نەشاپۈورىيە. «متشاكل»-ش ھى زاناپەكى ئەم سەردەمىي دوايىە.

لە شىۋەى زانىارىيى عەرۋوزدا «مىزان» ھەيە، «مەۋزۋون» ھەيە؛ مىزان ئەۋ شتەيە كە ۋەكوۋ تەرازوۋ شتى پى ئەكىشرى، ۋەيا ۋەكوۋ پىۋانەيەك شتى پى ئەپتورى. لە عەرۋوزدا ھۆنراۋ بەۋ پىۋانەيە ئەپتورى، ئەگەر ۋەكوۋ ئەۋ و بە ئەندازەى ئەۋ دەرچۈۋ، ئەۋە تەۋاۋە، ئەگەر دەرئەچۈۋ تەۋاۋ نىيە.

ئەۋ كىش و پىۋانەش كە لە عەرۋوزدا ھەن ۋە لەسەر زمانى ئەۋ بە «رۇكن» ناۋ ئەبرىن، ھەشت

- واتە ئەم کیشانە- سەرەتا لە ھۆنراوی عەرەبیدا پەیدا بوون، بەلام ئەمە

روکنن؛ دوویان لەسەر پێنج پیت ئەرپۆن، شەشیان لەسەر حەوت پیت. ئەوانەش ئەمانەن:
 «۱- فَعُولُن. ۲- فاعِلُن. ۳- مفاعِلُن. ۴- مُستَفْعَلُن. ۵- فاعِلَاتُن. ۶- مفعولاتُن. ۷- مُفاعِلَتُن. ۸- مُتفاعِلُن».

ئەو شانزە ھەیا نۆژدە کیشە کە ھەن لەمانە دروست ئەبن، کە دوو ھەیا سییان بە پێکی ھەیا بە پاش و پێشی ئەکەونە پال یەک. ھەکوو لە کیشی درێژا ئەلن: «فَعُولُن، فَعُولُن، فَعُولُن، فَعُولُن». ھە لە کیشی «مُجْتَبَا ئەلن: «مفاعِلُن، فَعَلَاتُن، مفاعِلُن، فَعَلَان». ھەیا لە کیشی «رَمَل ئەلن: «فاعِلَاتُن، فاعِلَاتُن، فاعِلَاتُن، فاعِلُن».

«بەپیت» بەلای ھۆنەرەکانی عەرروزی عەرەبییە ھە بە تاقە ھۆنراویک ئەلن و ھەر بەلای ئەوانە ھە بریتیە لە دوو «مِضْرَاع» ھەیا «مِضْرَع»؛ واتە لە دوو نیو ھۆنراو، ئەمجا ھەر نیو ھۆنراویک چەند «پایە - رُكْن» یکی ھەیه.

پایە یە کەمی نیو ھۆنراوی یە کەم پیتی ئەلن: «صَدْر». پایە ی دوو ھەمی ھەر نیو ھۆنراوی یە کەم - کە ئەکەوێتە دوای ئەو نیو ھۆنراو ھە - پیتی ئەلن: «عَرُوز». پایە یە کەمی نیو ھۆنراوی دوو ھەم پیتی ئەلن: «ابْتِدَا». پایە ی دوو ھەمی ھەر نیو ھۆنراوی دوو ھەم - کە ئەکەوێتە دوایە کە یە ھە - پیتی ئەلن: «ضَرْب» ھە «عَجَز». پایە کانی تری کە لە بەینی «صَدْر» و «عَرُوز» و «ابْتِدَا» و «عَجَز» دان پێیان ئەلن «حَشَو» ھەیا زیادە و تیاخێنراو. ئەمجا ئەم پایانە - کە ھۆنراو کە لەوان دروست ئەبن ئەمانیش - لە چەند «پاژ - جُزء» - یێک دروست ئەبن. ئەم پاژانەش لە شیو ھە بەرە ی عەرروژدا ناویان: «سَبَب، وَتَد، فاصِلە» ھە. «سَبَب» لەسەر دوو جۆرە: سەبەبی سووک، سەبەبی گران. سەبەبی سووک: وشە یە کە کە تیکلۆ بێ لە دوو پیت، یە کە میان «جوولۆ - مُتَحَرِّك» و دوو میان «نەجوولۆ - ساکن» بێ. ھەکوو «سەر» لە کوردیدا و «ھَل» لە عەرەبیدا. سەبەبی گرانی: وشە یە کە تیکلۆ بێ لە دوو پیتی جوولۆ. ھەکوو «گەمە» لە کوردیدا و «لَک» لە عەرەبیدا.

«وتد» ییش لەسەر دوو جۆرە: کۆمەل و بلاو - «مجموع و مفروق». کۆمەل: وشە یە کە کە تیکلۆ بێ لە سێ پیت، یە کەم و دوو میان جوولۆ و سێیە میان نەجوولۆ بێ. ھەکوو «کەچەل» لە کوردیدا و «نَعَم» لە عەرەبیدا. ھەتە دی بلاو: ئەویش دیسان وشە یە کە تیکلۆ بێ لە سێ پیت، یە کەم و سێیەم جوولۆ و دوو میان نەجوولۆ بێ. ھەکوو «شەلتە» لە

ئەو ە ناگەيەنى كە ھۆنراوى كوردى ەيا تەنانتە فارسيش دوورن لە چەنبەرى ئەم كيشانە، بەلكوو ھۆنراوەكانى كوردىش چ كۆن چ تازە، ھەر دەرنانچن لە بالكيشانى ئەم كيشانە بەسەريانا. تەنانت ئەو ھۆنراوە كوردىيانەش كە لە پيش داھاتنى كيشدا دانراون، ەكوو ھۆنراوى كۆنى ەرەبى ئەوانيش ھەر بەر ئەم كيشانە ئەكەون!^(۱) مەبەست بەم

كورىدا و «مات» لە ەرەبىدا.

«فاسلە»ش دوو جۆرە: پچووك و گەورە. فاسىلەى پچووك: وشەيەكە تىكلآو بى لە چوار پىت، سى پىتى ھەول جولاو و پىتى چوارەم نەجولاو بى. ەكوو «كەلەبەر» لە كوردىدا و «سگنآو» لە ەرەبىدا. فاسىلەى گەورەش: وشەيەكە كە تىكلآو بى لە پىنج پىت، چوار پىتى ھەولەلى جولآو، پىتى پىنجەم نەجولاو بى. ەكوو «تەرەدەوەن» لە كوردىدا و «قَتْلَهُم» لە ەرەبىدا.

۱. بەلى! ئەو ەئوترى: كە ھۆنراوى كوردى بەر ئەو كيشانە ئەكەون، مەبەست ئەو ەيە: كە ئەو كيشانە «نىوار - ەرەز» يكن و بەسەر ھۆنراودا ھاتوون. ھۆنراو خۆى لە پيش داھاتنى كيشدا ھەبوو ە داھاتوو، بەتايبەتى ھۆنراوى كوردى ئەو سەردەمە كە كيش دانەھاتوو ەكوو زۆرتى ئەم دەورى دوايە. ھەر لەسەر ژمارەى پەنجە پۆشتوو. مەبەست بەو كە لەسەر ژمارەى پەنجە پۆشتوو ئەو ەيە: كە ژمارەى ئەو ەكراو، پىتى دەنگدار و بىدەنگ دراون لەيك و بەو جۆرە ھۆنراوەكەى پى دروست كراو.

پىتە دەنگدارەكان برىتى بوون لە «سەر - قَتَحَ. ژىر - گسَرَه. بۆر - صَمَه» - كە ئەمانە دەنگدارى كورتىن - ە لە «ئەلف» و «واو» - واو بە ھەردوو چەشنەكەيەو - «ى» - ئەويش بە ھەردوو چەشنەكەيەو - واتە گووشراو و بلاو لە ھەردووكانا. بىجگە لەمانە ئەو پىتانە كە ھەن ھەمويان بىدەنگىن. مەبەست بەو كە ئەوترى بىدەنگىن، ئەو ەيە: دروستبوونيان بەھۆى پىتە دەنگدارەكان و بزوتنەو ەي ھەردوو زمان لەناو دەمدا بە جۆرى كە بكەونە شوپى تايبەتى ئەو پىتانە، لەگەل دەنگىكى ئاوازەدار كە شان بەشانيان بىتە دەرەو.

جا ھۆنراوى كوردى پيش داھاتنى ەرروز، لەسەر ئەم پىچكەيە پۆشتوو، پاش ئەو كە ەرروز ھاتە ناو ە، توانى بال بكيشى بەسەريا - واتە بەسەر ھۆنراوى كوردىدا - ديسان ئەمەش ئەو ە ناگەيەنى كە ھەر خالى بى لە ھيجا ەيا پەنجە؛ ەرروز برۆا بەسەريا يا

ھۆنراۋانە، ئەو ھۆنراۋە ھەرە كۆنانە نىن كە پىش ئىسلامەتى كە وتوون.

نەروا، ژمارەى پەنجەكەى ھەر تىدايە.

كە كەوتە ئەم سەردەمى دوايى، ۋە بە تايىەتى كە بازارى «فولكلور» زىندوۋ كرايەۋە و گۇرانيىە نەتەۋەيىيەكان كەوتنەۋە برەو، لەسەر پروناكى ئەۋانە، جۆرى ھۆنراۋ گۇپا و ئەو قەسەيە داھات كە گوايە ھۆنراۋە دوور كەوتۇتەۋە لە ەررووز!..

بەلن! دوور كەوتۇتەۋە، بەلام ناتوانرى بوترى بە تەۋاۋى لىي بىيەشە، ۋەكوۋ ناشتوانرى بوترى ئەو ھۆنراۋانە كە لەسەر ەررووز ئەپۇن بىيەشەن لە ژمارەى پەنجە! ۋەكوۋ چۇن ەررووز شتىكە و پاش داھاتنى ھۆنراۋ ھاتوۋە، ژمارەى پەنجەش ھەرۋەھا پاش داھاتنى ئەو داھاتوۋە! بە پىچەۋانەى «هجا» ئەو لەگەل داھاتنىا شان بەشان لەگەلىا ھاتۇتە خوارەۋە.. پاش ئەۋە كە ناۋى ئەم دوۋە داھات، ئەللىن: ھۆنراۋى كلاسىك لەسەر ەررووز و پومانىتىك لەسەر پەنجە ئەروا. ئەمە ۋا پىشان ئەدا كە بوۋنى ھۆنراۋ ئەبى بەھۆى ئەۋانەۋە بى؛ ۋاتە زانىارىيى ەررووز و ژمارەى پەنجە ھۆنراۋ دروست بكەن!.. لەگەل ئەۋەشا ۋا نىيە؛ ئەۋانەى پىش مېژۋوى داھاتنى ەررووز و پەنجە، نە ەررووزيان زانىۋە نە ژمارەى پەنجە، كەچى ھۆنراۋىشان وتوۋە! ۋەيا ۋا ئەچىتە دلەۋە ئەۋى ەررووز ۋەيا ژمارەى پەنجە ئەزانى، پىۋىستە ئەبى ھۆنەرىش بى؛ ۋەيا ئەۋى ھۆنراۋ ئەزانى پىۋىستە ھەردوۋك ۋەيا يەككىيان بزانى! لەگەل ئەۋەشا ۋا نىيە، چۈنكە زۆرىكى زۆر ھەيە ھۆنەرە و ھىچ ەررووز و ژمارەى پەنجەش نازانى. ھۆنراۋ خورپە و بەشىكى نەننىيە لە دلى ھۆنەرەكەدا جىگىر ئەبى، بەھۆى ئەو بەشە نەننى خاۋايىيەۋە ھۆنراۋەكە ئەلن، پاش ئەۋە ەررووز ۋەيا ژمارەى پەنجەكەى بەسەرا ئەنوخىرنىتەۋە.

مەبەست لەم درېژەپىدانە ئەۋەيە: ۋەكوۋ چۇن نوخاندەۋەى زانىارى ەررووز بەسەر ھۆنراۋى رومانىتىكدا، ۋەكوۋ كراسىكى تەسك و ترووسك ۋايە كە كرايىتە بەر پىۋاۋىكى قەلەۋ، نوخاندەۋەى ژمارەى پەنجەش بۇ ھۆنراۋى كلاسىك، چەشنى سەمەرەيە؛ ۋەكوۋ پەخنە لە زانىارىيى ەررووز ئەگىرىي بەچاۋ رومانىتىكەۋە، چەشنى پەخنەش پرو ئەكاتە ژمارەى پەنجە بەچاۋ كلاسىكەۋە! ئەۋەندە ھەيە ئەۋترى: پىۋىستە ئەندازە و كۆتكەيەك ھەبى بۇ ئەۋە ياسا و پەۋشت تىك نەچى، ئەو ئەندازەيەش دانراۋە بە زانىارىيى ەررووز و ژمارەى پەنجە.

بوونى ئەم كىشانە لە ھۆنراۋا ئەو ھاگەيەنى كە پەخشان بە تەواۋى
بىيەشە لەمانە، پەخشانىش ھەر كىشى تىدا ھەيە با كەمترىش بى
لە ھى ھۆنراۋ. كىش لە پەخشاندا و بۇ پەخشان دىمەن - مەزھەرىكە
بۇ بەھىز كوردنى رستەكە و بۇ جوانىسى روالە تەكەيەتى. لە مەو ھاو
دەرئەكەوئ: كە كىش دىمەنىكى سروشتىيە بۇ رستە، جا رستە ھەر
رستەيەك بىت!..

۲- لە ھۆنراۋا سەروا ھەيە، كە ئەم سەروايە نىشانەيەكى ھۆنراۋى
و غەيرى كىشەكەيە. سەروا ئەو ھاو: كە دوايى ھۆنراۋەكان لە چەند
پىتىكدا ۋەكوو يەك بن، ئەم ۋەكوو يەكبوونە لە رستەي پەخشانىشدا
ئەبىت، ئەو ھەندە ھەيە ۋەنەبى شىتىكى پىتويست - لازم بىت.
بەپىچەوانەي ھۆنراۋ، بوونى لەودا پىتويستە.

ھۆنراۋ لە كىشى ھىجائىدا پىتويستە ژمارەي ھەر پارچەيەك لەگەل ئەوئى تىيا بە ئەندازەي
يەك بن. ھىجاي ئەم نىو ھۆنراۋانە لەبەر ئەو كە بە پەنجە ئەژمىرىن، پىتى ئەلەين
ژمارەي پەنجە. كىشى عەرووزىش دىسان ھەر ھىجائىيە، بەلام لە عەرووزدا مەرج نىيە
ژمارەي پىتى نىو ھۆنراۋەكان بە ئەندازەي يەك بن، چونكە كىشى عەرووز لەسەر بركەي
پىتى جوولائو و نەجوولائو ئەروا. جوولائوش لە نووسىندا ۋەك پىت نانووسرى، بەلكوو بە
ھۆي «ھەرەكە» ۋە دەرئەكەوئ و جۆرى بزووتنى پىتەكان پىشان ئەدا، بەلام لە كوردىدا ۋا
نىيە: ئەم پىتانە كە ھۆي جوولائى پىتە نەجوولائوكانن، خۆشيان شوئىتىكان لە نووسىندا
بۇ خۆيان دانائو!.

ئەمە و دىسان ھۆنراۋى كوردى، خۆي كەسيەتتىيەكى سەربەخۆي ھەيە و لە رىشە و
رەگەزدا جىايە لە زماىتىكى تىرى ۋەكوو سامى: لەبەر ئەمە، ھەرچەندە لەپاش داھاتنى
زانبارىي عەرووز، ئەم ھۆنراۋى كوردىيە - بەتاييەتى كلاسىكەكەي - تىكلاۋىيەكى لەگەلئىا
پەيدا كىد، بەلام ئەمە لەو كەسيەتتىيە سەربەخۆيەي خۆي ناخا كە ۋەختى خۆي ھەيۋو
و لەسەر ژمارەي پەنجە و پىت رويشتوو ۋ ئەروا!..

۳- وشەى ھۆنراو ئەبى ھەلبىژاردە بىت، ئەبى بە ئاوازەكەى و بە گوزارەكەى بىروباوەر و جۆشكى نەفسىى بدا بە دەستەو؛ واتە: ئەبى زیادە لە زەت و پىرۆزى و سۆزىكى مومسقىيى لە دەنگى وشەكانا ھەبىت، پەخشانى ئەدەبىش ئەمەى تىدا ئەبى، بە لام ناگاتە پاىەى ھۆنراو، چونكە ھەندە وشەىەك ھەىە لە ھۆنراودا بەكار ئەھىترى، ئەگەر رستە پەخشان بى، ئەو جۆرە وشانەى تيا بەكار ناھىترى!!

۴- ئەمجا وىنە ئەندىشەىەكان وەكوو: «لىكچوون، خوازە، خواستن، گۆشە، جوانىى بايس، دژىەك^(۱)»، ئەمانە لە ھۆنراودا ھىز و پىز و دىمەنىان زۆرتەر ھەتا لە پەخشاندا، ئەمانە ئەگەر لە پەخشانا ھەبن، ئەبى زياتر لا بەلاى ئاشكرایىەو بەكن، پاشان بەلاى كارىگەرىیەو؛ مەبەستى يەكەمىش لە ھۆنراودا كارىگەرىیە نەوەك ئاشكرایى؛ وەكوو چۆن مەبەست لە پەخشاندا ئاشكرایىە نەوەك كارىگەرى.

لەبەر ئەمە، گۆشە و خواستن زۆرتەر لە ھۆنراودا ئەبن، لىكچوون زۆرتەر لە پەخشاندا. ئەم جىايىەش لەبەر ئەوەىە چونكە: ئىش و كارى ھۆنراو كارىگەرىى و پىكھىنانى خورۆشە، ئىشى پەخشان تىگەياندن و ئاودان و رووناك كردنەوەى ژىرىیە؛ لەبەر ئەمە ھۆنراو زۆرتەر پىوىستى پىيان ئەبى، بۆ ئەو بە تەواوى كاروبارى خۆى بە ئەنجام بگەىەنىت. پەخشان، كە وەریان ئەگرى بۆ سەرنج و ئاشكرایىەكە، ئەگەر ھات و ئەم پەخشانە لە وەرگرتنى ئەمانەدا رىگای ھۆنراوى گرت - واتە زۆر

۱. «دژىەك»: بەرانبەرىكدنى دوو شتى نەگونجاون پىكەو لە ھۆنراودا، كە پىيان ئەوترى:

«مُطَابَقَه» و «مُتَضَاد». وەكوو گەرمى و ساردى، رووناكى و تارىكى، شەو و رۆژ، نزمى و

بەرزى و... ھتد.

لەگەلئان خەرىك بوو و زیاد لە ئەندازە وەرىگرتن. ئەو لە پىنگاى خۆى لای دا و مەبەستى بە جى نەهینا!...

۵- لە ھۆنراودا سەربەستى زیاتر ھەيە، بۆ ئەو ھەم و شە لە ھەر شوپىنىكا دابىرى دائىرى، ئەمەش لەبەر ئەو ھەيە ھەم لە ھۆنراودا پىوئىست بەو ھەيە ھەم كە كىش دروست بکرى، لەبەر ئەم پىوئىستىيە پستە بە جۆرىكى غەير سروشتى دیتە ناو ھەم؛ بەلام لە پەخشاندا پستە لە چەشنە سروشتىيەكەى خۆى لاندارى، مەگەر لەبەر مەبەستىكى پۆشراوى وەكوو ترساندن و بریاردانىك نەبى!..

۶- ھۆنەر لەبەر ئەو ھەمەتوانى پىكى و نىزىكىيەك پەيدا كا لەبەينى كىشە ھۆنراوىيەكانا و لەبەينى وشە ھەلچنراوى زمانىيەكانا، ئەبى پەنا بەریتە بەر يەكى لەم دوو شتە:

يا ئەبى گوى بە كىش نەدا - كە ديارە ئەم گوى نەدانە زيان و نارىكىيە بە ھۆنراو ھەم ئەگەيەنئى، چونكە پستەكە بە جۆرىكى سروشتىيە نايەتە ناو ھەم.. يا ئەبى وشە لە شوپىنى خۆيا دانەنئى - كە لەمەدا پىوئىستىيە ھۆنراوىيەكە پەيدا ئەبى و ئەو دیتە ناو ھەم كە ئەلئى: «ئەوى بۆ ھۆنەر دروستە، بۆ بىجگە لە ھۆنەر دروست نىيە».. ئەم قسەيە ئەو ئەگەيەنئى: كە ھۆنەر ئەتوانئى بە ھەموو جۆر بۆ پىكەوتنى ھۆنراو ھەم، دەستكارى وشەكە بكا؛ وەكوو لى كورت بكا ھەم، وەيا درىژى بكا ھەم! ئەمانەش بۆ ئەو ئەكا كە مووزىقاى ھۆنراو ھەم دروست بكا؛ ديارە ئەم جۆرە شتانە لە پەخشاندا نىيە. كەوا بوو، بەمەش پەخشان لە ھۆنراو جيا بوو ھەم.

۷- لەبەر ئەو ھەم كە ھۆنراو زیاتر ئەكەوتتە ناو ھونەر ھەم و زیاتر

باروۋى ھونەر دروست ئەكا، زۆرتەر لا ئەكاتهۋە بەلای كورتېرىيەۋە، لەبەر ئەمە ئەتوانى ھەر پەگەزە سەرەكان يېنىتەۋە لە رستەكەيا. ۋەكوو: «مُسْنَد» و «مُسْنَد إِلَيْهِ»، يا ھەر يەككىيان، يا «مُقَدِّمات» باس بكا و نەتيجە خۆى لە خۆيا دەرکەۋى؛ يا نەتيجە بليّت و واز لە موقەددەمات يېنى؛ يا پىتى پى بەستەۋە - ھەرفى رەبت - زۆر يېنى. ھەروەھا لا بکاتەۋە بەلای ھيما و جەفەنگەۋە و ھىچ پىۋىستىي بە دەرېرىن و گوزارشت ليدانەۋە نەبى. بەلام ئەمانە ھىچيان لە پەخشانان، چونكە پەخشان رستەيەكە ئەگەر شتى جياي لە ئاشكرا تيدا ھەبوو، لەوانەيە لە پەخشانىي بکەۋى!..

۸ - ھۆنراۋ بە پىت و گوزارەكان ئەناسرىتەۋە، پەخشان وانىيە؛ واتە: ھۆنراۋ ئەگەر وشەكان و ريختەكەي نەمىنى، سەرى تيا ئەچى، بەلام پەخشان ئەگەر خودى وشەكانىشى نەمىنى، گوزارەكەي ئەمىنى و ئەخرىتە ناو چوارچىۋەيەكى ترەۋە؛ ھەروەھا ھۆنراۋ ئەگەر «نَص» كەي نەمىنى و بخرىتە قالبى چەشنە وشەيەكى ترەۋە، ئەۋە نابى ناو بنرىتە ھۆنراۋ! ھەر لەبەر ئەمەيە بۆيە ئەۋ ھۆنراۋانە كە ۋەرئەگىرېرىن، ئىتر لە ھۆنراۋى دەرئەچن و ئەۋ ناۋەيان نامىنى!..

۹ - ديسان لە شىۋەي ھۆنراۋدا ۋەسپىكى تى تاييەتى ھەيە، كە ئەمە پاكزىي ھەموۋىەتى و لەگەل چەشەي ھۆنەردايە؛ ھۆنەر ئەۋ ھۆنراۋە كە دايئەرىي، سىروشتەكەيەتى كەۋا ھىز و جوانىي ئەدا بە ھۆنراۋەكە و بەۋ ھۆيەۋە كەسىيەتيە ھونەرىيەكەي دەرئەكەۋى. لەبەر ئەۋ سىروشتەيە، بۆيە ئەۋانەي كە لە ھۆنراۋ ئەكۆلنەۋە، ئەكەۋنە سەرسامىيەۋە و ناۋى ئەۋ كەسىيەتيە ھەندى جار بە «بلىمەتى» و

هەندى جار بە «بەش» و هەندى جار بە «خورپە» ئەبەن! چونكە
ئەگەر هۆنەرەكە خۆى بىنى، ناتوانى ئەو لىكۆلېنەوئە لە هۆنراوئەكەى
خۆيا بكا، وەكوو يەكىكى تر كە ئەيكا!!!..

دەسلەلاتى پەخشان لە ئەدەبدا!

کە باسى ئەدەب ئەکرى، زۆرتر ئەو بە دلا دیت: کە ئەدەب بریتی بى لە ھۆنراو، وەيا ئەو ئەنجامانە کە ھۆنراو ئەیدەن بەدەستەو، پەخشان ئەو پى ناکرى؛ لەبەر ئەو ئەبى ھۆنراو پایەى ھەر بەرز بگرى بۆ خۆى!!! ئەم واچوونەدڵەو ھەش لەبەر ئەو بوو کە دوور نەبوو تا ئىستا لە زمانى کوردیدا لىکۆلینەو و شى کردنەو یەکی زانیارى بەرانبەر بە شىکردنەو یە ئەم دوو نەکرا بى. بەلکوو ھەر ئەو زانراو: کە ئەدەب ھۆنراو و ئەو پەخشان بى پایەى وای نییە! جا لەبەر ئەو، پىوێستە ئیمە لە چەبوونی زانیارى ئەم دوو تۆزى بکۆلینەو، بۆ ئەو پلەى ھەردوو لایمان بەرانبەر بە شىکردنەو یە زانیارى بۆ دەرکەوئ:

و ھەکوو تىگەشتین: ھۆنراو لەسەر سۆز و پەخشان لەسەر بیر ھەستاوئ؛ بیر بۆ ھۆنراو یاریەدەرى سۆزەکە، سۆزىش بۆ پەخشان یاریەدەرى بیرەکە. کە وابوو ئەدەبىکى ھۆنراو ئەگەر بیرەکە یارمەتى نەدا، بە ئەدەب ناژمىرى، و ھەکوو ئەدەبىکى پەخشان ئەگەر سۆزى لەگەل نەبى بە ئەدەب دانانرى!..

لەمەو ئەو دەرکەوت: کە ئەدەب سۆزە و بیر؛ پاژى دوو لە ئەدەبى ھۆنراو بوو بە بیرەکە، کە ئەم بیرە پاژى یەکەمى ئەدەبى پەخشانە. ئەو ھۆنراو کە بە ئەدەب دانراو، بەبى یاریەدەرەکەى ناتوانى بەرگى ئەدەب بکا بە بەردا، کە ئەم یاریەدەرە یەکەم بەشە بۆ

ئەدەببەکی تر - کە ئەدەبی پەخشانە..

کەوابوو، دەرکەوت: کە پەخشان دەستیکی زۆری هەیه لە
 دروستکردنی ئەدەبدا و ئەتوانی بوتری: ئەدەب بەبی پەخشان دروست
 نابێ، دروست نەبوونە کەشی لەبەر ئەوێه - وەکوو وترا: ئەم لەسەر
 بیریک دروست ئەبی کە ئەو بیرە پاڤیکی هۆنراوە. ئەمە و ئەگەیهنی
 کە لە نەبوونی ئەم، هۆنراوە کەش نابێ؛ چونکە نەبوونی پاڤ، نەبوونی
 «هاماو - کُل»! کەوابوو دەسەلاتی پەخشان لە دروستکردنی ئەدەبدا
 بە ئەندازە دەسەلاتی هۆنراوە!...

پەخشانی زانیاری

پەخشانی زانیاری - که ئەمە یەکیکە لە دوو لقە ی پەخشان - بریتییە لە:

«وتار» - مَقَالَة. مێژوو - تاریخ - ژیان نامە - "سیرة". وتووێرە - "مناظرة". دانان - "تألیف"...

که هەریەک لە مانە مەیدانیک ئەگێرن و سووچینک لە سووچەکانی ئەدەب دروست ئەکەن. وەکوو چۆن پەخشانی ئەدەبیش بریتییە لە:

«وەسپ»، «رِوَايَة» - که گێڕانەوێ باسیکە..، «مَقَامَة» - که خوتبە وە یا ئامۆژگاری وە یا گێڕانەوێ باسیکە لە کۆرپیکا و بەسەر کۆمەڵیکا..

"رِسَالَة" - که ئەو نامە یە وە ئەنێرێ بۆ یەکیکی تر.. خەتابە.. بەبێ گومان ئەگەر ئەم هەمووانە نەبن، ئەو ئەگە یە نێ که بەشتیکی زۆر زل لە ئەدەبا نەبوو.

ئەمێنیتە وە سەر ئەو بزانین: ئەم رەگەزانە که ئەدەبی پەخشانی زانیاری لەوان دروست ئەبێ، چین و چۆن باس ئەکړین؟..

«وتار»؛ و تار، لە پەخشانی زانیاریدا ئەو یە: که نووسەرە که باسیکی زانیاری، یا ئابووری، یا کۆمەڵایەتی یا شتیکی تر دێنی و لەسەری ئەروا و شەرحی ئەکا، بە بەلگە بە خەلکی ئەسەلمێنی و ئەبیاتە دلیانەو. وەکوو ئەمە یە، ئەو شە که ئەو نووسەرە باوەرێکی تایبەتی خۆی وە یا بیرێکی تیکرایی هە یە، ئەو دێنی ئاشکرای ئەکا و لەسەری ئەروا.

«مێژوو»؛ لە مێژوودا دوو باوەر هە یە: که ئایا مێژوو زانیاری یە یا

ئەدەب؟..

ئەو کەسە کە تەماشای میژوو ئەکا، بەو چاوەوە: کە میژوو کارەسات کۆ ئەکاتەو و میژوونووسە کە لێی ئەکۆڵێتەو و باسی بابەتەکانی ئەکا [و] ئەلێ: ئەمە زانیارییە کە وەکوو زانیاری «زەوی ناسین - ژیلۆژی» تەنھا هەر ئەمە و هیچی تر؛ واتە کە ئەلێ: زانیارییە، مەبەستی ئەو نییە کە زانیارییە کە وەکوو زانیاری «گەردوون - فەلەک» کە پێویست بە بینین و تاقیکردنەوی پڕۆلەتی بێ. وەیا وەکوو زانیاری کیمیا کە پێویستی بە تاقیکردنەوی کردەویی بێ، بەلکۆ ئەلێ: زانیارییە کە تەنھا بۆ لیکۆڵێنەو و شیکردنەوێ.

ئەو کەسەش بەو چاوەوە سەیر ئەکا: کە پێویستە بۆ میژوو بیرێکی وردی نازکی نووسەرە کە هەبێ بۆ ئەوە بتوانێ کارەساتەکان ڕێک بخا و وەکوو ئەلقە ی زنجیر بیانۆنێتەو و گیانێکیان بکا بە بەرا و دەسەلاتێکی تەواوی لە ڕێکخستنی ڕستەدا هەبێ؛ جا ئەو کەسە لەم پڕۆوەوە ئەلێ: میژوو بوو بە ئەدەب و نەبوو بە زانیاری!.

میژوویش دوو ڕەگەزی هەیە: یەکن «مایە» کە ی، یەکن ڕینگای ڕێکخستە کە ی - کە شیوەی ژیری و ڕێچکە یەتی -... مایە کە بریتییە لە: کارەسات و هالۆهەوالی رابووردوو، ڕێچکە و شیوەی ژیریە کەش بریتییە لە کۆکردنەوی کەرەستە و بەلگە ی میژوویی و لیکۆڵێنەو و گوزارشت لێ دانەوێ.

«ژیاننامە»: ژیاننامەش میژوویەکی تایبەتیە بە ژيانى تاقە کەسێکەو کە ئەوەش بە زۆرتر سێ ڕینگای هەیە:

یەکمە ئەوێ: کە ئەم میژوونووسە ژيانى یەکیکی تر ئەنووسێ، بە

هه موو جوړ له لايه ن په خنه گرتن و پرسته دانانه وه ته توانى سهر به ستيى
خوى بنوئينى^(١).

دووم ته وه يه: كه هم ميژونووسه پيگايه كى دوور بېرى؛ واته: دينى
بيرو باوه پرى ته و كه سه كه ته و لىي ته نووسى، ته ينووسى؛ به بى ته وه
ته و هيچ په خنه يه كى لى بگرى، وه يا بگه پرى به شوين پرسته ي جوانى
ته و كه سه دا و بيهينى، به لكوو له وانه يه گه لى شتى بى كه لكيشى هه ر
باس ته كا^(٢).

سيهم: ته و ژيان نامه يه كه ته و ته ينووسى، باسى ژيان و رابواردنى
خوى ته كا و نووسينه كى له ئاقارى خوى ده رناچى^(٣).

«وتوويره»؛ ته مهش ته وه يه: كه دوو كه س له باسيك ته دوين
و قسه ي ليوه ته كهن، هه ردوو لايان به به لگه دينه ناوه وه بو ته وه
راستيه كه ده ركه وى.

هه رچه نده مه به ست به وتوويره ته مه يه كه و ترا، له گه ل ته وه شا
جيا ييه ك له مه به سته كه يدا هه يه له به ينى وتوويره ي ئيستا و هى
سهرده مى پيشوودا؛ مه به ست له وتوويره ي ته و وخته دا به ته واوى
ده ركه وتنى راستيه، به پيچه وانه ي سهرده مى پيشوو، له وا زياتر بوږدانى
به رانبه ركه ي بووه.

له وتوويره دا پرسته و شيوه ي وشه يى كاريكى زور ته كاته سهر

١. وه كوو پيگاي «سه ججاي» له ژيانى مه لاي جزيريدا. وه يا «خال» له ژيانى موفتى
زه هاويدا.

٢. وه كوو پيگاي «رشته ي مروارى».

٣. له كورديدا شتيكى وا نيه.

بەرانبەرەكە، لەم پروووە وەنەبى جىايەكى ھەبى لەگەل وتار و خەتابەدا. بەلام لەلايەكى ترەو لەوان جيا ئەبىتەو؛ لەویدا كە ئەم -واتە وتوویرە- بەستراوە بە بەرانبەرەكەيەو، چونكە بناغە و باسى وتوویرەكە ھەر لەسەر ئەو شتە ئەروا كە ھۆى تىك گىرانەكەيانە. ئەبى ھەردوو لايان چاويان لەوە بى، شتىك كە بەكەلكى باسەكەيان نەيەت و لەو كەمەيە دەرچىت، نەيلن. ئەگەر ھات و يەكەك لەوان پىويستيان كەوتە لاى شىوێ خەتابە، ئەم پىويستىيەش بۆ ئەو كە بتوانى كار بكاتە سەر بەرانبەرەكەى، ئەبى زۆر خۆى لەوە پيارىزى كە بە تەواوى نەچىتە ناو جەرگى ئەو شىوێ خەتابەيەو، چونكە وتوویرە لە پىش ھەموو شتىكا باسكى ژىرى و پىسەلماندنە و ھىچى تر؛ واتە: ئەيەوئ لە پىگای بەلگەى ژىرىيەو وىستەكەى خۆى بسەلمىنى بە بەرانبەرەكەى.

«دانان»؛ دانان، لەگەل شتائەبى، لە ژمارە و ھەندەسە و گەردوونە، لە ئەدەب، لە سروشتى و كۆمەلايەتى و شتى تریش. ھەريەك لەمانە ديارە كارىكيان ھەيە بۆ دروستبوونى دانراو، ھەروەھا كەسيەتى دانەرەكەش كارىكى تر ئەكاتە سەر دانراو كە.

دانەرى وا ھەيە لەكاتىكا كە شتىك ئەنووسى، شتەكەى ھەموو لە ژىر پەردەيەكى زانىاريدايە، واتە ئەو گەفتوگۆ و دوانە كە لەو شتە ئەدوئ و قسەى لىو ئەكا، ھەمووى پەردەى زانىارى بەسەرا ئەكىشى، زۆرتر ئەگەرئ بەشوين شتى راستىدا، لە ئەفسانە و پارزونيەى گوى ئاگردان خۆى دوور ئەخاتەو، بەلكوو بەگيانىكى زانىارى گوزارشت لە ھەموو

شته كان ئەداتەو^(۱).

دانەرى واش ھەيە كە شيۋەيەكى چىرۆكىي ۋەئەگرئ لە دانراۋەكەيا،
واتە: ۋەكوو ئەوەيە كە گۆيا لەگەل مەردمى ئەو سەردەمە ژيايىت
و لەگەليان بوويىت، ئەوئەندە ھەيە كارەساتەكە بە شيۋەيەكى جوان
ئەگىرپىتەو، ئىتر بۆ ليكۆلپنەو ۋ چوونە بنج و بناۋانپەو ۋە خۆى نابەستى
بە پىچكەي زانىارىيەو^(۲).

جۆرە دانەرىكى تىرىش ھەيە كە ۋەكوو ئەدەيىكى زانا كورتىي
كارەساتەكە ئەگىرپىتەو، بەلام لە شوپنە گىرگەكانيا، گىرپانەو ۋەكەشى بە
جۆرىكە ۋەكوو دەمەتەقئ بئى لە بەينى دوو كەسدا.

۱. ۋىنەي ئەمەشيان ھەر ۋەكوو پىچكەي «سەججادی» لە ژيانى «ئەحمەدى خانى»دا.

۲. ۋىنەي ئەمەيان ۋەكوو پىچكەي «دوكتۆر پەھىمى قازى» لە چىرۆكى «پىشمەرگە»كەيدا.

ترۆمی په خشان!^(١)

ئەمانە ی پێشوو که باس کران، بەراوردیک بوو لە بەینی په خشان و هۆنراودا. لە لایەکی تریشەو ئەو بوو: په خشان بوو بە دوو بەشەو: په خشانی زانیاری، په خشانی ئەدەبی. په خشانی زانیاری بریتی بوو لە: «وتار، میژوو، ژياننامه، وتووێره، دانان». په خشانی ئەدەبیش بریتی بوو لە: «وەسپ، گێرانه‌وه‌ی باس، خۆتبه‌وه‌یا ئامۆژگاری وەیا گێرانه‌وه‌ی باسێک لە کۆرپیکا و بەسەر کۆمەڵیکا، نامە، خەتابە».

ئەمجا پێجگە لەم بەشکردنە که لەم په‌خشانەدا کرا، لە لایەکی تره‌وه‌ بە جۆریکی تر هەر ئەم په‌خشانە - ئەدەبی بی یا زانیاری - ئەبی بە سێ جۆره‌وه‌:

یەكەم: په‌خشانیکی پرووتی ساده‌ که دووره‌ له‌ هه‌موو جۆره‌ خۆعه‌زیه‌تدانیك بۆ دانانه‌که‌ی، وه‌ پرووته‌ له‌ هه‌موو پیشه‌یه‌کی به‌ لاغی. ئەمەیان دیاره‌ زۆرتری په‌خشانە زانیاریه‌ که ئەگریته‌وه‌.

دووهم: په‌خشانیکه‌ که‌ خاوه‌نی کێشی بی‌سه‌روایه‌؛ واته‌ مه‌وزوون و بی‌قافیه‌؛ که‌ ئەمە له‌ لای زانیانی به‌ لاغه‌ پێی ئەلین: «نثر» ی «مُرَجَز». سێیه‌م: په‌خشانیکه‌ خاوه‌نی سه‌روادار و هیچی تر؛ واته‌: سه‌رواداری هه‌یه‌، به‌لام کێشی نییه‌؛ که‌ له‌ لای زانیانی به‌ لاغه‌ پێی ئەلین: «نثر» ی «مُسَجَّع».

به‌شی یه‌که‌م پێویست به‌ قسه‌لیوه‌کردن ناکا، چونکه‌ ئاشکرایه‌.

به‌شی دووهم - که خاوه‌نی کیشی بی‌سه‌روایه - واته له‌گه‌ل یه‌کی له‌کیشه‌کانی هۆنراودا پڕ ئه‌که‌وئ؛ به‌لام وه‌نه‌بی ئه‌و پرستانه‌که ئه‌هینرینه‌وه هه‌موویان یه‌ک سه‌روایان هه‌بی^(۱). وینه بو ئه‌م به‌ش‌ه‌یان وه‌کوو ئه‌لی:

«پشته‌ی مرواری قسه و باسیه، نه‌وای قومریان وینه‌ی رازیه.
بیره ورده‌که‌ی خوراک‌ی گیانه، قسه‌ی ره‌وانی ته‌لی که‌مانه»^(۲) لیره‌دا کیش هه‌یه، به‌لام سه‌روا جیایه.

دیشان ئه‌مه و بینجگه له‌مه‌ش: ئه‌و پرستانه‌که دانه‌نرین، با ئه‌گه‌ر هات و وه‌کوو کیشه‌کانیان پڕیک بوو، سه‌روا کانیشیان هه‌ر پڕیک بوون، وه‌کوو ئه‌م پرسته‌یه که ئه‌لی:

«قه‌له‌م که نووسی نه‌خشی زه‌ر گفتی، شه‌یدای ده‌نگی بوو که‌وا ژنه‌فتی. ئه‌و ده‌نگه ده‌نگی نه‌وای خانی بوو، شمشالی گیانی نه‌وجه‌وانی بوو.»^(۳) پێویسته له‌گه‌ل ئه‌م پڕیکی کیش و سه‌روادا، دانه‌ره‌که‌ی نیازی ئه‌وه‌ی له‌گه‌لا هه‌بی که ئه‌مه هۆنراوه، ئه‌گه‌ر ئه‌و نیازه‌ی له‌گه‌لا نه‌بوو، نابێ به‌هۆنراو، به‌لکوو هه‌ر به‌ر په‌خشانه خاوه‌ن کیشه بی‌سه‌رواکه ئه‌که‌وئ و وه‌کوو ئه‌م پرسته‌یه لی دیته‌وه که ئه‌لی:

«هاژه‌ی قه‌له‌زه‌ی شه‌تاوی به‌فراوان، له‌گه‌ل نه‌وای رۆحه‌فزای بولبولان تیکلاوه، ره‌شماتی پڕ له‌مالی وه‌ک ره‌شخالی گۆنای ئالی ناو ده‌سمانی دلخوازان هه‌لدراره»^(۴).

به‌شی سێهه‌م که په‌خشانی سه‌رواداره و کیشی نییه، ئه‌مه‌ش ئه‌بی

۱. مه‌به‌ست به‌ سه‌روا پێش سه‌رواشه.

۲ و ۳ و ۴. میژووی ئه‌ده‌بی کوردی.

بە سى جۆرەوھ:

«(۱) ھاۋرپو - مۇتۋازى. (۲) ھاۋسەر - مۇطرف. (۳) ھاۋكىش - مۇتۋازن». بەشى يەكەم - كە ھاۋرپوھ - ئەۋەيە: كە لە دۋايى دوو رىستەي لەشۋىن يەكەۋە دىن. ئەمە لە لايەن كىش^(۱) و ژمارەي پىت و پىتى دۋايىەۋە «خرف»ى «زۋى» - كە پىتى بىچىنەيى سەرۋاكەيە و پاۋەستانى سەرۋاكە لەسەر ئەۋە - يەكن. ۋەكوو ئەم رىستەيە كە ئەلى: «دئۋى بارانى بى ژمارەي خۆشەختى، ھەموو لايەكى گرتىبوو، خوانى فراۋانى بى ئەندازەي، ھەموو سوۋچىكى پىر كىردىبوو». ۋەيا ئەلى: «خۆشخوان و خۆشەۋا، شۆرىشگىر و بى پەرۋا».

بەشى دوۋەم - كە ھاۋسەرە - ئەو سەرۋادارانەن كە لە دوو ۋەيا لە چەند رىستە و بەندىكى بەشۋىن يەكدا دروست ئەبن. ئەمەيان لە لايەن كىش و ژمارەي پىتەۋە ۋەكوو يەك نىن، بەلام لە پىتى دۋايدا^(۲) ۋەكوو يەكن. ۋەكوو لەم رىستەيەدا كە ئەلى:

«تىشى رۆژ لەۋ دانگى ئىۋارەدا لەسەر زەنگۈنى بەفر لەۋ بىنارەدا، ۋەكوو رەنگى شاپەرى پەرى خەرمانەي داۋە؛ گولۇپ گولۇپ لە دئۋى دئۋى ئەۋ بەفراۋە بە رىز ۋەستاۋە، ۋىنەي بى ۋىنەي رۆژيان بىا ئالۋە»^(۳).

ۋەيا ئەلى: «ۋەفا نەبوو كە تۆ لە ديارى كامەرانىي جاۋى نەرىژىت،

۱. مەبەست بەم وشەي كىشە: بەرانبەرىكىدەنە، ۋاتە: لە لايەن بەرانبەرىكىدەنە و ژمارەي پىت و پىتى دۋايىەۋە يەكن.

۲. مەبەست بە پىتى دۋايى، دۋايى تەۋايى رىستەكەيە، نەۋەك بەشىك لە رىستەكە.

۳. مېژۋى ئەدەبى كوردى.

لە بازاري ژيانا بەرگى نەپۆشيت، لەناو يارانا ييرى نەبەخشيتا».

بەشى سىيەم - كە ھاوكيشە - ئەو سەرۋادارانەيە كە لە دوو ۋەيا چەند
پستەيەكى يەك بەشۈين يەكدا دروست ئەبن، (ئەمە لە پەخشان و
ھۆنراۋدا ھاۋبەشن) لە كىشدا بەرانبەرن، بەلام لە پىتى دوايدا جيا
ئەبنەۋە. لە پەخشاندا ۋەكوو ئەم پستەيە كە ئەلى:

«يىرى لەپەر فريو سەرەۋژوور لەو ئاسمانى شىنەۋە، ھىناۋيە
گول دەستەي شىعري، خالىيە لە كەم و زۆرى كىن، داۋيە بەدەست
ئەو كەسانەۋە ۋا چاۋەرپى ئەدەب و تىنوۋى ئەون!».

لە ھۆنراۋىشدا ۋەكوو ئەم ھۆنراۋەي «مەھوى» كە ئەلى:

لەسەرخۆچوونە، شەيدا بوونە، قورپىوانە، سووتانە
ھەتا مردن مەھەببەت ئىشى زۆرە، رىزى لى دەگرم!

ترۆم و مەبەسى ھۆنراو^(۱)

شتىكى تر ھەيە شىناساندى ئەدەب ئەيگىرىتەۋە؛ ۋەكوو ئەۋە
كە ئەۋترى چەمكى ئەدەبى سەرۋكى - بە چاۋپۇشى لە پەخشان و
ھۆنراۋ - ۋەكوو ئىمە لەسەر چەشەى زمانى خۆمان وتمان؛ كۆن و نوى
ۋەيا لەسەر گوزارشتى تازە ئەلئىن؛ كلاسىك و رومانىك.

كلاسىك، ھەر لە سەردەمى يونانىيەكانەۋە ھەبوۋە و تايبەتى بوۋە بە
چىن ۋەيا رېچكەيەكى تايبەتتەۋە؛ ۋاتە؛ بە سەر و بالاي ئەۋ چىنەۋە يا
بەۋ رېچكەيەدا ھاتتە خوارەۋە. لەۋدا زۆرتر بايەخ دراۋە بە پارازىدەۋەى
ۋشە. پاش ماۋەيەك بەرانبەر بە كلاسىك ئەدەبى رومانىك پەيدا
بوۋ؛ ئەم، ئەۋ ياسا پىشۋەى تىك دا، لەباتى ئەۋە خەرىك بى ھەر
بۇ چىنىك، دەستى دا بە خىزمەتكردى ھەموۋ كەسىكەۋە. سۆز كەۋتە
جوۋلە، گوزارە زال بوۋ بەسەر ۋشەدا. لە راستىدا ئەم رومانىكە ئەدەبى
لەۋ چوارچىۋە تەنگە رزگار كرد و داي لە شەقەى بال بۇ ئاسمانى
خەيال!...

ماۋەيەكىش بەم جۆرە رومانىك لەگەل ئەندىشەدا خەرىك بوۋ،
ۋردەۋردە ۋاي لى ھات لە چۆنىەتى بناغەى كارەسات دوور كەۋتەۋە!
داھاتنى شتى تازە و پىشكەۋتنى پىشەسازى، پۆزبەرپۇز بۇ پىشەۋە بە گور
سنگى ئەنا؛ رومانىك لە دەرياي خەيالەكەى خۇيدا نقوم بوۋبوۋ، پىي
نەئەكرا لا بكاتەۋە بەلاى ئەم شتە داھاتوۋە تازانەۋە و بەلاى چۆنىەتى

۱. ترۆم: نەۋع. مەبەس: غەرەز - "غرض - أغراض".

پرووداۋە!.. لە ئەنجاما ئەدەبىيىتى تر بە ناۋى ئەدەبىي «سەريالى» يەو
پەيدا بوو، كە بە تەواۋى لە گەل چۆنىيەتى ئەم شتانەدا بگونجى!..^(۱) بەم
جۆرە كلاسيك، رومانتيك و سەريالى پەيدا بوون، ۋەيا بەرەبەرە ئەم
ناۋانە بۆ ئەو جۆرانەى ئەدەب داھات. لە مەو ۋە ئە چىتە دڵەو كە لە بەر
ئەو ئەدەبى سەريالى شۆرشى پىشە سازى و شتى تازە بابەت داى ھىتاۋە
و ناۋى «واقىيى» داۋىتى؛ واتە ئەمەيان بە تەواۋى لە چۆنىيەتى شتەو
قسە ئەكا، ۋە ئە چىتە دڵەو لە سەردەمەكانى پىش داھاتنى ئەمدا؛ واتە:

۱. ۋەيا بە گوزارشتىكى تر ئەلەين:

ئەدەبىي كلاسيك پال ئەدا بە عەقلەو، واتە ژىرى حوكم ئەكا بە سەريا، زاراۋەى زمان
«قواعد»ى «لغة» لەوا بە مەرج گىراۋە. ھەرۋەھا ئەم ئەدەبىي كلاسيكە زياتر مەيل ئەكا
بەلاى شوئېن ھەلگرتنى كۆنەكانەو، ۋە كوو «اغرىق» و پۆمان. ئارەزوۋى لە نىزام و
بەستەنەۋى شتە بۆ ئەو ھەركە بۆ خۆيى پروو ئەدا. پال ئەدا بە بىر و قەرچەو، گوئ
بە «انفعالات» نادا. بە كورتى مەزھەبىكە ئارەزوۋى بەلاى گەورەكانەو ۋە سىروشتى لە
سىروشتى ئەوانايە!

ئەدەبىي رومانتيك پىشت ئەدا بە تاك «فەرد»ەو، ئەيەۋى لە قىوودى كۆمەلەيەتى رىزگارى
بى، بەلكو ئەيەۋى كە نەفسى ئىنسان رىزگارى بى لەو زنجىرانەى كە پىتى بەستراۋنەتەو؛
گىيانى تاكىي زىاد كرد؛ واتە تاك پال بەدا بە خۆيەو، ئەو تاكەى خستە سەر ئەو كە
رەشپىنى، زۆر بىر كەردنەو لە كاروبارى ئاينىنى، وردبوۋنەو لە كەون و لەو ئاشنايەتتە كە
ئىنسان ھەيەتى بە كەونەكەو، ئەمانە بكا بە نىشانەى خۆى.

لە بەينى كلاسيك و رومانتيكدا مەزھەبىكى تر جگە لە «سەريالى» پەيدا بوو بە ناۋى
«پارناسى» يەو.

«پارناسى» دەستەيەكن نىسبەتى خۇيان ئەدەنە لاي «پارناس» - كە كىۋى «ئەپۇلۇن» - لە
يونان و بەلاى يونانييەكانەو خۋاى ھۆنراو بوو! گوايە ئەمانە ئەلەين: سىرووش لە خۋاى
شيعرەو ۋە رەنگەرن و بەم ھۆنراۋەيان خۇيان لە پاىە و پىزى رەمەكى مەردم دور
ئەگەرن!.. ھەرۋەھا بە گرتنى ئەم رىگايەيان ئەيانەۋى بگەرنەو بۆ كلاسيكى يونان.

لە سەردەمى كلاسېك و رومانتيكدا ئەبى «واقع» نە بووبى!.. لەگەل ئەو شەش و نىيە، بەلكو لە ھەموو سەردەمەكانى كلاسېك و رومانتيكدا چۆنە تىيەك ھەر ھەبوو؛ ئەدەبىيەك ھەر ھەبوو كە قسە لە راستى كارەساتەو بەكا، بەلام نە بە ئەندازەى سەردەمى سىيەم كە سەردەمى سەريالىيە. بە وىنە چۆنە تىيەكانى «ھومېروس»ى يونانى سەدەى نۆيەمى پېش مىلاد و «شكسپېر»ى ئنگلىزى «۱۵۶۴ - ۱۶۱۶»، وەيا لە ناو ئىمەدا «ئەحمەدى خانى» «۱۶۵۰ - ۱۷۰۶» كە ھەريەكە خواھەنى قوتابخانەيەكى سەربەخو بوون لە سەردەمى خويانا، ئەو ھەمان پېشان ئەدەن كە لەگەل كلاسېك و رومانتيكشدا ئەو ئەدەبەكە ئەيلەن، ھەر ھەبوو، ئەو ھەندە ھەيە لەو سەردەمانەدا ناو كەى نەبوو، ئەگىنا ناوك ھەبوو!..

ديارە ئەم قسانە كە وتران بە چاۋ ھەموو ئەدەبىي گىتتىيەو، وەتە ئەدەبىي پرووت - مُطَلَق - نەو ك ھەر بە چاۋ ئەدەبىي كوردىيەو.

لېرەدا بۇ ئەو ھەسەكەمان بە تەواۋى بۇدەركەۋى، ئەگەر پىنەو ھەسە باسى ھۇنراۋ. جارى ھۇنراۋ ئەبى بزانرى: كە ھونەرىكى جوانە لە بارى وىژدانىيەو، لە نەفسى ئادەمىدا سەرھەلئەدا و بە وشەى ئاۋازەدار گوزارشت لە ھەموو جۆرە «سۆز - اِنْفِعال»ىك ئەداتەو. ئەم سۆزەش كە ئەيلەن، ھىزىكى وىژدانىيە بەسەر نەفسا زال ئەبى كە ھەندى جار گۆرانتىكى ئاشكرا لە لەشدا پەيدا ئەكا و ھەندى جارېش ئەو گۆرپانە لە ھەست و ژىرىيەكى نەننىدا ئەبى!.. ئەمە زۆر جار پياو لە

خۆیدا ۋە لە غەیری خۆیشیدا ئەيىنى، لە ۋاكتەدا كە تووشى توورەيى ۋەيا خۆشپىيەك ئەبى. ئەمجا كە وشەكە كەوتە ژيەر دەسەلاتى ئەم سۆزەۋە، ئىتر بە جۆريكى پىكوپىك دروست ئەبى بۆ ئەۋە كە بوو بە پستە، بتوانى بە تەۋاۋى سۆزەكە دەرپرئ!.. مەبەست بە ۋە توانىنەش ئەۋەيە: كە سەير ئەكەى موزىقاكەى ھەندى جار بە ھىزە، ھەندى خواۋە، يا دروشت و زىرە، يا وردە و نەرمە. ئەمانە ھەموو دىمەنىكى سروشتىن - ظواھر طبعيەتە - و شىۋە دايان ئەگرىتەۋە!...

كورتىيى ئەم قسانە دىتە سەر دوو شت: يەكەم جىايى پاىەى سۆزەكەى لە ھىز و پىزىدا، دووھم راستى ئەو گوزارشتە كە بە وشە و پستەكە لىيان ئەدرىتەۋە. چونكە ديارە وشە ۋەيا پستەيەك كە گوزارشت لە توورەيى بداتەۋە، بە ھىزترە لەۋەى كە لە دلئەنگى و ترس ئەداتەۋە!.. بەمەدا ئەۋە ئەزانىن: كە شىۋەى «دلئىرى» ئەبى بە ھىزتر بى لە شىۋەى «ھەلبەسە، لاۋانەۋە، لەخۆبوردنەۋە». شىۋەى «سروشت، بە تانوپۇدا ھاتن، مەى نۆشى، پارىزگارى، زانست» مامناونجى ئەبى لەبەينى دلئىرى ۋە ھەلبەسەدا!..^(۱)

۱. دلئىرى: ھەماسە. ھەلبەسە: غەزەل. لاۋانەۋە: «رثاء». لەخۆبوردنەۋە: مەدح. مەى نۆشى: «خمریات». پارىزگارى: زوھد و تەقۋا. زانست: ھىكمەت و مەعرفەت. سروشت: تەبىئەت.

بەشكردنى ھۆنراۋ!

ھۆنراۋ لەبارەي «ترۆم» ۋە بەشكى ھەيە و لەبارەي «مەبەس» ۋە بەشكى. بەچاۋ ترۆمە ۋە ئەبى بە چوار بەشە ۋە:

«گۆرانىي، شەرپوشۆر، لاسايى ۋە يا مەسرەحى، فېركەر»^(۱)

۱- «گۆرانىي»، يەكەم ھۆنراۋىكە كە لەگەل پەيداۋونى ئادەمىزاددا ھاتتە خوارە ۋە. بۆيەش پىي ئەلېن گۆرانىي، چونكە ئەم ھاتنەي ھەر لەگەل ساز و ئاۋازدا بوو. ھەر ۋە ھا ئەگونجى پىشى بوترى «ويژدانى» چونكە گوزارشت لە ويژدان و كەسيەتى ھۆنەرەكە ئەداتە ۋە، واتە: ھەر شتىك كە ئەم ھۆنەرە ئەلېت، ھەمووى گوزارشت لە ھەستى خۆي ئەداتە ۋە. ۋەكوو ئەلې: «خۆشم ئەويى، رىقە لىت، وام بۆكردى، ئەم ئىشەم بۆنە كردن» جا لەبەر ئەمە ئەتوانرى ھەر ئەم جۆرە ھۆنراۋانەش بە ھۆنراۋى «خودى - ذاتى» ناو بېرىن!

بەلې! ئەم ھۆنراۋى «خودى» سى ھەرچەندە لە تاقە كەسيكە ۋە پەيدا ئەبى، بەلام، با ئەم كەسە خۆيشى ون بكا لەناو خىلەكەيا، ۋە يا تەنانت لەناو نەتە ۋەكەيا، لەم خودىيەي خۆي ھەر ئاكەوي! چونكە لەم كاتانەدا بەھۆي ئەم پىشەتاتانە ۋەكە بۆيان دىتە پىشە ۋە، نەفسىەتى نەتە ۋەكەي ۋە يا خىلەكەي ئەچىتە پىستى ئەو ۋە ۋە؛ ۋە يا نەوسى ئەم ئەبى بەھى ئەوان و ھەموويان ئەبن بە ۋەكوو يەك كەس. ويئەش بۆ ئەم چوونە پىستى يەك كەسە ۋە، ئەم ھۆنراۋانەي «فايق بىكەس» ۋە،

۱. گۆرانىي: «غنائى». شەرپ و شۆر: «مَلَحَمَة». لاسايى: تەمسلى. فېركەر: تەعلیمی.

كە لە پۋالە تا تاكيە كى پۋوتە، بە لām لە راستىدا زمانى نە تە وە كە يە، لە كاتىكا كە ئە ئىين و ئە لى:

بىست و حەوت سālە من پەنجەرى تۆم
بە نان و ئاو و جل و بەرگى خۆم
خزمەتم كەرد و وىت لە ئىران و پۆم
لە پىناوى تۆ شكاوە ئەستۆم
كە چى ھىشتا ھەر دىل و پەنجەرۆم!
گوناھم چى بوو بەم دەردەت بردم؟
بۆچى لە ناحەق وا سووكت كەردم؟! ^(۱)

لەم ھۆنراوانەدا ئە وەندە ھە يە دوور نىيە بوترى نىشانە يە ك نىيە كە لە «تاكى» سى دەركردبى و خستبىتە پىستى نە تە وە كە يە وە؟... ئە ئىين:
لە ھەموو شتىكى وادا كە مێژووى دانانى ئە و شتە زانرا، كارەساتە كە پۋون ئە بىتە وە كە چۆن وە بە ھۆى چىيە وە وتراو؟ وە ئە و ھەموو ناوھىنانەى خۆى، مە بە ست نە تە وە كە يە و خۆى لە گەل ئە وانا بۆ جيا ناكرىتە وە.

ئە مە و ديسان: كە ئە وتري ھۆنراوى گۆرانىي، وىژدانى و زاتىشى پى

۱. ئەم ھۆنراوانەى لە سالى «۱۹۴۶» لە سولەيمانى وتوو، لە كاتىكا كە «ئەدمونس» سى ئنگلىزى - كە كار بە دەستىكى گەورە بوو لە عىراقدا - چووبوو بۆ ئەوئى، ئە يە وىست بچىتە وە بۆ «لەندەن» مالاوايى لە خەلكى سولەيمانى ئە كەرد.

كۆبۋونە وە يە كى بۆ كرا. «مەرووف جياووك» مۆتەسەپرىفى ئەوئى بوو. فايق بىكەس ئەم ھۆنراوانەى لە و كۆبۋونە وەدا لە بەردەستى ئەدمونسدا خۆندە وە و مە بە ستى ئنگلىز بوو! ھەموو پارچە كە «۹» حەوت خستە كىيە. ئە مەى ئىرە يە كىكيان بوو.

ئەوتری - بەتایبەتی خودییەکی - لەبەر ئەو شتەیه کە باس کرا، ئیتر ئەمە مەرج نییە کە چەمکەکی لەناو ھەموو نەتەوێکدا بێتە دی، بەلکوو تەنھا چەمکە زانیارییە کە مەبەستە - کە چەمکی گشتییە.. ئەگەر ھات و لە شوێنیکا وەیا لە نەتەوێکدا ھاتە دی، ئەو ئەوێ گەیاندا: کە ئەو چەمکە ھەبوو و ھەیە.

ئەمجا بۆ ئەو کە ئاشکراتر بێ، سەیر ئەکەین ھۆنەرێکی وەکوو «نالی» بە تەواوی ئەم چەمک و گوزارەیی دەرخستوو، لە کاتی کە ئەلێ:

عاشقی بێ دڵ دەنالی مەیلی گریانی ھەیە

بێ شکە، ھەورەتریشقە تاوی بارانی ھەیە!

لێرەدا لە «خودی» دەرچوو، ھەموو «حەسین - عاشق»ی کردوو بە یەک و نەوسی ئەوانی ھەموو کردوو بە نەوسی خۆی، وەیا خۆی لە ناو ئەواندا ون کردوو!. بە چیشدا ئەمە ئەزانین کە نەوسی خۆی لە ناو ئەوانیە؟ ھەر بەو ھۆنراوەیدا کە بە شوین ئەوا ئەلێ:

چاوی من دەم دەم دەریژێ ئاوی ساف و خوینی گەش

تا بلێن دەریای عوممانە دورپ و مەرجانی ھەیە!

دەری خست کە لە ھۆنراوەی پیشوویدا دەستی لە خودی خۆی ھەلگرت و چوو ناو زاتی ھەموو عاشقانەو..!

٢- «شەپۆشۆر»؛ ئەم ھۆنراوی شەپۆشۆر لە سەرەتای ئەو سەردەمەو کە ئادەمیزاد کەوتە ناو ژیاڵی تۆزی ریکوپێکەو، داھاتوو و ھەبوو. ھۆنەر باسی خۆی ناکا، بەلکوو وەکوو میژوونووسیک تۆ

ئەخاتە ئاۋ ئەندىشەى كارەساتىكەۋە. لەۋ كارەساتەدا پالەۋانەكان و ئەۋ كەسانە كە ھەراكە ھەلئەسۈۋرېنن، ھەموو ئەكەۋنە بەرچاۋت. ديارە ئەم جۆرە ھۆنراۋانەش سەرتا ھەر لە يونانەۋە داھاتوۋە و پاشان وردەوردە لەناۋ نەتەۋەكانى ترا بلالو بوونەتەۋە.

۳- «لاسايى»: ھۆنراۋى لاسايى ۋەيا مەسرەحى ۋەيا تەمسىلى. ئەم بەشەش چىرۋىكىكە لەناۋ خۆيدا بەش بەش ئەبىتەۋە، ۋاى لى دى ئەبى بە ۋەكۈۋ دەمەتەقى لە بەينى دوو كەسا!... لىرەدا ۋەسپى دىمەن و كەسان مەبەست نىيە، بەلكۈۋ مەبەست كارەساتەكەيە. ديسان ئەمەش ھەر لە يونانەۋە داھاتوۋە.

ئەم ھۆنراۋى لاسايى ۋەيا مەسرەحىيە، لە لايەن كاريگەرى و كارتىكرەنەۋە ئەبى بە «نمايشى ماتەم - تراژىد» ۋە «نمايشى خۆشى - كوميد» ەۋە.

«تراژىد»: كارەساتى گرنكى بە بايەخ ئەگىرېتەۋە، بە شەقلىكى دوور لە گەپ و گالئە ئەۋ كارەساتە شەقلى ئەكا. تراژىد ھەستى پياۋەتى و مەردايەتى و ويژدان و ئازايەتى لە سەيركەرەكانيانا ئەبزۈينى. زۆرتىر دوايى بە مردن ۋەيا كوشتن ۋەيا ماتەمىك دىت. داستانى «مەم و زين» ى «ئەحمەدى خانى» لە كوردىدا تراژىدە.

«كوميد»: بەزم و ھەرايەكى گەپ و گالئەيە، پىكەنين و خۆشى لە سەيركەرانا پەيدا ئەكا و زۆرتىر دوايى بە خۆشىي دىت. داستانى «ئەمىر ئەرسەلان» ى ۋەرگىزىر - راۋى «عەلى كەمال باپىر» لە كوردىدا بۇ كوميد دەست ئەدا.

ديسان مەرج نىيە كارەساتى لاسايى ھەر ئەبى يا تراژىد بى يا

كومىد، واتە ھەر يەككىك لەمانە بى، بەلكوو ئەگونجى لە يەك داستانا ھەم تراژىدىش بى و ھەم كومىد. وىنە لە كوردىدا «لەيلى و مەجنون» سى «مەلا وەلەدخان» و «شىرىن و فەرھاد» سى «خانای قوبادى» ھەردوو پەردەكە ئەگىرپنەوہ!..

۴- «فیركەر»؛ ھۆنراوى فیركەر بە گوزارەى راستى ھۆنراو بەر ھۆنراو ناكەوئ، چونكە ھىچ ھەستىك نابزوینى، وەيا بلینى: سۆزىكى تىدا نییە؛ ئەندىشەكەى بى ھىزە، رىخت و دارشتەكەى شتىكى وا نییە، كارىگەرىيەك نابەخشى. ھەر ئەوئەندەىە زانین و زانیاریەك ئەدا و ھىچى تر. لە كوردىدا وىنە بۆ ئەم جۆرە ھۆنراوانە ئەو ھۆنراوانەى «زىوەر» ئەبن بە وىنە، كە لە بارەى قوتابخانە و جوغرافىاوە دایناون.

لەگەڵ ئەم باسکردنەى ئەمانەشا بەم جۆرە، ئەبى ئەوئەش بزانئ: كە يەككىكى وەكوو «ئەرەستوو» كاتى كە باسى ھۆنراو ئەكا، ئەو دان بە گۆرانى - غىنا ئىدا نانى و ناوى ھەر نابا! بەلكوو باوہپى ئەو لەسەر ئەوئەىە كە ئەلى: ھۆنراو دوو جۆرە: يەكئى دلیرى، يەكئى داشۆرىن - ھىجا. ئەم دووہ پىكەوہ پىنگا پاك ئەكەنەوہ بۆ ھۆنراوى لاساى. پى پاكکردنەوہكە شیان ئەوئەىە كە لە دلیرى تراژىد پەيدا ئەبى و لە داشۆرىن، كومىد دروست ئەبى!.

كە وابوو، بەچاو بیروباوہپى يەككىكى وەكوو ئەرەستووہو ھۆنراو ھەر ئەوئەندەىە، چ لە بارى ترۆمەوہ، چ لە بارى مەبەسەوہ!.

وترا ھۆنراو لە بارى ترومەو بە شىكە و لە بارى مەبەستەو بە شىك.
باسى ترومەكەى كرا، ئەمىنىتەو سەر ئەو كە: بزانى مەبەست لەو
ھۆنراو دا چىيە و كامەيە؟. لەم لايەنە شەو ئەوترى: ھۆنراو بە چاو
مەبەستەو بەرىتييە لە:

«ھەلبەسە، دلیری، لاوانەو، بەتانوپۆداھاتن، داشۆرىن، فیز و
خۆھەلکىشان، مەى نۆشى، وەسپ، پارىزگارى، زانست».

۱- ھەلبەسە؛ -كە غەزەلە- يەكئى لە گوزارەكانى بى ھىزى و
كۆشش كردنە بۆ شۆخىكردن لەگەل «پەسەن - جنس»-يىكى ترا؛ واتە:
لەگەل ئافرەتدا، وەيا ئەم لەگەل پياودا. ھەلبەسە لە دلانا تەوانى و
بى ھىزىيەك ئەگەيەنئى، وەيا بە واتەيەكى تر: ئەو سۆزە كۆمە لايەتييە
ئەگەيەنئى كە گوزارشت لە بى ھىزى ئەداتەو، ئەمجا كراو بە ناو بۆ
پارچە ھۆنراو يەك كە ژمارەيان لە حەوت كەمتر و لە دوانزە ھۆنراو
زىاتر نىيە -مەگەر بە دەگمەن نەبى.. وشەكانى ئەبى نەرم و نازك
بن؛ چونكە ھۆنەرەكە ھەست بە ناتەواوييەك ئەكا لە خۆيدا، بەو
وشانە ئەيەوئى ئەو ناتەواوييە نەيەلئى!.

ھۆنەر يا وەسپى ئافرەتتىك ئەكا، يا وەسپى خۆى ئەكا كە چۆن
سووتاو، يا وەسپى ھەردووکیان ئەكا. ھەموو ئەمانە زەبوونيەك و
لازەملىيەكى تىدايە. وینە لە ھۆنراوى كوردیدا بۆ ھەلبەسە وەكوو ئەم
ھەلبەسەيەى «نالى»يە، كە ئەلئى:

زولفت كە لەسەر روو بە خەم و تابوشە ئەمرو
دوودى سىيەھى عوودە لەسەر عاززى پشكو!

دەستم كە بەسەد وەعدە لەسەد جىگە^(۱) شكاوہ
 جەبرى نىيە ئەم كەسرە ھەتا نەيخەيە ئەستۆ!
 خالت چىيە؟ دانەى گەنمى جەننەتى پووتە
 چاوت چىيە؟ فیتنەى ھەرەمى قىيلەيى ئەبرۆ!
 شەوبۆى سەرى سونبولى زولفت لە سەرى دام
 ئىستەش سەرەكەم مەستە لەبەر نەشئەيى شەوبۆ!
 [نەمبىستووہ ھەرگىزلە دەمت بىنى وەفائى
 ھەرچەندە سەراپا گۆلى، ئەمما گۆلى ھىرۆ]
 قوربان! وەرە تا ئەم غەزەلە تازە لەبەر كەين
 عىزز و شەرەفى «نالى» يە تەشرىفى قەدى تو!

سەير ئەكەين ئەو ھەموو شناساندنە كە بۆ ھەلبەسە ھەيە و وتراوہ،
 بە تەواوى ئەم پارچە ھۆنراوہى «نالى» ئەچىتە ژئىر سىبەريەوہ.

۲- «دلىرى»؛ - كە ھەماسەيە - بە مانا ھىز و توندوتىژيە لە
 ئىشا، بە تايبەتى ھىزى ئازايى و پالەوانىيە بۆ شەپوشۆر! لە ھۆنراوى
 دلىرىدا ئەبى شىوہەكى بە ھىز بى، زەنگى وشەكانى توندى و تىژى، وە
 گوزارەكەى بوونىەتییەك بگەيەنى. وەكوو : شىر، تىر، لىدان، كوشتن،
 بىرىن. دىمەنى رەگەزى وشەكان ھەموو دەنگ و رەنگ و كوردەوہى
 كارەسات بگىرپتەوہ. وەكوو «برىقەى شىر، گىزەى گوللە، تەقەى
 تەفەنگ، خوینی گەش، لەشكرى بى سامان، نركەى پالەوان و... ھتە».

ئه مجا پرسته که شی تیکرا باسی مووزیقاییه کی نهوسی بهرز بگێرێته وه.
وینەش بۆ ئەم باسە چامەکی «سالم»ە، که له هه‌رای بابانه‌کانا
وتووێته‌ی: ئەمە چەند هۆنراویکە له‌و چامه‌یه‌:

لێم گه‌ڕێن با گۆشه‌گیر بم، ده‌سته‌ئه‌ژنۆ، که‌فه‌زانان
گێژه‌لووکه‌ی بای نه‌دامه‌ت تاری کرد سه‌فحه‌ی جیهان!
به‌زمی سه‌یدی ئێمه‌ سه‌ییادی فه‌له‌ک کاریکی کرد
په‌نگه‌ بالای تیرقه‌دانمان بێته‌ ته‌رکیبی که‌مان!
دل له‌ میحنه‌ت که‌یله‌، تابێ سه‌یری ناوشارم نییه‌
عه‌ینی چاوم خوێنی تێزاوه‌ له‌ داغی مه‌ردمان!

ئاگری نه‌گبه‌ت له‌ خه‌رمه‌نهایی تالع که‌وتوووه‌
شه‌معی ده‌وله‌ت هه‌ر ته‌ره‌فه‌ ده‌گرا، هه‌موو خامۆش کران!

شاره‌زوور به‌حر و سوله‌یمانی له‌سه‌ر ئه‌و گه‌میه‌په‌نگ
بۆ شکستی وه‌ک نه‌هه‌نگ، بوو فیتنه‌یی ئاخ‌زه‌مان
ساعیقه‌ و به‌رقی نه‌دامه‌ت زولمه‌تی دا شه‌رق و غه‌رب
به‌رده‌بارانه‌ به‌ مه‌خسووسی له‌سه‌ر مولکی به‌یان!

گوڭى فەلەك كەپ بوو لەبەر ئالەى نەفىرى ئەهلى شار
لامەكانى گرت سەداى ئالە و فوغان و ئەلئەمان!

رەنگى سەحرانى مەحشەرى بووشىوئەكەى لای پىرمە سوور
گرمە گرمى تۆپى رۆمى، ھەوھەوى سوارەى بەبان!
بوو بە جارووبى مەحەللە ھەر تەرەف پەنجەى پەزىو
پەى كراو بى پى لە مەيدان، پەھلەوانى پالەوان!
دىسان وەكوو تەماشائەكەى، بە تەواى شناساندنى دلیرى ئەم
پارچەى ئەگرىتەو و وینەىكە لە ئەدەبى كوردى بۆ ئەو مەبەستە.

۳- «لاوانەو»؛ لاوانەو، باسى مردن و چۆنیەتى مردن و زمانى
دلەنگى و بەینەتە -وہ فا- شىوئەكەى نەرمە، بەلام نە بە نەرمى
ھەلبەسە، توندوتیژە نە بە ئەندازەى دلیرى، وشەكانى پیشواى
نەبوونى یو ماتەمى ئەکا. وەكوو: «مردن، تالان، گۆر، منالى بى باوک
و...ھتد». وە یا کارەساتى گەورەى ترسینەر، وەكوو: «لافاو، سووتان،
بوومەلەرزە و...ھتد». ھەر وەھا بۆ کردەوئەى چاکەى مردوو. وینەىك
لە ھۆنراوى كوردیدا بۆ لاوانەو، ئەم پارچە ھۆنراوئەى «مەولەوى»-یە
كە ئەل^(۱):

تۆ نەى كۆچدا كار ویت مەحكەم كەردەن
بەلام ریشەى من جە بیخ ئاوەردەن

۱. مەولەوى، ئەم پارچەى لە لاوانەوئەى «عبدالرحمان»-ى كورى مەحمودى یاروئەىسى،
پیاوماقووللى مەحمودپاشای جافدا وتوو، كە بریندار بوو.

تۆمەردەى شەھىد، زىندەى بىباكى
 من زىندەى مەردەى دەشت خەمناكى
 تۆئازاد پەى سەىر جاى جاويدانى
 من پابەستەى بەند ئەى دىناى فانى
 تۆلواى بەو ئەجر سەختى زامەو
 من پەرى حەسەت دوورىت مامەو
 پەى تۆپراحت بۆپەرى من زامەت
 ھەر شەو پۆرپۆ بۆتا پۆى قىامەت!

وہکوو بۆمان دەر ئەكەو، ئەم پارچە ھۆنراوہیہ ھەموو شىوہیہكى
 ماتەمى تىدا ھەىہ و بەتەواوى ھونەرى لاوانەوہى لە دلى خویدا جى
 کردۆتەوہ.

۴- «بەتانوپوا ھاتن» و «داشۆرىن»؛ ھۆنراوى پياھەلۆتن، بۆرېز
 لىگرتن و خۆشەويستىيە. ھى داشۆرىن: بۆنزمبوونەوہ و كىنەلى بوونە.
 ھەرچەندە ئەم دووہ لە ھۆى ويژدانىيەوہن - باعىسى ويجدانى-؛
 بەلام لەوانەىہ ھەردوو لاىان يەك شىوہيان ھەبى، چونكە سەرچاوہكە
 خوشەويستى و لەجەرييە. وشەكان بەگوزارەكانيانەوہ زۆر جار قەلەو
 ئەبن، ھەندى جارېش ئاسان و سادەن. لەراستىدا ئەم شىوہىہ ئەچىتە
 بەينى توندىي «دلىرى» و نەرمىي «ھەلبەسەوہ»!...

ويئەىك لە زمانى كوردىدا بۆبەتانوپۇدا ھاتن، ئەم ھۆنراوانەى
 «زىوہر»ەكە بە «شىخ قادرى سۆلە»دا ئەيلى:

بنازم شوعلەیی عەشقی کە پۆشن کا موسوڵمانی
 بنازم شۆرشى زەوقى! مەلەک بى بۆسە ناخوانى
 بنازم بارگاھى شىخ حوسەين و نەسلى مەحبووبى
 تەرىقەى قادرى پوون بوو بە عەبدولقادری سانی
 چ عەبدولقادری؟ فەیزی لەبۆ خاس و لەبۆ عامە
 وەکوو ھەوری بەھاران پەحمەتە ئەلتاف و ئیحسانی
 حوسەینی نىسبەتە، والاھسەب: شىخ قادری سۆلە
 لە فەیزی قىسمى نەفسانى موبەدەل بوو بە پۆحانی!
 مەدارى ئیفتخارى مىللەتى کوردانە بۆ دنیا
 بە ئیتعامى تەعامى و خزمەتى ئەھلى فەقیرانى
 چراغى بەزمى ئىرشارە، عەدووی ئەھلى ئیفسادە
 لە بوغزو کینە ئازادە، بە قەلبى پاک و نوورانى
 جەبینى لامیع و ئەنوەر، کەفى وەک کانى زیو و زەر
 دلى عەرشى خوادى ئەكبەر، موتیعى حوکمی قورئانى
 بە قەمچى دەستى تەئدیبى ھەواخواھانى نەفسى کرد
 عەسای دەستى وەکوو گۆچانە بۆ حیفزى موریدانى
 خودا ئەم بارەگاھ و تەکیە ئاوا کا بە ئیقبالى
 بڑى بۆ خزمەتى مىللەت وەکیلى غەوسى گەیلانى
 وینەیکەش ھەر لە زمانى کوردیدا بۆ «داشۆرىن»، ئەم پارچە

ھۆنراۋى «شىخ رەزا»ى تالەبانييە كە لە خوشپى ھەمەى ۋەستا
فەتاحدا ئەللى و ئەللى:

ھەزار ئەفسوون و جادووى پىۋە ئاۋىزانە ئەم رىشە
علاجى گەر بىيى يا گووزە يا گويزانە ئەم رىشە!
بە تەحرىكى تەللىكى سەد ھەزار نەفسى بە كوشتن دا
رەئىسى حىلەكاران، شاي قوماربازانە ئەم رىشە!
بە باي سەرسەرلە شوين خۆى ناجمى، رىشەى ئەمەند سەختە
بە بىيى حىكمەت نىيە گەر جار بە جار لەرزانە ئەم رىشە!
بە زاهىر سافە ۋەك زىۋى سىيى، ئەممالە باتىندا
رەش و پىس و ملەۋوۋەس، ۋەك بنى قازانە ئەم رىشە!
بە مەكرى ئەمپەتتىنى ھەزبكا ھەر لىرە تا موكرى
پەناھەم دەى خودايا، خاۋەنى زۆرزانە ئەم رىشە!
كە سەيرم كرد دەزانم شىخ لە من مەسرورە يا عاجز
ھەمەى ۋەستا فەتاح! بۇ ھالى من ميزانە ئەم رىشە!
ھەزار ھەوسار و دەسبەند و گورىسى لى دروست ئەكرى
بە سەد باتمان خورى گەر بىكرى، ھەرزانە ئەم رىشە!!
ئەم دوو پارچە ھۆنراۋە ۋەسپ و خوشپە تىيى گە ياندىن كە بە ھەموو
جۆر لەلايەن وشە و گوزارە و شىۋەۋە چوونە تە ژىر ئەو شناساندنە ۋە كە
بۇ ھەردوۋ بابە تەكە كراۋە.

۵- «ۋەسپ»؛ مەبەست بەم ۋەسپە ۋەسپىكى ئەدەبىيە كە سروشت

و مڕۆف و شوپنانی بە نرخ و شتی جوان و کارەسات ئەگریتەو. هیزی خۆی ئەخاتە سەر ئەندیشه و راستیی گوزارشت. ئەو شتەش کە ئەم وەسپە وای بەم جوۆرە دینیتە ناوێ، ئەو دیمەنە بەشکۆھەییە کە لە دیمەنە روالەتییە کەدا هەییە و ئەبیتە ھۆی سەرسامیی ھۆنەرە کە و بەپیتی ئەو کارتێکردنە کە کاری تێکردووە، بۆی دیتە وتن!

جا لەبەر ئەمە شێوەکەی زۆر شت ئەگریتەو؛ وەسپیی ئەو شتانە کە بینراو و ئەبینرین جیایە لە وەسپیی ئەو شتانە کە نەبینراو و نابینرین؛ -واتە «حسّیات» و «مَعنَوِیات»-. وەسپیی شەپۆشۆر جیایە لە وەسپیی چاوەنداز. ئەو زمانە کە گوزارشت لە دەنگ ئەداتەو، جیایە لەوێ کە لە ڕەنگی ئەداتەو. نەوێک ھەر ئەوێ دەنە، بەلکۆو لە راستیدا هیچ ھونەرێک نییە خالی بێ لە وەسپ. بە وێنە: وەسپ لە شەپدا دلیریە، لە جوانیدا لیکچوونە، لە راست و گەورەبیدا پیاھەلوتنە، لە دلتهنگیدا لاوانەوێ!

جا لەبەر ئەمە، زۆریکی زۆر -مەگەر بە دەگمەن نەبێ- لە ھۆنراو بەر وەسپ ئەکەوێ، جیایی شێوەکەی بە جیابوونەوێ باسکراوەکەیە. سەیر ئەکەوێ شێوە بەھیز و تیژە لە شەپ و لە دەنگی گرمەیی ھەر و لە کارەساتی ترسینەردا، نەرمە لە دلنەوایی و خوشی و مەینۆشیدا، پلەییەکی ڕاکیشەر و ناوازی ھەییە لە باسی پرشنگی ئەستێرە و تریفەیی مانگ و جوانی گۆل و دەنگی بۆلبول و دیمەنە جوانەکانی تردا.

لەسەر ئەم قسانە، ئەو دەرکەوت: کە ھۆنراوی وەسپ لە گەل «وێنە - ڕەسم» -دا یەک ئەگرێت؛ ئەوێ دەنە ھەییە: ئەو دیمەنە کە لە وێنەدا ھەییە، بە چاوەسەیرکەرە کە یەو بە یەک جار ئەکەوێتە بەرچاوە،

بەلام لە ھۆنراۋى ۋەسپىدا بەرەبەرە ئەخرىتە بەرچاۋ!..
 ئەمجا ۋىنەيەك لە ھۆنراۋى كوردیدا بۆ ۋەسپىك كە لە سىروشت و
 مەروۇف ۋ شتى جوانا دەرکەۋى، بەپىتى ئەو شىناساندنە كە كرا، ئەم پارچە
 ھۆنراۋى «گۆران» ئەۋەمان پىشان ئەدا؛ لە كاتىكا كە باسى ئۇغرىدىنى
 كۆلۈلارنىك ئەكا ۋ ئەلى:

كۆلۈلار، گورجى كەۋرەفتار، نەزەر ناكەى! ئەپۇى ئۇغر؟
 لە تىرى ئاھى ناكامىم ھەزەر ناكەى! ئەپۇى ئۇغر؟
 بە دووتا ئەشكى ھەسرەت خوين ئەبارىنى بەسەر دەشتا
 تەماشاي لالەزارى راگوزەر ناكەى! ئەپۇى ئۇغر؟
 لەلاى خەلكى گەدايە گەردى ژىرپىنى مۆلكى دلدارى
 بە سايەت ۋەك «ھوما» تاجم لە سەر ناكەى! ئەپۇى ئۇغر؟
 بە لەرزە ۋەلەلەى ئەۋپلەنەى دەۋرى پوۋشىنت
 بىناى ھەستىم ھەموۋىر زەبەر ناكەى! ئەپۇى ئۇغر؟
 ئەۋا ۋاعىز ئەلى: لادە لە قىبلە ۋەشق ۋ جوانى پوو
 سەماعى ۋەغزى سەرتاپا زەرەر ناكەى! ئەپۇى ئۇغر؟
 فرىشتەى! يا پەرى! يا ھۆرى! ئەى شۇخى مەلەك شىۋە
 بە عىشۋە ۋ خوۋ لە ھاۋجىنىسى بەشەر ناكەى! ئەپۇى ئۇغر؟
 بە تاى دوۋرى غەزەل ئەچنم لە ھەسرەت رىشتەى گىسوۋت
 مەتاى عومرى درىژ كىر دوۋم لەبەر ناكەى! ئەپۇى ئۇغر؟

ئەرپۇى ئۇغر؟ ئەرپۇى ئۇغر؟ نەزەر ناكەى ئەرپۇى ئۇغر؟
 حەيام، عەقلم، دل و دىنم، ھەدەر ناكەى! ئەرپۇى ئۇغر؟
 ئەم پارچە ھۆنراوھى «گۆران» ئەوى پىتى بلىنى وەسپى سروشت و
 ئادەمى و دىمەنى جوانى تىدا ھەيە، ئەو مەبەستە كە لە وەسپ داوا
 ئەكرى، وشەكان و گوزارەى وشەكان ھەمووى دەرئەپرئ و تىيدا ھەيە.
 وەيا لە وەسپى شوئنانى بەنرخ و پازاندنەوھى دىمەنە سروشتىيەكانا
 بە ئەندىشەيەكى بەرزى ھۆنەرى «پىرەمىرد» ئەلئ:

سبەينى بوو لە خەو ھەستام كە پروانىم بەفرە باريوھ
 سولەيمانى ئەلئى بەلكيسە تاراي زىوى پۆشيوھ!!
 دەمىك بوو چاوەرپى بەفرىكى وا بووم، موژدە بى بارى
 سەرم بەفرە، كەچى ھىشتا شەرەتپەلمە بۆ يارى!!
 لە بىرمە «شیرە بەفرىنە» م ئەكرد، سواری ئەبووم بى زىن
 نىيى بوو جىگەكەى ئەيەست، ئەماتاكوودەمى ھاوین!
 بە بەرگى سپىيەوھ چەند شوخە شاخى «گۆيژە»، بىيىنە
 لە رەنگى ئاسمان دلەرتەرە ئەم سپىيە ئەو شىنە!!
 ئەوا سامالى كردد، رۆژ كەوتە سەر شاخى «گلەزەردە»
 بەسەر ئەو بەفرەدا تىشكى ھەتاو، ئەلماسى خواكردە!
 لەسەر سەربان بەفر توئىئالى بەست، وئەى چورپى شىرە
 قەتارەى سەرلق و پۆپى درەختان چەندە دلگىرە!
 چلوورەى گۆيسوانە پلپلەى زىوى كچە كوردە

سەھۆل ئاۋىنەيە، لىكدانەۋەي ئەم دوو شتە وردە!

كە پىرېژن سەر و پۆيلەي بە شىنى چللە تىك ئالا

بە ھار يەت، دارى پىر ئەژيىتەۋە، دىتە قەد و بالا!

لەم ھۆنراۋەي پىرەمىرددا جىھاننىكى تىرت دىتە بەرچاۋ؛ جىھاننىكى
 ۋا كە كەۋنىكى گيانلە بەرىيى دروست كر دوۋە - الكائنات الحية - لەو
 دىمەنەدا كە لە خودى خۇيانا ھىچ گياننىكىان نىيە، ئەو بە ۋەسپە
 ئەدەبىيە كەي، ۋاي لى كر دوۋن ھەموو دىمەنە بىنراۋەكان لە بەرچاۋتەۋە
 بوۋە بە تاپۇيەكى زىپىنى تىرى گيانلە بەر، كە لە ھەموۋيانا ئاۋازىكى
 نھىنى سىروشتىكى گەشەدار دىتە بەر گويت و لە ۋەسپا ئەتخاتە
 جىھاننىكى ترەۋە!!..

۶- «مەي نۆشى»؛ سەرچاۋەي مەي نۆشى لە خۇشپىيە كەۋە
 ھەلئەستى كە لە خودى مەۋقە كەدا بە ھۆي ھەندى سۆزى دەروونىيەۋە
 دروست ئەبى. وشەكانى نەرم و بە ئاۋازەيە و گوزارشت لە خۇشى و
 ھەلپەركىيەكى نەۋسىيە ئەدەنەۋە. ئەگەر ورد بىكرىتەۋە، گوزارە كەش
 وشەكە ئەخاتە سەما! بە ھەردوۋيانەۋە - واتە: وشە و گوزارە - جىھاننىكى
 دوور لە ناكۆكى دروست ئەكەن. ئامانچ لە ھۆنراۋى مەينۇشىدا
 پەرەسەندنى ھەستى دلە بۆ لاي خۇشەۋىستىي؛ ئەو خۇشەۋىستىيە
 كە گەردوۋنەي ژيان ھەر بۆ ئەۋە! ۋىنەش بۆ ئەم مەينۇشىيە لە
 كوردىدا، ئەم ھۆنراۋەي «بىكەس» - كە ئەلى:

[ساقى فىداتىم... ساقى فىداتىم]

دل پەستە! ھەستە ساقى فىداتىم

حەیرانی لەنجە و بەژن و بالاتم
 شەرابی با بی بو دڵە ی ماتم
 ڕەونەقی، شەوقی با بە حەیاتم
 لە دەستی پەستی بەدا نەجاتم!
 شەرابی وابی عومری نووحی بی
 سەفابەخشی دڵ، نەشئە ی ڕۆحی بی
 کۆن و موسەففا، لابەری جەفا
 بەزم و ڕابیتە ی یارانی وەفا
 شەرابیکی وا بە تەنھا جامی
 تەکامول بکا خامی، نەفامی!
 قەدەح پەیاپە ی پەرکە لیواولیو
 بینە، مەترسە لە تەعنە و جنیو!

[ساقی فرسەتە... ساقی فرسەتە]
 دەخیل مەووەستە ساقی فرسەتە
 وەختی خواردنەو و کەیف و عوشرەتە
 موغەننی! سا تۆش ڕۆژی هیممەتە!
 دڵ زۆر موبتەلای دەنگ و نەغمەتە
 توخوا قەتاری، دڵ بۆت لەت لەتە!

بە ئالەى نەى و نەغمەى ئەرغەنوون
بە نەشئەى مەى و شەرابى گولگون
بالە دل دەرکەين سزايى گەردوون
ئاسوودە ساتى دل بىى مەجنوون!

ساقى! ئوبالى منت بە ئەستۆ
دنيايە وەسيەت ئەكەم لە لاي تۆ
كە مردم توخوا ھەر بە مەى بمشۆ
بۆم مەكەن شين و گريان و پۆپۆ!

لە جىى ياسين و تەلقين و شينم
بين كۆرى بگرن لە ژوور سەرينم
بە بەزم و پەزم و بە ئاوازی خوش
ئىسك و پرووسكم ھەموو بىتە جۆش!

سەيرى ئەم ھۆنراۋانە ئەكەى ئەبينى ئەۋى بۆ ناساندنى مەى نۆشى
وتراۋە، ھەموۋى لەمانەدا بەجى ھاتوۋە؛ بە تەۋاۋى بە وشە و گوزارەۋە
گوزارشت لە ھەموو جۆرە سۆزىكى نەۋسىيى ئەدەنەۋە و دوورن لە
گشت ناسازىيەكەۋە!.

لەبەر ئەو ۋەكە ۋەكۈۈ لە پىشەۋە باس كرا، شىۋەى خۆھەلگىشان
 و پارىزگارى و زانست مامناونجىيەكە لە بەينى دلبرى و ھەلبەسەدا،
 ۋەكۈۈ چۆن ۋەسپ و مەينۆشيش چەشنى شت بوو، وىنەمان بۆ ئەم
 دوو ھىنايەۋە؛ لە مامناونجى ئەمانەۋە ئەوانىشمان بۆ دەرئەكەۋى، جا
 لەبەر ئەمە وىنەى ئەوانمان بەجى ھىشت. نەھىنانەۋەكەى لەبەر ئەو
 نەبوو كە لە كوردىدا نىن، بەلكۈۈ لەبەر ئەو ۋەبوو كە بە چاۋ شىۋەۋە
 ۋەكۈۈ زىادە دەرئەچوو.

ئەمە و دىسان: ئەگەر بە قوۋلى بچىنە ناويەۋە، ئەلپىن لە پاستىدا
 ئەمانە ھەموو ئەگەرپىنەۋە بۆ ئەو سۆزەكە لە نەۋسى مەرۋقەكەدا
 ھەيە. بە وىنە: توورەيى: شەپوشۆر و ترساندن و خوسپ دروست
 ئەكا. سەرسپمان: پىاھەلۈتن، ۋەسپى جوان و زانست دروست
 ئەكا. خۆشەۋىستى: ھەلبەسە، پىاھەلۈتن و خواناسى دروست ئەكا.
 دلئەنگى: لاۋانەۋە دروست ئەكا. خۆشى: خۆھەلگىشان و مەىنۆشى
 دروست ئەكا!!!..

هۆنراو له ترۆمی کۆندا!

تا ئهم شوپنه له لایه ن ترۆم و مه به ستی هۆنراوه وه ئه و شتانه ی که زانیاریی تازه داوای ئه کرد، باسما ن لێیانه وه کرد و به شکرده کان به چاو ترۆمه وه ئه وه بوو بوو به: «گۆرانی، شه روشۆر، لاسایی، فێرکه ر». له باری مه به ستیشه وه بوو به: «هه لبه سه، دلیری، لاوانه وه، پیا هه لۆتن، داشۆرین، خۆ هه لکیشان، مه ی نۆشی، وه سپ، پارێزگاری، زانست» وه بۆ زۆرتر له مانه وینه هینرا نه وه، ترۆم و مه به سته که به سه ر به ش به شی هۆنراوه کانا دابه ش کران.

ئه مجا به جۆریکی تر ئه مانه وی ئه و ترۆمانه ش بزانی ن که زانا یانی هۆنراو پیش ئه م ناساندنه ی دوا ییه، ئه وانی ش به جۆریکی تر باسیان کردوه. ئه مانه وی له ناساندنه که ی ئه وانی ش ئاگادار بین، وه ئه وه ی ئه وانی ش - که هۆنه رانی کورد تا ئه م سه رده مه ی دوا ییه هه ر له سه ر ئه وه رۆیشتۆن - بزانی ن، وه تی بگه ی ن که هۆنراوی کوردی چۆ ن به ر ئه وانه ئه که وی؟ وه چۆ ن ئه وانه یان به سه را سه ره ونخوون ئه کرین؟.. له سه ر ناساندنی ئه م ده سته یه که وتمان، هۆنراوی کوردی - وه بگره هه موو هۆنراویک - ئه بی به م به شانه ی خواره وه:

- «(۱) دووتاکی - مه سنه وی. (۲) هه لبه سه - غه زه ل. (۳) چامه - قه سیده. (۴) پارچه - قه تعه. (۵) یه ک تاکی - فه رد. (۶) چوارخشته کی - روباعی. (۷) به ندی دووباره - ته رجیع به ند و ته رکیب به ند. (۸) داچنراو - موسه ممه ت. (۹) زیادکراو - موسته زاد. (۱۰) چیل - مو له ممه ع. (۱۱) رازا وه - مو ششه ح».

۱- «دووتاكى»: مەسنەۋى - «مثنۋى»

ھۆنراۋى دووتاكى ئەۋەيە كە ھەر ھۆنراۋىك بە تەنھا، دوايى ھەردوو
 نىۋە ھۆنراۋەكەي يەك سەرواى ھەبى، ۋە بەم جۆرە داستانى كۆمەلە
 ھۆنراۋەكە بېرىتەۋە. ئەم جۆرە پىچكەيە زۆرتەر لە داستان و چىرۆكى
 ھۆنراۋىدا ئەبى، ۋەكۈۋ داستانەكانى «مەم و زىن»سى «ھەزار» و
 «شىرىن و فەرھاد» و «لەيلى و مەجنۇن» كە ھۆنراۋەكان ھەموو
 لەسەر ئەم پىچكەيە رۆيشتۈن. بە تايىبەتى «مەۋلەۋى» بۇ ھۆنراۋ لە
 ھەموو چامەكانىا ئەم پىگايە گرتۈۋە. بۇ ۋىنەى دووتاكى ۋەكۈۋ «ھەزار»
 لە داستانى «مەم و زىن»دا ئەلى:

دايەن سەرى سور بوولەم وتانە
 پرووى كرده كچان وتى چتانە؟
 چۆن ئىۋە نەچۈۋن بە تىلى چاۋان
 كورپاۋكەن و دل بەرن لە لاۋان؟!
 بۇخۇكچ و كچ نەبن بە ياروو
 لام واىە شلۇقە كار و باروو
 دلدارى كچان لە ئىۋە نايە
 كەس ناچتە سەمايە بەۋھەۋايە
 پىۋىستە كچان بە كور بنازن
 لاۋىش گەرەكە كچان بخوازن!

۲- «هه‌لبه‌سه»: غه‌زهل - «غَزَل»

له هۆنراوی هه‌لبه‌سه‌دا نیوه هۆنراوه‌ی یه‌که‌می سه‌ره‌تای هه‌لبه‌سه‌که
له‌گه‌ڵ نیوه‌که‌ی تریا له‌سه‌ر یه‌ک سه‌روان، ئه‌مجا ئیتر هه‌موو هۆنراوی
کۆمه‌له‌که‌ هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و سه‌روایه‌ ئه‌روا تا ئه‌برپێته‌وه. ئه‌م هه‌لبه‌سه‌ی
«نالی»یه‌ وێنه‌یه‌که‌، له‌ کاتێکا که‌ ئه‌لی:

چاوت له‌ برۆیه‌ عنی له‌ ژیر تاقی نه‌زاره‌ت
بێ په‌رده‌ عه‌یان دێته‌ ته‌که‌للوم به‌ ئیشاره‌ت
شایسته‌یی شان، لایقی مل، توپره‌یی تویه
نه‌ک توپره‌یی شاهه‌نشاهی و ته‌وقی وه‌زاره‌ت!
سه‌ر خاتیمه‌یی حوسنی عیاده‌ت که‌ نه‌هاتی
باری بکری فاتیحه‌یی ده‌ئبی زیاره‌ت!
کی ده‌ستی ده‌گاته‌ به‌هی و ناری نه‌گه‌یشته‌وت!
له‌و ته‌خته‌ که‌وا ساحیبی سه‌درن به‌ سه‌داره‌ت!
ده‌سه‌رۆکه‌یی هه‌وری چ حیجابی‌که‌ که‌ تییدا؟
شه‌می فه‌له‌ک ل حوسنه‌ ئه‌نارت، فه‌ته‌واره‌ت!
هه‌رچه‌نده‌ گوناھی ده‌مه‌که‌ت باره‌ له‌سه‌ر لێو
حه‌ددی چیه‌ «نالی» که‌ بلی ماچه‌ که‌فاره‌ت!!

ته‌ماشایه‌که‌ین: سه‌روای ئاخری هه‌موو هۆنراوه‌کان وه‌کوو سه‌روای
ئاخری نیوه‌هۆنراوی یه‌که‌مه‌.

٣- «چامە» قەسیدە - «قەسیدە»

چامەش وەکوو هەلبەسە، نیوەهۆنراوەی یەكەمی سەرەتای چامەكە
لەگەڵ نیوەی دووهمیا لەسەر یەك سەرۆایە. ئەمجا هەموو چامەكە
لەسەر ئەو سەرۆایە ئەروا.

جیایی لەبەینی هەلبەسە و چامەدا:

جیایی لەبەینی هەلبەسە و چامەدا لەباسەكە و لەژمارە
هۆنراوەكاندا؛ لەباسدا ئەوێهەكە باو وایە هەلبەسە: بۆ «حەسین»^(١)
و هەیا بۆ تیگەیشتن و زانیارییە، ژمارە هۆنراوەكانیشی - مەگەر بە
دەگمەن نەبی - ئەگینا لە دەیا دوانزە هۆنراو تیپەر ناکا. چامە: ئەگونجی
پیاھەلۆتن، یان ئایینی، یافەلسەفی، یاباسی رەوشتی بی، وەژمارە
هۆنراوەكانی ئەوێهەكە لەبیست هۆنراو زیاتر بی.
ئەمجا وینەش بۆ چامە، چامە درێژەكە «مەحوی»یەكە لە
ژیر ناوی «بەحری نوور» دا دایناوە و بریتییه لە «١٢٣» هۆنراو. ئەمە
خوارەووە چەند هۆنراویكە لەو:

«وَصَلَّى اللّٰهَ عَلٰی» ئەوبەحری نووری عیلم و عیرفانە
كە دەركی غەوری ناکا «غَيْرَ عِلْمِ اللّٰهَ سُبْحَانَهُ»
«وَصَلَّى اللّٰهَ عَلٰی» ئەوزاتی پاکی قودسی ئایاتە
كە ئەخلاقى پەسەندیدەى جەنابى حەبیبى مەننانه!
«وَصَلَّى اللّٰهَ عَلٰی» ئەو حەزەرەتەى ساحب كەمالاتە

١. [حەسین: حەسپەن، دلداری شیت و شەیدا. گراو، ئەویندار، عاشق].

كه ئەعلا موعجيزەى قوربانى بىم من، نوورى قورئانە
له زولماتى شەوى كوفرا به يەك دەم لەمەيه كى دا
هەزار و سېسەد و بېست و دوو، دنيا چراخانە
چرايەك نوورى بېچوونى مومىددى بى، ئەبى وابى
چرايەك دەستى قودرەت خۆشى كا بو تا ئەبەد مانە!

هەر وەها چامە وەكوو ئەو شتانەى باس کران ئەيانگریتەو، ئەشى
ماتەم نامە، بېرەوهرى، بەهارىی، وتوویرە، پرسىار و وەلامىش بى.
وینەى ئەمانە له هۆنراوى زمانى کوردیدا زۆرە، وەكوو داستانى «ئاسمان
و زەوى»، «شەمال و زریان»، «شەو و پۆژ». كه ئەمانە هەموو به
هۆنراو دروست کراون و هەن. ئەوەندە هەیه «پرسىار و وەلام» له
شیوەى هەلبەسەشدا دیت.

لەم بابەتانەش وینەیهكى چامەى «بېرەوهرى» چامەكهى «نالى»یە
كه له ولاتى «شام»ەو به «۴۳» هۆنراو یادى ولاتى سولهیمانى
کردۆتەو. ئەمە چەند هۆنراویكه لهو:

قوربانى تۆزى پێگەتم ئەى بادى خۆش مروور
ئەى پەيكى شارەزا به هەموو شارى شارەزوور!
ئەى لوتفەكەت خەفى و هەواخواه و هەمدەمه
وہى سروەكەت بەشارەتى هەر گۆشەیی حوزووور
ئەى هەم میزاجى ئەشكى تەر و گەرمى عاشقان

تۆفانی دیدە و شەرەری قەلبی وەک تەنووڕ!
 گاهێ دەبی بە ڕەوح و دەکەیی باوەشینی دڵ
 گاهێ دەبی بە دەم، دەدەمینی دەمی غوروور!
 مەحوی قەبوولی خاتری عاتر شەمیتە
 گەردی شەمال و گێژی جەنوب و کزەیی دەبوور!

٤ - «پارچە» قەتە - «قەتە»

پارچە، لەوانەیە بە شێ بێ لە چامە، وە ئە شگۆنجی هەر ئە و پارچەییە
 لە دانانەکیا لەوانە بێ خۆی پارچەییەکی سەر بە خۆ بێ و ئاشنایەتی
 لە گەڵ ئەوانی ترا پێچرابێ؛ واتە: لەوانەیە هۆنەر تەنھا ئەوێ و یستبێ،
 وە ئە شێ گوزارەکی شێ تەواو بێ. وە کوو چۆن ئەمەیی، ئە بێ خۆی
 سەر بە خۆ پارچەییەکی تایبەتی بێ و هیچ لە ناو چامە دا نەبێ. وێنە
 ئەوێ کە پارچەییەکی بێ لە چامە لە زۆرتر چامەکانا هەیی. وە وێنە
 ئەوێ کە لە چامە نەبێ و سەر بە خۆ بێ، ئەم پارچەییە «حاجی
 قادری کۆیی»یە کە ئەلی:

ئەم ئاھووێ مومکین نییە نەخچیری بە تەدبیر
 هەڵناخەڵەتی، باوەکە سەگی پیرە لە تەزویر!
 چاهی زەقەنی مەهەلە کە ئەی دڵ! بە گوریسی
 ئەو زولفە، ئەگەر سیلسیلەیی خۆت مەخە ناو بێر!

بئ دیتن و بئ واسیتە چاتر له من و تو
هیچ کهس نییه نهیناسی، ئەگەر شیته، ئەگەر ژیر!
بئ میننه ته خوانی وهلی نیعمه تی «حاجی»
ئەم شیخه چیه؟ قونچکی پیوازه سهری سیر؟!

۵- «یهک تاکی» - فەرد - «فرد»

یهک تاکی ئەوهیه: که هۆنەر هه ندی جار هه نده بیریکی بۆ پهیدا
ئەبی و ئەیخاته ناو هۆنراویکی ته نه اوه. ئەم هۆنراوه ئاشنایه تی له گه ل
هیچ شتیکی تر دا نییه، خۆی بۆ خۆی سه ربه خویه. وینه وه کوو ئەم
یهک تاکییه ی «نالی» که ئەلی:

سه وتی نه غمه ی بولبوله؟ یا چه هچه هه ی خر خالییه!
دهنگی سۆله؟ یا له ژیر پیی ناله نالی نالییه؟!
وه یا وه کوو «شیخ رهزا» ئەلی:

له سایه ی ده هری دوون په روهر، ئەمیسته لهک، له لهک ئەدوی
به کۆلی کلکه وه پێوی له گه ل که ولی ده لهک ئەدوی!^(۱)

۱. [وا دیاره ئەم شیعره پێکهاته ی دوو بهیتی مه حویه، که ده لئ:

له سایه ی ده وری چه رخی سوفله په روهر لهک به لهک ده دوی
سه گی ئاواته خوازی ئیسکی وشتر له شهک ده دوی
ده بینم شیر ئه فگهن ده لهک که ولی ده کا، ده بیه م
به کۆلی کلکه وه پێوی له گه ل که ولی ده لهک ده دوی

لایه په ی ۳۵۶ و ۳۵۷ ی دیوانی مه حوی. چاپی: بڵاو کردنه وه ی کوردستان؛ سالی ۱۳۹۷ هـ -

٦- «چوارخشتهکی» ڕوباعی - «رُباعي»

چوارخشتهکی: چوار نیوههۆنراوه. له شێوهی کۆندا وهکوو باس کراوه: ئەبێ هەر نیوههۆنراویکی لهسەر کیشی «لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» بێت. وه ئەبێ سهرواکانیشی جیا بێ؛ واته ئەبێ سهروای نیوههۆنراوهی یهکهم و دووهم و چوارهم یهک بن و هی سییهم جیا بێ. وینهی چوارخشتهکی بۆ ئەم ناساندنه، وهکوو ئەم چوارینهی «ههژار» له گۆڕینی «خهيام» دا که ئەلێ:

ئەم بوون و ژيانەى ههيه چۆن پرووى داوه؟
ئەم گهوههره تا ئیسته به کەس نه سماوه
هیچ کەس نه بووه و نیشه به راست بیزانی
ههركەس به خیال شتیکی بۆ هه لداوه

چاو مهسته ده ههسته بیره لام خونچه گۆلم
ماچم دهیه، بمدوینه، مهشکینه دلم
لەم دهفری شهرا به کاسهیهک تیکه ههتا
نه کراوه تهوه ده فرو کاسه و گۆزه، گلم

ههروهها ئەگونجی چوارخشتهکی دوو هۆنراو بێت له «چامه» و «ههلبهسه»، وه ئەبێ سهروای نیوههۆنراوهی سییهم - له گه ل ئەوه شدا که له ناو چامه وه یا ههلبهسه که دایه - جیا بێ. لیره دا که له ناو چامه وه یا

هەلبەسەدا بوو، مەرج نىيە لەسەر كىشى «لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»
بى!

ويته بۆ ئەم جۆرهيان وهكوى ئەم دوو بهيتهى «دلزار» كه خستويه ته
ناو هەلبەسەكەيه وه هەلبەسەكەش بۆ ناسين و زانياريه و حەوت
هۆنراويه، وه هەمووى لەسەر ئەم ناساندنە پويشتوو كه وتان:

لاوى كورد! بخوينه، خويندن مەرهمه بۆ زامى گەل
تيشكى زانينه ئەدا پۆشن به ئەستيرهى ئەمەل
میلله تى جاهيل له قافلەى ژين و تاريخى به شەر
دەستە پاچه كه وتوو، جى ماوه، لەش ئيفليج وشەل!

۷- «بەندى دووباره» تەرجیع بەند و تەركیب بەند - «تَرْجِيعُ بَنْد»
و «تَرْكِيبُ بَنْد»

بەندى دووباره: كۆمهله هۆنراویكه له وانهيه هەموو جۆره هۆنراویكى
بەركهوى؛ له پینج خشتهكى، شەش خشتهكى، حەوت خشتهكى،
داچنراو، زیادكراو.

ئەم بەندى دووبارهيه دەسته هۆنراویكه بەندبەند، له دوايى هەر
بەندیكا هۆنراویك ئەوتریته وه، به و هۆنراوه بەندەكان لهیهك جیا
ئەبنه وه. هەروەها بەندەكان یا به هەموویانە وه، وه یا بەندبەند هەموو
هۆنراوهكانى یەك سەروایان هەیه.

جیایی له بهینى تەرجیع بەند و تەركیب بەنددا ئەوهیه: ئەگەر ئەو

ھۆنراۋەى كە لەبەينى بەندەكانا ئەوترايەو، يەك ھۆنراۋى تايبەتى بوو، ئەو بە كۆمەلەكە ئەوترى «تەرجىيە بەند». ئەگەر يەك ھۆنراۋى تايبەتى نەبوو، بەلكى ھەر جارە ھۆنراۋىك ئەوترايەو كە جيا بوو لە ھۆنراۋى بەندى پېشوو، ئەو بە كۆمەلەكە ئەوترى «تەركىب بەند».

جا وئىنە بۇ تەرجىيە بەند، ئەم تەرجىيە بەندەى «حەمدى ساحىيقران»ە، كە برىتتىيە لە سى بەند؛ بەندى يەكەم نۆ، بەندى دوو ھەشت، بەندى سىيەم دە ھۆنراۋە. لە ناۋەندى ھەموو بەندەكانا ئەم تاقە ھۆنراۋە دووپاتە ئەكاتەو كە ئەلى:

شیرەكەم پیتان حەلالە، خوینەكەم گەر گوم نەكەن

نامداران و حەمىيەت كارى ئەولادى وەتەن!

ئەمەش بەندى يەكەمەكەيەتى كە ئەلى:

ئەى وەتەن! كوانى نەسىمى سوبحى عەنبەربارەكەت؟

كوا گولى خەندان و كوانى عەندەلىبى زارەكەت؟

قومرييى سەرشىن كە تەوقىكى لە ملدايە ئەلى:

كوانى پەنجەى سەروى نازت؟ بۆلەبى جۆبارەكەت!

كوا وەكوو پۇحانيان فىرقەى منەووەرتىنەت؟

بىنە سەيرى مەزرەعەى ئومىدى ئەھلى شارەكەت!

وەك لە مەحشەردا كە عالەم گوم بكا نامەى عەمەل

كوا لە مەيدانا گەرانى كاسب و توجارەكەت؟!

كوا رەگى رۇحى عومومى بۇ خوتوتى تەلگراف؟

بۆیه ناگاته دراوسی بتکوژن، هاواره کهت!
 وهک له نه زعا بی وهسییهت کا چه زینانه وتی:
 نیمه یارایی جوابی جوملهیی گوفتاره کهت!
 ههر ئه مه ندهت پی ئه ئیم، ئه ماما به خه لکیی تۆ بلی؛
 ههر له یارت تا ئه گاته جوملهیی ئه غیاره کهت:
 شیره کهم پیتان چه لاله، خوینه کهم گهر گوم نه کهن
 نامداران و چه مییهت کاری ئه ولادی وهتهن!

وینەش بو «تهرکیب بهند»، تهرکیب بهنده کهی «مه لای
 جزیری»یه، که بریتییه له «(۱۳)» بهند، ههر بهندیکی له بهینی چوار و
 پینچ هۆنراودایه، له دوايي ههر بهندیکیه وه هۆنراویکی هیناوه که جیا به
 له هۆنراوی ئاخري بهنده کانی تر. ئه مەش یه کیکه له بهنده کان:

یار قهسته جان یه غما کرت، دا موعجزی پهیدا کرت
 په مزی ژ پهنگ عیسا کرت، دیسا شه هیدان پاکرت!
 ده ولت ژ کولی ناکرت، جاری غه ریبان شاکرت
 راستی یه دی به یزا کرت، مسکی د جهرحان پاکرت!
 نی خوش بکت ئه حیا کرت، شه فقی که یار په ب دا کرت
 پهش کا کولی تاتا کرت، سه د حهلقه چین چین تا کرت!
 چه میان ل دیم توغرا کرت، ئه و له عل شه ککرخا کرت
 یا سحر بو سینا کرت، ئه مری هوما یون سه رمه تی!

بەم جۆرە ھەر سيانزە بەندەكە تەواو ئەكا و لە ئاخىرى ھەر بەندىكە ۋە ھۆنراۋىك دىنىي كە جىايە لە ھۆنراۋى ئاخىرى بەندەكانى تر. ۋە سەرواكانى ئەم تاقە تاقە ھۆنراۋانەش كە ئەيانھىيى ھەموو ۋەكوو يەك وانە. بە ويىنە لە ئاخىرى بەندىكى ترا ئەلن:

لن كەشف ئەسرار خو كە، مەخمور خەممار خو كە
 حەيران و پەفتار خو كە، كوشتىنە تىرا مەجەت!

۸- «داچنراۋ» موسەممەت - «مُسَمَّط»

بۇ ناساندنى ھۆنراۋى داچنراۋ چەن بىر و باۋەرپىك ھەيە:

۱- زانايانى ھۆنراۋى عەرب ئەلن: ھۆنراۋى داچنراۋ ئەۋەيە
 كە بەشەكانى عەرووزى تىدا بى و سەروادارپىش بى، بەلام پىتى
 سەرواكان جىا بى.

۲- زانايانى ھۆنراۋى فارسى ئەلن: ھۆنراۋى داچنراۋ ئەۋەيە شەش
 نيۋە ھۆنراۋى بى، ۋاتە ۋەكوو شەش بى، پىنج نيۋە ھۆنراۋى لەسەر
 يەك سەروا بى، نيۋە شەشەم سەروايەكى تى ھەبى كە جىا بى لە
 پىنجەكە تى تر. ئەم جۆرەيان لە زمانى كوردىدا ۋەنەبى زۆر بى.

۳- بەلاى كوردەۋە ھۆنراۋى داچنراۋ ئەۋەيە: كە شەش بى، دوو
 نيۋە ھۆنراۋى دوايى خاۋەنى سەروايەك بى كە جىا بى لە سەرواى
 چوار نيۋەكە ي پىشۋوى.

۴- ھەندىكى تر لە زانايانى ھۆنراۋ - بەتايىبە تى قوتابخانەى
 «رَشِيد الدّين» سى ۋەتوات. ئەلن: ھۆنراۋى داچنراۋ ئەۋەيە لە ھەر

هۆنراویکا نیوه هۆنراوهکان بین به دوو پارچهوه، وه ههر پارچهیهک له گهڵ پارچهکهی ترا هاوسه روا بن.

جا وینه بو باوهپری یه کهم ئەم هۆنراوانه ی «مه لای جزیری» یه که ئەلێ:

«صَباح الخَيْر» خانێ من، شه هێ شیرین زبانی من

تووی پڕوخی پهلوانی من، بیت قوربان ته، جانی من

«تَعَالَى اللَّهُ» چ زاتی تۆ؟ چ وی شیرین سیفاتی تۆ؟

نهوهک قهند و نهباتی تۆ، یه قین پڕوچ و حه یاتی تۆ!

حه یات و راحه تا جانم، سه باحه لखهیر یا خانم

وه ره بینا هییا چه هقان، بینم به ژن و بالایی!

وینه بو باوهپری دووهم ئەم پارچه هۆنراوه ی «ع.ع» ه، که له «۷»

پارچه دروست بووه و هه موو بهم جۆره دروست کراوه:

بی یار و ته نیا هه ست ئەکه م به مهستی

له کونجیکه وه ئەره وینم پهستی

چه ند جوانه ژینی کامه ران په رستی

ههروهک ئیستاله چوارچێوه ی سه ره بهستی

ئه بیسم ده نگێ، ئەبینم په نگێ

شاییه، به زمه، ئاهه نگه، ره زمه!^(۱)

ويىنە بۇ باۋەرى سىيەم كە زۆرتىر كورد لە ھۆنراۋى داچىراۋدا لەسەر ئەم رېنگايە پروەشتون، ئەم پارچەيەى «بەختيار زىۋەر»ە. پارچەكە برىتتيە لە «نۆ» بركە، ۋە ھەموۋى لەسەر ئەم شىۋەيە چوۋە بەرپۆە:

لەسەر لووتكەى بولەندى پىرەمەگروون
كە لای من بۆتە شاخى زىو و ئالتوون
شەويك دىم دوو پەرى پر سۆز و مەحزوون
ئەيانوت: تى بگە ئەى چەرخى گەردوون
ئەگەرچى رۆژھەلاتىن و كەساسىن
لە رۆژئاۋايى جۈانتىر دورشناسىن!^(۱)

ويىنە بۇ باۋەرى چۈرەم - كە ويىنەى ئەم جۆرەيان زۆر ھەيە لە زمانى كوردىدا - ئەم ھۆنراۋانەى «عەبدولقادر ئەحمەد»ە، كە پىنج بركەيە ۋە ئەمەيە كىكايانە:

دلىدارى نەۋگولنىكم، ھوزارى سەرچلىكم
زەدەى زام لە دلىكم، عەودالى خوۋ سلىكم
تازە گولنىكە بەرزە، چلىكە ھەزار تەرزە
دلان ئەخاتە لەرزە، ئاسكىكە چۈاردە ۋەرزە!^(۲)

ئەم بەشى چۈرەمە بەتايىبەتى لە ھۆنراۋى «مەلای جىزىرى»دا زۆرە. ۋەكوۋ ويىنەى بەشى يەكەمەكە كە بۇ ئەم بەشەش ئەشى.

۱. گەلاۋىزى ژمارە «۸»ى سالى «۷».

۲. گەلاۋىزى ژمارە «۳»ى سالى «۹». لە نىۋەى سىيەمدا «ھ» ھەزار لە كىتشدا زىادە.

۹- «زیادکراو» موسته زاد - «مُستزاد»

هۆنراوی زیادکراو ئەگونجی له چوارخشته کی و هه‌لبه‌سه و چامه‌دا هه‌بی، وه ئەمه‌ش بریتییه له‌وه: که له‌دوای هه‌ر نیوه هۆنراویکه‌وه، تیکه‌یه‌کی کورتی ریکه‌وتوو له‌گه‌ڵ چه‌شنی کیشدا زیاد بکری، به‌لام نیوه‌هۆنراوه‌ بناغه‌یه‌کان چ له‌ کیش و چ له‌ سه‌روادا هه‌چ پێویستیکیان به‌و زیادانه‌ نییه. هه‌روه‌ها ئەم تیکه‌ کورتانه‌ش له‌ به‌ین خۆيانا هاوکیش و هاوسه‌روان.

جا وینه بو ئەم زیادکراوه، ئەم هه‌لبه‌سه زیادکراوه‌ی «نالی»یه که ئەلێ:

ئە‌ی تازه‌ جه‌وان پیرم و ئیفتاده‌ و که‌وتوووم
تا ماوه‌ حه‌یاتم
ده‌ستی بده‌ره‌ ده‌ستی شکسته‌م که‌ له‌ ده‌س چوووم
قوربانی وه‌فاتم!

تۆ یوووسفی نه‌وحوسنی له‌سه‌ر میسری جینانی
من پیرم و فانی
له‌م کوله‌یی ئە‌حزانه‌ نه‌ زیندوووم و نه‌ مردوووم
هه‌روا به‌ته‌ماتم

فه‌رقیکێ نه‌کرد نه‌فسی نه‌فیسم به‌ عینایه‌ت
وه‌حشی له‌ ویلایه‌ت
له‌م گۆشه‌یی وێرانیه‌ هه‌ر مامه‌وه‌ وه‌ک بووم
وه‌یشووومی ولاتم!

ئە ی قوبەیی «طیبه» که دە لێ حوققەیی «طیب» ی
 مە ئوایی حەبیبی
 مسکینم و بەو خاکە عەترناکەووە هاتووم
 بەو بۆنەووە هاتم

هەرچەندە که من عەبدم و پرووزەردم و عاسیم
 مە ئموولە خە لاسیم
 قوربانێ بیلام که هیلالانە هە لاتووم
 هەر عەفوە خە لاتم

موددەیکە که هە مگەردشی دە و رانی سوپیهرم
 ئە غبەر بووە میهرم
 ئاوینە ی دڵ شاهیدە هەرچەندە سیەهرپرووم
 میر ئاتی جە لاتم!

ئە ی مەسجید و میحرابگە هت قیبلەیی حاجات
 بۆ ئە هلی موجانات
 مە حجوبی هەوام و ئە مەتە مە شەهەدی مە علووم
 بۆ راھی نە جاتم

ئە ی مە تلە عی ئە نواری هە موو قاسی و دانی
 شە مسی سە مە دانی
 وە ک زەر پری بی جیلو، نە مە وجود و نە مە عدووم
 جۆ یایی بە راتم!

لە م خاکی دەری پە حمە تی بی زە حمە تە «نالی»!
 فیر دە و سە مە ئالی
 حاشا که لە میدا بیمە سائیلی مە حرووووم
 هەرچەند لە عوساتم!

۱۰ - «چیل» موله ممه ع - «مَلَمَع»

هۆنراوی چیل: چامه یه که، که ههر هۆنراو وه یا نیوه هۆنراویکی به زمانیک بی، جا ئه و زمانه ههر زمانیک بی. وینه ی ئه وه که چامه که ههر هۆنراویکی به زمانیک بی وه کوو ئه م هه لبه سه ی «نالی» سه که بریتیه له ده هۆنراو؛ هۆنراویکی به عه ره بی و هۆنراویکی به کوردیه. ئه مه چه ند هۆنراویکه له و:

«یا بَدْرُ عَلَوَّاءُ و ضِیاء و کمالا

الغَضنُ مَعَ الْأَضْلِ إِلَى فَرْعِكَ مالا»

تا سونبولی زولفت له نیهالی قه دت ئالا

من دوودی هه ناسه م گه ییه عاله می بالا!

«مَا عَادَلَكَ الْبَانُ وَلَا اللَّيْنَةُ لِيْنَا

إِذْ عَدَلَكَ الْبَارِئُ حُسْنًا و جَمالا»

من گریه و تو خه نده به یه کدی ده فروشین

من له علی به ده خشان و ئه تۆلوئلوئی لالا!

وینه ش بۆ ئه وه که نیوه هۆنراویکی به کوردی و نیوه که ی تری به زمانیک تر بی ئه م هه لبه سه ی «سالم» ه که بریتیه له هه وت هۆنراو، ههر نیوه هۆنراویکی کوردی نیوه هۆنراویکی فارسی له گه لایه. ئه مه چه ند هۆنراویکه له و:

بینه سا بادی سه با له م وه خته دا په یغامی دۆست

تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست!

وہختہ بنیادی وجودم نہی سیفہت ئاگر بدا
طوطی طبعم ز عشق شکر بادام دوست
ئاوی کہوسەر قەت قبوول ناکا لە دەست غیلماں و حوور
ہر کہ چون من در ازل یک جرعه خورد از جام دوست
نالہ بئی تہئیسرہ ئہی دل! زہ حمەتی خۆت بەس بدہ
دردسەر باشد نمودن بیش از این ابرام دوست!

۱۱- «پازاوہ» موہششەح - «مُوشَح»

ھۆنراوی پازاوہ لە بنچینەدا لە داھینراوی ئەندولوووسیہکانە.
ناساندنی ئەم جۆرە ھۆنراوہیہ بە سێ جۆر ئەناسینری:
یەکەم: ھۆنەر چامەیکە دائەننی لەسەر چەند بڕکەیکە، ئەم
بڕکانە ھەریەکە بۆ خۆیان سەرۆایەکیان ھەیە، لەوانە یە ھەریەک لە
بڕکەکان ئەمانیش بۆ خۆیان بێن بە چامەیکە سەربەخۆ، ئەو ھەندە
ھەیە: مەرج نییە بڕکەکان ھەریەکە سێ ھۆنراو بێن، بە لکھوو زیاتریش
ئەبێن.

لەسەر ئەم ناساندنە ھەندئ لە «تەرکیب بەند» ھەکانی مەلای
جەزیری و ھەمدی ساحبقران ئەگونجی بۆ وێنە، بە لām ئەبئی چاو
لەوہ بپۆشری کہ ئەوانە تەرکیب بەندن، واتە لەو ناوہ.

دووہم: ھۆنەر لەسەر ھەر ھۆنراو وەیا نیوہ ھۆنراویکی چامەیکە،
چەن «پیت»-یک دائەننی، ئەگەر ئەم پیتانە ی کہ بەو جۆرە دایناون،
ھەموو کۆ بکرینەوہ، بە ئاوی یەکیک دەرئەچن، وەیا رستەیکە کی خواوہ

گوزاره دروست ئه بێ.

ئه م جوړه یان له زمانى کوردیدا نییه. به لای هۆنه رانی کورد به زمانى
عه ره بى وه یا فارسى شتى وایان داناوه، به لام به زمانى کوردی به رچاو
ناکه وئ.

سێیه م: هۆنه ر چامه یه ک دانه ئی، دواى هه ر هۆنراویکی به چه ند
پیتیکى ته نها دیتته وه، ئه و پیتانه کو ئه کاته وه ئه یانکا به وشه یه ک و
ئه یکا به یه کم وشه ی هۆنراوی دواى ئه و هۆنراوه. وینه ی ئه مه یان ئه م
پارچه یه ی «ئه حمه د حه مدی ساحبقرانه» که ئه لای:

نیمه یارایى نیگا هى (غ، م، ز، ه)
غه مزه دلدۆزه، له تم که، تۆ به (ش، ی، ر)
شیری ئه برۆت یه ک ئیشاره ی بۆ منى شهیدا به سه
تیژه چونکه داویه کووره ی موحه ببه ت (ئا، ب)
ئابى تیغت دیاره ئاوی زینده گانی تیکه له
کوشته کانت زیندوون تا رۆژى (ح، ش، ر)
حه شره هه ستاوه له عالم قاپى ته وبه داخرا
غولغوله ی عالم که گه ییه ئه وجى (چ، ر، خ)
چه رخی که چه رفته ره باقل ده وره یه کی تر ئه دا
پرزهر که جامه کم وه ک (ش، ر، ب، ت)
شه ربه تى مه رگی له ئاوی زینده گی پى خوشتره
وه عده یی وه سللى نه ده یتى (ح، م، د، ی)

حەمدى تاكەى ھەر بنائىنى لە ژۆر بارى غەما

بۆچى نابى ئەى سەنەم رەحمت بە وىشا جارى بى؟!

سەير ئەكەين پىتەكانى «غ، م، ز، ە»ى كرد بە «غمزە» و كردى بە
يەكەم وشەى سەرەتاي دووھى نيوھۆنراوھى ھۆنراوى يەكەم. «ش،
ى، ر» بوو بە «شیر» بۆ سەرەتاي ھۆنراوى دووھم. «ئا، ب» بوو بە
«ئاب» بۆ سەرەتاي ھۆنراوى سىيەم. «ح، ش، ر» بوو بە «حشر» بۆ
سەرەتاي ھۆنراوى چوارەم. «چ، ر، خ» بوو بە «چرخ» بۆ سەرەتاي
ھۆنراوى پىنجەم. «ش، ر، ب، ت» بوو بە «شربت» بۆ سەرەتاي
ھۆنراوى شەشەم. «ح، م، د، ى» بوو بە «حمدى» بۆ سەرەتاي ھۆنراوى
حەوتەم. ۋە بەم جۆرە پىشەيەكى لە ھۆنراوھى كانيا دروست كرد.

شتىك ھەيە لىرەدا: كە ئايا ھۆنەر ناو ۋەيا نازناوى خۆى ئەخاتە
ھۆنراوھە؟ ئەمە لە چ سەردەمىكا ئەبى داھاتىي؟. لەگەل ئەوھدا لە
چەرخەكانى پىشووى تەنانت ئىسلامىشدا ئەم رەوشتە نابىرى!.. ۋا
دىارە ئەم رەوشتە بەرانبەر بە ھۆنراو لە پاش دەسەلاتى مەغولەكانا
بوو بەسەر ئەم ناوچانەدا ۋ ئەم رىچكەيە ئەبى لەوانە ۋە داھاتىي!
بيروباوھرى «دوكتۆر ئەدوارد براون» بەرانبەر بە ھۆنراوى فارسىش ھەر
چەشنى شتە.

لەپاش پشكىنى من - ۋەكوو بۆم دەرئەكەوئ. لەناو ئەدەبى كوردیدا
لەپىش چەرخى مەلای جزىرىدا يەككى ترمەن بەرچاۋ ناكەوئ
كە ناوى خۆى خستىتە ھۆنراوھە!. مەلاش ئاشكرایە كە لەپاش

مە غوولەكان بوو، چونكە دەسەلاتى مە غوول لە چەنگىزخانەوہ لە «۱۲۱۷»ى ميلادىيەوہ بوو تا «۱۳۳۵»، دەورى «ئەبووسەعيد». مە لا لە «۱۴۰۷ - ۱۴۸۱»دا بوو. پيش ئەم ميژووہ هۇنەريک لە کورددا بەرچاو ناکەوئى کە ناوى خۆى لە هۇنراودا دانابى. کەواتە ئەگونجى داھاتنى ئەم رەوشتە لەناو کورددا - کە هۇنەر ناوى خۆى بخاتە هۇنراوہوہ - پاش دەسەلاتى مە غوول بووييت بەسەر ئەو ناوچەيەدا..

وردبوونەۋەيەك لە ھۆنراۋى كوردى!

شۈيىن و كات و چۆنيەتى ژيان، دەستىكى دريژيان ھەيە لەۋەدا
 كە خورپەي خۇيان بە ھۆنەر بگەيەنن بۆ دانانى ھۆنراۋەكەي؛ واتە:
 كارەساتى ئەو ناۋچەيە ھۆنراۋ دروست ئەكا و ھەر ئەو كارەساتەشە كە
 ھۆنراۋەكان لە يەك جيا ئەكاتەۋە، تا ھۆنەرەكە ۋاي لى دى ئەكەۋىتە
 ناو يەككى لە قوتابخانەكانى ھۆنراۋەۋە و لەو ناۋچانەۋە سەر ھەلئەدا.
 ئەۋەندە ھەيە: ئايا ئەم پەردانە بۆ بېيجگە لە ھۆنەرەكە، لە چىيەۋە
 ۋەرئەگىررىن؟. ديارە ۋەرگرتەكە لە جەرگى ھۆنراۋەكانەۋەيە؛ بى گومان
 شتىك پالى ناۋە بە ھۆنەرەكەۋە بۆ دانانى ھۆنراۋەكەي، ھۆنراۋ و
 بەرھەمەكە ئەبن بە ئاۋىنە بۆ ئەو شتە و ئەتوانرى كە بەرھەمەكە
 خوينرايەۋە، بە تەۋاۋىي چۆنيەتى ئەو شتانە دەرەكەۋى كە ئابلۇقەي
 ھۆنەرەكەيان داۋە.

ئەمە بە جۆرىكى تىكرايى، بە جۆرىكى تاييەتەش بۆ ئەدەب و
 ھۆنراۋەي كوردى ئەۋەيە: ھەتا دوورتىر بى لە ناساندنە زانيارىيەكان،
 ئەۋە بۆ كرۆكەكەي بەنرختر ئەبى؛ واتە ھەتا كۆنتر بى مەبەستى
 ھۆنەرەكە لە ناساندنەكان دوورتىر ئەبى، چونكە ئەم ناساندنەكانە بە
 ئەدەب و ھۆنراۋ ئەكرى، ھەموو لە زادەي ئەندىشە و لە بيروباۋەپرىكى
 زانيارىيەۋە ۋە ئەدەن، ئەم ناساندنى بەشكردنەش بەم جۆرە ناگاتە
 سەدەيەك يا دوو سەدەي پيش ئىمىرۆ؛ ئەۋىش بە مەرجىك كە
 گوزارەي ناساندنەكان گەيشتبى بە ھەموو كەس.

ته نانه ت ئه توانی هۆنراوی کوردیکی دوور له هه موو ناوچه یه کی
 کۆمه لایه تی و شارستانی ئیمرو - با نیمچه خوینده واریش بی - له لایه ن
 ئه ده ب و گوزارشت دانه وهیه کی ساده وه بو شت، به لات وه به رزتر بی
 له هی هۆنراوی کوردیکی تیکلاو به و کۆمه لایه تی و شارستانییه - با
 دانا نه که شی کۆنتر بی له وی پیشوو - چونکه ئه گونجی ئه مه ی دواییان
 به هۆی تیکلاو بوونی به و کۆمه لایه تی و شارستانییه وه، بیره که ی له
 ناساندنی به شکردنه زانیاریه کانیش وه ربگری، به لام ئه وی یه که میان
 گومان ی تیدا نییه که ته نها له ناوچه که وه هه ئه قو لی و خو ی هیچ ئاگای
 له ناساندنی به شکردنه که نییه! هۆنراوی ئه مه یان به ته واوی بو ئه وه
 ئه شی که بیکه ی ت به نموونه و به لگه بو هه موو ناساندنیک ی تر^(۱)..

که وابوو، ئیسته ئیمه ئه گه ر بمانه وی نموونه یه کی هۆنراوی زۆر کۆن
 له چاو هۆنراوه کانی ترا بو ئه ده بی کوردی بگرین به ده سته وه و چه ند
 په رده یه کی لی وه ربگرین، به بی ئه وه ئه و که سه ی داینا وه ئاگای
 له به شکردن و ناساندنی زانیاری هه بووی، ئه م چه ند هۆنراوانه ی
 خواره وهیه که چۆنیه تی هۆنراوه کان چه ند په رده یه کمان پیشان ئه ده ن؛
 هه م په رده ی په گه زی زمانه که، هه م په رده ی چۆنیه تی ئه و پۆژه، وه
 هه م به لگه یه ک بو دروستکردنی هۆنراوی کوردی له و سه رده مه دا.
 له گه ل ئه مانه شایه کی له [نا] ساندنه کانی تازه ش - که چۆنیه تییه - تیا یا
 دیته دی و بهر ئه و ئه که وی له لایه ن ئه و به شکردنه وه.

۱. مه به ست به به شکردنه کان: جه فه نگی، نیازیی و چۆنیه تییه.

لە دەورووبەرى سەدەى شەشەمى پېش مىلاددا گىتى ئەم رۆژەلاتە
پەردەيەكى تىرى بەسەرا ھات، بەھۆى ئەو پەردەيەو ھەموو جوړە
كاروبارىكى ئايىنى و كۆمەلايەتې سەردەمى پېشوو تېك چوو، ئەو
پەشت و خووانە كە لە سەردەمى پېشودا بە سەدەسا سال لەسەرى
بوون، بەھۆى تېكچوونى بېروباوېرى ئايىنىانەو ئەوانىش روويان كرده
دوايى ھاتن و چوونەو ەو جىھانى نەبوونى!..

ئەمە پەشتى ھەموو ئايىنىكى تازەيە: كە كەوتە شوينىكەو لەبەر
ئەو كە زۆرتر لە پەشت و پەپەھۆى ئەو شوينە پېتى بەندى ئايىنە،
ھات و ئايىنەكە تېك درا، پەشت و پەپەھۆيەكەش تېك ئەچى و
جوړە شتى تىرى تايەتى و ھا ئەھىننە پېشەو، كە لەگەل بېروباوېرى
خۆيا بگونجى!.

ولاتى كوردەوارى تا ئەو سەردەمە كە ھەلگىرى بېروباوېرى ئايىنى
زەردەشتى بوو، ئايىنى زەردەشتىش وەكوو ھەموو جوړە ئايىنىكى تر
ياسا و دەستوورىكى تايەتى ھەبوو ەو خۆى، ئەوانەى شوين ئايىنەكە
ئەكەون ئەو پەشتە وەرئەگرن كە لەگەل كرۆكى ئايىنەكەدا بگونجى.
ماوھى سىانزە سەدە ئايىنىك لە شوينىكدا رەگ داکوتى، بىگومان
گەلى خووپەشتى وا ئەچەسپىنى كە رۆزگارېكى دوور و درىژى ئەوى،
تا ئەوانە بە تەواوى بنەپر بىن!!!

لە سەرتاى سالى «۱۷»ى ھىجرىيەو ئايىنى ئىسلام لە ولاتى
كوردەوارىدا دەستى كرد بە بلاوونەو ەو دەستى كرد بە روخان و لە بن
دەرھىنانى ئايىنى پېشوويان - كە ئايىنى زەردەشتى بوو - ديارە ھۆگر
بوون بە ئايىنىكى زياتر لە ھەزار سالىيەو ھەروا بە ئاسانى بە ئايىنى

تازه داهااتوو لانا بری! له بهر ئه مه له سهرده می هاتنی ئایینی تازه دا
ئهوانه ی که هۆنه ر و زمانی نه ته وه که ن، دینه قسه کردن و ئه که ونه شت
وتن، ئه و وتنه ی ئه وان بۆ رۆژه کانی پاش ئه وان ئه بی به به لگه و به
ئاوینه بۆ روونکردنه وه ی بیروباوه ری ئه و رۆژه!

یه کئ له و به لگانه که ئیمه بۆ ئه ده بیکی هه زار و دوو سه د سالی
وه یا زیاتر پێش ئه م رۆژه بیگرین به دهسته وه، ئه م هۆنراوانه ن که له
پارچه چه رمه کانی «هه زارمێرد»^(۱) دا بینراونه ته وه و ئه لێن:

هورمه زگان^(۲) رمان، ئاتران کژان

ویشان شارده وه گه وره ی گه وره کان

زۆرکار ئاره ب کردنه خاپوور

گنای پالهی هه تا شاره زوور!

شن و کنیکا وه دیل بشینا

مێرد ئازا تلی وه پرووی هوینا

ره وشت زه رده شتره مانووه^(۳) بی که س

بزیکا نیکا هورمز وه هیوچ که س!

جاری به لگه بۆ ئه وه که ئه م هۆنراوانه پارچه هۆنراویکی کوردین،
تاک تاک ی ئه و وشانه یه تی که به زمانیکی کوردیی په تی وتراون و
ئه و کوردییانه ش به شیوه ی ئه رده لان و موکری تا ئیمرۆ ماونه ته وه و

۱. گوندیکه له ولاتی سوله یمانی.

۲. «هورمیزگان» - نسخه.

۳. ماوه - ن.

ئەوترین، ئەمە گەواهیەکی زۆرمان بۆ ئەدەن! وشەکانیش «رمان، شاردهوه، گەوره، کردن، خاپوور، پالە، هەتا، دیل، میرد، ئازا، تل، پرووی، پەوشت، بێ کەس».

ئەو وشانەش کە بەهۆی پیت وەیا لێوەرگرتنەو هەن وەکوو:
«هورمەزگان» وەیا «هورمزگان» کە لە پێشەدا لەگەڵ مزگت -
مزگەوت یەک ئەگرێتەو. «ئاتران، ئاتر = ئاگر، ئاور، ئایر، ئاھر»
تەنها پیتی ناوەراست گۆراوە. «کژان = کوژان» کە لە یەک بنەچەن.
«ویشان = خویان» کە ئێستەش لە هەوراماندا ئەوتری «ویشان».
«گنای = گوند، دی»؛ دیارە گنای و گوند دوور کەوتنەوێ زەمان نەبێ
هیچی تر دەستکاری نەکردووە. «پالە = کریکار» کە ئەم وشەیه لە
شیوەی ئەردەلان و لوپدا هەر پالەیه. «شن - ژن» بەینی وتنی شین،
ژێ، ئەوومان پیشان ئەدا کە گەلی جار لە زمانی کوردیدا ئەم دوو لە
شوێنی یەک دایەنیش، وەکوو لە کوشتن و کوژاندا هەیه.

«کنیک = کەنی، کەنیشک، کیژ، کچ، کناچە» وەکوو بۆمان
دەرئەکەوێ ئەو دەستکارییهی کە لە بەینی «کنیک - کەنی -
کەنیشک» دا هەیه، هیچ زیاتر نییه لەو دەستکارییهی کە لە بەینی
«کەنیشک، کیژ، کچ، کناچە» دا هەیه. «بشینا» کە بە واتە «بردن»-ه،
ئێستەش لە شیوەی هەورامیدا هەر هەیه. «هوین = هون، خوین،
هون» لە شیوەی لوپدا «هون». هون و هوین هەموو چەشەیهک
ئەزانێ کە لە یەکن. «مانو = ماوه» بێجگە لەو کە ئەم دوو وشەیه
جیا یەکیان تەنها کە مەبۆنەوێ پیتی کە لە شیوەی ئێستەدا، شیوەی
هەورامیش هەر بەو جورە ئەیلێتەو. «بزیکا = بەزەیی» ڕەگە کە لە

ههردوو لادا هیه «نیکا» له شیوهی لوردای ئەلێ «نیهکا»، لێره دا واته:
 «نایهتهوه». دیاره نیهکا و نیکا له وتن و گوزاره دا یهکن. «هیوچ = هیچ»
 گومانیک له وهدا نییه که درێژی زه مان «هیوچ» ی گۆرپوه به «هیچ».
 به پیتی ئەم لیکدانه وهیه، ئەوه بۆ ئیمه ساغ بووهوه: که ئەم هۆنراوانه
 هۆنراویکی کوردین و داستانیکی رابووردوو ئەگێرنهوه.

مایه وه سه ر ئەوه که ئەم پارچهیه ئەبێ هی چ پۆژیک بێ؟ وه یا
 چۆن بۆمان ده رکه وێ که هی ئەو سه رده مهیه که ئیمه مه به ستمانه؟!

ئەم هۆنراوانه ده رده دلێک و جه وری پۆژیک ئەگێرنه وه که
 دهستهیه کی بێگانه چوون ئەو شوینه یان تیک داوه و ولاته که یان
 وێران کردوه و دانیشتوه کانیان به دیل گرتوه. ئەمانیش به رهنگاریان
 بوون و له سه ر ئاو و خاکی خۆیان خۆیانیان داوه به کوشت. کاتی که
 به ته وای بێ هیزیان به سه را هاتوه، که وتوونه ته گێرانه وه ی چۆنیه تی
 کاره ساته که!.

ئەم جۆره شتانه له هه موو چه رخیکا و له هه موو شوینیکا و له
 ناو هه موو نه ته وهیه کدا پروو ئەدا که شوینیان داگیر بکریت و پاشان
 بکه ونه گێرانه وه ی به سه رهاتی خۆیان. به لام ئەبێ ئیمه له وه تی بگه ی
 که ئەم هۆنراوانه کاره ساتی چ پۆژیک ئەگێرنه وه؟. بۆ ئەوه بتوانین
 بیانکه ین به به لگه بۆ ئەو پۆژه..

بێ گومان لابرڤن و هه لکه ندنی بیروباوه ریکی ئایینی - که ئەو
 بیروباوه ره له ناو نه ته وهیه کدا ریشه دابکوتی- هه روا به ئاسانی لانا بری

و ھەلئاكە نرى!...

و ھەكۆو لە پىشە ھە باس كرا، ئەو نەتە ھەيە كە ئەم ھۆنراوانەى تيا و تراو، ھەيا و توويە، ماوھى زياتر لە ھەزار سالىك لە سەر ئەو ئايىنە پىشوو ھەيون، ئەو ئايىنە تىكلالوى ھەموو دەمارەكانيان ھو، كوتوپر كە لىشاويك ھات و ويستى ئەو بىر و باوھرى ئايىنە پىشووھەيان بگۆرپتە ھە بە شتىكى تر، ئەم دەستەيە كە ئەم ئىشە ئەكا، ئەو ئەگەيەنى كە دەست ئەخاتە ناو دەست لىدانى جەرگى بناغەيەكى بىروباوھرى لە ھەزار سال زياتر! كەوا بوو ناتوانى ھەروا بە سووك و ئاسانى ئەو باوھرانەى پىشوو لە مېشكيانا دەرگا. بەلكوو ھەلكەندن و دەرکردنى باوھرىكى وا بە لايەنى كەمە ھە لە بەينى سەدوپەنجا تا دووسەد سالى ئەوى؛ چونكە بەرە و نەتە ھەى ئەو ماوھەيە بەبى گومان ھەر چا و ئەبەنە ئەو شتەى پىشووھەيان، ھەيا دليان ئەلھايەكى ھەر بۆ ئەكا!..

كەوا بوو، دانانى ئەم ھۆنراوانە ئەكەويتە بەينى سالانى «۱۷-۲۰۰»ى ھىجرىە ھە، چونكە پاشەروكى بەلگەكانى پىش ئەو مېژوو ھە تا بەينى دوو لاپەرەى ئەو مېژوو ھەر ئەمىنيتە ھە.

مايە ھە سەر ئەو ھە كەيەكى بلى: ئەم ھۆنراوانە ھەكۆو ئەگونجى كە بە دووسەد سال پاش ھىجرەت و ترابن، ئەگونجى بە ھەزار سالىش ھەر پاش ھىجرەت و ترابن. بەلگەيەكمان بەدەستە ھە نىيە كە دانى پيا بنى: ئەم ھۆنراوانە ھى چ چەرخىكن؟! ئەم قسەيە ئەكرى و ئەم پەخنەيە ئەگىرى.

ئىمەش ئەلئىن: بەلى قسەكە وايە، بەلام مېژوو ئەمەمان بۆ دەرئەخا لەو پۆژە ھە كە ئايىنى ئىسلام كەوتۆتە كوردە ھارىيە ھە تا ئەم پۆژە، پۆژىك

نه بووه که ئەو ئایینهی لێ دەرچوو بێ و که وتبێته سەر ئایینیکی تر؛ واتە له بەرههه یانی ئایینی ئیسلامهوه، ئەو بنجهی له کورده واریدا دایکوتاوه تا ئیمپرۆژ ماوه تهوه و هیچ پڕۆژیک لێی دوور نهکه وتۆتهوه، به لکوه پڕۆژه پڕۆژ به هێتر بووه! دیسان هه موو میژوونوس و که سێکی تریش هه ر دان به وه دا ئه نین: که ئاشنایه تی کورد له گه ل ئایینی ئیسلاما چه نده کۆک بووه و چه نده به سۆز هه لیان گرتووه. له گه ل ئه وه شا هه تا هاتوو هه ر زیاتر هۆگری بوون.

نه ته وه یه ک که ئەوه نده پابه ند بێ به ئایینیکه وه، هیچ پڕۆژیک له پڕۆژان ناویرێ ئه وه به دلێا بیت که پێچه وانه ی ئەو ئایینه شتیک دابنێ و شتیک بلێت، چونکه ئەگه ر به پێچه وانه ی ئەوه شتیک و ت خۆی به کافر ئه زانی! کافر ی و بیروباوه ری کوردیش گه لێ لیک دوورن.

ئهمه و دیسان: ئەگه ر له م ماوه دوور و درێژه ی سهرده می ئیسلامیدا تا ئهم سهره تای سه ده ی بیسته مه، شتیک پێچه وانه بوترا به بێ گومان ئیمپرۆ ئەکه وته به رچاوی یه کێک، وه یا یه کێک ئه بیست که شتیک پێچه وانه ی ئایین وتراوه. خو ئهم هۆنراوانه ش دیا به ئاخ و داخیا نه بو ئەو سه رده مه ی که ره وشتی زه رده شتی به بیکه س ماوه ته وه. ئهم جوړه لا وانه وه به بو سه رده میکی ئیسلامی هه ر نه بووه و نابیت! وه ختی که ئیسلام بنجی داکوتا، ئەلها کردنی بیر و باوه ری پێشو و به بێدینی ئه زانری؛ کوردیش ئاشکرایه گورۆی دین بووه. که واته، هۆنراوه که هی سه رده میکه که هیشتا ئایینی تازه بنجی دانه کوتا وه، ئەو سه رده مه ش وه کوو لیکمان دایه وه له به ینی «۱۷-۲۰۰» ی پاش هیجرییه وه بووه. جا له و ماوه یه دا هی چ پڕۆژیکه تی، دوور نییه ئه مه ی تۆزی تاریک بێ.

هەرچەندە بەو بەلگەيە کە ئايینی تازه پۆژبە پۆژ زیاتر بنجی دائە کوتا و مەردمی لە ئايینی پێشوو دوورتر ئەخستەو، ئەو زیاتر ئەچیتە دلەو کە وتە کە ی نزیکتربێ لە «۱۷» ی هجری و زیاتر بەلای ئەوا بپروا تا بەلای «۲۰۰» هە کە دا...

بە پێی ئەم لێکدانەو یە بۆ ئێمە ساغ بوووە: کە ئەم ھۆنراوانە لە بەینی «۱۲۰۰ - ۱۳۷۰» سأل لەمە و پێشتر وتراون، وە بۆ ئەو کە گومانێ تیدا نەمیئێ، کە مەترە کەش ئەگرین بە دەستەو!

ئەمە و دیسان: ئێمە ئەبینین لە سەدەکانی سییەم و چوارەمی هيجریدا ئايینی ئیسلام بە جۆریک لەناو کورددا بلأو بوو بوو و وە و بنجی داکوتا بوو، کە گەلێ پیاوانی زانای دەرویشی تیدا هەلکەوت، نەتەو یە ک لەو سەردەمەدا بگاتە ئەو پایە دینیە، تازه زۆر دوورە بێئێ ئاور بەداتەو لە ئايینی کە ئیسلام پێچەوانە ی خۆی دایە ئێ!...

کەواتە، بۆ باسی ئەدەبیکی کوردی و بەلگەيەکی کۆنی کوردی سەردەمی ئیسلامی، ئەم ھۆنراوانە مان بۆ بوو بە بەلگەيەکی بە ھیز و بە ھەموو ئاشکرایە کەو ئەلێین: ئەم پارچەيە دانانە کە ی کە مەتر نییە لە «۱۲۰۰» سأل لەمە و پێشتر!!...

وردبوونه وهیهک له بابە تاهیر و چوارخشته کییه کانی!

۹۳۵ - ۱۰۱۰

وه کوو بۆمان ده رکەوت ئە و پۆژانە که به سەر ولاتی پۆژاواي سەر ده می
سەر که وتنی ئیسلامیدا هات، پۆژانیک بوو که هه موو جۆره به لگه یه کی
ولات به هۆی سەر که وتنی ئیسلام و ئەو زمانه ی که ئیسلام قسه ی پیتی
ئە کرد، تیا چوو!. له وانه بوو له و هه واره هه ر شوین ئاگردانیک مابوو وه!.
به تایبه تی ئەو ولاته ی که ناو ئە بری به ولاتی کورده واری و کوردوستان،
وه کوو شوینه کانی تری ژیر فرمانی ئیسلامه تی، ئیسلام دهستی کیشابوو
به سهریا، ئە ده ب و ئە ده بیاتی هه موو لایان خه ریک بوو به هۆی زمانی
سەر که وتوو وه روو له ئاوابوون بوو!..

په یدا بوونی بنه ماله ی عه باسی له به غدادا تا راده یه ک ده ستیک
دریژی هه بوو بۆ زۆر کزبوونی ئەو ئە ده ب و ئە ده بیاته!. هه ر له و
سەر ده مه دا هه لگه رانی بنه ماله ی غه زنه وی و سه لجووقی له ولاتی ئیرانی
ئەو سەر ده مه دا، پشتیوانیک گه وره بوون بۆ زیندوو بوونه وه ی زمانی
ئە ده بیی ئەو ولاتانه. له سەر ده می ئە مانا ورده ورده ئە دیب و هۆنه رانی
شوینانی ژیر فرمانی ئە مان، ده ستیان دایه وه به زیندوو کردنه وه و
بووژاندنه وه ی ئەو ئە ده به یان که تا ئەو سەر ده مانه هه ر خه ریک بوو
کز و سیس ئە بوو!..

زمانی فارسی و کوردی سه رچاوه که یان یه که و له ریشه یه که وه

ھاتوون. ئەلئىن لە رېشەيەكەو ھاتوون، چونكە لە پاش بەرزبوونەو ھى ئەو رېشەيە، زمانى فارسى لە زمانى كوردىيەو بوو بە لقتىك و لەو لقەو بەرز بوو و ھۆنەر و ئەدىبەكانى زمان بە ھەموو جۆر كەوتنە كۆششى بەرزكردنەو ھى ئەو زمانەيان، كە تا ئەو سەردەمانە لەوانە بوو بە تەواوى نەمىنى و بپووكىتەو! ھەر لەم كاتەدا ئەم زمانى فارسىيەش بە ھۆى فەرمانەو ھىزىكى گرت، لە ولاتى خۆى و دراوسىيى خۆيدا بىلاو بوو ھەو. تا لە سەدەكانى نۆيەم و دەيەم و يانزەھەمى مىلادىدا بە پوختى و جوانى پەرەى سەند و لە ھەموو لايەكەو ئەدىب و ھۆنەرى بەرزبەرزى لى پەيدا بوو.

لە بەينى دوو لاپەرەى ئەم مېژووانەدا لە ولاتى «ھەمەدان» و دەورووبەرى ھەمەدان، ھۆنەرىكى رەند بە ناوى «بابە تاهير» ھەو پەيدا بوو، ئەويش وەكوو ئەو ھۆنەرانە كە ھەبوون، دەستى كرد بە ھۆنراو وتن و بە سروودى ھۆنراو دانان.

كەس ئەو ھى نەوتوو و نايلى كە بابە تاهير لە رەگەزىكى جيا لە ئارىيە، بەلكوو ئەگەر قسەيەك لە ناوا ھەبووبى ھەر ئەو ھى كە ئەلئىن: بابە تاهير بە زمانى فارسى رېنگاى ھۆنراوى گرتوو و دەنگى لەبارەى چوارخستەكىدا بە و زمانە بەرز بوو تەو. لەگەل ئەو شا بىنجگە لە شىو ھى چوارخستەكەيەكانى، بابە تاهير پياوئىكى لوپى و لوپستانى بوو. كە چى ئەوانەى چوارخستەكەيەكانىان خوئىندۆتەو و بەرچاويان كەوتوو، وايان بۆ دەرکەوتوو كە بابە تاهير پياوئىكى فارسىيى بوو! ھەرچەندە تا ئىستەش ئەم ناو - واتە ناوى فارسىيىونى ئاشكرائى - لە كىتب و لە باسى ھۆنراو و ئەدەبدا نەبىستراو و نەبىنراو، بەلكوو ئەوپەرى ھەر

ئه وه وتراوه: «بابه تاهیری هه مه دانی» وه یا «بابه تاهیری عوریان»! نه «عوریان» گوزاره ی فارسیبوونیه، نه «هه مه دان»! هه مه دان ئاشکرایه ـ با نه شگه رپته وه بۆ پیش ئه و میژووه ـ هه موو ده م شوینی لوره کان بووه و ئه وانی تیا دانیشتون ـ لورپیش هه موو که س به بی گیر وگرفت دانی پیا ئه نی که کورده ـ که و بوو، بابه تاهیر جارێ به پیتی مه لبه نده که ی کورد بوو ـ ئه مینیتته وه سه ر شیوه ی چوارخشته کییه کانی!...

سه رده می بابه تاهیر و پیش ئه و و پاش ئه و، ئه وه بینراوه: که هۆنه ریکی فارس وه یا هۆنه ریکی کورد به زمانی فارسی هۆنراو بلیت و ئه ده ب دابنێ، به لام نه بینراوه که هۆنه ریکی فارس بیتی به زمانی کوردی هۆنراو دابنێ! بابه تاهیر که به شیوه ی لوری چوارخشته کی هه یه، ئه مه ئه وه پیشان ئه دا: که خۆی له لوره کان و کورد بووه، ئه و پیشان نادا که فارسیک بووه و هۆنراوی به کوردی داناوه! بۆچ ئه مه پیشان نادا؟! چونکه:

وه کوو له لایه ن سه رکه وتنی زمانیکه وه زاناکان باس ئه که ن، ئه و زمانه که سه ر ئه که وێ و مه ردمی تر شوینی ئه که ون، چه ند هۆیه کی هه یه:

یه که م: هۆی ئایینییه، ئه و زمانه که بوو به هۆی هه لگیرساندنی ئایینیک ـ با ئایینه که هه ر ئایینیک بیت ـ سه ر ئه که وێ و له به ر ئه و هیزه سافه گیانییه، مه ردم شوینی ئه که ون و وه ری ئه گرن.

دووهم: هۆی فه رمانه؛ زمانیک که له باره ی سیاسه ته وه ده سه لاتێ پهیدا کرد و به هیز بوو، ئه و زمانه ئه که ویتته به رو و خه لک شوینی ئه که ون.

سېئەم: ھۆى كاروبارى ئابوورى و شت لى وەرگرتنە، زمانى كە بە ھۆى
بنەرەتى ئابوورىيە ۋە بنجى داکوتا، بىجگە لە كورپ خۆيشى دىتى فېرى
ئەبى ۋە ئویش خۆى لە ناويانا ئەچەسپىنى، ۋەكوو لەم سەردەمانەى
دوايىە دا زياتر ئەم جۆرەيان پەيدا بووہ!!

زمانى كوردى لە ۋە سەردەمە دا نە زمانى ئايىن بووہ، نە زمانى دەستەى
خاۋەن فەرمان، ھەتا كورپ بىجگە لە زمانە كە بىنى شوپىنى كەوئ و
فېرى بىنى، بە فېربوونىكى ۋا بتوانى ھۆنراۋ ۋە ئەدەبى پى دابنى، ۋە نە
زمانى ئابوورى ئەو سەردەمە ش بووہ.

كە ۋابوو، ئەگەر ئىمە بەلگەيەكى ئەدەبى ئەو پۇژەمان بەرچاۋ
كەوت كە لە شىۋەيەكى كوردىدا وتراۋوو، لەبەر ئەو شتەنە كە باسما
كرد، خاۋەنى ئەو بەلگەيە كوردە ۋ بىجگە لە كورد ھىچى تر نىيە. يەكىكى
ۋەكوو بابە تاھىر لە ۋانەيە!!

مايە ۋە سەر ئەو كە بلىين: چى ساغى ئەكاتە ۋە بۇ ئىمە كە
چوارخستە كىيەكانى بابە تاھىر بە شىۋەى كوردى وتراۋن؟. لەگەل
ئەۋەشا دەنگ ھەر ۋا بلاۋ بووہ كە شىۋەى ھۆنراۋى بابە تاھىر شىۋەيەكى
فارسىيە!!

دووشت ئەمە بۇ ئىمە دەرئەخا: يەكەم، لەبەر ئەو تائىستە
لىكۆلىنە ۋە يەك بە جۆرىكى زانىارى لە زمانى كوردىدا بەرانبەر بە ۋ
نەبووہ، ئەو دەنگە ھەر ۋا پوۋەشتوۋە كە چوارخستە كىيەكانى بابە تاھىر
شىۋەى فارسىيە!. ۋە زمان ۋ قەلەمى چاپىش ھەر بەدەست ئەو
شىۋەيە ۋە بووہ ۋ ئەويان بە ۋ شىۋەيە داناۋ!... دوۋەم ئەو وشە زۇرئە كە
لە چوارخستە كىيەكانا ھەن ۋ ھەموۋى وشەى لورى كوردىيە، ئەمەمان

بۆ ساغ ئە کاته وه: که ئەم چوارخشته کييانه به لگه يه کي کوردی هه زار
سالتیک له مه وبه رن!..

ئە وه شمان بۆ ده رکه وت: که بابۀ تاهير نه يهيتناوه به ده سانقه س ئەم
وشانه بخاته چوارخشته کييه کانيه وه، چونکه وه کوو وتمان، ئەم وشانه
که وشه ی کوردی خاوه ن وشه که ن - که کورده - نه زمانی ئايینی بووه، نه
زمانی سیاسی و ئابووری ئەو سهرده مه، تا بابۀ تاهير والی بکا بيتی فیری
بيی و بيخاته ناو هۆنراويه وه و ئە ده بی پی دابئی. وه کوو ئە وه شمان
بۆ ده رکه وت: که هيچ هۆنه ريکی فارسیی ئەو سهرده مه دواي ئەو
سهرده مه ش نه يهيتناوه به زمانی کوردی هۆنراو دابئی، وه يا زمانی کوردی
به ته وای بخاته ناو هۆنراويه وه، وه کوو ئە مه له گه ل زمانی عه ره بيدا
کراوه به هۆی سهرکه وتنی ئايينه وه؛ واته: تيه لکيشی زمانی عه ره بی له
زمانی فارسیدا!..

جا بيينه سهر ئە وه له هه ندی له و چوارخشته کييانه بکۆلینه وه:
بابۀ تاهير ينجگه له هه لبه سه و چامه، هه ندی دووبه يت وه يا
چوارخشته کي هه يه که تا ئیستا به ناوی «رباعیات بابۀ تاهير» وه چه ند
جاريک به هۆی چه ند چاپخانه يه که وه له چاپ دراو، له هه ريک
له م چاپانه دا به جۆريک چاپ کراو، زياد و که می له هه موويانا
پيوه نراوه. ئاخړ چاپی که ده رچووبي له لايه ن «مؤسسه مطبوعات
امير کبير» له فهروه دينی «۱۳۳۴» ی شه مسيدا له تاران ده رچووه.
ليره شا هه ندی چوارخشته کي هه يه که ئە لی: ئە مه جيی گومانه که هی

بابە تاهیر بێ!..

لە راستیدا لە هەموو چاپەکانا گەلێ چوارخشتهکی وا هەیە کە دوویان یەک ناگرێنەوە. زیاتر ئەم جیاییەش لەو چوارخشتهکیانە دان کە زۆرتر لە وشەکانی کوردین!.. ئەوانە ی کە هەموو وشەکانی وەیا زۆرتریان بە شیوەی زمانی فارسین، ئەوانە بە هی بابە تاهیر دانراون. بە پێچەوانەی ئەو، ئەوانەیان کە زۆرتر لە وشەکانی بە شیوەی لۆری کوردییە، ئەوانەیان بە شوێنی گومان داناون!..

هۆی ئەم جیاپوونە و گومانپەیداکردنەش ئەوەیە: ئەو کەسانە کە ئەم سروودانەی بابە تاهیریان لە چاپ داوە، لە باوەری ئەوانا ئەوانە ی کە فارسیی تەواون، ئەوانەیان کردووە بە هی ئەو، ئەوانە ی کە تیکلاون لە دوو شیوەی فارسی و کوردی، ئەوانەیان بە شوێنی گومان داناوه!.. وەنەبێ ئەم ئێشەش کە کردوویانە وەیا ئەم جیاکردنە وەیه کە جیا یان کردۆتەو، لە پڕوی دراسە یەکی زانیارییە وەبووبی، بە لکۆو خامە ی چاپخانە یەکی بازرگانیی فارسیی هەر ئەو وەندە ی لە دەست هاتووە کە شتی وا بکا!.. لە گەل ئەو وەدا لە بەر ئەو وردکردنە وەیه کە لە پێشا باسما ن کرد، ئێمە تەنھا ئەو چوارخشتهکیانە بە هی بابە تاهیر ئەزانین کە ئەوان و توویانە شوێنی گومانە کە هی ئەو بن!.. ئەوانە ی کە ئەوان بە تەواوی بە هی ئەوی دائەنن، ئێمە ئەوانە بە جیتی گومان دائەنین!.. وەیا ئەتوانین بڵێین: ئەوانە هەر هی ئەو نین!.. چونکە چە شە ی پرستە و دراسە ی سەردەم و بوونی بابە تاهیر بە لۆری و دانانی سروودی بە کوردی، ئەمانە هەموو دەری ئەخەن کە دوو بەیتەکانی تر هی ئەو نین.. بابە تاهیر هۆنەرێکی دەرویشی پەندی بێ پەروا بوو، ئەو رێچکە یە

که گرتوویه تی، رپچکه یه کی ساده ی بی گری بووه، ویستوویه تی ده وروبه ره که ی خوی به هه موو جور له بیروباوه ری خوی تی بگه یه نی، نه یو یستوو پینگایه کی وا بگری ناوی خوی به وه به رز کاته وه که گویا هونراوه کانی گران و به گران نه چنه دل وه، تا بینن وشه ی قه له وی فارسی به کار بینن! ته نانه ت زور که س دوو به یته کانی بابه تاهیر به «ته رانه» ناو نه به ن. ته رانه بو سروودی که که زور ئاسان و بی گری بی. له بهر نه مه سروودی بابه تاهیر به گوزارشتی ئیسته نه بی سروودی کی گه لیبی بی، سروودیکش که بو گه ل بی، نه بی وایی: که نه و ناوچه یه به بی گیر وگرفتی تیی بگا؛ ناوچه ی بابه تاهیریش ناوچه یه کی کوردی بووه، نه بی سرووده کانی به و شیوه یه بی، هه ر شتی له و شیوه یه ده رچوو هی نه و نابن!!!

ئه م دووبه ره کی و ری نه که وتنه و ئه م هی نه و نه بوون به هی نه و کراوش له بهر دوو شته:

یه که م، نه و گشت بلاوکه ره وه و بنکانه - ناشر و مؤسسه - که سرووده کانی بابه تاهیریان له چاپ داوه، بلاوکه ره وه و بنکه یه کی فارسی زمان بوون؛ که چاپیان کردوه، له پرووی بازرگانییه وه بووه، نه وه ک له پرووی دراسه یه کی زانیارییه وه. له دوو به یتیکا هه ر وشه یه کی هه ر شیوه یه کی کوردی تووش بوون و نه یانزانیوه، خیرا وشه یه کی فارسییان خستوته شوینی و به م جوړه دیمه نی دووبه یته کانیان تیک داوه!!!

دووم، له پاویشی هونه را گه لی جاری وا نه بی: یه کینک دیتی چامه یه ک دانه نی، وه یا چامه یه ک خاوه نه که ی دیار نییه، له بهر نه وه

كە كابر خۆى ھىچ ناوئىكى نىيە، ۋەيا خاۋەننىك بۆ چامەكە نىيە، چامەكە ئەكا بە ھى ھۆنەرىكى بە ناۋبانگ بۆ ئەۋە مەردم باۋەشى بۆ بگرنەۋە! ئەۋ چامەيە ئىتر بە ھى ھۆنەرە بە ناۋبانگەكە ئەناسرى و لە پاستىشدا ھى ئەۋ نىيە. بەلام ئەۋانەى ئاشناى دراسەى زانىارى و لىكۆلىنەۋەى رېچكەى ئەۋ كەسە ۋەيا ئەۋ زمانەن، جىاي ئەكەنەۋە و تىيى ئەگەن كە ئەۋ ھۆنراۋانە ھى ئەۋ ھۆنەرە نىن و بە مەبەستىك خراۋنەتە ناۋ ھۆنراۋەكانى ئەۋەۋە! زۆرتر لە دوو بەيتەكانى بابەتاھىرىش بەۋ جۆرەن و كراۋن بە مالى ئەۋا! لەگەل ئەۋەشاۋا نىيە ۋ ھى ئەۋ نىن. «مُجْتَبَى مینوى» مامۇستای دانشگا، لە كىتبخانەى ئەستەموۋل ھەندى لە دوو بەيتەكانى بابەتاھىرى بە دەستنووس دەست كەۋتوۋە و تا كاتى دەستكەۋتنى ئەۋ، دەستى ھىچ بلاقەرەۋەيەكى بازىرگانىي نەگەيشتوۋەتى. ئەم دوو بەيتانە بە تەۋاۋى لەسەر شىۋەى لورى كوردى رپوۋىشتوۋن. ئەم دوو بەيتانە ئەۋە بۆ ئىمە دەرئەخەن: كە زمانى ھۆنراۋى بابەتاھىر ھەر بەۋ جۆرە بوۋە ۋ ئەۋانەى كە ۋەكوۋ ئەۋە نىن، ھەموۋ بە ناۋى ئەۋەۋە دانراۋن ۋ ھى ئەۋ نىن!..^(۱)

ئەمجا چەند دانەيەك لە دوو بەيتەكانى بابەتاھىر، لەۋانەى كە لە چاپەكانا بە شوئىنى گومانىيان داناون و جىايى كەۋتۆتە بەينىانەۋە، تەنانت بۆ چاپىشى:

۱. ئاگادارى: «مُجْتَبَى مینوى» دوكتور «ذبيح الله صفا»، لە بەرگى دوۋەمى «تارىخ ادبىيات در ايران». لاپەرە «۳۸۴» ەكەيدا.

(۱)

اگر دل دلبر و دلبر کدومه

وگر دلبر دل و دل را چه نومه؟

دل و دلبر و هم آویته وینم

ندونم دل که و دلبر کدومه؟!

(چاپی مؤسسه)

گوزاره:

جاری ئەم چوارخشته کییه له یه کیه تی بوونه وه - وه حده تی وجود -
قسه ئەکا و ناوه روکه که ی ده رویشییه. ئەمجا ئەلی: به جوړی دلی
له گهل دلبریا - که دوسته - تیکلاو بووه، بووه به یه ک و نازانی کامیان
کامه یه! ئەلی: ئەگەر دل دلبره، دلبر کامه یه؟! ئەگەر دلبر دل که یه
دل ناوی چییه؟! دل و دلبر پیکه وه تیکلاو ئەبینم، نازانم دل کامه یه
و دلبر کامه یه?!.

وشه کان:

«دل، دلبر، کدومه، چه نومه، آویته، وینم، ندونم».
دل و دلبر له وتینانا شیوه ی کوردی و فارسی تیایا هاوبه شن،
ئه وه نده هه یه له شیوه ی کوردیدا «ل» که ی قه له وه. «چه نومه»
شیوه یه کی لورپیه، فارسی ئەلی: «چه نامه، یا چه نام است، یا چه نام
دارد». «ئاویته» شیوه یه کی کوردی ئه رده لانه، فارسی ئەلی: «ئامیخته».
«وینم» ئه رده لان ئەلی: «ئه وینم». وینم له ئه وینمه وه هاتووه. فارسی
ئه لی: «بینم». «واو» ی گورپوه ته وه به «ب». «ندونم» له «نازانم» وه

ھاتووھ فارسى ئەللى: «ندانم». «كدوومە» شىۋە لورىيە، فارسى ئەللى: «كدام است».

(۲)

خوشا آنان كه هر شامان ته وينن

سخن واته كرن، واته نشينن

گرم دسترس نبى آيم ته وينم

بشم آنون بوينم كه ته وينن

(چاپى شركتى نسبى)

گوزاره:

خوشى بۇ ئەو كەسانە يە كە ھەر ئىۋارە يەك تۇ ئەيىنن، قسە لەگەل
تۇ ئەكەن و لەگەل تۇ دائە نىشن. ئەگەر دەستەم بە ۋە نەگا كە بىم تۇ
بىينم، ئەچم ئەۋانە ئەيىنم كە تۇ ئەيىنن.

ۋشەكان:

«خوشا، شامان، تە، وينن، واتە، نشينن، گرم، دسترس، نبى، آيم،

وينم، بشم، بوينم، تە وينن».

«خوشا» كوردى و فارسى ھەردوۋ لا ئەيلىن. «شام» شىۋە لور

و كوليايى ئەيلى. «تە» تۇ، شىۋە بادىنانە. «وينن» ئەوينن شىۋە

ئەردەلانە. «ۋاتە» ۋەتۇ، شىۋە لورى. «نشينن» لورى. «گەرەم» شىۋە

لورى. «دەستەرس» شىۋە ئەردەلان. «نەبى» شىۋە موكرى. «ئايەم»

فارسى و شىۋە لورى. «وينم» ئەردەلان. «بشەم» بچم، برۆم، بە

شیوه ی یه کئی له هۆزه کانی لور. «بوینم» شیوه ی ئه رده لان. «ته وینن»
تو ئه وینن، ئه رده لان ئه یلی.

(۳)

دمی بوره بوین حالم ته دلبر
دلم تنگه شیبی با مو بسر بر
ته گول بر سر زنی ای نوگل مو
بجای گل زَنم مو دست بر سر!

(چاپی مؤسسه)

گوزاره:

دهمیک وهره بیینه حالم تو ئه ی دلبر، دلم تنگه شه وی له گه ل من
به سهر به ره، تو گول ئه ده ی له سهرت ئه ی تازه گولی من، له شوینی
گول من ده ست ئه ده م به سهرما!..

وشه کان:

«دمی، بوره، بوین، تنگه، مو، دست، سر»

«دهم» شیوه ی موکری. «بووره» کورتکراوه ی «به وه رای ئه یره» به
شیوه ی لوپی، واته: وهره بو ئیره، فارسی ئه لی: «بیا». «بوین» شیوه ی
ئه رده لان. ههروه ها ئه لی: «بوینه، بیینه»، ئه مه یان به موکری. «تنگه»
کوردی و فارسی هه ردوو ئه یلین. «مؤ» من، هه ندی له شیوه ی پیشکۆ.
«دهست» وه «سهر» کوردی و فارسی هه ردوو لا ئه یلین.

(۴)

الھى وا كياشم، وا كيا شم
موكه بى دست و پايم وا كيا شم
همه از در برونند وا تو آيم
تو گراز در برونى وا كيا شم؟!

(چاپى مؤسسه)

گوزاره:

خوايه! بۇ كۆي بچم و له گەل كى بچم؟ من كه بى دەست و پىم بۇ
كۆي بچم؟! ھەموو لە دەرهوھن بۇ لای تۆ دىم، تۆ ئەگەر لە دەرهوھ بى
بۇ كۆي بچم!.

وشەكان:

«وا كياشم = وا، كى، شم، در، وا، تو، گر، آيم»
«واكى» وەكى بە شىوھى لوپى. «شەم» ھەندى لە شىوھى لوپ.
ھەرچەندە راستكردەوھى ئەم پرستەيە لە شىوھى زمانى فارسىدا
ئەبى بەم جۆرە كە:

«وا - با. كى - شەم - كورتكراوھى «شۆم» بى؛ واتە باكى بىم - لە گەل
كى بىم؟ بەلام نزيكىي لە شىوھى كوردىيەوھى زياترە تا فارسى. «دەر»
ھەردوو شىوھەكە ئەيلىن. «وا» وە، بە شىوھى ئەردەلان. «تو» ھەردوو
زمانى كوردى و فارسى. «گەر» شىوھى لوپى. «ئايەم» لوپى و فارسى.

(۵)

نمیدانم که رازم وا که واژم
غم سوز و گدازم را که واژم
چه واژم؟! هر که
ذونه بنگره فاش
دگر راز و نیازم وا که واژم!؟

(چاپی مؤسسه)

گوزاره:

نازانم پازی دلی خۆم به کئی بلیم؟ خه می سۆز و تواندنه وهی دل
له بهر گهرمای عیشق به کئی بلیم؟ چی بلیم، هرکه سه پیی بزانی
ئاشکرای ئه کا، که واته ئیتر راز و نیازم به کئی بلیم!؟.

وشه کان:

«راز - واژم - هرکه - ذونه - بنگره».

«راز» کوردی و فارسی ئه یلین. «واژم» واچه م - بیلیم. له ئه یژم - هوه
هاتووه. «هرکه» هرکه س شیوهی ئه رده لان. «ذونه» بزانی، له زانینه وه
هاتووه، فارسییه که ی: «داند». «بنگره» له بکه ره وه هاتووه و شیوهی
لوپیه.

(۶)

مسلسل زلف بر رو ریته دیری
گل و سنبل بهم آمیته دیری

پریشان چون کری آن تار زلفان

بهر تاری دلی آویته دیری!

(چاپی مؤسسه و شرکتی سهامی)

گوزاره:

به و زنجیره زولفەت لەسەر پروومەت بە پڑاوهیی هەتە، گۆل و
سونبول پیکەوه بە تیکلاوی هەتە. ئەگەر ئەو هەودای زولفەکانت بلأو
و پەریشان بکەیتەوه، لە هەر هەودایەکیان دڵیکی تیکلاوه و ئەمەت
هەیه!..

وشەکان:

«زلف، ریتە، دیری، آمیتە، کری»

«زولف» کوردی و فارسی ئەیلین. «ریتە» پڑان بە شیوەی لوری،

فارسی ئەلی: «ریختن». «دیری» هەتە بە شیوەی لوری. «ئامیتە» بە

شیوەی موکری. «کری» بکە. فارسی ئەلی: «کُنی».

(۷)

زدست عشق هر شو حالم این بی

سرم بر خشت و بالینم زمین بی

خوشم این بی که موته دوست دیرم

هر آن کت دوست دارد حالش این بی!

(چاپی شرکتی سهامی)

گوزاره:

له دهستی عه شقهوه هه موو شه و حاله ئه مه بوو: سه رم له سه ر
خشت و پايه خم وه يا سه رينم زه وي بوو. خو شيم ئه مه بوو كه من، تو
دوستميت؛ واته دوستيكي وه كوو تو م هه يه. هه ركه سي دوستي هه يه
حالي ئه مه يه!

وشه كان:

«شو، بي، خشت، بالين، مو، ته، ديرم».
«شه و» به هه موو شيوه كاني كوردی بيجگه له بادينان، ئه و ئه لي:
«شه ف»، ئه ويش هه ندي شيوه. «بي» به شيوه ي لوري. «خشت»
كوردی و فارسي ئه يلين. «بالين» شيوه ي پشتكو به سه رين ئه لي. «مو»
من. «ته» تو، بادينان. «ديرم» هه مه، به شيوه ي لوري.

(۸)

دلم ميل گل و باغ تو ديره

همي در سينه ام جاي تو ديره

بشم آلاله جاران لاله چينم

ديم آلاله هم داغ تو ديره!

(چاپي شرکتي سهامي)

گوزاره:

دلم ئاره زووي گول و باخي تو ي هه يه، هه روه ها وه يا هه ميشه له

سینه ما جینگای تۆی هەیه، بچم بۆ جاری گۆلآله سووره گۆلآله بچنم،
چاوم پیتی کهوت و دیم گۆلآلهش دیسان داخی تۆی هەیه!!..

وشه کان:

«دیره، بشم، جار، چینم، دیم».

«دیره» هەیه تی به شیوهی لوری. «بشەم» بچم، به شیوهی یه کێ له
هۆزه کانی لور و حه قه کانی گوێ سیروان. «جار» شویئێ که نه کێلرابی
و گوێ و شته ی لێ سه وز بووبی، به شیوهی ئه رده لان «جار» ئه لێن.
«دیم» به شیوهی ئه رده لان و موکری: چاوم پیتی کهوت.

(٩)

گرم رونی ورم خونی ته زونی
ورم آخر بسوزونی ته زونی
ورم بر سر نهی الوند و میمند
نمی وازم خدا زونی ته زونی

(چاپی مؤسسه)

گوزاره:

ئه گهر سه یزم که ی و ئه گهر بانگم که ی تۆ ئه یزانی، ئه گهر ئاخیشی
بمسووتینی تۆ ئه یزانی. ئه گهر له سه ر سه رم دابینی کێوی ئه لوه ند و
شوینی مه یمه ند، به لاهمه وه گران نییه، خوا ئه یزانی و تۆ ئه یزانی!!....

وشه کان:

«رونی، خونی، زونی، بسوزونی، نمی وازم».
«پروونی» له چاوگه ی «پوانین» سی کوردیه وه هاتووه و له شیوه ی
ئه رده لانه. «خوونی» له خویندنه وه هاتووه؛ واته: ناوم بخوینیته وه و
بیهیتیته ناوه وه. «زوونی» له چاوگه ی «زانین» ه وه هاتووه که شیوه ی
ئه رده لان و موکریه. «بسوزوونی» له «بمسوزینی» شیوه ی
ئه رده لانه وه هاتووه. «نمی وازم». «واز» به مانا «بار» ه. «بار» له زمانی
په هله وی کوندا به گوزاره ی پروولینانی گرانه، واته «ته کلیفی شاق». ئه م
شینویه ئیسته نه به و جوړه؛ واته بۆ «داهاتوو - مضارع»، وه نه بۆ بیجگه
له و جوړه ناوتری و به کار ناهیتری.

(۱۰)

زنم از بهر یاری گيج و ويجی
شوانم آوه از چشمان بریجی
هر که راز دلش واجه بمردم
یا از دیوانگی بویا ز گيجی!

(چاپی مؤسسه)

گوزاره:

لئ ئه دهم بۆ یاریک گيژ و ويژي، شه وانم ئاوه له چاوان پرژي.
هه رکه س نیاز و رازی دلّی بلّی به مه ردم، یا له دیوانه ییه، یا له گيژي!!

وشەکان:

«یار، گێج، ویج، شو، آو، رێج، راز، واجە، مردم، دیوانگی، گێجی».
 «یار» کوردی و فارسی هەردوو ئەیلێن. «گێج» شیوەی ئەردەلانی
 ئەلێ: «گێج»، موکری ئەلێ: «گێژ». «ویج» شیوەی ئەردەلانی، ئەوەندە
 هەیه ئەو ئەلێ: «ویج»، موکری ئەلێ: «ویژ». «شەو» شیوەی سۆرانی
 هەموو ئەیلێن. «آو» هەموو شیوەی سۆران ئەیلێ. «رێج» شیوەی
 حەقەکانی لۆر ئەیلێن. شیوەکانی تری کوردی ئەیلێن: «بڕیژی»، ئەو
 ئەلێ: «بڕیجی». «پاز» کوردی و فارسی ئەیلێن. «واجە» شیوەی
 هەورامی ئەلێ: «واچە». «مەردم» شیوەی ئەردەلانی وەکوو فارس
 ئەیلێ. «دیوانەگی» شیوەی لۆر و کولیایی ئەیلێن، فارسیش هەر ئەیلێ.
 شیوەی ئەردەلانی و موکری ئەیلێن: «دیوانەیی». «گێجی» ئەردەلانی
 ئەلێ: «گێجی»، موکری ئەلێ: «گێژی».

(١١)

پنج روزی هنی خرم کھان بی
 زمین خندان برمان آسمان بی
 پنج روئی هنی هازیدو سامان
 نه جینان نام ونه ژآنان نشان بی

(له دەستنووسی «مجتبی مینوی» له «تاریخ ادبیات در ایران» هی

«دکتور ذبیح الله صفا» ل ٣٨٤)

گوزاره:

پینج رۆژتیک سهیر که! جیهان خوښ و له شادیدا بوو، زهوی له پیکه نینا بوو و له پروویشمانا ئاسمان بوو، وهیا زهوی له پیکه نینا به پروومانا ئاسمان بوو. پینج رۆژتیک بوو ئاگاداره وه به نیشتمان و خوښی، وهیا ولات و مال و ملک. نه له مانه وه ناوێک وه نه له وانه وه نیشانیکیک بوو!!!

وشه کان:

«پنج، هنی، کهان، بی، خندان، برمان، ئاسمان، روئی، ها، زید، سامان، جینان، ژانان؛ نشان».

«پهنج» شیوهی ئه رده لان و لوړ ئه یلئ، فارسیش هه ر به و جوړه ئه یلئ. «هه نی» له کوردیی کۆن و شیوهی لوړدا پینج گوزاره ی هه یه: «بوو، ئیسته، بروهانه، ئیتر، کوتوپر». «کهان» ئه گونجی کورتکراوه ی «کیهان» بئ، که ئه م که یهانه له کوردیی کۆندا به مانا دنیا و عاله مه. «بی» شیوهی لوړپیه؛ واته «بوو». «خندان» وه کوو فارسی ئه یلئ شیوهی لوړپیش ئه یلئ. «برمان» له «بهروومان» ه، که شیوهی موکرییه. «ئاسمان» هه موو شیوه کانی کوردی ئه یلئ. «روئی» شیوهی هه ورامی و حه قه کانی لای سیروان ئه یلئ. «ها» له کوردیدا به چه ند گوزاره یه ک هاتووه: «ها» بگړه. «ها» ئه مه یه. «ها» هه یه. «ها» پیتیکه بۆ ئاگادار کردنه وه. «ها» وا نییه. «زید» شیوهی هه ندئ له هه ورامان و ولاتی مایده شت به ولات و نیشتمان ئه یلئ. «سامان» شیوهی ئه رده لان به دارایی دنیا یی ئه یلئ.

لەپاش دەستکاریکردنی کوردی کۆن پیتی «ژ» گەلی جار کراوە بە «ج» لە لایەن یێجگە لە ئارییەکانەووە وەک «لاژورد» بوو «لاجورد»، وە لە لایەن ئارییەکانیشەووە کراوە بە «ز» وەک «پۆژ» بوو بە «روز». جا لەسەر ئەم پەوشتە «جینان»، «ژینان» بوو و لەگەڵ «ژ آنان» بەر کوردیی کۆن ئەکەون. «نشان» شێوەی ئەردەلان و لۆرە.

(١٢)

من آن پیرم که خوانندم قلندر
نه خانم بی، نه مانم بی، نه لنگر
رو همه رو ورایم گرد گیتی
شو درایه و او سنگی نهم سر!

(لە چاپی «مجتبی مینوی» دوکتور «ذبیح»، بەلام لە چاپی مؤسسە و سەهامیدا جۆریکی ترە).

گوزاره:

من ئەو پیرەم کە بە قەلەندەر ئەمخویننەووە و ناوم ئەبەن، نە مأل و خانووم هەبوو، نە شتومەکی ناوماڵم هەبوو، نە لەنگەرێک؛ واتە نە شتێک کە پالی پێوە بدەم و خۆمی پێی بحەسێنمەووە! پۆژ دەردێم بە دەوری گیتیدا؛ واتە ئەگەر پێم بە دەوریا، شەو هات لەسەر بەردێک سەر دائەنێم؛ سەر ئەخەمە سەر بەردێک و ئەخەوم!..

وشه کان:

«پیر، قلندر، خان، بی، مان، لنگر، رو، همه، ورایم، گرد، گیتی، شو، سر».

«پیر» به شیخی ته ریقه ت و پیاوی به سالآچوودا ئەلین، لیره دا گوزاره ی یه که م مه به سته و هه موو شیوه کانی کورد ئەیلین. «قه له ندهر» شیوه ی ئه رده لان ئەیلێ و مه به سته ی پیاوی ده رویش و گوێ به هیچ نه ده ره. «خان» خانه، شیوی موکری ئەلێ: «خانوو». «بی» بوو، به شیوه ی لوړ. «مان» شیوه ی لوړ و کولیا یی بۆ شتومه کی ناو مأل ئەیلین، فارسیش هه ر ئەیلێ. «له نگه ر» شیوه ی ئه رده لان و موکری هه ردوو ئەیلین. «پو» پۆ - پۆژ شیوه ی هه ورامی ئەیلێ. «هه» شیوه ی موکری ئەلێ: «هه موو»، فارسیش ئەلێ: «هه». ئەوی له هۆنراوه که دایه به گیراوی «میم» هه که یه. «ورايم» شیوه ی لوړی ئەیلێ. «گژد» شیوه ی لوړ ئەیلێ، فارسیش ئەیلێ. ئەمانه که ئەیژین به م جوړه بۆ گه رانه به ده وری شتیكا، وه به ژیری «گ»، که ئەخوینریته وه، خو ئەگه ر به «زه نه» ی «گ» بوتری ئەوه له شیوه ی موکری و ئه رده لاند ا به گوزاره ی «خپ» ه، ئەو وه خته گوزاره که وای لی دیته وه: «پۆژ، هه موو پۆژ له ناو گیتییه کدا م که خپه!».

گیتی له کوردی کۆندا به م جیهانه ئەلین، «شه و» شیوه ی سۆران هه موو ئەیلێ. «سه ر» شیوه کانی سۆران و زمانی فارس ئەیلین.

(۱۳)

از آن اسبیده بازم همدانى
بتنهائی کرم نچىروانى
همه بمن وديرنند چرخ و شاهين
بنام من کنند نچىروانى

(له چاپى «تأريخ ادبيات ايران» دوكتور «ذبيح» كه له دهستنوو سه كهى «مجتبى مینوى» سى وه رگرتووه).

گوزاره:

له و سپییه بازه و همه مه دانیم؛ واته له و بازه سپییه م و خه لکی
همه مه دانم، وه یا بازه كه همه مه دانیه، به ته نهایی ئه كه م نیچیره وانی، واته
به ته نهایی راو ئه كه م، همه موو به منه وه هه یانه پالّه وان و شاهین؛ واته له
منه وه یه و له منه وه فیڕ بوون، به ناوی منه وه ئه كه م نیچیره وانی؛ واته به
ناوی منه وه نیچیره وانی ئه كه م. وه یا له نیوه هۆنراوه ی یه كه ما ئه گونجی
بلی: من ئه و بازه سپییه همه مه دانیه م. «از» له شیوه ی بادیناندا به مانا
«من» له شیوه ی سۆراندا. وه کوو چون له شیوه ی «تالش» ییشدا هه ر
به مانا «من» ه. شیوه ی تالشی یه کینکه له و جوگه لانه كه له سه رچاوه ی
«ماد» ی بووه ته وه.

وشه کان:

«از، اسبید، باز، تنهائی، کرم، نچىروانى، من، وديرنند، چرخ، شاهين،
کرنند».

«ئەز» له سه ر گوزاره ی دووه م بادینانیه. «ئه سبید» شیوه ی موکری

ئەلئ: «سپی». «باز» کورد و فارس وه کوو یه ک ئەیلئین. «ته نهائی» شیوهی موکری ئەیلئ، ئەرده لآن و لوړ ئەلئین: «ته نیایی». «کره م» شیوهی لوړه. «نچيروانی» شیوهی ئەرده لآن و لوړ ئەیلئین، موکری ئەلئ: «نچیره وانی». «من» شیوهی لوړ وه کوو فارس به سه ری «میم» ه که ئەیلئ، ئەرده لآن و موکری به زه نهی «میم» ه که. «وه دیره ند» شیوهی لوړه. «چهرغ» که «باله وان» ه لوړ و فارس ئەیلئین، ئەرده لآن ئەلئ: «چهرخ»، له شیوهی لوړیشدا هه ر ئەوترئ. «شاهین» کورد و فارس ئەیلئین. «کره ند» شیوهی لوړه.

له پاش سه یرکردنی ئەم چوارخشته کییه نهی بابه تاهیر به م جوړه - ئەمانه نموونه یه ک بوون له وانه ی ئەو-، بۆمان ده رکه وت: که زۆریکی زۆر له و وشانه ی که ئەو هۆنراوه کانی پئ دروست کردوون، کوردین؛ یا کوردی ئیسته یا کوردیی کۆن. به و بۆنه وه وه له بهر ئەو لیکۆلینه وه یه که کرا، گومانیک له وه دا نه مایه وه: که هۆنراوه کانی بابه تاهیر هۆنراوه یه کی کوردین و به لگه یه کی ئەده ب و زمانی کوردی نزیکه ی هه زار سالیک پیش ئەم پوژهن.

ههروه ها ئەم لیکۆلینه وه یه ده ری ئەخا: که زمان و ئەده بی کوردی وه کوو له م هۆنراوانه ی بابه تاهیردا ده ستکاری کراوه، له گه لئ به لگه ی کۆنی تریشا ده ستکاری هه ر کراوه و له وانه یه که م شت بۆ ئیمه مایته وه هی ئەو سه رده مانه ...

لێکۆڵینهوه له ئەدهبی کوردی

وه

ساغکردنهوهی لهو باره‌دا

«لښکولینه وه» وه «ره خنه»!

ره خنه ی زمانیی - لوغه وی له کوردیدا ئه لئ: «ره خنه ی تی بووه»
واته: کونی تی بووه. «ره خنه ی لی ئه گری» واته: عه بیسی لی ئه گری.
«ره خنه بازه» واته: زور عه یب گیره.

لښکولینه وه ی زمانیش هه ر له کوردیدا به مانا چوونه بنج و بناوانی
شته وه یه. وه کوو ئه لئ: «بۆ ئه وه نده لئی ئه کولیته وه؟» واته: بۆچ ئه وه نده
له سه ر شت ئه پړوی. ئه وه که سه ی که له شته که ئه کولیته وه مه به ستی
ئه وه یه: که له و شته تی نه گه یشتووه و ئه یه وی بگاته شوینیک که له
بیرو باوه ری خو یا راستیه که ی بۆ ده رکه وی و هیچ خه وشیکی تیدا
نه مینیته وه.

ئه مجا «نه قد - نقد». نه قد، له زمانی عه ره پیدا به گه لی گوزاره
هاتووه؛ نه قد به مانا پاره یه، به مانا ته ماشا کردنی پاره یه بۆ جیا کردنه وه ی
چاکه که ی له خراپه که ی، به مانا سه یر کردنی قسه یه بۆ جیا کردنه وه ی
راستی له ناراستی و عه بیسی ده ربخرئ، وه گه لی مه به ستی تریش. پاش
ئه وه له ره وشتی شوینا - اصطلاح - هینراوه، کراوه به ناو بۆ ئه و زانیارییه
که قسه ی چاک و خراپی پی لیک ئه کریته وه؛ واته راستی و ناراستی
پی جیا ئه کریته وه و ئه و شوینانه ی که هه له یه به هوی زانیارییه وه
ده رئه خرئ و عه یبه که ی ئه دوزریته وه.

له شیوه ی زمانی کوردیدا «ره خنه» هاتووه بۆ عه یب لی گرتن، به لام
شوین و جینگای خوی هه یه؛ ئه لئ: «ره خنه م لی ئه گری، ره خنه ی لی

ئەگرم، دەستم كرد بە رەخنەگرتن لىنى، رەخنە لە قسەم ئەگرى»...ھتد
ئەم شوئىنانە ھىچيان ئەو چەمكە نادەن بە دەستەوہ كە عەيب و
رەخنەكە بۇ دەرکەوتنى راستى و چۆنەتتى شتەكە بى، بەلكوو تەنھا ھەر
بۇ تەشەر لىدانە، نەوہك بۇ دەرکەوتنى راستىي. بەلام «لىكۆلىنەوہ»
بە تەواوى چەمكەكەى بۇ دەرکەوتنى راستىي و كرۆكى شتەكەىە.
جا ئەو شتە كردهوہ بى، وەكوو يەكئ ئەيەوئ لە زەوييەكدائا و پەيدا
بكا و زەوييەكە ھەلئەكۆلى؛ يەكئىكى تر پىي ئەلئ: «ئەمە خەرىكى
چىت؟ ھىچ كەلكىك لە ئىشەكە تا نىيە!» ئەويش ئەلئ: «بەخو لىنى
ئەكۆلمەوہ، يا ئەمەتە ئەگەمە شوئىنىك يا ئەمەتە ھىچ!».

وہ يا قسە بى وەكوو ئەلئ: «بۆچ ئەوہندە لەم قسەيە ئەكۆلىتەوہ؟!»
كەوابوو لە ھەردوو شوئىنەكەدا «لىكۆلىنەوہ» لە چەشەى زمانى كوردىدا
لەگەل چەمكەكەدا ئەروا، كە مەبەست گەيشتنە بە راستىيەك و
دەرکەوتنى چۆنەتتىيەكە.

جالەبەر ئەمانە بەرانبەر بە وشەى «نەقد»ى «اصطلاحى» لە
عەرەبىدا وشەى «لىكۆلىنەوہ» لە كوردىدا بە تەواوى بەرانبەرىيەك
ئەكەن و وشەى «رەخنە» لەو چەمكەكە مەبەستە دوور كەوتۆتەوہ و
ئابى بۆى بوترى.

ئەمجا ئەمانەوئ بە جۆرىكى ئىكرايى قسەيەك لە «لىكۆلىنەوہ»وہ
بەكەين كە چۆن وە بۆچى وە لە كەيەوہ داھاتووہ؟. پاش ئەوہ بچىنە سەر
لىكۆلىنەوہ لە ئەدەبى كوردى.

لېځکۆلېنه وه، سهره تا له يونانه کۆنه کانه وه داهاتووه، ئەمەش له ناوه راستى سەدەى نۆيه مى پيش ميلاد له «هومىروس» سە وه به هۆى «ئەليازە» و «ئوزيسه» وه^(۱) ئەم لېځکۆلېنه وه يه که وتۆته ناوه وه. ئە وه نده هه يه ئەم جۆره لېځکۆلېنه وه يه که له و سە رده مه دا پيدا بوو، ناتوانى بوترى ئه و لېځکۆلېنه وه يه يه که له مه ودوا که وته قابلىځى رېځکوپېځ و ده قىځى زانىارييه وه! به لځوو ههر بناغه يه ک بوو بۆى؛ واته ته نها ههر ئە وه بوو پى ئه و ترا لېځکۆلېنه وه ي سهره تايى و هۆنراوى تىځ نه ئە دا. پاش ئه و، ورده ورده رپه وشتى هۆنراو به رز بووه وه تا که وته سە دەى چواره مى پيش ميلاد و سە رده مى «ئەرسته توو» له و سە دە يه دا. له م کاته دا له وانه بوو ئىتر پى ئه و ترا؛ لېځکۆلېنه وه!

به م جۆره مايه وه ههر له نيمچه زياديدا بوو تا له سە دەى يانزهى پاش ميلاد له «٤٧١» ي هيجرى له «عبدالقاھر» ي گورگانييه وه به هۆى «أسرار البلاغة» و «دلائل الإعجاز» ه که يه وه که وته ناو عه رب و زانىارييه عه رهبىيه کانيشه وه، به لام له ناو ئە مانىشا ئەم ديمه نهى که ئىسته هه يه تى ههر نه يبوو!..

پاش ئەم سە رده مانەش که وته ناو ئە ورووپاوه و لىره دا سى گىځى ترى به سه را هات: يه که م، له پاش سە دە کانى ناوه راست تا دوايى سە دەى هه ژده هم. دووهم، سە دەى نۆزده هم. سىيەم، ئەم سە دەى بىسته مه که کاره ساتى کۆمه لايە تى به ته واولى لېځکۆلېنه وه ي پى گه ياند و پوخته ي

۱. «ئەليازە» و «ئوزيسه» شه پو شوڤڤڤى يونانييه. به «٢٤» سروودى هۆنراوه کاره ساتى شه ږى به ينى «ترواده» و «اغريق» ه کان ئە گىږته وه. ئەم داستانە له دانراوى هومىروسه که له گه وره تر هۆنه ره کانى کۆنى يونانه.

كرد.

ئەمە پلەي لىكۆلىنەۋە بە تىكرایی بە چاۋ داھاتىنەۋە و بە رانبەر بە
نەتەۋەكان؛ ئەمىننىتەۋە سەر لىكۆلىنەۋە بە رانبەر بە كورد و بە ئەدەبى
كوردى.

لەناۋ كورددا ئەتوانى بوترى: لە سەدەي پانزەھەمەۋە لىكۆلىنەۋە
داھاتوۋە؛ لەو گىجەۋە كە بەلگەي ئەدەبى كوردى بەپىي پلەكانى، بە
رېكوپىكى ھاتۆتە خوارەۋە. بەلام ئەم لىكۆلىنەۋەيە كە داھاتوۋە ۋەكوو
پىش سەردەمى ناۋەراستى لىكۆلىنەۋە لە يوناندا - كە سەردەمى ئەرەستو
بوو- ۋەيا ۋەكوو پىش سەردەمى «عبدالقاهر» لە ناۋەرەبەكانا ۋەنەبى
بە شىۋەيەكى پوخت بووبى، بەلكو ئەتوانىن بلىن: بە جۆرىكى زانىارى
ناۋى لىكۆلىنەۋە نەبوۋە؛ واتە: لە ناۋقالبىكى رېكا، بەلام ئەۋەندە ھەيە
بە بەرھەما - ائناج - لەمەودوا بۆمان دەرئەكەۋى كە خودى لىكۆلىنەۋە
بە تەرحىكى لارېنگە ھەبوۋە.

بە وىنە: لەو سەدەي پانزەھەمەدا گەلى ھۆنەر ھەبوۋە لەناۋ كورددا
ۋ ھۆنراۋيان دانائە، كەچى كوتوپر يەككىيان ناۋى بەرز بوۋەتەۋە و
ھۆنراۋەكانى لە دلى ھەموو كەسىكا جىيى خۆيانان كردۆتەۋە. لەۋانەش
يەككى ۋەكوو «مەلاي جىزىرى» ئەم بەلگەيەمان پىشان ئەدا؛ سەير
ئەكەين: ھۆنراۋەكانى ئەۋ، لە چاۋ ھۆنراۋى ھۆنەرەكانى ترا ئاۋازەيەكيان
پەيدا كردوۋە ۋ چوۋنەتە گۆشەي ھەموو دلىكەۋە! ئەمەش لەبەر ئەۋە
بوو: ئەۋ تۋانىۋىيە ئەۋى كە ھۆنراۋ داۋاي ئەكا لە وشە ۋ لە بىر ۋ لە
ئەندىشە ۋ لە رېخت، ھەموۋى تىايانا بەكار بىنى ۋ شتىك نەيەلىتەۋە
بۆيەكى كە پەخنى لى بگرى. ۋەيا بە واتەيەكى تر لەگەل چەشەي

ھەموو كەسىپكا گونجاۋون و كارىگەر يىپە كىيان ھەبوۋە لە دلى ئەوانە دا و بەو بۆنەۋە ۋە رىيان گرتوۋە.

ۋە يا لە سەدەي ھەژدە ھەمدایە كىكى ۋە كوۋ «ئالى» ئەۋە بوو لە گەل ئەۋەش كە جۆرى لىكۆلىنەۋە قالىپكى رىكۆپىكى نە گرتبوو، ئەۋ لە بازارى ھۆنراۋدا گۆي ھونەرى دەر كىرد و ھەموو كەس باۋەشى بۇ ھۆنراۋە كانى ئەگرتەۋە. ئەمە ئەۋە ئەگە يەنئى: كە بناغى لىكۆلىنەۋە بە جۆرىكى سەرەتايى و دوور لە بىر كىردنەۋەي زانىارى لە چەشەي كورددا ھەبوۋە، جا با نەكە وتىتە شىۋازىكى زانىارىشەۋە!..

ئەمجا كە دىنە سەر لىكۆلىنەۋە؛ ئەۋ لىكۆلىنەۋە زانىارىپە كە مەبەستە، ۋە نەبى ھەر ۋا شتىكى سووك و ئاسان بى! بەلكوۋ ئەۋ كەسە كە لە پارچە يەك ئەكۆلىتەۋە، ئەبى لە پىشا لە پارچە كە چاك تى بگا، پاشا گوزارە يەكى پوختى لى بداتەۋە، ئەمجا بتوانى «شى» بكا تەۋە و لىيى ورد بىتەۋە. ئەگەر ئەۋ پارچە يە، ئەۋانەي لە شت ئەكۆلەۋە، قسەيان لىۋە كىردبوو، قسەكانيان بىنئى و پاش ئەۋە بىروباۋەرى خۆي بەرانبەر بە قسەكانى ئەۋان و بەرانبەر بە ناتەۋاۋىيەك - ئەگەر لە پارچە كە دا ھەبوۋە - دەر بىرئى!!!...

وردبونەوہى لىكۆلینەوہ لہ ئەدەبى كوردى

نيازمان بە ئەدەب، ھۆنراو و پەخشانە؛ پيش ھەموو شتيك پتيوستە ئەوہمان بۆ دەرکەوئى کە ئەدەبە کە ھەيە؟. ئەمجا بتوانين لىي بکۆلینەوہ و لىي ورد بىينەوہ!. چونکە ئەگەر ئەدەبە کە نەبئ لىكۆلینەوہ کە ناييت. ھەر و ھەم بەستى ئيمەش لىرەدا ئەدەبى كوردىيە، چونکە ئەدەبى نەتەوہ کانی تر ھەريە کە بە ئەندازەى خويان خواوہنە کانيان قسەيان لىيانەوہ کردووە، وە لەسەر ئەو پروايە: کە ئەدەب شان بە شانى ئادەمىزاد ھاتۆتە خواوہو، وە نەتەوہى كوردیش لەناو ئەو چەنەرەدايە، ئەميش وەکوو نەتەوہ کانی تر لە بەرەبەيانى ميژووہ و ئەدەبى ھەبوو، وە وەکوو تىکراي ئەدەبى نەتەوہ کانی تر پەردەى تاريکى ھاتووە بەسەريا!. نەتەوہ کانی تر بەتايەتى يونان و رۆمان، لە سەدە کانی نۆيەمى پيش ميلاد بەم لاوہ، وردە وردە دەستيان کرد بە دۆزینەوہ و لىكۆلینەوہى ئەدەب، پاش ئەو ميژووہ، قسە لەم زانياريەوہ بەناو نەتەوہ کانی رۆژەلات و رۆژاوادا بلاو بووہو.

بەرەبەرە ھەر بەرەيە ک «دەق - نَص» ى ئەدەبى خۆي بۆ نەتەوہ کەى خۆي بە جئ ھيشت؛ ئەمجا ئەو نەتەوہ يە کەوتە لىكۆلینەوہى ئەو پارچانەى کە پيشينە کانی بۆي بە جئ ھيشتبون.

نەتەوہى كورد، راستە لە رۆژە کانی پيشينيا پەردەى ئەدەبە کەى تاريکە، بەلام وەکوو لە پيشەوہ بۆمان دەرکەوت، لە سەرەتاي نزیکەى «۱۲۰۰» سالى پيش ئەم رۆژە، پارچەى ئەدەبىي بە جئ ھيشتووہ. لە پاش

ئەو میژوو، ئەبێ پله به پله بێته خوارهوه تا ئەگاته ئەم سەردهمه ی ئیمه. له گه‌ڵ ئەوه‌دا، وه‌کوو سه‌یر ئەکه‌ین: له هه‌ندی سەردهمیا ریزی پله‌کان تیک چوون و به‌لکوو ون بوون.

ئەمەش له‌به‌ر ئەوه‌یه: ئەو پڕۆژانه که به‌سه‌ر کورددا هاتوون، گه‌لێ شت کاری تێکردوون بۆ تیکچوونی رینکوپیکیی ئەو پلانه...

زالبوونی ئەده‌ب و زمانی عه‌ره‌بی به‌هۆی ئایینه‌وه به‌سه‌ر پڕۆژه‌لاتدا، یه‌کیکه له‌و هۆیانه که پله‌کانی تیک داوه. نه‌بوونی سه‌ربه‌خۆیه‌کی سیاسیی بۆ کورد، بۆ پاراستنی ئەده‌به‌که‌ی، یه‌کیکه‌ی تره له‌و هۆیانه. له‌گه‌ڵ بوونی ئەم دوو کۆسپه زله‌شدا، وه‌نه‌بێ ئەده‌بی کوردی له هه‌موو ریزی ئەم سەرده‌مانه‌دا به‌ته‌واوی ون بووبێ! ون نه‌بووه، به‌لکوو هه‌ر ئەوه‌نده‌یه پله‌کانی تیک چووه؛ چونکه ئەبینین که له سەده‌ی پانزده‌هه‌م به‌م‌لاوه، گه‌لێ به‌لگه‌مان له به‌رده‌ستدایه بۆ پروونکردنه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردی. ئەوه‌نده هه‌یه: ئەو ئەده‌به‌ی که له‌و پڕۆژه‌وه به‌ده‌ستمانه‌وه‌یه، ئەبێ بزانی چ جو‌ره ئەده‌بیکه و چ جو‌ره گنجیکه‌ی بینه‌وه؟.. کلاسیک تا چ پاده‌یه‌ک کاری تێکردووه؟ هۆی ئەو کارتیکردنه چی بووه؟. هه‌موو ئەم سەرده‌مانه، ئەده‌بی کوردی هه‌ر یه‌ک په‌رده‌ی هه‌بووه؟ یا به‌پێی ئەم چه‌رخانه‌گۆرانی به‌سه‌را هاتوو؟ په‌یدا‌بوونی چاپ، توانی کار بکاته سه‌ر‌گۆرانی ئەده‌بی کوردی، یان نه‌؟..

هه‌روه‌ها له‌خویندن و لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردیدا، ئەبێ ئەوه بزانی: که په‌رده‌کانی وه‌کوو: «کلاسیک»^(۱)،

۱. «کلاسیک»: په‌وشتی پێش‌یان. جو‌ری نووسینی نووسه‌رانی پێشوو یا تازه، که بێ به سه‌رمه‌شق بۆ ده‌سته‌یه‌کی‌تر.

رومانتىك^(۱)، دراماتىك^(۲)، سەريالى^(۳)» لە سەردەمەكانى ھۇنراوى كوردىدا، ئەمانە بەسەر ئەو سەردەمانەدا ھاتتۇن يان نە؟ ديارە، ئەمانە بە ھەموو چەشنەكانيانەو، وردبۇونەو و لىكۆلىنەو ھەيەكى دوورودرىژيان ئەوئ؛ چونكە تۆ، كەشتىك ئەگرى بە دەستەو و لىي ئەكۆلىتەو، ئەبى لە بارەي «شېو، ئوسلووب، دارشتن و رىخت - سەبک، مەبەست و نیاز - غايە، زنجیرەي بىر - تەسەلسولى فىكرى» بەپى چەرخ، ئەم وردبۇونەو ھەيە تىايا بەجى بىنى. كە ئەمانە ھەموو كرەن، ئەو وەختە بۆت دەرئەكەوئ؛ ئەو پارچە ھۇنراو كە تۆ ئەمانەت تىايا بەراورد كەرد، بە تەواوئى سەردەمى ھۆنەرەكە و خۆيەتى - نەفسىيەتى خۆي و چۆنىەتى رۆزگارەكەي، ھەموو بەو ھەدا دەرئەكەوئ. ديسان: كاتى كە ئەمانە كرەن، لەپاش شارەزابوون لە چەند پارچەيەك لە ھۇنراوى ئەو ھۆنەرە، خىرا ئىتر ئەتوانى ئەگەر پارچە ھۇنراوى يەككى تر كرابو بە ھى ئەو، وەيا ئەگەر ھەلەيەك لە پارچە ھۇنراوئىكە ھەبوو، بۆت دەرئەكەوئ؛ كە ئەو پارچەيە ھى ئەو نىيە و ئەو ھەلەيە راست ئەكرىتەو.

ئىنجا ئىستە ئىمە دىنين لە بەردەمى پروناكىي ئەم شتانە - كە باسما

۱. «رومان - رومانتيك»: داستان، ئەفسانە، داستانى ئەفسانەيى.

۲. «درام - دراماتىك»: بەشېكە لە ئەدەب، كە كارەسات لە بەرچاوى سەيركەر وەيا كۆنگر بە جۆرئى بەدىمەن و بە نموو پىشان ئەدا. ھەروەھا نمايش و داستانئىكە كە بە سەرگوزەشتەو نزيك بىت.

۳. «سەريال»: زنجیرە، يەك لە شوئىن يەك، بەش بەش، داستانئى كە بەش بەش بىلاو بكرىتەو، باسى چەشنى كۆمەلەيتى ھەر تازە.

کرد- به پیتی پله، ئه و پلهیه که له بهرده ستمانییه، باسی پارچه ئهدهبی کوردی ئهکهین؛ باسی ئه و سهرده مانه ی ئهکهین که پارچه که له و کات و چاخه دا ئه و شته ی هه لگرتوووه که خاوه نه که ی مه به سستی بووه، ئیتر ناهینین ئه وه بیژین: ئه و پارچه یه له م وهخته دا چ بیروباوه پریک هه لئه گری؛ ئه وه له سهرده می دانانی پارچه که دا چه شنی بیروباوه و گوزاره ی ئیسته ی بووه؛ واته: هۆنه ره که ئه م گوزاره یه ی مه به ست بووه!. بۆیه ئه مه نایژین، چونکه ئه گهر ئه مه ی مه به ست بووبی «پله - تدرج» له ئه ده با نابی!!...

هۆنراویک که سهرده می له مه وپیش هۆنه ریک به نیاز ی دایابی و ئیسته تۆ به پیتی بیروباوه ی ئیسته گوزاره ی لی بده یته وه، وه یا باوه ری ئه م سهرده مه ی به سه را به پیتی!، ئه مه زۆر زۆر دوور ئه که ویتته وه له پاستی و له له بۆدانراوه که - واقع -، به لکوو وشکی و وه ستانیک ئه خاته بازاری ئه ده به وه و له گۆران دووری ئه خاته وه!.. چونکه ئه گهر ئه و هۆنراویه، ئه و پارچه یه ی ئه و سهرده مه بیر ئه به سه ر گوزاره و چه مکی ئیستادا، ئیتر له کوئ گئج و سهرده م له ئه ده بدا پهیدا ئه بی؟!...

دیسان وه کوو چه مک سهرده م دروستی ئه کا، وشه ش پتویستی ئه و سهرده مه دروستی ئه کا. گه لی وشه ی وا هه یه که پتویستی سهرده م وه یا شوینیک دروستی کردوو، ئه و پتویستییه له سهرده م و شوینیکی ترا نامین. وه یا گه لی چه مک بۆ هه ندی وشه له شوین و کاتیکا پهیدا ئه بی، که چی ئه و چه مک له شوین و کاته که ی ترا نه بووه بۆ ئه و وشه یه!.

تۆ ئه گهر بیتی چه شنی چه مکی دوا یی به سه پیتی به سه ریا، ئه وه

ئاتوانى گوزاره له ئەدەب بدەيتەو؛ بەو گوزارەيە كە بېژىت گۇرانى
بەسەرا ھاتووہ!!...

بەلى! ئەوترى: ئەم ھۆنراو، ئەم پارچەيە، ئەم گوزارەيش ھەلئەگرى؛
وہ ئەمەش راستە كە ھەلى ئەگرى، چونكە ئەو گوزارەيە كە ئەو كەسە
بۆى دروست ئەكا، بەپىنى بيروباوہرى خۆى بۆى دروست كدووہ و
لىنى داوہتەوہ، نەوہك بيروباوہرى ھۆنەر، وەيا خاوہن پارچەكە، بەلام
ئاتوانى بلى: ئەبوايە ھۆنەرەكە ئەمەى مەبەست بوايە، چونكە ئەگەر وا
بلى، پلەكە نامىنى!!...

ھەرەھا ئەبى ئەوہش بزائىن: لەكاتىكا كە ئەلىين راستى - واقع -،
ئەم راستىيەش دوو جۆرە: راستىيەك ھەيە ئەو بىرەيە كە ھۆنەر
وہيا خاوہنى پارچەكە بە دلىا دىت و ئەيخاتە قالبى وشەكانەوہ، وە
لە بيروباوہرى خۆيا ئەو گوزارەيە - كە دانەوہى تاپۆكەى دەرەوہيە
(«انعكاس»ى «شَبَحى» خارجىيەكە) - پەر بە پرى وشەكانە. ئەم جۆرە
شتە بەچاو ئەوہوہ راستىيە - واقعة -.

راستىيەكى تىرىش ھەيە ئەوہيە: كە ئەو بىرى ھۆنەرە ئايا بە تەواوى
و لە راستىدا لەگەل تاپۆكەى دەرەوہدا يەك ئەگرىتەوہ يان نە؟ ئەگەر
يەكى گرتەوہ، ئەوہيە كە پىنى ئەلىن: تاپۆ زەينىيەكەى لەگەل تاپۆكەى
دەرەوہدا پرى كەوتووہ و يەكيان گرتۆتەوہ!..

جەمەبەست بە پلە و بەوہ كە ئەلىن: ئەو پارچەكە ئەو ھۆنەرە
وہختى خۆى وتووہتى، نابى گوزارەى ئىستاي بەسەرا سەرەونخوون
بكرى، لەبەر ئەوہيە: كە ئەو لە وەختى خۆيا ئەم گوزارەى ئىستايەى
مەبەست نەبووہ، بەلكوو گوزارەيەكى مەبەست بووہ كە بە نيازى خۆى

به‌رانبه‌ری وشه‌کان بووه و وشه و گوزاره پرپه‌پری یه‌ک ده‌ره‌اتوون؛ ئیسته‌که ته‌و گوزاره‌یه‌کی تری لی ئه‌ده‌یته‌وه، به‌چاو ئه‌وه‌وه که ئه‌ده‌ب و بیرى ئه‌ده‌بی هه‌موو شت هه‌له‌گرێ پاسته، به‌لام به‌چاو گوزاره‌ی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه پاست نییه؛ چونکه ئاشکرایه که ئه‌و، ئه‌و گوزاره‌یه مه‌به‌ست نه‌بووه؛ ئاشکرایه‌که‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه: که دوو سه‌رده‌م وه‌یا دوو بیر له‌یه‌ک کات و سه‌رده‌ما دوو شت بۆ یه‌ک وشه ئه‌دۆزنه‌وه و دایه‌نین.

ئه‌وه‌نده هه‌یه، ئه‌و ده‌نگه‌ش بڵاوه که ئه‌وتری: شتی وا هه‌یه دوو که‌س گوزاره‌ی لی ئه‌ده‌نه‌وه و گوزاره‌کانیشیان وه‌کوو یه‌ک وانه و به‌مه ئه‌لین: «جووتیی زه‌ین». که ئه‌مه هه‌بوو، ئیتر چۆن ئه‌و قسه‌یه ئه‌وتری که دوو که‌س دوو شت بۆ یه‌ک وشه ئه‌دۆزنه‌وه و دایه‌نین؟!..

به‌لی! ئه‌و ده‌نگه هه‌یه که: جووتیی زه‌ین له‌میانه‌ی دوو که‌سدا هه‌یه، به‌لام ئه‌مه که لی بکۆلینه‌وه ئه‌و جووتیه‌که به‌هه‌موو جوړ په‌رده‌ی ده‌ره‌وه -انعکاس خارجی- بدا به‌ده‌سته‌وه و هه‌چ جیایی نه‌بی له‌به‌ینیانا، ئه‌مه نییه! چونکه بیرى په‌رده‌ی ده‌ره‌وه بۆ هه‌ریه‌ک له‌مانه، بپرای بپرای پڕی ناکه‌وئ که یه‌ک بگرن و به‌ته‌واوی وه‌کوو یه‌ک وابن. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه: که هه‌ریه‌ک له‌مانه بۆ ئه‌نگاوتنی نیشانه‌که تیریکى به‌ده‌سته‌وه‌یه، ئاشکرایه که جیایه له‌تیری ئه‌وی که‌یان! به‌لکوو ته‌نها ئه‌وه‌یه ئه‌گونه‌جی نزیکى یه‌ک بن، نزیکى له‌یه‌ک جووتیی ته‌واو ناگه‌یه‌نئ.

هه‌روه‌ها ئه‌و مه‌به‌ست نه‌بوونه‌ی خاوه‌ن پارچه‌که‌یه بۆ ئه‌م گوزاره‌ی ئیسته‌ی تۆ له‌پارچه‌که، که ئه‌بیته هۆی گوێران له‌ئه‌ده‌بدا!! ئه‌و په‌رده‌ی

دەرەووە که لە سەردەمی ئەو ھۆنەرەدا ھەبوو و ئەو کەردوووە بە گوزارە
 وشەکانی، ئەو پەردە یە ئیستە گۆراو بە شتیکی تر و شتیکی تر شوینی
 گرتۆتەو. ئەمەش بۆ ئەو یە که ھۆنەر وەیا گوزارە لیدەرەووەی پاش ئەو،
 بیکا بە گوزارە و شە ی خۆی، وەیا گوزارە و شە ی خاوەن پارچە ی
 پیشوو.

ئەم پەوشتە وەکوو لە ھۆنەریکی پیش ھۆنەری دوایدا سەیر
 ئەکرێ، بۆ دوو ھۆنەری ھاوچەرخیش بەرانبەر بە یە ک شت ھەر سەیر
 ئەکرێ. پەردە ی وەرگرتنی یەکیکیان بۆ یە ک دیمەن وەیا یە ک شت،
 جیا یە لە پەردە ی ئەو ی تریان بۆ خودی دیمەن و شت! وە تەنانەت
 لەم ڕووەو بە یە ک کەس بەرانبەر بە یە ک دیمەن کە بە دوو جار
 ھەستی خۆی بەرانبەر بە و دیمەنە دەرپێرێ، دیسان با دیمەن یە ک
 بێ، بەلام ھەستەکان جیان...

پاش ڕوونکردنەووەی ئەو شتانە کە باسمان کردن، وەکوو سەیر ئەکەین:
 ئەو ئەدەبە ی کە لە پاش سەدە ی پانزە ھەم بە لگەکانی ماونەتەو بە ئیمە،
 وەکوو خودی ئەدەبە کە بۆمان ڕوون ئەکاتەو، دیمەنی سروشتی و گیتی
 خواناسی و دەرویشی -إِلْهِيَّات و تَصَوُّف- وەسپمان لە سەرەتا پیشان
 ئەدەن، ھەر لەو سەردەمانەدا جۆری کلاسیک بە تەواوی تینکلاوی
 بوو؛ ھۆی ئەمەش ئەو بوو؛ ھۆنەرانێ کورد ئەو ی لەبەر دەستیانا و لە
 بەرچاویانەو ھەبوو، زیاتر دوو شت بوو: یەکی دیمەنی سروشتی
 ولات، یەکی ئەدەبی بیگانە -کە ئەو ئەدەبە لەو گنجانەدا- دیسان

گیانی کلاسیک تایا چه سپا بوو، بیجگه له باسی کۆشک - هه ر جوړه کۆشکیک بووبیت - شتیکی تر نه بوو تا ئە مان بیبین. ئە مان ئە وه نده خو یان به باسی کۆشکه وه خه ریک نه ئە کرد، چونکه کۆشکیان نه بوو!.. خواناسی و ده رویشیش تایه تی نه بوو به نه ته وهی خاوه ن کۆشک وه یا بی کۆشکه وه، ئە وه یان ئە بی نی و ئە مانیش - واته هۆنه رانی کورد - له سه ر ئە و رینچکه یه و له به ر ئە و پرووناکییه ئە رۆیشتن، هۆنراو و ئە ده به که ی ئە مانیش ئە که وته با ری خواناسی و ده رویشییه وه!..

وه کوو ئە مه هیه، ئە بی ئە وه ش بزانی: که ئە م خواناسی و ده رویشییه له بیجگه له خو یانه وه وه ریان بگرتایه، وه یا هه ر له خو یانه وه بووبی، وه وایان زانیبی که ده سه لاتی هیچ شتیکی تریان نییه، ئە و گیانی کلاسیکه ی تیدا په یدا ئە کرد!. چونکه له هه موویا دوور ئە که وته وه له چۆنیه تییه کی چۆنیه تی و ئە که وته بیربازی له گیتییه کی پشت ئە م گیتییه وه، وه یا بلّین: به ته واوی ئە که وته ناو گیتییه کی ره مزیه وه!.. دیمه نی سروشتیی ولاتیش وه کوو به رچاوی یه کیکیان ئە که وت، هه ر به و جوړه به رچاوی هه موویان ئە که وت، وه هه موویان به بالایا ئە یانوت!. له وه سپی جوانیشدا چه شنی سه مه ره رووی ئە دا..

به لی! له سه ر ئە و باوه ره: که کلاسیک ره وشتی پشینان و جوړی نووسینی پینشو یا تازه، که بی به سه رمه شق بۆ هی تر، ئە و سه رده مانه که ئیمه لییانه وه ئە دوین ئە و گیانه له پارچه کانیانا هه بوو، به لام ئە مه ئە وه ناگه یه نی که له با ری بیر و ئە ندیشه وه نزمیان به سه را هاتوو و له م رووه شه وه هه ر چاویان له یه ک کردوو، وه یا له شێوه ی دارشتن و مه به ست و زنجیره ی بیره وه وه کوو یه ک وا بوون، وه یا به تایه تی پارچه

ئەدەب و ھۆنراوى ھۆنەرلىك خالى بوو لەم شتو و پىخت و زنجىرى
بىرە! بەلكو بە پىچەوانەى ئەمە، لەو پارچە ئەدەبەدا ئەمانەى ھەموو
تىدا ھەبوو. لەم ڕووەو ئەدەبەكەى ئەم - ئەدەبە كوردىيەكە - وەنەبى
چەپى لە ئەدەبە بىگەنەكە گەرايىتەو، بەلكو گەلى جار بەرزى لە ما
زۆرتەر ئەبىرى.

وەكوو شەو و ڕۆژ ئەگۆررى، ئەدەبىش بەو جۆرە گۆرانی بەسەرا
دیت، چونكە ئەدەب بەستراو بە ڕۆزگارەكەو، واتە: لە بەروبوومى
ڕۆزگارەكەيە، كە ئەو گۆرا ئەبى، ئەمىش بگۆررى. كە ئەلىن ڕۆزگار،
مەبەست ئەو كارەساتانەيە كە لە ڕۆژەكەدايە، چونكە ئەو سەردەمە
درىژانە كە كلاسكى دروست ئەكرد، لە ئەدەبا وا ديار بوو ھۆى گىجەكە
لەو ماوانەدا ھەر وەكوو خۆى مابوو، بۆيە كلاسكى و پەپرەويش
ھەر بەو جۆرە مابوو، كە سەردەمەكە بەسەرچوو، سەردەمى
كلاسكىش لەگەڵ ئەو پىچرايەو...

بەم بەلگەيەدا ئەزانين: كە ئەدەبى كوردى شان بەشانى گۆرانی
سەردەمەكە، ئەمىش گۆراو؛ لە كلاسكىكەو بۆ رومانتيك، بۆ دراماتيك،
بۆ سەريالى! جا ئىمە بەلگە ئەدەبىيەكەمان بەدەستەو ھەبى يا نەبى،
ئەم بەلگە مەنتىقىيە تىمان ئەگەيەنى: كە گۆران لە ئەدەبى كوردیدا
ھەبوو، ئىتر بىجگە لەو كە بەلگەشمان بەدەستەو ھەيە و بەلگەكە
بە تەواوى كارەساتەكەمان بۆ ڕوون ئەكاتەو..

بەوینە، لەبەر گۆرانی كارەساتى سەردەم و لەبەر ھاتنە پىشەوہى
ھەندى كاروبارى وا كە بە تەواوى جيا بوو لە كاروبارى پىشوو. ئەم

جیاییه کردیه کاری که به ئاشکرا وهسپی ئەدەبی کوردیش بگۆرێ و له چه مکی پێشووهوه بکهوێته چه مکیکی تر. وهکوو ئەم هۆنراوانه ی «مه لا حه مدوون»^(۱) ئەمه مان بۆ روون ئەکه نه وه له کاتیکا که ئەلی و ئەلین:

ئەم پۆژه چ پۆژیکه که عالم شله ژاوه؟
 هه رکه س به جه خاری جگه ری قیمه کراوه!
 دنیا پری ئاشووبه خه لایق به عوموومی
 ئاسایشی لی مه نعه ئەلی هیرشی ئاوه!
 کامه ی که ئەلی خوشیه تی دووره له میحنه ت
 ریشه ی دلی ئالاوه به سه د ده رد و به لاوه!
 گیرۆده یه ئەم عالمه هه رکه س به سیاقی
 که وتوونه ته زنجیره یی ئەنواعی به لاوه!
 وه ک ته رزه ئەباری به هه موو ده م ئەسه ف و غه م
 هه وری غه زه ب و قه هری خوا توند و به تاوه!
 نیک و به دی ئەم زومره یی ئیسلامه به جاری
 که وتوونه که شاکه ش به قوماندە ی ئومه راوه
 ئەم زالمی سه ففاکی «سه فه ر به رلگه» ئەمپۆ
 فه رمانی به خوێنرشته نی ئەم عالمه داوه

۱. مه لا حه مدوون: پیاویکی بن چاو و خه لکی سوله یمانی بووه، له «۱۸۶۱» هاتۆته دنیاوه و له «۱۹۱۸» مردووه. ئەم هۆنراوانه ی باسی جهنگی گه وره ی پێشوو ئەکا! جهنگی ۱۹۱۴

ژاندرمه ئەسوورپتەوۋەك واشەيى برسى
 بو لاشەيى مىللەت بە فروفئىلى غەزاوۋە!
 فەوتاوۋە لەبەر سوغرە كەر و ئىستىر و يابوو
 حوشتر سەقەت و شەل بوو، گا پشتى شكاوۋە!
 كەر شەوقى زەپىنى نىيە حەتتالە بەھارا
 ترسى ھەيە نەك بىخەنە ژىر بارى قەزاوۋە!
 ھەر شەش جىھەتى گرتوۋە ئاشووب و موسىبەت
 مېشوو لە مەجالى نىيە دەرچى لە حەواوۋە!
 تەييارە بە ئەسبابى شەر و فىتنەوۋە دايم
 جەولانى ئەللى ھەورە بەسەر مەرکەبى باوۋە!
 بالۇنى ھەلۋ شىو، لەگەل دىتە تەحەرپروك
 عالم لە نەزەريا بە مەسەل پۇرى خوراوۋە!
 ئەم جووتە بەلا زادەيى بالندەيە ئەمپرو
 سەييارەيى فەوقن بە ئەلكترىكى چراوۋە
 عالم لە شرىخە و شەرەرى بېمى بۇمبا
 حەيران و سەراسىمە و عەقلى خەرەفاوۋە
 بەرقى غەزەبى دانە و نارنجەك و تۆربىد
 ئاگر ئەپژىنى لە زەمىن و لە سەماوۋە!

شهو، رۆژه له بهر بهرقی قلیج و ڕم و سوننی
 له معهی قهسه تۆرهش به مهسهل بهرقی ههتاوه!
 دهشت و جهبهل و بهحر و جزیره و هه موو دنیا
 شەق شەق بووه مه جموعی به دهم تۆپی قهزاوه!
 وشک و تهپی ئهم سه تحی کوزهی ئه رزه به جارئ
 گولگوون بووه، پهنگینه به خوینی شو هه داوه!
 تا حوکمی ته ماشایی ته سه وور له هه مو لا
 هه ر لاشهیی جنرا و سه ر و دهستی شکاوه!
 پرووسی غه م و ئنگلیزی خه فته هه ردوو به جارئ
 هاتوونه ته سه ر موئمی عوشه رت به سوپاوه
 هه ر له حزه یی سه دله ک، چ له موئمین، چ له موشریک
 واسل به دوو جیمن، به عه تا و به خه تاوه!
 وا پۆری سه فینه و به له م و که شتی و ئوستۆل
 ئاماده یی هه ر بن، له هه موو لا ته نراوه
 گیراوه به هیزی چه ک و ته ییاره و سارۆخ
 مه عمووره و وێرانه هه چی ناوی براوه
 له و رۆژه وه دنیا هه یه تا ئهم ده مه بئ شک
 مه غلووبه یی به م غایه ته نه بووه و نه کراوه!

بۆ گرتن و بۆ کوشتنی ئەم عالەمە یەكسەر
 ئەم عەرسەیی ئافاقە ئەلێی حەلقەیی داو!

ئەم دینە لە پیشا وەكوو سەرچاوەیی زەمزمە
 بێ غەش بوو، ئەم مێستاکە ئەلێی عەینی قورپاوە!

بنچینەیی دەرکەوتوو بەنیادی شەریعت
 یەكسەر هەرسەیی بردوو ئاساری نەماوە

پەرگەردی غەمە ناوی سەعاتی دلی عالەم
 ڕەققاس و جەر و زەنبەلەك و چەرخێ شكاو!

یارەببێ لەبەر حورمەت و ئیكرامی «مُحَمَّد»
 ڕەحمی بكە بەم باقیی ئیسلامە كە ماوە

كەم، زۆرە ئەگەر نەسرەتی حەق راھنما بێ
 بێ نەسرەتی حەق لەشكری «دارا» سەرە واو!

«حەمدی» دلی یەخسیری فەرەنگی غەمە ئەمڕۆ
 بەربوونی بە بەربوونی گەرووی «بەسرە» و «فاو»!

سەیر ئەكەین: ئەم ھۆنراوانە جۆرە چەمكێك ئەدەن بەدەستەووە كە
 ئەو چەمكە سەردەمەكە دروستی كردوو، پەردەیی وشەكانیش تێمان
 ئەگەيەنن: كە وەسپیی ئەدەبی كوردی بە تەواوی چوووە تە جەرگی
 چەمكەكانەو. ڕۆژەكان و كارەساتی ڕۆژەكان چۆن چەمكەكانی
 ھێنایە ناووە، بەو جۆرە وشەیی ئەو چەمكەكانەشی ھێنایە ناووە. وەسپیی

ئهدهبیی که له پشووترا به جۆریکی وهکوو کلاسیک ئهکرا، له بهر ئهوه که شتی ناو رۆژهکان گۆزا - که کارهساتهکهیه - وهسپهکesh بهو جۆره گۆزا و بهرگی کلاسیکی کرد به «کاژ» و فریی دا!!!.

ههروهها لهم سهردهمانه ی دواییه دا، کهوتنه ناوهوهی چاپ ئهوهندهی تر پشتی گۆرانی ئهدهبی کوردی بههیزتر کرد، چونکه له کاتیکا - به چاو کوردهوه - نووسین که ههر بریتی بوو له نووسینی دهستنووس، ئه مه له وانه نه بوو بتوانی هه موو خوینده واریک بگریته وه، نه خوازه لا نووسینی کوردی! چونکه خاوه ن قه له مه که، نه هانه هانه یه کی ئه درا بو نووسینه وهی ئه و شته کوردیه، نه ئافهرینیکی بهرئه کهوت تیا یا! ئه و کاته ی [خۆی] که به نووسینه وهی شتیکی کوردیه وه خهریک ئه کرد و هیچیشی تیا دهست نه ئه کهوت، خهریکی ئه کرد به شتیکه وه که له و رۆژه دا باوی هه بوو و ئه م ناویکی پێ دهست ئه کهوت! دیاره ئه م لایه نه ئه بیته هۆی زۆر نه جوولانی ئه ده بی کوردی له ئاقاری خۆی!...

به لام که چاپ داها ت، ئه و خاوه ن خامه ی پیشووه پێی خوش بوایه یا ناخوش بو ئه و جۆره نووسینه، چاپه که ئه و نووسینه ی بلاو ئه کرده وه، له بلاو بوونه وهی هه موو جۆره نووسینیک گه لی بیر و باوه ر بلاو ئه بووه وه، گه لی دهسته ی وا پهیدا ئه بوو که باوه شیان ئه گرته وه بو شتی تازه، له م شته تازانه ش ئاسۆی هه ست و بیر ئه کشایه وه و هه موو جۆره شتیکی ئه که وته بازاره وه؛ وه کوو سهرده مه که ی پیشوو نه بوو، یه ک شت ته نها یه ک که س چاوی پێ بکه وی، به لکوو یه ک شت وه یا هه زار شت به

هه زاران کهس چاوی پێ ئەکهوت! هه ر شته داواکاری خۆی هه بوو، له بهر ئه وه که ره وره وه بۆ پێشه وه ئه چوو، داواکاری کلاسیک هه تا ئه هات له بهر بیروباوه ری نوێ روو له کزی بوو، هی رومانیک و بگره سه ریالیش به گور سنگی بۆ پێشه وه ئه نا و لاپه ره ی پێشووی وه کوو تومار ئه پێچایه وه و په رده یه کی تر ده رئه که وت.

جا ئیسته له بهر رووناکیی ئه و شتانه که باسمان کردن، ئه توانین به پێی چه رخه کان ده ق - نَص - ه ئه ده بییه کان به ئیننه وه و بزاین تا چ راده یه ک ئه و ناساندانه که کران بال ئه کیشن به سه ریانا؟! له م شوینه دا بۆ ئه م جوړه شتانه چه ند پرسیاریک ئه کرئ:

(١) - ئایا پارچه یه ک ئه کرئ به هی یه کیک؟ وه یا ئه وترئ هی ئه و که سه یه؟ ئه م به هی ئه و کردنه - واته له م پارچه دا - راسته یان نه؟. ئه گه ر راست نه بوو، دیاره به هه له کراوه به هی ئه و، وه ئه و هه له بوونه ی له بهر چیه؟

(٢) - ئایا ئه م پارچه یه خاوینه و هیچ ده ستکاری نه کراوه؟

(٣) - میژووی ده ق - نَص - کامه یه؟ دیاره میژووی دانانی، نه وه ک

بلاوکردنه وه ی.

ئه م پرسیارانه ش بۆیه ئه کرئ، چونکه ئیمه قسه له ئه ده ب و له لیکۆلینه وه ی ئه ده به وه ئه کهین، ئه ده ب و لیکۆلینه وه ی ئه ده ب، خۆی له عاستی خۆیدا شتیکی سه ربه خۆیه و که سه یه تی و بوونیه تییه کی سه ربه خۆی هیه، له بهر ئه م بوونیه تییه سه ربه خۆیه، بوو به شتیکی

«هاماوی - کُلی». هاماویش نازانری مهگهر به هۆی پاژهکانیهوه
- جُزئیات - نهبی. پاژیش نازانری و دهڕناکهوئ مهگهر له پاش زانینی
هاماوهکه نهبی!!...

به لئی! پارچهیهک ئهوترئ: ئه مه هی فلانه ئه دیب وه یا هۆنه ره، بۆ
ئه وه که تۆ بزانی ئه مه هی ئه و که سه یه، ئه بی به ته واوی ئاگاداری
به سه ر زۆرتر ئه و شتانه دا که ئه و وتوونی. که ئه م ئاگادارییه ت پهی دا
کرد به هۆی شتهکانیه وه، په وشت و نه فسیه ت و بیروباوه ری به رانه ر به
ژیان و پله ی خوینده واری و هیزی ده سه لاتئ له گوزارشت دانه وه ی
شت و توانینی له دانانی وشه دا بۆ چه مکه کانی ده ره وه - «مفاهیم»-ی
خارجی-، ئه م په وشتانه ی هه موو دیته دست. وه کوو بلیی: ته رازوویه کی
پێوانه ی ئه و که سه ت له به رده ستا ئه بی!..

ئه مجا ئه م پارچه یه که کراوه به هی ئه و و خراوه ته پالئ، ئه گهر له و
ئه ندازه نه فسیانه ی تیدا هه بوو، ئه و به بی شک ئه زانری هی ئه وه،
به لکوو به هی ئه و بوونی، گومانی تیدا نابئ، چونکه ئه م جۆره ئه ندازانه
به م رێکییه له دوو که سا ری ناکه وئ. ئه گهر خۆ له و ئه ندازانه شی
تیدا نه بوو، ئه و دیا ره هی ئه و نییه و به هه له کراوه به هی ئه و! هۆی
پهیدا بوونی ئه م هه له یه ش گه لی شته:

یه کئ زمانی ئه و خاوه ن پارچه یه؛ واته دانانی وشه له و شوپنا نه دا که
ئه و دایه ئه ئی بۆ راکێشانی گوزاره، په وشتی نووسینی له نووسینه کانی تر یا
ده رئه که وئ که چۆن باسی خوازه، گۆشه و لیکچوون ئه کا؟؛ له سه ر
چ په وشتیک سیفه ت بۆ مه وسووف دروست ئه کا؟؛ کام له هونه ره
قه سییه ئا شکراییه کان له نووسینه کانی زۆرتره؟.

يەككى لىكچوونى روالەتتى ئەو دوو پارچە يە، نووسەرى نەشارەزاي بارى ئەدەبى، بۇ نووسىنەوې پارچە ئەدەبىيەكان، نەشارەزاييەكەى كابراى وا لىكردووه كە ئەو پارچە بىگانە يە بخاتە ناو پارچەكانى ئەو كەسەوھ!

يەككى تازەپياكە وتووى ھۆنەرلىك، ئەيەوئ پارچە يەككى ھەيە و پارچەكەى مەردم باوھشى بۇ بگرنەوھ، ئەگەر بە ناوى خۆيەوھ بىلاوى كاتەوھ كەس نايەوئ، دىنى ئەيكا بە ھى يەككى بە ناوبانگ، بە ناوى ئەو كەسە بە ناوبانگەوھ ناو ئەستىنى و كەچى لە راستىشدا ھى ئەو نىيە! يەككى پەرتبوونى ئەو پارچە يە بۇ ناو شىوھەك كە ئەو شىوھە جياوازيەككى روالەتتى ھەيە لە گەل شىوھى پارچەكەدا، وھ لە شىوھى ولاتى پارچە تىكە وتووهكەدا تەنھا ناوى يەككى لە شىوھەكەى جگە لە شىوھى خويان، ناوبانگى سەندووه؛ ئەمان لەبەر ئەو كە بە تەواوى شارەزايى ئەدەبىيان بەسەر شىوھەكەى ترا نىيە، ھەر پارچە يەك لەو شىوھە كەوتە لاي ئەوان، ئەوان بە ھى ئەو ناوبانگ دەركردووهى ئەزانن كە لە لاي ئەوان ناوبانگى دەركردووه!..

كە پياو بە تەواوى چووه بىنج و بناوانى ئەم شتانەوھ، ئىتر ئەزانن ئەو پارچە يە دەستكارى كراوھ يان نەكراوھ.

ھەرۈھە بۇ راستى و ناراستى پارچە يەككى ئەدەبى، دەستنووسى خاوەنەكەى لە ھەموو شت راستەر؛ وھ مېژووى ئەم پارچە يەش، خودى دەستنووس و نووسىنەوھى خاوەنەكە يەتتى، نەوھك كاتى بىلاو بوونەوھى بەسەر مەردمدا... ئەمجا شىكردنەوھى ھەندى لە پارچە ئەدەبىيە كوردىيەكان.

مه‌لای جزیری

۱۴۰۷ - ۱۴۸۱

له سه‌دهی پانزه‌هه‌می میلادیدا هۆنه‌ریکی وه‌کوو شیخ ئه‌حمه‌دی
جزیری ئه‌لی:

دیسا ژ نو بی حاله دل، ساقی وه‌رین جاما زوجاچ
موشتاقی خه‌مرا ئاله دل، لی خوش ل رۆحی بت میزاج
گوزاره:

دیسان سه‌رله‌نوی بی ئاگا و بی حاله دل، مه‌یگیر! بینه جامیکی
شووشه - پیاله - به‌ئاره‌زووی مه‌ی و شه‌راییکی ئاله دل، بۆ ئه‌وه‌له‌و
مه‌یه‌وه‌ میزاج و سروشتی گیان - رۆح که‌یفخۆش بی.

ساقی کو مه‌هوه‌ش بتن، کاکول ژ شیفا ره‌ش بتن^(۱)
قه‌رقه‌ف بلا ئاته‌ش بتن، ئه‌م دی بوی دل کین عیلاج
گوزاره:

مه‌یگیریکی وا که‌ پرومه‌تی وه‌کوو مانگ بی، کاکۆلی له‌ شه‌وی
تاریکا ره‌ش بی؛ واته‌ وه‌کوو شه‌وی ره‌ش بی. شه‌راب لی گه‌رئ با ئاگر
بی؛ واته‌ شه‌راییکی وا که‌ له‌ په‌نگ و سووتینه‌ری و کاریگه‌ریدا وه‌کوو
ئاگر بی، ئیمه‌ له‌ مه‌ودوا به‌و، دلی خۆمان چار بکه‌ین؛ واته‌ به‌و شه‌رابه
چاری په‌زاره‌ی دلی خۆمان بکه‌ین!.

۱. «ساقی کو دیم مه‌هوه‌ش بتن» (نوسخه).

دا ئەم بوى دل حەى بكين، پى سىنە داغ و كەى بكين

سەد مەنزلان پى تەى بكين، ئەودى دسەيرى بت رەواج^(۱)

گوزارە:

تا ئىمە بە و شەرابە دل زىندوو بکەينەو، بە و شەرابە سینگ داغ
بکەين؛ واتە سىنەى خۆمانى پى داغ بکەين، ھەر بەھۆى ئە و شەرابەو
سەد قۇناغ بېرىن و بېرىن، بۆ ئەو لە مەودوا شەورەوى - پۈرەشتن
بەشەو - باوى بى و بتوانين ئە و شوپىنانە بېرىن.

بى نار و نوورى مەجەتتى، بى نەقش و سونعا قودرەتتى^(۲)

ناچىن مەقامى وەسلەتتى «نۇرۇ لىلىل داج!»

گوزارە:

بەبى ئاگر و نوورى مەجەبەت و خۆشويستىن، بەبى نەخش
و نىگار و دەستکردى دەسلەتتى خايسى، ناچىن و ناگەينە پاىەى
پىگەشتىن، چونكە ئەمانە نوور و پۈوناكىن و پىگاش شەوى تارىكە،
تا ئەمانە نەبن پىگا پۈون نابىتەو.

ئەف نار سىقەلا دلە، دائىم لوى قالا دلە

نەورۇز و سەر سالا دلە، وەقتى كۈھەلبەت ئە و سىراج^(۳)

گوزارە:

ئە و پۈوناكى و ئاگرە زاخاوى دلە و ژەنگى ئە و دلە لا ئەبا، بە ھەتايى

۱. «د سەيرى كەت» (نوسخە).

۲. «وہسفا قودرەتتى» (نوسخە).

۳. «وہقتى ھەلپتن ئە و سىراج» (نوسخە).

له‌و پرووناکی و ئاگره دَل قالْ ئه‌بیته‌وه، هه‌روه‌ها نه‌ورۆز و سه‌ری سالی
دَله؛ واته: بۆی ئه‌بێ به‌ جه‌ژن و پیتی گه‌ش ئه‌بیته‌وه، کاتی که ئه‌و
چرایه هه‌لبیته و هه‌لبکریت.

حه‌تاب نوورا باده‌یی، ره‌نگین نه‌که‌ی سه‌جاده‌یی
دوووری ژوی شه‌هزاده‌یی، دوێدانه‌یا گه‌ردن ژ عاج
گوزاره:

تا به‌ نووری باده و شه‌راب، په‌نگین نه‌که‌ی به‌رمالی خواناسی و
عیاده‌ت، تو هه‌ر دوووری له‌و شازاده‌یه که ئه‌لێی دانه‌ی دوپه و گه‌ردنی
له‌ عاجه؛ واته سپییه وه‌کوو عاج^(۱).

دوێدانه‌یا گه‌ردن بلوور، ره‌یحان ل سه‌ر دیم بوونه هوور
هه‌ی هه‌ی ب مه‌ستی دینه‌ دور، خالانک فهرقی ب تاج
گوزاره:

ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ تاقه‌ دوێتیکی نایابه، گه‌ردنی بلسووره، په‌یحانه
له‌ سه‌ر پروومه‌تی ورد بووه و بلاو بووه‌ته‌وه، چ عه‌جه‌ب! هه‌ی هه‌ی به
مه‌ستی و سه‌رخۆشی دینه‌ ده‌ور ئه‌و خالانه و دینه‌ لایانه‌وه ئه‌هل و
ده‌سته‌ی خاوه‌ن تاج؛ واته: ئه‌وانه‌ی تاجیان له‌ سه‌ره که پادشاکان!..

میهراته پر ئه‌بته‌ر کرین، خالان ژ به‌ر بسکان ده‌رین^(۲)
زولفا موسه‌لسه‌ل عه‌نبه‌رین، چین چین ژ چینی تینه‌ باج^(۳)

۱. عاج: ددانی فیله.

۲. «بسکان هه‌لین» (نوسخه).

۳. «ژ چین تیت باج» (نوسخه).

گوزاره:

خۆشه‌ویستی و مه‌حه‌به‌تی تو زۆر کهس و زۆر تاج به‌سه‌ری بیه‌ش
و بێ هیوا کردوو، ئەو خالانە که له‌به‌ر بسکه‌کاته‌وه‌ ده‌ردین -وه‌یا
خالان له‌به‌ر په‌لکه‌کاته‌وه‌ ده‌رخه‌- زولفه‌ عه‌نبه‌رینه‌ چینه‌که‌ت
له‌ ولاتی چینه‌وه‌ باج دینیت؛ واته‌: سه‌رانه‌.

ته‌نها نه‌ کوردوستان ددن، شیراز و به‌ندی وان ددن
هه‌ریه‌ک ل سه‌ر چه‌هان ددن، ژئه‌سه‌په‌هان تیتن خه‌راج!

گوزاره:

ته‌نها نه‌ هه‌ر کوردوستان سه‌رانه‌ ئە‌ده‌ن، یا نه‌ته‌نها هه‌ر شیراز و
به‌نده‌ری ولاتی «وان» خه‌راج ئە‌ده‌ن، به‌لکوو ئە‌م شیراز و وانه‌ش
که‌ ئە‌یده‌ن، به‌ خۆشی و به‌ له‌سه‌ر چاوان ئە‌یده‌ن، هه‌روه‌ها له‌
ئه‌سفه‌هانیشه‌وه‌ باج و سه‌رانه‌ دیت!.

چافین به‌له‌ک، قه‌وسه‌ین هه‌له‌ک، چه‌رخێ فه‌له‌ک، غالب مه‌له‌ک
«فِي حُبِّهَا عُمْرِي دَلَّكَ، وَالْحُبُّ يَجْرِي فِي عَجَاجٍ!»^(١)

گوزاره:

چاوه‌کانی په‌ش و سپی و به‌له‌ک و جوانن، دوو برۆکه‌ی که‌وانه‌یی
و کوشنده‌ن، چه‌رخێ فه‌له‌ک و زۆتر له‌ فریشته‌کان له‌ ژێر فه‌رمانی
خۆشه‌ویستی ئە‌ودان و سه‌ریان بۆ خۆشه‌ویستی ئە‌و دانه‌واندوو،
عومری منیش هه‌ر به‌ هۆی زۆر خۆشویستی ئە‌وه‌وه‌ پروو له‌ نه‌مانه‌،
خۆشه‌ویستی ده‌ریایه‌که‌ له‌ ناو تو‌زدا!.. وه‌یا:

١. «وَالْحُبُّ يَجْرِي فِي عَجَاجٍ» (نوسخه‌).

ئەو چاوپرەش و سپییە، کە بە ئەکە، ئەو دوو کەوانە کوشندەییە
کە برۆکانیەتی، چەرخێ فەلەک کە چەرخێ کەونە، لە گەڵ زۆرتەر
لە فریشتەکان، لە ژێر فەرمانی ئەودان، وە عومری منیش لە بەر
خۆشویستی ئەو پڕۆیشت و پڕوی کردەووە نەبوونی!. لە گەڵ ئەوەدا
خۆشەویستی بە ناو تۆزدا ئەپروا، وەیا دەریایە کە لە ناو تۆزدا!..

شاهید هەزارەنگ خەمملین، رەقس و سەماعی کەمملین^(۱)

ئیرۆ «مه‌لا» ئەم سەد دلین، ساقی وەرین جاما زوجاج!

گوزارە:

شاهید - کە دۆست و خۆشەویستە - بە هەزار پەنگ خەملیوە و
خۆی جوان کردووە، سەما و گۆیگرتن گەیشتۆتە ئەوپەری؛ ئیمپڕۆ ئەی
مەلا، دلمان بڵاو بوووەتەووە و بووین بە خاوەنی هەزار دل، کەواتە!
مەگێتەر بێنە جامیکی شووشەیی پر لە شەراب!...

ئەم پارچەییە، ھۆنراویکی ئەدەبی کوردییە و لە میژووی سەدەیی
پانزەھەمدا وتراوە. لێرەدا قسە لەووە ناکەین کە ھونەرە قسەییە
ئاشکرایەکانی تیدا ھەیە یا نییە؛ قسە لەووە ناکەین کە ئەم پارچە
ھۆنراوە خۆی بوونیەتیەکی سەربەخۆی ھەیە و بوونیەتیەکیەکی
وەنەبێ بە ھۆی ھونەرە قسەییە ئاشکرایەکانەووە بێ، ئەو ھونەرە
قسەییە ئاشکرایانە کە گۆیا وا چوووەتە دلەووە، شتیکی و تایبەتی بوو
لە رۆژەلاتا بە ئەدەبی عەرەبییەووە و بە زۆر سەپتێراوە بە سەر جگە لە

۱. «رەقس و سەما بێ کەمملین» (نوسخە).

زمانی عەرەبیدا!! بۆیە قسە لەووە ناکەین، چونکە ئەو ھونەرانی ھەر
زمانی کە ناوی خۆی بەرێ بە زمان و خواوەنی ریشە و چاوەگەیک بێ،
ئەبێ ئەو زمانە ئەوانە تیدا ھەبێ، بەلکوو لە نەبوونەکە ی زیان بەو
کەسیەتیە ئەدەبیە ی ئەگە یەنێ!!

قسە لەووە ئەکەین: کە ئەم ھۆنراوانە کلاسیک یان رومانیک؟ ئایا
لەباری شیوە و دارپشتن و نیاز و ھۆنە وە ی بیرەو، شوینی خۆیانیا
گرتوو یان نە؟..

ئەم ھۆنراوانە پەردە یەکی خواناسی و دەرویشی لە دیمەنی
پارچە یەکی ھەلبەسەدا سەردەمیکی گەلی لەمە و پێشی کورد بۆ ئیمە بە
زمانی کوردی دەرئەبرن.

بەلێ! ئەگەر کلاسیک بریتی بێ لە پەوشتی پێشینان، وە یا جۆری
نووسینی نووسەرانی پێشوو، کە بێ بە سەرمەشق بۆ ھی تر، کە ئەمە
لە دوو پەردەدا دەرئەکەوێ: یەکی لە بیردا، یەکی لە دارپشتنا. بیری ئەم
ھۆنراوانە بیری سەردەمیکی کە خواناسی و دەرویشی لەو سەردەمەدا
لە ئاو زۆرتر لە نەتەوەکانا ھەبوو و پەپرە و بیان کردوو؛ ئەم ھۆنراوانە
پەپرە و ی بیروباوەری نەتەوە یەکی تری کردبێ یا ھی خۆی کردبێ، بەلێ
جۆرە چۆنیەتیەکی کلاسیک پێشان ئەدا!! بەلام لەباری دارپشتن و
رێخت و رستەدا ناتوانرێ ئەم فەرمانە ی بەسەر بەدرێ، چونکە وەکوو
ئەبیین: کەم کەس، چ لەو سەردەمەدا و چ لەدوای ئەو سەردەمە، لەو
شیوە یەدا توانیویانە وەکوو دارپشتنی ئەم ھۆنراوانە پارچە یەکی ئەدەبی
دروست بکەن!! بەلکوو جۆری ئەدەبەکە ی ئەم بوو بە سەرمەشقیک
لەبارە ی دەرویشی و خواناسییەو، بۆ ئەدی و ھۆنەرانی دوا ی خۆی.

که‌وابوو، له‌باره‌ی دارپشتن و ریخته‌وه‌ناتوانرئ بوتئرئ کلاسیکه.

ئه‌و جوړه‌شیوه‌یه‌که‌مه‌لای جزیری له‌هؤنراودا‌گرتوویه‌تی، وه‌یا
ئه‌م‌شیوه‌یه‌که‌له‌م‌هؤنراوانه‌دا‌هه‌یه‌تی، که‌«هیمّا»‌کردن‌به‌فله‌سه‌فه‌ی
ئیسلامی و‌به‌بوونی‌ده‌رویشی و‌به‌یه‌کیه‌تیی‌بوون-وه‌حده‌تی
وجود-، وه‌ده‌رپرینی‌ئه‌مانه‌له‌به‌رگی‌هه‌لّه‌سه‌و‌حه‌سپی‌خواییدا،
به‌جوړیک‌که‌له‌باری‌هه‌لّه‌سه‌که‌یا‌گه‌یشتوته‌ئه‌وپه‌ری‌پایه‌ی
گه‌زاف‌ویژی-موباله‌غه‌!. ئه‌م‌چه‌شنه‌شیوه‌یه‌به‌ته‌واوی‌ئه‌وه‌ده‌رئه‌خا
که‌پارچه‌هؤنراویکی‌مه‌لا‌ئه‌گه‌ر‌بکه‌ویتته‌ناو‌دیوانی‌یه‌کیکی‌تره‌وه‌به
ته‌نها‌شیوه‌که‌تو‌ئه‌توانی‌وه‌کوو‌موویه‌ک‌له‌ماست‌ده‌ریپنی، به‌و‌جوړه
ئه‌و‌پارچه‌هؤنراوه‌یه‌له‌و‌دیوانه‌ده‌ریپنیت.

ئه‌مجا «دارپشتن»: دارپشتن و ریختی رسته له‌م‌هؤنراوانه‌دا‌پایه‌یه‌کی
به‌رزی‌هه‌یه‌تیا‌یا‌نا؛ هه‌موو‌ده‌می‌پیش‌خستنی‌مه‌وسووف و‌به‌شوینیا
هاتنی‌چه‌ند‌وه‌سفیک، وه‌هیمای‌گه‌ل‌به‌گه‌ل و‌تاک‌به‌تاک، وه
هؤنینه‌وه‌ی‌وشه‌به‌جوړیک‌که‌دلئ‌گویگر و‌خوینهر‌پاکیشی،
-ئه‌مه‌یه‌که‌پینی‌ئه‌لین‌ریخت و‌دارپشتن- ئه‌مانه‌هه‌موو‌هه‌یه‌له‌وانه‌دا.
«نیاز»: نیاز له‌م‌هؤنراوانه‌دا‌ده‌رپرینی‌جووش و‌خوروشیکی
خواناسییه‌له‌به‌رگی‌هه‌لّه‌سه‌دا، ئه‌و‌مه‌به‌سته‌دروست‌بووه، وه‌به‌لکوو
مه‌به‌ستی‌هه‌ره‌زل، سه‌لماندنی‌نووخته‌یه‌کی‌بناغه‌ییه‌له‌باوه‌ری‌ئه‌وا،
که‌ئه‌و‌نووخته‌یه‌ش‌تا‌مروّف‌به‌هؤی‌چه‌وساندنه‌وه‌یه‌کی‌نه‌فسییه‌وه
ژه‌نگ‌له‌دلئ‌خوی‌پاک‌نه‌کاته‌وه، ناگا‌به‌و‌گولستانی‌خواناسییه‌!.
ئه‌مه‌ی‌به‌ته‌واوی‌تیدا‌هه‌یه.

ئه‌مه‌بیجگه‌له‌وه‌که‌له‌هؤنراوه‌کانا‌وا‌ده‌رئه‌که‌وئ‌مه‌لا‌ده‌سه‌لاتی

بەسەرگەلێ شوینانا ھەبوو، چ لە کوردوستان وە چ لە دەروەوی کوردوستاندا، ئەو دەسەلاتە ی خۆی دەربەرپووە و بە دەربەرپنەکی گەشتوو بە ئامانج.

«زنجیرە ی بیر»: زنجیرە ی بیر لەم ھۆنراوانەدا لە مەبەستەکانی تر زیاتر دەرنەکەوێ؛ ئەو بیرە ی کە لە سەرەتای دەستپێکردن بە پارچە وە باسی ئەکا، چ لە ناوەرەست و چ لە دواییدا بە ئەندازە ی موویە ک لیێ لا نادا!. بە لکۆو لە سەرەتاوە وردە وردە ئە چیتە پارێزە وە، مەییکی ئالی ئەوێ بۆ دلێ بی حال!. بەدەگێرێکی ئەوێ کە لە ناو دەریای جوانیدا نقوم بووبی، بۆ ئەو ئەو دلە ی بە تەواوی بە دیمەنی بەدەگێر و شەرابی ئەرخەوانی سەرخۆشی ئەو بازارە بی!. ئەمجا لەوێوە سەرکەوێ بۆ بینینی دیداری خواناسی راستپەرست؛ ئەو خواناسانە کە هیچ ئامانجێکی تریان نییە، تەنھا بینینی نووری خواپی نەبی؛ تەنانت ئەیانەوێ بگەنە فریشتەش!. بە لکۆو ئەیانەوێ لەویش و لەوانیش تیپەرن!..

وێکۆو سەیر ئەکەین، ئەم زنجیرە ی بیرە سەرەتا وێکۆو لە شتیکی بچووکە وە سەر ھەلدا و پاشان دنیا یە ک بگرتتە وە، بە و جۆرە ھەتا دیت بۆ تر ئەبیتتە وە!. کە وابوو، ئەو زنجیرە بیرە ی لەم ھۆنراوانەدا ئەبیرێ، ھەر ئەوێ کە بە راستی پێی ئەلێن: «تسلسل "ی فیکری"!..»

لێرەدا ئەم ھۆنراوانە چەند نوختە یە ک بۆ ئیمە دەرنەخەن:

١- نەفسیەت و چەشە ی مەلا خۆی، کە پیاویێک بوو لە سۆفییان

و دەرویشان و لەو کەسانە کە بە تەواوی ئاشنای خواناسیی بوون لە کورددا.

۲- میژوویەکی کۆمەلایەتی ئەو سەردەمە ئەگێرنەووە کە پەمەکی مەردمە کە لەبەر هەر شتیک بوو، زۆرتر بیروباوەریان ھاتۆتە سەر ھەستیکی ئایینی، بۆیە وا ئەو ھەستە لە ئاوینە یەکێ وەکوو ئاوینە ی دلی مەلادا دەرکەوتوو.

۳- وەکوو زمانی ھۆنەرێکی وەکوو مەلای زمانی کوردی بوو، ئەو شوێنەش کە مەلای تیدا بوو، شوێنێکی کورد بوو و بە کوردوستان ناوی دەرکردوو و لەسەر زاری کوردەکان بوو. بەلگەیەکێ ئەدەبیی پێنجەد سالی پێش ئیمڕۆ، دانی بە ولاتی کوردوستانا ناو.

۴- پەوشتی نەورۆز و بە سەری سالی زانیی نەورۆز، لەو پۆژەووە لەناو کوردەکانا ھەبوو و بە پەوشتیکێ نەتەواوەتیان زانیو، بە جۆریک لەناویانا باو بوو، کە ھۆنەرێکی پێشەنگی دەرویشی و خواناسی وەکوو مەلای جزیری بە ھەموو سەربەستییە کەو، بەبێ ئەو شتیکێ تر بەدلیا بیت، وەیا سەر لە بەرھەڵستیک بکاتەو، لە دەستووری جەژنیکا ناوی بردوو!..

ناونانی نەورۆز لە دەستووری مەلادا بە جەژن، ئەوەمان پیشان ئەدا: کە بە ھیچ جۆر پێچەوانەیەکی ئایینی تیدا نییە، ئەگینا پیاویکی خوایی وەکوو مەلای نەیتەوێرا توخنی بکەوێ!.. ئەم نەورۆزە و بە سەری سالی زانیی نەورۆز، لەو پۆژەدا لە ھەموو پۆژەلات و پۆژاواوی کوردوستاندا باوی ھەبوو و پەوشتیکێ نەتەوایی بوو بۆ ھەموویان.

سەيدەى ھەورامى^(۱)

لە سەدەى شانزەھەمدا لە ولاتى كوردەوارى لە ھەورامان - كە
ھەندى كەسى يىگانە ئەم شوينەيان بە گۆران ناو بردووہ! - ھۆنەرئىكى
دیمەنپەرسىت پەيدا بووہ كە «سەيدە»ى ناو بووہ. سەيدە يەكئىك بووہ
لەو ھۆنەرئانە كە لەو چەرخەدا و لەو شوينەدا پەيدا بووہ.

بىر و باوہر و جۆرى ھۆنراوى سەيدە لەو «دەقە - نَص» - سانەدا كە
لە شوينى بەجى ماوہ، ئاوينەيەكە بۆ بىروبواوہرى ھۆنەرئانى سەردەمى
خۆى لە شوينى خۆيا، وەكوو چۆن مېژووئەكە بۆ چۆنيەتى رابواردنى

۱. سەيدە لە «۱۵۲۰»دا ناوبانگى دەركردووہ. [تېبىنى: كاك «موحەممەد ئەمىن كاردۆخى»
وہ كاك «عەبدوللّا ھەببى» كە كۆكردنەوہ و شىكردنەوہيان بۆ ژيان و ھۆنراوہكانى
ئەم زانا و شاعيرە مەزنە كردووہ، لە پېشەكى ديوانى «سەيدى» -دا دەلّين: «سەيدى»
ناوى «مەلا موحەممەد سەيمان»، كۆرى حاجى سەيد مەحمودوہ و سالى ۱۱۹۹ى كۆچى
مانگى، لە دىي «خانەگا»ى سەر بە شارى پاوہ - ھەورامان، لەدايك بووہ... وە سالى
۱۲۶۵ك.م كۆچى دوايى كردووہ... نازناوى «سەيدى» -يە بە «صاد» نەك بە «سەين»... وە
لە «صەيد»ى عەرەبىيەوہ ھاتووہ، بە مانا «راوكرائو - نەچىر». جا چونكە پىتى «ص» لە
رېئووسى كورديدا نىيە، پىتى «س» -ى لەجياتى دەنووسىن، لەبەر ئەوہ ماناكە ناگۆرئى و
وشەيەكىتر دروست ناكات. وە سەيدى خۆيشى لەم ھۆنراوہيا وتووئەتى:

عەرزە داشت بەندەى دلمەند و پەنجوور

«صەيد»ى دامى عىشق، بە «سەيدى» مەشھوور

(وہرگىراوہ لە پېشەكى «ديوانى سەيدى - موحەممەد ئەمىن كاردۆخى» چاپى ۱۳۹۲ى
ھەتاوى، بە پىداچوونەوہ و ھەلەگرى «موحەممەد رەشىد ئەمىنى - پاوہ». وە «ديوانو
سەيدى ھەورامى - گلئىر كەردەى و لەيەكەوہداى كاك عەبدوللّا ھەببى» چاپى ۱۳۹۸ى
ھەتاوى. كە ھەردوو چاپەكە لەلايەن دەزگاي چاپ و بڵاوكردنەوہى كوردستانەوہ، لەچاپ
دراون).]

ئەو سەردەمە - لە ھەندى لە پارچە كانيا -، لەگەل چۆنيەتى ھۆنراو بە چ
جۆرە رېختىك ھەر لەو ماوہىدا.

رەنگى ئىستەگەلىكمان نەزانىن كە رابوردوۋەكانى ئىمە چۆن
خواردوۋىانە بۇ ئەو ە بژىن؛ ئەو خواردنە كە ئەگەر ئەو نەبى ژيانەكە
نابى!.. ئەو خواردنەش «نان»ە!.. ئايا ئەم نانە ۋەكوو ئىستە مەكىنە،
گەنمەكەى دوورىۋەتەو ە ھەر مەكىنەى ھەلم كىردوۋىە بە ئارد؟. يا بە
جۆرىكى تر بوو؟!.. بە جۆرىكى سادەى وا كە ھەموو مالىك بەبى
ئەو ئەركى بكەۋىتە شوينىكى تر، كىردوۋىە.

ۋا ديارە بە جۆرىكى زۆر سادە بوو، چونكە سەيدە باسى ئەو سادەيە
ئەكا؛ باسى ئەو ئەكا كە لەو سەردەمەدا لە ھەموو گوندىك چەند
«دەسار»ىك ۋەيا بگرە لە ھەموو مالى گوندىكا، دەسارىك بوو ە بەو
دەسار ئەو گەنمەكە بە ھۆى شان ۋ قۇل [ۋ] كوتانى پياۋەكانيانەو بە
جووت ۋ دروینە پىك ھاتوو، ژنەكانىشان بەو جۆرە كىردوۋىانە بە
ئارد!. سەيدە ئەو دىمەنە لەم ھۆنراۋانەى خوارەو ەدا ئەگىرپتەو ە ئەلى:

ھارە سەختەنى، ھارە سەختەنى

تۆ سەنگ گران ساحىب بەختەنى^(۱)

ئانە قىبلەمەن بە لەنجەولارە^(۲)

تەشرىفش ۋەلاى تۆ ئاۋەرد، ھارە!^(۳)

۱. «تۆ خۆ كەم قىمەت، سەنگى سەختەنى» (نۇسخە).

۲. «ئارۆ قىبلە ۋ من» (نۇسخە).

۳. «تەشرىفش ۋەلاى تۆ ئامان» (نۇسخە).

دووليمۆى وه شېبۆش تەرحى شەمامە
 جمەجمشانە نە يەخەى جامە
 ھارەى ھەراسان ھەردەى ھەردەگىل
 خاس خول دەنە ویت چون دیوانەى ویتل!^(۱)
 دەخیلەن دەسەت! بە دەسى یارەن
 پەنجەش ریش نەبۆ، ھارە ھاوارەن^(۲)
 دانەش مەسانى چون ستەمکاران
 مەکەریش وه گەرد تووتیای شاران!
 کەس چون تۆئازیر جە لای یار نەبى
 ھارە جەى وهشى سا چى ھار مەبى؟!
 وه بەین و بەقاش هیچ مەبە خەرە
 جەفاش سەد بارەن، وه فاش یەک زەرە
 کاتیووت زانا ھۆرپزا بە قەس
 چون بى بەینەتان جە تۆش کیشا دەس!
 شى بە ماواى ویش تەشریف بەردەوہ
 تۆش ئاسى^(۳) وه لای داخ و دەردەوہ

۱. [«کەم دەور دە نە ویت» (نوسخە)].

۲. «دەخیلەن دەست» (نوسخە)..

۳. «تۆش مانى» (نوسخە).

تلیای نه پرووی زام ئیش پر خه تەر^(۱)

مات مه بی خاموش جه «سەیدی» به تەر!

لیره دا بابه ت ههیه و دیمه ن ههیه؛ بابه ته که بریتیه: له هارینی
دانه ی دانه ویله یه که به ده ساریک که له و سه رده مه دا ئه مه باو
بوو، له هه موو مائیکه وه نازداران به «سوینه» ی^(۲) پر له دانه وه له
پیش چیشته نگاوه وه پروویان کردۆته په نا سییه ری لادیواری به رمالان،
له شونینکی گه سکدراوا چارۆکه یه کیان راخستوه، ده ساریان له سه ر
داناوه و که وتۆونه ته هارینی ئه و دانه ویله یه!.

دیمه نه که ش هۆینه وه و ریکخستنی گوزاره کانه له به رگی ئه م
وشانه دا که بیجگه له ریکه وتنی گوزاره و وشه دارشتن و ریکختیک له
جه رگی وشه کانا ههیه.

«هاره» ده ساره، ده سار له به رده، به خت ئه بی بۆ گیاندار بی، که چی
ئه و داویه به بی گیانیک که به ردینکی ره ق و ته قه!. بۆچی ئه م به رده
به ختی ههیه؟ چونکه دۆست چووه بۆ لای و له لایه وه دانیشتوه؛ ئه و
دۆسته که ئه م ئه ل: ئه وه قیبله مه و به و له نجه ولاره وه و به و دوو لیمۆ
بۆنخۆشی وه ک شه مامه - که مه مکیه تی-، به جموجوول له یه خه ی
کراسه وه هات بۆ لام!.. ئه و به رده هه ست بکا به و به خته یا نه یکا له
باوه ری ئه و به ختداره، چونکه ئه گه ر وه کوو ئه م بیبه خت بوایه، دلخواز

۱. [«ئه وسا چه نی زام بن ده وای خه تەر» (نوسخه)].

۲. [سوینه: که شه ساو، دۆله، ئینجانه، شتیکی وه کوو ته شت بۆ کاروباری ناو مال].

ئەنە چوو بۇ لاي!..

ئەمجا كە ئەو بەختە بەو جۆرە پرووى كرده ئەو بەردە، ئەم
ئامۇزگارىيى ئەكا و پىيى ئەلى:

هەل لە دەست بەر نەدەي؛ بەرى نەدەي ھارەي ماندووى ترساوى
لە شاخ و داخ سووپاۋە!.. چاك بسووپىۋە، نەبىت بەو دىۋانەيە كە
ويىل و سەرگەردانە و نازانى بۆچى ئەسووپىتەۋە؟!.. تۆ نەبىت بەو،
چونكە تۆ يارت لە لايە، ئەبى بزانى بۆچى ئەسووپىتەۋە و لەبەرچى
ئەسووپىتەۋە؟ سووپانەۋەت بە فەرمانى يارە!..

دەخىلىتم دەسكى ھارەكە! ئەو دەستەي كە بە تۆۋەيە و
ئەتسووپىتتەۋە، دەستى يارە؛ ئىشىكى وا نەكەي پەنجەكانى برىندار
بكەي!.. زووبى بە دەستىۋە و بە سووكى بۆى بسووپىۋە!.. ئەمجا
ۋەسپى ھارەكە و ئىشى ھارەكە ئەكا و ئەلى:

دانەي لى ئەستىنى ۋەكوۋ ئەو كەسانەي كە ستەمكارن!.. كە لىشت
سەند، ئەيكەي بە تۆز و تووتىاي^(۱) شاران؛ واتە وردورد ئەيھارى؛ وا
ئەيھارى كە «با» ئەيبا و ھەر تۆزىكى ئەكەۋىتە شوپىنىك!.. كردهۋەي
تۆ ئەي ھارە!.. لەگەل دانە و گەنمدا ۋەكوۋ كردهۋەي ستەمكارانە لەگەل
ستەمباراند!.. ھارە! ھىچ كەس ۋەكوۋ تۆ خاۋەن بەخت نەبوو كە بەو
جۆرە لە لاي يار خۆشەۋىست بى و يار لە لايەۋە دانىشى!.. ھارە! لەم
خۆشىيە ئىتر بۆچى ھار نابى؟!..

پاش ئەمانە پىيى ئەلى: ئەي ھارە! بە مانەۋەي ئەو يارە و پىكەۋتنى
لەگەلتا، وريا بە دەستخەرۋ نەبى، چونكە دەرد و مەينەتى سەدبارە،

۱. «تووتيا»: تۆزى گىياھە كە ئەيكىشنە چاۋ، ۋە زۆر وردە.

واتە: زۆرە؛ بەلام ۋەفای ھەر تۆزىكە!. واتە: مانەۋەى لە لات كەمە و
نەمانەۋەى زۆر زۆرە؛ ھەر ئەۋەندەت زانى ھەستا بە دەستقەسى ۋەكوو
بىيەنەتان لە تۆيش دەستى كىشايەۋە و بەرەلای كردى؛ چوۋەۋە
بۆ شوينى خۆى و تەشرىفى بردەۋە، تۆيشى ھىشتەۋە بەلای داخ و
دەردەۋە و پەكى خستى؛ تلایتەۋە لە پرووى، واتە: بە پرووى ئىشى برىنى
پەر ناسۆرەۋە، بە ماتى بىندەنگ ئەبى لە «سەيدى» خراپتر!!..

لیرەدا مەبەستى ئەم ھۆنەرە ئەۋە بوۋە: كە قسە لەگەل يەككى ترا
بكا، ئەۋ يەكەى كە ئەۋ قسەى لەگەل كردوۋە دەسارپىك بوۋە و
نيازەكەى خۆى پىي وتوۋە؛ كە يار دىتە لات و بەۋ ھاتنەى دەستخەپۆ
مەبە، لەۋانەى ۋەكوو چۆن گەلئ كەسى بەجى ھىشتوۋە، بەۋ جۆرە
تۆيش بەجى بىلئ!!..

جا ئايا ئەۋ ھارە و يارە، ھارە و يارپىكى راستەقىنەى؟ يا مەبەستى
ئەم گىتتىيە كە گەلئ نەۋنەمامان و پرومەت گولان دىنە ناۋىەۋە و
ئەۋىش چەند رۆژپىك پرويان تى ئەكا و لە پاشا پشتيان تى ھەلئەكا؟،
ئەيانكا بەگەرووى خۆيا و ئەيانمىرئى!. ھەر مەبەستىك ھەبى نياز
ھەيە لیرەدا.

ئەۋ بىرە كە لە سەرەتاۋە بناغەى دانائە، تا دوايى پارچەكە ۋەكوو
ئەلقەى زنجىر پىكەۋە بەستراۋە.

جۆرى رىخت و دارشتنى ھەيە، ۋەكوو ئەۋە لە بەينى وشەكانا
چى لەگەل چىدا بگونجى، دایناۋە. چ ۋەسپىك بۆ چى ئەبى ئەۋ

ۋەسپەى داۋە بەۋە؛ گەرانى لە كاتى گەرانا داناو، ماتىى و زەبوونى
لە كاتى لانه وازىدا داناو، دىمەنى لەبەينى ستمكار و ستمباردا
دروست كروو، كە ھەرىكەيان چى ئەكەن. زياتر لەمانەش شىۋەى
ئەدەبىكى كوردى ئەو چەرخانەش بە ھۆى ئەم پارچە ھۆنراۋەۋە بۇ ئىمە
ماۋەتەۋە، كە لە چەشەى ئەو رۆژەمان تى ئەگەيەنى و ھەست بە جۆرە
بيروباۋەپىكى ئەدەبىى ئەكەين كە گىجىكى رومانىكى فىكرىى ئەو
رۆژەمان ئەخاتەۋە بىر و ئەو دەنگانەمان پىشان ئەدا!.

ئەندىشە لىرەدا ئەندىشەيەكى ورد و قوۋلە؛ توانىيە رەگەزىكى
ھەرە بە ھىز بختە پارچەكەۋە، چونكە ئەگەر بە ھۆى ئەندىشەكەۋە
نەبى، ناتوانى ئەو ۋەسپانە كە بۇ گيانلەبەرە، ئەو بىدا بە بى گيانىك و
ئەو شتانە كە گيانلەبەرىك بە رانبەر بە گيانلەبەرىك ئەينىنى، ئەم
لىرەدا لە يىگيانىكا دروستى بكا!. بەتايبەتى لىكچوون بە جۆرى دروست
ببى كە بەشىكى گىرنگى لە ھونەرە قسەيە ئاشكرائىەكان بكەۋىتە
ناو پارچەكەيەۋە. لە دروستكردنى ئەمانە سۆزەكە ببى بە سۆزىكى
تۆينەرەۋە، ھەم خۆى ۋە ھەم گوڭىرى پى سەرخۆش بكا!!!...

نەحمەدی خانی!

١٦٥٠ - ١٧٠٦

لە سەدەدی حەڤدەهەمدا ئەدەبی کوردی لە لایەن بیروباوەرەو
پەردەیه‌کی تری بەسەر کشا؛ لە لایەکه‌وه‌ چیرۆک بە ھۆنراوە‌که‌وتە
ناویەو، لە لایەکی ترەو بە شەقلێکی نەتەوایەتی، گەلێ لە داستانەکانی
شەقل کرد. بەربەرەکانی بەینی ئێران و عوسمانیەکان دەستیکی
بەرزی ھەبوو لە پەیدا بوونی ئەم شەقلەدا، ھەقلێ نەتەوایەتیە؛
چونکە بەرەنگاربوونی ئەو دوو بەیەک، بە درێژایی گەلێ ماو، و
چەوسانەوێ کورد بەھۆی ئەوانەو و بەھۆی ئەو ولاتەیه‌و ھەو و تێبوو
ناو مەیدانی شەری ئەوانەو، ئاسۆی ھۆشی کوردی لێک کشاندبوو!.
وینەئە ئەم ئاسۆیە ھەو و تێبوو دلی گەلێ لە ئەدیەکانەو. یەکیکی ھەو و
«نەحمەدی خانی» یەکیکی بوو لەو ئەدیانە ھەو و بیروباوەرە
وەرگرتبوو. لە راستیشدا ھەر ئەمە ھەو و تێبوو بەھۆی داھاتی پەردە
چیرۆکی بە ھۆنراو لەو سەردەمانە دیوای سەردەمەکانی ھەر
سەرەتاییدا!...

ئەمە لە لایەن پەیدا بوونی بیرەو، لە لایەن پێخت و دارشتنی
ھۆنراوی ئەو سەردەمە ھەر ئەتوانین ھۆنراوە‌کانی نەحمەدی خانی
بگڕین بە دەستەو، بۆ ئەو دیمەنی ئەدەبی ئەو سەردەمە کورد لە
ئاوینەئە ئەو ھۆنراوانەدا تاپۆکە بە تەواوی دەرکەوێ.
جا بۆ وینە، ئەمە پارچەیه‌که‌ لە داستانە نایابەکی «مەم و زین»ی،

له كاتىكا كه سەرەتاي داستان ئەكاتەو و ئەلئى:

- (۱) ساقى بکه جام ئاسمانى
 پاحا وەکوو پۆحئ جاويدانى
 (۲) دا ئەم بکرىن دەماغئ جان تەر
 يەک لە حزە ب پاحئ رۆح پەرور
 (۳) ساقى تۆ برپژە جامئ مينا
 ئاڤا کو دکەت «ضَمير» ئ بينا
 (۴) شاداب بگپرە قەلبئ مەحزوون
 مەدەوۆش بگپرە عەقلئ مەجنوون
 (۵) ساقى بکه کاسەيا موجه وەر
 وئ شيرەيئ «مَعَصَر»! «مُعْطَر»! (۱)
 (۶) ياقووتئ «مُذَاب» و لەعلئ سەييال
 وئ دورئ خوشاب و خەمرئ «ظَلال»!
 (۷) دوردانەيئ خوە برپژە ناڤئ
 يەعنئ عەرەقا وەكى گولاڤئ

- (۸) ئەورەنگ بکەت د نەفسئ تەئسير
 حاصل ببتن د قەلبئ تەشویر!

(٩) یەعنی بکەفیتە جانی شەوقەک
 حەتتا بگەهیتە قەلبی زەوقەک

(١٠) مورغی دلی مۆردە بێتە پەرواز
 بی پەردە بێت تەرانی پەرداز!
 (١١) دەم شەبەتی بلبان بنالت
 گەھ شەبەتی عەنادلان بکالت!
 (١٢) ئاھان کو قەری بکەت سەحەرگاہ
 ھەمواڕە دگەل نەسیم ھەمراھ

(١٣) ساقی بدە من شەرابی گولگوون
 بی دەنگی دەف و سەدایی قانون

(١٤) تەشویش بچت ژ قەلبی مەحزوون^(١)
 دیسان بێم ئەز ژ نوو دیگەرگوون!

(١٥) تەشبیھێ نەیی بکەم تەرەننوم
 تووتی سەفەت ئەز بکەم تەکەللوم!

(۱۶) دا كەشف بىن ژ من كەرامات

مەشهوود بىن ل من مەقامات

(۱۷) مانەندى پوبابى بى كەمانچە

دەنگ بى ژ دەفامە، بى تەپانچە

(۱۸) زوهرە بېھىت نەوايى عوششاق

رەققاس بىت ل ئەوجى «نظاق»^(۱)

(۱۹) سازى دلى كول ب زىرو بەم بت

سازندەيى عىشقى زىن و مەم بت!

(۲۰) شەرحا غەمى دل بکەم فەسانە

زىنى و مەمى بکەم بەھانە!

(۲۱) نەغمى وہ ژ پەردەيى درىنم

زىنى و مەمى ژ نو فەژىنم

(۲۲) دەرمان بکەم ئەز ئەوان دەوا کم

وان بى مەدەدان ژ نووڤە راکم

(۲۳) دەردى دلى مەمى جگەر ريش

زىنا ژ درونى دل جەفاکيش

(٢٤) مه شهوور بکه م ب تهرزو ئوسلووب
مومتاز بین موحیب و مه حبووب

(٢٥) دله ر ل مه می بکن گرینی
عاشق بکه نن ب دهردی زینی!

(٢٦) خه لقی کوژ سینه و دلی ساف^(١)
پاکیزه سرشت و ئه هلی ئینساف
(٢٧) «بِالْجُمْلَه» بکن ژ بو مه ته حسین
بیژن کوب قه نجی هاته ته دوین

(٢٨) ئه ف نامه گهر خراپه گهر قه نج
کیشایه دگهل وی مه دووسه د ره نج
(٢٩) نه و باره یه «طفل» نه وره سیده^(٢)
هه رچه ندی نه هن قه وی گوزیده

١. [«ژ دل ساف» (نوسخه)].

٢. [«نه و باره یه» (نوسخه)].

(٣٠) نه و روستی حه دیکه یی فوئاده

«مَعصومه، عَفیفه»، خانه زاده!

(٣١) نه و باره نه گهر شیرین نه گهر تال

مه تبووعه ژ رهنگی نهوعی نه تفال

(٣٢) من هیثی ههیه ژ نه هلی حالان

ته قبیح نه کن نه فان تفالان

(٣٣) نهف میوه نه گهر نه ئابداره

کرمانجیه نه و قه در ل کاره

(٣٤) نهف تیفله نه گهر نه نازه نینه

نه و باره ب من قهوی شرینه

(٣٥) نهف میوه نه گهر نه پرله زیزه

نهف تیفله ب من قهوی عه زیزه!

(٣٦) نهلفاز و مهعانی و عیبارات

ئینشا و مه بانى و ئیشارات

(٣٧) مه وزووع و مه قاسید و حیکایهت

مه رمووز و مه نا قیب و دیرایهت

(٣٨) ئوسلووب و سیفات و مه عنى و لهفز

نه سلا نه کرن مه یهک ژوان قهرز

(٣٩) «بالجمله» نه‌تایجی د فیکرن

دووشیزه و نه‌وعه‌رووس و بی‌کرن!

(٤٠) یاره‌ب! مه‌ده ده‌ستی خه‌لقی ناساز

فی شاهیدی دل‌روبایی ته‌نناز

(٤١) ئومید ئه‌وه ژ ئه‌هلی عیرفان

ئه‌و دی نه‌گرن ل من چ حه‌رفان^(١)

(٤٢) ته‌شنیع نه‌کن وه‌کی غه‌یووران

ئیسلاح بکن ل من قوسووران

(٤٣) ئه‌سحابی «کمال» ی پهرده پۆشن

ئه‌ربابی «غرض» دیر خرۆشن^(٢)

(٤٤) «إمضا» بکرن ب حوسنی ئه‌لتاف

«إصغا» بکن ئه‌وب سه‌معی ئینساف

(٤٥) ئه‌سحابی غه‌ره‌ز کو‌گوه‌ بدیرن

عه‌یبان ب که‌ره‌م ل من فه‌شیرن

(٤٦) سه‌هووو غه‌له‌تان نه‌کن ته‌عه‌ججوب

ته‌ئویل بکن ژ بو ته‌عه‌سسوب

١. «چوو حه‌رفان» (نوسخه).

٢. «د پر خرۆشن» (نوسخه).

گوزارەى ھۆنراۋەكان يەكە يەكە بە شىۋەى سۆرانى:

- (۱) - مەيگىر! بىكەرە جامى شىنى بە رەنگى ئاسمانەۋە، شەرابى
ۋەكۈۋ گىيانى ھەمىشەيى؛ واتە: ۋەكۈۋ رۇخنىكى تىانە چۈۋ بىت!
(۲) - تا ئىمە دەماخى گىيان تەر بىكەين، كاتىك - تۈزىك بە
شەرابى گىيانپەرۋەر!..
- (۳) - مەيگىر! تۆ بىر ئىزەرە بادەى شوۋشەيىيەۋە، واتە: شەراب؛
چۈنكە ئاۋەدان ئەكاتەۋە دەروۋنى بىنا؛ واتە: دەروۋنى بىنا ئاۋەدانتر
ئەكاتەۋە.
- (۴) - تىراۋ بىكە دلى بە خەم و خەفەت؛ واتە: پەر لە خەم و خەفەت.
بىھۆش بىكە دلى شىت؛ واتە: دلى كە دىۋانە بوۋە!
(۵) - مەيگىر! بىكەرە پەرداخ و كاسەى گەۋھەرىنەۋە، ئەۋ شىرەى -
شىلەى كە گوشراۋە و بۆنخۆشە.
- (۶) - ئەۋ شىلەيە كە ياقۋوتى تەۋاۋە و لەعلى رەۋانە، كە دورى تىراۋ
و ئاۋدار و شەرابى لەزىز و خۆش و جوانە!..
- (۷) - دانەى دورى خۆت بىر ئىزەرە ناۋى؛ واتە: شەرابىك كە ۋەكۈۋ
گولۋاۋاىە!.
- (۸) - ئەۋ رەنگە؛ واتە: رەنگى مەيەكە، كار بىكا لە نەفس، پەيدا بىي
لە دلا شەرم و خەجالەتى؛ واتە: دل بتۈيىننەۋە!..
- (۹) - واتە: بىكەۋىتە گىيان شەۋق و پروناكىيەك، بۇ ئەۋە بىگاتە دل
زەۋق و خۇشەيەك.
- (۱۰) - «مەل»-ى كە دلى مردوۋە، بىتە فرىن، بەبى پەردە بىكەۋىتە
گۆرانىۋتن و ئاۋازخویندن.

- مەم بۇ ئەو شەرح و قسەيە بکەم بە بيانووا!..
- (۲۱) - دەنگىكى والە ژيىر پەردەو دەريىنم، كە زين و مەمى سەرلە نوئ پىي بهه ژيىنم!..
- (۲۲) - من دەرمان بکەم و ئەوانى پىي تىمار بکەم، ئەو بىي يارمە تىدەرانه سەرلە نوئ بيانھيىنمەو و ناوہو.
- (۲۳) - دەردى دلى مەمى جگە ربريندار، زين كە لە دەروونى دليەو و جە فای ئە كيشا.
- (۲۴) - ئاشكرا و بە ناوبانگ بکەم بە شيۆ و ئوسلووب، بۇ ئەو و ئىمتياز پەيدا كەن و جيا بىنەو و خوشويست و خوشويستراو - مُحَب و مُحَبوب..
- (۲۵) - دلەران لە بەر دلى مەم بکەونە گريان، حەسپە كان بە دەردى زين پىي بکەنن!..
- (۲۶) - مەردم كە لە سينە و لە دلى سافەو، ئەو مەردمە پاك سروشت و ئەھلى ئىنسافە.
- (۲۷) - بە ھەمووانەو بۇ ئىمە بکەن ئافەرين، بلىن: بە جوانى و شيرىنى دەستى دايە كۆكردنەو و ھۆننەو ەى شت.
- (۲۸) - ئەم نامەيە ئەگەر خراپە، ئەگەر جوان و چاكە، من لە گەل ئەو دووسەد رەنجم كيشاوە.
- (۲۹) - نۆبەرەچە و منالە و تازە پىگە يشتووە، ھەرچە نەدە بە ھيىز و پەسە ندىدە نيە.
- (۳۰) - تازە پىگە يشتووى باخى دلە، بىي گوناخە، داوئىنپاك و پارىزگار و خانەزاد و لە مالدا بووہ!..

- (٣١) - نۆبه‌ره‌یه، ئەگەر شیرینه ئەگەر تالە، دلچەسپە لە ڕەنگ و ترۆمی منداڵ؛ واتە: بە ڕەنگ و نەوعی منال.
- (٣٢) - من هیوادارم لەو کەسانە کە ئەهلی حالن و حال ئەزانن، کە بە لایانەوه خراپ نەبی ئەو شتە ورد و هەرزانانە. («أطفال» جەمعی «طِفْل»- لە عەرەبیدا، وه به مه‌عنا شتی ورد و هەرزانە).
- (٣٣) - ئەو میوه‌یه ئەگەر ئاوداریش نییه، هەر هی کرمانجە و بە ئەندازەیه‌ک هەر به‌کاره.
- (٣٤) - ئەو منالە ئەگەر نازەنینیش نییه، نۆبه‌ره‌یه و لەلای من به‌هێز و جوانه!
- (٣٥) - ئەو میوه‌یه هەرچه‌نده زۆر به‌تام نییه، ئەو منالە لەلای من به‌هێز و خوشەویسته!
- (٣٦) - وشەکانی و گوزاره‌کانی و پرسته‌کانی، نووسینه‌کانی و دارپشته‌کانی و «هێما»کانی.
- (٣٧) - باسەکان و مه‌به‌سته‌کان و چیرۆکه‌کان، هێما و سه‌رگوزه‌شته و ئەو شتانه کە زانینه‌کانیان ئەگا به‌ پیاو و ئەیانزانی.
- (٣٨) - شیوه‌کانی و وه‌سپه‌کانی و گوزاره و وشە، به‌ هێچ جور ئیمه‌ هێچمان قەرز نەکردوه.
- (٣٩) - ئەمانه‌ هه‌موو به‌روبوومی بیرن، کچی عازهب و تازه‌بووک و «دوت»ی جوانن!.
- (٤٠) - خوایه! مه‌یده‌ره ده‌ست مه‌ردمی خراپ و نائەهل، ئەم شتە جوانه‌ دل‌رفینه به‌ بێگار («طناز - الساخر: ئەوه‌یه کە یه‌کیکی‌تر به‌ بێگار و سوخره‌ ئەگرێ).

(۴۱) - ھىوا ئەوھىيە لە دانا و زانايان، كە لە من نەگرن حەرفىك،
واتە: رەخنە يەك.

(۴۲) - بە خراپ نەيەتە بەرچاويان وەكوو خاوەن غىرەتان، واتە:
وەكوو چۆن خاوەن غىرەت ئەگەر خراپە يەكسى بەرچاوەكەوت، چاوى
لئى ئەپۆشى، كەموكوورپىيەكم كە ھەيە چاكى بكەن.

(۴۳) - ئەوانەى خاوەن كەمال و شتى تەواون، پەردە ئەپۆشن،
واتە: شت دائەپۆشن، ئەوانەى خاوەن كىنەن زۆر پەرخورۆشن و شت
ئەخەنە پروو.

(۴۴) - بە چاكە و پىاوەتى خۆيان مۆرى بكەن، گوپى لئى بگرن بە
گوئى لىگرتنىكى بە ئىنساڤانە.

(۴۵) - خاوەن كىنەكان گوپى خۆيان پاگرن، بە پىاوەتى خۆيان
عەيىبەكان لە من بشارنەو.

(۴۶) - سەھوو بە ھەلەچوون - واتە: ھى من - نەكەن بە ماىەى
سەرسامى، ئەو شتەيان كە بەرچاوەكەوئ، بەرپەرچى بدەنەو،
ئەمەش لەبەر دەمار و خزمایەتى كوردایەتى...

ئەم پارچە ھۆنراوھىيە ئەدەبى كوردى سەدەى حەڤدەھەم پىشان
ئەدا كە لەو سەردەمەدا بە چ جور بەم زمانە ھۆنراو و تراو و جۆرى
وتنى ھۆنراو لە چ پلەيەكدا بوو؟!..

ئەم ھۆنراوانە باسى بابەتتىك ئەكەن كە داستانىكى چىرۆكىيە لە
پەردەى ھۆنراودا بە شەقلىكى نەتەوايەتى، دىمەنىشى تىدا ھەيە، كە

پىكىخستىن ۋە ھۆنىنەۋەي ئەۋە وشانەيە لە بەرگى ھۆنراۋدا.
 بەلنى لەم ھۆنراۋانەدا لە گەلنى شوپىنا ھەندى وشە بەرچاۋ ئەكەۋى
 كە دىمەنەكەي لە وشەي كوردى ناچى ۋە كوردى نىيە، بەلام ئەۋە جۆرە
 وشانە زىيان بە ناۋەرۆكى ئەدەبەكە ناگەيەنن، چونكە ئىمە سەيرى
 پىختى رىستەكە ۋە ئەندىشە ۋە سۆز ۋە زنجىرەي بىرى دانەرەكە ئەكەين.
 تەماشائەكەين ھەموو ئەم شتەنە لە پارچەكەدا بە جۆرىكى ئاشكرا
 شوپىنى خۇيانيان گرتوۋە؛ بوۋنى ئەمانە - بە تايەتى بە ۋە كۆمەلىيە -
 راستىي ئەدەب ۋە بەرزىيەكى دەرئەخا، جگە لەۋەكە ئەۋە وشانەش
 بوۋن بە مالى كورد..

ئەۋە ئەندىشە ۋە سۆزەكە لە سەرەتاي ئەم پارچەيەۋە ھەيە تا
 دوايىيەكەي، تەماشائەكەين ۋە كۆۋ پىكىكى گۆلى گەنم بەۋە جۆرە
 بە شوپىن يەكا ھاتوۋن.

ئەبىنىن: سەرەتا داۋاي ئەۋە ئەكا كە مەيگىپرى بادە، مەيىكى
 ياقوۋىت بىداتى بۆ ئەۋە لە ھەموو مەينەت ۋە ئازارىك دور بىكەۋىتەۋە
 ۋە بىكەۋىتە گىتتىيەكى ترەۋە!..

تۆۋا ئەچىتە دلتەۋەكە ئەمە مەيىكى ئەرغەۋانىيە لە بادەي مينايدا
 كە لە دەستى مەيگىپرىكى تازەي سادەي ئىنسانىدا بى!.. ۋەيا دىمەنىكى
 ۋا دىتە بەرچاۋت كە كۆپى دەرۋىشان بىت، بە زىكرى ياهوۋ، ۋە كۆۋ
 كۆپى پوۋرەي ھەنگ ئالابن لە پىرىكى رۆحىي!.. ئەۋە پىرە بە دەستىكى
 نەھتى شەرابى خواناسىيان بىداتى بۆ ئەۋە لە «مايە» دور كەۋنەۋە ۋە
 بىكەۋنە جەرگەي ئەۋە رۆحىي پەرۋەرەنەۋە!..

تۆۋا ئەمە دىتە بەرچاۋت، كەچى ئەمانە ھىچيان نىيە!.. بەلكوۋ

ئەو مەيە، مەيىكە كە كەلگەلەي نەتەوايەتییە!.. تا ئەو سەردەمە ئەو
 و جگە لەویش لە گىژاوى چەوسانەو و پەرىشانى و دەربەدەرىدا
 ون بووبوون! داوا لە مەيگىرى گەردوون ئەكا كە پيالەيە لەو مەيەيان
 بداتى بۆ ئەو لەو عالەمى بېھوشى لە عالەمى نەتەوايەتییە بچنە دەروە
 و بکەونە كۆرى سەرخۆشانى مىللىيەتەو، وەكوو بولبولى سەرمەستى
 ديارى گۆل بکەونە نەواخوانى. وەيا وەكوو شمشالى دەستى شمشالۆنان
 بکەونە سۆز و گوداز بلاقردنەو!.. لەمانەو بکەويىتە سەر باسکردنى
 ئەو عەشقە پاكە خاويىنە كە «زىن» و «مەم» دىيائى دەورى خويان پى
 پى كەردبوو!..

لەپاشا تۆوا ئەچىتە دلتەو: كە پەز و باخ و گۆل و گولزارىكە و
 ھەموو جۆرە دارىكى بەبەر و بىبەرى تىدايە و تۆ دەست درىژ ئەكەي
 بۆ نۆبەرى دارە بەبەرەكان!.. كە چى «خانى» وەكوو تۆ ئەيزانى، وا
 نالى! ئەو ئەلى:

ئەو باخە ئەم نامە گەوھەرىنەيە، وشەكانى بەرى باخەكەن،
 وشەكان و باخەكە جگە رگۆشەيەكى ئەون، پەنجىكى زۆرى لەگەل
 كىشاو، تا بەخىوى كردوون [و] خستوونە بەردەستى تۆو.. ئەو ەشت
 پى ئەلى: ئەم مەيە - كە ئەم پستە جوانانەن - ئەگەر بەلای تۆيشەو
 بەتام و بۆن نەبى، بەلای خۆيەو ئىجگار بەنرخە و زۆر زۆر بەتامە.
 ھەر لەبەر ئەمەيە، بۆيە ئەلى: خوايە بىخەرە بەردەست كەسى كە
 نرخى بزانى، بىخەرە بەردەست ئەو كەسانە كە نرخى نەتەوايەتى و
 ئەدەبى نەتەوايەتى ئەزانن.

لەمەو بۆمان دەرئەكەوئى: يەكەم، ئەم ھۆنراوانە پەردەيەكى

رومانتیک دەرئەخەن، نەووەک کلاسیک؛ چونکە بیر و ئەندێشە کە بەچاوە و پۆژە و ئەووە تازەیه، نەووەک کۆن. ئەمجا تینی ئەگەین کە تا چ ئەندازەیه ک ئەندێشە و سۆزی تیدا هەیە؛ ئەندێشە و سۆزیکی وا کە بە تەواوی کار ئەکەنە سەر دلی هەموو کەس. نیازە کە ی دەرپرپووە بە زنجیرەیه ک کە هیچی لە هیچی نەچراوە.

هەر کاتی ئەم هەموو وەسپانە لە شتی کە هاتنە دی، ئەو شتە بە هەموو گوزارەیه ک گوزارە ی ئەدەب وەرئەگرێ و ئەبێ بە پیشڕەو و جا با لە هەر زمانیکا بیت.

دیاره ئەمانە هەموو لە پارچەکانی «ئەحمەدی خانی» دا هاتوونەتە دی. کەوا بوو، پارچە هۆنراوەکانی ئەحمەدی خانی بوون بە ئەدەبیکی بەرزی زمانی کوردی سەدە ی حەفدە هەم.

حه‌ماغای ده‌ربه‌نفه‌قره^(١)

که که‌وته سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م ئه‌و ئه‌ده‌به‌کوردیه‌ که تا ئه‌و سه‌رده‌مه هاتبوو له‌ باری شێوه و پێخته‌وه، به‌پێی پله‌کانی چه‌رخ ئه‌وانیش به‌و پله‌یه‌دا هاتبوونه‌ خواره‌وه.

کاتی که که‌وته ئه‌و سه‌ده‌یه، به‌رگی ئه‌ده‌بی کوردی وه‌کوو گێجه‌کانی پیشوو په‌نگێکی تری به‌سه‌را هات و له‌ گه‌لێ لاوه‌ گۆرا؛ وه‌سپ بوو به‌ وه‌سپێکی تر، لاوانه‌وه و پیا‌هه‌لوتن بوو به‌ شتیکی تر، سۆز به‌ ته‌واوی تیکلاو بوو له‌ گه‌ل ئه‌ده‌به‌که‌دا، هونه‌ری هۆنراو زیاتر به‌وه‌ بووه‌وه؛ وای لێ هات زه‌وینه‌ جو‌ره‌ شتیکی دروست ئه‌کرد بۆ ئه‌وه‌ هۆنه‌ر هه‌ستی خۆی ده‌برێ.

جا وێنه‌یه‌ک له‌ هۆنراوی ئه‌ده‌بیی ئه‌و رۆژه‌ چامه‌ به‌رزه‌که‌ی «حه‌ماغای ده‌ربه‌نفه‌قره»یه‌ که سۆزه‌ کاریگه‌ره‌که‌ی به‌رانبه‌ر به‌ هاوسه‌ری ژیا‌نی ده‌رئه‌برێ و ئه‌لێ:

(١) گه‌لکۆی تازه‌ی له‌یل، گه‌لکۆی تازه‌ی له‌یل!

ئارۆشیم وه‌ سه‌یر گه‌لکۆی تازه‌ی له‌یل

(٢) نه‌ پایه‌ی مه‌زار ئه‌و له‌یل په‌ر مه‌یل

جه‌ دیدهم واران ئه‌سرینان چون سه‌یل

(٣) شیم وه‌ سه‌رینش به‌و دله‌ی په‌ر جۆش

سەنگ مەزارش گرتىم نە ئاغۇش!
 (۴) واتىم: ئەي دىلسۆز قەيس پۇس نە كۆل
 موبارەكت بۇ يانەي تەنيای چۆل
 (۵) گېرەي نارەشق دوورى بالاي تۆ
 كارى پېم كەردەن نەونەمام نۆ^(۱)
 (۶) نە بە پۆژ ئارام، نە شەو خاومەن^(۲)
 چون چەم گلکەران گلار اومەن!
 (۷) جەوساوه گەردش ئەو چەرخ چەپگەرد
 من وتۆو زۆر جە ھەم جيا كەرد!
 (۸) تۆبەردەن وە خاك سيای تەنگ و تار
 من مام پەي عەزاب جەفای پۆزگار
 (۹) ھەر پۆ چون مەجنوون خاتر جە غەم كەيل
 ھەر لەيل لەيلمەن جە ھەردەي دوجەيل!
 (۱۰) شەوان تا وە پۆ شين و پۆرۆمەن
 گشت پەژارەيى تەنيایى تۆمەن!
 (۱۱) ستارەم شوومەن، بەختىم لىويان
 چون ئاھووي تەنيا سەر لىم شىويان!

۱. «ئەي نەمامى نەو» [«نەونەمام نۆ»] (نوسخە)..

۲. «نە وە پۆژ» (نوسخە).

(۱۲) يە ھالى مەن شاي ۋە فاداران
 ھەمپرازي تۆكىن سوب تائىۋاران؟!
 (۱۳) لەجياتى باھوۋى قەيس غەمگىنت
 كام سەنگ سىا شەو جە بالىنت؟!
 (۱۴) ساپەي چىش سۆماي دىدەم تار نەبۇ
 زىندەگى جە لام زەھر مار نەبۇ؟!
 (۱۵) ئەو دىدەي مەخمۇر ئاھوۋبىزى تۆ
 ئەو زولف قەتران شەپەنگىزى تۆ^(۱)
 (۱۶) ۋە مەوداي چل چىنگ تۆ تاتات مەكەرد
 ئىستە پەشىۋەن چۈن رەيخانەي ھەرد!
 (۱۷) ئەلھاسل ھەرچەند شىن و زارىم كەرد
 نە پاى قەبر لەيل بىقەرارىم كەرد
 (۱۸) نە داي جەوابم، نە زەرە دەنگ كەرد
 ئەمجا بلىسەم ۋە گەردوون ويەرد^(۲)
 (۱۹) دىسان ھەم جە نۆ واتم: ئەي دىلسۆز
 ھەكىم زامان دەردى مەجنوون سۆز

۱. «شەۋنەنگىزى تۆ» (نۇسخە)..

۲. «چۈن گەردوون ويەرد» (نۇسخە)..

- (۲۰) هام نه سهرينت زارزار مه نالم^(۱)
 خاک يانهی نۆت وه چه م مه مالم!^(۲)
 (۲۱) پهی چیش مهیل ویم جه لات که م بیهن؟
 مهر عه هـد و په یمان جه يادت شیهن؟!
 (۲۲) دیم دهنگی ئامانه تۆی خاکه وه
 نه و يانهی تاریک هـسره ت ناکه وه
 (۲۳) ئامانه گوشم چون راز جاران
 واتش: ئه ی مه جنوون ویلی کۆساران
 (۲۴) خاک، وه دهست زۆر زنجیرم که ردهن
 يادی هـه مپازان جه يادم به ردهن!
 (۲۵) هینده خاک و سه نگ وه جه سته م باره ن
 نه جاگه ی جواب، نه رای گوفتاره ن!!

گوزاره ی هۆنراوه کان یه که یه که:

- (۱) - کۆمه له گلی تازه ی لهیل - ئه مه ئیزافه ی مه وسووفه بۆ لای
 سیفه ت - ئیمړۆ چووم بۆ سه یری کۆمه له گلی تازه ی لهیل؛ ئه و کۆمه له
 گله که له سه ر گۆره که ی کۆمه ل کراوه. دياره تازه نیتراوه. ئه مه شتیه ی

۱. «مه نالم» (نوسخه)..

۲. «مه مالم» (نوسخه).

سۆزى ھۆنەرانى پىشوو، كە نىوھى يەكەمى ھۆنراوى سەرەتاي چامە ئەكەن بە دوو بېرگەى وەكوو يەك، بۇ ئەلھا و پىشاندانى زىيادە سۆز لە وەسپەكەدا.

(۲) - لە پای مەزار-كە گۆرەكەيە-؛ واتە: لەلاى پای ئە و لەيلى پر مەيلەو وەستام، لە چاوم بارانى فرمىسك بارى وەكوو لافاۋ؛ واتە: سەرەتا چووم لە خوار گۆرەكەيەو- كە لاى پىيەتى و بۇ ئەو چاوى لىم بى- وەستام و دەستم كرد بە گريان!.

(۳) - چوومە لاى سەريەو بە و دلەمەو كە پرى بوو لە گر و كلپە، بەردى گۆرەكەيم گرتە باوەش.

(۴) - وتم: ئەى دلسۆزى قەيسى پىست لە كۆل -كە منم-.. وەيا: ئەى دلسۆزىكم كەوا وەكوو مەجنون پىست لە كۆل كردوو و چۆلگەردىت كردوو بە پىشە!. پىرۆزت بى خانووى تەنباى چۆل -كە گۆرەكەتە-.

(۵) گر و كلپەى ئاگرى عەشقى دوورى بالاي تۆ، كاريكى واى پى كردم ئەى تازە نەمامى تازە!؛ واتە: تازە بوو بە نەمامى زەوى.

(۶) - نە بە رۆژ ئارام و وەستانم ھەيە، وە نە بە شە و خەوم ھەيە، وەكوو ئەو كەسانە كە چاويان گلى تىدايە و ژان ئەكا، گلارومە!.

(۷) - لەو وەختەو گەرانى ئەو چەرخى چەپگەردە، من و تۆى لە يەك جيا كردهو.

(۸) تۆى بردە ناو خاكى رەشى تەنگ و تاريكەو، من مامەو بۇ جەزەبە و چەوسانەو رۆژگار!.

(۹) - ھەر رۆژ-واتە: ھەموو رۆژ- وەكوو مەجنون دلەم پرە لە خەم،

هەر هاواری «لهیل، لهیل» مه له کێو و زوورگی^(۱) دوجهیل! - دوجهیل کهوتۆته خاکی عێراق و له دهووبه‌ری سامه‌په‌دايه..

(۱۰) شه‌وگه‌ل تا به‌ پۆژ - واته: هەر له سه‌ر یواره‌وه تا به‌ یانی - گریان و شین و پۆرۆ ئه‌که‌م، ئه‌و گریان و پۆرۆیه‌شم هه‌مووی بۆ ئه‌وه‌یه: که‌ دلگران و په‌ژاره‌داگرتووی ته‌نیا یی تۆم له‌و شویننه‌ چۆله‌دا!..

(۱۱) - ئه‌ستیره‌م شووم و به‌دیومنه‌، به‌ختم شیت بووه‌ و «فی»ی لی هاتوو، وه‌کوو ئاهووی له‌ «په‌وه»^(۲) داپراو سه‌رم لی تیک چوو!..

(۱۲) - ئه‌مه‌ سه‌مه‌ره‌ی منه‌ ئه‌ی شای خاوه‌ن وه‌فاکان! ئایا هاوده‌می تۆ کێیه‌ هەر له‌ به‌یانیه‌وه تا ئیواران؟!.

(۱۳) - له‌باتی باسکی ئه‌م قه‌یسی دڵ به‌په‌ژاره‌یه‌ت، کام به‌ردی په‌ش به‌ شه‌و وا له‌ ژیر سه‌رتا؟!.

(۱۴) - سا ئیتر بۆچی بینایی و پروناکیی چاوم تاریک نه‌بی؟. ژیان ئیتر له‌لام نه‌بی به‌ ژاری مار!!.

(۱۵) - ئه‌و چاوی به‌ خوماری وه‌ک ئاهووی تۆ - مه‌خموور درکه‌یه‌^(۳)

له‌ چاوی جوان و نه‌رم.. «بیژ» له‌ بنه‌په‌تا به‌ مانا لێدانه‌، به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ست لیکچوونه‌، چاوی ئاسک جوانه‌؛ واته: ئه‌و چاوه‌ت که‌ وه‌کوو چاوی ئاسک وایه‌ له‌ جوانیدا. ئه‌و زولفی وه‌ک قه‌ترانی شه‌په‌ه‌لگیرسینه‌ری تۆ، یا: وه‌کوو شه‌وه‌ینه‌ر. «قه‌تران» شیه‌یه‌کی

۱. [زوورگ: که‌نه‌ک، هه‌رد و هه‌له‌ت، زرگ، زه‌وی که‌نده‌لان و پێ که‌ندوکۆسپ، زه‌وییه‌کی به‌رده‌لان که‌ هه‌وراز و نشیوی زۆر بێ].

۲. [په‌وه: گه‌له، ڤان].

۳. [درکه: کێنايه، وشه‌یه‌ک که‌ دوو یا چه‌ند واتای دوور و نزیک بگه‌یه‌نێت].

رەشی چەورە لە هەندە دارێکی وەکوو سنەوبەر وەرئەگیرئ.

(۱۶) - بە نووکی دەست و پەنجە، تۆ هەودا هەودات ئە کردەو؛ واتە:
زولفەکەت، ئیستە شیواو و تیک چوو وەکوو رەیحانە ی ئاو لێپراو کە
لە کێودا ئە بی. «چل» بە مانا «دەست»ە. «چنگ نەوێک» «چەنگ»
بە مانا «پەنجە»یە.

(۱۷) - بە کورتی: هەرچەندە شین و گریانم کرد، لە لای خوارووی
گۆری لە یلەوێ ئە ملالوێ ولام کرد.

(۱۸) نە وەلامی دامەو، نە هیچ دەنگی کرد. ئەمجا بلیتسە ی هەناسەم
وەکوو گەردوون رویشت، وەیا: گەیشتە گەردوون، کە ئاسمانە.

(۱۹) - دیسان سەرلەنوێ و تەم: ئە ی دلسۆزی من، پزیشکی برینانی
دەردی وەکوو مەجنوون سووتاو - کە خۆیە!

(۲۰) ئەوا وام لەسەر سەرینتەو؛ واتە: لەسەر سەرتهو، زۆر بە
خرابی و بە سۆز ئە گریم و ئەنالینم، خاکی خانووی تازەت ئە مالم بە
چاوما!..

(۲۱) - بۆچی مەیلی من لە لات کەم بوو؟ مەگەر عەهد و پەیمان
لەبیر چوووەتەو؟! «شین» واتە: رویشتوو.

(۲۲) - سەیرم کرد دەنگیک هات لەناو خاکە کەو! لەو خانووی
تاریکی بە ئاھ و حەسرەتەو.

(۲۳) - هاتە گوێم وەکوو باسوخواسی جازان، وتی: ئە ی مەجنوونی
وێلی کۆساران.

(۲۴) - خاک، بە دەستی زۆر زنجیری کردووم، یادێ هاوسەرانی
لەبیر بردوووەتەو!.

(۲۵) ئەو ەندە خۆل و بەرد بار بوو ە لە سەر لە شەم، نە شوینی وە لām
و نە پرسی قسە کردنم ە ە یە؛ واتە: نە ئەتوانم جوابت بدە مەو، وە نە
ئەشتوانم قسەت لە گەل بکەم!...

لە پاش وردبوونەو ە لە ھۆنراو ە کان، وە لیکدان ەو ە گوزار ە کانیان،
بۆمان دەرئەکەوئ: کە لە ھۆنراو ە کانا ە موو جۆر ە پەگە زیکی ئەدەبیان
تیدا ە ە یە، وە یا بیژین: پاستیی سۆز، جوانیی بیر، بە لاغەتی شیو،
پێکی پستە، ە مووی تیدا ە ە یە.

ئەم پارچە یە شیو ە ئەدەبی کوردی سەردەمی سەدە ی ە ژدە ە م
ئەگێریتەو ە. بەلئ! شیو ە و چەشە ی ئەدەبیکی لاوان ەو ە ئەگێریتەو ە،
بە لām ئەم ە ئەو ە ناگە یە نئ کە بە تەواوی ە چ ئەدەبیکی لەو سەردەم ە دا
ە بوو، ە مووی لاوان ەو ە بوو؛ وە یا بلێن: ئەدەبی کوردی ە مووی بۆ
لاوان ەو ە بوو، ئەگەر ئەم ە بئ، نرخیکی تەواو نانرئ بە ئەدەبە کدا!.

بە لکوو مەبەست ئەو ە یە: کە لەم پارچە یە دا ە موو جۆر ە پەگە زیکی
ە ە یە و ئیمە ئەمان ەوئ پەگە زەکانمان بۆ دەرکەوئ، کە لە دەرکەوتنی
ئەوانا نرخ ی ئەدەبە کە دەرئەکەوئ. کاتئ ئەم شتان ە لەما دەرکەوت،
ئەزانرئ ئەدەبی ئەو سەردەم ە چ پایە یە کی ە بوو، چونکە خواو ە نی
ئەم پارچە یە ش یە کیکی بوو ە لە ھۆنەرانی ئەو سەردەم ە، چ جۆر ە
بیروباو ە پێک لەوانا ە بوو، لەمیشا ە ر ئەو بیروباو ە پە ئەدەبیە
ە بوو.

جاری مەبەستی ھۆنەر ئەو ە بوو: کە رازونیا زیکی لە گەل یە کیکی ترا

بكا، كە ئەو يەكە ماوۋىيەكى درىژ ھاوسەرى ژيانى بوۋە، ئىستە لىي جيا بوۋەتەۋە! بى جۆرىكىش ئەيەۋى بىكا كە ھەموو سۆزىك بىزۋىنى. دەرگاي ئەم پارۋنىيازەى كروۋەتەۋە و سۆز و كۈپەى دەرۋونى خۇى دەرپىۋە؛ ئەمانەى دەرپىۋە لە شىۋەيەكدا كە بە تەۋاۋى ئەدەبەكەى تىايا جى كروۋەتەۋە و گەياندوۋىيەتە پاىيەك كە بوۋە بە ھۆنەرىكى تەۋاۋ.

ئەمجا رىخت و دارشتنى پستەكەى بە جۆرىكە، كە ھەر وشەيەكى لە شوۋىنى خۇيا دانائە و چ وشەيەك داۋاي چى ئەكا ئەو مافەى داۋەتى، وشەى لانە داۋە لە گوزارە، بەلكوۋ گەلى جار-يىجگە لە مەزھەبى پەمىش-گوزارە لە وشەكە زۆرتەرە! ۋەكوۋ ئەمانە ھەيە، ئەو بىرە كە لە سەرەتاي باسەكەيەۋە دەستى پى ئەكا تا دوايى چامەكە بىرەكە بە رىز دىتە خوارەۋە و لىك ناچىرى.

لەبارەى بابەتەۋە، ھەر ئەو بابەتەيە كە ھەركەسە لە خۇشەۋىستىكى دوور بىكەۋىتەۋە، بىكەۋىتە خولىاي، ئەۋە كە چۈنەتى ئەو دووركەۋتەۋەيە لە يەكىكى تىتى بگەيەنى، بەلام دوور نىيە نەتۋانى لە دىمەنىكى وادا كەسەكەى پى تى بگەيەنى!!...

ئەۋ دىمەنانە كە لە «گلگۆۋى تازە»، «دلسۆزى قەيس»، «ئارامى پۆژ»، «خاكى تەنگ و تار»، «لەيل لەيل لە كىۋى دوجەيل»، «شومىي ئەستىرە و شىتتى بەخت»، «ئاھوۋبىز»، «چل چىنگ»دا ھەن. ۋەيا گوزارشتدائەۋە بە «دلسۆز، يانەى تارىك بۆ گۆر، دەستى زۆر بۆ خاك» و شتى تىش، ئەم دىمەنانە بەم جۆرە ھەموۋ كەس ناتۋانى پىشانى بىدا!..

که ئەمانە زانران، ئەزانین سۆز و بیر و ئەندیشه و پرستە ھەموو لەم پارچە ئەدەبییەدا کۆ بوونەتەو، لەگەڵ رومانئیکی فیکردا و کلاسیکی پەوشتدا..

مایەو ھەسەر ئەو: کە لە ھەندئ شوئینی ئەم پارچە یەدا شتی وا ھەبە، سا یا لەبەر نووسینەو ھەبوو بە ھەلە، وە یا لەبەر تیگە یشتنی ھەندئ لە خوینەرەکان بوو بەو بارەدا، شتە کە بە جۆریکی تر پەو یشتوو و کەوتۆتە بەرچاو، ئیمەش ئەمانەوئ بزانی چ بە لگە یە ک ھەبە بۆ ئەو کە دروستییە کە ی بدۆزینەو؟..

دیارە لیکۆلینەو لەم باسە بۆ تەنھا ئەو نییە کە ئیمە ھەلە و راستیی ئەم چامە یە لیک بکەینەو، بە لکوو زۆرتر بۆ ئەو یە کە بە ھۆی ئەم دەستوورەو ئەتوانین ھەلە و دروستیی ھەموو پارچە یە کە ئەدەبیی لیک جیا بکەینەو.

ئەوانە ی کە بە تایبەتی لەم چامە یەدا ھەن:

«واتم ئە ی دلسۆز قەیس پۆس نە کۆل» وە «نە ونە مام نەو»، «ئەو زولف قەتران شە پەنگیزی تو»، «و ھەودای چل چنگ»، «نە دای جوابم»، «ھام نە سەرینت زارزار مە نالم» ئەمانەن.

«دلسۆز قەیس پۆس نە کۆل» ھەلئە گری «قەیس» بە دەلی «دلسۆز» بی؛ واتە: ئە ی دلسۆزی کە وەکوو قەیس ی پست لە کۆل وایتە، لە تەنایی و لە تەرک کردنی دنیا تا. وە ھەلئیش ئە گری «ئیزافە» بی؛ واتە: ئە ی دلسۆزی قەیس ی پست لە کۆل - کە منم - وە ھەموو پرستە کە سیفە تە

لەبۇ مەوسووفىك، كە ئەو مەوسووفە نەوتراو و وشەى «من»ە.
ئەمە ھەردووكى ھەلئەگرى، بەلام كە سەيرى شوپىنىكى تىرى چامەكە
ئەكەين، پاست ئەيىرئ بەسەر گوزارەى دووہما. وەكوو لە ھۆنراوى ژمارە
«۱۳»دا كە ئەلئ:

لەجىياتى باھووى قەيس غەمگىنت

كام سەنگ سىا شەو جە بالىنت؟

كە لىرەدا «قەيس» مەبەستى خۇيەتى. كە وابوو، ئەم مەبەستىبوونەى
لىرەدا ساغى ئەكاتەو كە لە ھۆنراوى چوارەمىشدا ھەر مەبەستى
خۇيەتى. ئىتر «قەيس» بەدەل نەبوو، بەلكو ئىزافە بوو، وە ھۆنراو كە
ئەبئ لە گوزارەدا «واتم ئەى دلسۆزى قەيسى پۇس نە كۆل» بئ..
لە نيەى دووہمى ھۆنراوى پىنجەمدا ئەلئ: «نەونەمام نەو» وەيا
«ئەى نەمامى نەو» ھەردووكى ئەگونجئ بەلام پاستى ئەوہى كە
ئەبئ: «ئەى نەمامى نەو» بئ و پرووى تئ ئەكا بە وشەى «ئەى» كە
بۇ ئاگادار كەردنەوہى؛ بۇيەش ئەبئ ئەمە بئ، چونكە «نەونەمام نەو»
دووپاتەيەك لە وشەى «نەو»دا ھەيە، كە «نەو» [نۆ] بە مانا تازەيە.
لەم دووپاتە كەردنەوہىشدا ھىچ زىادە گوزارەيەك نابەخشى، شتىكىش
كە گوزارەى زىادە نەبەخشى و پىويستى ھۆنراويش نەبوو، ئەو شتە
ئەبئ پاست نەبئ...

لە ھۆنراوى پانزەدا ئەلئ: «ئەو زولف قەتران شەپەنگىزى تۆ»
ئەگونجئ «شەپەنگىز» بئ ئەگونجئ «شەوہنگىز» بئ؛ واتە: كە تارىك
و پەشە. وە «شەپ» بئ، چونكە ھەلگىرساندن لە چەشەى كوردىدا
زۆرتەر بۇ شەپە! وە دىسان «ئەنگىز» لەگەل شەپدا زۆرتەر ئەوترئ،

نەوێک لە گەڵ شەو دا. کە وابوو، ئەبێ دروستییەکی «شەرەنگیز» بێ نەوێک «شەوێنگیز».

لە ھۆنراوی شانزەدا ئەلێ: «وێ مەو دا ی چل چنگ، تۆ تاتات مە کەرد» لە کوردیدا «چنگ» بۆ پەنجەش ئەوتری و بۆ چنگاڵیش ئەوتری، کە چرنووکی پەلەوەرە؛ ھەر وەھا بۆ ئەم ھی پەلەوەرە «چەنگ» ییش ئەوتری.

کە دەست ھەبوو پەنجە لە گەڵا پێ ئەکەوێ، نەوێک چەنگۆلە یەک کە تاییەتی بالندە یە! ئەمجا کە بوو بە «لەوچوون» بۆ دەست و مەبەستیش پێی «شانە» یە، ددانە ی شانە ئەبێ راست و پێک بێ، نەوێک چەوت و چەو یێل وەکوو چەنگۆلە ی پەلەوەر!.. کە وابوو، مەبەستی ھۆنراوە کە ئەو یە: «ئەو زولفە ی کە بەو دەست و پەنجە بە شانە بوو، بۆ پێکت ئەخست و شانەت ئەکرد، ئێستە وا بەو جوۆرە پەشیواو و تێک چوو!».

لە ھۆنراوی ھەژدەدا کە ئەلێ: «نە دا ی جوابم» ئەگۆنجی مەبەست ئەو ی بێ: کە تۆ وەلامت نە دامەو؛ واتە: نە تدا جوابم. وە وشە ی «نە» نە فیە و چوو تە سەر کە سی دوو م. وە ئەگۆنجی ئەو ی بێ کە نە فیە کە چوو یێتە سەر کە سی سییەم، واتە: ئەو وەلامی نە دامەو. ئەمە ھەردووکی ئەگۆنجی؛ بەلام مەبەستی راستی گوزارە ی دوو مە، چونکە ھەر لە بن دەستیەو ئەلێ: «نە زەرە دەنگ کەرد». ئەمە لیژە دا دانی نا بە کە سی سییەم دا..

لە ھۆنراوی بیستەم دا کە ئەلێ: «ھام نە سەرینت زارزار مە نالم». لە ھەندێ روونووسدا لە باتی «مە نالم»، «مە نالام» نووسراو تەو. لیژە دا

«مەنالم» دروستەكە یەتی، چونكە «مەنالم» بۆ ئیستەیه و ئەویش ئیستە لە ژوور سەریەو یە، «مەنالم» بۆ رابووردووە! لە كاتینكا ئەو قسە لە ئیستەو ئەكا! هەروەها «مەمالم» و «مەمالام» دروستەكە ی «مەمالم».

نالئى

۱۷۹۷ - ۱۸۵۵

ناوچەي چەرخى ھەژدە ھەم بەرانبەر بە ئەدەبى كوردى ناوچەيەكى فراوانى بوو، لە گەلى لاو ئەدەب كەوتۆتە ناو ھەو، بەتايەتى لە ولاتى «بابان» دا تيشكىكى تى پرووناكى ھەبوو، زمانى كوردى لە بارەي ھۆنراو ھەو برەوئىكى تى پەيدا كىردوو. ھەكوو چۆن ئەگونجى لەو ولاتە شا بەر بەرەكانى كىردنى ژىر پەردەي بابانەكان لە گەل حكومەتى عوسمانىدا دەستىكى بە ھىزى ھەبووبى بۆ ئەم برەوى ئەدەبى كوردىيە! ئەو ھەندە ھەيە، ھەكوو سەيرى لاپەرەي ئەدەبى ئەو پۆزە ئەكەين، بۆمان دەرئەكەوئ: كە كلاسىك گىجىكى بە ھىزى بوو لەو ئەدەبى كوردىيەدا!..

جا بۆ نموونە، يەكئ لە ھۆنەرانى ئەو سەردەمە كە «نالئى» يە بەرھەمىكى ئەھىنىنە ھە بۆ ئەو چەشنە ئەدەبە ھەسپىيە كە لە كاتىكا ئەلئى:

(۱) تەشرىفى نەوبە ھارە كە عالم دەكا نوئ

دل چونكە مىسلى غونچەيە بۆيە دەپشكوئ

(۲) ھەر ھەر ھەدىلى قەددىيە، يە ھەنى بەرانبەرن

سونبول شەبىھى زولفییە، ھەرقى نىيە موئ!

(۳) لەم ھەدە خوڤە وا گول و گولچىھەرە تىكەلن

يەكپەنگ و «مُتَّحِد» ئەمما بە تەن جوئ

- (۴) لەم خوشییە کە هیژمی مەتبەخ پڕوایەو
 ماوم عەجەب لە دیدە ی سۆفی کە ناپروئ!
 (۵) تیپی شکۆفە خەیمە ی داوہ لە ھەر تەرەف؟
 یا شاھی نەوبە ھارە ھەلی داوہ ھوردوئ؟!
 (۶) دنیا، کە گولگولئ بووہ قوربان؛ ئەتۆش وەرە
 تالب بە گول بە، قەیدی چییە گول، گولئ بوئ!
 (۷) بولبول کە گەرمی نەغمە یە ئاور دەکاتەوہ
 غونچە حەزینە! جەرگ و دلی بو دەکا توئ
 (۸) «نالی»! زبانی کە ی تەر و پاراوی سۆسەنت
 حەیرانی چاوی نەرگسە، وەک لالە نادوئ!

گوزارە ی ھۆنراوہ کان یە کە یە کە:

- (۱) - فەری بە ھاری تازە یە کە گەردوون تازە ئەکاتەوہ، دل لە بەر ئەوہ
 کە وەکوو گولۆکە بۆیە ئەپشکوئ و لێک ئەبیتتەوہ.
 (۲) - داری عەرە پ ھاوبالایەتی؛ واتە: بە ئەندازە ی یەکن، سونبول
 - کە گولئ گەنمە - وەکوو زولفی وایە لە پێکیدا، بە ئەندازە ی موویە ک
 ھیچ جیا ییان نییە.
 (۳) - لەم وەختە خوشە ی بە ھارە دا کە گول و گولپروومەت تیکلاون؛
 واتە: گولئ باخ و گولئ پروویە ک - کە یارە - یە ک پەنگیان ھە یە و بە لکوو

ھەريەكن، بەلام بە لەش جيان.

(۴) - بزانه چەند خۆشە كە دار و چيلكەي سەرتەنور پروايەو
و «وہ چى» دەر كردهو، سەرم لەوہ سەر ماوہ: كە چۆن چاوى سۆفى
نارويتەوہ؟! واتە: كە ئەم ديمەنە ئەبينى چۆن گەش نابيتەوہ و
فرميسكى خوينين ناريتى؟!...

(۵) - دەستەي گولۆكە لە ھەموو لايە چادري ھەلداوہ؟ يا پادشاى
تازە بە ھارە كەوا دەواري بۆ لەشكرى خۆي ھەلداوہ؟!..

(۶) - گيتى كە لەم بە ھارەدا گولگولئ و پەنگاوپەنگ بوو، دەسا
قوربان تويش وەرە؛ وەرە تويش گولت بوئ، قەيدى چيە با گول گولئ
بوئ؛ واتە: گولئىكى وەكوو تۆ گولئ باخى بە ھارى بوئ.

(۷) - بولبول كە سەرگەرمى نەوايە و ئاگر ئەكاتەوہ، خونچە خەمبارە
و دلئ بۆ ئەكاتەوہ بۆ ئەوہ بۆنى بكا؛ واتە: بۆي ئەپشكويتەوہ.

(۸) - «نالى» ئەو زمانە تەر و پاراوەت كە ئەلئى سۆسەنە، لەگەل ئەوہ شا
سەراسيمەي چاوى گەشى نەرگسە، بۆيە لال بووہ و ھيچ قسەي پئى ناكري.

ئەمە پارچە ھۆنراويكى كوردى سەدەي ھەژدەھەمە. بەلئ لە
رئچكەدا رئچكەي كلاسيكى گرتووە، بەو گوزارەيە كە بە تەواوى
پابەندى عەرووز و سەروايە، ماندووبوونئىكى تەواوى تئدا ھەيە
بۆ خۆخەريككردن بە پازاندنەوہي وشەوہ، وە بەلكوو لە چەشەي
ھەلبەسەكەدا وا دەرئەكەوي كە لە پئشا سەرواكان دانراون پاشان
رئختى ھۆنراوى خراوہ تە پال!. بەلام ئەگەر گوزارەي كلاسيك پەيرەوي
و شوئئئىيە كئىكى تر ھەلگرتن بئ و ئەو شتە بئى بە سەرمەشق بۆ

كەسانى تر، بەم گوزارەيە لەم ھۆنراوانەدا، وەيا لە ھۆنراوەكانى يەككىي وەكوو «نالى»دا كلاسېك بەرچا و ناكەوئ، چونكە دانانى ئەم جۆرە ھۆنراوانە - بەتايبەتى لە شىوھى موكرىدا - نالى خۆى پەنگى پىشتووە و مەردمى ترى كورد شوئىنپىي ئەويان ھەلگرتووە، وەنەبئ ئەو كەوتبىتە شوئىن يەككىي كە و چاوى لە يەككىي تر برىبئ.

خۆ ئەگەر بلئىن: خۆبەستەنەو[يە] بە زانىارىي عەرووز و سەرواوە، ئەمە ئەگونجئ، بەلام وەنەبئ ھەموو دەمىكىش ھەر شتىك عەرووز و سەرواى تىدا ھەبوو، ئەبئ كلاسېك بئ! لە ھۆنراوى نوئىدا سەروا بەبئ شك ھەيە، لەباتى عەرووزىش ژمارەى پەنجە ھەيە - كە ئەمە وەنەبئ بەرانبەر بە ھۆنراو لە عەرووز كەمتر بئ! -

كەوابوو، پەپرەوييەك كە لە ھۆنراوى «نالى»دا بەرچا و ئەكەوئ، ئەوھەيە: كە وەكوو ھۆنەرانى غەيرى كوردى ئەو سەردەمە و پىشتريش زۆر بە سۆز پابەندى عەرووز و سەروا بوو، وە فرە عەزىەتى كىشاو بە ھۆنراوەو! بەلام ئەگەر بئىنە سەر بارى پىخت و دارپشتنى پرستە بە زمانى كوردى و ھىنانى گوزارە و خستە ناو چوارچىوھى وشەى كوردىيەو، «نالى» ئەبئ بە يەكئ لەو كەسانە كە پىشپرەو بوو لە زمانى كوردىدا، نەوەك شوئىنكەوتوو، چونكە:

ئەو بابەتئكى لە شوئىنئكى وەكوو ئەم ھەلبەسەيەدا گرتووە بە دەستەو كە باسى بەھارە، دىمەنىكىشى ھەيە كە دارپشتنى وشەكانە.. بەلئ! ھەموو كەس ئەتوانئ باسى بەھار بكا و بلئ: بەھار جوانە و ئىلاخى گول و گولزارە، نالەى بولبول بەسەر پەرەى گولدا بەسۆزە، پووومەتى نازاداران و دىمەنى گوللان پووبەرپووى يەك ئەووستەن.

ئەمانە و شتى تریش له باسى بە ھارا ئەيژن، بە لام ھەموو کەس ناتوانی ئەو گوزارانه بخاتە ناو دلی ئەو وشانەو و بەو جۆرە وەکوو زیڤری دارژاو دایانبرێژی!!

خونچە بۆچی ھەر لە بە ھارا نا ئەپشکوی؟! چونکە لە جگە لە بە ھارا «ئاو» کە ژینیەتی و «با» کە خۆراکیەتی، لیتی زەوت کراوە؛ لە بە ھارا دەستی بە خشن دەیی سروشت درێژ ئەبی، سەردەمی جەور بە سەر ئەچی، ژیا نی نوێ پەیدا ئەبی و خونچە ئەپشکوی. دلێش بەو جۆرە دەستی جەوری لە سەر نامینی، ئەگە شیتەو وەکوو ئەو خونچە یە!... گوزارە ی پراوە تی ھۆنراوە کە دل و خونچە و بە ھارە، بە لام لە راستیدا قسە کردنی کە لە بوونی ستم و لە نەبوونیەو. کە ستم ھەبوو ژین نییە، کە ژین ھەبوو ستم نییە!!...

لە سەرەتای ھەلبەسە کەو تا دوا ییە کە ی ئەو بیرە کە لە سەرەتاو وەر ئەگیررێ، تا دوا ییە کە ی بەبی پساندەو ئەپرا و لیک ناپچرێ. چونکە ئاشکرایە کە گولی سۆسەن زۆر گەش و تەرە، زمانی خۆی چواندوو بەو، «لەوچوو» کە دەری ئەخا: کە مەبەست بە وشە ی «لالە» لالیکە کە بی زمانە، نەوێک لالە یە کە کۆل وە یا چرایە!...

ئێستە کە لە مانە ورد ئەبینەو، تی ئەگە یین کە ھۆنراوی «نالی» وە یا ھۆنراوی چەرخ «نالی»، بە چ رینگایە کدا پوە یشتوون و گیتجەکانی کلاسیک لە چ سووچیکەو و توانیویانە بچنە ناو ئەو ھۆنراوانە وە یا ئەو چەشنە ئەدەبانەو؟.. لە ورد کردنەو و بیرلێکردنەو یان ھەموو سووچەکان دەرنەکەون..

ئەحمەدبەگى كۆماسى

۱۸۷۶ - ۱۷۹۳

پەردەيەكى تر لە ھۆنەرىكى تىرى سەدەي ھەژدەھەم پەردەي ھۆنراوى
ئەحمەدبەگى كۆماسىيە - كە گوندەكەي «بەردەسپى» ناو بووہ..
ئەحمەدبەگ ھۆنەرىك بووہ كە خویندن و خویندەوارى نەبەرزى ئەو
سەردەمەش ئاوى چەشەكەي نەداوہ، بەلكوو ھەر سىروشتە پەوانەكەي
خۆي دەرزى ھۆنراوى داداوہ، وەيا بلىن: گەشەكردنى ئەدەبى كوردى
لەو چەرخەدا ئەحمەدبەگىشى ھەژاندوہ!..
ئەمە پارچەيەكە لەو ھۆنراوانەي كە گوزارەي ئەدەبى كوردى لەسەر
زمانى يەككى نەپر خویندەوارى پى پروون ئەيىتەوہ، لەكاتىكا كە
ئەلنى:

(۱) ئازىز نە خام، ئازىز نە خام

بەختىم بىدار بى، ئاماي نە خام

(۲) دىاي وە سىنەي پر نە زوو خام

وہ دلەي سۆچىاي وىنەي كەواوم!

(۳) وىنەي ئەفلاتوون نەزمت گرت، زاناي

ئازارش چىشەن دەوا نماناي

(۴) واتت: ھەركەسى دەردش ئى دەردەن

مەبۆبەي تەورە عىلاجش كەردەن

(۵) دوو عونىاب لەبان، دوو بادام چەم
 دوو سىب گۇنا، قەترەى ئاوى دەم!
 (۶) جە پىالەى غەبغەب سافىش بکەرەن
 جە سايەى گەردەن پەى پەى بوەرەن
 (۷) جە و دمانە باغ پادشای حەییان
 پەى ساکنى دلى بۆ کەرە بەیان
 (۸) ئیسە! ئازیزم شوخ و نازاران
 مەن گىلیام جە لای گردین عەتاران
 (۹) هیچ کام جەى دەوا نەمەگنۆ بە دەس
 ئیختیار بە تۆن بە فەریادم رەس
 (۱۰) هەنى چیش و اچوون نەزان حال دەرد
 مەن نە راگەى تۆ چەندى جە فام بەرد!

گوزارەى ھۆنراوہ کان یە کە یە کە:

- (۱) - خوشە ویستە کەم لە خەوما، خوشە ویستە کەم لە خەوما!
 بە ختم بە ئاگا بوو ھاتیتە خەوم!.
- (۲) تێپەریت و ھاتیت بە سینەى پر لە زوخواومدا! تێپەریت بە
 دلى سووتاوى وەک کە بابمدا!..
- (۳) - وە کوو ئە فلاتوونى پزیشک نە بزى دەستمت گرت و زانیت؛

ئازارى چىيە، دەرمانت پىشان دا!

(۴) - وت: ھەركەسى دەردى ئەم دەردە بى، ئەبى بەم جۆرە چارى
بكرى:

(۵) - دوو لىوى غەنابى، دوو چاوى بادامى، دوو سىوى گۇنا،
تۆكى ئاوى دەم!..

(۶) - لەناو پىالەى غەبغەبدا - غەبغەب چالايى بەينى لىو و
چەناگەيە؛ وەيا: ئەو پارچە گۆشتە خرەى ژىر گەروو - ساف بكرى
و تىكلۆ بكرى، لە ساي سىيەرى گەردندا، لەسەرىك لەسەرىك
بخورى.

(۷) لە پاشا لە باخى پادشاي زىندووان - كە خوايە - بۆ ھىمنى دل و
ئارامىي، وەرە بكة بەيان؛ واتە: بكة وەرە قسە كردن و ھەلپشتنى دەردى
دلى خوت!..

(۸) ئىستە خۆشەويستە كەم! شەنگ و جوانى نازدارەكان، من
گەپام لەلای ھەموو عەتتار و دەرمانفرۆشەكان...

(۹) - ھىچ يەك لەم دەرمانانە ناكەونە دەست، كەواتە ئىختيار لە
دەست تۆدايە و بگەرە فرىام!..

(۱۰) - ئىتر چى ئەلەن ئەوانەى كە ھالى دەرد نازانن؟؛ من لە رىنگاي
تۆدا چەندە جەفا و ناخۆشىم كىشا!..

ئەم ھۆنراوانە سۆزىكە كە خۆشەويستىك بەرانبەر بە
خۆشەويستىك دەرى ئەبى، بەلام ئەو مەرج نىيە كە وەكوو چۆن

ئەم، خۆشەويىستەكەى ئەوئ، ئەوى تىرىش بەو جۆرە ئەمى بوى!. ئەمە بەدى ھاتنى ئاۋاتىكە بۇ ئەم، كە ديارە بەبەختە، بۆيە يارى ھاتۆتە خەوى!. پاش ئەو پارونىيازە كە لەگەلى ئەكا، بە شىۋەيەكى سادەى ئەدىيانەيەكى سادەتر دەرمانى دەرد ئەدۈزىتەو، كە يارى ئەو دەرمانەى پىشان داوۋە ئەم دەستى نەكەوتوۋە!. سەرەنجام ئەو دەرمانە ھەر ئەبى لە دوكانچەى ئەو يارە خۇيدا دەست كەوئ.

لېرەدا ئەم بە ئەندىشە و بە سۆز چوۋەتە پارىزەوۋە بوى؛ ئەندىشەكەى خۆخەرىك كىرەنە بەوۋە كە بەم جۆرە شىۋەيە يىتە مەيدانەوۋە و بىكەوۋىتە باسى پىياھەلۈتنى ئەو يارەدا، كە ھەر ئەندامىكى تۈزىكە لە دەرمانى دەردى ئەم!.. سۆزىشى تىدايە: كە ئەم، زەبوۋنى دەستى ئەو؛ ئەوۋىك كە پاىەى لەوۋەدا بى: بىتۈنئ بە تىژى بە بىرى ئەما تىپەپرى و ھەرىەك لە ئەندامەكانى خۇى بىكا بە پرشېنەيەكى دەرمان بۇ دلى بىمارى ئەم، ئەبى ئەو كەسە گەلى گەلى لەم بەررتىر بى!. كەۋاتە ئەم ئەبى كىرۋوشى بۇ بەرى!..

ۋەكۈۋ ھىمايەكى بۇ كىرا، دووپاتە كىرەنەوۋەى نىۋەى ھۇنراۋى يەكەم، ئەمە لە شىۋەى ئەدەبى ئەو سەردەمەى كورددا كە گەلى لە ھۇنەرەكان ئەم جۆرە پىچكەيانە گىرتوۋە، ۋەكۈۋ ھەماغى دەربەنقەرە، ۋەلى دىۋانە، مەۋلەۋى؛ داھىنانى ئەم جۆرە پىچكەيە لەو سەردەمەدا بۇ ئاتەۋاۋى نىۋە ھۇنراۋەكە نىيە؛ ۋاتە: بۇ ئەۋە نىيە كە نىۋە ھۇنراۋەكەى پى تەۋاۋ بىكا، بەلكۈۋ بۇ زىادە سۆزىكە لەلايەن ھۇنەرەو بەرانبەر بە پىياھەلۈتراۋەكەى، كە ۋەكۈۋ بەدەم ھەنسكەۋە وتبىتى ۋايە؛ ۋاتە: چۈن يەكى بەدەم ھەنسكى گىرمانەۋە ئەيەۋى قسە بىكا، ھەنسكەكە قسەكەى

ئەپچىرئ و دووپاتەي ئەكاتەو، ئەمىش واىە. سۆزەكەي ئەم، ئەم جۆرە شىۋەيە پىي پەيدا ئەكا. جا ئەمە لە و شتە تايبە تىيانەيە كە لە رىچكەي ئەدىبەكانى ئەو سەردەمەي كورددا ھەبوو ھە بۆ ئەدەبەكان..

شتىكى تر كە شايانى باسە ئەو ھەيە: كە دەنگ واىە ئەھمەدبەگى كۆماسى پياۋىكى زۆر خويندەوار نەبوو، زانىارىيە ەرووز و سەرواش بەستراو بە خويندەوارىيەو، نەو ەك ھەر بە خويندەوارىيەكى روالەتتەو، بەلكو بە خويندەوارىيەكى واو كە ئەو زانىارىيە ئەبى بە دەر زخويندنىكى تەواو بخوينرئ. كە چى كاتى كە سەير ئەكەين ئەم ھۆنراوانە بەپىي زانىارىيە ەرووز، ئەو زانىارىيە تىدا ھەيە! سەرواكان لە شوئىنى خۆيدان.. دوور نىيە بە بىستن بىستىتى دوايى دىرى ھۆنراو ئەبى لە يەك بچن، بەلام جۆرى زانىارىيەكەي نەزانىو كە ئەم لەيەكچوونە ئەبى چۆن بى؟ ئەگونجى ئەمەي زانىيى، بەلام لەلايەن ەرووزەكەو ھەر ھىچى لى نەزانىو...

كەوابوو، دروستكردنى زانىارىيە ەرووز لە پارچە ھۆنراۋىكى ەكوو ئەم پارچەيەدا بەچاو خاۋەنەكەيەو، گومانى تىدا نىيە كە تەنھا ھەر چەشەي خۆي دروستى كردو ھىچى تر. لەبەر ئەمە كلاسىك بەچاو زانىارىيە ەرووز و سەرواۋە كە لەم پارچەيەدا ھەيە، بەنىسەت ئىمەو ھەيە، ەيا بەچاو لىكۆلىنەو ە شىكردنەو ەو ھەيە، نەو ەك بەچاو خاۋەنەكەيەو... بەلام ھەست و ئەندىشە بەپىي ھەست و ئەندىشەي ئەو رۆژە، بەتەواۋى بالى كىشاۋە بەسەريا؛ چونكە ئەندىشەكە بەچاو خاۋەنەكەيەو ھەيە، نەو ەك بەچاو يەككى ترەو؛ واتە: شاينى ترازوۋەكە بەدەست ئەو! يەككى تر بەرانبەر بەو ھەستى خۆي دەرئەبرى،

نەۋەك ھى ئەۋا!.

ھەست لەۋ سەردەمەدا لە ھۆنراۋدا پرووبە پرووى تاقە كەسىك بوۋەتەۋە، ۋەكوو چۆن ئەندىشە ھەر بەلاى ئەۋ شتانەدا چوۋە كە ھەرچەندە بلأويش بن، ھەر جەمسەرەكەيان بگەنەۋە لاى ئەۋ تاقە كەسە، ئەۋ ھەستەكەى بەرانبەر دەربريوە!..

ئەمجا شيوەى دارشتنى وشەكان بەرانبەر بەگوزارەكان، ئەتوانرى لەبارى ليكۆلىنەۋەۋە بوترى: يەكەيەكە يەكيان پر كردۆتەۋە، رېكىكى لەبەينى رېزى وشەكانا ۋەكوو ھەلقەى زنجيرىكى بارىكى مروارىيە لە گەردنى نازدارىكا!..

نياز لە سەرەتاي ھەلبەسەۋە تا دوايەكەى ۋەكوو يەك ھاتوۋە، لە ئەنجاما دوايى ھاتنى نيازەكە بەۋە دىت: كە وردەۋردە لەگەل ھىوايا ھىۋا پەيدا ئەكا و نيازى خۆيى بە تەۋاۋى پى ئەلى.

ھەلگىرپانەۋەى ليچوۋەكان لە بەينى «عوناب لەبان»، «بادام چەم»، «پيالەى غەبغەب» لەبارى بەلاغەتى ئەدەبىدا زۆرتەر نمايانە، تا «لەبى عونابى»، «چاۋى بادامى» و «غەبغەبى پيالەيى». چونكە ھەموو دەم ليچوۋاندنى ھەلگەراۋە بەھىزترە تا راستەۋراست، بەتاييەتى ئەمە بۆ چەشەى يەكىكى بى ئاگا لەم رەۋشتە، زۆرتەر جىنگاى شايانە!.. جا ئەمە ئەۋە پىشان ئەدا: كە ئەم جۆرە چەشەيە لەناۋ رەمەكى كورددا ۋاديارە باۋ بوۋە، بەبى ئەۋە ئاشنا بن بە ئەدەبىكى بىگانە!..

كەۋابوۋ، چەمكى ھەست و ئەندىشە بەپىيى چەرخ ئەگۆرى، چەمكىان ئەۋان لەۋ سەردەمەدا بۆ تاقە كەسىك بوۋە، لە دواى ئەۋ سەردەمە ئەۋ چەمكەنەگۆران؛ چەمكى ھەست لە نووساندن

بە «تاک»-ئەو گەیشتە نووساندنی بە «گەل»-ئەو، لە گیتی خەم و خەفەت لا درا و خرایە سەر جیهانی جوانی؛ جوانی لە ھەموو شتیکا، نەوێک ھەر تەنھا لە یەک شتدا کە ئادەمیزادێک بێت!!..

ھەر وەھا ئەندێشەش گۆرا؛ لە نووساندن بە تاقە کەسێکەو بوو بە بیرکردنەو لەو شتانە کە ئاشنایەتییان لە گەڵ ھەموو کەسێکدا ھەیە، تەنانت نەک ھەر لە گەڵ چینیکیشتا، بە لکۆو ئەبێ بەرکە ی بۆ زیاتر لە چینیکی بێ، ئەبێ ھاتە ھاتە یەکی وای تێدا بێ کە ھەرکەسە لە شوینی خۆی بۆی بکەوێتە جوولە و بکشی!!..

جا لە بەر ئەم ناساندنە، ئەم پارچە «ھەلبەسە»-ھۆنراوەی ئەحمەدبەگی کۆماسی- لە ھەموو سووچیەکەو جۆری ئەدەبی کوردی ئەو سەردەمەمان لە باری لیکۆلینەو و شیکردنەو و پێشان ئەدا، بە تاییەتی بۆ ئەدەبی ئەدیپکی سادە ی دوور لە فرەخویندەواری ئەو سەردەمەو، ئەتوانین بیکەین بە شا بە لگە لە لایەن ئەو شتانەو کە ئاشنایەتییان بە پامیاری و یاسای لیکۆلینەو ھەیە.

مەولەوى

۱۸۸۲ - ۱۸۰۶

سەدەى ھەژدەھەم سەدەيەك بوو لە گەلى لە شۆينەكانى گيتيدا
پەردە ھەلگىترايەو و ديويكى ترى ئەدەب كەوتە پروا!.. وا ديار بوو لەم
سەدەيەدا وردەوردە تاك ھەستى كرد بە بوونىەتى خۆى و ھەستى كرد
بەو: كە يىرى ئەو، ئەبى لە جەرگەى يىرى گەلەو پەيدا بىي، نابى
بىەستى بە دەستەيەكى تايەتيەو!...

ئەم يىرە بەم جۆرە لە ھەموو شۆينىكا بلاو بوو، بۆيە ھەر لەم
چەرخەدا چەشنى بىروباوەر لەناو كوردىشدا پەيدا بوو! كە ئەم جۆرە
بىرانە ھاتنە ناو، بىگومان ئەدەب لە گەلىانا ئەبى، پەردەى ئەدەبىش
بەو جۆرە ئەگۆرئ. كە وابوو سەدەى ھەژدەھەم دائەنرى بە يەكەم پلە
بۆ ئەم گۆرپانە؛ گۆرپان لە بارى وەسپەو، لە بارى سروشتەو، لە بارى
ئەندازەيەك دەرکەوتنى ترووسكەى نەتەوايەتيەو، بۆ تىكپراى مەردم،
لە بارى ئاوردانەو بە لای گەلەو.

لەبەر ئەمانە، لەم سەدەيەدا ھۆنەريكى بەرزى كورد پەيدا بوو
كە «مەولەوى» يە. مەولەوى لە بارەى وسپ و ديمەنى سروشتەو
مەشخەلىكى ھەلگەرد. بە گوزارەيەك گوزارە و وشەى ھۆنراوى گۆرئ،
يىرى تازە كردەو، ئاسۆى چەمكە فراوانەكەى ھۆنراوى بە تەواوى لىك
كشانەو. قوتابخانەيەكى تايەتى بۆ دەرزى ھۆنراو دانا، ھۆنراوى لە
وشەو خستە سەر گوزارە، سەلماندى بە قوتاييانى قوتابخانەكەى: كە

ھۆنراۋ گوزارەيە، نەۋەك تەنھا وشە؛ گوزارەيە گيان ئەھەژىنى!. كەۋاتە
ئەبىي لە پىشا گوزارە بەرزىي، ئەمجا وشە!.. مەۋلەۋى ئەمانەمان
ھەموو تى ئەگەيەنى، لە كاتىكا كە ئەلى:

(۱) ھام دەردان ئامان ئەر مەندەن ھۆشم

سەدايى ۋەشەن مەيۋ نە گوشم!

(۲) چمان زىلەي زەنگ زەۋارىي مەيۋ

زىنگەي قافلەكەي ۋەھارىي مەيۋ!

(۳) قافلەچى! ئامان، داڭەن دەخىلىم

بەكدارى خەم، خەيلى زەلىلىم!^(۱)

(۴) نە راي تىجارەت ئەمىر ۋەلى

تۆ مايەي رەۋاج عەباس و عەلى

(۵) ساتى قافلەكەت ساكن نە سەير بۆ

يەك عەرزى دىرم، ئوغرت خەير بۆ

(۶) گىج «زىۋار» ھەرسەم مەۋج ۋەردەن

ساراي «مەريۋان» تەمام ھەر كەردەن!

(۷) بازەش ھەناسەم سوب ۋەنەش دەرو

يەخ كەرۆ، قەتار ئاسان بويەرۆ!

(۸) ئەمجار ۋە سۆزەن موژەي جۆش ۋەردەم

سەرنوۋك قەلەم ئاخ سوراخ كەردەم!

۱. من لام وايە ئاخري ئەم دوو نيوە ھۆنراۋەيە «دەخىلەن» و «زەلىلەن».

- (۹) وه بهند دووباد مهینهت جگەر
 بورازه تا تای جهوالان یهکسەر
 (۱۰) قه یاسه ی قایش پۆسه که ی جهسته م
 حه ئقه ی چه له مه ی پیشه ی شکه سته م
 (۱۱) رهگ تهن تالی تالوهرده ی سیوهنگ
 بفهرمان یاران باران بدهن تهنگ!
 (۱۲) زهنگ دلّه ی تهنگ، زایلّه ی سه درهنگ
 پیکای تای دهرد ریشه ی خه م گو له نگ!
 (۱۳) وزان نه گهردهن بهرز پیشاههنگ
 بشو، بدۆ دهنگ فرسهنگه و فرسهنگ^(۱)
 (۱۴) مه ده د یا عه لی! په ی سه فهر که ر مه یل
 مه نزل وه مه نزل، تا مه نزلگه ی له یل
 (۱۵) به لام ههر خاکئ جه و ئاسانه که ن
 گهرد سفته ی گیان هه راسانه که ن!
 (۱۶) ره حمهت بو واده ی وسته ی باره که ت
 نه بو وه پاشیل پای قه تاره که ت!
 (۱۷) جه زیله ی ئه و دهنگ چون خه بهر داره ن
 مه یو مه شناسو ش ئاخیر دیاره ن!

۱. «(بشو، بدۆ دهنگ فرسهنگ وه فرسهنگ)» (نوسخه).

- (۱۸) مەپەرسۆ: ئازىر پىر وەفا و بەينەت
 كۆن تىجار باشى؟ سەر قافلەى مەينەت!
 (۱۹) واچە مەر نەڧىت نەمام بى گەرد
 چىگە پارچەى گيان پاينەدازىت كەرد؟!
 (۲۰) ياد پاينەداز سەوداى سەرش بى
 مامەلەى پارچەى گيانىتەرش بى!
 (۲۱) بەلام جە تەئسىر جۆش بۆتەى دل
 دەمەى هەناسەى دەروون پىر چل!
 (۲۲) سىم قال هەرس شەوان بىدارىش
 ئەشەرفى پاكىتەو رەنگ روخسارىش
 (۲۳) پروكەش بى وە كفت هوون گولنارى
 وە مس مەنمانا جە لاي بازارى!
 (۲۴) بازارش كەساد، راي بەندەرش بەند
 كەس نەمەواچۆ سەرمایەش وە چەند؟!
 (۲۵) وە بازارەدا وە بانگ بى شەرم
 مەگىلا و مەوات وە زايەلەى گەرم:
 (۲۶) مايەم ناپەرەواج، دەروونم تەنگەن
 قافلەم تا قام قىامەت لەنگەن!

گوزاره‌ی هۆنراوه‌کان یه‌که‌یه‌که:

- (۱) - هاوده‌رده‌کان هاواره، ئه‌گه‌ر هۆش ماوه و مابیی، ده‌نگیکی خوشه، که دیته‌گویم!...
- (۲) - وه‌کوو بلیی هه‌رای زریک و هۆری زه‌نگی زه‌واره‌یه‌ک دیت - زیاره‌تکه‌ر، زرنکه‌ی کاروانه‌که‌ی به‌هاریی دیت!..
- (۳) - سه‌رقافله‌چی! ئامانه، داده، ده‌خيله. بنه‌کداری خه‌م زۆر په‌ریشان و زه‌لیله! «بنه‌کدار»: ئه‌و که‌سه‌یه‌که‌ بنه و بارگه‌ی قافله و کاروانه‌که‌ی به‌ده‌سته. دياره ئه‌م قافله‌یه‌که‌ مه‌وله‌وی دروستی کردووه قافله‌ی خه‌م و مه‌ینه‌ته؛ بنه‌کداره‌که‌ی خۆیه‌تی!
- (۴) - له‌ پینگای تيجاره‌تی ئه‌میری وه‌لیدا، تۆ ئه‌ی قافله‌چی! مایه‌ی په‌واجی ناوی ئیمامی عه‌بیاس و ئیمامی عه‌لیت!
- ئه‌مه‌ ده‌نگ و په‌وشتی کاروانچی کورده، که‌ ده‌نگ له‌ کاروانه‌که‌ی ئه‌کا ئه‌لی: «یا عه‌بیاس، یا عه‌لی». ئه‌م ده‌نگه‌ی بۆ داواکردنی یارمه‌تی فەر و به‌ره‌که‌ته.
- (۵) - ساتی قافله‌که‌ت بوه‌ستینه‌ با نه‌پوا، شتیکم هه‌یه‌ پیت ئه‌لیم و پاش ئه‌وه‌ ئو‌غرت خیر بئی برۆ.
- (۶) گیت و گیتاوی ده‌ریاچه‌ی «زریبار»ی فرمیتسکم شه‌پۆلی داوه، ده‌شتی «مه‌ریوانی» هه‌موو کردووه به‌ قور.
- «زریبار» ده‌ریاچه‌یه‌که‌ له‌ خاکی «مه‌ریوان»ی کورده‌واری که ئیسته‌ که‌وتۆته به‌شی ولاتی ئیرانه‌وه.
- (۷) - لینی گه‌رئ! با «با»ی هه‌ناسه‌ی ساردم - که‌ وه‌ک بای فینکی

بەری بەیان وایە. لێی بدای؛ واتە: لەو گۆمی زریباری فرمێسکەم؛ بێی بە سەھۆل و قافلە و قەتارە کە بە ئاسانی بە سەریا تیپەرێ... مەبەستی ئەوەیە: ئەم قافلەییەت کە بۆ لای یار ئەچێ، بە سەر چاوی منا برۆا!..

(۸) - ئەمجا بە سووژنی برژانگی جۆش خواردووم؛ واتە: لەبەر گڕە و کڵێی دەروونم، ئەو برژانگە بە پێلۆوەکانی چاومەووە جۆشی خواردووە. کە بە سەر نووکی قەلەمی ئاخ و داخ ئەو سووژنە کون کراوە!!

(۹) - بە بەندی دووبادی مەینەت و ژاری جگەر-واتە: جگەری خۆی کردووە بە بەنەکە، چونکە جەرگەکەی لەبەر خەم و خەفەت و باریک بووەتەو بە یەک لایە هێزی نییە ئەبێ دوو لایە بێ!- بدروو تا تایی جەوالەکانت هەموو لەم سەزەووە تا ئەوسەر!..

(۱۰) - قەیاسە ی قایش - تیماجی پیستەکەی لەشم، ئەلقە ی چەلەمە ی ئیسقانی شکاوم.

(۱۱) - دەماری لەش کە تالی ئەو، تالخواردوویەکی پەیوەستە. «تال»: مازوو و پیستی هەنارە (کە مکوڵ) کە بەن و مەشکە و ئەمانە ی پی تال و دیز ئەکەن بۆ ئەو بەتە و بییتەو. «سیۆهنگ» بە گوزارە ی پەیوەست و پەیوەندە.

واتە: دەماری لەشم کە تال دراوە بەو تالەو، کرژ بووەتەو بیکە بە گوریس، کە ئەمانە هەبوو، بفرموو بە دوستان کە بارەکان شەتەک بدەن!..

لێرەدا مەولەوی لەو کاروانەدا شتومەکی رینک خستوو؛ پیستی خۆی کردووە بە قەیاسە. «قەیاسە»: قایشیکی پانە و باری پی ئەبەستن. ئەم قەیاسە یە ئەبێ هەلقەو یا چەلەمە یەکی لەسەر بێ! ئیسقانی

شکاوی کردووه به و چه له مه یه. ده ماره کانی له شی که تال درا کرژ
ئه بنه وه، کردوونی به گوریسی ئه و باربه ستنه! ئه مش بۆ ئه وه یه
چونکه به ته نها قه یاسه که باربه ستنه که ته واو نابیی!!...

(۱۲) - زهنگی دلێ تهنگ - که ئه و زهنگه سه د جوړه هه را و دهنگی
لیوه دئ- که ئه نگاوتراوه به هه ودا و تالێ ده رده وه، ریشه ی خه میش
بووه به گوله نگ بۆی!!

(۱۳) - بخه نه گه ردنی به رزی پیشاههنگی قافلّه وه - که
پیشهنگه که یه تی- ئه مجا برّوا و دهنگ بداته وه فرسه خ به فرسه خ^(۱).
مهولهوی دلێ تهنگی خوێ کردووه به زهنگ، چون زهنگ به سه د
جوړه دهنگ، دهنگ ئه داته وه، دلێ ئه میش له بهر په ژاره به و جوړه
دهنگ ئه داته وه! ئه و دلّه کام دلّه که به و جوړه دهنگ ئه داته وه؟
دلّیکه که پیکراوه به هه ودا ی دهرد و مهینه ته وه. دهرد و مهینه ت گه لی

۱. «فرسه خ» که راستیه که ی «فرسه نگ» ه، له پاش لیکدانه وه ی من: بریتیه له شه ش
هه زار گه زی «شا». که «۲۷۳۶» مه تر، وه یا شه ش کیلومه تر و «۷۳۶» مه تره.
هه ر فرسه خیک «سن» میله، هه ر میلیک دوو هه زار گه زی شا، وه یا «۲۲۶۶» مه تره.
گه زیکی شا بریتیه له «۱/۰۳۵» مه تر. هه روه ها گه زیکی شا «۱۶» گرّیه. مه تریک «۱۴»
گرّی و چواریه کی گرّیه که.

فرسه خیک «سن» میله، میلیک چوار هه زار هه نگاوه، هه نگاوێک «سن» پّیه، دوو
پّی گه زیکه - نه ک گه زی شا- گه زیک «۲۴» په نجه یه، په نجه یه ک «۶» ده نکه «جو» ی
مامانوانجیه، هه ر جوّیه ک «۶» مووی و لاخه.

میلی ئنگلیزیش هه یه که بریتیه له «۱۶۰۹» مه تر. به لام میلی ده ریایان بریتیه له
«۱۸۵۲» مه تر.

له لیکدانه وه ی کورده واریدا: هه ر فرسه خیک سه عاته رّگایه که به رّگه ی کاروان، شه ش
فرسه خ رۆژه رّگایه که.

ھەوداى لى ئەبىتەو، تاكە تاكەى ئەو ھەوداينە، يا ھەموويان پروويان
كردۆتە ئەم و پىكاويانە!..

ئەمجا «گۈلەنگ» ئىكش بۇ ئەو پىشەنگى كاروانە دروست ئەكا
- ديارە پىشەنگەكەش ھەر خۆيەتى - ئەو گۈلەنگە پىشەى خەمە،
پىشەى دار و دەوون ھەوداھەودايە، گۈلەنگىش ھەروا ھەوداھەودايە.
جا ئەو گۈلەنگە كە ئەيخاتە مىلى ئەو پىشەنگە، خەم نىيە، پىشەى
خەمە!!...

(۱۴) - كە ئەم ئىشانەت كەرد بە «مەدەد ياعەلى» بەرئى كەوۋە بۇ
سەفەرەكەت؛ بېرۇ قۇناغ بە قۇناغ تا ئەچىتە ھەوارگەى لەيل!.

(۱۵) - بەلام ئەوئەندە ھەيە ھەر خاك وخۇلئى لەو ئاستانەيەدا
ھەيە - ئاستانەى يار - گەردى ساواوھى لەگيان بىزارەكەن؛ واتە: ھەر
خاك وخۇلئى كە لەبەر بەرزايى دەرگاگەى ياردايە، ھەموو لەشى مىنى
لە خۇم بىزار بوو، ئەوئەندە لەوئىدا كەوتووۋە ئەو پىنى ناوۋە بەسەريا،
بووۋە بە گەرد و تۇز!!...

(۱۶) - پەحمەتت لى بىنى لەكاتى وەستانى بار و قافلەكەتا، ئەو گۈلە
نەبىنى بە پىشەىلى پىنى قەتار و قافلەكەت!..

(۱۷) - لەبەر ھەرا و زايەلە و دەنگى ئەو زەنگە لەبەر ئەوۋە كە
ئاگادارە، دىت و ئەيناسىتەوۋە و ئەزانى ئەمە ديارى ئاخىرە و ئىتىر
نايىيىتەوۋە!!...

(۱۸) - ئەپرسى ئەو يارى خاوەن بەينەت و پەيمانە: كوا تىجارباشى؟
كە سەرقافلەكەى پەژارە و مەينەتە!!..

(۱۹) - بلىنى: مەگەر چاوت پىنى نەكەوت! ئەى نەمامى بىنى گەرد؟.

لیره پارچهی گیانی خۆی کرده پایه‌نداز و فریادی داوه‌ته بهر پیت!...
(۲۰) - یادی پایه‌ندازی سه‌ودای سه‌ری بوو، مامه‌له‌ی پارچه‌ی
گیانیک‌تری‌ش بوو..

(۲۱) - به‌لام به‌هۆی کاریگه‌ریی جۆش و خورۆشی «بۆته» یه‌ک
- که‌دلّه - به‌هۆی ده‌مینى «ده‌مه» یه‌ک - که‌هه‌ناسه‌ی ده‌روونی پر
چله‌... «چل - تل» واته‌ سۆزش.

(۲۲) - له‌ کاریگه‌ریی ئه‌وانه‌وه‌ زیوی قالكراوی فرمی‌سكى شه‌وانی
بیداریی ئه‌و - واته‌ خۆی - ئه‌شره‌فیی پاک تهاوه‌ی په‌نگی پرومه‌تی.
مه‌وله‌وی لیره‌دا بۆته‌یه‌کی دروست کرد که‌ دلّی خۆیه‌تی، ئاگری ئه‌و
بۆته‌یه‌هه‌ناسه‌یه‌تی، ئه‌و شتانه‌ی که‌ تیا‌یا قالّ ئه‌کرینه‌وه‌ زیو و زیره‌؛
زیوه‌که‌ی فرمی‌سک‌یه‌تی و زیره‌که‌ی پوخسار و پرومه‌تیه‌. له‌م شوینه‌دا
بی‌روردیه‌کی زۆری به‌کار هیتاوه‌! «ئه‌شره‌فی» لیره‌یه‌کی پچووکی ئیرانه
که‌ له‌ زیره‌ دروست ئه‌کرئ.

(۲۳) - پروکه‌ش بوو به‌ «کفت» ی وه‌کوو گولّ هه‌نار، له‌ لای ئه‌هلی
بازاری به‌ «مس» ئه‌ینواندا!..

هه‌ر جۆره‌ ده‌رمانیک که‌ بدرئ له‌ شتیک و پوا‌له‌تی ئه‌و شته‌ وه‌کوو
خۆی لی بکا، ئه‌وه‌ پیتی ئه‌لین: «کفت» وه‌کوو: زه‌رکفت.
(۲۴) - بازاری ئه‌و تجارپاشیه‌ که‌ ساسه‌ و پښگای به‌نده‌ری لی
گیراوه‌، که‌ سئ پیتی نالّی سه‌رمایه‌ت به‌چه‌ند؟!..

(۲۵) - له‌ بازارا به‌ بانگه‌وازیکی زۆر ئاشکرا و بی‌شه‌رم ئه‌گه‌را و
ئیه‌وت به‌ سۆزی ده‌نگیک‌ی گه‌رمه‌وه‌:

(۲۶) - سه‌رمایه‌که‌م هه‌چ به‌ه‌ویکی نییه‌ و دلّ و ده‌روونم زۆر ته‌نگه‌،

قافلە و كاروانەكەم تا ھەستانى رۆژى قىامت شەل و پەك كەوتوو و
راست نابىتەوہ...!!

مەولەوى بابەتىكى گرتوو بە دەستەوہ كە راز و گلەبى كىرەنكە
لەگەل دۆستىكدا، دىمەنىكىشى پى داوہ كە دانانى ئەو بابەتەيە لەناو
چوارچىوہى ئەو وشانەدا، نىازىكىشى ھەيە كە تىگەياندىنى دۆستەكەي
و مەردمى ترە لە و نىازەي خۆي، دارشتنى رستەي ھەيە كە شىوہەيە
لەگەل زنجىرەي بىردا و وردىي ئەندىشەدا! خۆ ئەگەر قسە لە بارى
كلاسىك و رومانىكى پارچەيەكى وەكوو ئەم پارچەيەوہ بگەين - كە
ھى مەولەويە - ئەو ھىچ كە نەچووەتە ناو ھىچ پىستىكى كلاسىكەوہ،
بەلكوو ئەدەبىكى بەرزى وايە كە لە رومانىكىش تىي پەراندووہ و
لەوانەيە لەگەل دراماتىكدا تىكلەوى كىردووہ...!!

بەلى! لەوانەيە ھەموو كەس راز و گلەبى لەگەل دۆستيا بكا، وەيا
بە كەسانى تر بلى كە دۆستىكى ھەيە و لەگەل ئەم دۆستەيا داستانىك
ھەيە لە بەينيانا، بەلام ئايا چۆن ئەتوانى؟. وەيا چۆن پىي ئەكرى وەكوو
مەولەوى كاروانىكى واپىك بىخا لە خاكى و لاتىكەوہ - كە مەريوانە - و
بەسەر دەرياچەي «زىيار» دا بىپەرپىتەوہ؟!...

لەمەش كارىگەرتر شتومەكى ئەم كاروانەي لە لەشى خۆي دروست
بكا، سووژنى لە برژانگى خۆي بۆ دروست بكا!...

ھۆنەرە كلاسىكەكان برژانگيان ئەكرد بە تىر و لە مەيدانى دۆستايەتيدا
ئەيانھايشت بۆ يارى نازدار! ئەم، برژانگى كىردووہ بە سووژن بۆ دروونى

جه‌والی دهر د و مه‌ینه‌ت! به چیش بدروی؟ به به‌نی جگه‌ر!! کئی توانیویه بیر له‌وه بکاته‌وه که له پیستی له‌شی قه‌یاسه‌یه‌ک دروست بکا و له ئیسقانی شکاوی چه‌له‌مه و له ده‌ماری تالدراوی به‌ندی دووباد و له دلی پر له په‌ژاره‌ی زه‌نگ و له ریشه‌ی خه‌م گوله‌نگ بۆ پیسه‌نگی ئه‌و کاروانه و بۆ باروبنه‌ی ئه‌و کاروانه دروست بکا؟!...

وه‌یا پاسته «بۆته» هه‌یه و تۆ واتی ئه‌گه‌ی پارچه مه‌عه‌نیکه و زیڕ و زیوی تیی ئه‌خری و به مووشه‌ده‌مه^(۱) جۆش ئه‌دری. تۆ دیمه‌نیکی وات به‌رچاو ئه‌که‌وی، که‌چی کاتی مه‌وله‌وی باسی ئه‌و دیمه‌نه ئه‌کا به‌جۆریکی‌ترت تیی ئه‌گه‌یه‌نی؛ ئه‌و، دل ئه‌کا به «بۆته» و هه‌ناسه به مووشه‌ده‌مه و فرمیسک به‌زیو و پوخسار به‌زیڕ! ئه‌مه‌گه‌لی جیایه له‌گه‌ل ئه‌و بیروباوه‌رده‌ا که په‌مه‌کیی مه‌ردم له‌بازاری زه‌ره‌نگه‌ره‌کانیان وه‌رگرتوه‌! وه‌یا گه‌لی جیایه له‌و چه‌مکه که له‌و بازارده‌ا هه‌یه.

دارشتن و شیوه‌ش هه‌ر به‌و جۆره ئه‌توانی دابریژری که مه‌وله‌وی دابریشتوه، پرسته هه‌روا ئه‌توانی هه‌ستی خوینهر و گوینگر پاکیشی.

له‌به‌ر ئه‌وه قسه‌ی لیوه‌ناکه‌ین که له‌شیوه و ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بیدا «مُضَاف» و «مُضَافٌ إِلَیْهِ»، وه‌یا سیفه‌ت و مه‌وسوف هه‌یه؛ له‌به‌ر ئه‌وه نایلیین، چونکه ئه‌مانه له‌هه‌موو زمانیکا هه‌ن. یه‌کیک له‌و زمانانه‌ش زمانی کوردیه، له‌شیوه‌ی به‌جیه‌یتانی ئه‌م په‌وشته‌دا به‌رانبه‌ر به‌م زمانه‌ ئایا که‌س ئه‌گاته مه‌وله‌وی؟ نه‌وه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، به‌لکوو ئه‌و سه‌رده‌قی شکاندوه و ئه‌م جۆره قوتابخانه‌یه داناوه.

ئاشکرایه، که بیره‌که‌ش له‌سه‌ره‌تای چامه‌که‌وه تا دوا‌یی چامه‌که

۱. [مووشه‌ده‌مه: نامیری ئاور ده‌ماندن، کووره‌ی ئاسنگه‌ر].

لەگەل وشەكانا بە رېز ھاتوونەتە خوارەو. بەرزىي ئەندىشە و سۆزىش بە جۆرىكە: كە لە ئەندىشەكەدا ئەزانىن بەرزە، وە لە سۆزەكەشا خۆمان ئەزانىن كە عاتفەبزوينە. ئەندىشە و سۆز لە زۆر شتا ھەيە، بەلام ليرەدا جوانىي پستەكەي كە لە پالدايە، بە تەواوى دەرى ئەخا كە بەرزىيەكى تىرى ھەيە زياتر لە ھۆنەرانى تر!..

بەلى! ئيمە ئەتوانىن بېژىن: ئەم ھۆنراوانەي مەولەوى راستەوپراست گوزارەكانيان ئەو ھەبوو كە وتران، ئەو چەرخە و ئەو پوژە و ئەو شوپنە ئەم جۆرە شتانەيان لە دلّى مەولەويدا جىي كىردۆتەو!.. كاروانىكى وا بەو جۆرە پىر لە دەرد و مەينەت، كاروبارى كۆمەلايەتیی ئەم شتانەي بەو فیر كىردوو، لە ناخى رەوشتى كۆمەلەكەو ھەگوزارەي ھەلینجاو!.. لە سروشتى ديمەنى خاكەكەو ھەپوولەي ئەندىشەي كەوتۆتە فېرىن!.. ئەگەر ئەو جۆرە كاروانە و ئەو جۆرە راپواردنە لەو سەردەمەدا نەبووبى كە ھەواي سارد بەو چەشنە فرمىسكى گەرم بكا بە سەھۆل، ھۆنەرىكى ۋەكوو مەولەوى پىيى ناكىرئ ئەم شتانە ھەلتاشى!..

دىسان راستە ئەمانە ھەبوون؛ واتە: ئەو ژيانى كۆمەلايەتى و ئەو سروشتى خاك و ئاۋە ھەبوو؛ بەلام ۋەكوو ئەمە ھەبوو، زۆر كەسى تىرىش لەو ئاۋ و ھەوايە ھەلمژىو ھەلناو ئەو كۆمەلايەتییەدا ژياو ۋەكوو مەولەوى، بۆچى ئەوان ئەو ديمەنە كارى تىنەكردن و ھەر مەولەوى بوو كە بوو بە دامەزرىنەرى ئەو جۆرە قوتابخانەيە لەو سەردەمەدا؟!.. ھەروەھا ئەم پىرسىارە ۋەكوو بەرانبەر بە مەولەوى ئەكرئ، بەرانبەر بەو ھۆنەرانەي تىرىش ئەكرئ كە پىنگاي تىران گرتوو. لە سۆزى ھۆنراۋەكانى مەولەوييەو ھەل ۋە وردىي گوزارەكانيانەو ھەل

گوزارشت بەو جۆرە وشانەۋە، ئەۋە دەرئەكەۋى كە مەۋلەۋى لە گەلى پروۋەۋە خۇى تىكلاۋى ئەۋ ئەشكەنجانە بوۋە؛ واتە: ئەۋ ئەشكەنجەى چەوسانەۋانە لە گەلى لاۋە مەۋلەۋىيان خستۆتە ژىر جەزرەبەى خۇيانەۋە؛ لە لايەكەۋە كارۋانى خۇى بە شار و گۈندەكانى كوردەۋاريدا لەسەر پەۋشتى كارۋانى ئەۋ سەردەمە. لە لايەكەۋە چەوسانەۋەى نەفسىي بەھۋى دەست تىۋە ژەندنى مەعنەۋىياتى تەرىقەتەۋە - كە ئەمە بۇ ئەۋ جۆرە كەسانە كە بەپاستى ئەۋ پىڭايە ئەگرن ئازارپكى بەتىنە!.. لە لايەكى ترەۋە پەيداۋونى ھۆنەرانى تر ھەر لەۋ سەردەمەدا و ئارەزوۈكردنى نەفسىيەتى مەۋلەۋى بۇ زالبون بەسەريانا، بە دۆزىنەۋەى گوزارەى وردى شتى بەسۆز، مەۋلەۋى و ھۆنراۋى مەۋلەۋىيان گەياندۆتە ئەۋ پاىيە!!..

ئەۋ وشانە كە يەككى ۋەكۈۋ مەۋلەۋى لە لاپەرەى ژيانا كردۋونى بە گوزارشت بۇ ئەۋ گوزارانە، وشە، با لە پۈالەتا ھەر ئەۋ وشەيەش بى كە من و تۆ ئەيلىن، لە پاستيدا وشەيەكى ترى جيايە لەۋانەى من و تۆ!.. لە شۈيىنكى ۋەكۈۋ ئەۋ چامەيەدا - بە ۋىنە - ئەۋ ناۋ و وشەى: «قافلە، زايىلە، ھەرس، زىربار، مەريوان، قەياسە، چەلەمە، جەستە، شكستە» و... شتى تىرش ھىتاۋە. ئىمە و بىجگە لە ئىمەش، تەنانەت ھەر لەۋ سەردەمەى مەۋلەۋىشدا ئەۋ وشانەمان وتوۋە و وتوۋيانە، بەلام جيايى زۆرە لە بەينى دوو وشەكانا!.. ۋە بەلكۈۋ ھەريەك نىن!.. ئەۋ گوزارشتى بە جۆرە ئازارپكى بەتىن بەۋ وشانە داۋەتەۋە، كە بەتەۋاۋى

جىايە لەو گوزارشتە كە راستە وراست ئىمە وشەكەى بۆ ئەلپىن!..
ئەو، ئازارەكەى لەناو جەرگەى سروشت و كۆمەلەو ھىتاو و
وشەكەى بۆ وتوو، ئىمە وشەكەى بۆ گوزارەكەى ئەلپىن كە ھەروا بە
سادەى بۆ بەكار دىنن. ئەو «ئىلاخ» و «لەيلاخ» سى - بە وىنە - بۆ
دىمەنى سروشتىك وتوو كە ھەموو «پىزە - زەرە» [كانى] سروشت ئەو
شۈپتەى دروست كروو، لەگەل ئەو ھەدا ئىمە كە ئەلپىن، بە جۆرىك
ئەلپىن كە ناوئىكى سادەى بۆ شۈپتەى سادە، بەبى ئەو ھەموو
گوزارانە كە ئەو ھەرىكەتون!..

مەولەوى «ھامايان - گۇتات» سى خستۆتە ناو «پاژان - جۇتات» ھەو،
كە باسى پاژىكى كروو، ھەموو ھەسپى «ھاماو» كەى داووتى؛ لەو ھەى
دەركروو كە ئەمە باسى «پاژ» ئىك ئەكا، بەلكو «ھاماو» يەكەى باس
كروو بۆ ئەو تۆ لەناو ئەو «ھاماو» ھەدا «پاژ» كەت بۆ دەركەوى!..
ئەو واى پىشان داو: كە ھەموو «پاژ» سى «بووئىش - كەون» لە
ترومىكدا ئەلقەى زنجىرە، ھەسپى يەككى ھەموو ئەلقەكەى!..
دىارە ئەمە لە پەشتى ھۆنەرەكانى ترى ئەو سەردەمەدا نىيە. بە وىنە
ئەو گوزارشتە كە ئەو لە:

قەياسەى قايش پۆسەكەى جەستەم
حەلقەى چەلەمەى پىشەى شەستەم
رەگ تەن تالى تالوۋردەى سىۋەنگ
بفەرما ياران، باران بدەن تەنگ

ئەداتەو گوزارشتەكەى ھۆنەرىكى تر، ھەيا من و تۆ ناتوانىن بەو

جۆره گوزاره ی ئه و گوزارشته به دلمانا بیت!.

جۆری «قه یاسه» و ترۆمی «پۆس» هه مووی چووته پیستی ئه وه وه!.
چی حه لقه ی «چه له مه» هه بووه و هه یه، هه مووی له پینشه ی شکسته ی
ئه واه جینی بووه ته وه! چ شتیک هه یه که تال درابی و تال بدری، گشتی
له پیزی ده ماری ئه واه کۆ بووه ته وه! «یاران» و «باران» دۆستایه تی و
بارسایه تی که ونی گرتۆته وه!!!

که وابه و، له سه روبه ری پروناکیی ئه م شتانه، ئه وه بۆ ئیمه ده رکه وت:
که هۆنه ریکی وه کوو مه وله وی له و چه رخه دا وشه کانی میژوو یه کن
بۆ ژیا نی خۆی، بۆ ژیا نی کۆمه لایه تی سه رده می خۆی، بۆ بیروبا وه ری
چاخ ی خۆی، بۆ ئاوینه ی سروشتی دیمه نی مه له ندی خۆی له و
گیجه دا.

ئه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه سه رده میکی رومان تیکی
ئه ده بی کوردی پیشان ئه دا، که به هۆی لیا و لیا بوونی له سۆز و
ئه ندیشه، به ته وای دووری خستۆته وه له کلاسیک، وه گنجیکی
تیشکداری له پله ی ئه ده بی کوردیدا ده رخستوه...

حاجى قادرى كۆيى

۱۸۹۲ - ۱۸۱۵

سەدەي نۆزدە ھەم ۋەكۈۋ سەرەتاي گۇراني يىروبۈۋەرى نەتەۋايەتى
بوو بەرانبەر بە ژىردەستەكانى ولاتى عوسمانى بە تىكرايى و بەرانبەر بە
كورد بە تايىبەتى؛ ھەرۈھە بنچىنە يەكش بوو بۇ دامە زاراندنى بناغە يەكى
نۆي لەبارەي گۇراني ئەدەبى كوردىيە ۋە لە دەۋرى كلاسىكە ۋە بۇ دەۋرى
رۇمانتىك، بەرانبەر بە زۆرتەر لە پۇشنىرەكانى كورد.

تىكلابوۋونى باۋەرى نەتەۋەكان بەناۋ يەكا، كىرە كارى: كە ئەدەب
ۋەدەۋردە پال بنى بە دامودەزگاي خۇخەرىك كىردن بە زانبارى
غەروۋزەۋە و دەرگايەكى تر بخاتە سەرگازى پشت بۇ زۆرتەر بە نىرخ
زانىنى گوزارە، تا وشە؛ ۋە لە دەروونىشەۋە بە ۋە چەمكەنە كە كاروبارى
كۆمەلەيەتى و نەتەۋايەتى پىشان ئەدەن. ئەمانەش بە تەۋاۋى لە
ئەدەبى ھۇنراۋدا دەرئەكەۋن.

ۋەكۈۋ يەككى لە خاۋەنى ھۇنراۋەكانى ئەۋگىچە «حاجى قادرى
كۆيى»-يە، ئەم پەردەيە لەم پارچە ھۇنراۋانەي خۇيا پىشان ئەدا، لە
كاتىكا كە ئەلئى:

تا رىك نەكەۋن قەبىلى ئەكراد

ھەروا دەبنە خراپە ئاباد!

ئەنواعی میلەل گەورە تا بچوووک^(۱)
 خەملیووە مەمالکی وەکوو بووک
 یەک بەرگن و یەک زمان و یەک پەنگ
 بێ غەیبەت و غەیب و عار و بێدەنگ
 دنیا بە تران دەخۆن و دەیدەن
 ھەر چۆنئ مەرامیانە دەیکەن!
 ھەر کوردن ئەگەرچی پاکی مەردن
 پامالی زەمانە مەحوی کردن!
 ھەر مانەووە بێنەوا و مەزڵووم
 وەک بوومی خەرابەزار مەشئووم!
 گەر باعەسی ئەم دەپرسی کامە؟
 شەرتیکە، کە بۆ ھەموو تەمامە
 ئەو شەرتە بە کوللی ئیتتیفاقە
 گەر مەرەش و وان و گەر عێراقە
 قەسریکە یەساغی ئەو نیفاقە^(۲)
 گەر وا نەبێ ھەر بەتاقە!

۱. «لە گەورە تا چوووک» (نوسخە).

۲. «قەسریکە سواخی ئەو تفاقە» (نوسخە).

سەد شىخ و مەلا و ئەمىر و خانى
 بۆلەرزەتى عەيش و زىندەگانىي
 لەولاولە ئەوان بە حىلەسازى
 لەملاولە ئەمان بە تەقلەبازى!
 قورپان بە ھەموو ولاتەو دا
 تا مولک و پەغىيە پاکی فەوتا
 يەکیان ئەمى تۆدەکەى نەيانکرد
 غەمیان نەبوو کورد ئەگەر ھەموو مرد!

حاجى لەم ھۆنراوانەدا بانگى كوردەكان ئەكا بۆ يەكگرتن و
 لىك نەپچران. ئەلئ:

ولاتى ھەموو نەتەوكان بە ھۆى يەكبوونيانەو ھەمىر و پاراۋە،
 ھەموو خاۋەنى سەرباز و يەك بەرگ و يەك پەنگن؛ زمانى بەد لە
 عاستى يەك ھەلناھيىن؛ چۆن بيانەوى، بەو جۆرە رايئەبوئىر؛ بەلام
 نەتەوھى كورد لەگەل ئەو ھەشا كە ھەموو مەرد و دليرن، پيشيلن!
 گيجى زەمان ھەمووى لەناو بردن؛ بە زۆرلىكراوى مانەو، وەكوو
 «كوندەبەبوو»ى شوومى شوين ويرانە، ئەمانيش بەو جۆرە شوين
 و جيگايان بوو بە ويرانە و كەلاو! ئەگەر ھۆى ئەم پەريشانىيەش
 ئەپرسى چيە؟ يەك نەگرتن و دووبەركيە لە بەينى يەكا، ئەم
 يەكبوونە قەلايەكە، كە دووبەركى ناتوانى بچيتە ناويەو؛ ئەم قەلايە

ئەگەر بە چەکی یە کگرتن نە گیررئ و نە پاریزرئ، هەموو دەم بە تاک ئەبئ و هەموو کەسی تئ ئە چئ!.

شیخ و مەلا و ئەمیر و خانەکان، بۆ ژیانی کامەرانی خۆیان قورپان بە هەموو ولاتەوه دا؛ لە ولایە دەستە ی شیخ و مەلا بە فیلبازی و لەملاوە دەستە ی میر و خانەکان بە تەقلە دەوان بۆ بە جیهانی مەرامی خۆیان، ولات و دانیشتووی ولاتیان هەموو لە ناو برد!.. هیچیان ئەمە ی تۆ ئەیکە ی و من ئەیلیم - واتە: ئەم یە ک قسە ییە و یە کبوانە - هیچ مە بە ستیان نە بوو، با ئەگەر کوردیش هەمووی بمرئ!..

ئەم ھۆنراوانە چەند شتیک لە باری ئە دەبدا بۆ ئیمە پروون ئەکە نەو؛ پەردە یەکی پەریشانیی ئە و رۆژە ی کوردمان پیشان ئە دەن و کاروباریکی کۆمە لایە تی ئە و گێجە مان تئ ئەگە یە نن، کە چۆن پەرت و بلۆ بوونە تەو و چۆن ئە و چینە ی کە دەسە لاتیک ی «مایە» یی وە یا مە عە وییان هە بوو، بە تەنگ ئەوانی ترەو نە بوون!.

دیسان ئەو و شمان بۆ پروون ئەکە نەو؛ کە سەردە می رومانیک لە ئە دەبی کوردیدا بە تەواوی خەریک بوو پەیدا ببئ و لایە نی کلاسیک لە کزیدا بوو.

ھەر وەھا ئەو وە مان پیشان ئە دەن: کە بیروباوەری پیشاندانی بیر و ھۆش خەریک بوو جوولۆ و تەو. وشە ی قەلە و و زانیاریی عەرووز و سەروا، روو لە سەرە ولێژی بوو. ھەرچە ندە ھۆنراوی ئە و گێجە ش - کە برە ھۆنراوی تری حاجیش بەریان ئەکە وئ - ھەر پابە ندی ئە و

شتانە بوون! بەلام ئەم پارچەيە ئەو نمونەيە پيشان ئەدا كە دەرگا
بۇ خۇنەبەستەنە بەوانەو كراوتەو و وردەوردە ھۆنەرەكان پىنى
تى ئەخەن.

ئەگەر سەيرى زانىرىيى عەرووز بىرى، ئەم پارچە ھۆنراوئە لە
گەلى شويىنا پىچەوانەي ئەو زانىرىيەي تىدا ھەيە! بەلام ھۆنەر
ويستويە نيازى خۇي دەرپرئ؛ وە نيازى بەم ھۆنراوانەشى، دەرپرئىنى
بيروباوئەريەتى، نەو ك دروستكردى ھۆنراو؛ واتە: بيروباوئە بە ھۆنراو
دەرپرئ - كە نوختەي كرۇكى بيروباوئەكەيە - ھۆنراو بلى بۇ ھۆنراو و
دەرپرئىنى باوئە، لە پاىەي دووئەما بى بە چا ھۆنراوئەكەو!!...

ھەرۈھامەبەستى نەبوو سەروا تەواو بى يا تەواو نەبى، وەكوو
ئەمە بەتايىبەتى لە ھۆنراوى پىنجەم و سيانزەھەمدا دەرئەكەوئ؛ لە
ھۆنراوى پىنجەمدا دوو وشەي «مەردن» و «كردن» - كە كر دوونى بە
سەروا بۇ دوايى ھاتنى ھەردوو نيوە ھۆنراوئەكە.. ئەمە بە چا سەروا
تەواو نىيە، چونكە لە «مىم» و «كاف» - كەدا بزووتن گۇپا!! ئەمە بۇ
سەروا زيانى ھەيە.

وہيا لە ھۆنراوى سيانزەھەمدا دوو وشەي «نەيانكرد» و «ھەموو
مرد» پىچەوانەي ياساى سەروايە! وەيا ھەر لەو ھۆنراوئەدا كە ئەلى:

«يەكيان ئەمى تۆدەكەي نەيانكرد»

تۆ ھىچت نە كر دوو تاپىت بلى «ئەوى تۆ ئەيكەي»! بەلكوو ئەبى
بلى: «ئەمى تۆ ئەيلىي». ھەرچەندە ئەگەر لە باتى «دەكەي» «دەيلىي»

بى، كىشى ھۆنراۋە كە تىك ئەچى، بەلام بەرانبەر بە ھۆنراۋى ھۆنەرلىك ئەمە شوينى پەخىنە!...

دىسان ئەگەر مەبەست بە دارشتن داکوتانى وشە بى يەك لە بەرانبەرى يەكەۋە بۇ ئەۋەكە ھونەر بۇ ھونەر دروست بى، ئەم ھۆنراۋانە ئەۋەكە تىا دەرناكەۋى. چونكە پىختەكەى ئەۋەكە ھونەر داۋاى ئەكە ئەۋەكە تىدا نىيە. بە تايەتى لەم پارچە يەدا؛ وشەكان لىك پىچراۋن، لەگەل سەردەمى بزووتنەۋەكە ھەستى نەتەۋايە تىدا، ئەبى ھەستى ئەۋەكە بىزوۋى كە وشەى خاۋىنى ئەۋەكە زمانە بخرىتە ئاۋىنەى ئەدەبەكە يەۋە.

بەلام ئەگەر مەبەست بە ھۆنراۋ لەسەر ئەۋەكە بىرۋاۋەپەكە ھونەر بۇ ھونەر نىيە ۋە بەلكوۋ گوزارە ئەھىتىتە بەرچاۋ، ئەۋەكە لىرەدا گوزارەى ھۆنراۋى داۋە بە دەستەۋە ۋە ئەتۋاننى سۆزى خوينەر بىننىتە جوۋلە، ۋە ئەتۋاننى بىننىتە ئەم ھۆنراۋانە ۋە ئەدەن بەدەستەۋە: كە خاۋەنەكەى خۇى بە گوزارەۋە خەرىك كىردوۋە، نەۋەك بە وشەۋە.

خۇ ئەگەر بىننىتە لايەنى نىاز ۋە زىنجىرەى بىرەۋە، ئەۋەكە شوينى خۇى پىر كىردۆتەۋە ۋە ھەردوۋ مەبەستەكە ھەيە؛ ئەۋەكە نىازى دەرپىنى ھەستى نەتەۋايە تىيە، لە سەردەۋەكە باسى ئەكە، بەبى پىچرانى، زىنجىرەكە ئەھۋىتەۋە تا دوايەكەى.

پىرەمىرد

۱۸۶۷ - ۱۹۵۰

لە نىۋەى دوۋەمى سەدەى تۆزدەھەمدا جۆرى ئەدەب بە تەۋاۋى
گۆرا، چ لە شىۋەدا، چ لە بىروباۋەپدا، چ لە ساز و ئاھەنگدا. ئەمانە ھەتا
ئەھاتن بەم لاۋە رۋالەتى گۆرپانەكەيان رۋوناكتەر ئەبوۋە.

ئەم گۆرپانى ئەدەبەش لەبەر گۆرپانىكى بەگۈرى ژيان بوۋە كە رۇژبەرۇژ
لە پلەيەكەۋە ئەچۋوۋە پلەيەكى تر، لە باۋەرپكەۋە ئەچۋوۋە باۋەرپكى تر.
ئەم جۆرە شتانە ئەبوون بە دەريايەك و ئەدىيەكان بە مەلەۋانىي
ئەكەۋتە ناۋىيەۋە و ھەريەكەيان جۆرە دورپكى لى دەرتەھىنا.

دىارە كە ژيانى تىكرايى گۆرا، ژيانى تاكىش ئەگۆرپى؛ ئەدىيەكەش
كە تاكىك بوۋە، گۆرپانى ژيانەكەى ئەو بەھۋى بىنىنى شتى تازەى
لە سەريەك لە سەريەك و بەھۋى گەپان و پشكىنى لە كەلىنى گەلى
لە شۋىنەكانەۋە، لەۋانە بوۋ بەتتىر بى لە ژيانە تىكرايىيەكە. كەۋابوۋ،
گۆرپانى ئەدەب لەۋ چەرخە بەدۋاۋە دوو ئەۋزار كارى تى كرد: يەكى
گۆرپانى ژيانى تىكرايى، يەكى گۆرپانى ژيانى تاكەكە.

جا يەكىك لەۋانە كە شۇرپىكى لە گۆرپانى ئەدەبى كوردىدا خستە

ناۋەۋە، «پىرەمىرد» بوۋ.

ۋىنەيەك لە ئەدەبى ئەۋ، كە ۋىنەيەكە بۇ گۆرپانى ئەدەبى كوردى،

ئەم پارچەيەتى كە ئەلى:

- (۱) ئەستېرە بەرزەکان ئەدرەوشینەو بە شەو
و ەک مەن بە داخەو ەن، نە سەرەوتیان ە ە یە نە خەو
- (۲) چەند سالا ئەشنای شەوی بێداریی یە کترین
و ەک سەر سەرین، شەوی سەری ناکەینە سەر سەرین!
- (۳) مەن خوار و ژوور لە دەستچوو ە کە ی بێو لەت، ئەوان
و ەک خێلی خوار و ژوور کەری کورد، ویلی ئاسمان!
- (۴) شەو، شەو نەمی ئەوانە، چیمەن ئاو ئەخواتەو ە
پوژ، ەلمی ئاوی چاوی مەن، سەر یە خاتەو ە!
- (۵) دویشەو بەری بەیان بوو، دەگریان بە سەر مەن
مەن یان کە ساس ئەبینی لەناو دۆست و دوژ مەن!
- (۶) دڵسۆزی وام نەدیوو کە بۆم بگری و ەک خەشیم
فرمیسکە کە ی ئەوان بوو، بە ئاونگی تیگە ییم!
- (۷) «با» م پاسپارد کە خەفەت بۆچ ئەخۆن ئەوان؟
و ەک ئیمە نین، نزیکتری لای بارەگای خوان!
- (۸) پاسپیریان نووسیوو بە شەو نەم لە سەر گیا
تا ئاسمان پڕیشکی بەدی ئیو ە ەلپژ!
- (۹) ەاواری کور دەکانی سەر و ەگەییە ئاسمان
بەو دوو کەلی ەناسە یە ئاو دی لە چاومان!

گوزارهى ھۆنراۋەكان يەكەيەكە:

(۱) - ئەو ئەستىرانە كە لەو ئاسمانە بەرزەۋەن و بە شە و پېرىشك ئەھاۋىيۇن و ئەدرەۋشىنەۋە، ۋەكۈۋ مەن چۆن بەداخەۋەم، ئەۋانىش ۋانە؛ نە ئاراميان ھەيە، نە خەۋيان ھەيە!.

(۲) - دەمى سالا! كە ئىمە ۋ ئەۋان ئاگامان لە بەئەگايى و شەۋنەنوۋستەن و شەۋنخوۋنىي يەك ھەيە، ۋەكۈۋ يەككى ۋىل و سەرگەردان بى، ھېچ شەۋىك پى نەكەۋتوۋە كە سەرىك لەسەر سەرىن دابنىن و تۆزى بحەسىنەۋە!!!

(۳) - مەن خوار و ژورۇر كەردەم لەدەست چوۋە و گەرميان و كۆيستانم بۆ نەماۋەتەۋە! ئەۋانىش ھەژار و بەدبەختەن، ھەر ۋەكۈۋ ئەۋ خىلە كوردانە كە ھەر خەرىكى ھاتۇچۆن، ئەۋانىش بەۋ جۆرە سەرگەردان لە ئاسمانا و ھاتۇچۆ ئەكەن!!!

(۴) - بە شەۋ كە چىمەن ئاۋ ئەخواتەۋە ۋ ئاۋ ئەكەۋىتە سەرى، ئەۋە شەۋنى ئەۋانە دائەپۇزىتە سەرى! بە پۇزىش ھەلم و بوخارى فرمىسكى چاۋى مەنە كەۋا ئەۋ، سەرى ئەخاتەۋە؛ ۋاتە: كۆۋرەى پۇز!...

(۵) - دۆيىن شەۋى لە دەمى بەيانا ئەگرىيان بەسەر مەن؛ بۆيەش ئەگرىيان، چونكە مەن بە زەبۇۋ و بى دەسەلات چاۋپى ئەكەۋت لەناۋ ھەمۇ دۆست و دۆزىنىكا!..

(۶) - قەت دىلۋىزى ۋام نەدىۋو كە ۋەكۈۋ يەككى نەشارەزا و نەزان ۋا بە كۆل بۆم بگرى! ۋاتە: چۆن نەشارەزايەك دىمەنىكى دىل تۆيىنەرەۋە بىنى، بەبى ئەۋە لە دەسەلاتيا بى، دەست ئەكا بە گرەيان! ئەۋە فرمىسكەكەى ئەۋان بوۋ ئەھاتە خوارەۋە، كەچى مەن بە شەۋنى

تیئە گە یشتەم!!...

(۷) - ئەمجا «با» م کرد بە پاسپێر و چە پەر کە پێیان بلی: بۆچی
وا خەفەت ئە خۆن؟! خو وە کوو ئیمە نین. ئەوان نزیکتەرن لە بارە گای
خوا لە ئیمە!..

(۸) - ئەوانیش وە لای پاسپێر و چە پەریان بە زوختالای شەونم
لە سەر گیا نووسیوو؛ نووسیویان: کە هەتا ئاسمان پڕیشکی خراپە ی
ئێوە هەلپزا و بەرز بوووە!!...

(۹) - هاواری ئاھ و ئالە ی کوردەکانی ئەو سەرە - شیمال - گە یشتە
ئاسمان، ئەو و دوو کە لێ هەناسە ی دڵ هە لکرووزای ئەوانە کە و ئە بیتە
هۆی ئەو و ئیمە ئا و لە چاومان دیت و بە قوڵپ دەست ئە کەین بە
گریان!!...

ئیمە کە سەیری سەردەمی ئەم هۆنراوانە و سەردەمی پێش
پەیدا بوونی ئەم هۆنراوانە ئە کەین، بە تەواوی بۆمان دەرئە کەوێ: کە
شۆرشیکێ ئە دەبیی لە ئە دەبی کوردیدا پەیدا بوو.

بە لێ! لە سەر ئەو قسانە کە ئە کرین، ئەم هۆنراوانە ئاشنایە تیەکی
تەواویان لە گە ل زانیاریی عەرووزدا هە یە؛ بە لام شیوە و دارشتیان
گە لێ جیا یە لە شیوە و دارشتنی ئە دەبی پێش ئەو سەردەمە. بگرە
دەروازە یە کە و خراوە تە سەر گازی پشت بۆ دانانی ئە دەبی کوردی بە
کوردی پەتی لە سەر ئەو شیوە یە.

لە پارچە ئە دە بیەکانی ئەو گێجە دا کە کلاسیک بالی کێشابوو

بەسەر ئەدەبدا، ئىمە نموونەيەكمان بەرچاۋ ناكەۋى كە چۆن لە بىردا تازە بى، بەو جۆرە لە وشەشا ھەر تازە بى.

بىر ديارە تازەيە، چونكە گونجاندى دوو شتى لە دىمەن دووردا و لە سىفەت نزيكدا بە يەك كوردن بۆ مەبەستىكى تايبەتى - كە سەرلەشتىۋان بى بە ھۆى بى لائەيە- ۋە بە تايبەتى تر بى ئارامىي بى لە نىشتاماندا و باسكردنى نىشتامان بەم جۆرە؛ ئەمە جىي گومان نىيە كە بىرىكى تازەيە و ئەو جۆرە بىرە بەم جۆرە شىۋەيە لە پىشترا نەكراۋە.

ئەم بىرە كە متر كراۋە كە گەپانى ئەم، لەبەر بى لائەيى، چ داخىكى داۋەتى؛ گەپانى ئەستىرەش چەشنى داخى داۋە بە ئەستىرەكە! ھەردوۋ لايان لە يەك نۆختەدا بوون بە يەك.

ۋەيا كۆچەرى بى جىگەي كورد، چۆن ۋىللە لەسەر ئەم زەۋىيەدا، ئەۋانىش بەو جۆرە لەۋ ئاسمانەۋە سەرگەردان و لائە شىۋاون!... ئەم لەتاۋ دەردى بى لائەيى ئەگرىيت و لە رۆژى پرووناكا فرمىسك ھەلئەپىژى، كە چى گەرمایى رۆژ ئەۋ فرمىسكە ئەكا بە ھەلم و ئەيا بۆ ئاسمان! كە كەۋتە شەۋى، ئەبىتەۋە بە شەۋنم و ئەپىژىتەۋە سەر زەۋى. كەۋابو، بە رۆژ ئەم و بە شەۋ ئەۋ، ھەردوۋ لايان ھەر لەبەر ئەۋ دەردە ھاۋبەشەيە لە گریانندان!!!...

كە بەم جۆرە من لە دەردى ئەۋان تىگەيشتەم و بۆم دەركەۋت كە زارىي ئەۋانىش لەبەر ئەۋ شتەيە كە منىشى پى گىرۆدەم، بە چەپەرى «با»م وت پىيان بلى: لەبەر ئەۋە ئەۋان نزيكترن بە لای خواۋە نيازىان زووتر گىرا ئەبى، داۋای لى بكن ھەردوۋ لايان لەۋ لائە شىۋاۋىيە پرگەر بكا. كە چى ئەۋان ۋە لائىمان دايەۋە: پرىشكى خراپەي ئىۋە ئىمەشى

گرتەوہ! چونکە ئالە و ھاواری ھەندئ لە کوردەکانی ئێوہ لە دەست جەور و ستەم، ئەو ئالە یە دوو کە ئی بەرداوەتە دئی ئیمەش و لە بەر گریان کاتی پارانەوہ مان بۆ نە ماوہ تەوہ!!...

بەپاستی ئەم بیرە تا ئەو پەری تازەیی تازە یە. ئەمجا وشە: ئە یژین وشەکانیش تازەن. مەبەست ئەو نییە کە ئەم وشانە دروستکراو وە یا تازە کوورەن و خراونەتە ناو زمانی کوردییەوہ؛ مەبەست ئەو نییە، چونکە ئەم وشانە لە گەل بناغە ی زمانە کە دا ھەر ھەبوون و ھاتوون، بە ئام دارشتیان بە وجۆرە خستە ناو چوارچێوہ ی ھۆنراوہوہ، ئەمە تازە یە و بەو جۆرە تا ئەو سەر دەمە نە کراوہ. ھەر ئەم دارشتنە یە کە وا بەو چەشنە شیوہ یە کە ئە دە بیی بەرزی لە زمانە کە دا دروست کردووە؛ لە دروستکردنی، شیوہ ئە دە بییە کە بە تەواوی سۆزی تیا کەوتۆتە جوولە، وە کوو چون پەردە یە کە رومان تیکیش لە بیر و دارشتنە کە وە پەیدا بووہ و زنجیرە ی بیر ی ھۆنیوہ تەوہ!!

وہ یا بە جۆریکی تیکرایی ئەتوانین بڵین: وشە ی «ئەدرەوشیتەوہ» لە گەل ئەستیرە و شەودا چەندە شوینی خۆی گرتووە، وشە ی پستە ی «نەسرەوتیان» لە گەل داخ و دەردی نەنووستندا زیاتر ئەو شوینە ی گرتووە!!

لە نیوہ ی دووہ می ھۆنراوہ ی دووہ مەدا دوو پستە ی «سەر سەرین» پەگە زدۆزییە کە تەواو دروست بووہ بە دوو وشە ی کوردی پەتی. سۆز ھەر ئەوہ نەندە ئەتوانی بجوولێ کە دوو «خواروژوور» لە دوو شوینی ھۆنراوہ ی سییە مەدا بە دوو بارا جوولاندوویەتی!...

«شەو» و «شەونم» و «چیمەن» وە کوو دانانی نقیمی ئەلماسن لە ناو

ئەنگووسیلە ی زێردا!!...

دارشتنی: «فرمیسکە کە ی ئەوان بوو، بە ئاونگی تینگە ییم!» بە رانبەر بە «دوئ شەو بەری بەیان بوو دەگریان بە سەر منا» بە تەواوی مافی داو بە فرمیسکیک کە ئاونگیکە و لە بەرەبە یانی شەویکی سافی دوور لە هەموو تەمیکەو ئەبێ!!...

چ ئەندیشە یە کە کە خاوەنی ئەم پارچە یە کردوویە تی بۆ دروستکردنی «پاسپیریان نووسیوو بە شەونم لە سەر گیا؟» کە یە کە یە کە ی و شەکان بە تەواوی شوینی خۆیانیا ن گرتوو و ریکەوتنیا ن بە تەنیش ت یە کەو و بۆ راکیشانی گوزارە، بە تەواوی ئەیسەلمێتن: کە ھۆنراو جادوو!!...

پاستە دووکە ل ئاو لە چاو دینێ، بە لام هەتا چەشنی دووکە لە کە جیا بێ، ئاوی چاوە کەش جیا ئەبێ؛ ئەو چەشنە دووکە لە ی لە و ھۆنراوە دا ھە یە - کە دووکە لی ھەناسە ی ھە لقرچاوی دەرد و مەینە تە - ئەبێ چ جۆرە ئاویک لە چاو بێنی؟!.. جۆرە ئاویک دینێ کە وشەکانیش بە رانبەر بە گوزارە کە ھەر زۆر کورتن، مەگەر پەنا بەرینە بەر مەزھەبی پەزمیزی، بۆ ئەو تۆزێ بتوانرێ شوین و جیگای ئەم وشە و گوزارە نە بزانرێ...

کە وابوو، ئیمە ئەتوانین بڵیین: ئەم ھۆنراوانە لە بەر ئەم شتانە کە باس کران، دەرگای سەردەمیکی رومانئیک لە ئەدەبی کوردیدا ئەکە نەو، کە ئەم دەرگایە، بەم جۆرە پێش ئەم گێجە نە خراوە تە سەر گێجە نە تا ئێستە...

سەلام

۱۸۹۲ - ۱۹۵۹

ئەو دىرەكە كە ئەدرایە ژىر دەوارى ئەندىشە و بىروباو، وەكوو دىرەكى ژىر رەشمالى خانەدانان كە ھەر پۇژە بە جۆرە نەيجوولنىك^(۱) پۈالەتەكەيان ئەگۈررئ، ئەمىش بە و جۆرە لەم چەرخەدا بە جۆرە وشەيەكى تر ئەو دەوارى ئەندىشە و بىرە ھەلئەدرا؛ وشەى سادە كەوتە باو بۇ دەربىرنى ئەو ھەستە ناسكانە كە لە دەروونى ھەندئ لە ھۆنەرانى ئەم گىجەدا پەنگى خواردبوو ھە!.. وەكوو ئەندىشەى ناسك ئەخرایە بەرچا، وشەى ساكار زياتر ئەدرایە بەر بىستنى پەرەى گۈئ!.. ئەمانە ھەموو لەبەر ئەو ھوون: كە سروشت لە عاستى خۇيدا ھەستى بە گۇران كەردبوو، وەيا ئەيەويست ئەو دىمەنە ھەيەتى و لەگەل چۆنەتيدا يەك شتن، ئەو دىمەنە بە راستى و پەوانى چۆنە، ھەر بەوجۆرە بكەوتتە بەر بىيىلەى چاوى ھەموو كەسكە ھە!..

جاوینەيەك بۇ ئەم ھەسپە كە ئىمە باسما كەرد، ئەم پارچە «زىادكراو - مُستزاد» ھى «سەلام» ھە، كە لە دىمەنى وشەى سادە و خەيمەى ئەندىشەى بەرزدا ھىچ لەگەل دىمەنى راستيدا جيا نەبوو ھەتە، لە كاتىكا كە ئەلئ:

۱. [نەيجوول: جۆرىكە لە قامىش، زەلىكى بالابەرەزە كە پايىزان گۆل دەكا].

(۱) دڵە! کوورە ی خەم کۆمەڵی زووخواو
 سا دە ی خورۆشی
 مووشە دەمەکە ی هەناسە ی پڕ تاو
 دەخیلە جۆشی

(۲) گۆمی خۆئینینی چەمی گریانم
 ھانا خۆئیناوی
 بناوانەکە ی جۆگە ی چاوانم
 ئاوی، لافاوی!

(۳) سا دە ی با بڕوا پڕیشک بە تاو
 شەرارە ی ئاگر
 بۆ جەرگ و دڵ و ناوسک و ھەناو
 یەک گۆپە ی یەک گر

(۴) تیر لەسەر تیرە ئەو ھەردە و دەورە
 چەرپە جەنگەل
 قامیشە لانه، بێشە یە، نەورە
 بۆچەکە دووکەل!

(۵) سەر بکا پێچ پێچ دووکەل لە دەروون
 وەکوو ھەوری تار
 تاریک و نووتەک پرووی سەما گەردوون
 چەرخێ کردگار

(۶) بدا بە یەکدا ھەورەکە ی بەھار
 سەرشاخ و سەرشاخ
 پرووبە پرووی چیا و ھەردە و کۆھسار
 لەیلاخ و ئیلاخ

(۷) «پیره مه گروون» و «گۆیژه» و «زمناکۆ»
 «بئ زهل» و «به مۆ»
 «په یكۆلى»، «زه رده»، «كاژاو»، «دالّه هۆ»
 «شندروئى»، «شاهۆ»

(۸) یه كسه ر دابگره سه راسه ر به ته م
 وه كوو دل به خه م
 باران، بریژه تاوتاو به خوړه م
 فرمیسكه كه ی چه م!

(۹) ته پونم داكه به شاره زوورا
 نهك به په هیله
 هه واری «شه م» بوو، له خوار و ژوورا
 رى پیلگه ی خيله!

(۱۰) كه ی رږا باران به كوردوستانا
 گول گولئ خوینین
 هه ناسه ی منه له به ربه یانا
 ده می گریه و شین!

سهلام له م پارچه یه دا زۆر به ساكاری دیته ناوه وه و پروو ئه كاته دلى
 به خه م و خه فته تى خوى و ئه لئ:

(۱) - ئه ی دلّه كه م! كه وا بوویت به كووره خانه یه كى خه م و خه فته
 و ئاخ و داخ و زووخواو، ئاده ی خوړۆشيكى ساده بنوینه!.. ئه ی دلّه كه م!
 له بهر بوونت به كووره خانه ی خه م، ئه و كووره خانه یه مووشه ده مه ی
 ئه وئ، مووشه ده مه كه ت هه ناسه ی گه رمى به تینه م! ده خيلت بم

جۆشېك بىدە و بجۆشئى!!..

(۲) - گريانه زۆره كەم كە پرووبارىكى خوينىنى دروست كىردووه،
دەخىلە دەسا تۆيش خويناوېك!!.. ئەى بىچ و بناوانى جۆگەى
چاۋەكانم! ئادەى ئاۋېك، لافاۋېك با بىت!!..

(۳) - ئادەى! دلە پىرتاۋەكەم دە با پروا پىرىشك بە خىرايى، كام
پىرىشك؟ پىرىشكىك كە ئاگرى بلىسەى ئەو كىوورەى دەرۋىنە و
هەناسەكەم لىتى داۋە و كلىپەى سەندوۋە و كىردوۋىيە بە ۋەكوۋ زمانەى
ئاگر! بۆكۆى پروا؟ پروا بۆ ئاۋ جەرگ و ئاۋ دل و ئاۋ سىك و ئاۋ سىل!
چى پروا؟ گرە و كلىپەىك!!..

(۴) - ئەو دەرۋىنە! مەملە و تىرەتىرە و ھەردەبە ھەردەى، پىچە
و دەرۋىيە، چەرە، بىشەلان و دارستان و دەرۋىنى پرە، كىوورەى دلە كە
بۆچەكى سوۋتان و دوۋكەلى لى ھەستاۋە!

(۵) - دوۋكەلى ئەو دەرۋىنە پىچپىچ و لوۋل لوۋل بىت و بىنى بە
ۋەكوۋ ھەۋرى تارىك! لەمانەۋە پروۋى چەرخى ئاسمان قەتمەر و
تارىك بوۋە و چەرخى گەردوۋن؛ چاۋ، چاۋ نابىنى!!..

(۶) - ھەۋرى بەگۈرى بەھار بىدا بەيەكا و بىبا شاخەۋشاخ و
چىابەچىا، بىبا پروۋبە پروۋى ھەردە و كىۋەكان و پروۋبە پروۋى سەردەسىر
و گەرمەسىر - كۆيستان و گەرمىان..

(۷) - پروا پروۋبە پروۋى شاخى «پىرەمەگروۋن» و شاخى «گۆيژە»
و چىاي «زىناكوۋ» و كىۋى «بىزەل» و زەردى «بەمۆ»! لەۋىشەۋە
ھەر پروا دەشتى «پەيكۆلى» و چۆلى «زەردە» و كىنى «كاژاۋ» و ماھى
«دالەھۆ» و ۋلاتى «شىندروۋى» و ماى «شاھۆ» بىكرىتەۋە!!..

(۸) - ئەم شوپىنانە ھەموو بە تەمومژ دابگرە ۋەكوو چۆن دل بە خەم دائەگرى، بەو جۆرە بە! بارانى بە خوړى تاوتاو دابريژە ئەى فرميسكه كەى چاو!...

(۹) - وردە وردە دای كە بارانە كەت بە ولاتى شارەزووردا، بەلام نمەنمە و ھىدى ھىدى، نەو ەك بە پەھىلە و بە زۆرى؛ ئەو شارەزوورە كە ھەوارگەى «شەم»ى نازدارى «ۋەلى ديوانە» بوو؛ ئەو شارەزوورە كە رېيازى خپل و عىلە!...

(۱۰) - كەى ۋە چ ۋەخت باران رږا بە كوردوستاندا، ئەرزەكەى گول گول كرده ۋە بە خوښ، ئەو ھەناسەى منە لە بەرى بەياندا، كاتى گريان و زاريە!...

قسە كردن لەم ھۆنراوانە ۋە، قسە كردنە لە رېختىكى سادەى ئەدەبى كوردى، كە لەناو ھۆنەرەكانى ئەم گىجەدا ھۆنراوى «سەلام» لە ھەموويان زياتر ئەم شىۋە پيشان ئەدا. ھەروەھا لە ھىنانى پارچەيەك لە ھى ھۆنەرىك لە لاين چەشە ۋە، ئەو دەرئەخا كە چەشە و رېنگاى ئەو ھۆنەرە لە بارى ئەندىشە و بىر و دارشتن و نيازە ۋە چۆن بوو؟..

دوو جۆرە لىكۆلنە ۋە ھەيە: يەك لىكۆلنە ۋە لە ھۆنەر كە چەند رېنگاى گرتو ۋە چۆن بوو لە گرتنى ئەو رېنگاينەيدا؟ ئايا سەر كە وتوو ەيان نە؟! جۆرىكى تر لىكۆلنە ۋە يە لە تىكرائى شىۋەى ئەو ھۆنەرە بەرانبەر بە ۋاوە ژيانە كە تيايا ژياو، ۋە لە لاين ئەدەبە ۋە چ جۆرە

رېخت و وشە و گوزارەيەكى ھەلېژاردوو و چۆن توانىويە گوزارشت لە گوزارە بداتەو؟.. ئەم نمونانە كە لەم كتيبەدا لە بەشى لىكۆلىنەو كەيدا ھىنراون، بۆ ئەم رېنگاى دووھەمەيە. جا قسە كردنە كەشمان لە ھۆنراوى سەلامەو ھەر بۆ ئەم مەبەستەيە...

كەوابوو، پاىەى ئەم ھۆنراوانە بەرانبەر بە ئەدەبى كوردى ئەوەيە: كە ھەتا ئەوپەرى سادەيى سادە و ساكارە، ھىچ عەزىەتيكى بۆ وشەدانان تىدا نيە، ھەموو وشەكان وشەيەكن كە راستەوپراست لە جەرگى وشەى سەر زارى رەمەكى كوردەواريەو ھەلېنجرەو؛ بەلاى وشەى لادىيى و كۆچەريدا زياتر ئەپروا تا بەلاى وشەى شارىي و تىكلاو بە شارستانىيەو! كاتى كە ئەخوينرېنەو، وا ئەچىتە دلەو: كە ھەموو كەس پىي ئەكرى شتى وا دابنى، كەچى واش نيە؛ ديارە ئەم وا نەبوونەى زياتر لەبەر ئەوەيە: كە ئەو ھىزى ھۆنەريە لە خواوونى ئەم ھۆنراوانەدا ھەيە، لە يەكيكى ترا نيە؛ بۆيە وا بەو جۆرە پەردەكەى -وەكوو ئەلېن- ئەبى بە «سەل»ى «مۇمىن»!...

گەلى وشە لەم ھۆنراوانەدا ھەيە كە بوونى بە گوزارشت بۆ گوزارەكەيان زۆر زۆر سادەيە و لەوانەيە من و تۆ كە بەرچاومان ئەكەوئ، لىمان تىك ئەچى: ئايا ئەمە ئەو وشانەيە كە ئىمە گوزارەكانيان ئەزانين؟ يا وشەيەكى ترن بۆ ئەو گوزارانە كە ئىمە ئەم وشانەمان نەبيستوو؟!.. بە وىنە:

«كۆمەلى زووخواو، ھەناسەى پرتاو، چەمى گريانم، جۆگەى چاوانم، سەر بكا پىچپىچ، ھەورى تار، سەرشاخ و سەرشاخ، لەيلاخ و ئىلاخ، سەراسەر بەتەم، وەكوو دل بەخەم، رىپىلگەى خىلە، گۆلگۆلى

خوینین».

ئەمانە ھەموو جۆرە وشەيەكن كە بەسەر زارى ھەموو كەسنىكەوھن،
ھەموو كەس ئەيانلى؛ بەلام ئەو گوزارە بەسۆزەى لە كۆمەلى زووخاو و
ھەناسەى بەتاوى گوزارشتى ئەم ھۆنراوانەدا ھەيە، ئەو گوزارەيە بەو
سۆزە لە دلى و من و تودا نىيە!! چەمى گريان و جۆگەى چاوان من و
تۆ ناتوانىن وا دای برېژىن!.. دووكەلى دەروون بەو پىچە و دەورەيە سەر
بكا لەيلاخ و ئىلاخ و سەرشاخە و شاخ بگرىتەو؛ گەلى جىايە لەو
چەمكەنى كە ئىمە لە پىچپىچ و ھەورى تار لەسەر شاخ و لە ئىلاخ و
لەيلاخ وەرى ئەگرىن!!.

دل خەمى تىدا ئەبى، بەلام ئەو شوینانە كە ئەم دايان بگرى وەكوو
چۆن خەم دل دائەگرى، ئەمە برپا ناكەم جگە لە بىرى ھۆنەرلىكى
خاوەن چەشەى تايەتى نەبى، يەككى تر ئەم جۆرە چەمكە بخاتە
بەر دەستمان! «پىپىلگەى خىل» ھەموو كوردىكى خىلەكى ئەيلى،
بەلام ھەموو كوردىك ناتوانى ئەو سۆزەى تىدا كۆكاتەو!.. چەمكى
«گول گولى خوینىن» كە ئەم ھۆنەرە تىكلەوى كردووە بەرزانى باران و
نووساندوويە بەگرىە و شىنى خۆيەو، راستە ھەمووى پىكەو جۆش
داوہ!!...

لە سەرەتای پارچەوہ تا دوايەكەى، چ نىيازىك ھەبوو بە زنجىرەى
بىر ھۆنىوہ تەو. ئەندىشە ھەر بەو جۆرە ئەبى كە لەم ھۆنراوانەدا ھەيە
و فرىن ھەر ئەوہەندە بەھىزە كە ئەو فرىوہ!.. گومان نىيە: سۆزەكەى

ئەوەك خۇي، بەلكوو ھەموو كەس ئەجوولېنى. زياتر لەمانە دارشتنى
ئەم ھۆنراوانە لە سادەيى وشەكانا بەجۆرىكە: كە چۆنەتییەكى
تەواوت ئەخاتە بەرچا، كەچى خورۆشەكەى دەمارى گەلى كەس
ئەھەژىنى!!...

لە ئەنجاما، ۋەكوو بۆمان دەرکەوت: ئەدەبى سەلام - كە پەردەى
ئەدەبى كوردىيى لەم چەرخەدا پىشان داۋە. ئەدەبىكى پروتى كوردىيە،
دوورە لە ھەموو جۆرە عەزىيەتتىكى ھۆنراۋەيى بەچا ۋە ھۆنەرىكەۋە؛
دىمەن و باسى پىكەۋە دوورىۋە. ئەمانەى ھەموو تىدا ھەيە، بەلام لەگەل
ئەمانەشا ناتوانى بوترى بە تەۋاۋى لە كلاسىك دوور كەتتەۋە!!..

بەلكوو ئەگەر كلاسىك و رومانىتىك تىايا بەراۋرد بىرى رېچكەى
كلاسىكى زۆرتەرە تا رومانىتىك، ۋەلى ئەتوانى بوترى: لە سەردەمى ئەۋدا
ھىشتا كلاسىك گەلى باۋى ھەبوۋە، بۆيە ئەدەبى ھۆنەرىكى ۋەكوو
سەلام - لەگەل ئەۋ ھەموو كۆششەشا كە كىدوۋىيە بۇ خۇلى لادان -
ھەر نەيتۋانىۋە خۇلى لادا!!.. ۋا ديارە ئەمەش لەبەر ئەۋە بوۋە: كە
زۆرتەر چەشەكەى لەسەر چەشەى ھۆنەرانى پېشوو بوۋە، لەسەر
زارا كۆششى كىدوۋە بۇ ئەۋە كە لەگەل رومانىتىكدا جووت بى، بەلام
بى كەلك بوۋە!!.. ئەۋەندە ھەيە: بۇ ھىنانى وشەى ساكارى كوردى دوور
لە ھەموو عەزىيەتتىكەۋە، ئەدەبەكەى ئەم يەككىكى بەبايەخە لە ئەدەبە
بەرزەكانى كوردى.

نووری شیخ سالح

۱۸۹۶ - ۱۹۵۸

لە سەرەتای سەدەى بیستەمەو ئەدەبى کوردى بە تەواوى
 ڕەنگىكى تری وەرگرت، ھۆنراو-کە بە شىكى ھەرە بە بايەخە لە
 ئەدەبەكە- ھەتا ئەھات سنگى بۆ پىشەو زياتر ئەنا، بۆ دۆزینەو
 شتى تازە. بە تەكان كەوتە سەر ئەو: كە دەستى عەرووز لە يەخەى
 خۆى بکاتەو، بژارى خۆى بکا لە وشەى بىگانە، باوێش بکا بە گوزارەى
 تازەدا. ئەو كۆششە كە ھۆنراوى ئەو، پىشى ئەخستە سەر وەسپى
 يەكێك وەيا دیمەنى كە سىك، ئەم خستى سەر وەسپ بۆ گشت و
 بۆ كرد و كردهوێ تىكرايى؛ ئەو كرد و كردهوانە كە ئاشنايەتيان بە
 ژيان و بە بەرى ژيانەو ھەبوو و ھەيە! ھاتە سەر ئەو: كە ژيان
 بۆ ھەموو كەسيكە؛ ئەو ھۆنراوانەى كە ھۆنەريك دايانئەنى، وەكوو
 ژيانەكە ئەبى ھەموو كەس بەشى خۆى لىيان وەرگرى؛ واتە: ئەو
 پارچە ھۆنراو ھە- كە وەكوو گولچاپكە- ئەبى لەوانە بى ھەر گوليكي
 بەر يەكى بكەوێ.

يەكێ لەو كەسانە كە ھەندى لەم ڕىنگايانەى گرت «نوورى شیخ
 سالح» بوو، ئەم، ھۆنراوكانى وا پيشان ئەدەن كە لە شۆرشگيرانى
 ئەدەبى كوردى سەرەتای ئەم سەدەى بیستەمەيە. جا ئەمە يەكێكە
 لە پارچە ھۆنراوكانى، لەكاتىكا كە باسى «ژيانى ئادەمیزاد» ئەكا و
 ئەلێ:

لەناو شەپۆلى غەما سەرنگوون و بى ئارام
 بە كىوى سەختى ژيانا بە پى، بە چنگەپنى
 خەرىكى ھەلمەتى سەركەوتنە بگاتە سەرى^(۱)
 لەپر نشىوى كۆلۆلى بواری لىي ئەتەنى
 بە داوى يەئس و ئەلەم، تاروپۆى لە ئىش و لە زام!

زەبوون و پى ھەلەبووى دەشتى چۆل و ھۆلى ژيان^(۲)
 شكستەبال و شىپرزەى پىلارى دەستى قەدەر
 كەسى نىيە كە لە لاوۋ دەسى بداتە دەسى^(۳)
 يەكى نىيە خەفەتى خۆى لە لا بدا بە ھەوا^(۴)
 بە لايەكا بىەوى لا بدا نىيە رەھبەر!!

لە بەردەمىوۋە تەم و مژبە سوورەتتىكى و ھە^(۵)
 ھەتاكوو چاۋ بىر ئەكا توند و تار و بىماۋەر

۱. [«بگاتە مەرام» (نوسخە)].

۲. [«چۆل ھۆلى بەلا» (نوسخە)].

۳. [«نە دەستگىرى لە لاوۋ» (نوسخە)].

۴. [«نە ھاۋدەمى خەفەتى خۆى» (نوسخە)].

۵. [«لە بەردەمىشەۋە تارىكە سىبەرىكى و ھە» (نوسخە)].

- ئەدا بە لایەووە بۆی دیتە پیکەنین بە گەمە^(۱)
 ھەول ئەدا کە بچن بیگری و لەری لادا^(۲)
 چلۆن ئەگیری تەم و مژ بە ناتەوانی وەھا؟!^(۳)

- ئەمانە؛ ئەم تەمە، ئەم کیو، ئەم شەپۆلە، یەکن^(۴)
 نموونە یەکی هیوان و لە ریگەدایە بە بار^(۵)
 کە چاوی پین ئەکەوی بۆی ئەچن بە ئستیعیجال
 بەلام هیلایە! ئەمما ژیانى ئادەمیزاد: ^(۶)
 بە تەنگەووە نییە، راھاتووە لەگەل ئیھمال
 ھەتاکوو ئەو دەمە ئەیننە گۆری تیرەوتار^(۷)

جاری بابەتی ئەم ھۆنراوانە قسە لە تیکۆشانی ژیانەووە ئەکا، بەتایبەتی
 ئەو ژیانە کە ئادەمیزاد بە سەریا دیت و رایئەبویری. لە باوەری ئەم

۱. [«ئەدا بە لایەووە ئەختەووە بە ئیستیھزا» (نوسخە)].

۲. [«ھەول ئەدا کە بچن بیگری بەلام سێبەر» (نوسخە)].

۳. [«چلۆن ئەگیری بە ھیزی شەلیکی بێ سەر و پا» (نوسخە)].

۴. [«ئەمانە؛ ئەم کەژ و سێبەر و شەپۆلە، یەکن» (نوسخە)].

۵. [«نموونە یەکی لە هیوانە» (نوسخە)].

۶. [«یەکنی ژیانى نەوعى بەشەر» (نوسخە)].

۷. [«قەبرى تیره و تار» (نوسخە)].

هۆنەرەدا ژيان دەريايەكى خەم و پەريشانىيە، شەپۆلەكانى ھەموو شت راتەمالتى، ئىجگار ئەو ئادەمىزادە كە بە ھىچ جۆر تواناي نىيە خۆى لەبەريا رابگرى، ۋە بەلكوو نقومى ئەكا و ئارام و ئاسايشى لى ئەبىرى! ئەمە لە لايەكە ۋە، لە لايەكى ترە ۋە ژيان و گەپان بەناو ساراي ژياندا، لە شەپۆلى خەمەكە سەختەرە؛ بەو چىاي ھەلدىرى ژيانەدا بە پى و بە چنگە كرى خەرىكى پەلاماردانى ئەو ۋە يە كە پىايا سەركەوئى، لەناكاو كۆلۆلى و بىبەختى - كە ۋەكوو سەرەولۇيۇكە - لەو رىنگايەدا رىنگا و بوارى لى دىننە يەك و بە داوى ناھومىدى و ئازار - كە تان و پۆكەى ژان و برىنە - لى ئەتەنى و لى ئەبى بە كۆسپ و بە بەرھەلىست بۆ ھەلەنگووتن!!..

ئەمجا لائەدا و ئەچى ژيان ئەكا بە شتىكى تر؛ ئەيكا بە دەشتىكى چۆل ۋەھۆلى بى ئاۋەدانى! ئەلى: لەو دەشتەدا بە كەساسى و ئالەبارى و بە رى لى تىكچوون، ۋەكوو مەلىكى بالىكاۋى پەريشانى تەرىدەى پلارى دەستى قەزا و قەدەرە! بەبى ئەو كەسىكى ھەبى كە لەناكاو لە گۆشە يەكە ۋە دەستى بگرى و لەو تارىكىيە دەرى بكا! ديسان دىسۆزىكى دەست ئاكەوئى كە تۆزى بارى دلى خۆى لە لا سووك بكا.. ۋەيا بىەوئى بە لايەكدا لەناو ئەو ھەموو چەوسانە ۋە يەدا لا بدا و تۆزە پشوو يەك بدا، يەكىك نىيە بۆى بى بە رابەر و رىنگايەكى پيشان بدا!!..

سەربارى ئەمانەش، لەو دەشتە چۆل ۋەھۆلى بى ئاۋەدانىيەدا، ھەتا ھەتەرى چاۋ^(۱) تەمومز و تارىكىستانىيەكە، كە بە تەۋاۋى ترس ئەخاتە

۱. [ھەتەر: ھانا، قەۋەتى دىتن، سۆماى چاۋ، مەۋداى ھوكمى چاۋ، بىنايى].

دلی مرۆفه وه، ئەمیش به تەنیشتیاتی ئەپەرێ و بە گالتە پیکردنیکه وه زەردە خەنە یەک ئە یگرێ و کۆششی ئە وه ئەکا که بیگرێ و لە سەر رێبازی خۆی لای دا!! بە لام ئە قلیکی سەیره!! تەم و مژ بە بیەتزیکی وه کوو ئەو، چۆن ئە گیرێ!!...

ئەم تەمی دەشت و ئەم کێوی ژیانە و ئەم شەپۆلی خەمە، هەریە که نمونە یەکی هیوا و ئومێدن و بە زۆریی لە سەر رینگادان. ئەم ئادەمیزادە که چاوی بەم شتانە ئەکەوێ، هەرچەندە که بۆی ئەبن بە مایە ی شەکەتی و ماندوویتی، بە لام هەر لە بەر ئەو هیوایە، هەر بۆیان ئەچی؛ چونکه ژیانە که ی گۆی بەم کۆسپانە نادا، راها تۆوه لە گەڵ خستە پشت گۆیی ئەمانە؛ تا ئەو رۆژە ئەخریتە گۆرە که وه هەر ئەچی و هەر لە چنگە کرێدا یە!!...

سەیر ئەکەین ئەم جۆرە ئەدەبە لە چاوە ئەدەبەکانی پیش سەردەمی ئەمە وه، جیاوازی یەکی تەواو هەیه لە بەینیان.

جاری لە بیردا، بیرکی تازە یە و هەموو ئادەمیزاد لە گەڵ هەموو ژیاندا بەرەنگاری یەک بوون، وه کوو ئەدەبی پیشوو، وه نەبی وه سپیک بێ بۆ یەکیک، بە لکوو جۆرە شتی وا ئاشنا یەتی بە ژیا نی هەموو یەکیکی ئادەمیزادە وه یە، بە بێ جیاوازی لە بەینی که سا.

ئەم، شیوە که ی لە پلە یە کدا یە که گوزاری پیش وشە خستوو؛ واتە: ئەو رێختە ی که هۆنە رانی تر لە ریزکردنی وشە دا بە کاریان ئەهێنا بۆ هێنانە وه ی سەروا، ئەم ئە وه ی نە کردوو، بە لکوو رێختی داوه بە گوزارە

بۇ ئەو يەكەيتى بابەتەكەى بە جوانىى بۇ بېتە بەرەم.

زىاتر لەمەش، ئەو ھۆنراوانە كە تا ئەم سەردەمە ھەبوون، زۆر بەسترا بوون بە سەرواوە، ئەم خۆى لەو خۆبەستەنەو یە پزگار کردووہ و ھۆنراوەكەشى تىك نەچووہ؛ واتە: شتە تايەتییەكانى ھۆنراویشى تىدایە كە بریتىن لە وشەى جوانى ھەلباردە، لە وینەى رەنگاوپرەنگى ئەندیشە، لە گواستەنەوہى وشە لە شوینىكەوہ بۇ شوینىكى تر، لە دروستکردنى ھونەر.

لەسەر باوەرى ئەو كەسانەش كە ئەلین: سەروا بۇ ھۆنراو دیمەنىكى ھۆنراویيە و ئەبى ھەبى، كەچى ئەم ئەوہى نەماوہ! ئەم قسەيەش وانىيە، بەلكوو سەروايەكەش ھەر ھەيە، ئەوہندە ھەيە ئەم وەكوو ھۆنەر و ھۆنراوى كۆن، خۆى نەبەستۆتەوہ بەو پىتانەوہ كە لە دوايى ھەموو نيوہ ھۆنراوئىكا بەكارىان بىنى، بەلكوو لەسەر شىوہيەكى تازەتر رۆيشتووہ، كە بە گرتنى ئەم رېگايە، ھۆنراوەكە جوانتر بووہ..

لە دارشتنى ھۆنراوەكانا بەرانبەر بە زانىارىيە عەرووز و سەروا، ئەتوانىن بلىين: ئەم پارچەيە ھىچيەك لەو رېگايانەى نەگرتووہ كە زانايانى ھۆنراو لە بارەى «ترۆم» وە دايان ناوہ، بەلكوو ئەمانە ھەرچەندە لە روالەتا وەكوو تەرجىع بەندىكى پىنج خشتەكى و شەش خشتەكى وانە، بەلام لەو ياسايەش لاى داوہ، چونكە سەرواكان لەسەر ئەو دەستووہ كە ئەويستري، نەھيئراونەتەوہ...

تەماشائەكەى لە پارچەى يەكەمدا سەرواى نيوہ ھۆنراوہى يەكەم و پىنجەم لىك نزيكن، لە ھى دووھەمدا گۆرى؛ ھى دووہم و پىنجەمى کرد بە يەك، لە ھى سىيھەمدا ديسان گەرايەوہ بۇ يەكەم و پىنجەم، لە

هی چواره مدا بۆ دووهم و شه شه م!..
 گرتنی ئەم جۆره پینگایه بۆ هۆنراوی کوردی، له رۆژه لاتدا تا ئه و په پری
 تازه یی تازه یه، مه گهر «توفیق فیکرت» ئەم چرچه یه شکاندبێ، ئەگینا
 زۆر که م بووه!...

بۆ باری لیکۆلینه وه، ئەو ره خه یه که له م هۆنراوانه بگیری، ئەوه
 نییه که وشه ی بینگانه ی له وشه ی کوردی له هه ندی شوینا به کار
 هیناوه، چونکه با ئەم هۆنراوانه له سه ر شیوه ی پوماتیکیش چووبن،
 ئەو وشانه زیان به و بوونی پوماتیکه ناگه یه نن. به تایبه تی که ئەم جۆره
 هۆنراوانه به چه په ری به ینی دوو قۇناغ دائه نرین؛ که له قۇناغی یه که م
 دوور که وتبێته وه و لووتی ژه ندبێ به قۇناغی دووهم وه، واته: له به ینی
 کلاسیک و پوماتیکدا. ئەبێ ئەوه ش بزانی: که برینی پینگای
 دوور که وتنه وه له قۇناغی کلاسیک زۆرتره، هه تا مانی به پوماتیک.
 ئەمه شمان به گوزارشته کانا بۆ ده رئه که وێ: که به پوختی چوووته
 جه رگی گوزاره کانه وه و به ساده ییه کی نزیک به ساکارانه وشه کانی بۆ
 داناوه... له گه ل ئەوه شا گوزارشته کانی تری:

«شه پۆلی غه م، ژیان به کێوکردن، هه لمه تبردن بۆ سه رکه وتن،
 نشیوی کولۆلی، ته نینی بوار به تاروپۆی ئیش و زام، ته مومر له و ده شتی
 ژیا نه دا، نه گرتنی ته مومر له و ده شته دا، پلاری ده ستی قه ده ر، پیکه نینی
 که مه، به ته نگه وه نه بوونی ژیا نی ئاده میزاد بۆ ئەم جۆره شتانه»؛ ئەمانه
 هه موو گوزارشتیکن که به راستی شیوه یه کی ژیا نی داوه به داها تنی

ئەدەبى تازەى كوردى.

بەلكوو تەنھا ئەو ھەيە: لە شوپىننىكى وادا كە يەكسى بىھوئى بە
ھەرچۆر بوو بە ھەرازىكا سەركەوئى، بە «چنگە كپئى» سەرتەكەوئى،
نەوەك بە «چنگە پنى»؛ چنگە پنى بۆ ئەو چۆرە سەركەوتنانە گوزارشتى
كوردى ئايلى!!!...

پاش ئەمانە، نيازى لە سى پەردەدا جى كەردۆتەو: لە دەرياي خەما
كە شەپۆل ئەدا، لە دەشتى چۆلدا كە رى لىي ھەلە ئەبى، لە بۆشايى
بەرچاودا كە لەبەر تەمومىز بوو بە بارسايىيەكى دوو كەلى تاريك!..
لە سەر ئەم سى دىمەنە زنجىرەى بىر و دىمەنى ئەندىشەى ھىناو تە
خوارەو، بەبى لىك پچران، وە بەبى ئەو ھەردىك بىنىشى بە
ئەندىشەكەو.

گۆران

۱۹۰۴ - ۱۹۶۲

گیتی، زۆر بەگور بۆ پیشەو تەکان ئەدا؛ ئەم تەکاندانەى لە
پەرپەوێ گۆرانە، بەلام هەندى جار بى ھیزە، هەندى جار بەھیزە.
ئەم چەرخەى دواى بەچاو رابوردووەکەى، چەرخە توندەکەى.
بەتایبەتى لە دواى جەنگى ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ وە بەتایبەتى تر لە دواى ۱۹۳۹ -
۱۹۴۵ ئەم توندوتیژییە وەکوو لە پەرپەوێ سالدەبوو، لە پەرپەوێ
ئەو شتانەشا کە لەناو سالدەدا هەبوون، ھەر ھەبوو.

بیروباوەر بەجۆرى بۆ پیشەو گورى ئەبەست، کە ھىچ پى نەئەکرا
ئاورپىک بداتەو لە دواو، بۆ ئەو بزانى چى لەشوين بەجى ماو!!...
گەردوونەى ئەدەبىش بەو جۆرە کەوتە سوورانەو؛ لە سستیەو
توندى، بۆ بەگورى. باوەرەکانى گیتی لە ھەموو لایەک خۆیان لە یەک
ھەلسوو، سروشت کەوتە جوولە؛ کەوتە ئەو کە وەکوو چۆن لە راستیدا
لەگەڵ ھەموو شتیکدا تیکلاو، بەو جۆرە زۆر کەسیش تى بگا؛ کە
راستە تیکلاو!..

ئەم جۆرە شتانە کە بەم جۆرە پەیدا بوون، پەیدا بوونە کە لە ھەموو
لایەکدا توانى خۆى بتەنیتەو، بەتایبەتى بەشى دوویم کە ئەدەبەکەى.
ئەو ھەستى بەگورى گۆرانە لە ھەموو پروپەسەو کەوتە ناو کوردیشەو.
کورد لە بیروباوەرى ئەدەبیدا توانى شان بەشانى ئەم گۆرانە برۆا...
«عەبدوللا گۆران» کە یەکیک بوو لە ھۆنەرانی کورد و ھۆنەرەکانى

کوردیش کورد بوون، توانی ئەم بەلگە یەمان بدا بە دەستەوہ...
 ھۆنراوی «گۆران» باسی «جوانی» ئەکا؛ لە بیروباوەری ئەوا سیفەتی
 جوانییی کە «چ بوونی - ماھیت» یکی تا ئەو پەری ئەندیشە، نە بینراوہ
 و مە عەواییە؛ وە کوو تەوژمیکی بە تینی کارەبا ئەکشی بو «ما یە -
 مادە»! تەوژم و کشانە کە ی لە ھەندیکا بە تینترە، بە تەواوی لە ما یە کە دا
 دەرئەکەوئ و ما یە کە بە جوانی و شیرینی دیتە بەرچا، لە ھەندیکی ترا
 ھەرچە ندە جوان نییە بە لای تۆوہ، بە لام بە لای یەکیکی ترەوہ ھەر
 جوانە! جا ئەم جوانییە ی لە دیمەنی «ئافرەت» دا و لە دیمەنی
 سروشتدا داناوہ. کە باس ئەکا، ھەموو جوانیی ئەدا بە ئافرەتە کە، وە
 ھەموو شیرینی ئەدا بە دیمەنی سروشتە کە!!...

بەم ئیشە ی، «عەبدوللا گۆران» توانی ئەدەب ھەلبگیریتەوہ؛
 رووپەرە ی کلاسیک بداتە لاوہ و بیکا بە روماتیک! وە کوو لەم
 پارچە ھۆنراویدا سەیر ئەکەین لە کاتیکا کە لە ژیر ناوی «ئافرەت و
 جوانی» دا نیازە کە ی دەرئەبڕئ و ئەلئ:

(۱) بە ئاسمانەوہ ئەستیرەم دیوہ

لە باغچە ی بە ھار گۆلم چنیوہ

(۲) شەونمی درەخت لە رووم پڑاوہ

لە زەردە ی زۆر کەل سەرنجەم داوہ

(۳) پەلکە زێرینە ی پاش بارانی زۆر

چەماوہ تەوہ بەرانبەر بە خۆر

- (۴) ھەتاوی نەورۆز، مانگی جۆ درەو
 زۆر ھاتوون و چوون بە پۆژ و بە شەو!
 (۵) خورپی قەلبەزە ی کە فزیوینی چەم
 لە ھەزار چە شەنە پرشنگی ناو تەم
 (۶) میوہی گەشتووی زەرد و سووری باخ
 جریوہ و جووکە ی دارستانی شاخ
 (۷) لە گەر ووی شمشال، لە تەلی کەمان
 گەلی ھەلساوە ئاوازی جوان جوان
 (۸) ئەمانە ھەموو جوانن، شیرین
 پۆشنکەرەوہی شەقامی ژینن!
 (۹) بەلام تەببەت ھەرگیزاو ھەرگیز
 بیرووناکییە، بی بزە ی ئازیز!
 (۱۰) بی ئاوازی ھەنگە نەرمەکی
 با نەیدا لە گویم، تیر نەلیم ئۆخە ی!
 (۱۱) کام ئەستیرە ی گەش، کام گۆلی کیوی؟
 ئالە وەک کۆلمی، گۆی مەمکی، لیوی؟!
 (۱۲) کام پەشیی ئەگا بە پەشیی چاوی؟
 برژانگی، برۆی، ئەگریجە ی خاوی!

(۱۳) كام بەرزىي جوانە وەك بەرزىي بالاي؟

كام تىشك ئەگاتە تىشكى نيو نىگاي؟!

(۱۴) كام تاسە؟ كام مەيل؟ كام چاوە نواری؟

تەلىسمایىيە وەك ھى دلدارى؟!

گۆران ئەيەوئى وەسپى دىمەنى جوانىي ئافرەت وەيا ئافرەتتەك بكا،
بە سەرە پيا دىتە خوارەو و ئەو شتە جوانانە كە بە لاي ئەو و سروسشتەو
جوانن و چاوى پىيان كە وتوو، ئەيانھۆنىتەو، بۆ ئەو لە ئەنجامدا بىتە
سەر جوانىي مەبەستەكەى!.

(۱) - لە ئاسمانى شىنى سامالدا گەلى جار ئەستىرەى چاوپى كە وتوو،
جوان بوو و جريوھيان ھاتوو، ئەمانەى لە ئاسماندا ديو، نەوەك لە ناو
ئاودا! وەكوو ئەمەى ديو و بەلايەو جوان بوو، لە كاتى بەھارشا زۆر
جار لە باخان گولئى چنيو و بەلايەو ھەر جوان بوو!...

(۲) - ئەو خووناوھى كە لە بەرى بەياني تازە بەھاردا ئەكەوئىتە سەر
ھەموو گيا و درەختىك، پزاو بە پرووى ئەما! لە ئىوارانىشا فرە جار
سەرنجى داوھتە زەردەى زەردەپەرا!..

(۳) - ھەر لە بەھارندا ئەستىرەزىپىنە كە لە دەمەدەمى ئىواراندا
لەپاش بارانىكى ھەورى گەوارە^(۱)، تىشكى پۆژەكە لە بەينى پەلە
ھەورەكانەو لىنى ئەدا و پەنگەكانى دەرئەكەون، ئەمەشى بەلاو جوانە..
(۴) - ئەو ھەتاوھى كە لە مانگى نەورۆزدا ئەبى و بە لاي فىنكىدا
زىاتر لا ئەكاتەو تا بەلاى گەرمادا. ئەو مانگ و مانگەشەوى مانگى

۱. [گەوارە: پەلە ھەور، گەوال].

جۆدرهوه - كه مانگى مایسه-، ئەم دووه هەر له هاتوچۆدا بوون؛ پرۆژه كه به پرۆژ و مانگه كه به شهو، ئەم دوو «به ن - ئایه ت» ه كه و نییه له و دوو كاته دا، به لایه وه ئەمه ش زۆر جوان بووه!..

(۵) - خوهری تافگهی چه مه كان كه كه قه كه ی وه كوو زیو وایه، وه یا ئەو پرشنگی بارانه كه له ناو ته مدا دیار ئەبێ و گزنگی هه تاو لێی ئەدا!.. ئەمه ش جۆره جوانییه کی تره به لایه وه.

(۶) - ئەو میوه، وه یا گۆلی زهرد و سووری میوه كان كه له ناو باخدا ئەبن، دهنگی جریوه جریو و جوو كه جووکی بالنده بچكوله كانی ناو دارستانی چیاكان، ئەم دیمه نه ش جۆره جوانییه کی تره!.

(۷) - له دهنگی گهرووی شمشال و له دهنگی تهلی كه مانچه گهلی ئاوازی جوان جوان ده رچووه و هه ستاوه، دیسان ئەمانه ش جۆره جوانییه کی ترن!..

(۸) - ئەم هه موو جوانییه نه جوانن و پرووناکی ئەدهن به پرینگاوبانی پرپیازی ژین و پۆشنی ئەكه نه وه!..

(۹) - به لام ئەمانه كه تاپۆی سروشتن، هیهچ پرووناکییه کیان نییه و هه میسه كزن، تا زه رده خه نه ی دۆستیان له گه ل نه بێ و تیکلاوی ئەو لیوه به بزه یه نه بن.

(۱۰) - بێ نه وایه دهنگه نه رمه جوانه كه ی، تا نه یه ته گویم و تیر «ئۆخه ی» بۆ نه كه م! وه یا: تا ئەو دهنگه نه یه ته گویم و تیر ئۆخه ی بۆ نه كه م، هه ر بێ ئاوازه یه!...

(۱۱) - ئایا چ ئەستیره یه کی گه شی پرشنگدار؟ ئایا چ گۆلیکی جوانی کتییی؟ ئالە و سووری نیوهرنگه وه كوو گۆنای یار؟ وه كوو مه مکی یار؟

ۋەكوو لىئوى يار؟!...

(۱۲) - چ رەشىيەك ھەيە لە گىتيدا بگا بە رەشىي چاۋى؟! شان
بدا لە رەشىي برژانگى؟! بتوانى بگا بە رەشىي برۆى؟! خۆى ھەلسوۋى
لە رەشىي ئەگرىجەى؟!...

(۱۳) - ئايا چ بەرزىيەك ھەيە جوان و رىك بى ۋەكوو بەرزىي
بالاى ئەو؟! كام تىشك ھەيە لە گىتيدا بتوانى بگا بە تىشكى نىونىگا
سەيركردنەكەى ئەو، لە كاتىكا كە بە تىلايى چاۋ سەير ئەكا؟!...

(۱۴) - چ تاسە و ئارەزوۋىيەك؟ چ مرخ و ھەۋەسىك؟ چ
چاۋەنۋارى كردنىك؟ بە سىحر و جادوۋە، ۋەكوو ئارەزوۋ و مرخ و
چاۋەنۋارىيى دلدارى و چاۋ لە دل بوون؟!...

ئەم پارچەيە ئىمە لە دوو لاۋە قسەى لىئو ئەكەين: لايەكى لە ۋوۋەۋە
كە ئەدەبىيىكى بە ھەموو «بەسە» تازەيە و لە وشە و گوزارەدا شۆرپىيىكى
ناۋەتەۋە؛ لە وشەدا سەير ئەكەين ھەموو وشەكان ساكار و كوردىيەكى
پرووتىن، بۆنى ھىچ شتىكى تىران لى نايە. ئەم وشانە دانراۋن بۆ جۆرە
گوزارەيەك كە ئەۋەندە فراۋانن، چوار چىمكى وشە نايانگاتى؛ يەكەيەكە
بەبى خۆ عەزىيەتدان سىروشتى ھۆنەر ھۆنىۋىيەۋە، ھۆنىيەۋەيەكى ۋەھا
كە ھەتا پىياۋ لىيان ورد بىتەۋە زىياتر سەرنج پائەكىشن!!...

ئەمە لە لايەكەۋە، لە لايەكى ترەۋە: ئەم ھۆنەرە بەپىچەۋانەى
ھۆنەرانى تر، ھىناۋىيە جوانىيى لە چ جىنسەشتىكدا كۆ بوۋەتەۋە، ھەموو
جىنسەكەى ھىناۋە و پاش ئەۋە ھەموۋىيانى داۋە بە باسكراۋەكەى خۆى

-كە ئەم باسكراۋەى بابەتى چامەكەيەتى-؛ ۋە بەلكوو ئەلى: ھىچ يەك لەو جنسانە كە جوانيان تىكللاۋ بوۋە، ناگەن بە جوانىيى ئەو تاكە و بە تاكەكەى خۆى، كە مەبەستى باسى چامەكەيەتى.

ۋشە ھەلبۇاردەكانى ئەم پارچەيە:

«لە پرووم پڑاۋە، چەمانەۋەى پەلكەزىپرېنە، كەفزيوينى چەم، پرشنگى ناو تەم، گەرووى شمشال، گولۋى كىۋىي، زەشىي چاۋ، تىشكى نيونيگا، تاسە، تەلىسماۋى» زياتر ئەمانەن.

ئەم وشانە ۋشەيەكى ساكارى كوردىن، بۇ دانانەكەيان ھىچ خۆعەزيەتدائىكى تىدا نىيە، بەلام كاتى كە سەيرى گوشادى گوزارەكانيان ئەكرى لەم شوينەدا، ئەوترى ئەمە «پەرچۆ»يەكە و گۆران لە ئەدەبى كوردىدا دروستى كردوۋە!..

گوزارشتى كوردى بۇ شتىك كە بېژى لە پروو ھەر «ئاۋ»ى بۇ دائەنى، ھەندى جارىش «گولۋا». كەچى ئەم «شەۋنم» ئەپژىنى بە پروودا!.. كە ئەم شەۋنمە «پېزە - زەرە»ى جوانىي ھەۋاى فىنكى ئاسمانە و لە پەسەنى شتى تەپرى سروشتىدا مەگەر ھەر ئەو شەۋنمە لە شەۋنم جوانتر بى، ئەگىنا ھىچى تر نىيە!!...

«پەلكەزىپرېنە» خۆى بەتەنھا ھەيە، «چەمانەۋە»ش ديسان ھەر ھەيە، بەلام ئەم گوزارشتە تائىستە بەم جوانىيە كەس لىي نەداۋەتەۋە؛ كە پەلكەزىپرېنە بەرانبەر بە خۆر بچەمىتەۋە و لە دوو دىمەنى سروشتىدا سەردانەۋاندنى يەكىكيان بۇ ئەۋى تريان پىشان بدا!!...

ۋشەى «كەفزيوينى چەم» ھەتا ئەۋپەرى ناسكىي و جوانىي، دىمەنى سروشت دەرئەخا!.. لەگەل ئەۋەدا ۋشەكان بە تاكەتاكە

ھەموويان لە زمانى كوردیدا ھەن، بەلام ئەم سەرنجى ھەستە لە پىكەو نووساندنى ئەم وشانەدا رائەكىشەرى، بەم دارشتەنە لە تاكەكەدا وەيا لە غەيرى ئەم دارشتەنەدا نىيە! بە تايەتى جۆرى دارشتەنەكە لە پاىەكدايە كە «كەف» ئەكە بە تەواويى «زىو»ەكەيە، وە «زىو»ەكەش بە تەواويى «كەف»ەكەيە؛ كە ئەمە جىايە لەو گوزارەيە كە تۆ بلىيت «كەفى زىوينى چەم»!...

ئەو چۆنىيەى لە پرشنكى ناو تەمدا ھەيە بە ھۆى تىشكى پۆژ لە سەرەو وە گزنگەكەى لە ناو، مەگەر ھەر پستەى «پرشنكى ناو تەم» ئەو گوزارەيە تەواو كا، ئەگىنا شتىكى تر ئەو ھى پى ناكرى!.. لە ناوھىنانى «گەرووى شمشال»دا بە تەواوى تۆ ھەست بەو سۆزە ئەكەى كە ھەچ وردە دەمارىك لە لەشتايە بەو ھۆيەو ئەكەوئىتە جوولە و دەنگى نەواى دەمارەكانى تۆيش لەگەل دەنگى گەرووى شمشالەكەدا ئەبن بە يەك و خۆيان بۆ لەيەك جىا ناكريتەو!..

«گولئى كئوى» بەسەر زمانى ھەموو كەسىكەو ھەيە و ھەموو كەس ئەلى: «گولئى كئوى»! بەلام ئەو گوزارەيە كە گۆران بە «گولئى كئوى» گوزارشتى لى داو، تەو، گەلى جىايە لە ھى من و تۆ، وەيا ئەو كەسە؛ من و تۆ كە ئەيژىن: «گولئى كئوى» گولئى، وەيا ترۆمىك ئەبى بە مەبەستەكەمان، كە چى ئەو ھەچ گولئىكى جوانى كئوى ھەيە، واتە: ھەچ رەسەنىك كە سروشتى بىخەو ھەش تىايا دەرکەوتوو، ئەو پىشان ئەدا و ھىچ گولئىكى تر نايەلئىتەو كە بتوانى خۆى لە دلتا جى بكاو!.. بەلى! چاوى رەش ھەيە، وە رەشى چاويش ھەيە، كە ھەريەكە گوزارەيەكى زمانىي خۆى ھەيە و گوزارەيەكى تريشى بەپىيى بىروباو ەرى

ئەدىب ھەيە؛ بەلام گوزارەي رەشىي چاوينك كە گۆران بە و وشەيە گوزارشتى لى داوۋتەو، گوزارەكانى تر ناتوانن بىگەنى؛ چونكە ئەم بە گوزارشتى «كام رەشىي ئەگا بە رەشىي چاوى» نەو ك ھەر رەشىي چاوانى تىرى گرتىتەو، بەلكو رەسەنى رەشىي كە لە كەونا ھەيە، گرتىەو و خستىە ناو پاڭىكەو كە رەشىي چاوى دۆستەكەيتى!.. وە ھىشتا ئەم پاڭە ديسان گرەوى لە ھەموو ھاماوەكان بردۆتەو!!...

«تىشكى نيونىگا» وشەكان بە تاكە تاكە خويان ھەن، ھىچ تازەكوورەيىبەكيان تىدا نىيە، بەلام وەرە سەيرى پىكەو نووساندەكەيان بىكە و ئاورپىك لەو گوزارەيە بدەرەو كە ئەمانە ئەيدەن بە دەستەو!!.. ئايا ھىچ جوانىيەكى تر ماوۋتەو كە لە جوانىي تىشكى نيونىگا جوانتر بى؟ بىروا مەكە!.. چونكە «تىشك» خۆي كۆگاي جوانىيە، نيونىگا «مەغەوى» يە، لە تىكلالو كىردنى مايەيى و مەغەويىبەك جوانىيەك ھاتە دەست، كە رەمىزى ھەرچى جوانىيە لە كەونا!!...

ئەزانى گوزارەي «تاسە» لەم شويىنەدا تاچ ئەندازە مەوداي ھەيە؟!.. «تاسە» خۆي ئارەزووى دۆستىكە بۇ دۆستىك، يادىكى سووتىنەرى يارىكە بۇ يارىك. كەچى ئەم ئەوۋەندەي تۆزى تاسەي نەھىشتەو بۇ يەككى تر كە بتوانى ئارەزووى دۆستىكى پى بكا!!...

وشەي «تەلىسماوى» وەكوو لە دارشتنى خۆيەتى و دارشتنەكشى بەجىيە، بىركىرنەو لەو: كە ھىچ ئارەزوو و مرخ و چاۋەنوارىيەك نىيە بتوانى پىاو بخاتە ناو داوى تەنراۋەو، وەكوو ھى دلدارىي!.. بىركىرنەو لە پىكەو نووساندنى چەمكى وا، گەلى بەرزتر و جواترە لە دارشتنى وشەكە و لە ناوھىتانى ئەو چەمكەنە كە كەسانى تر بە وشەي

«سىحراوى» ۋەيا «جادوۋوگەرى» ئەيەتتىن!!!

ئەم ھۆنراۋانە لە پاستىدا جۆرە پىچكەيەكى تىرىان گرتوۋە و پىچكەيەكى وايان شكاندوۋە كە تا ھەتا ئەۋپەرى تازەيى تازەيە بە چاۋ ئەدەبەۋە. بە تايەتتى شىۋەي گوزارە بە تەۋاۋى باۋەشى كردوۋە بە ئاسۋى سروشتدا. وشە، ھەموۋى خۇمالىيە. ئەگەر وشە بە «تان» و گوزارە بە «پۇ» دابىرىن لە شىۋەي ئەدەبدا، ئەتوانىن بلىين: ئەم تان وپۇيە، تان وپۇيەكى ئاورىشمە و «بەر» يىكى داۋە بە دەستەۋە، كە گەلى لە ئاورىشمە نازىكتر و جۈانتەرە؛ ئەو بەرەش پاكىشانى تەۋاۋى ھەستى گۈيىگر و خويىنەرە!.

بە تەۋاۋى لە جۈرى كلاسىك لاي داۋە و كەۋتۈتە كۈشى رومانىكەۋە، ئەمىش بە ھۋى چەند شىكەۋە:

باسەكەيە؛ ئەم باسە كە باسى جوانىي يەككە و لە دىمەنى «ھەلبەسە» دايە، گەلى كەس باسى ۋاى ھەيە، بە لام شىۋەكەي ئەم جىايە لە شىۋەي ھۆنەر و كەسانى تر؛ ئەم ھەموۋى جوانىي داۋە بە و كەسە - كە باسكراۋە كەيەتى -، ھونەرەكانى تر لە جوانىي مەۋسۈفەكەيان داۋە بە جوانىيەكانى تر!..

بىر؛ بىرەكە پوختەيە، چۈنكە تاپۇۋى ۋىنەكانى بە پوختى بۇ تۇ پروون كردۈتەۋە و كردوۋنى بە پەيكەرىك لە بەرچاۋتەۋە!..

ئەندىشە؛ ئەندىشەكەي بەرزە، چۈنكە ھەر لە وشە تاكە خۇمالىيەكان توانىۋىيە جۆرە شتى ۋا دروست بكا كە بە ھەموۋى بەسەيەك سۆزى

هه موو كه س پاكيشى و واى لى بكا وه كوو ئه لىن: بىي به ئاسائىكى
كه س پى نه كراو - «سهل» سى «مُتَنَع» - دارشتنى رسته كانىشى له زور
شويتنا به ته واوى شويتى خويانيان گرتوو.

ئه گهر يه كى بلى: هونراوه كانى گوران تازهيه، چونكه خوى له كۆت و
زنجيرى عهرووز و سهروا پرگار كردوو. ئه م قسه يه بۆ ئه و كه سه ناچيته
سه ر، چونكه ئه مه يه كى كه له پارچه هونراوه كانى گوران كه چى به گوزاره
تيكرايى هه م عهرووزى تيدايه، هه م سهروا. ئه وه نده هه يه: ئه وهى كه
به سه رزاره كى به عهرووزى ناو ئه به ين، له راستيدا ژماره ي په نجه يه،
سه رواشى بى شكه كه تيدايه!..

به پيچه وانه ي ئه مه: ئه گهر هونراويك خالى بى له و په رده
رواله تيبه كه عهرووزه بۆ هه ندى هونراو، وه يا ژماره ي په نجه و سه روايه
بۆ هه ندىكى تر، ئه وه له هونراويى ده رچوو!..

كه و ابوو، تازه بوونى هونراويك ئه وه نيبه كه عهرووز و سهروا، وه يا
ژماره ي په نجه و سهرواى تيدا نه بى، به لكوو ئه وه يه كه له ريچكه دا، له
بيردا، له ئه نديشه دا، له نيازدا، له زنجيره كه دا تازه بى. ئه م هونراوانه ي
گوران ئه مانه ي هه موو تيدا هه يه، له گه ل ژماره ي په نجه و سه رواشدا!..
له بهر ئه مانه، ئه م پارچه هونراوه يه ئه وه ي پيشان داين: كه ئه ده بى
كوردى به هه موو به سه يه ك توانيو به گوران به سه ر خويا بينيت، وه
په رده يه كى تازه پيشانى ئه و كه سانه بدات كه ئه يانه وى له ئه ده بى
تازه ي كوردى تى بگهن و چه شه يه كى لى وه ربگرن..

ئەمجا بېينە سەر ئەوۋە كە لە لايەن رېختى وشەوۋە لە ھەندىكى تر
لەم ھۆنراۋانە بىكۆلىنەوۋە:
لە ھۆنراۋى دوۋەمدا ئەلئى:

«شەونمى درەخت لە پرووم پىژاۋە!»

لە شىۋەى كوردىدا ئالئى «شەونمى درەخت» بەلكوۋ ئەوتىرئ
«شەونمى گيا» ۋەيا «شەونمى گياكان»؛ واتە: شەونمى كە ئەكەۋىتە
سەر گياكان؛ ئەۋى ئەۋىش واتە: شەونمى كە ئەكەۋىتە سەر درەخت.
«درەخت» دارە. ۋەختى ئەتۋانئ لە شىۋە باۋە كوردىيەكە لابتا كە لە
لادانەكەدا ۋىنەيەكى جۋانتىر بىكەۋىتە بەرچاۋ و زياتر دئ پاكىشى؛
ۋەكوۋ لە شىۋىنە جۋانەكانى تىيا بە ۋىنە «كەف زىۋىنى چەم» كە
لە شىۋەى باۋى كوردى لای داۋە و جۋانىيەكى تى دروست كىردوۋە.
لىرەدا مووزىقاي «شەونمى گيا» بۇ پاكىشانى دئ جۋانتىرە تا «شەونمى
درەخت»!..

لە ھۆنراۋى شەشەمدا ديارە كە ئەلئى:

«جىۋە و جۋوگەى دارستانى شاخ»

مەبەستى جىۋە و جۋوگەى مەلى دارستانى شاخە و موزافى
«مُضَافٌ إِلَيْهِ» يەكەى نەوتوۋە. ئەمە زىيان بە ھۆنراۋ ناگەيەنئ، بەلكوۋ
جۋانتىر ئەكا..

لە ھۆنراۋى نۆيەمدا ئەلئى:

بەلام تەبىئەت ھەرگىزاۋەھەرگىز

بى پرووناكىيە، بى بىزەى ئازىز!

وشەى «هەرگىز» لە زمانى كوريدا بۆ «نەبوون - نَفى» يە لە رابوردوو، وەيا لە مەودوا وەكوو ئەلئى: «هەرگىز ئەو ئىشەم نەكردوو» وەيا «هەرگىز نايكەم». ئەم لىرەدا مەبەستى ئەو يەكە بلىئى: «تەبىئەت هېچ پرووناكىيەكى نىيە بەبى بزهى ئازىز» ئەيە وى هەتاھەتايەكى بۆ بلىئىت. ئەم گوزارەيە لە شوپىننىكى وادا بە وشەى «هەرگىز» گوزارشتى لى نادىتەو! بەلكوو بە وشەى «هەمىشە» ئەبى بوترئى!..

«نەفى» شى دوو جوړە لە باوى كوريدا: نەبوونىك هەيەكە نەفى «كردەو» - فِعل «ئەكا لە خاوەن و بکەرەكەى - فاعيلەكە.. نەفییكىش هەيەكە نەفى بوونى فاعيلەكە ئەكا. كە ئەلئى: هەرگىز ئەو ئىشەم نەكردوو، نەفى كردەو كە ئەكا لە خۆى.

لىرەدا هۆنەر كە ئەلئى: «بى پرووناكىيە» ئەمەش هەرچەندە نەفیه، بەلام نەفى ئەسلى پرووناكىيەكە ئەكا، نەوێك نەفى نىسبەتەكە! كە نەفى ئەسلى كرا، ئەبى گوزارشتەكەى بە وشەى «هەمىشە» بى، نەوێك بە وشەى «هەرگىز»! هەر وەها ئەگەر ئىسپاتى ئەسلى «فِعل» بكړئ، ديسان هەر ئەبى بە وشەى «هەمىشە» بى...

لە هۆنراوى دەيەمدا ئەلئى:

بى ئاوازيە، دەنگە نەرمەكەى

با نەيدا لە گویم، تیر نەلیم ئۆخەى!

كە بى ئاوازه بوو دەنگە نەرمەكەى، ئیتر چۆن ئەوترئ «با نەيدا لە گویم»؟! ئەوا وتمان قەیدى نىيە، لەبەر ئەو كە بى ئاوازيە با بلى: «با نەيدا لە گویم». كە نەيدا لە گوئى، ئیتر چۆن ئەلئى: «ئۆخەى»؟!..

ئۆخەى كردن بۆ شتىكە كە خۆشى تیدا هەبى، ئەو خۆشییە لە

بوونى كىردەۋە ھەستى، يا لە نەبوونى كىردەۋەۋە. لە بوونى كىردەۋەۋە
ۋەكوو ئەلى: «ئۆخەى شاد بوومەۋە پىي». لە نەبوونى كىردەۋەۋە ۋەكوو
ئەلى: «ئۆخەى كابىرامان لە كۆل بوۋەۋە».

كەۋابوو، لەسەر ئەم لىكۆلىنەۋەيە، پىستەى «تير نەلىم ئۆخەى» لە
ھۆنراۋەكەدا شوپىنى خۆى نەبوۋا! مەگەر بلىين:

بى ئاۋازەيە، دەنگە نەرمەكەى

تا نەيدا لە گويم، تير نەلىم ئۆخەى

گوزارەكەى واى لى دىتەۋە:

دەنگە نەرمەكەى ھىچ ئاۋازەيەكى لىۋە نايەت، تا بەرگويم نەكەۋى و
نەلىم: ئۆخەى. ئەگەر بەرگويم كەۋت و وتم ئۆخەى، راستە ئەۋ ۋەختە
دەنگە نەرمەكەى بە ئاۋازەيە!..

كەۋاتە، ھۆنراۋەكە ئەبىۋا بىۋا لە پاستىشدا «گۆران» ھەرۋاى
ۋتبى. «تا» بە «با» كىردن ھەلەى دەستىۋوس يىت!..

لە ھۆنراۋى يانزەدا ئەلى:

كام ئەستىرەى گەش؟ كام گۆلى كىۋى؟

ئالە ۋەك كۆلمى؟ گۆى مەمكى؟ لىۋى؟

ئالىى لە گۆلى كىۋىدا ھەيە و زۆرىشە، بەلام «ئەستىرە» با گەشىش
بى، ئال نىيە؛ بە تايبەتى ئەستىرە، كە بەلاى گەشىدا پروانى جۆرە
سپىيەتتەك ئەنۋىنى، ئالىى ھەر تىدا نىيە! ئەمىش پەسەنى ئالىى
ھىناۋە لە ئەستىرەى گەشدا ۋ ئەلى: ئەۋ پەسەنە ناگا بە ئالىى ئەندامى
تاقە باسكراۋەكەى من. كەچى ۋەكوو بۆمان پروون بوۋەۋە، ئالىى لە

ئەستىرەى گەشدا ھەر نىيە!!...

لەگەل ئەمانەشدا ئەدەبى گۆران ئەدەبىكى گوزارەىى كوردى زۆر
بەرزى ئەم سەدەى بىستەمەيە و ۋەكوو بۆمان دەرکەوت شۆرشيكى لە
گييجى رومانتيكدا ناوئەتەو و ھۆنراوى لە ھەموو دىلييەك: چ وشەيى،
چ گوزارەىى، ئازاد كرد و دەروازەيەكى گەورەى لەم پووووە خستە سەر
گازى پشت و ئەدەبى كوردىي ئەم چەرخە بە نازەو ناوى ئەبا...

يىكەس

۱۹۰۵ - ۱۹۴۸

لە سەدەي بىستەما بە تەواۋى جىھانىكى تر ھاتە پىشەو، دوو
جەنگە گەورەكە كەوتە ناو، ئەم جەنگانە ھەريەكە پۈۈپەرەيەكيان
خستە روو؛ جەنگى يەكەم ئاگرى شۆرشى نەتەوايەتى تىژتر كرد،
جەنگى دوو، سازمانى پىشە و پىشەسازى زياتر ھىنايە ناو، بە
ھەردووكيانەو تەنگى زەوييان ھىنايەو يەك و مەردمى ھەموو لايەك
لە كۆبۈنەو لە شۈيىنىكا وەكوو خىزانى مالىكىيان لى ھات!..

لەم نزيكبوونەو ھەموو جۆرە بيروباو، پىك گۆرانەو؛ وەيا ئەو
بىرەي كە لە مېشكى مەردەمى ولاتىكا بوو، بە ئاسانى كەوتە مېشكى
مەردمى ولاتىكى ترەو!..

ئەمانە ھەموو بوون بە ھۆى شۆرشى فىكرى لەناو ھەموو
نەتەو، يەكدا. لە پەيدا بوونى ئەم شۆرشە فىكرىيەو، بە تەواۋى شۆرشى
ئەدەب سەرى ھەلدا؛ بيروباو، ئازادىيەكى تىرى وەرگرت، ئازاد بوو لەو
سەردەمەي كە نەيئەو، پىرا ھىچ ورتەيەك بكا! بىگومان لەم ئازادىيەو
ئازادى ئەدەب پەيدا ئەبى، ئازاد ئەبى بە تەواۋى لەو شتانەكە جاران
پىنى بەسترا بوو، وە!..

كە ئەدەب بە تىكرايى ئازاد بوو، ھۆنراۋىش ديارە - كە لىكى
ئەدەبە - ئەويش لە ھەموو جۆرە پىۋەندىك ئازاد ئەبى: چ لە بىردا،
چ لە رىختدا، بەتايىبەتى كە بىر گۆرا، رىخت بەبى خىشە بە شۈيىنىكا

دېت. ئەمانە لە ھەموو نەتەۋەيە كىدا روويان دا، لە كوردىشدا ۋەكوو نەتەۋەكانى تر پەيدا بوون. جايە كىنك لە ۋەكەسانە كە لە ھۆنراۋيا نمونەى ئەمانە دەرئەكەۋى، «فايق بىكەس» سە؛ كە لە پارچە ھۆنراۋى «دارى ئازادى» يەكەيدا، ئەۋ پارچەيە كە ۋەكوو ناۋەكەى ئازادە، ئەلئى:

دارى ئازادى بە خوین ئاۋنەدرئ، قەت بەر ناگرئ!
 سەربەخۆيى بى فىداكارى، ئەبەد سەر ناگرئ!
 پىاۋ ئەبى بۆسەندنى حەقى لە كوشتن سىل نەكا
 ھەر «برووخى» بەس نىيە، تاكوو نەسەنرى، نادرى!
 كورد ئەگەرچى موددەتتىكە دىل ۋە داماو، بەلام
 باۋەرئ بى پۇحى مىللىي ھەر ئەمىنى، نامرى!
 تۆئەگەر ئىسلاھى قەۋم ۋە نىشتمانى خۆت ئەۋى
 لىت موحەققەق بى بەبى شۆرش مەحالى، ناكرئ
 بىرى سەربەستى جىھانى گرتەۋە توخوا بەسە
 ئەم نىزامە كۆنە تاكەى؟! ھىممەتى كەن لابرى
 قەت مەلئىن دوژمن بەھىزە، تۆپ ۋە تەييارەى ھەيە
 ئىتتىفاقتان گەر ھەبى زۆر زەحمەتە خۆى پاگرئ!
 ئەم عىراقە خۆشەۋىستە خاكى گولگوون بوو بە خوین
 تاھەقى دەسگىر نەبى، لەم خوینە دەست ھەلناگرئ

نىر و مى ھەردوو بە جووتە بۆۋەتەن ھەۋلى نەدەن
 دوورە دەرچوونى لە دىلى، «مەل بە بالى نافرئ!»
 ھەۋلى ھەردوو لا بە پاكىى كارى مىللەت ساز ئەكا
 چونكە چەپلە ھەر بە يەك دەست ديارە قەت لى نادرى!
 وا گولۆلەى كەوتە لىژى، باوى ئىستىعمار نەما
 ھىچ كەسى ئىتر بە زورنا و تەپلى ئەو ھەلناپەرئ!
 دۆستى كورد و عەرەب زۆر كۆنە تارىخ شاھىدە
 ناحەزى پروپەش لە داخا، با يەخەى خۆى دادرى!
 ئەم ھۇنراوانە وىنەى مېژووى پوژيكن كە بانگى ئازادىيى سياسى
 لەو رۆژەدا دەنگى زەلال بوو. لەناو ئازادىيى سياسىدا بانگى ئازادىيى
 ئەدەبىيى دەرئەپرئ؛ ئەو دەرئەپرئ؛ كە بىروباوەر بۆ ۋەرگرتنى مافى
 سەر بەخۆيى كەوتۆتە جوولە، پىي ناۋەتە لىۋارى ئەو رۆژەۋە كە داۋاى
 ئازادى و نەتەۋايەتى خۆى بە جۆرىكى ئاشكرا بكا. ئەيەۋى دىليەتى
 بەسەر بچى، لە قسەۋە بچىتە ناۋ كردهۋە، ئاگرى شۆرش ھەلبىگرىسىنى؛
 خۆى ئىتر نەبەستىتەۋە بە ياساى دەنگ نە كردهۋە؛ ئەو ترسەى نە مېنى
 كە بلى: «دوژمنەكەم زۆر بە ھىزە و پىي ناۋىرم» ئەگەر يەكگرتن ھەبى،
 ھىزى دوژمن نموودىكى نابى؛ ۋەكووچۆن ماف ۋەرگرتن و داۋا كردن
 لەسەر پىاو بەو جۆرە، ھەروا لەسەر ئافرەتیشە و پىكەۋە بۆ ئەو ئامانجە
 ئەبى شان بە شانى يەك تەكان بدەن، لەم تەكانەى ئەمان بى گومان
 داگىركەر ئىتر باوى نامىنى، با ھەزار جارىش ھەر ھاۋار بكا!!
 لە ئەنجاما ئەۋە ئەخاتەۋە بىر: كە كورد و عەرەب زۆر لە مېژە پىكەۋە

ژياون، ئەگەر بىانەۋى، ھەروا بە و جۆرە كە ژياون ھەر ئەژىن، ناحەز و گىرەشىۋىن ئىتر ھىچى پى ناكىرى و با بۇ خۇى لە داخا يە خەى خۇى ھەلدېرى!!

بەلى! ئەمە پارچەيەكە لە ئەدەبى سىياسى؛ ئەم پارچەيە ئەۋەمان پىشان ئەدا: كە دىمەنى ئەدەب لەگەل رەۋرەۋى مېژوودا گۆراۋە و ئەگۆررى. ئەو وشانە كە پىنش ئەم سەردەمە بۇ گوزارەيەك ئەوتران، ئىستە بۇ گوزارەيەكى تر ئەوترىن. ئەو چەمكەنە كە پىشۋوتىر بەرانبەر بەم جۆرە وشانە باۋيان ھەبوۋە، ئەۋانە تۆماريان پىچراۋەتەۋە و دىمەنىكى تازە لەو چەمكەنە ھاتۆتە ناۋەۋە؛ ۋەيا بلىتىن: وشەكان رەنگىكى تر ئەپىژن بۇ گوزارەى نوئى و نوئىترا!!!

«دارى ئازادى» و ئاۋدانى بە خوئىن!؛ ئەم جۆرە گوزارشتە تا ئىستە نەكەۋتۆتە ناۋ ئەدەبى كوردىيەۋە. «دار» لە پىشا ھەبوۋە، ئەو دارە بە «ئاۋ» ئاۋ ئەدرى بۇ ئەۋە بەرەكەى بىتە ئەنجام. كە چى ئەم، ئەو دارە ئەكا بە ئازادىيەك - كە شتىكى نەبىنراۋە. و ئاۋى ئەو دارە نەبىنراۋە، ئەبى چى بى بۇ ئەۋە بەرى سەربەخۇيى بدا بە دەستەۋە؟ - كە ئەمىش ھەر نەبىنراۋە؛ ئەو ئاۋە ھىچى تر نىيە تەنھا خوئىن نەبى - كە لەبەرچاۋە. لە تىكلاۋكردىنى بىنراۋىك و نەبىنراۋىك بەرىك دىتە بەرھەم كە كرۆكى ژيانى ئەو نەتەۋەيە!!!

گوزارەى «پروۋخى» يەك كە ھۆنەر بەو وشەيە گوزارشتى لى داۋەتەۋە، گەلى جىايە لەو گوزارەيەكە تا ئەو سەردەمە لە دلدا ھەبوۋە؛ ئەو كەسەى تا ئەو ۋەختە و ئىستەش لە غەيرى ئەم شوپىنەدا

گۆی له وشەى «پرووخى» بوايه و بىي، خيرا ئەوەى وەرئەگرت كه «دیوار» يكه و ئەبى پرووخى! كه چى ئەم، ئەو گوزارهيه هەر ناوى!؛ بهلكوو «پرووخى» بۆ داگیركەرى ئەوى و بۆ ئەوەى داناو: كه ئەبى ئەو داگیركەرە پرووخینرى و لەناو ببرى، بۆ ئەوە ئەو مافەى تۆ داواى ئەكەى و ئەو زەوتى كردوو، وەر بگيریتەو. ئەگینا ئەو به ئارەزووى خۆى ناتداتەو.

هەموو جار زمانى كوردى ئەلى: «مەل به بالى نافر!» ئەمە كه ئەوترى، تۆ وا ئەچیتە دلتەو كه «بائندە» يەكه، بالىكى پىكراوه و ماو تەو سەر بالىكى، ديارە به و بالەى ناتوانى بفرى. كه چى گوزارشتەكەى ئەم بۆ ئەو وشەيه، زۆر دووره له گوزاره بىخيه كه!..

ئەم، نىشتمانى كردوو به لەشى بائندەيهك، بالەكانى ئەو بائندەيه ئەو پياو و ئافرەتانەن كه لەو نىشتمانەدان، ئەم پياو و ئافرەتە ئەبى هەردووکیان بکەو نە جوولە ئەو وەختە لەشەكه ئەكەویتە خۆى! ئەگەر يەکیکیان وەستان، هەم بالەكه و هەم لەشەكه هەمويان ئەو وەستن!.. ديارە ئەم گوزارشتە گەلى جيايه لەگەڵ گوزارهى بىخيه وشەكه دا، كه چى وشەش هەر يەك وشەيه!..

بەلى! ئەوترى: «چەپلە به دەستى لى نادرى» بەلام لادانى له چەمكه بىخيهكەى خۆى و دانانى بۆ قۆل به قۆل يەكاكردنى كۆر و كچى ئەو نەتەو يە، بۆ تەكاندان بۆ پيشەو، وە گونجاندنى لەگەڵ ئەو ديمەنە دا، وە پاشان پشتیوانى ئەو سنگ بۆ پيشەوە بردنە بكا بهو كه بلى: ئەمە ئەگەر وا نەبى هېچ دەنگ و سەنگىكى لىو نايە، چونكه وەكوو ئەو وایە كه چەپلە به دەستىك لى بدرى، خو چەپلەش به

یارمەتی دەستەکە ی تر نەبێ، لێ نادریت و ئەنجامێک نادا بە دەستەووە. کەواتە، کۆر و کچی میللەتەکە ی ئەبێ وەکوو ئەو دوو دەستە وابن بۆ گەشتن بە ئەنجام. بەبێ شک ئەمە گوزارە یەکی نوێیە لە وشە یەکی تازەدا، بووکی ئەندێشە ی ئەو ھۆنەرە ئەمە ی دروست کردووە!..

وہ یا «گولۆلە ی کەوتە لیژی» ئەم گوزارشتە ھە یە لە زمانی کوردیدا بۆ غەیری گوزارە ی بناغە یی خۆیشی. تۆ کە ئەو پرستە یەت بەرگویی ئەکەوئ، یەکی لەو دوو گوزارە یەت بە دلّا دیت: یا گولۆلە بەنیکی پاستەقینە کە کەوتبێتە سەرە ولیژییە ک و نەوہ ستیتەوہ، وە یا ئەوہت دئ بە دلّا: کە یەکیک نەگبەتی گرتوویە تی و گولۆلە ی بەختی کەوتۆتە لیژی و ناوہ ستیتەوہ و ھەر لێی دوور ئەکەوتبێتەوہ.

ئەم دوو گوزارە یەت بە دلّا دیت، چونکە چەرخ، یەک لەدوای یەک ئەم دووہ ی بۆ ئەو تاقە وشە یە داناوہ. کەچی ئەمە ی ھۆنەر ھیچ یەک لەو دووہ نییە، بەلکەو گولۆلە ی بەختی داگیرکەر بۆ تۆ باس ئەکا کە تا ئەو سەردەمە ئەو داگیرکەرە بە ھەموو جوړە پروپاگەندە یەک خۆی بردۆتە پێشەوہ و لەو رینگایەوہ بۆ پێشەوہ لە تەکانا بووہ. کەچی ئێستە ھەرچەندە سنگ ئەنێ، ھەر لە دواوہ یە و نایگاتێ. کەواتە گولۆلە ی فرۆفیلێ کەوتۆتە لیژی و ئیتر ناتوانی بەرەو سەرکەوتن برۆا!!!..

ئەمجا دیمەنی بیر و ئەندێشە و نیاز لەم ھۆنراوانەدا: دیمەنی پارچە کە باسی سەر بەخۆیی و ئازادی ئەکا، ئەو نیازە ی خستۆتە ناو پەیکەری ئەو تازە وشانەوہ کە باس کران. ئەلێین: تازە وشە، چونکە وەکوو لە فەلسەفە ی وشە و گوزارەدا دەرئەکەوئ: وشە یەک کە

دوو جار وترا - بە وینە - جارى دووهم، با لە روالەتا هەر ئەو وشە یەش بێ، بە لام لە راستیدا ئەو نییە!.. چونکە گوزارە کە ی گۆراوە.

جا ئەم نیازە هەر لە سەرەتای پارچە کە وە بە ڕێکی هاتۆتە خوارەو تا دوایی پارچە کە. بیر ئیشی خۆی کردوو، چونکە گوزارە و چەمکی تازە ی بە تەواوی وەرگرتوو. دیارە ئەندیشەش دەستیکى بالای هە یە لە پارچە کە دا؛ توانیویە هەموو جوړە تاپۆیە ک بخاتە بەرچاو بۆ ئەو: سۆزی خۆی و گوینگر و خوینەر بە پوختی ڕاکێش!

سەرە ی روماتیکیشی هەم لە وشە دا و هەم لە گوزارە دا نواندوو؛ لە وشە دا لە بەر ئەو شتانه کە وتمان، لە گوزارە دا؛ چونکە لە خال و خەت لای دا و کەوتە مەیدانیکی ترەو!.. چوونە ناوێ وە ی زانیاری عەرۆز و دەستگرتن بە سەر و اوو و لە دیمە نی زاراوی هۆنراودا بوونی ئەم پارچە یە بە هەلبەسە لە ترۆمدا، ئەمە ئەو نادا بە دەستەو: کە بوو بە کلاسیک، چونکە ئیمە پلە ی کلاسیک و روماتیک لە گوزارە دا وەر ئەگرین ئەمجا لە وشە دا، نەوێک لە زاهیرە ی هۆنراودا کە سەر وایە!.. کە وابوو، ئەم پارچە هۆنراوە لە هەموو پروویە کە وە پەردە یە کی ئەدەبى كوردى سە دە ی بیستە می دەر خست، بە تاییە تی ئەدەبى ك که لایەنگری شۆرش بێ و هەستی نەتە وایە تی لە بارە ی شۆرشە وە بیزوینێ. وە کووچۆن ئەو ی دەر خست: کە خاوە نی ئەم پارچە یە «تاک» -یکە لە نەتە وە یە ک. باوە ڕی ئەم، باو ڕی نەتە وە کە یە و لەو سەر دە مە دا ئەو ی ئەم دە می بۆ بردوو، باوە ڕی هەموو نەتە وە کە بوو!..

ئەمەش لە بەر ئەو دەستوورە یە: کە ناسینی «پاژ» ناسینی «هاما و» ه، تاکیش بە رانبەر بە نەتە وە پاژە!.. کە وابوو بە هۆی ئەم پاژە وە هاماو کە ناسرا!..

سەرچاوه

بۆ دانانی ئەم کتێبه تهماشای ئەم سەرچاوانه کراوه:

١- «خلاصة تأريخ كورد و كوردستان - محمد امين زكى» - چاپى قاهيره -

١٩٣٦.

٢- «ايران فى عهد الساسانيين - (گريستنسن) ترجمة: يحيى الخشاب

و عبدالوهاب عزام» - چاپى قاهيره - ١٩٥٧.

٣- «بلدان الخلافة الشرقية - (كى لسترنج) ترجمة: بشير فرنسيس و

گورگيس عواد» - چاپى به غدا - ١٩٥٤.

٤- «كرد و پيوستگى نژادى و تاريخى او» - رشيد ياسمى.

٥- «تأريخ مردوخ - شيخ محمد آيت الله مردوخ».

٦- «ميژووى ئه ده بى كوردى - عه لائه ددين سه ججادی» - چاپى به غدا

- ١٩٥٢.

٧- «فى النقد الأدبى - الدكتور شوقى ضيف - دارالمعارف - ١٩٦٢».

٨- «قصة الأدب فى العالم - احمد امين و زكى نجيب محمود» - چاپى

قاهيره - ١٩٤٣ - ١٩٤٥.

٩- «قواعد النقد الأدبى - (لاسلى أبر كرمبى) ترجمة: محمد عوض

محمد» - چاپى قاهيره - ١٩٥٤.

١٠- «منهج البحث فى الأدب و اللغة - (لانسون - ماييه) ترجمة: الدكتور

محمد مندور» - چاپى قاهيره - ١٩٤٦.

١١- «الرومانتيكية - (فان تيجم) ترجمة: بهيج شعبان - بيروت - ١٩٥٦».

- ١٢- «فصول فى الأدب و النقد - الدكتور طه حسين - دارالمعارف - ١٩٤٥».
- ١٣- «فنون الأدب - (تشارلتن) ترجمة: دكتور نجيب محمود - لجنة التأليف و الترجمة».
- ١٤- «فى تأريخ النقد و المذاهب الأدبية - طه الحاجرى - اسكندريه - ١٩٥٣».
- ١٥- «إحياء علوم الدين - الغزالى - قاهرة - ١٣٠٢هـ».
- ١٦- «البيان و التبيين - الجاحظ - قاهرة - ١٩٦٠».
- ١٧- «مختصر المعانى - التفتازانى - ١٩٥٤».
- ١٨- «مذاهب الأدب - عبد المنعم خفاجى - ١٩٥٣».
- ١٩- «ثقافة الناقد الأدبى - الدكتور محمد البويهى - ١٩٤٩».
- ٢٠- «الرمزية فى الأدب العربى - الدكتور درويش الجندى - ١٩٥٨».
- ٢١- «أسرار البلاغة - عبدالقاهر الجرجانى - قاهرة».
- ٢٢- «نظرية الانواع الأدبية - ترجمة الدكتور حسن عون - ١٩٥٨».
- ٢٣- «الاسلوب - احمد الشائب - قاهرة ١٩٥٦».
- ٢٤- «أصول النقد الأدبى - احمد الشائب - القاهرة ١٩٥٥».
- ٢٥- «النقد الأدبى - سيد قطب - ١٩٥٩».
- ٢٦- «النقد الأدبى - (ستانلى هايمن) ترجمة: الدكتور احسان عباس و الدكتور محمد يوسف نجم».
- ٢٧- «دلائل الإعجاز - عبدالقاهر الجرجانى - ١٣٦٧هـ».
- ٢٨- «بين الفلسفة و الأدب - على ادهم - ١٩٤٥».
- ٢٩- «الصوفية فى الاسلام - نيكلسون - ترجمة نورالدين شريبة - قاهرة

- ۱۹۳۹.

- ۳۰- «نقد الشعر - قدامة بن جعفر - ۱۹۳۴».
- ۳۱- «نقد النثر - قدامة بن جعفر - ۱۹۳۹».
- ۳۲- «ثورة الأدب - محمد حسين هيكل».
- ۳۳- «میزان الذهب في صناعة شعر العرب - سيد احمد الهاشمي -

- ۱۹۶۱.

- ۳۴- «شرح كتاب نصاب صبيان - محمد حسين طالقاني».
- ۳۵- «جامع التواريخ - رشيد الدين فضل الله».
- ۳۶- «برهان قاطع - محمد حسين تبریزی».
- ۳۷- «فهرهنگ مهردوخ - محمد آيت الله مردوخ».
- ۳۸- «گاتها - پورداود».
- ۳۹- «دينکرد - محمد جواد مشكور».
- ۴۰- «تأريخ ادبيات ايران - ادوارد براون - ۱۳۴۱ ش».
- ۴۱- «تأريخ ادبيات در ايران - دكتور ذبيح الله صفا - ۱۳۳۸ ش».
- ۴۲- «سبك شناسی - بهار».
- ۴۳- «دهستور وه فهرهنگی زمانی كوردی، عه ره بی، فارسی» - علاء

الدين سجادی - ۱۹۶۲.

- ۴۴- «شيعر و ئه ده بیاتی كوردی» - رفيق حلمی - ۱۹۴۱ - ۱۹۵۴.
- ۴۵- «كۆمهله شيعری شاعیرانی كورد» - چاپی به غدا - ۱۹۳۸.
- ۴۶- «گۆفاری گه لاویژ» - چاپی به غدا.
- ۴۷- «گۆفاری رۆژی نوێ» - چاپی سوله یمانی.
- ۴۸- «رۆژنامه ی ژین» - چاپی سوله یمانی.

- ٤٩ - «رۆژنامەى پىشكەوتن» - چاپى سولەيمانى.
- ٥٠ - «رۆژنامەى كوردوستان» - چاپى تاران.
- ٥١ - «ديوانى بابە تاهير».
- ٥٢ - «گەنجىنە - دلزار» - چاپى بە غدا - ١٩٦٠.
- ٥٣ - «ديوانى مەم و زين - هەزار» - چاپى بە غدا - ١٩٦٠.
- ٥٤ - «ديوانى مەلای جزيرى» - دەستنووس.
- ٥٥ - «ديوانى مەم و زين - بە شیر شىخ حەسەن» - چاپى عامودە - ١٩٤٧.
- ٥٦ - «ديوانى مەولەوى - مەلا عەبدولكەرىمى مودەپرېس» - چاپى بە غدا - ١٩٦١.
- ٥٧ - «ديوانى ئالى» - چاپى بە غدا - ١٩٣١.
- ٥٨ - «ديوانى ئەحمەد حەمدى بەگ» - چاپى بە غدا - ١٩٥٧.
- ٥٩ - «ديوانى حاجى قادرى كۆيى» - چاپى بە غدا - ١٩٢٥.
- ٦٠ - «ديوانى سەلام» - چاپى بە غدا - ١٩٥٨.
- ٦١ - «ديوانى گۆزان (بەهەشت و يادگار - فرمىسك و هونەر)» چاپى بە غدا - ١٩٥٠.
- ٦٢ - «ديوانى شىخ رەزا» - چاپى بە غدا - ١٩٤٦.
- ٦٣ - «ديوانى مەحوى» - چاپى سولەيمانى - ١٩٢٢.
- ٦٤ - «ديوانى سالم» - چاپى بە غدا - ١٩٣٣.
- ٦٥ - «كەشكۆلەكەى مەحموو پاشا» - دەستنووس.

